KIẾM PHÁ THƯỢNG KHUNG
CHƯỞNG KIẾM

Mục lục

Chương 1: Kỳ Nhân Phế Vật

Chương 2

Chương 3: Chữa Thương

Chương 4: Binh Khí Phường

Chương 5: Kiếm Gỗ Thanh Phong

Chương 6: Luyện Kiếm Ngoại Thành

Chương 7: Thần Thức

Chương 8: Ý Nghĩ Kinh Nhân

Chương 9: Tiểu Sắc Lang, Không Cho Sống Tốt

Chương 10: Thất Bại Gang Tấc, Thành Công Gian Trường

Chương 11: Giả Linh Đài

Chương 12: Tìm Kiếm Hoa Phong

Chương 13: Hoa Nhi Trở Về

Chương 14: Ngũ Phương Thiên Địa. Đại Đạo Sơ Thành

Chương 15: Ngũ Phương Thiên Địa. Đại Đạo Sơ Thành(2)

Chương 16: Ngũ Phương Thiên Địa. Đại Đạo Sơ Thành(3)

Chương 17: Trở Về. Không Làm Hoa Trong Kính

Chương 18: Khảo Hạch Thanh Vân Tông

Chương 19: Bắt Đầu Khảo Hạch (1)

Chương 20: Bắt Đầu Khảo Hạch (2)

Chương 21: Vượt Qua Khảo Hạch

Chương 22: Vượt Qua Khảo Hạch(2)

Chương 23: Vượt Qua Khảo Hạch(3)

Chương 24: Không Người Tiễn Biệt

Chương 25: Thanh Vân Tông. Hệ Thống Tu Luyện

Chương 26: Trắng Trợn Uy Hiếp

Chương 27: Quá Vô Sỉ Rồi

Chương 28: Bắt Đầu Tu Luyện

Chương 29: Cảnh Giới Thứ Hai Thiên Địa Quyết

https://thuviensach.vn

Chương 30: Nội Ngoại Chân Khí

Chương 31: Tam Biến Kiếm Pháp

Chương 32: Làm Sao Có Thể

Chương 33: Không Thể Nhẫn Nhịn

Chương 34: Không Thể Nhẫn Nhịn (2)

Chương 35: Chỉ Dựa Vào Lũ Rác Rưởi Các Ngươi

Chương 36: Trận Chiến Đầu Tiên

Chương 37: Tam Biến Hiện Thế, Khí Tuyệt Thân Vong

Chương 38: Kinh Thế Hãi Tục

Chương 39: Ngươi! Ngươi! Ngươi! Cả Ngươi Nữa! Cút!

Chương 40: Thanh Thiên Kiếm Pháp

Chương 41: Kinh Sợ Toàn Trường

Chương 42: Cao Nhân Phương Nào

Chương 43: Quá Tài Nên Bệnh

Chương 44: Độ Khó Mười Năm Không Ai Dám Đụng

Chương 45: Lưỡng Bại Câu Thương

Chương 46: Kim Sa Trại

Chương 47: Vào Bước Đường Cùng

Chương 48: Mộ Binh Mật Địa, Chào Người Hữu Duyên

Chương 49: Lai Lịch Mật Địa

Chương 50: Luyện Thế Kỳ

Chương 51: Thanh Phong Vô Si

Chương 52: Đại Đạo Vô Thượng, Thiên Địa Ý

Chương 53: Phía Đông Đại Lục

Chương 54: Chuẩn Bị Khởi Hành

Chương 55: Thiên Địa Quyết Tầng Ba

Chương 56: Tranh Thiên Đạo

Chương 57: Lại Gặp Sơn Tặc

Chương 58: Hổ Lâm Bệnh

Chương 59: Lại Bỏ Chạy

Chương 60: Trận Chiến Nguy Hiểm

Chương 61: Này Còn Là Người Sao

https://thuviensach.vn

Chương 62: Hàn Tiên Tử

Chương 63: Thập Đại Thiên Tài

Chương 64: Luyện Mạch Kỳ (Thượng)

Chương 65: Luyện Mạch Kỳ (Trung)

Chương 66: Luyện Mạch Kỳ (Hạ)

Chương 67: Vật Bảo Mệnh Của Hàn Băng Linh

Chương 68: Trận Chiến Rắn Đen

Chương 69: Một Quyền Đập Chết

Chương 70: Trữ Vật Giới Chỉ

Chương 71: Tao Ngộ Hàn Băng Linh

Chương 72: Hứa Du

Chương 73: Địch Nhân Rất Mạnh

Chương 74: Đảo Lộn Lý Thuyết Lẫn Thực Tế

Chương 75: Kích Sát Thiên Tài

Chương 76: Lam Thánh Quả

Chương 77: Chiến Man Ngưu

Chương 78: Thiên Địa Quyết Phát Rồ, Dẫn Đến Tai Họa Kỷ Nguyên

Chương 79: Thánh Quả Tới Tay, Toàn Bộ Truy Sát

Chương 80: Ba Câu Hỏi. Thánh Quả Hại Người

Chương 81: Vận Cứt Chó

Chương 82: Đại Lý Tam Sinh. Ai Mới Là Phế Vật

Chương 83: Bái Sư

Chương 84: Triệu Ngọc Hân

Chương 85: Ngươi Không Phải Nhân Loại

Chương 86: Linh Thạch Khủng Bố

Chương 87: Thiên Địa Kỳ Thư

Chương 88: Kinh Nghiệm Cũng Là Một Phần Thực Lực

Chương 89: Không Có Linh Thạch

Chương 90: Tại Lối Vào Mật Địa

Chương 91: Tiếp Vào Mật Địa

Chương 92: Ngươi Chính Là Kẻ Nghịch Đạo Trời

Chương 93: Thiên Địa Mà Biết Sợ Sao

https://thuviensach.vn

Chương 94: Hoa Phong Liễu Mạng, Một Vạn Năm

Chương 95: Phong Linh Tông

Chương 96: Một Nửa Công Pháp Biến Mất

Chương 97: Làm Lại Từ Đầu

Chương 98: Vong Ân Bội Nghĩa

Chương 99: Ta Và Ngươi Liền Không Đội Trời Chung

Chương 100: Phong Linh Toàn Thư

Chương 101: Cảnh Giới Kiếm Đạo, Ngũ Đại Kiếm Ý

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Kỳ Nhân Phế Vật

Hắn mở mắt dáo dác nhìn quanh và bất chợt thần sắc hắn tràn đầy kinh hãi, hắn muốn đứng dậy nhưng vừa cử động thì một trận đau nhức truyền tới.

Hắn cố hít một hơi thật sâu cố gắng lấy lại bình tĩnh xem xét đã xảy ra chuyện gì, hắn nhớ rất rõ hắn bị bệnh được đưa đi cấp cứu nhưng tại sao hắn lại ở đây một căn phòng trang trí theo phong cách cổ trang và càng khủng khiếp hơn hắn chỉ là một đứa bé mới khoảng mười tuổi, hắn muốn lao nhanh ra ngoài xem rốt cuộc đây là đâu bất chợt đầu hắn đau như muốn nứt ra sau một hồi vật lộn mồ hôi đầm đìa hắn mới mơ hồ hiểu được đây là đâu, hóa ra trận đau nhức vừa rồi là hắn đang tiếp nhận ký ức của khối thân thể trẻ em này.

Hắn đã chết linh hồn xuyên việt đến đây vừa hay trọng sinh vào thân thể của đứa bé này cũng vừa mới ngủm không lâu.

Hắn cố lục lại trí nhớ và biết được lai lịch của khối thân thể này hay nói chính xác hơn là bản thân hắn hiện tại.

Hắn tên là Hoa Phong năm nay mười tuổi con trai gia chủ Hoa gia một trong tứ đại gia tộc có tiếng tăm cực lớn tại phía nam Thanh Quốc, người ta gọi hắn là phế vật, nguyên lai đây là thế giới coi trọng thực lực cường giả nhiều như sao thiên tài lớp lớp. Mà hắn đường đường là người nối nghiệp gia chủ mà lại không thể tập võ phế không thể phế hơn. Hoa gia thiên tài lớp lớp mà cái gọi là thiên tại dựa theo linh căn mà người đó nắm giữ, thiên địa huyền hoàng bốn loại linh căn còn có siêu linh căn và dị linh căn trong

https://thuviensach.vn

truyền thuyết. Ngoài những loại linh căn nói trên còn có tạp linh căn là loại linh căn xác định làm thường nhân cả đời nhưng dù là tạp linh căn thì vẫn có thể hấp thu một lượng ít ỏi thiên dịa linh khí để cọ rửa thân thể làm cho thân thể cường tráng ít bệnh tật.

Mà hắn Hoa Phong càng tệ hơn là không có linh căn được mọi người chế giễu là kỳ nhân Thanh Quốc vì không có linh căn, mà không linh căn dường như chưa từng xuất hiện trong hơn vạn năm lập quốc mà Hoa Phong lại là người duy nhất nên gọi kỳ nhân cũng không có gì là lạ. Nhưng cái biệt hiệu kỳ nhân này còn gắn thêm hai chữ phế vật tựu chung gọi là kỳ nhân phế vật.

Đang nằm lục lại trí nhớ vài năm ít ỏi thì Hoa Phong nghe có bước chân bên ngoài và tiếng mở cửa, hắn giả vờ nhắm mắt tiếng bước chân bước lại cạnh hắn rồi dừng lại.

Hắn nghe người gọi hắn Phong nhi,Phong nhi với giọng điệu lo lắng và quan tâm thì ra người tới là mẹ hắn còn gọi là mẫu thân, Tuệ Lan gọi mà không thấy con trả lời nàng liền ngồi xuống mà vuốt ve hai má của hắn làm cho Hoa Phong thiếu chút nữa bật dậy bỏ chạy, hắn sợ nếu mà để cho mọi người biết hắn không phải Hoa Phong mà là Thanh Phong tên thật khi còn sống của hắn, doạt xá mà sống lại thì không biết tình cảnh của hắn sẽ như thế nào.

Lại nói đến mẫu thân hắn nàng vừa vuốt ve vừa sức thuốc cho hắn làm xong hết lại nhìn hắn chắm chú rồi bỗng dưng hai mắt nhòe lệ, đứa bé mệnh khổ, nếu sinh ra trong một gia đình thường dân thì có lẽ nó sẽ bình đạm sống tốt, nhưng nó lại đầu thai nhầm chỗ sinh vào Hoa gia nơi tranh đấu lợi ích rất hiếm có một chút tình thân nào giữa tộc nhân. Là mẫu thân nàng rất thương con vì Hoa Phong mà nàng và cha hắn đã mời rất nhiều danh y cũng tốn không ít thiên tài địa bảo nhưng rốt cuộc cũng không tiến triển gì, thậm chí cha hắn gia chủ đương nhiệm còn bị trưởng lão đoàn chỉ trích là lạm dụng việc tư mà tổn hại tài nguyên của gia tộc mà phế vật vẫn

https://thuviensach.vn

là phế vật làm cha hắn chịu rất nhiều áp lực dù làm gia chủ nhưng không thể hoành hành không cố kỵ được, nên đành để hắn phát triển theo số mệnh ông trời vậy.

Nàng càng nhìn con càng không hiểu nàng và cha hắn điều là tư chất xuất chúng là thiên tài vượt lên trên hết cùng thế hệ.

Nàng là Dương Tuệ Lan năm nay ba mươi tuổi là con gái duy của gia chủ Dương gia tiền nhiệm ở Hỏa thành, hồi còn trẻ nàng là kỳ nữ có một không hai xinh đẹp động lòng người còn là địa linh căn tinh thuần.

Còn cha hắn Hoa Vô Kỵ cũng là một kỳ tài trăm năm hiếm thấy.

Hai người điều là thiên tài dõi mắt khắp Thanh quốc cũng có thanh danh lẫy lừng nhưng không hiểu vì sao sinh ra nhi tử lại là người không thể tập võ làm cho cha Hoa Phong thất vọng cực độ, nhưng hổ dữ không ăn thịt con cha hắn đã dốc hết của cải và vận dụng luôn tài nguyên gia tộc để sửa mệnh cho hắn nhưng bất thành.

Sau nhiều lần bị gia tộc gây áp lực nên đành từ bỏ.

Hoa Phong còn một thân muội muội là Hoa Nhi là thiên tài tuyệt đỉnh mang thiên linh căn mà ngàn năm không xuất hiện tại Thanh quốc, có lẽ do trời thương xót phu thê bọn họ mà bù đắp lại một chút.

Dương Tuệ Lan gạt nước mắt đứng dậy định đi ra ngoài để tìm mấy tên đánh nhi tử mình mà trị tội. Vốn là chiều qua Hoa Phong đang tập võ thì bị Hoa Hùng con trai Hoa Thiên Phong thúc thúc ruột của Hoa Phong đi ngang qua chế giễu.

- Phế vật cũng tập võ, tập võ để quét rác sao

Lại thêm mấy con cháu trong gia tộc phụ họa theo-So sánh hắn với phế vật chẳng phải đang sỉ nhục phế vật sao.

https://thuviensach.vn

Rồi cả đám cười ha hả chẳng thèm để ý đến sắc mặt tức giận đến xanh mét của Hoa Phong. Thấy Hoa Phong nhìn mình chằm chằm Hoa Hùng nói

- Phế vật cũng biết tức giận sao, tức giận thì cũng là phế vật mà haha.

Hoa Phong tức đến thổ huyết bèn ném cây gậy gỗ đang cầm về phía Hoa Hùng, Hoa Hùng bằng tuổi Hoa Phong nhưng tư chất thị lại được xưng là thiên tài vì có địa linh căn dù không thuần khiết nhưng cũng khó kiếm vô cùng, là trọng điểm bồi dưỡng trong gia tộc cùng với Hoa Nhi muội muội Hoa Phong.

Hoa hùng có tu vi luyện khí kỳ tứ trọng đỉng phong thấy Hoa Phong ném gậy gỗ về phía mình nhưng hắn lại giả vờ tránh không kịp để trúng người, thế là hắn bày đặt làm ra bộ giận giữ mắng Hoa Phong

-Phế vật còn không biết tốt xấu dám gây chuyện với bổn thiếu gia. Hừ! đã vậy ta đánh cho ngươi thành phế vật.

Nói đoạn hắn phất tay cho cả đám con cháu Hoa gia đi cùng lao vào đánh đập Hoa Phong.

Hắn thầm nghĩ.

- Con trai gia chủ thì sao chứ phế vật thì đánh thôi, hắn là thiên tài còn có cha là Phó gia chủ thì sợ gì chứ.

Nghĩ đoạn hắn lại nhìn thấy Hoa Phong đã bị đánh đến bất tỉnh còn đám con cháu kia thì mặt đầy sợ hãi nhìn về phía hắn với ánh mắt ngươi là lão đại giờ làm sao, một tên trong đó lên tiếng

-Hùng ca làm sao bây giờ hắn ngất xỉu rồi.

Thử hỏi một đám luyện khí tầng mộy tầng hai thậm chí tầng ba mà bu lại đánh một tên không co cảnh giới gì, không nghĩ cũng biết hậu quả ra sao,

https://thuviensach.vn

nhưng Hoa Hùng hất hàm ngông nghênh nói.

-Có ta làm chủ các ngươi làm gì phải sợ đi bảo hạ nhân mang hắn về cho mẫu thân hắn chăm sóc đi

Nói xong hắn nghênh ngang rời coi như vừa làm một chuyện vặt.

Nghĩ đến đây Dương Tuệ Lan mặt đầy tức giận bước nhanh ra cửa chợt nàng đứng lại vẻ mặt giận dữ vừa rồi đã thay bằng nụ cười người mẹ vì nàng nghe Hoa Phong gọi mình.

-Mẫu thân, mẫu thân

Sau một hồi lo sợ thì Hoa Phong hắn đã bình tĩnh trở lại và quyết tâm đối mặt với thực tại tàn khốc này

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 2

Hài tử rốt cuộc chịu tỉnh rồi. Tuệ Lan nói với giọng điệu quan tâm và tràn đầy vui mừng.

-Mẫu thân con không sao, đã làm người lo lắng.

Hoa phong cố gắng mở miệng trả lời.

-Hài tử ngốc bị vậy còn không sao.

Dương Tuệ Lan hiền từ nói. bỗng dưng mặt nàng thoáng giận dữ nghĩ đến con mình chút xíu nữa thì.. nàng lại thêm tức giận mơ hồ lóe sát khí.Hoa Phong thấy mẫu thân đằng đằng sát khí thì lưng đẫm mồ hôi lòng đầy sợ hãi.

-không lẽ bị phát hiện. hắn nghĩ thầm.

Dường như phát hiện Hoa phong sợ nên Dương Tuệ Lan khuôn mặt liền hòa hoãn biết mình có chút thất thố, nàng vội an ủi.

-Hài tử ngoan đừng sợ tại mẫu thân nghĩ đến đám nhóc kia mới tức giận.

-Ráng nghỉ ngơi cho khỏe để mẫu thân đi đòi lại công đạo cho con.

Hoa Phong thở phào một hơi nhẹ nhõm, hắn nói

-Mẫu thân! là hài nhi không tốt ra tay trước nên nên...

https://thuviensach.vn

Hắn lại không thể nói tiếp vì cả người đau nhức.Nghe con nói mà Dương Tuệ Lan càng thêm giận, nàng nói.

-Là bọn chúng cố tình gây sự Hoa Hùng Luyện khí tứ trọng sắp bước vào ngũ trọng mà không tránh được cây gậy do con ném ra sao.

-Hài tử ngoan để mẫu thân bắt chúng đến xin lỗi con.

Nói xong đứng dậy đắp chăn cho Hoa Phong vỗ đầu vài cái rồi đi nhanh ra cửa nàng không quên quay lại nhắc Hoa Phong

- Nghỉ nghơi cho khỏe mọi chuyện còn có ta và phụ thân.

Nhìn mẫu thân rời đi Hoa Phong mới có cảm giác an toàn, nhưng hân cũng cảm thấy vui vẻ vì có người mẹ hết lòng yêu thương hắn. đến đây hắn lại nghĩ đến mẹ mình ở trái đất, không biết nếu mẹ biết mình không còn mẹ sẽ thế nào nhớ mẹ quá, hắn thật bất hiếu. Mắt hắn rơm rớm lệ lấy tay lau nước mắt hắn quyết tâm báo đáp thật tốt phụ mẫu kiếp này dù sao hắn cũng mang huyết thống của họ, nhưng hắn phải đáp thế nào đây, trở thành cường giả mà trở thành làm sao khi hắn không thể tập võ, không không nhất định phải có cách trời không phụ người có công Hoa Phong âm thầm hạ quyết tâm trở thành cường giả để báo hiếu phụ mẫu nơi này.

Trước tiên dưỡng thương xong rồi tính tiếp.

Tại sảnh đường chấp pháp Hoa gia, hai bên trái phải có một hàng bốn người ngồi vị trí ở trung tâm có một người là lão giả mặc trường sam màu trắng tuổi khoảng năm mươi khuôn mặt nghiêm nghị nhìn ra giữa đại sảnh nơi có một đám thiếu niên đang quỳ vẻ mặt sợ hãi.

Lão giả là trưởng lão chấp pháp của Hoa gia Hoa Thường Xuân phụ trách xử lý các pháp vụ trong gia tộc

https://thuviensach.vn

Hai bên trái phải hàng ghế đầu tiên là Hoa Vô Kỵ gia chủ Hoa gia và phó gia chủ Hoa Thiên Phong lần lượt là phụ thân và thúc thúc của Hoa Phong, kế tiếp là các vị trưởng lão trong gia tộc còn đám thiếu niên quỳ giữa đại sảnh dẫn đầu là Hoa Hùng và các con cháu trưởng lão có mặt ở đây và một vài dòng thứ khác.

Sắc mặt các thiếu niên khác trắng bệnh còn Hoa Hùng thì vẻ mặt đầy sợ hãi chúng không nghĩ chuyện hôm qua lại nháo tới chấp pháp đường và nhiều trưởng lão đến vậy, dù có ngang bướng đến đâu thì vẫn là đám nhóc chung quy sợ hãi là đều khó tránh.

Ầm!

-Tại sao các ngươi lại hành hung Hoa Phong?

Hoa Thường Xuân vẽ mặt uy nghiêm cùng khí thế sắc bén nhìn chằm chằm vào đám Hoa Hùng gõ bàn quát.

-Tại... tại Hoa Phong ra tay trước

Mộy thiếu niên tên Hoa Dương mặt trắng bệch giọng run run nói hiển nhiên là tràn đầy sợ hãi.

Hừ! các ngươi đường đường là võ giả mà lại tranh chấp cùng phế vật sao. không biết tốt xấu, không có tiền đồ.

Hoa Thiên Phong chợt chen ngang nói, nhìn như đang trách móc nhưng mọi người cũng hiểu hắn đáng ám chỉ điều gì, một phế vật mà thôi cũng cần phải nháo sự sao. Phía đối diện Hoa Vô Kỵ sắc mặt âm trầm hai nắm tay siết chặt không nói câu gì nhưng thật ra ông đang rất tức giận.

-Phế vật thì sao không phải con cháu Hoa gia sao, lại còn là thiếu chủ nữa đấy haha

https://thuviensach.vn

Một vị trưởng lão ngồi cạnh Hoa Thiên Phong lên tiếng châm biếm hắn là trưởng lão nội vụ đường cũng là thúc phụ Hoa Phong nhưng lại dòng thứ Hoa Nhật Luân, con hắn Hoa Thiên cũng có mặt ở đây ngày hôm nay nên hắn cũng có mặt để mà xem Hoa Thường Xuân xét xử.Nghe vậy săc mặt Hoa Vô Kỵ vốn đã âm trầm lại càng lúc xanh lúc đỏ mà lại không có lý do phản bác, ông vỗ mạnh thành ghế làm thành ghế nát tươm bụi bay lả chả đứng dậy ông nói.

-Không cần xét, đủ rồi.

Nói xong phất tay áo bỏ đi, dẫu có lý nhưng cũng không muốn ở lại mất mặt thêm nữa.

-Biết khó mà lui không hổ là gia chủ

Hoa Thiên Phong lên tiếng nói, nói xong hắn cười ha hả

-Thật sảng khoái, hài tử làm tốt lắm.

Hoa Nhật Luân cũng cười phụ họa và không quên khen thưởng Hoa Hùng một câu.Hoa Thường Xuân sắc mặt tức giận cũng phất tay áo bỏ đi, nếu gia chủ làm tới lão cũng làm đúng chức trách nhưng mà gia chủ như vậy lão còn xử gì nữa chứ, đi ra thật xa lão vẫn còn nghe tiếng cười sảng khoái của đám người Hoa Thiên Phong thật khó chịu.

Nguyên lai Hoa Thiên Phong cũng là thiên tài tuyệt đỉnh sánh vai cùnh Hoa Vô Kỵ nhưng do Hoa Vô Kỵ cưới được con gái Dương gia cho nên được đề bạt làm gia chủ cho nên hắn không phục luôn tìm cách đả kích huynh trưởng mà mãi không có cơ hội cho đến khi Hoa Phong ra đời nhưng hôm nay là ngày hắn cảm thấy sảng khoái nhất.

-Đi chúng ta đi ăn mừng thắng lợi hahaha

https://thuviensach.vn

Hoa Thiên Phong cất tiếng cười to dẫn theo đám trưởng lão rời khỏi chấp pháp đường.

Hoa Vô Kỵ sắc mặt âm trầm bước trên đường thì gặp Dương Tuệ Lan nhìn thây thê tử sắc mặt lão mới hòa hoãn một chút nhưng vẫn đáng sợ.

-Vô Kỵ chuyện sao rồi?

Thấy phu quân sắc mặt kho coi nhưng Dương Tuệ Lan vẫn nhẹ nhàng hỏi.

-Không sao xong rồi, thật mất mặt

Nói xong lão bỏ đi để lại thê tử còn ngơ ngác.

-Chàng!

Dương Tuệ Lan vẻ mặt tức giận muốn nói lại thôi, vẫn hướng thẳng chấp pháp đường đi tới

Đi được một đoạn nàng gặp được Hoa Thường Xuân nàng hỏi.

-Thường trưởng lão xảy ra chuyện gì sao

Thấy Dương Tuệ Lan lão vội vàng đáp lễ lão nói.

-Không xử được quá mất mặt. thật tức chết ta.

Thấy Hoa Thường Xuân nói vậy Dương Tuệ Lan rốt cuộc mơ hồ đoán được nên vội vàng hành lễ và nhường đường cho lão, còn nàng lẩm bẩm

-Kết thúc sao, vậy con ta bị đánh thì sao chứ.

Nàng khẽ thở dài rồi bước ngược lại về phía phòng Hoa Phong

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Chữa Thương

Dương Tuệ Lan đẩy cửa bước vào thì nàng nhìn thấy trượng phu đang nhìn Hoa Phong chăm chú, sắc mặt bớt đi mấy phần khó coi nhưng vẫn khá âm trầm, liếc thấy thê tử hắn liền hỏi

-Hôm qua đến giờ nó vẫn chưa tỉnh sao?

-Nó mới vừa tỉnh chắc lại ngủ rồi.

Nàng đạm mạc trả lời

-Ừm

Hoa Vô Kỵ khẽ gật đầu cơ mặt giản ra thêm một chút dường như bớt đi vài phần lo lắng, dù sao Hoa Phong cũng là nhi tử của hắn không thương làm sao được.

-Phụ thân, mẫu thân

Hoa Phong từ lúc hai người nói chuyện thì đã tỉnh, nhưng khó khăn lắm mới nói được bởi vì hắn còn rất đau.

-Tỉnh là tốt ráng nghỉ ngơi cho khỏe, đừng lại gây thêm chuyện.

Hoa Vô Kỵ khẽ nói, hắn không muốn mất mặt thêm.

-Chàng thật quá đáng! nhi tử vừa tỉnh không hỏi thăm còn tỏ ra khó chịu

-Mất mặt lắm đúng không, đem nó vứt đi là xong chuyện mà

https://thuviensach.vn

-Chàng có biết nó xém chút mât mạng không. Hừ!

Dương Tuệ Lan vẻ mặt tức giận nói liền một hồi không cho trượng phu cơ hội phản bác.

-Nàng!

Hoa Vô Kỵ có chútchẳng biết làm sao liền bỏ ra ngoài, mặc dù hắn là gia chủ một gia tộc lớn sát phạt quyết đoán nhưng đối mặt với thê tử thì luôn chịu thiệt.

-Phong nhi nằm nghỉ để mẫu thân đi nấu cháo.

Nói rồi nàng cũng bỏ ra ngoài, Hoa Phong một mình trong phòng suy nghĩ làm sao để tập võ khiến cho phụ thân không mất mặt mẫu thân không còn lo lắng, suy nghĩ mãi chẳng những không tìm ra cách mà càng làm đầu hắn thêm rối, hắn không suy nghĩ nữa mà cố gắng lục lọi hết trí nhớ còn sót lại của thân thể. Nằm một hồi thì Dương Tuệ Lan lại trở về trên tay nàng còn bưng chén cháo thơm phức chỉ ngửi thôi Hoa Phong đã thấy bụng cồn cào vì hắn chưa ăn gì từ hôm qua tới giờ. Dương Tuệ Lan ngồi xuống lấy muỗng múc cháo vừa thổi vừa đút cho Hoa Phong vừa ăn vừa cảm giác được sự ấm áp và lại nghĩ đến mẹ mình hắn lại chuẩn bị rớm lệ

-Hài tử sao lại khóc chẳng phải có mẫu thân đây sao

-Ngoan ăn hết cho mau khỏi bệnh còn đi học nữa.

Thấy nhi tử ướt mắt Dương Tuệ Lan vội vàng an ủi.

-Hài nhi bất hiếu để mẫu thân phải lo lắng sau này hài nhi sẽ tốt.

Hoa Phong lí nhí nói

-Hài tử ngốc chuyện đó tính sau giờ lo dưỡng thương cho tốt.

https://thuviensach.vn

Nàng vuốt tóc Hoa Phong âu yếm nói. Thật ra trong phủ rất nhiều nha hoàn nhưng nàng không muốn ai chăm sóc nhi tử của mình vì chẳng ai có thể chăm sóc tốt hơn nàng cả. Phu nhân nước đã chuẩn bị xong. Ngoài cửa có tiếng nha hoàn gọi Dương Tuệ Lan đặt chén cháo xuống và nói với Hoa Phong

- Giờ đi tắm.

Nàng bế Hoa Phong đi ra khỏi phòng động tác nhẹ nhàng làm hắn thập phần dễ chịu mà không đau chút nào. Mở cửa phòng mùi dược thảo đập vào mặt làm cho Hoa Phong vô cùng khoan khoái "thật thích a" hắn nghĩ thầm, trước mắt hắn là một thùng nước đang bốc lên hơi nước bên trong toàn là thảo dược trị thương, đây là chuẩn bị cho hắn. Dương Tuệ Lan khẽ đặt Hoa Phong vào thùng nước pha đầy thảo dược, hắn cảm giác được nước ấm áp thật dễ chịu tiếp theo sau là một cảm giác vô cùng sung sướng khi thảo dược ngấm vào cơ thể len lỏi qua từng thớ thịt để trị thương thì Hoa Phong gần như là muốn rên lên vì sướng hắn nghĩ" bọn chích xì ke cùng lắm đến vậy thôi". Nhìn nhi tử một hồi Dương Tuệ Lan mới lui ra khỏi phòng bước đi nhẹ nhàng không làm kinh động đến Hoa Phong đang " say thuốc" nàng phân phó nha hoàn vài câu xong cũng rời đi.

Ngày qua ngày Dương Tuệ Lan lại ở bến chăm sóc nhi tử dần dần Hoa Phong cũng đã có thể xuống giường đi lại. Khi ánh nắng chiếu từng tia ấm áp len lỏi qua từng phiến lá cành cây chiếu lên ô cửa sổ rọi thẳng vào mặt Hoa Phong thì hắn mới giật mình tỉnh dậy hôm qua hắn đã khỏe mẫu thân nói hôm nay hắn phải đi học. Học là khái niệm gì chẳng lẽ ở một nơi lấy võ đạo làm đầu cần phải học sao, vì trí nhớ truyền lại còn thiếu sót cho nên hắn không biết học là học cái gì, có phải giống như ở trái đất không đi học chữ học đạo lý không, mà thế giới này võ đạo là hết thảy nắm đấm là luật pháp thì ai lại giảng đạo lý chứ. Hắn vô cùng khó hiểu và không thể hiểu được cũng chẳng cần suy nghĩ sẽ biết sao

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Binh Khí Phường

Hắn ăn mặc rất đẹp ngồi trong xe ngựa không tính là xa hoa, nhưng rất êm, vén màn nhìn ra ngoài, đoạn đường được lát bằng đá hoa cương thập phần tinh xảo người tới lui nhộn nhịp, ngồi xe ngựa như hắn đi trên phố cũng không nhiều khoảng hai ba chiếc.Hai bên đường san sát hàng quán kèm theo tiếng quảng cáo, chào hàng vô cùng sầm uất " thật không thua gì Sài Gòn cả" Hắn lẩm bẩm, đi được một lúc thì xe ngựa bỗng dừng lại.

-Thiếu gia đã đến nơi, mời xuống xe

Tiếng xa phu gọi hắn, vén rèm xuống xe Hoa Phong nhìn quanh, thứ hấp dẫn hắn nhất là một tòa đình viện, nói đình viện nhưng lại rộng lớn vô cùng, nhìn không thấy điểm cuối dù chỉ là bức tường rào quanh viện. Mà nơi hắn đứng có một cái cổng hình như là cổng chính, cao khoảng hai thước rộng chừng hơn một thước, gắn trên cổng là bảng hiệu nhìn rất lâu đời, trên bảng viết bốn chữ: Thiên Vân Học Viện; rồng bay phượng múa, mang hơi hướng cổ xưa trầm lắng, hai bên trái phải có hai hộ vệ canh gác vẻ mặt uy nghiêm không một chút cảm xúc nào, cứ như tượng đá vậy.

-Bây giờ phải vào đây học sao, học gì nhỉ.

Hoa Phong tò mò suy nghĩ, do dự một hồi hắn rốt cuộc cũng bước vào, hai tên hộ vệ vẫn như vậy không cảm xúc mặc kệ hắn,

-Ồ đây không phải kỳ nhân Thanh quốc chúng ta sao?

-Nghe nói hắn bị đánh sao còn đi học được

https://thuviensach.vn

-Sao ngươi dốt vậy đánh thì cũng hết chứ sao!

Vừa vào cổng Hoa Phong đã nghe tiếng xì xầm của đám thiếu niên xung quanh, tụm năm tụm ba nói xấu mình, đang nói rôm rả thấy Hoa Phong nhìn sang chúng im bặt, dù sao hắn cũng là thiếu chủ Hoa gia một ngón tay cũng đè chết chúng, nói sau lưng thì được,chứ cho chúng trăm lá gan cũng không dám trực tiếp chọc ghẹo hắn. theo sau khi bước vào học viện Hoa Phong lại nhớ ra được ít chuyện cái gọi là học nghĩa là chủ yếu là giảng dạy kinh doanh và rất nhiều thể loại khác, kiểu như hướng nghiệp vậy. “Mình đang tìm cách để trở thành vỏ giả, mà lại bỏ công đi học mấy thứ vô bổ này sao” Hoa Phong nghĩ bụng.Hoa phong phất tay áo bỏ ra ngoài hắn tính đi mua binh khí để luyện võ, tiện thể đi dạo để tăng thêm chút kiến thức về thế giới mới này, ra đến ngoài cổng xa phu còn đang cho ngựa ăn thấy Hoa Phong đi ra hắn vội hỏi.

- Thiếu gia ngài không học hay sao.

-Không, đại ca có thể dẫn ta đi dạo một chút không?

Hoa Phong nói.

-Không được, nếu thiếu gia ngài không học, phu nhân trách tội ta làm sao gánh vác

Xa phu cười khổ, thực ra hắn không phải xa phu bình thường, mà là hộ vệ do mẫu thân Hoa Phong xắp xếp đi theo bảo vệ hắn, cho nên cũng không dám quyết định cái gì.

-Đại ca cứ đưa ta đi, mọi chuyện ta sẽ giải thích với mẫu thân

-À mà còn nữa huynh có biế chỗ nào bán binh khí không?

Hoa phong nói

https://thuviensach.vn

-Thiếu gia! ài! thôi được ta sẽ làm theo ý thiếu gia, nhưng nếu phu nhân có trách tội thì thiếu gia chịu đấy nhé.

Mà thiếu gia hỏi binh khí làm gì? không phải ngài định!

Xa phu cảm thấy kỳ quái tiểu tử này hôm nay khác khác, chắc bị đánh xong đầu cũng hỏng rồi.

-Không có gì? đi thôi.

Hoa Phong nhìn xa phu cười nham hiểm, ra vẻhối thúc. Thấy Hoa Phong nhìn mình Xa phu đánh rùng mình nghĩ

-Tiểu gia hỏa này thật kỳ quái

Vô cùng nghi hoặc nhưng hắn vẫn mở rèm và mời Hoa Phong lên xe

Trên đường đủ tiếng hò reo hàng quán đông đúc. trời vào thu gió nhè nhẹ làm chiếc rèm xe bay phần phật, lộ ra trong xe là một thiếu niên thân hình gầy gò, vẻ mặt non nớt. Thiếu niên này chính là Hoa Phong mới từ học viện ra đây, nhìn đường phố tấp nập kèm theo cơn gió mát trời thu mà thần sắc hắn càng thêm rũ rượi. Hắn nhớ nhà, nhớ mẹ và nhớ cái Sài Gòn hoa lệ nơi hắn đang làm việc trước khi xuất hiện ở thế giới này.

-Thanh ca huynh đưa ta tới tiệm binh khí được không.

-Vâng thiếu gia!

Hoa Phong gọi và xa phu trả lời, thì ra xa phu tên là Hoa Thanh một tộc nhân dòng thứ của Hoa gia, Hoa Thanh tư chất không tệ được Dương Tuệ Lan nhìn trúng Mang về bồi dưỡng thường ngày ở cạnh Hoa Vô Kỵ nhưng cách đây không lâu lại chuyển qua làm hộ vệ ngầm cho Hoa Phong

-Thiếu gia đã đến binh khí phường.

https://thuviensach.vn

Hoa Thanh nói rồi vén rèm đỡ Hoa Phong, trước mặt là một gian hàng có treo đầy binh khí nào là đao,kiếm, thương, giáo vv trên cao có tro bảng đề binh khí phường cứng cáp hữu lực.

Cái gọi là phường có rất nhiều loại, ví dụ như, đan dược phường, binh khí phường, phòng cụ phường, và nhiều loại phường thị khác, nhưng đa phần là phục phụ võ giả.

Mà binh khí phường trước mặt này lại thuộc sản nghiệp của Hoa gia.

- Thiếu gia! thiếu gia! không ngờ quan lâm tệ xá.

Một lão bản mập ụ ị từ trong chạy ra miệng cười toe toét, ngoài mặt thì rất vui mừng nhưng trong bụng hắn nghĩ thầm

- Tên phế vật kỳ nhân này đâu lại qua đây cơ chứ.

Vốn lão là chưởng quầy quản lý phường các này, đang khoa môi múa mép với mấy tên người làm thì thấy có người tới, lão định cho mấy tên người làm ra đón nhưng khiến lão mất hứng người tới là Hoa Phong hại lão phải ra đón nên lão rất không hài lòng,

-Thiếu gia! ngài cần gì cứ phân phó? tiểu nhân nhất định cố hết sức để làm!

Lão ra sức nịnh nọt, dù Hoa Phong có là phế vật thì cũng không phải tiểu nhân vật như lão có thể chọc.

-Thanh ca! Chúng ta vào!

-Vâng thiếu gia

Hai người Hoa Phong đi vào không thèm để ý đến lão bản đang nói chảy cả nước miếng nãy giờ, lão trừng mắt oán thầm

https://thuviensach.vn

-Phế vật mà thôi, có gì to tát chứ.

Oán thôi chứ lão cũng chẳng thể làm gì tốt hơn được.

Vừa bước vào trong đập vào mắt Hoa Phong là rất nhiều binh khí, đủ loại nhìn rất là bắt mắt, binh khí được chia làm nhiều nơi, mỗi nơi là mỗi loại binh khí khác nhau, Hoa Phong đi thẳng tới gian để kiếm, hắn mải mê quan sát đầy thích thú với rất nhiều chủng loại kiếm, có cây to như bàn tay, có cây nhỏ như kiếm phương tây ở trái đất, cũng có cây mõng như lá liễu vậy, Hoa Phong sờ hết cây này đến cây khác, cảm giâc mát lạnh làm hắn khát khao được làm kiếm khách, đó là ước mơ của hắn mỗi lần xem phim kiếm hiệp Trung Quốc ở địa cầu. Bất chợt hắn nhấc thanh kiếm có khắc hai chữ" thanh phong" rèn bằng huyền thiết nhưng mà Hoa Phong không ngờ là hắn không tài nào cầm lên được.

-Thiếu gia kiếm này được rèn bằng huyền thiết tinh luyện, nặng khoảng ba mươi cân

Hoa Thanh nãy giờ theo sau hắn vô cùng kỳ quái và tò mò, không biết tên tiểu gia hỏa này đang làm trò gì, Hoa Thanh muốn xem thử nên hắn chỉ theo sau mà chẳng hỏi gì. Nhưng thấy Hoa Phong nhấc thanh kiếm nặng ba mươi cân trọng lượng còn nặng hơn thân thể. Hoa Thanh há mồm tặc lưỡi có chút buồn cười hắn vội giải thích.

Hoa Phong thoáng cái hiểu ra, tinh thần trầm trọng không còn vẻ mặt hớn hở như vừa rồi hắn nói.

-Chúng ta về phủ

-Nhưng ngài chưa đi dạo ở đâu mà

Hoa Thanh lấy làm kỳ quái rõ ràng vừa nãy nói đi dạo sao lại đòi về rồi.

-Ta đột nhiên thấy mệt nên về thôi.

https://thuviensach.vn

-Vâng.

Nói đoạn hai người đi ra ngoài, lão bản nãy giờ luôn để ý bên này hăn âm thầm cười trộm.

-Đúng là phế vật a!

-Thiếu gia ngài không hài lòng với binh khí nơi này sao?

-Để ta dẫn thiếu gia lên lầu hai xem thử

Lão bản nham hiểm nói

-Cút!

Hoa Thanh trừng mắt quát, trên người hắn tỏa ra khí thế đáng sợ làm cho lão bản run rẩy răng va lập cập

- Đại...đại nhân tha....tha.. mạng

-Cút!

Hoa Thanh Quát

-Dạ.. dạ

Lão như được ân xá vội vàng chạy như chó cụp đuôi.

-Hừ! tiểu nhân vô tri

Hoa Thanh lạnh lùng hừ một tiếng vẻ mặt tức giận, thiếu gia! quay lại thì không thấy Hoa Phong đâu, Hoa Thanh hoảng hốt la lớn.

-Thiếu gia! Thiếu gia

-Thanh ca! đệ ở đây.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong đã lên xe ngựa từ lúc nào.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Kiếm Gỗ Thanh Phong

Vừa tới hoa phủ Hoa Phong đi thẳng về phòng mình, mang theo vẻ mặt đắng chát vô vọng.

-Thật sự không được sao

Hắn lẩm bẩm. Nguyên lai là hắn muốn luyện kiếm bởi vì hắn thích kiếm, cho nên hôm nay hắn mới kêu Hoa Thanh dẫn tới binh khí phường để chọn một thanh kiếm. Nhưng sự thật làm hắn không thể chấp nhận được, kiếm nặng hơn hắn, điều đó có nghĩa hắn còn không bằng một người bình thường, không thể trở thành võ giả nhưng họ có thể luyện võ thuật vì có linh căn dẫu là tạp toái. Nhưng hắn đến linh căn còn không có thì làm sao chứ.

Chắc ông trời đang trêu hắn nên đưa hắn trọng sinh vào khối thân thể phế vật này.

-Phong nhi! con không đi học sao.

Đang thẫn thờ thì Hoa Phong giật thót người khi nghe có tiếng ai đang gọi hắn, hắn ngước nhìn thì thấy mẫu thân đứng cách mình không xa, đang dùng ánh mắt kỳ quái nhìn hắn.

-Mẫu thân! hài nhi không muốn đi học, con...con muốn trở thành võ giả chứ không phải thương nhân.

Dương Tuệ Lan vẻ mặt có chút đau lòng nhìn nhi tử, nàng tiến lại gần ôm Hoa Phong vào lòng, không nói gì cũng không ai biết nàng đang nghĩ

https://thuviensach.vn

gì.

-Hài tử ngoan, con phải đi học để sau này còn giúp phụ thân con quản lý việc kinh doanh trong gia tộc nữa chứ.

-Còn về phần con muốn tập võ, mẫu thân sẽ cố gắng giúp con đạt được ý nguyện

Dương Tuệ Lan an ủi nhi tử, nhưng trong lời nói có vài phần ngẹn khuất.

-Vâng mẫu thân, mai con sẽ đi học.

Hoa phong lí nhí trả lời, dẫu đang vô vọng, nhưng hắn không muốn mẫu thân lo lắng.

-Ừm. Con về phòng nghỉ ngơi đi.

Nói xong nàng buông Hoa Phong ra rồi nhìn hắn đầy âu yếm.Hoa Phong về phòng mình nằm lên giường, hai mắt vô thần nhìn lên trần nhà, không biết hắn đang nghĩ gì. Đột nhiên hắn bật dậy khuôn mặt đầy rạng rỡ, như được cô gái nhà bên đồng ý lời yêu vậy.

-Kiếm gỗ! hắn hét to

-Kiếm sắt nặng hơn ta, cầm không được nhưng không có nghĩa là kiếm gỗ cũng nặng hơn ta.

Hoa Phong hớn hở lao nhanh ra cửa phòng.

Hoa Thanh đang luyện võ, hắn liên tục tung cước, tung quyền lên hình nhân bằng sắt. mỗi quyền phát ra, kình phong rít gào, giáng lên hình nhân

Ầm! âm thanh trầm đục như dùng búa tạ ngàn cân, mà nện vào vậy.

https://thuviensach.vn

Mỗi cước tung ra bài như sơn đảo hải, có cảm giác như sút bay một ngọn núi. Kế bên hắn cắm cây đại đao thô to,thân đao rộng chừngbàn tay dài khoảng thước hai, trên thân đao cóa khắc hai chữ " Trảm Mã". Đang vung quyền tảo cước bất chợt Hoa Thanh nắm lấy Trảm Mã đao vung lên xoay một vòng ba trăm sáu mươi độ, rồi chém mạnh vào hình nhân, hình nhân đứt làm hai khúc, mặt cắt bóng như gương.

Đang vội vã tìm Hoa Thanh vừa hay tới đúng lúc, nhìn thấy một màn này Hoa Phong há hốc mồm, kinh hãi không thôi.

-Thật trâu bò a!

Hắn nghĩ thầm

-Thanh ca!

Hoa Phong gọi. Nghe tiếng gọi Hoa Thanh nhìn sang thì giật mình,vẻ mặt hắn đầy cổ quái

-Tiểu gia hỏa lại muốn gây thêm chuyện đây mà

Hắn lẩm bẩm

- Thanh ca! Huynh giúp đệ làm một thanh kiếm gỗ được không?

Hoa Phong làm ra vẻ mặt cầu khẩn.

-Thiếu gia, cần kiếm gỗ làm gì?

-Không phải ngài định luyện kiếm đó chứ.

Hoa Thanh càng thấy khó hiểu.

-Đúng là tiểu tử đầu hỏng rồi, phải báo phu nhân mới được.

Hắn thầm suy tính.

https://thuviensach.vn

-Huynh cứ làm giúp ta là được.

-Về phần làm gì ta tự có chủ ý.

Hoa Thanh khóe miệng giật giật nhưng cũng không hỏi gì thêm.

-Thiếu gia về phòng đi, chút nữa ta cho nha hoàn mang tới.

-Cám ơn Thanh ca, huynh là tốt nhất!

Hoa Phong nói lời cảm tạ đầy nịnh nọt

-Bệnh rồi haiz...

Hoa Thanh thở dài, ngày xưa Hoa Phong làm gì biết nịnh nọt và gian xảo như bây giờ.

Trên đường về phòng đang cảm thấy vui vẻ vì sắp có kiếm để múa.

-Ai da! phế vật, ngươi còn đi lại được sao?

Nghe thấy giọng nói đầy khinh thường và mỉa mai, Hoa Phong quay lại nhìn thì thấy Hoa Hùng và đám con cháu Hoa gia đang nhìn hắn như nhìn súc vật.

Hô! một cỗ lửa giận không hiểu từ trong lòng Hoa Phong bộc phát ra mang theo mười thành sát khí, có lẽ là do mối thù đoạt mạng khắc cốt minh tâm của khối thân thể còn xót lại.

Cố gắp áp chế tức giận, Hoa Phong nói.

-Các ngươi không được làm phế vật nên ghen tị sao?

Hoa Hùng và đám con cháu có chút không tin mình nghe nhầm, sau đó là một trận cười nghiêng ngả, có tên còn bò lăn ra đất mà cười.

https://thuviensach.vn

-Haha! phế vật không phải ngươi bị đánh đến bệnh rồi chứ?

Hoa Hùng thần sắc khinh thường nói.

-Chắc là hắn bị đánh đến hỏng đầu rồi.

Hoa Thiên vừa cười vừa phụ họa.

-Hùng ca có nên đánh cho hắn bệnh thêm không?

Người vừa lên tiếng không kiêng nể là Hoa Dương. Hóa ra lần trước không bị xử phạt nên giờ chúng càng hung hăng càn quấy, không xem ai ra gì.

-Thôi bỏ đi, hắn bệnh rồi, loại phế vật này đánh chỉ bẩn tay.

Hoa Hùng cao ngạo nói, ra vẻ ta đây thiên tài khinh thường ra tay với phế vật, nói rồi cả đám bỏ đi, mang theo âm thanh cười ha hả.

Hoa Phong mặt tái mét tay run run nắm chặt, hắn cũng không phản bác vì sự thật dù có khó chấp nhận cách mấy cũng là sự thật, hắn chỉ có thể ám thầm hạ quyết tám, mối thù này hắn sẽ trả lại gấp bội.

Cốc! cốc.

-Thiếu gia! ngài có trong phòng không?

Đang tức giận chuyện vừa nãy thì có tiếng gõ cửa và tiếng nha hoàn gọi.

-Có chuyện gì? nói!

Thanh âm lạnh lùng cách người ngàn dặm của Hoa Phong phát ra, làm nha hoàn hơi run.

-Có người nhờ tiểu nữ mang cái này cho thiếu gia.

https://thuviensach.vn

-Ngài mở cửa đi ạ

Nha hoàn vừa sợ vừa nói, nàng có tu vi luyện khí tầng hai, nhưng chung quy là người hầu nơi có hơi sợ.

Hoa Phong cửa đối diện hắn là mộy thiếu nữ chừng mười lăm mười sáu, mi thanh mục tú, khá là xinh đẹp. Trên tay nàng là thanh kiếm gỗ, làm bằng chất liệu gì thì không biết nhưng rất đẹp, sắc mặt Hoa Phong hiện lên nét vui mừng quên hết tức giận, hắn cầm thanh kiếm lên ngắm nghía nó rất nhẹ, thân kiếm bóng loáng có thể soi thấy mặt của hắn.

-Được rồi! ngươi lui đi

-À mà ngươi tên là gì?

Tính cho nha hoàn lui ra, nhưng mắt Hoa Phong sáng lên "gái đẹp" cho nên thuận tiện hỏi một chút.

-Dạ! tiểu nử là Hà Mộ Tuyết.

Nha hoàn lí nhí đáp.

-Mộ Tuyết, tên đẹp, tên đẹp.

-Lui đi sau này nàng là người của bổn thiếu gia.

Hoa Phong tấm tắc khen và không quên giành lấy "gái đẹp"

-Dạ! Thiếu gia.

Hà Mộ Tuyết thở phào rời đi nhưng trong lòng lo lắng vạm phần, nghỉ lại thái độ thiếu gia lúc nãy nhìn mình, nàng đưa ra một kết luận kinh người" biến thái".

https://thuviensach.vn

Hoa Phong thạp phần vui sướng múa máy kiếm mới, mà không hề hay biết tiểu nha hoàn đã phong cho hắn danh hiệu mới. Múa kiếm mộy lúc thở không ra hơi Hoa Phong rốt cuộc dừng lại.

Hắn ngắm thanh kiếm trên tay ra vẻ bình phẩm.

-Kiếm tốt! nhẹ nhàng,vừa tay, nhưng không bén.

-Kiếm không có tên, đặt là Thanh Phong kiếm đi, tên mình kiếp trước.

-Hay! hắn tự khen lấy mình.

-Mộ Tuyết!

Vừa đi được một đoạn không xa lắm, thì nghe Hoa Phong gọi Hà Mộ Tuyết giật mình

-Thôi xong! một ý nghĩ mờ ám lóe lên làm nàng run run.

-Dạ thiếu gia cho gọi

Hà Mộ Tuyết cúi gắm mặt xuống tay miết góc áo run run. Nội tâm thiếu nữ quả thật đơn thuần đến cực điểm.

Hoa Phong vẻ mặt kỳ quái nhìn nàng.

-Cổ quái! cổ quái. hắn lẩm bẩm

-Nàng đi lấy giúp ta thanh đoản đao mang lại đây.

Hà Mộ Tuyết thở phào chạy như bay quên luôn trả lời.

-Kỳ lạ, chắc nàng bị bệnh.

Hoa Phong lại lẩm bẩm đầy nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

-Thiếu gia! đao của ngài.

Đợi một lát Hà Mộ Tuyết đã mang đao lại cho Hoa Phong.

-Nàng lui đi. lát ta sẽ gọi, nhớ đừng đi xa.

Đuổi nàng đi Hoa Phong vội vàng đóng cửa, hắn nhìn chăm chú vào thanh kiếm trên tay, lấy đoản đao tỉ mỉ khắc chữ Thanh Phong lên thân kiếm.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Luyện Kiếm Ngoại Thành

Xe ngựa dừng trước học viện.

-Thiếu gia! đã đến.

Hoa Thanh đạm mạc nói với Hoa Phong đang ngồi trong xe. Rồi hắn nhảy xuống khỏi chỗ ngồi, vòng ra sau đỡ Hoa Phong xuống thần sắc vô cùng lạnh nhạt.Hôm qua hắn bị Dương Tuệ Lan giáo huấn một trận, nên hôm nay hắn tuyệt đối không mềm lòng.

-Oa! tới rồi sao?

-À mà Thanh ca hôm nay huynh ăn phải ruồi hay sao vậy.?

Hoa Phong xuống xe ngáp dài, thần tình làm biếng giả bộ hỏi.Hắn không quên đảkích Hoa Thanh một câu, làm Hoa Thanh suýt chút nữa hộc máu, khóe môi giật giật nhưng vẫn nhịn không nói.

Ài! làm sao không chú ý ăn phải ruồi cơ chứ, thật là.

Hoa Phong cất bước đi vào học viện hắn lẩm bẩm, nhưng cố tình để cho Hoa Thanh nghe thấy, hắn nhếch môi cười nham hiểm.

-khụ, khụ.

Hoa Thanh ho khan hai tiếng, mặt tái mét miệng lại giật.

-Ta kháo, tiểu gia hỏa miệng lưỡi độc ác.

https://thuviensach.vn

Hoa Thanh thật muốn chửi ầm lên con mẹ nó chứ, tức chết lão tử mà.

Hoa Phong vào tới sân viện thì nghe tiếng xì xầm bàn tán của đám thiếu niên, hắn lạnh lùng liếc mắt, thanh âm im bặt.

Hoa Phong nhìn quanh đánh giá, hôm qua hắn vội bỏ đi nên không quan sát được gì, hôm nay tỉ mỉ bình phẩm.

-Thật lớn, thật đẹp.

Biểu tình của hắn sau khi quan sát hết xung quanh là vô cùng kinh ngạc thiếu chút hô to.

Đây là một cái sân trường thật lớn cỡ mười sân bóng ở địa cầu gộp lại, ở giữa sân là hòn giả sơn khủng bố, xung quanh cây cối umtùm có những cây nhỏ xíu mới trồng cùng những cây cổ thụ già cỗi tán cây rậm rạp phủ bóng mát rượi, dưới mỗi gốc cây trăm năm thậm chí ngàn năm tuổi đều có xích đu, hoạc bàn ghế được làm bằng cẩm thạch. Chưa kể đâu đâu cũng có các khóm hoa đủ mọi màu sắc, dường như tô vẽ thêm cho phong cảnh càng thêmmỹ lệ.

- Boong!Boong.

Hoa Phong đang mãi mê say xưa quan sát cảnh đẹp mà hắn chưa từng một lần nhìn thấy thì có hồi chuông vang lên.

-Đến giờ rồi học sao?

Hoa Phong nói nhỏ, đoạn hắn nhìn xung quang và đưa ra quyết định.

-Trốn.

Hắn chạy thật nhanh ra cổng sau học viện, học viện khủng bố này không thể nào có một cổng, lúc nãy quan sát phong cảnh nơi này hắn đã dò hỏi và xác định được phương hướng nơi cổng sau của học viện. chạy quanh co

https://thuviensach.vn

nghĩ mấy quảng thì Hoa Phong đã thở không ra hơi. Xung quanh học sinh qua lại chỉ trỏ, bàn tán, và không thiếu mấy tên hiếu kỳ, bởi không phải ai cũng biết hắn là thiếu chủ Hoa gia.

-Ê tên kia! ngươi ăn cắp cái gì bị phát hiện, nên mới chạy trốn đúng không.

-Chắc là hắn trêu ghẹo ai nên bị đánh chạy thôi.

Một đám nhóc trạc tuổi hắn tò mò nhận xét, có tên còn ra vẻ khiêu khích.

Hoa Phong khinh thường trả lời, hắn hít sâu một hơi lấy sức, rồi phóng vọt ra khỏi cổng học viện.

Vừa ra khỏi cổng hắn liếc nhìn xung quanh vẫy vẫy tay gọi chiếc xe ngựa bên đường. Vốn cổng sau học viện cũng có hai tên hộ vệ, nhưng cũng không ngăn hắn mà vẫn bất động như tượng.

-Tiểu tử,đi đâu?

-Ra khỏi thành, hướng phía tây.

Trong một hạp cốc kín đáo gió thổi hiu hiu xen qua kẽ núi, tạo nên âm thanh du dương, hòa hợp với hoàn cảnh xung quanh an tĩnh mà hữu tình. Đây là một hạp cốc bốn bề là núi cỏ cây mọc lộn xộn chẳng có gì bắt mắt.

Nơi đây có một thiếu niên dáng người gầy gò, khuôn mặt non nớt đang múa kiếm loạn xạ, dưới ánh nắng nhè nhẹ của buổi sáng một ngày cuối thu, có thể thấy được trên khuôn mặt hắn có sự quyết tâm to lớn và ánh mắt vô cùng kiên định.

Thiếu niên này chính là Hoa Phong mới trốn học ra đây, vốn dĩ hạp cốc hết sức bí mật nhưng là ký ức cũ còn sót lại, nên hắn mới có mặt ở nơi vắng vẻ này.

https://thuviensach.vn

-Mệt thật!

Hoa Phong thở ra một hơi rồi nói với mình

-Tập luyện như thế này, tuyệt đối không thể được.

-Nhất định phải có cách

-Ta không tin ông trời, cho ta sống thêm một lần, lại tuyệt đường ta.

Hắn ngồi bệt xuống đất, lưng dựa tảng đá, thở một hơi dài. Nhắm hai mắt lại Hoa Phong suy nghĩ mình phải đi như thế nào, đi làm sao.

Nghĩ đến say sưa bỗng hắn nhảy dựng lên như gặp phải chuyện gì kinh khủng lắm vậy.

-Chuyện gì!ta chưa có ngủ sao nằm mơ được.

Hoa Phong thần sắc sợ hãi hắn lẩm bẩm. nhìn đi ngó lại, đưa tay sờ sờ tảng đá cảm giác lành lạnh.

-Chắc chỉ là ảo giác.

Sau khi bình tĩnh hắn tự trấn an mình, rồi tiếp tục múa kiếm không hình thức.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Thần Thức

Sân viện quanh co, cây cối thẳng hàng, trăm hoa đua sắc,

Dưới gốc cây cổ thụ Hoa Phong đang ngồi lắc xích đu, thần sắc suy tư, miệng thì lẩm bẩm.

-Là thật, không phải mơ cũng chẳng phảiảo giác.

-Rốt cuộc là chuyện gì? không lẽ!

hắn như hiểu ra, hai mắt sáng lên. Hắn đã về học viện, để tránh Hoa Thanh biết mình trốn học, nên phải về trước giờ tan học.

Hoa Phong đang nhớ lại cái mà hắn thấy được khi ở hạp cốc. Có cái gì đó giống như nội tạng, toàn bộ phần trong cơ thể người, ban đầu hắn xác định là ảo giác, nhưng cuối cùng hắn quả quyết đó là thật, suy nghĩ mãi hắn mơ hồ hiểu được, nhưng cũng không chắc chắn.

Theo những gì trí nhớ cho Hoa Phong biết, võ giả có cảnh giới rất cao, như cha, mẹ hắn và cả Hoa Thanh nữa đều có cái gọi là thần thức. Thần thức dùng để quan sát những nơi mắt thường không thểnhìn thấy, mắt thường thì nhìn thẳng, còn thần thức thì lại baoquát được cả một khu vực rất lớn, tùy theo cảnh giới của võ giả mà có thể nhìn xa hay gần. Thần thức còn có tác dụng nội thị thân thể, quan sát đan điền, kinh mạch, gân cốt và các khiếu huyệt, từ đó có thể thông hiểu thân thể,mà có cách tu luyện tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Mà cái Hoa Phong thấy được lúc trong hạp cốc rất giống với cách miêu tả về thần thức nội thị.

Dường như đó là các bộ phận bên trong cơ thể hắn. Nhưng thử nghĩ một tên phế vật như hắn, thì sao có thể có được thần thức như những võ giả cao giai, vậy nên Hoa Phong mới chỉ mơ hồ không chắc chắn. Hắn thử đi thử lại vài lần, nhưng không cách nào rơi vào trạng thái "nội thị" như vừa nãy.

-Này nhóc! dám khinh thường bổn thiếu gia.

-Ngươi có tin ta đánh ngươi thành đầu heo không?

Một đám thiếu thiếu niên đứng trước mặt Hoa Phong, tên cầm đầu lên tiếng

- Hừ! cho ngươi thêm trăm lá gan ngươi cũng không dám.

Hoa Phong mặt tức giận. hắn đang " ngộ đạo" mà đám nhóc này, nhất là cái tên mặc đồ lòe loẹt vừa lên tiếng, phá vở cảm ngộ của hắn.

-Ngươi! ngươi.

Tên cầm đầu chỉ thẳng Hoa Phong, đầy giận dữ.

-Tất cả đi về, đứng đây gây chuyện sao.

Chợt có tiếng nói, cả đám quay lại thì thấy một cô gái, tuổi hơn hai mươi đang nhìn về phía bọn hắn vẻ mặt lạnh nhạt.

- Chào giáo sư

-Tụi em có làm gì đâu, đang đùa thôi mà.

Cả đám nhóc theo thiếu niên lòe loẹt, đồng thanh đáp.

https://thuviensach.vn

Chỉ mỗi Hoa Phong với cặp mắt khônh thiện cảm đang quan sát vị giáo sư trẻ và âm thầm đánh giá.

-Dáng người không cao, mặt trái xoan, má lúm đồng tiền, tất cả đầy đặn. Đẹp.

-Sao gái ở thế giới này, ai ai cũng đẹp hết vậy.

Hoa Phong tặc lưỡi. kiếp trước hắn cực kỳ háo sắc, kiếp này linh hồn xuyên việt nên không thay đổi được gì.

- Em học ở viện số mấy?

- Giáo sư là ai?

Đột nhiên giáo sư hỏi, ánh mắt hướng về phía Hoa Phong.

Cứ tưởng đám học sinh gây chuyện đánh nhau, cho nên nàng mới tiến lại nhắc nhở. Khi nghe đám thiếu niên lòe loẹt trả lời thì nàng yên tâm, đang định rời đi, thì bắt gặp Hoa Phong đang "quan sát" nàng, ánh mắt bất thiện khiến nàng vô cùng khó chịu, nàng mới lên tiếng hỏi.

-Dạ vừa đăng ký nhập học, nên chưa biết viện nào

Bị bắt gặp với thành ý không tốt Hoa Phong vẫn bình tĩnh nói láo. Thật ra chuyện bị bắt gặp nhìn lén đối với hắn chẳng tính là gì "quen rồi".

-Hừ!

Giáo sư tức giận, hừ lạnh, quay mặt đi về hướng khác.

-Biến thái! đừng để vào viện của ta, đến lúc đó

Nàng khó chịu nghĩ thầm. sau đó lại có chút chờ mong.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong đang khoái chí cười thầm mà không biết đã là lần thứ hai hắn được người khác tặng cho cái tên mới.

-Coi như hôm nay ngươi may mắn, không có lần sau đâu.

-Chúng ta về!

Đột nhiên tên thiếu gia lòe loẹt nói câu hăm dọa, rồi cả đám bỏ về.

Hoa Phong lắc đầu.

-Bố thằng bệnh.

Rồi hắn cũng đi theo ra cổng.

-Thiếu gia!, bên này.

Hoa Thanh chờ sẵn, vừa thấy Hoa Phong hắn vẫy tay la lớn. Nhìn thấy Hoa Phong lên xe ngựa đám thiếu niên vừa nãy đang đứng bên ngoài, có tên lên tiếng.

-Ồ! chẳng phải là tên tiểu tử hồi nãy sao? hắn cũng là con nhà giàu.

Thiếu niên lòe loẹt khinh thường nhìn sang, bỗng chốc thần sắc hắn cứng đờ, mặt cắt không chút máu, tay chân run run như muốn quỵ xuống.

-La Thành! ngươi sao vậy?

Một tên đứng cạnh hắn khó hiểu dò hỏi.

-Hắn... hắn tiểu tử đó là người Hoa gia.

Tên được gọi là La Thành lắp bắp nói.

Hả! Hoa gia!

https://thuviensach.vn

Tên vừa hỏi thốt lên kinh ngạc, sau đó sắc mặt nguyên đám trắng bệch. Là người Hoa gia mà được gọi là Thiếu gia, còn học ở học viện này không phải tên phế vật kia thì ai vào đây.Lo sợ một hồi cả bọn mặt như tro tàn thần tình nơm nớp rời khỏi. Dù là phế vật nhưng tuyệt không phải chúng có thể trêu vào. Nguyên lai bọn chúng là đám thiếu niên hồi sáng khiêu khích Hoa Phong, bị hắn bỏ ngoài tai tên vừa tan học tìm hắn gây chuyện, bởi vì thấy kí hiệu trên xe ngựa của Hoa Phong vừa nãy, nên giờ chúng hối hận không thôi.

Hoa phủ trong một tiểu viện.Hoa Phong đang cố gắng tìm lại cảm giác " thần thức " của mình, nhưng cố gắng cả chục lần rồi mà hắn không cách nào " nội thị".

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Ý Nghĩ Kinh Nhân

Mặt trời ngã bóng về tây, ánh triều dương cũng lùi dần sau những vách núi xa xôi.

Trong tiểu viện của mình Hoa Phong thần sắc đầy mệt mỏi, hắn đã cố gắng cả buổi chiều, để tìm ra "thần thức" nhưng cái cảm giác ấy lại như chưa từng tồn tại.

-Thiếu gia! ngài có trong phòng không?

Tiếng Hà Mộ Tuyết vang lên ngoài cửa.

-Ta ở đây, có chuyện gì sao?

Hoa Phong lạnh nhạt trả lời, lạnh lùng y như cái cách mà hắn trả lời lúc nàng đưa kiếm tới cho hắn.

-Không! không có gì, chỉ là nước đã chuẩn bị xong, thiếu gia có thể đi tắm.

Hà Mộ Tuyết hơi sợ sợ, đáp lại Hoa Phong.

-Được rồi nàng lui đi, ta tự biết lo liệu.

-Dạ thiếu gia, ngài nhớ tắm sớm kẻo nước nguội.

Trước khi đi nàng không quên nhắc nhở Hoa Phong.

-Tắm tắm, tắm có thể ngộ đạo không.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong tự nói với mình. Hiện tại trong đầu Hoa Phong mỗi một việc xảy ra hắn điều có thể liên tưởng đến " đạo". Đẩy cửa bước ra khỏi phòng, nhưng hắn không đi tắm mà đi dạo. Gần đây Hoa Hùng và đám con cháu trong gia tộc, điều đang bận rộn cho kỳ khảo hạch nhập vào tông môn, cho nên Hoa Phong đi dạo thập phần nhàn nhã,chẳng bị ai quấy rầy, trêu chọc.

Lang thang một hồi hắn dừng trước một tòa lầu các, lầu các cao khoảng hai trượng, trên nóc xây hình tam giác hệt như kim tự tháp, trước cửa lầu các có treo bảng, trên bảng đề" Hoa Thư Các".

Nhìn chằm chú vào thư các, đột nhiên mắt lóe tinh quang, thần sắc Hoa Phong thập phần kích động, mang theo chờ mong không nhỏ, hắn lao nhanh vào thư các.

Hoa Thư các là nơi cất nhiều điển tịch của Hoa gia,chủ yếu là những thứ sơ lược về đất đai Thanh Quốc. Cũng có sách miêu tả về đủ chủng loại thiên kỳ bách quái. Hoa thư các không có hộ vệ canh gác vì nó cũng chẳng trọng yếu gì, là nơi chứa đựng tri thức cho nên thư các luôn mở cửa để tùy con cháu trong gia tộc đến xem mọi lúc.

Thư các chia làm hai tầng, tầng một giá sách ngổn ngang, đủ mọi chủng loại, đa phần giới thiệu về các danh lam Thanh Quốc và các kỹ thuật kinh doanh đủ thể loại.

- Chẳng có gì đáng xem.

-Để lên tầng hai xem thử coi có không, cái ta cần.

Hoa Phong nói nhỏ, lầu hai sách ít hơn lầu một, nhưng cũng ngăn nắp hơn không nhiều. Đi lòng vòng lật xem từng cuốn, Hoa Phong càng xem càng thất vọng, vì đa phần sách ở đâychẳng có thứ gì có ích với hắn. Xem một hồi như muốn lật tung cả cái lầu hai.

-Đây rồi!

https://thuviensach.vn

-Hi vọng mình đoán không sai.

Hoa Phong mừng rỡ khi thấy trên giá sách sập xệ, là một quyển sách có phần cũ kỹ.

“ sơ lược võ giả, những điều cần biết” đó là tiêu đề của cuốn sách này.Hoa Phong mởra xem, bên trong chỉ viết những điều cơ bản không võ giả nào không biết, nhưng với Hoa Phong nó là vật báu vô giá vào thời điểm này.

Là một võ giả cần đồng thời tu luyện hai đường nguyên bản nhất. Chân khí là chính yếu, linh hồn.thuyeu

Chân khí tu luyện để nâng cao cảnh giới, rèn luyện thân thể, đề thăng khả năng công kích của võ kỹ, mà võ kỹ lại cần sự linh hoạt và dẻo dai của thân thể, thân thể lại cần sự rèn luyện từ chân khí. cho nên chân khí là cực kỳ trọng yếu.

Linh hồn là một loại tu luyện hết sức đặc thù, cũng phân loại phẩm cấp và thiên phú. Người thiên phú kém, thì khả năng lớn mạnh của linh hồn thường thấp hơn tu vi chân khí, còn những người có thiên phú tuyệt hảo thì ngược lại.

Nhưng đại đa số võ giả đều có thiên phú linh hồn kém, nên tu vi chân khí tinh tiến thì tu vi linh hồn mới thuận nước lên thuyền lên. Còn một cách có thể làm tăng tiến tu vi linh hồn đó là bí pháp. mà bí pháp tu luyện linh hồn lại hiếm như lông phượng sừng lân.

Thần thức là một cách thức vận dụng của linh hồn, trừ một vài trường hợp đặc biệt thì thần thức tăng trưởng cùng linh hồn.

Linh hồn cũng có thể công kích, thần thức hóa hình là một loại công kích cực kỳ hữu hiệu của linh hồn công kích,nhưng tiên quyết là phải có bí pháp để tu luyện, bằng không chỉ có mở rộng phạm vi quan sát, nâng cao cảm

https://thuviensach.vn

quan cùng ngộ tính mà thôi. Ví dụ võ giả có cảnh giới, luyện mạc kỳ thì không thể nào tu luyện được công pháp dành cho Hồng Mông kỳ.

Bởi vì bí pháp tu luyện linh hồn cực kỳ quý hiếm, nên hầu hết võ giả đều chọn ôn dưỡng linh hồn theo cách cơ bản nhất. Nên lâu dần tu luyện linh hồn đã thành yếu tố phụ.

Nhưng dù chủ yếu hay thứ yếu, đều là thứ bắt buộc phải đồng thời tu luyện. Là một võ giả cái cần để thành công là tâm phải tĩnh, một khi đã tu luyện phải lọi trừ tạp niệm, chỉ truy cầu cái thiết yếu trước mắt, bằng không rất dễ tẩu hỏa nhập ma, nhẹ thì tu vi bị phế, nặng thì thậm chí mất mạng.

Đó chỉ là vài phần sơ lược mà trong sách ghi lại, đối với bất kỳ võ giả nào cũng là rác, nhưng đối với Hoa Phong nó có ý nghĩa kinh người, và không ai biết một quyển sách vứt đi này là khởi nguồn tạo nên biết bao sóng gió trên toàn đại lục.

- Ta hiểu rồi!

Hoa Phong vui mừng hét lớn.

Hoa Phong ngồi ngay dưới nền nhà vẻ mặt tái nhợt nhưng thần sắc lại hết sức thỏa mãn.

-Cái này gọi là thần thức.

Thở ra một hơi dài, Hoa Phong nhếch miệng thì thào. Sau rất nhiều lần cố gắng cuối cùng thì Hoa Phong cũng đã tìm ra cái gọi là thần thức, mà chỉ võ giả Luyện Mạch kỳ mới có.

Có một điều làm hắn thắc mắc, tại sao hắn lại có thần thức dù chưa từng tu luyện cái gì.

https://thuviensach.vn

-Có lẽ do linh hồn dung hợp sinh ra dị biến, mình có thiên phú linh hồn, viễn siêu thường nhân.

-Có thần thức không có linh căn cũng tính là phế vật.

Như có điều nghĩ ra, chưa kịp vui mừng thì ý nghĩ tiếp theo đã dội cho hắn một xô nước đá.

-Thần thức hóa hình, hóa đủ mọi loại vật chất.

-Như vậy có hóa thành linh căn được không.

Một ý nghĩ vô cùng kinh tâm chợt lóe trong đầu hắn.

-Không thử làm sao biết.

Ý nghĩ khủng khiếp, làm bao thiên tài phải nuốt hận, chỉ chợt lóe lên nhưng đã in sâu trong linh hồn hắn.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Tiểu Sắc Lang, Không Cho Sống Tốt

Sáng hôm nay trời nắng đẹp, càng về cuối thu gió càng se lạnh, gợi lên cho Hoa Phong nỗi nhớ nhà vô tận.

Cũng sân viện cổ kính ấy, cũng cái sân mà Hoa Phong cho là khủng bố và đẹp lộng lẫy ấy. hắn đang đi lang thang với bao phiền muộn. Hắn đã thức gần như suốt đêm để tìm cách ngưng tụ linh căn bằng thần thức nhưng đành bất lực. Sáng ra đi học nhìn cảnh đường phố cùng hương vị tiết trời làm hắn càng thêm ão não. Hôm nay tâm trạng của hắn rất tệ, cho nên hắn không trốn nữa mà sẽ vào lớp để học.

-Boong! boong!

Tiếng chuông lại vang lên báo giờ vào lớp. Hoa Phong mơ hồ nhớ cái học viện này được chia làm nhiều cái tiểu viện khác nhau, y như phân chi lớp học ở Việt Nam vậy, mà tiểu viện của hắn tên là Hoa Xuân. nhớ đường đi thẳng về viện Hoa Xuân hắn lại được phen ngơ ngác với mọi loại hoa thiên kỳ bách quái.

Chưa vào viện đã Hoa Phong đã nghe tiếng bàn tán, cười nhạo từ các học viên cùng viện, bởi viện này ai cũng biết hắn là " kỳ nhân". Hắn vừa đặt chân vào viện thì lại không có chút âm thanh nào, kim rơi cũnh có thể nghe được, lạnh lùng liếc mắt cũng khinh thường nói nhiều Hoa Phong về thẳng chỗ ngồi của mình.

-Đều là không thể trở thành võ giả, nhưng lại đi chê bai xỉaxoi

-Dm một lũ não ngắn.

https://thuviensach.vn

-Ở Việt Nam là bố kêu xe chở đi Biên Hòa.

Hoa Phong chửi ầm lên trong bụng, hắn biết đây là thế giới võ giả, dù sát phạt máu tanh nhưng cũng luôn lấy lễ nghĩa làm chủ đạo, nên hắn cũng không dám chửi lên thành tiếng.

-Tất cả trật tự.

Đột nhiên có tiếng ai quát,nguyên bản khi Hoa Phong bước vào thì cả viện im lặng, được một lúc, rồi lại ầm ĩ cả lên.

Thì ra người vừa quát là một cô gái rất đẹp tuổi chừng hơn hai mươi, là vị giáo sư mà Hoa Phong đã một lần hạnh ngộ. Đợi cả viện im lặng,nàng mới tiếp tục nói, lần này là tự giới thiệu.

-Ta là Triệu Ngọc Hân.

-Do viện trưởng cũ của viện Hoa Xuân có chuyện không thể dạy tiếp, nên kể từ hôm nay ta là viện trưởng phụ trách viện Hoa Xuân.

-Các em học viên ai có ý kiến đứng lên phát biểu, nhanh chúng ta còn bắt đầu chương trình học.

Nói vừa dứt nàng quét mắt nhìn khắp viện. Khoảng trăm học viên nhưng tất cả điều không ai đứng lên.

Triệu Ngọc Hân đang định thu hồi ánh mắt để bắt đầu dạy học, thì đột nhiên nàng chú ý đến một thân ảnh, đang chăm chú nhìn nàng đầy bất thiện.

-Tiểu sắc lang.

-Không ngờ lại ở viện này.

-Để xem ta trừng trị ngươi thế nào, nhóc con biến thái.

https://thuviensach.vn

Nàng nheo cặp mắt, nội tâm hết sức khó chịu, nghĩ bụng sẽ tìm cách hành hạ tên tiểu tử vô lễ này, càng nghĩ càng có cảm giác chờ mong thành tựu.

Hoa Phong mắt sáng rực nhìn chằm chằm viện trưởng, mà không biết tai họa đang lơ lửng trên đầu chỉ chờ ập xuống.

-Phước bất trùng lai, họa vô đơn chí.

-Ý nghĩa của câu này có học viên nào giải thích được không.

Triệu Ngọc Hân vừa đọc thành ngữ vừa hỏi học viên.

-Dạ thưa giáo sư, bạn kia ngủ gật ạ.

Có một nữ học viên đứng lên bất chợt lên tiếng, tay chỉ thẳng về một hướng.

Triệu Ngọc Hân nhìn theo hướng ngón tay của nữ học viên, thì thấy Hoa Phong đang gật gà gật gù, khóe miệng nàng cong lên, một nụ cười nham hiểm chợt hiện rồi tắt. Không biết nàng đã nghĩ ra cách gì để trị Hoa Phong nữa.

-Hoa Phong!

-Em giải thích câu giáo sư vừa nói, cho tất cả học viên nghe được không?

Triệu Ngọc Hân lên tiếng gọi Hoa Phong, nàng biết tên hắn vì khi tiếp nhận viện trưởng thì nàng đã nắm được danh sách toàn bộ học viên.

Đang mơ một giấc mơ đẹp, bị gọi dậy bất chợt, Hoa Phong ngái ngủ trả lời.

-Cuốc đất trồng lang, Quạ vô ăn chuối.

https://thuviensach.vn

Nói xong hắn mới hơi tỉnh ngủ và liếc nhìn xung quanh, thì bắt gặp cả viện đang nhìn hắn mà bịt miệng nhịn cười, giáo sư thì đang nhìn mình đầy nham hiểm. Hoa Phong rùng mình lạnh sống lưng.

-Sai chỗ nào a!. Hắn nghĩ thầm, nhưng vẫn cố nói hết câu.

- Cuốc đất trồng lang, quạ vô ăn chuối.

-Nghĩa là; ra cuốc đất để trồng khoai lang, chuối để trong nhà quạ vào không hay biết.

Bỗng dưng cả học viện cười ầm lên, có tên tay ôm bụng, tay vỗ bàn mà cười ha hả.

-Trật tự!

-Em được lắm! phạt em ra gốc cây ngoài kia đứng úp mặt hết buổi.

Triệu Ngọc Hân trong nội tâm tràn đầy vui sướng, nhưng không quên nhắc học viên trật tự và đưa ra hình phạt cho Hoa Phong.

-Giáo sư! em...em! chưa nói hết.

Hoa Phong thần sắc sợ hãi nói.

-Úp mặt gốc cây không phải nhục chết ta sao.

Hắn nghĩ thầm.

-Không cần phải nói hết ra úp mặi đi.

-Đúng rồi! ra úp mặt đi.

Một tên học viên lên tiếng và cả viện nhao nhao phụ họa.

-Được rồi, cho em nói hết.

https://thuviensach.vn

Triệu Ngọc Hân giơ tay làm dấu cho cả viện im lặng, rồi nhìn Hoa Phong nói.

-Ý nghĩa thực tế của câu nói trên là: làm gì phải nhìn trước ngó sau, muốn làm chuyện kế tiếp, thì chuyện hiện tại phải dược đảm bảo sẽ thành công, không thất thoát.

-Ách!

Không những Triệu Ngọc Hân mà cả viện đều có chung suy nghĩ.

-Giải thích này cũng hợp lý quá đi chứ.

-Đúng không giáo sư?

Hoa Phong thần tình nham hiểm hỏi.

-Cũng đúng nhưng sai chủ đề cần hỏi, lần này tạm tha không có lần sau.

Triệu Ngọc Hân vẻ mặt không hài lòng đáp.

Thấy không thể bắt tội Hoa Phong nàng hết sức buồn bực.

- Tên này không những là tiểu sắc lang, mà còn là tiểu gian xảo.

Nàng nghĩ thầm.

-Hết tiết học, các học viên gải lao chờ tiết học khác.

Nàng không còn hứng thú dạy tiếp.

-Tiểu sắc lang, ta sẽ không cho sống tốt.

Đang cảm thấy kích động vì tài biện hộ của mình, chợt nghe bên tai có thanh âm buồn bực và đầy tính cảnh cáo. Hoa Phong hoảng sợ nghĩ thầm.

https://thuviensach.vn

- Là giáo sư, giáo sư là võ giả.

-Hơn nữa cảnh giới rất cao, nếu không thì không thể nói chuyện,

mà bỏ qua không gian được.

Ài! đắc tội rồi sao.

Bình tĩnh lại, thở dài một hơi. hắn mơ hồ thấy được quảng đường gian nan phía trước.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Thất Bại Gang Tấc, Thành Công Gian Trường

Thầm than số khổ, lắc đầu bỏ qua mọi tạp niệm, Hoa Phong lại tiếp tục suy nghĩ về linh căn. Theo hắn được biết, linh căn cần có để trở thành võ giả là bốn loại. Thiên địa huyền hoàng. mỗi loại điều chia thành a phẩm cấp, pha tạp, tinh thuần và siêu việt.

ví dụ như; hoàng linh căn pha tạp, hoàng linh căn tinh thuần và hoàng linh căn siêu việt, ba loại linh căn khách cũng là như vậy.

Như mẫu thân Hoa Phong là địa linh căn tinh thuần, là một thiên tài cực kỳ hiếm thấy trong phạm vi Thanh Quốc. Còn Hoa Hùng cũng là một thiên tài vô cùng hiếm thấy dù chỉ là địa linh căn pha tạp. giữa pha tạp và tinh thuần có sự chênh lệch rất lớn về thiên phú, nhưng ở Thanh quốc huyền linh căn đã là thiên tài, huống hồ gì lại là địa linh căn.

Một võ giả muốn đi đến đỉnh cao, cái cần không chỉ là thiên phú mà đòi hỏi ngộ tính cùng tâm trí kiên dịnh. Nhưng có thiên phú tốt, cũng đã có một khởi đầu hơn xa người khác, như vậy doạn đường kế tiếp dễ hơn rất nhiều.

Theo trong cuốn sách cũ mà Hoa Phong đã xem ở thư các có viết. Linh căn của mỗi người sinh ra là mặc định không thể nào thay đổi, trừ khi có được thánh dược kinh thiên, nhưng thánh dược trong truyền thuyết ấy, cũng không thể nâng linh căn của một người vượt qua được đại phẩm cấp. Như hoàng linh căn không thể nâng thành địa linh căn.

-Trời sinh đã là mặc định sao.

Hoa Phong nghĩ thầm.

https://thuviensach.vn

-Nhưng trời sinh ra không có linh căn cũng là mặc định sao.

-Khi phía trước là đại dương thì không thể nào đào thêm một đại dương trong đó, chỉ có thể mở rộng.

-Nhưng nếu phía trước không phải là đại dương thì ta có thể đào được một đại dương.

Một suy nghĩ đơn giản nhưng vô cùng kinh tâm động phách đã xuất hiện trong đầu Hoa Phong.

-Nhưng để đào được một đại dương, nói dễ hơn làm.

Hoa Phong mơ hồ bất lực.

Kế tiếp hắn phải học thêm bốn tiết học, chủ yếu giảng dạy kinh doanh, lễ nghĩa. Rất nhàm chán.

-Đại ca! đại ca.

Vừa tan học bước đi cách tiểu viện chưa được bao xa, thì nghe có tiếng gọi đằng sau.

-Ngươi gọi ta?

Hoa Phong quay lại thì thấy đám La Thành đang nhìn mình chằm chằm, hắn lấy tay chỉ mặt mình khó hiểu hỏi.

-Dạ đại ca, chúng ta hôm nay đến tạ lỗi với đại ca.

-Chuyện hôm qua chỉ đôi chút hiểu lầm, mong đại ca đừng để bụng.

Nghe bọn chúng một đại ca hai đại ca làm Hoa Phong thấy rất phản cảm.

-Xéo đi, đừng làm phiền bổn thiếu gia.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong lạnh nhạt nói.

-Dạ! nhưng.

-Nhưng nhị cái gì? Ta bảo các ngươi xéo, có nghe không?

-Còn nữa sau này đừng có gọi ta là đại ca.

Nói rồi hắn quay bước hướng thẳng ra cổng chính.

-Hừ! một tên phế vật mà thôi.

La Thành hừ lạnh. Đã đến tận cửa xin lỗi mà đối phương không nể mặt, khiến bọn hắn rất tức giận.

-Lão đại! đi thôi mặc kệ hắn. Phế vật thì có ngông nghênh cách mấy, chung quy cũng là phế vật.

Một tên trong đó lên tiếng, cũng không nghĩ xem lại xem mình cũng là phế vật. Rất bất mãn nhưng cũng không làm được gì, cả bọn đành hậm hực bỏ đi.

-Thần thức ly thể mới có thể hóa hình.

-Nhưng nếu ly thể thì cần phải tăng trưởng đến trình độ nhất định.

-Trước tiên phải thành thục nội thị, rồi kế tiếp lại tìm cách tăng trưởng thần thức.

Trong tiểu viện nhỏ của mình, Hoa Phong tự nói và vạch ra kế hoạch tương lai.

Thời gian thấm thoắt đã một năm trôi qua kể từ ngày Hoa Phong xuất hiện ở thế giới này. Trong một năm qua hắn vẫn đều đều đi học và tu luyện thần thức. Điều đáng chú ý là vị giáo sư viện trưởng Hoa Xuân đã không

https://thuviensach.vn

còn thấy xuất hiện, mà thay bằng viện trưởng mới, àm Hoa Phong thở dài may mắn.

Còn có một sự kiện lớn xảy ra trong gia tộc là Hoa Hùng và đám con cháu trong tộc, đã vượt qua khảo hạch và bái nhập vào các tông môn. Riêng Hoa Hùng có địa linh căn thiên phú nhất đẳng thì được thu vào một tông môn thất phẩm vô cùng cường đại. Hoa gia tổ chức tiệc mừng rất lớn. Nhưng đối với Hoa Phong lại chẳng có liên quan gì, mọi suy nghĩ hắn điều dồn hết vào tu luyện.

Vào một ngày.

-Thành công! thành công! cuối cùng ta đã thành công.

Hoa Phong cố nén nội tâm kích động.

-Thần thức ly thể sao! không gì hơn thế này.

Hoa Phong nhắm mắt lại cảm nhận. Hắn đã có thể dùng thần thức quan sát phạm vi mười thướcxung quanh, thậm chí nhìn ra ngoài tiểu viện, thấy Hà Mộ Tuyết đang chăm sóc mấy khóm hoa.

Hắn đã mò mẫm suốt hơn một năm qua, biết bao nhiêu khó khăn rốt cuộc có chút thành tựu. Nếu để cho người khác biết một tên nhóc mười một tuổi, không có tu vi, mà lại có thần thức, thậm chí ly thể mười thước, mà chỉ có chút thành tựu thì không biết có chửi ầm lên không đây.

-Về cơ bản đã xong.

-Kế tiếp sẽ vô cùng gian nan.

Hoa Phong thu hồi sự vui mừng, vì hắn biết đoạn đường tiếp theo, độ khó chẳng khác nào nào thường nhán lên trời.

-Chỉ một cơ hội.

https://thuviensach.vn

-Không được phép thất bại.

-Dù lên trời ta cũng phải thử.

Hoa Phong chấp nhất hạ quyết tâm phải thành công, vì một khi thất bại sẽ là công dã tràng.

Trong suốt cả quá trình tu luyện trong một năm qua, hắn tìm ra cách tạo thành linh căn, đó là dùng thần thức ly thể, dẫn dắt thiên địa nguyên khí, làm chúng dóng băng và từ từ ngưng tụ, tựa như xây nhà xây từng viên gạch và phải cần chú ý sự cân bằng tuyệt đối.

Nhưng khác ở chỗ là ngưng tụ linh căn cần thiên địa nguyên khí mà không phải gạch, cho nên thành công hay thất bại chỉ có một lần cơ hội. Cũng giống như một cái ly thủy tinh đựng nước, đã bể thì không thể lại mang đi mà đựng nước.

-Dẫn dắt thiên địa, ngưng tụ linh căn.

-Nếu thành công linh căn của ta sẽ là thiên địa.

-Còn nếu thất bại,nguyên khí bạo thể

Suy nghĩ đến đây thì chính bản thân Hoa Phong cũng không dám tưởng tượng. Nêdu một thường nhán bắc thang lên trời, nữa đường bị té, hậu quả không nghĩ cũng biết.

- Vì phụ mẫu, vì người thân, vì một lần cơ được sống lại.

- Quyết không để thất bại.

Một lần nữa hạ quyết tâm. Hắn tuyệt đối không cho phép mình thất bại.

Còn một điều làm hắn chấp nhất hơn nữa là vì tìm đường về cố hương, mà muốn tìm đường về cố hương, hắn buộc phải đứng trên đỉnh phong võ

https://thuviensach.vn

đạo.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Giả Linh Đài

Hoa Phong đã bắt đầu thử dẫn động, thiên địa nguyên khí tiến vào kinh mạch

Nhưng khiến hắn cực độ thất vọng làmuốndẫn động thiên địa nguyên khí với chút thành tựu về thần thức của hắn mà nói, chẳng khác nào người si nói mộng.

Để dẫn động nguyên khí bằng thần thức, thì độ khó là không thể đo lường. Điều đó yêu cầu võ giả phải có cảnh giới rất cao về mặt linh hồn, mà Hoa Phong hiện tại chỉ là vừa chạm tới da lông,nên tuyệt đối không làm được.

Thử đi thử lại sắc mặt Hoa Phong trắng bệch thần tình mệt mỏi, với một chút thần thức của hắn mà đi dẫn động nguyên khí thì vô cùng tiêu hao, thần thức có quan hệ trực tiếp với linh hồn, thần thức tiêu hao, mệt mỏi là điều tất yếu.

-Thua keo này ta bày keo khác.

Ánh mắt Hoa Phong sáng lên đầy kiên định, tuyệt không từ bỏ, mang theo quyết tâm, leo lên giường nằm, hắn nhìn trần nhà, suy nghĩ mông lung, ngủ lúc nào không biết, dù sao hắn cũng quá mệt mỏi rồi.

Và một buổi sáng với vài tiết học đã trôi qua, nhưng hôm nay không nhàm chán như thường lệ, hôm nay có môn dược học, miêu tả nội dung cơ thể người và cách trị thương, trị bệnh cơ bản nhất. Cái khiến Hoa Phong chú ý là cái linh căn trên cơ thể hình nhân trong tiết học.

https://thuviensach.vn

-Thì ra linh căn được tạo ra từ linh đài, linh đài có tới bảy loại linh căn, tương dung với hỗn độn. Nếu trong số bảy loại linh căn sáng lên một cái, gọi là thiên linh căn, sáng lên hai cái là địa linh căn, ba cái là huyền linh căn, bốn cái là hoàng linh căn, về phần sáng lên năm cái trở lên là tạp linh căn, vô duyên với con đường tu luyện.

Quan trọng hơn cả là linh đài là vật dẫn để linh căn có thể hấp thu thiên địa linh khí, sau đó linh khí sẽ từ linh căn thông tới đan điền, đan điền sẽ chuyển hóa linh khí qua các kinh mạch tạo thành các vòng chu thiên, mỗi lần hết một vòng chu thiên linh khí sẽ tự chuyển hóa thành chân khí, từ đó đề cao tu vi của võ giả.

Tất cả nêu trên không chỉ mỗi võ giả cần biết, còn có dược sư.

Giảng dạy của tiết học trên là để các học viên hiểu được vấn đề tu luyện của võ giả mà tìm được cách trị bệnh. Bởi vì đã là võ giả thì chắc chắn sẽ bị thương, mà bị thương thì cần phải có người trị bệnh. Chức nghiệp dược sư không lớn nhưng cực kỳ trọng yếu trong thế giới của võ giả.

Tiết học về dược hôm nay làm Hoa Phong cảm thấy hứng thú, thậm chí có ý nghĩ muốn thành dược sư.

Nhưng rất nhanh bị hắn gạt bỏ, bởi vì cái hắn truy cầu là võ đạo đỉnh phong. Mà nếu có muốn trở thành dược sư hắn cũng không làm được, dược sư cũng cần linh căn tối đa là tạp toái, mà hắn linh căn đâu ra mà dược với sư.

Về Phủ vừa ăn cơm xong, Hoa Phong lại vùi đầu vàonghiên cứu tiếp vấn đề gian nan của mình, ngưng tụ linh căn.

Tiết học dược hôm nay đã cho hắn một gợi ý rất quan trọng, chẳng khác nào đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

https://thuviensach.vn

Hắn đã tính ra nếu muốn hấp thu nguyên khí, trướ tiên cái cần phải làm là ngưng tụ linh đài, dẫn dắt nguyên khí. Linh đài ở đây không phải là linh đài chân chính, gọi là giả linh đài.

-Rốt cuộc thành! cách này hắn không sai.

-Nhưng thời gian linh đài tồn tại quá ngắn, chỉ nữa canh giờ.

Hoa Phong mừng rỡ sau nhiều lần thiên tân vạn khổ, thì hắn đã định hướng được con đường phí trước, bằng cách ngưng tụ thành công giả linh đài. Nhưng khiến hắn thất vọng là sau khi linh đài được ngưng tụ thì tồn tại không quá nữa canh giờ. Nếu muốn ngưng tụ thành công thì cần phải có tính liên tục.

-Ách!

Hoa Phong ngao ngán, với thần thức của hắn muốn duy trì linh đài liên tục thì không thể nào làm được.

-Nhưng trong nữa canh giờ cũng đã đủ để ta khôi phục rồi

-Hồi phục duy trì lại hồi phục.

Mắt lóe tinh quang Hoa Phong đã tìm ra giải pháp giải quyết vấn đề tiêu hao thần thức. Khỏi phải nói dù không có linh căn, nhưng ngộ tính của hắn đủ làm vô số thiên tài đỏ mắt. Chỉ mỗi việc nghĩ ra cách, ngưng tụ linh căn bằng thần thức cũng đủ để hắn siêu việt cổ kim.

Vấn đề trước mắt là trong lúc ngưng tụ không được ai làm phiền. Bởi vì ngưng tụ linh đài thật sự, cần phải liên tục hấp thu thiên địa nguyên khí từ giả linh đài, nếu như trong lúc ngưng tụ bỗng dưng bị gián đoạn, nguyên khí không đủ, linh dài rất dể bị vỡ, mà một khi bị vỡ thì hậu quả là cái mạng nhỏ của hắn sẽ bị lấy đi.

https://thuviensach.vn

Ngưng tụ linh đài cần có cơ sở từ giả linh dài, ví dụ xây nhà lầu cần có cột hoặc giàn giáo để chống đỡ, nếu đang xây mà dàn giáo bị sập ngay chỗ hồ còn đang ướt thì hệ quả là cả tòa nhà sẽ sụp đổ dây chuyền và từ một tòa nhà sẽ trở thành đống phế tích.

- Muốn không tu luyện không gián đoạn, thì cần phải rời khỏi gia tộc.

-Nhưng đi đâu? còn mẫu thân, phụ thân bọn họ.

Do dự suy nghĩ một hồi Hoa Phong cũng ra quyết định sẽ rời khỏi gia tộc. Về phần phụ mẫu trở về sẽ tạ tội. Còn đi nơi đâu trong trí nhớ mơ hồ đã cho hắn diểm dừng chân cuối cùng.

Mấy ngày kế tiếp Hoa Phong vẫn đi học bình thường. Nhưng là để chuẩn bị cho sự đào tẩu không hẹn biết ngày trở lại, hắn đã chuẩn bị rất nhiều Ích Cốc Đan và Hồi Hồn Đan.

Ích Cốc Đan là một lại đan dược cấp một chuyến dùng cho những ai có chuyến đi xa, ăn một viên Ích Cốc Đan không ănmười ngày cũng không sao.

Hồi Hồn đan tên như ý nghĩa, là một loại đan dược chuyên dùng cho võ giả cấp thấp, khôi phục sự mệt mỏi của linh hồn.

Đêm nay không trăng trời đầy sao chi chít, có một thiếu niên từ Hoa phủ bò ra ngoài, trên vai hắn còn ôm hai bao gì đó rất lớn, thật không hiểu Hoa Phủ tường dày cả thước, canh phòng nghiêm ngặt mà lại có kẻ lẻn vào chui ra an toàn như thế.

Khi đi được một đoạn thiếu niên liếc mắt nhìn về phía Hoa phủ hai mắt ngấn lệ, và dường như hạ quyết tâm nào đó, rồi hắn quay người chạy như bay. Trong đếm tối chốc lát đã không còn bóng dáng thiếu niên ấy nữa.

Không ai biết hắn đi đâu về đâu.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Tìm Kiếm Hoa Phong

Hoa phủ trong buổi sớm mai, sương mù nhè nhẹ bao quanh, trông thật bình yên và tĩnh lặng. Khi những tia nắng đầu tiên vừa xuất hiện nơi chân trời, cũng là lúc Hoa Phủ xuất hiện một sự náo nhiệt lạ thường, sự náo nhiệt của hỗn loạn. Hoa Phong con trai gia chủ đã biến mất không tung tích trong chính gia tộc của mình.

-Toàn lực tìm kiếm

-Ta muốn xem kẻ nào lớn mật, lạidám bắt cóc người trong Hoa phủ.

Người lên tiếng là Hoa Thiên Phong, phó gia chủ cũng là thúc phụ của Hoa Phong. Có một điểm kỳ lạ là dù rất hay đả kích huynh trưởng, và luôn tỏ vẻ khinh thường phế vật Hoa Phong, nhưng xảy ra chuyện Hoa Phong mất tích, hắn lại tỏ sốt sắng hơn cả.

-Phu nhân đừng quá lo lắng.

- Thiếu gia nhất định không có chuyện gì.

Hà Một Tuyết lên tiếng an ủi Dương Tuệ Lan. Lúc hay tin nhi tử mất tích nàng thậm chí còn không tin, nhưng tìm kiếm đến giờ này vẫn không có chút tin tức nào, khiến nàng lo lắng không thôi.

-Hoa Thanh!

-Có thuộc hạ.

https://thuviensach.vn

-Ngươi dẫn theo hai trăm hộ vệ xuất thành, toàn lực tra xét các vùng thôn xóm lân cận, đặc biệt là các sơn trại sơn tặc.

-Thuộc hạ đã rõ.

-Đi làm nhanh đi.

-Vậy thuộc ha xin lui trước.

Ở trong thư phòng gia chủ Hoa Vô Kỵ ra lệnh cho Hoa Thanh, dẫn người xuất thành tìm kiếm tung tích nhi tử.

Dù trên mặt không biểu hiện gì nhưng trong lòng Hoa Vô Kỵ đang vô cùng lo lắng. Là gia chủ hắn phải luôn làm ra bộ mặt trấn định và bình tĩnh, nhưng với vị trí một người cha sự quan tâm khó mà nói hết bằng lời. Nếu đã không thể giúp nhi tử tu luyện thì dù làm thường nhân cũng phải cho hắn một cuộc sống bình yên nhất. Nhưng hôm nay nhi tử lại mất tích trước mắt mình làm hắn hết sức tức giận. Sắc mặt âm trầm hắn đẩy cửa ra ngoài, kế tiếp việc hắn sắp làm sẽ vô cùng kinh động thậm chí liên hệ đến cả quốc gia.

-Phu nhân và gia chủ đã mấy ngày không thấy xuất hiện rồi.

- Không biết họ đi đâu.

-Chỉ là môt tên phế vật, có cần kinh động nhiều người như vậy không chứ.

Một đám hạ nhân không có việc làm, rảnh rỗi ngồi bàn qua tán lại về sự mất tích của Hoa Phong.

-Câm miệng hết cho ta.

-Các ngươi hết chuyện để nói sao.

https://thuviensach.vn

Cả đám hạ nhân quay lại thấy người vừa lên tiếng là Hà Mộ Tuyết, liền mặt xám như tro run run chuồn mất dạng.

Mấy ngày nay Hà Mộ Tuyết rất buồn bực, nàng nghĩ sự mất tích của thiếu gia có một phần lỗi của nàng, dù sao thì nàng là người trực tiếp canh chừng thiếu gia. Đang thẩn thờ đi loanh quanh thì nghe đám hạ nhân bàn tán làm nàng hết sức khó chịu, nhưng nàng chỉ quát chứ không làm gì, bởi miệng thiên hạ che bao giờ mới hết.

Trong gian phòng nào đó, có hai người đang nói chuyện, một thiếu niên và một thanh niên.

-Phụ thân, tên phế vật đó mất tích, phụ thân cần gì phải nhọc lòng tìm kiếm như vậy?

-Nếu hắn thật sự không thể trở về, chức gia chủ tương lai chẳng phải...

Người thiếu niên lên tiếng.

-Ngu ngốc! ngươi nhòm ngó chức gia chủ sao?

-Ngươi có biết làm gia chủ, biết bao nhiêu việc cần xử lý.

-Mà ngươi có thiên tư xuất chúng, hãy để dành thời gian đó mà tu luyện đi.

Người thanh niên được gọi là phụ thân sắc mặt nghiêm nghị, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, răn dạy thiếu niên.

-Nhưng không phải bao năm qua, phụ thân luôn không phục đại bá làm gia chủ sao?

Thiếu niên khó hiểu hỏi lại.

-Ta không phục sao, ta càng muốn hắn làm gia chủ thật tốt.

https://thuviensach.vn

-Tại sao?

-Tại vì hắn là ca ca của ta.

-Ngươi có biết nếu như ta không đả kích hắn, thì hắn sẽ không làm tốt chức gia chủ không.

Thiếu niên cắt ngang lời của phụ thân hắn, nghe câu tiếp theo thì hắn lại cảm thấy khó hiểu vô cùng.

- Hài tử à! với tư chất của đại bá ngươi một khi không có áp lực gì, một lòng tu luyện bây giờ có lẽ đã đạt đến cảng giới cao hơn ta rồi.

-Nhưng nếu hắn dốc lòng tu luyện mà ta cũng vậy, chẳng phải chức gia chủ hai tay dâng cho người khác sao.

-Ta hay đã kích hắn là vì muốn tạo áp lực cho hắn, chứ không phải nhòm ngó cái gia chủ vô vị kia. Một cái phó đã làm mệt chết ta rồi.

-Hài tử! ngươi phải nhớ kỹ, nếu không phải bất đắc dĩ thì đừng nên làm gia chủ. Bởi vì khi làm một người đứng đầu gia tộc áp lực không phải nhỏ, sẽ ảnh hưởng đến con đường tu luyện, đặc biệt là đối với thiên tài như ngươi.

-Còn nữa có một điều ta muốn con phải đặc biệt ghi nhớ, huynh đệ máu mủ tình thâm, không thể mua được bằng bất cứ thứ gì. Ngươi và Hoa Phong tuy không phải cùng phụ mẫu sinh ra, nhưng lại chảy chung cùng một loại máu, dù ngươi có chối bỏ đến đâu, cũng chẳng xoay chuyển được gì. Cho nên hắn có là gì thì sau này ngươi nhất định phải chiếu cố hắn. Trừ phi hắn là kẻ không biết điều.

-Thôi được rồi, ngươi mới về còn mệt, đi nghỉ đi. Ta còn phải tìm tung tích của hắn.

https://thuviensach.vn

Thanh niên sắc mặt hòa hoãn, sau khi khuyên bảo nhi tử một hồi mới đẩy cửa rời đi.

Sau khi phụ thân rời đi.Hoa Hùng một mình trong phòng lẩm bẩm.

-Tình huynh đệ không mua được bằng bất cứ thứ gì sao?

-Dù ta là thiên tài Hoa Phong là phế vật thì cũnh là chung dòng máu ư?

Thiếu niên chính là Hoa Hùng đưỡ sư phụ cho nghỉ phép vài ngày, hắn liền trở lại gia tộc thì hay tin Hoa Phong mất tích, thần sắc kích động muốn tìm phụ thân để bày tỏ, ai ngờ bị dội xô nước lạnh.

-Phụ thân nói đúng dù ta là thiên tài hay Hoa Phong là Thiên tài có khác gì nhau, cũng là huynh đệ không ai có thể thay đổi được.

-Ách! hắn sao có thể là thiên tài được chứ.

Sau khi suy nghĩ thông suốt Hoa Hùng cũng ra khỏi phòng đi về tiểu viện của mình. Thiếu niên Hoa Hùng ngông nghênh ngày nào bây giờ đã lớn.

-Vô Kỵ huynh, có chuyện như vạy sao.

-Thật lớn mật!

Trong một đại sảnh rất lớn có năm người đang nói chuyện. Một thanh niên mặc trường sam màu lam, tay cầm chiết phiến (quạt) tức giận mắng.

-Ta hôm nay đến đây là nhờ tông môn giúp ta tìm ra manh mối.

Người vừa lên tiếng là Hoa Vô Kỵ.

- Huynh yên tâm, chuyện của huynh là chuyện của chúng ta, mà chuyện của chúng ta tông môn nhất định sẽ quản.

https://thuviensach.vn

Một nữ nhân lên tiếng, giọng nói như chim vàng anh, nghe thôi cũng động lòng người.

-Phải làm phiền đến các vị rồi.

Hoa Vô Kỵ cười khổ nói.

- Huynh từ khi nào khách sáo như vậy?

Người lên tiếng là một đại hán, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, nhìn rất khủng bố.

- Vậy ta xin cái lui trước.

-Được rồi! huynh về trước đi. chúng ta sẽ tận lực.

Cáo từ bốn người, Hoa Vô Kỵ xoay người rời đi, tâm tình đầy phức tạp.

Hắn là gia chủ Hoa gia, còn một thân phận khác, chính là đệ tử tinh anh của một tông môn ngũ phẩm.

Tông môn ngũ phẩm cường đại cỡ nào còn chưa thể nói, nhưng dậm chân một cái có thể làm rung chuyển vô số quốc gia.

Tông môn ở rất xa Thanh quốc phải mất hơn năm ngày đường hắn mới tới được đây.

Hắn chưa từng ra mặt nhờ vả ai dù có rất nhiều bằng hữu tốt, thậm chí vào sinh ra tử. Nhưng hôm nay vì tìm kiếm tung tích Hoa Phong hắn bỏ luôn cả mặt mũi đi nhờ vả tông môn, đối với những bằng hữu của hắn không tính là gì, nhưng với hắn đây là lần đầu mở miệng nhờ người giúp, nên tâm tình phức tạp chung quy cũng rất khó tránh.

Dù mất hết mặt mũi nhưng hiệu quả khi ra tay, của ngũ phẩm tông môn là kinh khủng cỡ nào.

https://thuviensach.vn

Ở một nơi nào đó trên một ngọn núi, quanh năm được bao phủ bởi băng tuyết trắng xóa. Bất chợt có một cô gái vô cùng xinh đẹp đi ra từ trong đó, kỳ lạ là dù trời đang gió tuyết mà trên người nàng không dính một chút xíu nào cả.

-Hi vọng sẽ nhanh chóng có kết quả.

Nàng lẩm bẩm. Thì ra cô gái xinh đẹp này lại Dương Tuệ Lan nàng cũng đi nhờ tông môn giúp tìm tung tích nhi tử.

Có thể nói vì Hoa Phong phu thê bọn họ xuất cả vốn gốc rồi.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Hoa Nhi Trở Về

-Nàng nói thử là ai, bắt đi nhi tử của chúng ta?

-Hoa Phong không có tu vi võ đạo, chúng bắt để làm gì chứ?

Sắc mặt Hoa Vô Kỵ vô cùng âm trầm, hỏi thê tử bên cạnh.

-Thiếp làm sao biết được, nhưng dù là ai, thiếp nhất định sẽ không tha cho hắn.

Dương Tuệ Lan vẻ mặt lạnh nhạt, trong đôi mắt đẹp sát khí đã dày đặc. Nàng vô cùng lo lắng, đã hơn mười ngày trôi qua, mà nhi tử vẫn bặt vô âm tín. Khiến nội tâm của nàng không thể giữ nỗi một chút bình tĩnh.

-Phu nhân! phu nhân!

-Tham kiến lão gia.

Hà Mộ Tuyết vẻ mặt kích động xông thẳng vào gia viên, nơi phu thê hai người đang nói chuyện. Sau khi nhìn thấy Hoa Vô Kỵ, nàng mới biết đã thất lễ, nhưng vẻ mặt vui mừng không thể nào thu lại.

-Có chuyện gì mà ngươi vui như vậy?

- Có tin tức của thiếu gia sao?

Dương Tuệ Lan nhíu mày nói, sau đó nội tâm mơ hồ hy vọng là Hoa Phong đã có tin tức, bởi vì bình thường, tiểu nha hoàn này, không thất thố như vậy.

https://thuviensach.vn

-Không... không phải!

-Nhị tiểu thư....nhị tiểu thư trở về

Hà mộ tuyết vẫn còn đang kích động, nên nói chuyện cũng lắp bắp.

-Ngươi nói sao?

Phu thê Hoa Vô Kỵ đồng thanh hỏi lại.

-Dạ nhị tiểu thư vừa về tới, đang ở ngoài đại sảnh.

Đang phiền muộn vì chuyện của Hoa Phong, nghe tin con gái về, hai người bọn họ cũng kích động không kém, liền cùng nhau hướng phía đại sảnh sánh bước đi nhanh.

-Mẫu thân!

Hoa Nhi đang đứng ở đại sảnh, vừa nhìn thấy Dương Tuệ Lan,nàng liền nhào vào lòng mẫu thân như một con mèo nhỏ.

-Khụ khụ!

Hoa Vô Kỵ khẽ ho hai tiếng.

-Đứa bé này chỉ biết mẫu thân thôi sao?

Hắn làm bộ trách mắng.

- Phụ thân!

Hoa nhi vừa nghe phụ thân nói, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, cũng nhào tiếp vào lòng hắn.

Hoa Nhi nhỏ hơn Hoa Phong một tuổi, nhưng lại có tư chất, thiên linh căn, còn là siêu việt linh căn, đủ để đạp đổ vô số thiên tài. Đặc biệt còn rất

https://thuviensach.vn

xinh đẹp, thừa hưởng nhan sắc từ mẫu thân, nhưng lại bỏ xa mẫu thân vài con phố. Dù còn nhỏ cũng đã khiến bao nhiêu kẻ, chỉ cần gặp một lần thì đã nằm mộng cả năm. Không thể nào nêu lên dược vẻ đẹp của nàng, nói chung là đẹp, đẹp đến kinh tâm động phách.

-Phụ thân trên đường về, con nhìn thấy hình của ca ca dán ở rất nhiều quốc gia, rốt cuộc có chuyện gì? Ca ca xảy ra chuyện sao?

Sực nhớ ra điều gì, Hoa Nhi liên tục đặt câu hỏi với phụ thân của nàng. Đang vui vẻ thì nữ nhi bất ngờ hỏi chuyện của ca ca nàng, làm bầu không khí trầm lắng đi rất nhiều.

Thấy sắc mặt phụ mẫu trở nên khó coi. Hoa Nhi đã đoán được chắc chắn ca ca đãxảy ra chuyện.

-Mẫu Thân! người nói cho nữ nhi biết được không.

Nàng chạy lại cầm tay Dương Tuệ Lan lắc lắc, đôi mắt ướt ướt nhìn càng thêm khả ái.

- Cách đây mười ngày ca ca của con đột nhiên mất tích.

-Ta và mẫu thân con, đã dốc hết sức tìm kiếm nhưng vẫn bặt vô âm tín.

Thấy nữ nhi cầu tình, dù không muốn phá vỡ bầu không khí đoàn tụ, nhưng Hoa Vô Kỵ vẫn mở miệng, chuyện này cả gia tộc ai cũng biết, nói hay không cũng chẳng khác gì.

- Ca ca đi lạc mất tích, hay là do ai làm?

Được phụ thân thừa nhận, Hoa Nhi liền nghĩ ca ca đi lạc, nhưng nếu đi lạc thì với năng lực Hoa gia, cũng với thân phận không tầm thường của phụ mẫu, không lý nào một chút manh mối cũng không tìm ra.

-Hô!

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đến ca ca bị bắt cóc một cỗ sát khí rét lạnh bất chợt phát ra người nàng. Hà Mộ Tuyết đứng bên cạnh, hai chân run rẩy tim đập hỗn loạn, thiếu chút nữa đã không thể đứng vững. Phu thê Hoa Vô Kỵ càng kinh hãi không thôi.

-Hồng Mông đỉnh phong!

-Chuyện này! chuyện này!

Hai người một trước một sau bật thốt lên, thần sắc không thể tưởng tượng. Hoa Nhi mới bao nhiêu tuổi, mà cảnh giới lại khủng bố như vậy, không hổ là thiên linh căn siêu việt.

- Do con nhất thời tức giận không thể kìm nén.

Quan sát phụ mẫu,biết mình thất thố Hoa Nhi lí nhí nói.

-Không sao! không sao!

Dương Tuệ Lan trong lòng còn kinh ngạc nhưng vẫn an ủi nữ nhi.

-Không ngờ mới mấy năm ngắn ngủi, mà cảnh giới của con lại kinh khủng như vậy.

-Con cứ yên tâm chuyện của ca ca con, ta và mẫu thân con, tự có cách.

Sau khi kinh ngạc Hoa Vô Kỵ vội vàng tán thưởng, nhưng nghĩ đến Hoa Phong lại thu liễm tất cả.

-Được rồi! chuyện đó để sau rồi tính.

-Lần này con về có một mình, không có trưởng bối theo cùng sao?

Gác lại Chuyện của Hoa Phong sang bên cạnh, Dương Tuệ Lan âu yếm hỏi thăm nữ nhi, một chút sự tình, nàng cảm thấy khó hiểu, với tư chất của

https://thuviensach.vn

con mình không lý nào tông môn lại để, cho nó đi một mình.

- Dạ! lần này có sư phụ đi cùng, nhưng ngài không tiện xuất hiện.

- Nếu phụ mẫu muốn gặp, con lập tức thông tri cho người.

Thôi nếu không có chuyện gì, cũng không cần làm phiền đến ngài ấy.

-Ai nói không có chuyện gì!

-Con sẽ nhờ sư phụ tìm về ca ca.

Từ lúc nào trên tay Hoa Nhi, đã xuất hiện tấm truyền tin phù, một loại phù cấp thấp nhưng cực kỳ thông dụng trong giới võ giả.

- Hài tử à! sao mỗi lần ta sắp ngủ, là con lại làm phiềm ta vậy.

Một lão giả mặc trang phục rất bình thường, bỗng dưng xuất hiện ngay trong đại sảnh, lên tiếng chất vấn Hoa Nhi.

Phu thê Hoa Vô Kỵ cực kỳ chấn động, lưng toát mồ hôi âm thầm đề phòng. Nhìn thì lão giả không có tu vi, nhưng trống rỗng xuất hiện ngay bên cạnh, mà họ không hay biết, thì phải khủng bố cỡ nào, nếu muốn lấy mạng họ, thì tại sao mình chết họ cũng không biết. Nói tóm lại sâu không lường được, nhưng sau khi chứng kiến thái độ của lão, đối với nữ nhi nhà mình họ mới âm thầm thở dài một hơi.

Hoa Vô Kỵ lên tiếng.

-Ngài đây là.

- Ta là sư phụ của tiểu nha đầu này, người ta hay gọi ta là Hà lão quái.

Lão giả mĩm cười trả lời, đối với lão phu phụ Hoa Vô Kỵ, chỉ là con kiến hôi, bình thường lão không thèm để vào mắt. Nhưng hai người này là thân

https://thuviensach.vn

sinh đồ đệ yêu quý của lão, nên phải dùng lễ mà đối đãi.

-Ách! vậy ta gọi ngài là Hà tiên sinh vậy.

Dương Tuệ Lan nhanh miệng cướp lời tướng công, nàng rất sợ đắc tội với lão già này, tuy không đối phương không có địch ý, ngược lại còn thân thiện, nhưng mấy lão quái vật tính khí thất thường, ai mà biết nhìn không vừa mắt, liền ra tay hay không.

Như nhìn xấu tâm tư của nàng lão cười nói.

- Như vậy cũng tốt, đã lâu không có người gọi ta như vậy.

sau khi nghe xong phu thê bọn họ thở phào nhẹ nhõm.

-Sư tôn! lần này gọi người tới, đồ nhi có chuyện muốn nhờ.

Hoa Nhi lên tiếng phá vỡ sự khiên cưỡng từ đôi bên. Nàng kể hết sự tình Hoa Phong mất tích cho Hà tiên sinh.

- Sư tôn! ngài giúp đồ nhi tìm về ca ca được không.

Hoa Nhi lay lay cánh tay sư phụ mình, vẻ mặt rất đáng thương.

- Thôi được rồi! con mà lay nữa cạc tay già này, coi chừng rụng mất.

Hà tiên sinh từ ái trêu ghẹo đồ đệ, Hoa Nhi bĩu môi làm mặt quỷ với sư phụ, nhìn thầy trò thân thiết phu thê Hoa Vô Kỵ cũng thấy ấm lòng. Thời gian qua nữ nhi của họ chắc không phải chịu thiệt, không bù lại cho Hoa Phong.

Nghĩ thầm rồi lại nghĩ đến Hoa Phong,nội tâm đang vui bỗng dưng trở nên phiền muộn.

- Sư tôn sao rồi, có tìm thấy ca ca không.

https://thuviensach.vn

Được một lúc thấy Hà tiên sinh cứ nhắm mắt, không những Hoa Nhi sốt ruột mà phụ mẫu của nàng, cũng nôn nóng không thôi.

-Kỳ quái! vô cùng ky quá!

Hà tiên sinh từ từ mở mắt, lão lẩm bẩm một mình

-Sư tôn!

Hoa Nhi thúc giục.

- Tìm không thấy, tìm không thấy, có lẽ đã nằm ra khỏi phạm vi thần thức của ta, có thể chạm tới.

-Xin mạo muội được hỏi thần thức tiên sinh có thể nhìn thấy là bao xa?

Hoa Vô Kỵ dù nóng lòng nhưng cũng tò mò liền hỏi.

-Vài chục ức dặm.

Dù khó chịu với câu hỏi của tên này, nhưng lão vẫn trả lời.

- Hít.

Không nhưng Hoa Vô Kỵ mà thê tử hắn còn có Hà Mộ Tuyết, nãy giờ im lặng điều hít một hơi khí lạnh. Thần thức của đám người lợi hại nhất là hắn cũng chỉ vài dặm. Vài ức dặm là khái niệm vượt xa tít tắp, trí tưởng tượng của mọi hắn và mọi người.

-Lão này sâu không lường được, vô cùng khủng bố.

Hoa Vô Kỵ kinh hãi nghĩ thầm.

-Sư tôn! ngài kém quá đi.

-Ách

https://thuviensach.vn

Chỉ có tiểu nha đầu này mới dám bảo lão già này kém. vậy như thế nào mới tốt. Hoa Vô Kỵ lại trợn mắt khiếp sợ, thầm than.

- Ta thật sự tìm không ra.

Hà tiên sinh cười khổ, lão đã tìm đi tìm lại mấy lần, mà không thấy tên nào là Hoa Phong cả.

- Thôi được! vậy để ta tìm cách khác vậy.

- Sư tôn ngài đi nghỉ đi.

Hoa Nhi vẻ mặt rầu rĩ, nói với lão.

-Ài! hai ngày nữa ta sẽ tới đưa con vêc tông môn, đi cũng khá lâu rồi.

- Có hai ngày mà cũng gọi là lâu sao?

- Con nói về ba ngày, không phải còn hai ngày thôi sao?

Cãi nhau với đồ đệ xong lão phất tay áo bo đi, lão lại trống rỗng biến mất, đến như thế nào đi lại như thế ấy.

Còn lại gia đình bốn người Hoa Vô kỵ nhìn nhau đầy trầm mặc. Lão quái vật tìm còn không được huống chi bọn họ.

Hà lão quái đã tìm rất nhiều lần nhưng lão không ngờ, trong số những nơi lão nhìn thấy, mà không soi xét kỹ càng, đó là một dãy núi vô danh nằm cách Thiên Vận Thành khoảng mười dặm về phía nam. Lão không biết vì sự không kỹ càng của lão hôm nay, đã thay đổi vận mệnh của cả đại lục và của chính lão mai sau.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Ngũ Phương Thiên Địa. Đại Đạo Sơ Thành

Dãy núi vô danh mà Hà lão quái sơ xuất bỏ qua, cách Thiên Vận Thành Hoa gia khoảng năm dặm về phía nam. Phía sau dãy núi là một sơn mạchnhìn không điểm cuối. Dãy núi này được dân địa phương đặt cho cái tên là Kỳ Liên Sơn, còn sơn mạch phía sau được gọi là Kỳ Liên sơn mạch.

Kỳ Liên sơn tên như ý nghĩa, núi đan san sát hình tròn, giống như một đóa hoa sen nở rộ. Nhưng ít ai biết rằng ngọn núi này còn có một kỳ quan trong núi là núi.

Nghĩa là trong lòng một ngọn núi có một hang động, trong hang động có một ngọn núi nhỏ hơn, cứ như vậy đến khi không còn nhỏ hơn được nữa.

Mà giờ phút này trong một cái động nhỏ nhất của ngọn núi trung tâm, có một người đang ngồi, tóc tai bù xù, quần áo rách nát, nhưng nếu quan sát kỹ hơn thì dễ dàngnhận thấy hắn mới chỉ là một thiếu niên, khuôn mặt xanh xao vàng vọt, thân hình gầy gò, có cảm tưởng như một cơn gió nhẹ cũng có thể thổi bay hắn vậy.

Thiếu niên nhìn như người rừng này chính là Hoa Phong, thiếu gia mất tích của Hoa phủ.

Hắn đã ngồi đây năm năm, năm năm qua đi hắn chưa hề nhúc nhích. Thử hỏi một người làm sao có thể ngồi một chỗ năm năm, nghĩ thôi đã sợ. Nhưng điều mà dường như hoang đường ấy, đã được thực hiện bởi Hoa Phong với ý chí sắt đá đầy kiên cường. Đột nhiên hắn mở mắt, trong đôi mắt mệt mỏi ấy mang theo vô vàn vui mừng kích động.

https://thuviensach.vn

-A....a.....a

-Đột nhiên hắn hét lên đầy sung sướng, tiếng hét ấy như xua tan đi mọi áp lực và mệt mỏi của năm năm qua, rồi hắn ngã vật ra đất ngủ thiếp đi, có lẽ hắn đã không còn đủ sức để kiểm nghiệm thành tựu của mình.

Hoa Phong mở mắt nhìn xung quanh, có vài tia sáng mờ mờ chiếu vào từ cửa động, chiếu lên khuôn mặt xanh sao của hắn, hắn muốn đứng dậy nhưng hai chân tê cứng, làm hắn không tài nào cử động.

-Ta đã thành công.

-Phụ mẫu, hài nhi nhất định không làm hai người phải lo lắng nữa.

Hoa Phong nói một mình, lời nói mang theo cảm giác xúc động. Sau năm năm hắn đã thành công ngưng tụ linh căn không những thế còn có vài chuyện biến chuyển ra ngoài dự đoán.

Ngưng tụ linh đài cần cô đọng nguyên khí, muốn cô đọng nguyên khí cần ngưng kết ra một cái giả linh đài. Dùng giả linh đài để hấp thu thiên địa nguyên khí, rồi từ đó cô đọng nguyên khi tạo thành linh đài.

Cái đầu tiên năm ngoài dự đoán của Hoa Phong là, võ giả thông thường điều có công pháp tu luyện, nương theo cách chỉ dẫn của công pháp, dẫn dắt thiên địa linh khí vào trong kinh mạch. Tùy từng loại công pháp mà có cách dẫn dắt khác nhau, nhưng có điểm chung là khi linh khí nhập thể là vô cùng dễ chịu, giống hệt cảm giác dược thảo thấm vào cơ thể lúc hắn trị thương vậy. Nhưng khi hắn tu luyện thì hoàn toàn ngược lạ, hắn không có công pháp tu luyện, nên khi dùng giả linh đài hấp thu nguyên khí là làm theo cảm tính. Không những không sung sướng mà thập phần đau đớn, một nỗi đau hắn chưa từng biết tới, khi nguyên khí nhập thể liền giống như có ngàn con kiến cắn trong da thịt gân cốt, so với lăng trì thời phong kiến chắc chắn hơn xa có thừa. Lúc đó hắn xíu chút nữa đã không trụ vững mà lâm

https://thuviensach.vn

vào hôn mê, cũng may dựa vào ý chi kiên cường hân đã vượt qua, kế tiếp thời gian càng lâu càng dễ chịu, cũng không kém hơn võ giả khác là bao.

Cái thứ hai nằm ngoài dự liệu thì khiến hắn mừng như điên, cũng thiếu chút nữa đã thất thần, mà bỏ đi cái mạng nhỏ của mình.

Khi nghĩ ra cách tạo linh căn từ thần thức, Hoa Phong đã biết nếu thành công thì linh căn của mình sẽ là thiên địa linh căn. nhưng ngoài dư liệu là khi thiên địa linh căn được hình thành, là lúc một kỳ tích khác hiện ra, đó là thiên địa đan điền.

Thiên địa đan điền không phải do ngưng kết mà ra, nó là do kết quả của việc ngưng kết linh căn bằng thiên địa nguyên khí nên theo đó hình thành.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Ngũ Phương Thiên Địa. Đại Đạo Sơ Thành(2)

Khi thiên địa đan điền được hình thành một cách bất ngờ, thì kế tiếp là sự hình thành của thiên địa kinh mạch, thiên địa đan điền được hình thành theo thiên địa linh căn, thì thiên địa kinh mạch cũng được hình thành dựa theo thuộc tính của thiên đan điền mà có.

Khỏi phải nói Hoa Phong đã kích động như thế nào, khi kỳ tích nối tiếp kỳ tích lần lượt ra đời, mà người tạo ra lại là chính bản thân hắn, một tên phế vật.

Ngay từ đầu hắn đã cảm thấy khó hiểu vô cùng, vì chuỗi sự xuất hiện kinh khiếp nhân tâm này.

Dù nghi hoặc nhưng cũng không có ai nói cho hắn biết, và cũng không ai biết để mà nói, cho nên hắn dồn hết mọi tinh lực vào việc ngưng kết linh căn, cũng phân tâm nhìn một chút sự biến chuyển của thiên địa đan điền. Mỗi một lần khi linh căn ngưng thực, nguyên khí rót vào đan điền cũng tinh thuần hơn một chút, vì thiên địa đan điền mới chỉ sơ thành nên cần tôi luyện, nhưng trong khi tôi luyện, lượng nguyên khí dư thừa sẽ tràn vào kinh mạch, kỳ lạ thay những linh khí dư thừa này lại không phải để trùng kích cảnh giới, mà để hình thành thiên địa kinh mạch, cứ mỗi một lần nguyên khí tràn ra là kinh mạch lại dài thêm một chút và từ từ phân nhánh, cứ vậy ngày qua ngày thiên địa kinh mạch hoàn đã hoàn chỉnh, nhưng chưa được ngưng thực.

Năm tháng như thoi đưa do liên tục cảm ngộ thiên địa, để dẫn dắt nguyên khí nhập thể. mà Hoa Phong đã mơ hồ tìm ra bản chất của thiên

https://thuviensach.vn

địa. Hắn đã tiến vào một trạng thái không linh huyền diệu, nhưng thân thể vẫn tu luyện theo bản năng.

Trong trạng thái không linh ấy, hắn đã thể ngộ ra một bộ công pháp mà chính hắn cũng không biết tu luyện như thế nào. Mỗi một vật trong thiên địa điều có bản chất và pháp tắc đặc trưng, sử cảm ngộ đó rất khó diễn tả bằng lời.

Hắn chỉ biết cái hắn đang hấp thu để ngưng kết linh căn là một loại bản chất trong vô số những bản chất của toàn thiên địa, đó là nguyên khí.

Tất cả võ giả điều hấp thu thiên địa linh khí để tu luyện, còn hắn cái hắn hấp thu là thiên địa nguyên khí, nguyên khí và linh khí điều dùng để tu luyện nhưng lại khác vê chất. ví dụ linh khí là dạng lỏng, nguyên khí là dạng khí, lỏng và khí đồng dạng là từ một chất sinh ra, nhưng khí là tinh hoa của lỏng tạo thành. Một vũng nước đục khi bốc hơi thì hơi nước là nước sạch.

Ở đây lỏng là linh khí, khí là nguyên khí, tuy số lượng không bằng nhưng chất lượng lại vô cùng chênh lệch.

Linh hồn dung hợp đã xảy ra biến dị, khiến cái mà thần thức của hắn khi ngưng tụ giả linh đài, hấp thu chính là nguyên khí, từ đó chuỗi thiên địa trong cơ thể hắn được sinh ra. Cũng bởi vì linh hồn biến dị cho nên trong lúc tu luyện, hắn cũng đã chạm đến bản chất của thiên địa.

Đến khi bừng tỉnh thoát ly khỏi cảm ngộ thông linh, thì năm năm đã trôi qua rồi. biết mình đã thành công trên bước đường trở thành võ giả, nên hắn mới sảng khoái ngủ liền ba ngày.

Khi tỉnh dậy hắn liền suy diễn lại quá trình tu luyện, nghĩ đến đau đớn khi nguyên khí nhập thể lần đầu, cảm giác đó nghĩ lại hắn vẫn lạnh run.

https://thuviensach.vn

Sau khi thần sắc tĩnh táo, hắn bắt đầu nội thị thân thể dò xét thành quả của mình.

-Sao lại như vậy? rõ ràng là...

Khi thần thức tiến vào linh đài, thì vẫn là giả linh đài, tiến vào linh căn bất ngờ làm hắn kinh hãi li, linh căn của hắn là hoàng linh căn pha tạp, chưa hết bàng hoàng, tiếp tục đưa thần thức xem xét đan điền, thì vẫn là đan điền của chính hắn khi chưa tu luyện. Đến đây hắn đứng bật dậy thốt lên.

-Không thể nào! không thể nào.

Hắn vô cùng khiếp sợ chuyện này đối với hắn là một đã kích rất lớn. Sau một hồi hoảng loạn, hắn mới bình tâm suy xét lại, tiếp tục đưa thần thức thăm dò linh đài, vẫn như cũ là giả linh đài, các nơi khác cũng vậy, kinh mạch cũng như vậy.

-Không lẽ trời tuyệt đường ta.

Khuôn mặt hắn tái nhợt đầy thốnng khổ, công sức năm năm chỉ hơn phế vật một chút. Đột nhiên đôi mắt thống khổ ấy chợt lóe tinh quang sáng như như sao trời. Hắn đưa thần thức nội thị một lần nữa, nhưng lần này thần thức của hắn xuyên thấu qua giả linh đài, sau đó là Hoàng linh căn, đan điền và kinh mạch.

-Ta đoán không sai mà! không sai mà!.Hoa Phong lẩm bẩm.

Lần này thần sắc hắn không còn bi thương nữa thay vào đó là sự vui tươi hớn hở cùng đôi phần nghi hoặc và khó hiểu.

-Là do công pháp, hơn nữa chính còn chính ta làm ra.

Trong mơ hồ hắn đã nhớ ra gì đó.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Ngũ Phương Thiên Địa. Đại Đạo Sơ Thành(3)

Suốt quá trình thể ngộ trạng thái không linh, thân thể vẫn tu luyện theo một cách thần kỳ, có lẽ do bản tính kiên quyết và chấp nhất của hắn đã tạo ra điều không tưởng ấy.Trong lúc ý thức mơ hồ chạm đến bản chất của thiên địa, hắn đã vô tình tự suy diễn ra một bộ công pháp kỳ lạ.

Khi công pháp đang dần định hình, hắn cũng không thể tự chủ mà tiến hành tu luyện theo bản năng.

Bước đầu của công pháp này là tạo ra hai con đường tu luyện song song.

Một là tu luyện theo cách của những võ giả khác. Đó là dựa vào thiên phú trời sinh để tiến hành hấp thu linh khí.

Hai là tu luyện theo cái cách của bản thân Hoa Phong tự tạo thiên phú hấp thu nguyên khí.

Muốn tu luyện con đường như bao võ giả khác cần có thiên phú trời sinh, Về điểm này Hoa Phong không có, cho nên cái hắn cần để tu luyện là phải tiếp tục ngưng tụ linh đài và linh căn. Nhưng do đã có thiên địa linh đài và thiên địa linh căn nên muốn tạo ra cái thứ hai là không thể nào. Từ từ diễn luyện công pháp hắn đã nghĩ ra cách là ngưng tụ giả linh đài bao bọc thiên địa linh đài. Sau đó từ trên giả linh đài ngưng kết thêm một cái giả linh đài thứ hai, giả linh đài thứ hai sẽ hấp thu đồng thời hai loại, linh khí và nguyên khí, rồi tiếp tục phân theo hai đường, một trước một sau tiến vào giả linh đài thứ nhất và thiên địa linh đài. Bước đầu tạo thành linh đài song song đã hoàn tất bướctiếp theo thiên địa đan điền khi sơ thành chưa cứng rắn, sẽ được tán ra rồi thu lại vào trong đan điền, nguyên khí sẽ từ thiên địa

https://thuviensach.vn

linh căn, tiến vào thiên địa đan điền, tiếp tục tôi luyện đến khi thiên địa đan điền trở thành thực thể. Do đan điền hiện tại không thể hấp thu nguyên khí, cho nên sẽ không phát sinh xung đột cướp đoạt nguyên khí giữa hai đan điền.

Về phần Thiên địa, vốn dĩ đã nằm trong kinh mạch cho nên chỉ cần tiếp tục tôi luyện là được.

Tất cả ở trên là phần mở đầu của công pháp kỳ lạ, còn phần kế tiếp Hoa Phong phải tiếp tục thôi diễn trong hành trình phía trước.

Do tu luyện trong vô thức nên sau khi tỉnh lại, nhất thời không biết cho nên khi xem xét thành quả, hắn mới hoảng sợ và tuyệt vọng như vậy.

Khi đã hiểu ra vấn đề hắn mĩm cười đầy thõa mãn. Cố gắng cử động đôi chân để thích ứng với việc đi lại, sau khi đứng dậy hắn liền đi ra khỏi hang động nhỏ, rồi nhảy luôn vào con suối nhỏ bên cạnh.

-Ui da!

Do suối quá cạn nên khi nhảy xuống làm chân hắn muốn gãy vậy.

-Rõ ràng sâu lắm mà.

Lúc trước khi tu luyện hắn cũng nhảy nhưng không sao, giờ lại suýt gãy chân. Hoa Phong nhất thời không nhớ hắn đã ở đây năm năm rồi.

-Ách!

Tắm rửa xong xuôi hắn lên lấy đồ mặc, làm hắn cười khổ là quần áo hắn mang theo đã mục nát sạch sẽ.

-Thôi đành giặt bộ đồ kia mặc tiếp vậy.

https://thuviensach.vn

Hết cách hắn đành phải mang bộ đồ rách rưới đi giặt, dù rách nhưng vẫn có thể mặc được.

Sau khi phơi đồ xong Hoa Phong về lại trong động để lấy kiếm gỗ.

-Cây kiếm này.

Khi cầm kiếm trên tay hắn phát hiện kiếm nặng hơn lúc trước rất nhiều, còn có vài phần sắc bén, chứ không như lúc ban đầu khi Hoa Thanh làm cho hắn.

-Chắc có lẽ trong ngưng tụ linh căn, do ta hấp thu nguyên khí nó lại ở bên cạnh cho nên đã xảy ra dị biến gì.

Hết kinh ngạc, Hoa Phong bèn đưa ra kết luận của mình. được nguyên khí tẩy rửa, thanh kiếm gỗ bình thường bây giờ có thể so với kiếm thép, đặc biệt hơn là có thể tiến cấp đến độ cao còn lớn hơn.

Hoa Phong nhắm mắt cảm ngộ thêm một chút thành quả thì bất ngờ, hắn hít một ngụm khí lạnh kích động không thôi.

-Không ngờ thần thức của ta là một dặm.

Hắn thập phần kinh ngạc, thần thức của hắn đã nhìn được một dặm. Trong một dặm này ngay cả con kiến hắn cũng có thể nhìn thấy rõ ràng. Phải biết võ giả Hòng mông cảnh, mới có thể sử dụng thần thức để quan sát xung quanh, nhưng chỉ độ vài chục trượng mà thôi. Còn ở đây Hoa Phong đã có thể dùng thần thức từ năm năm trước, bây giờ là một dặm. Không nghĩ cũng biết là khủng bố cỡ nào.

-Phải rồi còn phải đặt tên cho công pháp.

Kích động qua đi, Hoa Phong bèn nghĩ đến công pháp kỳ lạ kia, muốn đặt tên cho nó.

https://thuviensach.vn

-Thiên địa linh đài, thiên địa linh căn, thiên địa đan điền, thiên địa kinh mạch, vậy gọi là thiên địa quyết đi.

Suy nghĩ một hồi Hoa Phong quyết định đặt tên cho công pháp là thiên địa quyết.

- Ngũ phương thiên địa, đã đến lúc về rồi.

Kiểm tra một chút chẳng còn gì để mang theo, Hoa Phong cầm kiếm gỗ đi ra ngoài.

Ra đến bên ngoài hắn nhất thời nheo mắt lại, do ở trong động âm u quá lâu, nay lại thấy ánh mặt trời, khiến hắn có chút chưa thích ứng được.

Được một lát, sau khi hoàn toàn thích ứng với ánh sáng, Hoa Phong ngước nhìn dãy Kỳ Liên hùng vĩ.

-Cám ơn!

Hoa Phong nói chuyên một mình, nhưng thật ra hắn đang nói với dãy núi trước mặt. Nếu không có dãy núi này, hắn không biết trốn nơi đâu để ngưng kết linh căn. Đặc biệt nếu không có nó, hắn không thể luyện được bước mở đầu của thiên địa quyết. Kỳ Liên sơn là trong núi có núi, thiên địa quyết của hắn là dựa theo sự hình thành của dãy núi mà tu luyện bước mở đầu.

-Ta đi đây, hẹn ngày gặp lại.

Cảm khái một hồi Hoa Phong từ biệt ngọn núi mà đi. Hắn bây giờ nắm trong tay ngũ phương thiên địa, thiên địa linh đài, thiên địa linh căn, thiên địa đan điền, thiên địa kinh mạch và đặc biệt là thiên địa quyết, đã tạo nên cho hắn một võ bọc giống hệt võ giả bình thường.

Đại đạo đã mở cất cánh sơ thành, đoạn đường kế tiếp phải xem hắn đi như thế nào.

https://thuviensach.vn

Kỳ Liên sơn không những kỳ vĩ, mà còn chứng kiến một kỳ tích ra đời. Nếu Hoa Phong có thể bước tới đỉnh phong nó sẽ là nhân chứng cho một đời thiên tài quật khởi, nhưng nếu thất bại thì cũng chỉ có ngọn núi này tiếc nuối cho một kỳ tích mà thôi.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Trở Về. Không Làm Hoa Trong Kính

-Tên ăn mày kia, ngươi còn nói nhăng nói cuội, đừng trách ta xuống tay độc ác.

Ngoài cổng Hoa Phủ hai thị vệ đang đuổi một tên ăn mày. Nguyên bản tên ăn mày này tự xưng là Hoa Phong thiếu gia của Hoa Phủ. Hai tên thị vệ nhìn đi nhìn lại cũng không phát hiện điểm nào của tên ăn mày này giống với Hoa Phong mất tích.

Nói mỏi miệng mà họ vẫn không tin tên ăn mày định rời đi tìm cách khác, khi quay mặt định bỏ đi thì bất ngờ hắn nhìn thấy một cô gái rất xinh đẹp.

-Mộ Tuyết!

Tên ăn mày gọi cô gái.

Cô gái xinh đẹp chính là Hà Mộ Tuyết, nàng vừa mới ra ngoài mua chút đồ trở về, nghe có người gọi nàng chỉ liếc mắt chứ không thèm nhìn, bọn công tử nhà giàu và nhiều thanh niên tài tuấn, thấy nàng thì luôn trêu ghẹo, riết đã thành thói quen với nàng, chỉ là lần này nàng cảm thấy kỳ quái, một tên khất cái cũng dám chọc mình.

-Mộ Tuyết! là ta, không nhận ra ta sao.

Tên ăn mày nhìn nàng cười bí hiểm.

https://thuviensach.vn

Hà Mộ Tuyế khó chịu quay lại định đánh tên kia một trận, vừa hay nhìn thấy nụ cười của hắn.

-Sao nhìn tên này quen vậy chứ.

Nàng nhất thời suy nghĩ.

-Bịch!

Đột nhiên nhớ ra điều gì, nội tâm nàng vô cùng chấn động, đánh rơi cả bọc đồ.

-Thiếu... thiếu...gia!

Hà mộ tuyết run run kích động, nói cũng không được suôn sẽ. Tên ăn mày này không phải Hoa Phong mới trở về từ Kỳ Liên sơn thì còn ai.

-Ài! rốt cuộc nàng vẫn nhớ ta.

Hoa Phong nham hiểm nói, vừa nói hắn vừa quan sát nàng.

-Đẹp quá! hắn nghĩ thầm.

Thấy thiếu gia đã về Hà Mộ Tuyết đầu tiên là kích động, sau thấy hắn nhìn mình bằng ánh mắt không tốt, mặt đẹp đỏ bừng.

- Thiếu gia ngài vào trong trước, ta đi bẩm báo phu nhân và gia chủ.

Nói xong nàng quay người bỏ chạy, quên luôn lượm lại bọc đồ.

-Ách!

Hoa Phong cười khổ, tiến lại lượm bọc đồ hắn đi thẳng vào Hoa phủ, nãy giờ nghe hai người nói chuyện, nên hai tên thị vệ không dám ngăn hắn nữa.

-Phong nhi!

https://thuviensach.vn

Vừa nghe Hà Mộ Tuyết báo nhi tử đã về, Dương Tuệ Lan mừng rỡ vô cùng, vốn nàng cũng chẳng còn tâm tư mà nghĩ con mình sẽ trở lại, bởi vì hắn biến mất quá lâu, dù không từ bỏ tìm kiếm nhưng không ôm quá nhiều hi vọng.

- Mẫu thân!

Hoa Phong vừa nhìn thấy Dương Tuệ Lan cũng kích động không thôi. Dù không phải chính thức sinh ra hắn, nhưng lại là mẹ của thân thể này, đặc biệt còn rất quan tâm hắn, cho nên hắn đã xem Dương Tuệ Lan là mẹ của mình.

Hai mẹ con ôm chầm lấy nhau, dù Hoa Phong ăn mặc rách rưới, nhưng với người mẹ thì chẳng xem ra gì.

-Lâu nay con sống tốt không?

-Là ai bắt con đi, nói cho mẫu thân nghe được không.

Buông Hoa Phong ra Dương Tuệ Lan âu yếm hỏi han, nàng âm thầm tức giận, nhìn nhi tử ăn mặc như vậy lẽ nào sống tốt.

-Không sao! chẳng phải hài nhi đã về rồi sao.

Hoa Phong an ủi mẫu thân, cũng không nói là hắn trốn chứ khôbg bị ai bắt đi.

-Về là tốt! về là tốt!

Hoa Vô Kỵ đột nhiên đi tới khi nhìn thấy Hoa Phong hắn không giấu được sự vui mừng, không thân mật như thê tử, nhưng lời nói không thể nào che đậy sự lo lắng được giải trừ.

Cả nhà doàn tụ trong bầu không khí ấm cúng.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong đang nằm trên giường của mình, suy nghĩ mông lung về đoạn đường kế tiếp. Lúc nãy phụ mẫu cừ gạn hỏi ai bắt hắn, Hoa Phong bèn lựa lời cho qua, ăn uống, tắm rửa xong xuôi hắn liền về phòng mình. Nghĩ ngợi một hồi hắn thiếp vào giấc mộng.

Khi hắn thức dậy đã là buổi sáng hôm sau.

- Ngươi nghe tin gì chưa? Phế vật kia đã trở về rồi

-Thật sao! Không phải hắn bị bắt cóc năm năm sao? như thế nào lại có thể về được.

-Ai mà biết.

-Thôi kệ chuyện đó liên quan gì chúng ta đâu, cứ làm tốt công việc là được.

-Ừ! à mà nghe nói ba ngày nữa là khảo hạch nhập tông môn rồi.

-Ngươi nói lần này Hoa gia chúng ta ai biểu hiện xuất sắc nhất.

-Cũng khó nói, vì sau thời Hoa Nhi tiểu thư và Hoa Hùng thiếu gia thì đợt trước và đợt này không ai nổi bật.

Đang đi dạo nghe được hai tên hạ nhân đang lén lút nói xấu mình, Hoa Phong cũng không quan tâm nhiều, nhưng đoạn sau của câu chuyện khiến hắn cảm thấy hứng thú.

-Phụ thân! con muốn tham gia kỳ khảo hạch nhập tông lần này.

Hoa Phong đã đưa ra quyết định về bước đi kế tiếp, cho nên hắn đến gặp Hoa Vô Kỵ để xin ý kiến.

-Ngươi không có linh căn, gia nhập tông môn để làm quét rác sao?

https://thuviensach.vn

Hoa Vô Kỵ không tức giận, thậm chí có chút buồn cười hỏi lại nhi tử. Hắn âm thầm kỳ quái đứa trẻ này sao tự dưng lại muốn gia nhập tông môn.

-Phụ thân! có thể cho con kiểm tra thiên phú linh căn không.

-Ách! ngươi thật có linh căn?

Hoa Vô Kỵ sau khi nghe nhi tử muốn kiểm tra linh căn thì kinh ngạc vô cùng, ẩn ẩn có chút chờ mong.

-Vâng ạ!. Hoa Phong đáp.

-Được!

-Người đâu!

-Dạ gia chủ cho gọi.

-Mang nghiệm linh thạch tới đây.

Khi nghe nhi tử khẳng định Hoa Vô Kỵ mừng rỡ không thôi. Hắn bèn sai hạ nhân mang đến nghiệm linh thạch. Nghiệm linh thạch là dụng cụ kiểm tra thiên phú linh căn phổ biến nhất.

-Gia chủ! nghiệm linh thạch đây ạ.

Tên hạ nhân mang nghiệm linh thạch đặt lên bàn.

-Được rồi, ngươi lui đi.

Hoa Vô Kỵ phất tay bảo hạ nhân lui xuống, sau đó quay lại nhìn Hoa Phong đầy chờ mong.

Trước ánh mắt chờ mong của phụ thân, Hoa Phong tiến lại gần nghiệm linh thạch. Nghiệm linh thạch to cỡ nắm tay, có hình tròn bảy màu, mỗi màu tượng tượng trưng cho một loại linh căn phân theo: siêu, dị, thiên, địa,

https://thuviensach.vn

huyền, hoàng, còn màu thứ bảy không ai biết là loại linh căn gì. Hoàng linh căn là màu vàng, huyền linh căn màu xanh, địa linh căn màu xám, thiên linh căn màu trắng, dị linh căn màu đỏ, siêu linh căn màu tím. Đó là màu theo thứ tự linh căn từ thấp đến cao của nghiệm linh thạch. ngoài dị linh căn, siêu linh căn và thiên linh căn vô cùng hiếm thấy thì ba loại linh căn còn lại thì có rất nhiều. Trong đó địa linh căn là ít nhất tới huyền linh căn còn nhiều nhất là hoàng linh căn. Trong Phạm vi Thanh quốc huyền linh căn được gọi là thiên tài về phần địa linh căn gọi là tuyệt thế thiên tài, bởi vì võ giả địa linh căn ở Thanh quốc rất ít.

Từ từ đặt tay lên nghiệm linh thạch, một dòng khí lưu kỳ lạ từ nghiệm linh thạch bỗng theo kinh mạch thẳng tới giả linh đài và lưu thông ngược trở lại.

Bất chợt nghiệm linh thạch lóe lên ánh sáng nhàn nhạt tại vòng màu vàng, tượng trưng cho hoàng linh căn.

- Thật có linh căn! tốt...tốt. hahaha

Sau khi tận mắt chứng nhận Hoa Phong có linh căn Hoa Vô Kỵ kích động vô cùng, dù là hoàng linh căn tạp chất, nhưng nhiêu đó đã đủ để hắn có thể tu luyện rồi. Cái khiến Hoa Vô Kỵ kinh ngạc và khó thể tin là nhi tử lại có linh căn, rõ ràng khi Hoa Phong còn nhỏ hắn đã kiểm tra vô cùng cẩn thận và rất nhiều lần. Càng không thể nhầm lẫn là chính hòn đá kia cũng đã từng kiểm tra qua thiên phú của Hoa Phong hai ba lần.

-Rốt cuộc chuyện này như thế nào xảy ra?

Sau khi kích động qua đi, hắn càng thêm nghi hoặc, liền hỏi Hoa Phong để xem đã xảy ra chuyện gì.

-Dạ hài nhi cũng không biết, cách đây không lâu lúc bị té vào nghiệm linh thạch thì con mới biết.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong mặt không đổi sắc trả lời phụ thân.

-Ừm!

Mặc dù còn nghi hoặc, nhưng Hoa Vô Kỵ vẫn gật đầu, sau đó nói.

-Dù ngươi có linh căn, nhưng chỉ là hoàng linh căn lại còn thấp kém nhất.

- Tốt nhất nên ở lại gia tộc, có ta và mẫu thân ngươi thì không thiếu tài nguyên để ngươi tu luyện.

Hoa Vô Kỵ nhìn nhi tử mà nói. Hôm nay Hoa Phong đã khiến cho hắn hết sức vui mừng, nhưng hắn không cho nhi tử gia nhập tông môn là bởi vì hai lý do.

Lý di thứ nhất thiên phú Hoa Phong quá kém, chỉ có thể gia nhập tông môn cửu phẩm, nhưng với thiên phú thấp như vậy chỉ làm tạp dịch đệ tử. Dù có thêm danh tiếng gia tộc thì cũng có thể làm ngoại môn đệ tử, nhưng chắc chắn không được xem trọng.

Lý do thứ hai là thực lực của Hoa gia không thua kém bất cứ một cái cửu phẩm tông môn nào. Có điều một gia tộc thì không chỉ mỗi chú trọng vấn đề tu luyện mà còn phải làm ăn sinh ý. Còn tông môn lại khác, chỉ tập trung vào tu luyện, dù thực lực ngang nhau nhưng tông môn có điều kiện tu luyện tốt hơn gia tộc rất nhiều. Cho nên đa phần các gia tộc luôn gửi đám con cháu tinh anh vào tông môn tu luyện, sau này sẽ trở thành trụ cột gia tộc. Hoa Phong là con trai hắn, thiên phú tốt cũng thôi, nhưng thiên phú kém như vậy thì hắn không thể để nhi tử đi chịu khổ được, thậm chí tệ hơn là ảnh hưởng đến danh tiếng gia tộc.

-Không! phụ thân, con không muốn làm hoa trong kính, trăng trong nước.

https://thuviensach.vn

-Con muốn đối diện trực tiếp với khó khăn, như vậy mới xứng đáng là một võ giả chân chính.

Dường như hiểu phụ thân đang lo ngại điều gì Hoa Phong bèn nói.

-Đứa trẻ này có thay đổi rất lớn.

Nghe Hoa Phong đáp lại với giọng đầy kiên quyết, và không chỗ nào không hợp lý, Hoa Vô Kỵ âm thầm suy đoán.

-Thôi được, chuyện này để ta bàn với mẫu thân ngươi đã.

Biết không thể lay động, cũng không muốn ngăn cản Hoa Phong bởi vì hắn thấy nơi nhi tử của mình, có cái tâm của võ giả chân chính, nếu lại đi ngăn cản sẽ khiến tâm chí thụt lùi, con đường tu luyện sẽ trắc trở vạn phần.

-Cám ơn phụ thân ngườ thiệt tốt!

Nghe phụ thân nói vậy có nghĩa là dã ngầm đồng ý Hoa Phong hớn hở nịnh nọt.

-Bây giờ chỉ còn chờ ý kiến mẫu thân.

Hoa Phong nghĩ thầm. Hắn đã thành công thuyế phục được phụ thân, có nghĩa tâm nguyện đã hoàn thành, vì hắn biết mẫu thân nhất định sẽ ủng hộ hắn.

Cáo từ phụ thân Hoa Phong sắc mặt vui tươi chạy về tiểu viện, mang theo suy nghĩ thật nhiều. Sở dĩ hắn không tìm mẫu thán vì nàng đang bế quan tu luyện. Cho nên hắn đành về chỗ ở đợi tin tốt vật.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Khảo Hạch Thanh Vân Tông

-Là thật.

Dương Tuệ Lan sau khi nghe Hoa Vô Kỵ nói Hoa Phong có linh căn, nàng không dám tin, nhưng tướng công của nàng có bao giờ nói đùa.

-Ta tận mắt chứng kiến.

-Là hoàng linh căn nhưng thấp kém nhất.

Hoa Vô Kỵ thấy thê tử đã có vài phần tin tưởng, sắc mặc vui mừng tiếp tục khẳng định.

-Vậy là tốt, vậy là tốt.

-Nhưng chuyện này sao có thể rõ ràng là.

Dương Tuệ Lan khi nghe tướng công khẳng định thì kích động không thôi. Nhưng nàng cũng giống như Hoa Vô Kỵ nghi hoặc rất nhiều.

-Ta có hỏi nhưng nó nói không biết.

Hoa vô kỵ thuật lại những lời của nhi tử cho thê tử. Chính bản thân hắn vẫn còn nghi hoặc nhưng không muốn hỏi nhiều, Hoa Phong có thể tu luyện đã là chuyện tốt vạn phần, cần gì hỏi nhiều cơ chứ.

-Vậy để thiếp đi xem sao.

https://thuviensach.vn

Dương Tuệ Lan định đi hỏi Hoa Phong, hy vọng nhi tử sẽ nói cho nàng biết.

-Thôi dược rồi, ai cũng có bí mật riêng. Nó có thể tu luyện là tốt rồi.

Hoa Vô Kỵ ngăn thê tử lại, rồi nói tiếp.

-Ta đến đây để nói cho nàng hai chuyện, tất cả điều liên quan đến nó.

-Chuyện thứ nhất đã nói rồi, còn chuyện thứ hai là Hoa Phong nó muốn gia nhập tông môn, ở kỳ khảo hạch này.

-Chàng nói sao? chàng đồng ý à?

Dương Tuệ Lan giật mình hỏi lại.

-Ừm! giờ chỉ chờ nàng thôi.

Thấy sắc mặt thê tử khó coi và nghi hoặc, hắn đành cười khổ mà thôi.

-Chàng thật hồ đồ, không lẽ gia tộc không cung cấp đủ tài nguyên cho nó sao?

-Hay là chàng sợ tốn kém? Hừ!

-Vậy để thiếp lo là được.

Dương Tuệ Lan mắng liền một mạch. Bản tâm người mẹ, nàng không cho phép con mình chịu khổ, bởi vì nàng biết với chút tư chất ấy của Hoa Phong, gia nhập tông môn chỉ là cửu phẩm, còn là đệ tử tạp dịch. Trong khi gia tộc không thua kém mấy cái tông môn ấy chút nào, nếu luận về thực lực một mình nàng đủ quét ngang hết thảy.

-Hoa Phong nói muốn tự rèn luyện, nó không muốn làm hoa trong kính, trăng trong nước.

https://thuviensach.vn

-Nếu như nó nông nỗi thì ta sẽ không đồng ý.

-Nhưng nó rất kiên quyết, nếu ngăn cản sẽ khiến nó sinh lòng thoái chí, như vậy rất ảnh hưởng đến con đường tu luyện sau này.

-Vậy!

Nghe Hoa Vô Kỵ giải thích Dương Tuệ Lan mới hiểu ra, nhưng vẫn có chút không đành lòng.

-Cứ để nó gia nhập tông môn, tốt nhất cho làm đệ tử tạp dịch, để nó biết khó mà quay về.

Hoa Vô Kỵ nhìn thê tử vẫn đang do dự, hắn liền nói.

-Thôi được, để thiếp đi khuyên nó thử xem, nếu không được thì đành vậy.

Dương Tuệ Lan sắc mặt dịu đi một chút, nàng hy vọng Hoa Phong sẽ nghe lời nàng mà ở lại.

Trước mắt là một quảng trường rất lớn, nằm ngay trung tâm Thiên Vân thành. Hiện giờ ở quảng trường rất đông người, đa phần là thiếu niên, toàn bộ những thiếu niên này không quá mười sáu tuổi.

Cả quảng trường chia thành ba khu biệt lập. Mỗi khu cắm một lá cờ phân biệt là vàng, xanh, đỏ.

Màu vàng là khu dành cho tông môn cửu phẩm, màu xanh là của tông môn bát phẩm, còn lại màu vàng là thất phẩm.

Hôm nay là ngày khảo hạch đầu tiên của các tông môn mỗi ba năm một lần. Tông môn cửu phẩm người đến khảo hạch rất đông, cũng có bốn cái tông môn tham gia tuyển chọn lần này. Bên khu bát phẩm có hai tông môn về phần thất phẩm chỉ có một, số người báo danh bên này ít hơn nhiều so

https://thuviensach.vn

với cửu phẩm, bởi vì chỉ những người có thiên phú tốt mới tham gia khảo hạch ở hai loại tông môn này. Còn Tông môn cửu phẩm toàn những người thiên phú kém cỏi, tất cả điều là hoàng linh căn, nhưng số lượng tạp linh căn là lớn nhất.

Mỗi một tông môn điều có năm hàng người tham gia khảo hạch, ở khu dành cho cửu phẩm có hai mươi lăm hàng. Hiện tại trong hàng ngũ người báo danh tham gia của Thanh Vân tông, có một thiếu niên thân hình gầy gò, một cơn gió lớn có thể thổi bay.

Thiếu niên này chính là Hoa Phong đang xếp hàng chờ kiểm tra thiên phú thông qua khảo hạch. Do hắn đã hạ quyết tâm, nên dù mẫu thân khuyên bảo. hắn vẫn một mực muốn vào tông môn. Bởi vì tông môn, môi trường tu luyện phong phú hơn gia tộc rất nhiều.

Nhìn hàng người báo danh khắp quảng trường khiến Hoa Phong âm thầm kinh hãi.

-Thật nhiều! mỗi lần khảo hạch là thu nhiều vậy sao?

Hắn líu lưỡi nghĩ thầm.

Trên quảng trường hiện giờ có khoảng năm vạn người tham gia, quá khủng rồi. Chỉ tông môn cửu phẩm thôi đã chiếm hết hai phần ba số lượng.

Người đến tham gia khảo hạch không chỉ mỗi Thiên Vân thành, mà còn rất nhiều thôn trấn phụ cận.

-Không biết bao giờ mới tới mình.

Hoa Phong âm thầm cười khổ, hắn đến đây từ sáng sớm, nhưng đã hơn một canh giờ còn chưa tiến hành khảo hạch.

https://thuviensach.vn

-Bắt đầu báo danh, đứng trật tự, không chen lấn, từng người một, nếu phát hiện chen lấn khai trừ tư cách khảo hạch lần này.

Một tên đại hán to cao đứng ở khu khảo hạch la lớn. Nhìn năm hàng người trật tự, đại hán tiếp tục nói.

-Giới thiệu sơ qua về quy tắc khảo hạch các ngươi nghe cho rõ đây.

Nghe đại hán nói cả năm hàng người im lặng lắng nghe.

-Khảo hạch gồm ba giai đoạn.

-Giai đoạn thứ nhất, kiểm tra thiên phú.

-Giai đoạn thứ hai kiểm tra nghị lực.

-Giai đoạn thứ ba cũng là cuối cùng là kiển tra tâm trí.

-Vượt qua ba giai đoạn các ngươi sẽ chính thức là đệ tử của bản tông.

-Còn nếu như một trong ba giai đoạn không đạt yêu cầu sẽ bị đào thải.

-Nhớ kỹ bây giờ chỉ là ghi danh, hai ngày sau khảo hạch mới chính thức bắt đầu.

Đại hán vừa dứt lời.

-Mới chỉ ghi danh thôi sao?

-Hai ngày nữa mới chính thức kiểm tra.

-Không được sẽ đào thải.

-Nghe nói mỗi lần khảo hạch chỉ có hai thành người tham gia có thể bái nhập tông môn.

https://thuviensach.vn

Các thiếu niên sau khi nghe đại hán nói bèn bàn tán xì xầm.

-Im lặng!

Đại hán quát lên, âm thanh hùng hồn mang theo chân khí làm đâm thiếu niên im thin thít, kim rơi cũng có thể nghe được.

-Bắt đầu từ năm người đầu tiên tiến hành ghi danh.

- Ta nhắc lại, tất cả chờ tới lượt mình không chen lấn.

Chờ đến lúc mặt trời lên cao, mới tới lượt mình ghi danh, Hoa Phong buồn bực không thôi.

Về đến nhà hắn liền đi luôn về tiểu viện, đang đi thì gặp Hoa Thanh.

-Thế nào thiếu gia không rút lại quyết định sao?

Vừa thấy Hoa Phong hắn liền hỏi. Khi biết Hoa Phong có thể tu luyện hắn cũng thập phần mừng rỡ, hắn không có đa nghi như phu phụ hai người Hoa Vô Kỵ, nên không nghĩ nhiều, điều khiến hắn cảm thấy nghi hoặc là tại sao Hoa Phong không ở gia tộc tu luyện mà lại muốn bái nhập tông môn, trong khi gia tộc không thua kém chút nào, thậm chí còn hơn tông môn ở nhiều mặt.

- Ý ta đã quyết, chắc mẫu thân sai huynh làm thuyết khách, đúng không.

Hoa Phong đáp lời xong còn hỏi ngược Hoa Thanh.

- Không có! là do ta thuận miệng hỏi thôi.

- Ta còn bận việc, xin đi trước.

Hoa Thanh lạnh sống lưng, hắn biết miệng lưỡi Hoa Phong lợi hại, nên tìm cách rời đi.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Bắt Đầu Khảo Hạch (1)

Hôm nay Hoa Phong dậy sớm hơn thường lệ, vệ sinh qua loa hắn liền cùng Hoa Thanh rời khỏi Thiên Vân thành. Lý do bởi vì ngày hôm nay là khảo hạch chính thức của Thanh Vân tông, do đoạn đường từ Thiên Vận thành rất xa, đường lại vắng vẻ cho nên Hoa Thanh mới đi cùng làm hộ vệ cho hắn.

-Thiếu gia đến nơi rồi, ở phía trước.

Hoa Thanh nói với Hoa Phong đang ngồi trong xe ngựa.

Vén rèm bước xuống Hoa Phong nói.

-Được rồi để đệ tự đi đến đó, huynh đứng đây đợi đi.

-Nhưng mà!

Hoa Thanh do dự nói, hắn không muốn Hoa Phong đi một mình. Lần trước Hoa Phong mất tích, dù gia chủ không trách cứ nhưng hắn lại luôn tự trách để rồi bỏ bê tu luyện, khiến tu vi tiến triển chậm chạp.

-Nhưng nhị gì chứ, đệ không muốn bị chú ý.

-Vả lại từ đây đến đó có bao xa đâu.

Hoa Phong đưa ra lý do muốn đi một mình.

-Thôi được! vậy thiếu gia cẩn thận.

https://thuviensach.vn

Nghe Hoa Phong nói, Hoa Thanh có khổ tâm cũng không làm được gì.

Sau khi thuyết phục Hoa Thanh, Hoa Phong liền tiến thẳng về phía khu khảo hạch.

Ở đây có rất đông người đứng đợi, đa phần là các thiếu niên đã ghi danh tại Thiên Vân thành. Những người quen thì xúm nhau bàn tán, còn ai không có bạn thì đứng một mình. Cũng có không ít mấy tên quần áo lòe loẹt, được hộ vệ vây quanh, vẻ mặt nghênh ngang tự đắc. Chúng biết ghi danh ở cửu phẩm tông môn, là các thế gia nhỏ yếu, và các gia đình bần dân ở các vùng thôn, trấn hẻo lánh. Vì vậy thế lực của những tên lòe loẹt này, đủ để chúng khinh thường hết thảy ở đây.

Khi Hoa Phong tiến lại cũng tìm một góc đứng, cũng chẳng ai thèm để ý đến hắn. Đợi Khoảng chừng hai canh giờ thấy người tham gia đã gần như đầy đủ, đại hán cao to hôm nọ lại xuất hiện rồi quát lớn.

-Tất cả xếp thành hai mươi hàng, ai lộn xộn khai trừ tư cách.

Thanh âm mang theo chân khí hùng hồn, vang vọng khắp khu khảo hạch. Đám thiếu niên đang nói chuyện trên trời dưới đất, đột nhiên nghe tiếng quát, cả đám mặt trắng bệch sợ hãi, hai mươi hàng người rất nhanh hình thành không tiếng động.

Nhìn hai mươi hàng người, đại hán mĩm cười nham hiểm hắn nói.

-Kỳ khảo hạch chia làm ba giai đoạn đã nói rõ rồi.

-Bây giờ ta sẽ giới thiệu một chút về thành tích trong lúc khảo hạch.

-Khi các thành công vượt qua khảo hạch được phân chia thành ba phân loại đệ tử.

-Còn nếu thất bại, trực tiếp bị đào thải.

https://thuviensach.vn

-Nhưng vì các ngươi không quản đường xá xa xôi, đến đây với hy vọng làm người của bản tông, cho nên nếu thất bại, bản tông sẽ phát cho các ngươi một chút lộ phí đi đường.

Đại hán hơi dừng lại, liếc mắt nhìn đám thiếu niên, vừa lo sợ vừa chờ mong phía dưới, hắn nhếch miệng nói tiếp.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Bắt Đầu Khảo Hạch (2)

-Về phần ba phẩm cấp đệ tử gồm, đệ tử tạp dịch, đệ tử ngoại môn và đệ tử nội môn, mỗi một phẩm cấp đệ tử điều có đãi ngộ vô cùng chênh lệch.

- Trong lúc khảo hạch ai có biểu hiện xuất sắc, sẽ trực tiếp làm đệ tử nội môn, phẩm cấp đệ tử có đãi ngộ cao nhất dành cho người mới. Kế tiếp là ngoại môn và cuối cùng là tạp dịch.

-Cho nên tất cả các ngươi phải cố gắng nỗ lực, phát huy tối đa khả năng của mình để đạt thành tích cao nhất, quan trọng hơn hết, đừng để bị đào thải.

- Còn nữa nén hương cho các ngươi chuẩn bị tinh thần chuẩn bị khảo hạch.

Đại hán vừa dứt lời, phía dưới liền một mãnh xôn xao. Hoa Phong không nói gì, với hắn làm đệ tử ngoại môn chắc không thành vấn đề. Chỉ là không biết khảo hạch sẽ như thế nào?.

Phía trước cùng hàng với Hoa Phong không.

- Ta nhất định trở thành đệ tử nội môn.

Một tên thiếu niên khoảng mười hai mười ba tuổi, ăn mặc lòe loẹt đột nhiên lên tiếng.

-Nội cái rắm! thúi lắm, đúng là si tâm vọng tưởng.

-Ngươi nghĩ mình là thiên tài chắc?

https://thuviensach.vn

Một tên khác ở hàng đối diện, cỡ tuổi tên vừa rồi nhưng ăn mặc bình thường hơn, lên tiếng mỉa mai.

-Ngươi là ai mà dám gây sự với bổn thiếu gia? có biết chữ chết viết thế nào không?

Tên lòe loẹt thấy thiếu niên kia sỉ nhục hắn, bèn lấy tay chỉ mặt, giọng đầy sát khí.

-Ta là ai ngươi không cần biết, nhưng chữ chết đã có sẵn trên trán ngươi rồi. haha

Tên bị chỉ mặt phản bác đầy khinh thường, sau đó cười trêu tức đối phương.

-Tốt tốt! ta nhớ kỹ ngươi rồi.

Tên lòa loẹt tức đến mặt tái xanh, đã bao giờ có kẻ dám nói như vậy với hắn. Nhưng hắn biết đây là khu khảo hạch dù tức giận cũng đành ghi nhớ mà thôi.

- Tên ta không phải Tốt.

Tên kia nhếch miệng khinh thường.

-Khụ khụ! lòe loẹt ho khan, suýt chút nữa hộc máu vì tức.

Tình trạng này xuất hiện ở khắp nơi, thiếu niên điều có ngạo khí, ai nhường ai bao giờ. Bỗng chốc cả khu khảo hạch đậm đặc sự thù địch.

-Im lặng hết cho ta.

- Ta bảo các ngươi tập trung tinh thần chuẩn bị khảo hạch, để lấy thành tích tốt nhất, chứ không phải đứng đó mà cãi nhau.

https://thuviensach.vn

Đại hán tức giận quát.

Đám thiếu niên đang đầy thù địch, lập tức sợ hãi im lặng nhìn về phía hắn.

Thật ra hắn rất hài lòng về biểu hiện của đám thiếu niên này, vì chỉ có cạnh tranh như vậy, tông môn mới có thể phát triển tốt hơn. Nhưng vì là người chủ trì, hắn đành làm ra bộ mặt giả bộ tức giận.

-Được rồi đến giờ rồi, xếp hàng ngay ngắn lại đi.

Đại hán vẻ ngoài âm trầm, nội tâm vui vẻ, lên tiếng nhắc nhở.

- Bắt đầu giai đoạn thứ nhất, kiểm tra tư chất, thiên phú.

-Người đứng đầu mỗi hàng lên trước, cứ thế tiếp tục.

Sắc mặt nghiêm túc, hắn lên tiếng bắt đầu kỳ khảo hạch này.

Đại hán vừa dứt câu, khảo hạch lập tức bắt đầu. Do đứng ở giữa hàng, nên Hoa Phong không thể nhìn được khảo hạch đằng trước được thực hiện ra sao. Hắn lại không dám dùng thần thức, bởi vì đại hán kia tu vi không biết ở cảnh giới nào, cũng không biết có cao thủ đang canh chừng hay không. Theo hắn tìm hiểu thì người có tu vi thần thức cao sẽ rất dễ nhận ra thần thức của người có tu vi thấp hơn. Cho nên nếu dùng thần thức quan sát rất dễ bị phát hiện. Bởi nguyên do trên Hoa Phong chỉ có thể thành thật chờ đợi đến phiên mình thôi.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Vượt Qua Khảo Hạch

Trời sắp xế chiều thì lượt người kiểm tra đã vơi đi rất nhiều, nhưng còn cách Hoa Phong mười lượt nữa. Suốt thời gian kiểm tra lượng người bị dào thải là phân nữa.

- Thật khủng khiếp, mới giai đoạn đầu đã rất nhiều người bị đào thải, như vậy giai đoạn hai và ba sẽ bao nhiêu nữa.

Hoa Phong nghĩ thầm trong bụng. Kiểm tra từ sáng đến bây giờ số lượng người không thể tu luyện là rất nhiều. Bởi vì võ giả không chỉ cần có linh căn, còn có cốt cách kinh mạch. Cái trước được gọi là thiên phú cái sau là tư chất, thiếu một trong hai cái thì coi như đã định không thể tu luyện.

Cho nên chỉ mới kiểm tra hơn phân nữa người thôi, mà tỉ lệ đào thải đã hơn năm ngàn người, trong khi tất cả đăng kí khảo hạch lần này không quá một vạn năm trăm người. Như vậy đủ để thấy con đường võ giả thật không dễ đi chút nào.

-Không biết thiên địa linh căn của ta được xếp vào hạng mục linh căn nào.

Từ lúc đứng đợi đến lượt mình, Hoa Phong luôn suy nghĩ linh căn của mình rốt cuộc được xếp hạng như thế nào. Khi ở Hoa phủ lúc kiểm tra chỗ phụ thân thì hắn đã cảm thấy vô cùng khó hiểu. Biểu hiện trên nghiệm linh thạch hôm đó chỉ là hoàng linh căn, một loại giả linh căn được tao ra để hình thành bước mở đầu của thiên địa quyết. Còn về phần thiên địa linh căn của hắn không có hiển hiện, khiến hắn hết sức tò mò và kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

-Rốt cuộc là hạng nào?

Hắn luôn có suy nghĩ và câu hỏi vô thức trong lòng.

- Người kế tiếp.

Đang suy nghĩ thất thần thì nghe giám thị ở phía trên gọi người kế tiếp, Hoa Phong định thần nhìn lại thì hắn là người đứng đầu hàng.

Hoa Phong hít sâu một hơi rồi bước lên.

Trên chỗ kiểm tra có một cái bìng đài nhỏ, trên bình đài có một cái bàn và một cái lồng kính hình vuông, còn có hai người giám thị đang ngồi ngay chiếc bàn. Trên bàn đặt nghiệm linh thạch để kiểm tra linh căn, còn cái lồng kính chắc dùng kiểm tra tư chất. Hoa Phong âm thầm suy đoán công năng của chiếc lồng bằng kính.

-Tên gì?

Một tên giám thị cầm chiết phiến(từ đây sẽ đổi luôn thành quạt cho mọi người dễ hiểu) lạnh nhạt hỏi.

-Hoa Phong.

Hoa Phong trả lời.

-Xuất thân?

Tên giám thị lại hỏi.

-Thanh Giang trấn.

Lần này Hoa Phong nói dối, nếu như nói là Hoa gia chắc hù chết tên giám thị. Cũng chưa chắc hắn đã tin, vì ở Hoa gia những võ giả có thiên phú và tư chất tốt điều bái nhập tông môn bát thất phẩm. Còn những ai kém

https://thuviensach.vn

hơn điều ở lại gia tộc để bồi dưỡng từ từ, vì trên thực tế thực lực và tài nguyên của hoa gia có phần vượt qua tông môn cửu phẩm, chỉ là môi trường tu luyện kém hơn mà thôi.

-Được rồi! đặt tay lên đây.

Sau khi hỏi xong tên tuổi và xuất thân của Hoa Phong, tên giám thị cầm quạt liền tiến hành kiểm tra.

Hoa Phong tiến lại gần, đặt tay lên nghiệm linh thạch. Nghiệm linh thạch lóe lên ở vòng sáng có màu vàng, vẫn là hoàng linh căn pha tạp.

-Xong rồi! qua bên này.

Tên giám thị còn lại lên tiếng, vẻ mặt có phần nhìn mãi cũng quen, tên này lưng mang đại đao, nhìn vào có tính uy hiếp cực cao.

Đúng như Hoa Phong suy đoán ban đầu, cai lồng kính kia dùng để kiểm tra tư chất.

Hoa Phong bước vào, hắn cảm thấy không có gì khác lạ vẫn có thể nhìn xuyên ra ngoài.

Còn bên ngoài.

-Huyệt vị không đầy đủ, kinh mạch nhỏ hẹp tắc nghẽn nhiều nơi.

-Tư chất hạ đẳng, miễn cưỡng vượt qua.

Tên cầm quạt quan sát Hoa Phong đang ở trong lồng kính lên tiếng. Thực tế Hoa Phong không thấy gì chỉ là mặt kính trong suốt, nhưng bên ngoài bọn họ lại có thể nhìn thấy hết mọi huyệt vị và các đường kinh mạch của hắn.

https://thuviensach.vn

Huyệt vị của mỗi người điều không giống nhau, nhưng thông thường sẽ có bảy đến tám huyệt vị, còn tốt hơn là chín đến mười hai huyệt vị. dưới nữa là huyệt vị hạ đẳng có nghĩa là không đủ bảy huyệt vị. Trong lúc tu luyện mỗi lần đã thông một huyệt vị là đại biểu cho đột phá cảnh giới càng cao. và sức chiến đấu càng mạnh.

Kinh mạch nhỏ hẹp ý nói kinh mạch chính trong cơ thể nhỏ hẹp, hạn chế chân khí lưu thông, và hấp thu linh khí có hạn. Tắc nghẽn nhiều nơi có nghĩa là các đường kinh mạch để có thể lưu chuyển chân khí toàn thân, khiến cho quá trình tu luyện chậm chạp.

Vậy nên cả thiên phú và tư chất của Hoa Phong cộng lại chỉ có thể là hạ đẳng, miễn cưỡng vượt quavòng kiểm tra thứ nhất.

-Kết thúc kiểm tra, ngươi miễn cưỡng vượt qua.

-Ngươi đi về phía khu đất trống đằng kia, chuẩn bị khảo hạch giai đoạn hai.

Tên giám thị mang đại đao âm trầm nói.

-Vậy xin cáo từ hai vị.

Hoa Phong vui mừng hành lễ, cuối cùng hắn đã vượt qua ải thứ nhất.

-Cả ngày hôm nay bên phía ta chỉ toàn là hoàng linh căn và tư chất hạ đẳng.

Đợi Hoa Phong đi rồi tên giám thị cầm quạt lên tiếng.

-Nghe nói bên khu số một và số hai mươi mốt xuất hiệm địa linh căn, các khu còn lại điều có huyền linh căn.

-Còn bên chúng ta tốt nhất chỉ là hoàng linh căn tinh thuần thậm chí siêu việt cũng không, thật là xui xẻo mà.

https://thuviensach.vn

Giám thị cầm quạt nói tiếp.

-Kệ đi, cũng chẳng liên quan gì, chỉ mất chút khen thưởng mà thôi.

Tên đeo đại đao nói với giọng tiếc nuối.

Sở dĩ có thể xuất hiện người có địa linh căn là bởi vì những người ghi danh khảo hạch ở tông môn cửu phẩm đa phần xuất thân từ thôn trấn hẻo lánh, không có dụng cụ kiểm nghiệm linh căn, cũng như chỉ cầu vào cửu phẩm tông môn mà thôi. Bởi vì ở các tông môn bát thất phẩm muốn thông qua khảo hạch yêu cầu rất cao, cho nên bọn họ sợ không đủ tư cách vượt qua, vì vậy mới chọn cửu phẩm tông môn mà đầu nhập.Đó là tâm lý chung của những thiếu niên có thân phận thấp kém.

Trong hơn một vạn người từ các thôn trấn xa xôi đổ về, có một hai chục người có thiên phú và tư chất thiên tài cũng không có gì là lạ. Địa linh căn thiên tài tuyệt đỉnh ở Thanh quốc xuất hiện trong tình trạng này không hiếm, về cơ bản mỗi đợt khảo hạch chiêu mộ đệ tử của Thanh Vân tông điều có hai đến ba người. Mà những người như vậy sẽ không cần phải tham gia hai giai đoạn sau của kỳ khảo hạch, sẽ trực tiếp được tông môn đưa về bồi dưỡng tận tình.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Vượt Qua Khảo Hạch(2)

Nơi chờ đợi khảo hạch giai đoạn thứ hai là một bãi đất trống khá lớn, hiện tại có rất đông người ở đây, những người này là những thiếu niên đã vượt qua kiểm tra thiên phú, tư chất giai đoạn một.

Hoa Phong đi tới cũng không gây nên sóng gió gì. Bởi vì đa phần bọn họ đang im lặng tập trung tinh thần cho giai đoạn hai.

Thời gian từng chút trôi qua, người tới chỉ khoảng thêm một ngàn, đến khi kết thúc giai đoạn một trời cũng gần tối.

-Hôm nay đến đây tạm dừng, các ngươi tất cả giải tán, ngày mai tiếp tục khảo hạch.

Khi tất cả các thiếu niên đang tập trung cao độ tinh thần, chợt đại hán cao to lại xuất hiện rồi lên tiếng.

Khi đại hán nói xong cả đám thiếu niên sắc mặt ai nấy đều khó coi vô cùng.

-Tiên sư nhà mày, *** nói sớm làm bố mày đứng mỏi cả chân.

Hoa Phong chửi ầm lên trong bụng, hận không thể mang tên kia đi đánh một trận. Hắn không biết giờ này tất cả mọi người ở đây cũnh có ý nghĩ như vậy.

Sáng sớm ngày khảo hạch thứ hai cũng không có gì khác biệt, có khác chỉ là nhân số còn lại một phần ba.

https://thuviensach.vn

Khi tất cả đã đến đông đủ đại hán lại xuất hiện, vừa nhìn thấy bộ mặt đáng hận kia ai cũng sôi máu.

Hắn liếc nhìn các thiếu niên một cái đắc ý rồi nhếch miệng nói.

-Giai đoạn thứ hai là khảo hạch nghị lực.

-Nghị lực là gì? Nghị lực là sức chịu đựng, lòng can đảm thấy khó không lui. Là yếu tố cơ bản nhưng cần thiết nhất để trở thành võ giả chân chính.

-Con đường võ giả phải đi nếu như nghị lực không đủ sẽ vĩnh viễn không thể tiến lên.

-Chỉ cần có đủ nghị lực thì mọi khó khăn sẽ trở nên dễ dàng.

- Bây giờ các ngươi theo ta.

Không đợi đám thiếu niên kịp cảm ngộ những gì mình vừa nói, hắn liền quay người đi về phía trước. Các thiếu niên thấy vậy vội vàng theo sau.

Đi một đoạn đường khá xa khoảng chừng mười dặm đại hán chợt dừng lại, hắn nói.

-Đến rồi! các ngươi nghe ta sơ bộ qua quy tắc khảo hạch lần này.

Đám thiếu niên cũng dừng lại, đi một đoạn đường khá xa khiến tất cả thở không ra hơi, có nhiều người không chịu nỗi ngồi bệt xuống đất.

Hoa Phong cũng thở dốc nhưng hắn vẫn còn dư lực quan sát xung quanh.

Phía trước là một ngọn núi khá cao, khoảng bảy tám chục trượng, vách núi dựng đứng đỉnh núi xuyên mây, xung quanh dãy núi san sát, lấy ngọn núi kia làm trung tâm kéo sang hai bên tạo thành hình vòng cung, bịt kín mọi lối đi.

https://thuviensach.vn

-Không phải trèo núi chứ. Hoa Phong suy đoán, hắn không cần đoán nữa, vì vị đại hán kia đã lên tiếng giải thích giùm hắn.

-Kiểm tra của giai đoạn hai sẽ là vượt núi.

-Quy tắc của vượt núi chính là các ngươi phải leo từ chân núi đến đỉnh núi, sau đó tiếp tục leo đỉnh núi xuống chân núi.

-Ngọn núi thứ hai cũng làm y như vậy.

Đại hán hơi dừng lại cười nham hiểm, y như cái cách hắn làm khi phổ biến quy tắc khảo hạch hôm qua.

-Cái gì! leo núi, hơn nữa còn leo mấy ngọn núi.

Đám thiếu niên hít một hơi khí lạnh. Hoa Phong thì líu lưỡi, không những leo một ngọn mà nhiều ngọn.

-Giết người a! hắn nghĩ thầm.

Rất nhiều thiếu niên nghĩ đến mình không có khả năng vượt qua dù chỉ là một ngọn điều lo sợ không thôi. Cả đám nhao nhao bàn luận sôi nổi, nhưng cũng không thiếu kẻ kiêu ngạo đầy tự tin sẽ vượt qua, dù có là mười ngọn.

-Im lặng hết cho ta!

Đại hán âm trầm quát làm đám người sợ hãi im thin thít, sau khi như ý muốn im đại hán lại tiếp tục nói.

-Ngọn núi trước mặt là ngọn núi đầu tiên cũng là cao nhất, nhưng dễ vượt qua nhất. Tiếp theo còn có ba ngọn núi khác độ khó vượt qua tăng dần.

https://thuviensach.vn

-Nói rõ, chỉ cần vượt qua được hai ngọn núi đồng nghĩa vượt qua giai đoạn hai này.

-Còn về phần vượt qua ngọn núi thứ ba sẽ đủ tư cách làm đệ tử ngoại môn, vượt qua ngọn núi thứ tư cũng là cuối cùng là đệ tử nội môn.

-Nhớ kỹ, cá ngươi chỉ có bốn canh giờ để thực hiện.

-Cho nên có thể thành công hay không là do các ngươi rồi.

Đại hán sắc mặt hiếm khi nghiêm túc một lần nói tiếp.

-Nghĩ ngơi nữa canh giờ lập tức khảo hạch.

Nữa canh giờ trôi qua thật nặng nề đối với tất cả đám thiếu niên ở đây, Hoa Phong cũng vậy vượt qua hai ngọn núi cao như này,với bản thân hắn là một thử thách cực đại, bởi vì thể lực của hắn không được tốt cho lắm. Rất nhiều người điều có chung suy nghĩ như Hoa Phong. Nữa canh giờ cứ trôi qua trong hồi hộp lo lắng của đám người.

-Tất cả chuẩn bị.

-Khảo hạch bắt đầu, xuất phát!

Người lên tiếng lần này không phải đại hán cao to mà là một người khác, người này lưng đeo trường kiếm nhìn rất phong độ.

Khoảng chừng năm ngàn thiếu niên cùng xông thẳng về ngọn núi cao nhất phía trước. Cũng may vách núi có nhiều chỗ lõm nên việc di chuyển lên cao dễ dàng hơn rất nhiều.

Sau khi leo lên đến một phần ba núi đã rất nhiều thiếu niên thấm mệt, cũng có không ít người bị rơi xuống dưới thất bại. Nhưng mỗi khi có người rơi xuống thì điều có võ giả liên tục bay lên đưa bọn họ đáp đất an toàn, Hoa Phong nằm trong nhóm cuối, nhìn thấy màn này hắn hâm mộ không

https://thuviensach.vn

thôi. Cái mà Hoa Phong hâm mộ là những võ giả có thể bay lượn kia, chứ tuyệt đối không phải hâm mộ đám thiếu niên bị rơi xuống, nếu như hâm mộ bọn họ thì hắn không cần phải tham gia nữa.

Khi Hoa Phong lên được gần hai phần ba ngọn núi thì gió bắt đầu thổi mạnh, khiến hắn suýt chút nữa rơi xuống. Nhưng không rơi xuống thì hắn cũng không đi lên được nữa, hắn đã kiệt sức rồi.

Ngước mắt nhìn lên phía trên rất nhiều người đang cố sức để leo lên đến đỉnh, cũng có một số người đã vượt qua, nhưng không còn thấy tăm hơi nào nữa.

Ở chung nhóm cuối với Hoa Phong vẫn còn rất nhiều, không biết bọn họ có thể trụ được bao lâu, số người bị rơi xuống đến bây giờ đã hơn một ngàn.

-Thất bại sao? không được ta nhất định không để mình thất bại, có việc gì khó hơn tự tạo linh căn chứ.

Hoa Phong nghĩ thầm, rồi liên tưởng đến việc tự mình tạo linh căn độ khó vô cùng lớn, khảo hạch này so ra chẳng đáng tiền.

Đột nhiên Hoa Phong nghĩ đến thần thức mà hắn dường như sắp quên đi, hắn chầm chậm thả thần thức ra ngoài cỡ một thước, vì hắn sợ nếu thả ra quá xa sẽ bị phát hiện, nhưng một thước đã là quá đủ cho hắn lúc này.

Cẩn thận quan sát những nơi có chỗ hốc lõm sâu và chắc chắn, hắn liền chậm rãi bám vào rồi trèo lên, hắn cũng dùng thần thức của mình hóa thành bức tường vô hình để chắn gió, nếu không lại gần sẽ không thể phát hiện.

Cứ như vậy mọi chuyện đã dễ dàng hơn rất nhiều, dù chậm chạp nhưng hắn đã leo lên đến đỉnh, công việc xuống núi đơn là khá dễ dàng, khoảng chừng nữa canh giờ Hoa Phong đã vượt qua ngọn núi đầu tiên.

https://thuviensach.vn

-Tổng cộng dùng hơn hai canh giờ để hoàn thành. mấy tên biến thái phía trước bây giờ không biết ở nơi nào.

Hoa Phong nhìn ngọn núi thứ hai trước mặt, ngọn núi này chỉ cao khoảng năm mươi trượng, thấp hơn ngọn núi đầu tiên rất nhiều. Trên vách núi hiện tại có không ít người đang leo lên, nhưng liên tục cũng có người bị rơi xuống.

-Thời gian còn không tới hai canh giờ.

Hoa Phong lẩm bẩm hắn phải cố gắng vượt qua ngọn núi này trước khi thời gian khảo hạch lần hai kết thúc.

Hạ quyết tâm hắn bám vào vách núi bắt đầu leo lên, vách núi thứ hai đứng hơn vách núi thứ nhất, hốc lõm cũng nông hơn, và kỳ quái hơn là gió rất mạnh, vừa leo lên được vài trượng thì hắn đã muốn bị gió thổi bay đi. Cũng may hắn dùng thần thức của mình dựng lên rào chắn gió, không thì hắn đã bay lâu rồi, nếu bình thường thì không như vậy, nhưng lúc này hắn sức cùng lực kiệt, có thể đứng vững đã là vạn hạnh.

-Không thể tiếp tục!

Hắn nhìn lên đỉnh núi thấy đám người kia đang gắng sức, và nhìn xung quanh cũng không ít người tâm ý tuyệt vọng sinh lòng thối lui, vì bọn họ thật sự đã nỗ lực hết sức rồi.

Hoa Phong không như vậy hắn đang nghĩ cách, mọi cách có thể điều được hắn đưa ra, nhưng rất nhanh bị xua đi vì tất cả điều không thể áp dụng.

Hai mắt Hoa Phong lóe tinh quang sáng ngời hắn đã nghĩ đến một thứ có thể giúp hắn lúc này, đó là công pháp kỳ lạ kia của hắn, thiên địa quyết.

-Thiên địa quyết!

https://thuviensach.vn

Hoa Phong lẩm bẩm đầy kích động suýt chút buông tay, cũng may hắn bừng tỉnh nhanh nếu không hậu quả là, vừa nghĩ ra được cách chưa kịp dùng thì đã thất bại.

Thiên địa quyết tu luyện như thế nào Hoa Phong còn không xác định, nhưng có một điều hắn chắc chắn xác định là môn công pháp này dùng thiên địa để tăng tiến.

Mà chiếu theo tình cảnh của hắn hiện giờ là gió đang rất mạnh. Gió là một phần của thiên địa nên có thể dùng thiên địa quyết để thay đổi bản chất của nó. Gió đang đi thẳng thì hắn sẽ làm gió đi xiên tạo thành hình tam giác, gió là các cạnh còn hắn là khoảng trống bên trong, sẽ không bao giờ bị ảnh hưởng một chút xíu nào.

Hoa Phong nhắm mắt cảm ngộ cứ như vậy diều động tâm pháp sơ thành của thiên địa quyết, dùng bản chất da lông mà mình đang nắm giữ thay đổi hướng gió. Cũng theo đó lợi dụng sức gió mạnh dưới chân làm lực đẩy nâng hắn lên, dù không thể bay nhưng cũng giúp hắn giữ thăng bằng cực tốt, tay bám vách núi, chân đạp vách núi, kèm theo sự nâng đỡ của gió khiến hắn có cảm tưởng như đang đi bậc thang chứ không phải leo núi.

Vừa nhắm mắt cảm ngộ vừa dùng thần thức quan sát mà tiến lên từng bước chỉ trong vòng hơn nữa canh giờ Hoa Phong đã leo lên tới đỉnh núi. Xuống núi rất dễ nên hắn rất đơn giản vượt qua ngọn núi thứ hai, cũng đồng nghĩa với việc thông qua giai đoạn thứ hai của khảo hạch.

Hoa Phong không tiếp tục vượt núi vì đã gần hết thời gian chỉ còn khoảnh nữa canh giờ. Ngọn núi thứ nhất tiêu tốn của hăn hơn hai canh giờ, ngọn núi thứ hai hơn một canh giờ, mà tổng thời gian khảo hạch có bốn canh giờ mà thôi. Nếu nghĩ ra cách dùng thiên địa quyết sớm hơn, thì có lẽ hắn đã vượt xong ngọn núi thứ tư rồi.

https://thuviensach.vn

Nhưng trong nghuy hiểm có phú quý, nếu không bức hắn đến tuyệt cảnh thì chưa chắc hắn đã có thể nghĩ ra sự diệu kỳ của thiên địa quyết và công năng khủng bố nghịch chuyển tự nhiên của nó. Gió đi thẳng mà hắn có thể làm đi bắt chéo tam giác thì quá trái với lẽ thường. Còn rất nhiều kỳ diệu của thiên địa quyết cần hắn đi tìm hiểu.

Trong khi chờ đợi thời gian kết thúc, Hoa phong tạm nghỉ ngơi hồi sức và suy ngẫm một chút về thiên địa quyết và giai đoạn thứ ba khảo hạch tâm trí là gì.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Vượt Qua Khảo Hạch(3)

Hoa Phong cũng như bao thiếu niên khác sau giai đoạn khảo hạch thứ hai, không được về nhà, mà được đưa đến một khu nghỉ ngơi tập thể, lối đi đến khu nghỉ tập thể là một cái hang động bị che bởi những tảng đá lớn bên cạnh các ngọn núi khảo hạch. Nơi tập trung là một cái động thật lớn, đủ sức chứa vài ngàn người, mà tất cả người tham gia vượt qua khảo hạch đợt hai, chỉ khoảng một ngàn năm trăm người.

Ai nấy điều không có quan sát nhiều mà lăn ra ngủ toàn bộ, tất cả bọn họ điều đã tiêu hao rất nhiều sức lực khi vượt qua khảo hạch giai đoạn hai.

Khi ánh mặt triều dương le lói nơi cửa động, thì cũng là lúc tên đại hán đáng hận kia lại xuất hiện.

-Tất cả dậy hết!

-Ngủ nhiêu đó đủ rồi.

Đám thiếu niên đang ngon giấc, chợt nhảy dựng cả lên sắc mặt ngái ngủ mang theo vài nét sợ hãi, vì vừa rồi tên đáng hận kia dùng chân khí để gọi bọn họ. Chân khí hùng hồn vang vọng vách động một lúc sau mới tiêu tan.

Khi mọi người đã thức dậy toàn bộ và tập hợp đông đủ, như thường lệ đại hán đảo cặp mắt một lượt. Nhưng khác một điểm là không hời hợt như hai lần trước. Sắc mặt hắn lần này rất nghiêm túc, đại hán trầm giọng nói.

-Hôm nay là giai đoạn khảo hạch cuối cùng của bản tông.

https://thuviensach.vn

-Đã đến nước này chỉ mong các ngươi cố hết sức vượt qua, hy vọng tất cả các ngươi và ta sẽ là sư huynh đệ đồng môn.

Đại hán nói vài câu khích lệ, rồi dẫn tất cả mọi người rời khỏi khu nghĩ ngơi đi ra ngoài.

Vừa ra tới bên ngoài Hoa Phong âm thầm quan sát xung quanh, bên ngoài là một vùng đất trống cây cỏ lưa thưa. Đi thêm một đoạn thì phía trước là một dòng sông, lòng sông không rộng độ khoảng mười thước. nước sông hơi đục chảy về đâu thì Hoa Phong không thể nào biết được.

Phía trên con sông có khoảng hai mươi cây cầu đá màu đen, kích thước bằng nhau rộng chừng nửa thước.

Đột nhiên đại hán dừng lại làm cả đoàn người cũng dừng theo.

-Đến rồi!

Đại hán bỗng dưng lên tiếng.

-Lần khảo hạch thứ ba cũng là cuối cùng, như đã nói đó là khảo hạch tâm trí.

Mọi người im lặng lắng nghe, rất sợ bỏ sót điều gì. Dù tên kia đáng hận nhưng có thể tin tưởng được.

-Mỗi một người tu luyện cần có tâm trí kiên định, không bị tạp niệm quấn quanh mới có thể thành đại đạo.

-Khảo hạch tâm trí lần này cũng là cơ sở để các ngươi khống chế được thất tình lục dục của bản thân.

-Nhiệm vụ của các ngươi rất đơn giản nhưng lại khó khăn vô cùng, đó là trong vòng nữa nén hương phải đi qua đến bên đầu bên kia của cây cầu đá.

https://thuviensach.vn

-Nhắc lại, qua càng nhanh, thành tích càng cao, cơ hội tiến vào nội môn và ngoại môn càng lớn.

-Còn thất bại coi như các ngươi đi tham quan xa nhà một chuyến vậy.

Đại hán dứt lời, ngưng trọng và kỳ vọng trong mắt lóe lên đảo qua đám thiếu niên một lượt. Sỡ dĩ hắn ngưng trọng bởi vì tất cả thiếu niên đứng ở đây có không ít người là tinh anh của hai lần khảo hạch, nếu vượt qua giai đoạn cuối này rất có thể sẽ trở thành hy vọng của tông môn trong tương lai.

-Đến giờ rồi, tất cả xếp thành hai mươi hàng, hai mươi người đứng đầu tiến lên trước.

Đại hán lạnh nhạt nói, lần này hắn trực tiếp phụ trách khảo hạch, chứ không xuất hiện bất thình lình như trước đó.

Khi hàng người đầu tiên tiến lên thì hiện tượng lạ đã bắt đầu xảy ra.

-Ôi mỹ nhân! nàng là của ta.

-Vàng của ta, tiền của ta. Giàu to rồi.

Liên tục có những tiếng la hét đầy kích động từ những cây cầu đá phát ra. Có khoàn hơn mười người không hề di chuyển, số người còn lại chỉ nhích được vài bước thì cũng la hét như vậy, nữa nén hương qua đi không ai có thể di chuyển được dù chỉ một thước.

- Toàn bộ thất bại.

Đại hán lạnh nhạt nói.

Đám người kia chợt bừng tỉnh, khi nhận ra mình đã thất bại thì sắc mặt trắng bệch tuyệt vọng không thôi, có tên còn trực tiếp nhảy xuống sông tự vẫn, nhưng rất may đã có võ giả phi thân ra đưa hắn vào nơi an toàn.

https://thuviensach.vn

-Hàng kế tiếp. Đại hán nhắc nhở.

Đám thiếu niên nhìn thấy một màn cực kỳ rung động trước đó, toàn bộ lo lắng không thôi. Hai mươi người trực tiếp loại hết, vấn đề không nằm ở chỗ đó, mà nằm ở chỗ cây cầu đá kia, cây cầu chỉ khoảng mười thước nhưng không ai di chuyển nỗi một thước đã bị loại sạch sẽ. Vậy càng đi xa càng khủng bố cỡ nào, không ai nói cho bọn họ biết trên cây cầu có gì. Đám người thất bại trực tiếp bị đưa ra ngoài nếu không có thể hỏi được đôi chút.

Hai mươi người kế tiếp chầm chậm bước lên, đã đến được đây thì không ai dễ dàng từ bỏ.

Một hàng rồi lại một hàng cứ như vậy tiến lên nhưng không một ai qua được bên kia cầu. Người có biểu hiện tốt nhất chỉ đi được khoảng tám thước rồi cũng bị mê sảng mà thất bại.

-Đã hơn một trăm người nhưng chưa có một ai thành công.

Hoa Phong âm thầm sợ hãi, nhưng hân tin chắc sẽ vượt qua không nghi ngờ.

Đợi mãi thì rốt cuộc đến lượt thứ mười cũng có người vượt qua không chỉ một mà hai. Khi có người vượt qua được đám thiếu niên mới bớt căng thẳng đôi chút, chỉ sợ không

thể đi qua, nhưng đã có người qua được thì bọn họ tin rằng mình cũng có thể. Nhưng tất cả căng thẳng vẫn còn treo rất cao.

Hai người vượt qua là một nam một nữ. Nam nhìn da ngăm đen độ tuổi không lớn, nữ thì không nói là xinh đẹp nhưng cũng khá dễ nhìn.

Lượt người cứ như vậy tiến lên và cứ như vậy bị đào thải, con số đào thải đã là kinh người. Hơn bảy trăm người khảo hạch, nhưng chỉ có sáu

https://thuviensach.vn

mươi người vượt qua, tỉ lệ hơn một trăm người chọn một, có thể nói là khủng bố.

Đợi mãi cũng đến lượt Hoa Phong bước lên cầu đá. Vừa đặt chân lên cầu cảnh tượng trước mắt Hoa Phong đã thay đổi hoàn toàn, phía trước không còn là cầu đá mà biến thành một khu đô thị đầy sầm uất, nhà cao tầng san sát xe cộ đông đúc, Hoa Phong thấy chính mình đang trong đoàn xe ấy. Một nỗi nhớ nhà bỗng đâu ập đến làm Hoa Phong như muốn khóc, hắn không hề tiến lên mà chỉ đứng đó nhìn phố thị, đây chính là quê hương của hắn, khu đô thị kia chính là Thành Phố Hồ Chí Minh đầy hoa lệ, con đường bị kẹt xe kia là con đường Nam Kỳ Khởi Nghĩa đã quá quen thuộc với hắn mỗi ngày. Hắn rơi lệ hắn chẳng muốn đi đâu hắn muốn được nhìn thấy mẹ, thấy cha, thấy anh em của hắn, nhưng tất cả điều vô vọng, cái hắn nhìn thấy chỉ là phố thị về chiều xe cộ kẹt cứng, hắn muốn gào lên thật to cho vơi bớt những bi thương trong nơi sâu thẳm tâm hồn. Đây là một loại ảo cảnh do cây cầu đá phát ra, chắc là do trên cầu có khắc một trận pháp nào đó, trận pháp này khiến con người ta sinh ra ảo giác, moi móc những ham muốn dục vọng từ sâu trong tân hồn, dù nhỏ cũng sẽ sinh ra ảo cảnh, mà ảo cảnh lại phóng đại lên vô số lần, người có tham niệm và dục vọng càng cao thì càng dễ lâm vào mê luyến không thể thoát ra.

Trong khi ý niệm muốn về nhà của Hoa Phong dù đã chôn sâu nhưng lại vô cùng mãnh liệt, cho nên ảo cảnh hắn nhìn thất rất bi thương.

Hoa Phong đứng đó không biết bao lâu, chợt một dòng hơi ấm di chuyển toàn thân tẩy rửa linh hồn hắn, lúc đó hắn mới bừng tỉnh.

-Tất cả chỉ là ảo giác!

Hắn thì thầm tự nói. Dù chỉ là ảo giác nhưng lại vô cùng chân thật và cái cảm giác bi thương ấy vẫn còn tồn tại.

https://thuviensach.vn

Dòng hơi ấm giúp hắn bừng tỉnh khỏi cơn mê, là do thiên địa quyết tự động vận chuyển bài trừ mọi tạp niệm. Ảo cảnh vừa rồi không nhỡnh không làm suy giảm ý chí của hắn, ngược lại làm hắn càng thêm quyết tâm hơn trên con đường đại đạo, với mong muốn đơn giản, trở về.

Hoa Phong siết chặt nắm tay sau đó buông lỏng, hắn ra sức tập trung tinh thần vận chuyển thiên địa quyết bài xích mọi ảo giác, tiêu trừ những cảm xúc cực đoan. Ảo giác là đến từ bên ngoài, dù cho có người cố ý làm ra, nhưng nó cũng đã hòa cùng thiên địa, vả lại đẳng cấp ảo giác thấp kém, rất nhanh bị Hoa Phong dùng thiên địa quyết sơ thành ngăn cách toàn bộ.

Nhìn về phía trước chỉ là một cây cầu đá vô cùng bình thường, Hoa Phong chầm chậm bước đi, không có một thứ gì có thể quấy nhiễu hắn được nữa, nhưng hắn cũng không dám đi nhanh, bởi vì khi hắn khẽ liếc nhìn xung quanh thì mọi người vẫn bất động, còn có tiếng kêu gào sung sướng, xen lẫn nỗi khổ bi thương, duy chỉ mỗi hắn là có thể bước đi.

Hắn không biết thời gian là bao lâu rồi nhưng có lẽ đủ để hắn hoàn thành khảo hạch. Đẻ tránh quá nhàn nhã thông qua khảo hạch, khiến người khác sinh lòng nghi kị, Hoa Phong âm thầm vận chuyển thiên địa quyết, chuyển hóa một ít hơi nước tạo thành mồ hôi. Tâm hại người không có, Tâm phòng người không thể không có, ở nơi luật pháp là luật rừng này phải cẩn thận mới có thể sống tốt.

Rốt cuộc Hoa Phong đã thành công đi hết cây cầu cũng đồng nghĩa hắn đã thông qua khảo hạch trở thành đệ tử Thanh Vân tông. Khi vừa mới xuống khỏi cầu hắn liền gặp phải tên giám thị lưng đeo đại đao hôm nọ.

-Đi theo ta.

Tên giám thị nhìn thấy Hoa Phong, hắn hời hợt nói, rồi quay lưng bước đi, Hoa Phong im lặng theo sau. Hai người một trước một sau đi đến một căn nhà gỗ, bước vào nhà Hoa Phong không thấy có bộ bàn ghế nào chỉ

https://thuviensach.vn

thấy có khoảng năm mươi thiếu niên đã thông qua khảo hạch, ngoài ra còn có tên giám thị cầm quạt, tên thanh niên lưng đeo trường kiếm, tên giám thị đeo đại đao thì đã ra ngoài.

Nhìn sắc mặt của đám thiếu niên này ai ai cũng mang theo nét vui mừng kích động, thông qua khảo hạch cũng chính là cánh cửa tu luyện đã mở toang, đa phần trong số họ đến từ thôn trấn, có thể bái nhập vào tông môn cũng xem như đổi mệnh. Còn một số con nhà giàu có lẽ được vào tông môn đã vô cùng nở mày nở mặt với dòng tộc bè bạn. Chính như vậy bọn họ mới vui mừng lâu như cả ngày còn chưa hết.

Trơi gần tối cũng là lúc khảo hạch chấm dứt, toàn bộ người thông qua không có một trăm ba mươi người.

Hơn mười lăm ngàn người ghi danh khảo hạch, đến khi kết thúc chỉ còn lại một trăm ba mươi người, đủ để thấy sự khó khăn của con đường võ giả, đây mới chỉ là khởi đầu, đoạn đường ngày sau những thiếu niên này phải đi còn khó khăn gấp ngàn vạn lần hôm nay.

Khi tất cả thiếu còn chưa hết kích động, tên đáng hận kia một lần nữa xuất hiện.

Hoa Phong suy đoán người này có thân phận cao hơn ba người còn lại kia. Về Phần những võ giả bay qua bay mại đỡ thiếu niên rớt núi không thấy chút tung tích, giống như chưa từng xuất hiện.

Đang lúc Hoa Phong suy cò đoán cuốc thì tên đáng hận bỗng dưng lên tiếng.

-Tất cả những người thông qua kỳ khảo hạch lần này của bản tông, các ngươi nghe cho rõ.

-Từ giờ phút này trở đi các ngươi chính thức trở thành đệ tử của Thanh Vân tông, có phước cùng hưởng có họa cùng chia.

https://thuviensach.vn

-Cuối cùng thông qua xem xét thành tích của ba giai đoạn khảo hạch, đã cho ra danh sách phân chia đệ tử như sau.

-Hàn Mông! ngươi đọc danh sách đi.

Đại hán liếc nhìn tên cầm quạt nói. Tên cầm quạt Hàn Mông đợi nãy giờ mới tới phiên mình bèn đọc ngay.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Không Người Tiễn Biệt

-Hứa Bình, Vương Liễn và Liễu Yên.

-Ba người các ngươi có biểu hiện xuất sắc nhất trong ba giai đoạn khảo hạch. Nay chính thức trở thành nội môn đệ tử.

Ba ngươi được Hàn Mông đọc tên từ từ bước ra khỏi đám đông đứng về một phía. Nhìn ba người bọn họ mà đám thiếu niên còn lại hâm mộ không thôi.

Ba người được trở thành đệ tử nội môn phân biệt hai nam một nữ. Hứa Bình tuổi khoảng mười hai nhưng thân hình lực lưỡng, nhìn sao cũng không xứng với tuổi của hắn. Vương liễn cỡ tuổi hứa bình, nhưng rất thư sinh, mày kiếm mắt sáng, tương lai lớn lên chắc chắn làm mê muội vô số nữ nhân. Người cuối cùng là Liễu Yên nữ nhân duy nhất, chính là cô gái đầu tiên vượt qua cầu đá, cùng với thiếu niên da ngăm hồi sáng.

Cả ba người bọn họ giờ phút này điều có cảm giác vui mừng khó tả, cũng mang theo đôi phần kiêu ngạo. Phải thôi từ mười lăm ngàn người vượt lên đứng thứ nhất, đổi lại là ai cũng sẽ kiêu ngạo.

-Tiếp theo sẽ điểm danh những người được đề bạt làm ngoại môn đệ tử.

Hàn mông liếc nhìn mọi người một lượt, Khi nhìn tới Hoa Phong hắn đột nhiên dừng lại một chút nhưng rất nhanh lướt qua.

-Triệu Thế Lâm, Hoàng Mạc, Lương Triều Vũ.....Tạ Thiên Khôi.

https://thuviensach.vn

Rất nhanh danh sách trúng tuyển vào đệ tử ngoại môn đã được Hàn Mông đọc qua một lượt. Tất cả hai mươi người, bọn họ khi được nêu tên cũng thập phần mừng rỡ, đáng chú ý là tên lòe loẹt và thiếu niên bình thường hôm nọ đối đầu với nhau, cùng chung danh sách.

Những người còn lại điều hiểu số phận của mình, đề tử tạp dịch đã không thể tránh khỏi, nhưng an ủi với họ là vẫn tốt hơn những người bị đào thải.

-Tất cả còn lại khỏi cần phải nêu tên, tất cả điều là tạp dịch đệ tử.

-Nhưng chỉ cần cố gắng phấn đấu cánh cửa nội ngoại môn luôn mở sẵn chờ các ngươi.

-Bây giờ giải tán, các ngươi về thu xếp một chút, ba ngày sau tập trung ở quảng trường Thiên Vân thành.

Khi đọc xong danh sách thì Hàn Mông cũng cho đám người giải tán, đợi sau ba ngày tập trung ở Thiên Vân thành.

-Theo đường cũ mà về!.Giám thị đeo đại đao bỗng dưng lên tiếng, hắn nhìn ra được đám thiếu niên này không biết lối ra nên mở miệng nhắc nhở.

Đợi sau khi đám thiếu niên đi hết, Hàn Mông hướng về dại hán đáng hận nói.

-Dương sư huynh! ta vừa nhận đươc tin, trong đám người trúng tuyển lần này có một người cần chúng ta chiếu cố một chút.

-Hừ! là ai mà lại bảo ta đi chiếu cố, hắn là con ông trời chắc?

Đại hán đáng hận được gọi là Dương sư huynh, hừ lạnh khinh thường. Hắn đường đường là người đứng thứ mười trong hàng ngũ tinh anh của

https://thuviensach.vn

tông môn, mà lại bảo hắn đi chiếu cố một tên nhóc, bảo sao hắn không khinh thường cho được.

-Được rồi! huynh không chiếu cố cũng được nhưng cố gắng đừng đắc tội.

Hàn Mông cười khổ nói.

-Haha! thật nực cười, một tên nhóc mà thôi, ngươi bảo ta không đắc tội ta lại càng muốn đắc tội. Để xem hắn có phải ba đầu sáu tay hay không.

Dương sư huynh sau khi nghe Hàn Mông nói thì càng thêm khinh thường cười lớn.

-Tuyệt không thể đắc tội! tuyệt đối không.

-Dù cho là tổ sư của Thanh Vân tông cũng không chọc vào nổi.

Hàn Mông gằn giọng sắc mặt khó coi vô cùng.

-Cái gì!

Không những Dương sư huynh mà hai người đeo đao kiếm còn lại cũng bật thốt lên. Trên mặt Dương sư huyng lộ ra vẻ ngưng trọng hỏi lại Hàn Mông.

-Hắn là ai! nói mau đi.

Dương sư huynh tin chắc Hàn Mông sẽ không vô duyên vô cớ nói ra những lời bất kính với tổ sư như vậy. Vốn hắn nghĩ chắc là Hàn Mông có bà con xa trúng tuyển lần này hoặc bằng hữu trong tông nhờ vả, nhưng tất cả điều không phải.

- Nhân vật cỡ nào mà ngay cả tổ sư cũng không thể chọc? Hàn sư huynh nói ra nghe thử.

https://thuviensach.vn

Tên đeo trường kiếm châm chọc nhưng cũng hiếu kỳ hỏi. Giám thị đeo đại đao nãy giờ không nói gì, nhưng cũng đưa mắt về phía Hàn Mông đợi câu trả lời.

Hàn Mông vốn không muốn nói, định bụng đưa ra vài câu ám chỉ, nhưng không ngờ Dương sư huynh lại cứng đầu như vậy. Hít sâu một hơi hắn nói.

-Ngày đầu tiên khảo hạch kiểm tra linh căn, khi kiểm tra kết thúc ta có ra ngoài đi dạo, thì gặp phải một vị bằng hữu từ hồi nối khố đến nay.

-Các ngươi có biết hắn là ai không.

Hàn mông nhìn mấy khuôn mặt khó coi của mọi người, trong lúc như vậy hắn vị ý thâm trường nhìn Dương sư huynh lâu hơn một chút, âm thầm đắc ý rồi nói tiếp.

-Người bằng hữu kia của ta tên là Hoa Thanh.

-Cái gì! là Hoa Thanh

Dương sư huynh nhảy dựng lên sắc mặt kiêng kị vô cùng. Nguyên lai trong một lần ra ngoài làm nhiệm vụ cùng Hàn Mông hắn đã có duyên tao ngộ Hoa Thanh một lần, lần đó hắn muốn cùng đối phương tỷ thí, vì tu vi ngang nhau, tuổi trẻ hiếu thắng Hoa Thanh cũng trực tiếp nhận lời, kết quả chỉ mười chiêu hắn bị Hoa Thanh đánh bại. Cho đến nay hắn vẫn rất khâm phục tên này, bởi vì từ Hàn Mông hắn được biết Hoa Thanh là một võ si, vốn chỉ là chi thứ xa xôi của Hoa gia. Từ nhỏ đã theo phụ mẫu đi buôn bán ở những nơi thôn trấn hẻo lánh, nhưng nhờ vào năng lực của mình để vươn lên trở thành một trong người thân tín nhất bên cạnh gia chủ, thật đúng là đáng khâm phục.

Trông sắc mặt Dương sư huynh khi nghe đến tên Hoa Thanh lộ vẻ kiêng kị, hai người đeo đao kiếm kia cũng thầm nghĩ kẻ này không đơn giản.

https://thuviensach.vn

-Hắn đến đây làm gì? Không phải hắn luôn ở Hoa Phủ sao?

-Hoa Phủ!. Hai người kia trợn mắt cái danh này có tính uy hiếp cực cao.

Hoa gia là một trong bốn đại gia tộc lớn nhất Thanh quốc, thậm chí đối với các quốc gia xung quanh cũng có danh khí rất cao. Luận về tài nguyên có lẽ Hoa gia có phần thua kém các gia tộc khác và tông môn cửu phẩm đôi chút, nhưng luận về thực lực có mười cái cửu phẩm và gia tộc đồng cấp cũng không là gì với họ.

Gia chủ Hoa gia Hoa Vô Kỵ và thê tử Dương Tuệ Lan, còn có phó gia chủ Hoa Thiên Phong, chỉ cần ba người này cũng đủ quét ngang toàn bộ tông môn cửu phẩm và ba gia tộc lớn còn lại trong phạm vi Thanh quốc, nếu tính xa hơn cũng chưa biết chừng không ai làm gì được họ.

Nhắc đến Hoa gia rất ít người không biết, huống hồ gì hai người bọn họ là đệ tử tinh anh của Thanh Vân tông càng biết rõ ràng nên khi nghe Hoa Thanh đến từ Hoa Phủ mới thất thố như vậy.

-Không lẽ có bà con của hắn tham gia khảo hạch lần này? Cho nên hắn mới xuất hiện ở đây.

Không đợi Hàn Mông trả lời Dương sư huynh đã đưa ra suy đoán của mình.

-Nếu vậy thì ta có thể chiếu cố một chút.

-Nhưng ngươi đừng nói quá lên như vậy, tổ sư đức cao vọng trọng không phải để lôi ra mà nói.

Dương sư huynh sắc mặt hòa hoãn đôi chút, cũng tiện nhắc nhở Hàn Mồng.

-Không lẽ nào là hắn!

https://thuviensach.vn

Khi mọi người nghĩ rằng sẽ qua chuyện, thì đột nhiên giám thị đeo đại đao thần sắc không thể tin nổi bật thốt lên.

-Là ai? Dương sư huynh và người đeo trường kiếm đồng thanh hỏi. Về phần Hàn Mông hắn đã đoán được Tần Xuyên đang nói đến ai.

-Hoa Phong.

Giám thị đeo đại đao gọi là Tần Xuyên mãi một lúc sau mới đưa ra câu trả lời.

Hai người kia nhất thời ngẩn ra, cái tên nghe quen quen, nhưng trong nhất thời bọn họ không thể nghĩ ra.

-Hoa Phong là người được gọi là ky nhân phế vật Thanh quốc, cũng chính là con trai gia chủ Hoa gia hiện giờ.

Hàn Mông tiếp lời.

-Ách!

Dương sư huynh và người đeo kiếm há mồm trợn mắt, thần sắc không thể tin nổi.

-Thật là hắn.

-Nhưng không phải nói hắn là phế vật hay sao? Nhưng rõ ràng lại thông qua khảo hạch.

Dương sư huynh kinh ngạc hỏi.

-Ta nghe Hoa Thanh nói trong lần mất tích kỳ lạ, cách đây không lâu hắn vừa mới trở về thì có thể tu luyện.

Hàn Mông giải đáp thắc mắc cho Dương sư huynh.

https://thuviensach.vn

-Tư chất và thiên phú của hắn thấp kém như vậy, tại sao không ở Hoa gia mà lại chạy vào Thanh Vân tông ta.

Tên đeo kiếm đưa ra nghi hoặc. Cũng như thay lời thắc mắc của hai người còn lại với Hàn Mông.

-Hoa Thanh nói do hắn không muốn dựa vào gia tộc, muốn tự mình trải nghiệm con đường tu luyện, cho nên mới lựa chọn đầu nhập tông môn.

-Vốn lần này Hoa gia không muốn cho ai biết chuyện này, nhưng Hoa Thanh vì lo lắng cho hắn nên mới nhờ ta giúp đỡ.

-Chuyện này phải tuyệt đối giữ kín, nếu không..

Hàn Mông nói đến câu cuối rồi bỏ dỡ. Hiển nhiên ba người kia cũng hiểu chuyện gì xảy ra nếu để lộ bí mật này.

Tất cả im lặng hồi lâu, cũng là Dương sư huynh lên tiếng trước.

-Nếu Hoa Phong hắn muốn tự trải nghiệm thì mặc kệ hân đi.

Bốn người nhìn nhau gật đầu rồi lặng lẽ rời khỏi nơi này. Dương sư huynh âm thầm may cảm thấy may mắn, nếu Hàn Mông không giải thích hoặc giả cố ý hại hắn, chỉ cần khích thêm vài câu để hắn đi kiếm chuyện với tiểu tử kia, thì có lẽ mình chết như thế nào hắn cũng không biết.

Hoa Phong không biết mấy người kia đang bàn tán về thân phận của hắn, giờ này hắn đang cùng Hoa Thanh trở về Hoa Phủ.

Trời tối đường phố vẫn sáng như ban ngày, ánh sáng này là do có mấy cây cột đèn được khảm dạ minh châu, một loại vật phẩm có giá trị khá cao, cũng chỉ có các thành lớn như Thiên Vân thành nới tiêu xài xa hoa như vậy.

Nhìn đường phố đông vui như vậy Hoa Phong lại nhớ nhà, sáu năm qua đi không thể làm vơi nỗi nhớ mà càng khắc sâu hơn gấp bội, chính vì điều

https://thuviensach.vn

đó mà khi khảo hạch cầu đá hắn mới bị trầm mê nặng nề như vậy.

Về đến Hoa Phủ tâm còn phiền muộn Hoa Phong định đi về chỗ của mình thì nghe thị vệ báo lại phụ mẫu cần gặp.

Hoa Phong đi thẳng về phía gia viên của mẫu thân, vừa bước vào thì phụ mẫu đang ngồi ở chiếc ghế đá đợi sẵn rồi.

-Phụ thân! mẫu thân!

Hoa Phong lên tiếng chào hỏi.

Dương Tuệ Lan mĩm cười trong ánh mắt có vài phần không nỡ, được nàng che giấu rất kỹ, Hoa Vô Kỵ khẽ gật đầu rồi nói.

-Vượt qua không?

-Dạ! vượt qua.

Nghe Phụ thân hỏi Hoa Phong lễ phép trả lời.

-Bao giờ xuất phát?

- Dạ! là ba ngày sau.

Hai người tiếp tục đối thoại. Trầm ngâm một lát Hoa Vô Kỵ nói tiếp.

-Ngày mai ta và mẫu thân ngươi có chuyện phải đi xa một chuyến.

-Nhớ kỹ trong ba ngày này nếu xảy ra chuyện gì thì phải báo cho thúc phụ của ngươi.

-Còn nữa sau khi nhập tông cảm thấy cuộc sống khó khó khăn cứ việc trở về.

-Bây giờ ta ra ngoài trước hai người nói chuyện đi.

https://thuviensach.vn

Căn dặn Hoa Phong vài câu hắn liền đi ra ngoài, lúc đi ngang qua chỗ nhi tử, đưa tay vỗ nhẹ đầu hắn vài cái rồi đi thẳng ra ngoài.

Hoa Phong ngẩn ngơ, lúc phụ thân vỗ đầu, hắn có cảm giác rất ấm áp, phụ thân luôn quan tâm hắn nhưng chỉ để trong lòng.

Sau khi Hoa Vô Kỵ đi rồi chỉ còn Hoa Phong và mẫu thân hắn. Dương Tuệ Lan khóe mắt rơi lệ, ôm nhi tử một hồi, nàng buông hắn ra nhìn hắn hiền từ rồi nói.

-Nhớ kỹ sau này phải ráng giũ gìn sức khỏe, có khó khăn cứ trở về.

-Hài nhi nhớ kỹ.

Hoa Phong lí nhí đáp. Mẫu thân khác phụ thân, bao nhiêu yêu thương không bao giờ để trong lòng, luôn khiến Hoa Phong bối rối, nhưng rất ấm áp.

-Có cái này cho con.

Dương Tuệ Lan suýt chút quên mất việc chính sự. Nàng không biết từ đâu lấy ra hai hộp gỗ nhỏ, cẩn thận đặt lên tay Hoa Phong.

-Hộp màu đỏ là Tụ Khí đan, còn hộp màu trắng là Hồi Khí đan. Lần lượt là ta và phụ thân con tặng.

-Còn cái này ai tặng và dùng như thế nào sau này con sẽ biết. Cuối cùng nàng đưa thêm cho hắn một chiếc nhẫn và nói.

Hoa Phong nhận lấy vật phẩm từ mẫu thân, rồi không do dự mà ôm chầm lấy nàng, mắt ngấn lệ. Ân tình này hân sẽ vĩnh viễn khắc sâu.

Ba ngày trôi qua trong bình lặng, Hoa Phong đứng lặng lẽ quay đầu nhìn về phía Hoa Phủ, chất chứa bao ân tình hắn âm thầm hạ quyết tâm.

https://thuviensach.vn

-Sau này ta còn trở lại, nhưng không phải thất bại mà về.

Đứng một hồi lâu Hoa Phong cũng chầm chậm rời khỏi. Hắn không có ai đến để tiễn biệt, phụ mẫu rời đi từ hai ngày trước, Hoa Thanh không biết ở nơi nào, Hà Mộ Tuyết thì đã xin nghỉ phép về quê. Gia tộc rất đông, nhưng ai nấy điều xem hắn là phế vật, cho nên người thân của hắn mới ít ỏi như vậy.

Kỳ thật còn một người nữa rất quan tâm mình mà Hoa Phong không biết, đó là thúc phụ của hắn Hoa Thiên Phong, khi Hoa Phong quay bước rời đi thì Hoa Thiên Phong lặng lẽ đứng từ xa quan sát ánh, mắt mang theo vài phần kỳ vọng.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Thanh Vân Tông. Hệ Thống Tu Luyện

Hoa Phong đang ở cùng một chỗ cùng hai mươi chín thiếu niên khác. Bọn hắn được đưa lên phi thuyền để di chuyển về Thanh Vân tông. Thân thuyền bằng gỗ không rộng lắm, ba mươi người đã cảm thấy chật chội. Tốc độ phi thuyền không quá nhanh, do thuyền di chuyển cũng không cao cho nên mọi cảnh vật phía dưới điều được nhìn thấy rất rõ ràng.

Bay tầm khoảng một canh giờ, Phi thuyền hạ cánh xuống một chân núi. Tất cả mọi người điều bước ra khỏi phi thuyền ngước mắt nhìn m ngọn sơn phong hùng vĩ phía trước. Núi cao xuyên mây, đứng trước nó làm cho người ta có cảm giác như mình là con kiến nhỏ bé.

Ngoài ngọn núi cao nhất này ra còn có năm ngọn sơn phong khác, cũng hùng vĩ không kém nhưng lại thấp hơn ngọn núi kia rất nhiều.

Dưới chân núi có một con đường nhỏ làm bằng bậc thang, trước bậc thang là một tấm bia đá, trên bia đá khắc ba chữ: Thanh Vân sơn.

-Chào mừng các ngươi trở thành tân đệ tử của bản tông.

Khi các thiếu niên còn đang ngơ ngác, thì đột nhiên phía trước xuất hiện một thanh niên, người vừa lên tiếng là hắn.

Hoa Phong âm thầm quan sát tên này. Đầu hói, mắt xếch, miệng hô, căm hàm nhọn. hắn chỉ có thể đưa ra một kết luận.

- Quá xấu! xấu đến mức sỉ nhục người đối diện.

https://thuviensach.vn

Tên xấu xí kia cũng đảo cặp mắt đánh giá mấy người vừa tới, âm thầm cười trộm.

Được một lúc thì bốn chiếc phi thuyền khác cũng xuất hiện và đáp xuống chân núi, sau đó lặng lẽ rời đi.

Đợi năm chiếc phi thuyền đi xa tên xấu xí mới cất giọng.

-Ta chính là Lôi Chấn, chấp pháp đệ tử của Thanh Vân tông.

- Cũng là người trực tiếp hướng dẫn tân đệ tử tạp dịch các ngươi lần này.

Khẽ đảo cặp mắt gian xảo, Lôi Chấn nói tiếp.

-Từ giờ phút này trở đi các ngươi chính thức thuộc sự quản lý của Thanh Ván tông.

-Tất cả một trăm người, không ngoại lệ điều là đệ tử cấp thấp nhất.

- Cho nên hàng ngày của các ngươi ngoài tu luyện ra còn rất nhiều công việc phải làm.

-Môn quy của tông môn và lịch trình làm việc một lát nữa sẽ phát tới tay cho các ngươi.

-Bây giờ ta dẫn các ngươi đến chỗ ở của mình.

Phổ biến sơ qua đôi chút, Lôi Chấn cũng không nói nhiều, cất bước đi về phía bậc thang, cả đám tân đệ tử không nói một lời lặng lẽ theo sau. Sau một hồi vòng quanh thì cũng đã đến được nơi gọi là chỗ ở trong miệng Lôi Chấn.

-Đây là sườn núi Vân Phong sơn, là ngọn núi dành cho đệ tử tạp dịch.

https://thuviensach.vn

- Nhắc nhở các ngươi, ngoài nơi ở, làm việc và tu luyện ra không được đi lung tung tránh gặp họa.

Khi đến nơi Lôi chấn quay người giải thích, kèm theo cảnh báo.

- Bây giờ các ngươi đi đến kia nhận đồ đạc, nhận phòng nghỉ ngơi mai bắt đầu làm việc.

Lôi Chấn chỉ tay, các tân đệ tử nhìn theo thì thấy phía bên kia, cách bọn họ không xa lắm có một bãi đất trống, trong bãi đất trống chất một đống túi vải màu nâu, không biết bên trong có gì, chắc là đồ đạc của tông môn phát.

Đám tân đệ tử kéo nhau về phía bãi đất, nơi đó đã có người chờ bọn họ sẵn rồi, chỉ tới rồi nhận đồ và thêm một cái thẻ có ghi số ở hai bên mặt.

-Trên thẻ bài là số phòng của các ngươi, ba người một phòng, ai có chung số phòng thì ở cùng nhau.

-Từ một đến ba lăm là dãy phòng phía nam, tiếp đến từ ba sáu đến bảy mươi dãy phòng đối diện, các số còn lại đi về phía bắc.

-Còn nơi tu luyện các ngươi tự mình đi kiếm, Vân Phong sơn chỗ trống rất nhiều không sợ không có chỗ cho các ngươi.

Lôi Chấn đi theo bên cạnh giải đáp nghi hoặc về cái thẻ bài cho bọn họ. Thuận tiện nhắc luôn vấn đề nơi tu luyện, xong xuôi hắn bỏ đi, về phần đi đâu không ai quan tâm làm gì.

Thẻ bài của Hoa Phong khắc là số hai mươi mốt, cầm thẻ bài mang theo hai bọc đồ, một của hắn một của tông môn vừa phát hắn tiến thẳng về dãy phòng phía nam. Rồi các tân đệ tử cũng lục tục rời đi rất nhanh chỗ vừa rồi không một bóng người.

https://thuviensach.vn

Vào gian phòng có khắc số hai mươi mốt còn có hai thiếu niên khác, một người cao, thân hình cân đối, một người thấp hơn một xíu nhưng hơi tròn tròn. Tính cả Hoa Phong gầy như que củi xem ra vừa đủ bộ.

Sau khi giới thiệu qua loa một chút Hoa Phong biết được thiếu niên thân hình cân đối gọi là Diệp An, thiếu niên tròn tròn gọi là Triệu Vỹ, bọn họ đều mười hai tuổi nên gọi Hoa Phong sư huynh. Tán gẫu một hồi ba người chia nhau ba chiếc giường ngả lưng.

Gian phòng này không lớn, có một cái bàn ba cái ghế nhỏ, ba chiếc giường ngoài ra thì chẳng còn gì khác. Dù không lớn cũng đủ cho bọn họ sinh Hoạt, không biết hai người kia ra sao, riêng Hoa Phong thì hắn đã quá quen với việc này, vì trước khi đến với thế giới này, hắn đã ở qua không ít nhà trọ còn hẹp hơn rất nhiều.

Hoa Phong mở cái túi màu nâu ra xem bên trong có gì, khiến hắn thất vọng là không có đồ gì tốt, chỉ có năm quyển sách cũ nhèm, hai bộ đồ và một cái thẻ bài nhưng không ghi số.

Khiến Hoa Phong vui mừng chính là trong năm quyển sách, ngoài hai quyển nói về nội quy và bao quát tông môn nhạt nhẽo ra, ba quyển còn lại một cái là công pháp cái thứ hai là võ kỹ, cái thứ ba giới thiệu cảnh giới võ giả. Hoa Phong chưa từng tiếp xúc với công pháp và võ kỹ, về phần cảnh giới gì gì đó hắn hoàn toàn mù tịt.

Hắn có thiên địa quyết, nhưng dù sao cũng là do hắn trong lúc vô thức mà tạo ra, hơn nữa khi đó hắn căn bản chưa biết cái gì gọi là tu luyện, cho nên thiên địa quyết không tính là công pháp chân chính.

Hoa Phong mừng rỡ, hắn âm thầm suy tính, sẽ chiếu theo rất nhiều công pháp để hoàn thành thiên địa quyết của bản thân, vì dù chỉ là mới sờ đến da lông, lại mơ hồ không rõ ràng, nhưng trực giác cho hắn biết thiên địa quyết tuyệt đối không đơn giản.

https://thuviensach.vn

Trước tiên hắn lật công pháp nhìn sơ qua một lượt, đây là một bộ công pháp nhập môn, không phẩm cấp không tên tuổi, chỉ ghi là công pháp nhập môn, dành cho người mới bắt đầu.

Hoa Phong chưa chuẩn bị sẵn sàng nên chưa có tu luyện, nhưng chiếu theo những gì trên công pháp, nếu đem so sánh với thiên địa quyết của hắn không có một điểm tương đồng nào. Bởi vì trang đầu tiên của công pháp giới thiệu như sau.

Công pháp dùng để tu luyện làm gia tăng cảnh giới của võ giả, công pháp có phẩm cấp cao liên quan đến độ lớn nhỏ của kinh mạch, công pháp cấp bậc cao có thể nới rộng kinh mạch của người tu luyện, cũng dễ dàng xung phá huyệt vị, cho nên người tu luyện công pháp bậc cao, tu vi tiến triển nhanh hơn người tu luyện công pháp bậc thấp mấy lần.

Công pháp bậc cao còn có công năng trọng yếu khác đó là làm tăng độ tinh thuần của chân khí, từ đó đề thăng sức chiến đấu của võ giả lên một mảng lớn, kết hợp với võ kỹ tốt vượt cấp khiêu chiến là rất bình thường.

Tất cả điều rõ ràng công pháp dùng đề thăng cảnh giới, nới rộng kinh mạch, tinh thuần chân khí, dù thấp hay cao đều là như vậy chỉ khác ở chỗ nhanh hơn và mạnh hơn.

Còn thiên địa quyết, không có đề thăng cảnh giới, chỉ dùng để cảm ngộ một chút bản chất của thiên địa xung quanh, chưa có dấu hiệu cho thấy sẽ gia tăng sức chiến đấu.

Hoa Phong luôn nghĩ phải chăng thiên địa quyết do mình sáng tạo ra chỉ là rác rưởi, nhưng có một loại trực giác, theo bản năng cho hắn biết thiên địa quyết không hề đơn giản. Nhưng không đơn giản ở đâu thì còn cần hắn tự đi tìm hiểu.

Về phần võ kỹ, đây là một bộ quyền pháp có tên nghe rất kêu, Thông Bối quyền. Cái tên nghe qua thì rất ghê gớm, nhưng thực chất chỉ là một bộ võ

https://thuviensach.vn

kỹ bất nhập lưu. Tu luyện Thông Bối quyền cường tráng thân thể là chính, sức công kích rất kém.

Hoa Phong vô cùng thất vọng, cứ tưởng rằng có công pháp và võ kỹ tốt để tu luyện, ai ngờ toàn đồ vứt ngoài đường lượm sợ làm dơ tay.

- Xem ra làm đệ tử tạp dịch không có gì tốt.

Hoa Phong thầm than. Tiếp theo hắn lật xem ba quyển sách còn lại, thứ khiến hắn hơi có hứng thú là quyển sách ghi chép hệ thống cảnh giới của võ giả.

Theo trong sách ghi chép, võ giả được chia làm bảy cảnh giới, và bốn giáp cảnh giới.

Bảy cảnh giới như sau. Luyện Thân cảnh, Hồng Mông cảnh, Thiên Địa cảnh, Sơn Hà cảnh, Hải Dương cảnh và cuối cùng là Tự Nhiên cảnh.

Bốn giáp cảnh giới bao gồm. Hồng Thiên cảnh, Thiên Sơn cảnh, Sơn Hải cảnh và Hải Tự cảnh.

Luyện thân cảnh được chia làm ba cảnh giới nhỏ sau đây. Luyện Khí kỳ, Luyện Thể kỳ và Luyện Mạch kỳ.

Các cảnh giới còn lại được phân thành bốn giai đoạn, nhất trọng thiên, nhị trọng thiên, tam trọng thiên, đỉnh phong. Trong mỗi giai đoạn điều phải trải qua, sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ.

Bốn giáp cảnh giới nói về võ giả đã đạt đến cuối cảnh giới này nhưng chỉ mới bước một chân vào cảnh giới kia. Ví dụ; võ giả Hồng Mông cảnh đã đạt đến đỉnh phong chỉ thiếu chút có thể đột phá Thiên Địa cảnh được gọi là Hồng Thiên cảnh.

https://thuviensach.vn

Một nữa bên này một nữa bên kia, cho nên được gọi là giáp cảnh giới, hoặc có khi võ giả liền trực tiếp đột phá từ đỉnh phong đến nhất trọng, bỏ qua luôn giáp cảnh giới, tình huống như vậy không hiếm.

Đọc xong quyển sách này, Hoa Phong mới biết đoạn đường cần đi của hắn là xa xôi cỡ nào.

Lắc đầu cho qua mọi tạp niệm, Hoa Phong lật xem quyển sách ghi chép nội quy tông môn. Bên trong ghi rõ.

Nội quy thứ nhất. Dành riêng đệ tử tạp dịch. Đệ tử bái nhập tông môn thông qua khảo hạch, thông thường tư chất có hạn, cho nên số lượng đệ tử tạp dịch rất nhiều, nhưng không phải tất cả sẽ cả đời là đệ tử tạp dịch, cánh cửa vẫn luôn mở rộng đối với những ai có cố gắng.

Mỗi một đệ tử chỉ cần có tu vi luyện khí kỳ tầng bốn, liền có thể đi công chức đường, xác nhận tấn thăng thành đệ tử ngoại môn. Ở đệ tử ngoại môn, tu vi đạt đến luyện thể kỳ có thể tấn thăng làm đệ tử nội môn, về phần lên cấp cao hơn nội quy trong đây có hạn các đệ tử tự tìm hiểu thêm.

Nội quy thứ hai. Dành cho đệ tử tạp dịch, lịch làm việc, ăn uống, tu luyện, còn có không được tự ý rời khỏi tông khi không được sự cho phép.

Mỗi lần làm việc sẽ có điểm cống hiến, điểm cống hiến dùng để đổi lấy công pháp, võ kỹ hoặc các thứ mình cần, nói chung điểm cống hiến có thể đổi lấy mọi thứ, chỉ là có điểm cống hiến hay không thôi.

Nội quy thứ ba cũng là cuối cùng là dành cho toàn bộ đệ tử. Đại khái như không sát hại đồng môn không phản bội tông môn....vv.

Đọc qua một lượt nội quy Hoa Phong nhớ rõ như in, không biết vì sao sau khi trọng sinh hắn có đặc điểm nhìn qua là không bao giờ quên, giống hệt như đã nhìn cả năm rồi.

https://thuviensach.vn

Tiếp tục xem quyển sách cuối cùng đó là giới thiệu tông môn.

Tông môn được chia làm năm ngọn núi phụ, một ngọn núi chính. Núi phụ bao gồm: Vân Phong sơn, Vụ Phong sơn, Huyền Phong sơn, Thanh Phong sơn, Liễu Phong sơn. Ngọn núi chính cũng là ngọn núi cao nhất gọi là Thanh Vân sơn.

Vân Phong sơn hiện tại là nơi ở của đệ tử tạp dịch và đệ tử ngoại môn, Huyền Phong sơn dành riêng cho đệ tử nội môn, Vụ Phong sơn là đệ tử tinh anh, hai ngọn sơn phong còn lại là nơi ở của các trưởng lão và đệ hạch tâm. Thanh Vân sơn ngọn núi chính, chuyên dùng làm nơi nghị sự, cũng thường dùng để tổ chức các sự kiện của tông môn, chỉ có tông chủ và những người có chức vụ rất cao mới được ở đó.

Xem đến chán cả mắt, sau khi hiểu sơ bộ về nội quy cũng như sự phân bố nơi ở của các đệ tử trong tông. Không có việc gì làm Hoa Phong khoanh chân, nhắm mắt cảm ngộ Thiên Địa quyết, mong sao tìm thêm được chút manh mối của bộ công pháp nhìn như vô dụng này.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Trắng Trợn Uy Hiếp

Ngồi cảm ngộ một lúc thấy không có tiến triển gì, Hoa Phong liền thả một giấc thật ngon.

-Dậy hết! dậy hết đi.

Đang ngủ Hoa Phong chợt nghe có người gọi, lồm cồm bò dậy trong tầm nhìn mờ mờ của đôi mắt còn mơ ngủ, là một Thanh niên vô cùng xấu xí. Thanh niên này chính là Lôi Chấn, đệ tử chấp pháp gì gì đó, cũng là người phụ trách chỉ dẫn đám tân đệ tử bọn hắn.

-Các ngươi ngủ đã chưa? Dậy chuẩn bị ăn sáng còn làm việc.

Lôi Chấn nói với vẻ mặt không hài lòng, theo như hắn nghĩ dẫn dắt đám nhóc này thật chẳng có điểm gì tốt.

Sau khi chờ Hoa Phong và các đệ tử khác tập hợp đầy đủ, Lôi Chấn liền dẫn theo bọn họ đi đến nhà ăn, nhà ăn cách nơi ở của Hoa Phong không xa lắm, khoảng trăm thước không hơn.

-Ủa! kia không phải Lôi chấp sự sao?

- Đi theo sau chắc hẳn là đám tân đệ tử đây mà.

-Hắc hắc! hôm nay lại khỏi phải làm việc rồi.

Khi Lôi Chấn dẫn đám người Hoa Phong tới nhà ăn, nơi đây đã có rất nhiều người, bọn họ đều là đệ tử lâu năm, do tư chất kém cỏi không tấn thăng được ngoại môn, chỉ có thể tân tân khổ khổ ở lại làm tạp dịch.

https://thuviensach.vn

Vừa thấy đám người Lôi Chấn bọn họ đã bàn ra tán vào, không ít tên còn vui vẻ cười gian ác.

-Lôi chấp sự! đây hắn là đệ tử mới nhập tông hôm qua chứ hả?

Một tên lên tiếng giả bộ hỏi thăm.

-Hừ! Dương Kỳ ngươi biết còn cố tình hỏi.

Lôi chấn hừ lạnh, đáp lại tên gọi là Dương Kỳ kia.

-Ấy ấy, Lôi chấp sự không cần nóng nảy như vậy.

Dương kỳ cười gian an ủi.

-Đến nơi rồi, các ngươi lại quầy mà lấy phần ăn của mình.

Lôi Chấn săc mặt không tốt quay lại nói với đám người Hoa Phong.

Khi nghe Lôi Chấn nói cả bọn lập tức lục tục rời đi, đến nơi phát đồ ăn lấy phần của mình.

Từ lúc chưa tới nhà ăn, Hoa Phong đã âm thầm thả thần thức quan sát xung quanh, sau khi biết được Hệ thống tu luyện, hắn hiểu ít nhất phải là võ giả có tu vi Hồng Mông cảnh, họa may mới có thể phát hiện ra thần thức của mình, mà ở tông môn cửu phẩm, võ giả Hồng Mông cảnh cao cao tại thượng, sao có thể đến nơi ở của đệ tử tạp dịch bọn hắn.

Theo thần thức thăm dò, nhà ăn này rất rộng, nếu dùng mắt thường, khó lòng quan sát được hết khuôn viên căn nhà này.

Nhà ăn chứa khoảng bảy tám trăm người, trong khuôn viên đặt rất nhiều bàn dạng tròn, cũng có không ít hình chữ nhật.

https://thuviensach.vn

Hiện tại tính luôn đám người mới bọn hắn, nơi đây chỉ khoảng ba trăm người, cho nên đa phần bàn ghế đều bỏ trống.

Trong lúc ăn cũng không ai nói gì thêm, đám đệ tử lâu năm thỉnh thoảng liếc mắt về bên này cười gian một cái, khiến cho không ít người mới, rùng mình lạnh sống lưng.

-Bây giờ theo ta đi gánh nước.

Đợi cho đám tân đệ tử ăn xong Lôi Chấn lạnh nhạt lên tiếng.

Khi Hoa Phong và đám người mới rời đi, các đệ tử lâu năm không ít tên lòng mang ý xấu cũng đứng dậy theo sau.

Lôi Chấn dẫn bọn Hoa Phong xuống gần chân núi, đến nơi có một con suối thì dừng lại. Hắn lấy tay chỉ mười người trong đó có cả Hoa Phong rồi nói.

-Ngươi, ngươi, ngươi... thêm ngươi nữa.

Khi gọi đủ mười người, Lôi chấn lấy tay chỉ lên một chỗ cách nơi này hơn trăm thước trên cao, nói tiếp.

-Mấy người các ngươi ở đây múc nước đem lên đó tưới rau, làm cùng các ngươi còn có hai mươi đệ tử lâu năm.

-Tưới rau một canh giờ, sau khi xong việc có thể tu nghỉ ngơi, tìm nơi tu luyện.

-Nhớ kỹ không được lười biếng.

Phân phó xong xuông Lôi Chấn dẫn theo đám người còn lại rời đi, trên miệng treo một nụ cười vui sướng khi người gặp họa.

https://thuviensach.vn

Sau khi đám người Lôi Chấn rời đi, Hoa Phong liền thả thần thức quan sát nơi này, đúng như lời Lôi Chấn vừa nói, trên cao trăm thước về hướng bắc có một vườn rau rất lớn. Theo nghĩ của Hoa Phong vườn rau này đủ cung cấp cho một Quân Đoàn.

Quan sát một lúc không có gì thú vị, Hoa Phong và mấy người còn lại chuẩn bị bắt tay vào làm việc.

Đồ dùng để gánh nước là hai chiếc thùng bằng gỗ, dung tích khoảng hai mươi lít. Với người trưởng thành, gánh bốn mươi lít nước lên núi trong hai giờ đồng hồ(một canh hai tiếng) cũng là một thử thách không nhỏ, huống hồ bọn Hoa Phong còn là thiếu niên vắt mũi chưa sạch, đặc biệt Hoa Phong chẳng khác que củi bao nhiêu. Hắn có thể vượt qua khảo hạch giai đoạn hai, nhiều người nghi hoặc có phải ăn gian hay không.

Dù khó khăn việc cũng phải làm, khi cả bọn gánh mới được hai lượt đầu, đám đệ tử lâu năm mới lục tục xuất hiện, trong đó Hoa Phong nhận ra người được gọi là Dương Kỳ vừa nãy đối thoại cùng Lôi Chấn. Dương kỳ này nhìn rất điển trai, đối với nữ nhân cũng có vài phần thu hút.

-Các vị sư đệ, hôm nay mấy vị sư huynh hơi mệt, các sư đệ có thể gánh luôn phần của chúng ta không.

Vừa tới nơi Dương Kỳ liền lên tiếng nhờ vả, nói là nhờ vả nhưng rõ ràng đang bức ép, hơn nữa còn trắng trợn, nhìn vẻ mặt hắn hồng hào như vậy, bệnh chỗ nào chứ.

Mấy người mới vô cùng tức giận nhưng cũng không dám phản bác, đành im lặng chấp nhận. Duy nhất chỉ Hoa Phong không đồng ý. Hắn nói

- Đệ mới hoàn thành khảo hạch hôm qua, bây giờ làm việc đang có chút cố sức.

- Hay là các huynh người lớn làm luôn giúp đệ.

https://thuviensach.vn

Nói xong hắn nhìn Dương Kỳ cười cười.

Dương Kỳ trán nổi gân xanh, không ngờ trong đám người mới còn có kẻ dám phản bác hắn, những người còn lại sắc mặt cũng không được tốt cho lắm.

Chín tân đệ tử nhìn Hoa Phong thầm nghĩ, hắn điên rồi, chống đối với mấy người này sẽ không có kết quả tốt. Nhưng Hoa Phong không tỏ vẻ sợ hãi chút nào, với hắn nếu nhịn thì không còn xứng đáng với cái tâm kiếm khách thà gãy không cong của mình.

-Tốt! sư đệ à! mai này nếu ngươi không thể làm việc các sư huynh đây sẽ nguyện ý làm thay.

-Còn bây giờ sư huynh ta đây còn có việc khác.

Dương Kỳ lời nói rất nhẹ nhàng nhưng mười phần uy hiếp. Hắn nói Hoa Phong không thể làm việc đã lộ rõ ý đồ sẽ trả thù của hắn.

Nói đoạn hắn phất tay cùng những người khác bỏ đi, chỉ để lại hai người làm phần việc mà Hoa Phong không giúp. Trước khi đi hắn còn cố tình nhìn Hoa Phong lâu hơn một chút, hai người ở lại liếc Hoa Phong đầy bất thiện, vốn bọn họ tưởng rằng trong thời gian dài không phải làm việc, ai ngờ gặp phải tên tiểu tử khốn kiếp này.

- Thật đáng hận!

Có mấy tên đệ tử mới chửi thầm trong bụng, rồi quay sang nhìn trộm Hoa Phong, cười thầm xem người gặp họa, cũng có người thay hắn mà bi thương.

Hoa Phong vẫn như chưa xảy ra chuyện gì, tiếp tục công việc của mình, lần này hắn lại dùng thiên địa quyết, cải biến lực hút của đất thành lực đẩy, làm cho thùng nước của hắn vô cùng nhẹ nhàng, bớt đi rất nhiều sức lực.

https://thuviensach.vn

Phải biết bản chất của thiên địa là vô cùng cao thâm và huyền diệu, võ giả ở cảnh giơi rất cao, rất cao, cũng chưa chắc có thể tìm hiểu được, đối với họ chỉ cần chạm vào một chút da lông về bản chất này cũng đủ làm trời sụp đất nứt, dời núi lấp biển cũng chưa hẳn là không thể làm. Nếu để cho mấy lão quái vật biết được, bản nguyên thiên địa mà họ khổ công cả đời tìm hiểu, đang được một tên tiểu tử vô danh không một chút cảnh giới, dùng để gánh nước chắc sẽ hộc máu chết bất đắc kỳ tử.

Hoa Phong tạm thời không biết cái công pháp rác rưởi do hắn vô tình sáng tạo là kinh khủng như vậy, hắn chỉ vừa gánh nước vừa lo tìm cách đối phó với đám người Dương Kỳ kia.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Quá Vô Sỉ Rồi

Hoa Phong cứ nhàn nhã làm việc, khi hết một canh giờ trong đầu hắn chỉ hiện lên một ý nghĩ duy nhất, đi đâu tìm nơi tu luyện, chứ không bận tâm đám người Dương Kỳ, với hắn chuyện gì không tránh được thì sẵn sàng đối mặt.

Vân Phong sơn nơi ở của đệ tử tạp dịch giới hạn từ chân núi cho đến sườn núi, đỉnh núi là nơi của đệ tử ngoại môn.

Ngọn Vân Phong này từ chân núi lên đến sườn núi có rất nhiều hạp cốc nhỏ, nhưng vì mới tới không lâu, địa hình chưa thông thạo, Hoa Phong nhất thời còn không biết nơi nào để đi.

- Thôi thì cứ đi lang thang mà tìm vậy.

Hoa Phong suy tính. Hắn nắm chắc sẽ tìm thấy nơi phù hợp nhất, bởi thần thức của hắn có thể nhìn được cả dặm.

Vừa mới đi ra khỏi vườn rau được một đoạn, do không triển khai thần thức, cũng đang suy nghĩ vu vơ gì đó, bất ngờ bọn người Dương Kỳ xuất hiệp phía trước lúc nào hắn cũng không hay.

- Sư đệ! làm xong việc rồi sao?

Hoa Phong vừa đi tới, Dương kỳ lên tiếng hỏi thăm.

Thấy Hoa Phong trầm mặc không trả lời, hắn vô cùng tức giận, nhưng vẫn cố nặn nụ cười nói tiếp.

https://thuviensach.vn

-Nghe nói sư đệ rất muốn không phải làm việc, có đúng không?

-Không phải nói với sư huynh hồi sáng rồi sao?

Hoa Phong không sợ hãi đáp lại.

-Tốt! rất tốt.

Dương kỳ trán nổi gân xanh, đã đến nước này, tiểu tử chết tiệt còn không quỳ xuống xin tha, còn cố tình nói móc hắn. Rõ ràng hồi sáng hắn đã nghe rồi, giờ hỏi lại chẳng khác nào nói hắn ngu, trí nhớ không tốt. Thật đúng như suy nghĩ của hắn Hoa Phong là có ý này.

- Nếu đã như vậy, ta làm sư huynh, giúp sư đệ một chút cũng hợp lý hợp tình.

- Đảm bảo sư đệ mười ngày nữa tháng không cần phải đi làm, nhưng có điều phải húp cháo trừ cơm.

Sắc mặt Dương kỳ âm trầm, vừa nói dứt câu, hắn đã tung cước về phía Hoa Phong

-Bịch!

Tốc độ của Dương Kỳ rất nhanh, Hoa Phong chưa kịp phản ứng thì đã lĩnh trọn một cước vào ngực, bay một đoạn gần ba thước.

-Khụ khụ!

- Bịch! bịch! bịch!....

Hoa Phong miệng thổ huyết ho khan, chưa kịp ngồi dậy thì Dương Kỳ đã bên cạnh bồi thêm mấy cú đá, mấy tên đệ tử đi theo cũng lao vào đánh hội đồng.

https://thuviensach.vn

Đám tân đệ tử đằng xa nhìn qua bên này, có tên cười nhếch mép khinh thường loại người không biết sống chết như Hoa Phong, có tên đứng xem trò vui, cũng có vài người đồng tình thay hắn và thầm chửi đám Dương Kỳ vô liên sĩ.

Đánh đến khi Hoa Phong bất tỉnh, một tên trong số đó đem nước dội vào mặt hắn, chân đạp lên ngực miệng cười hả hê. Dường như trút được cơn giận, đợi Hoa Phong tỉnh lại, Dương Kỳ ngồi xuống lấy tay vỗ vỗ mặt. Hắn nói.

- Lần sau nếu đệ không muốn làm việc, mấy sư huynh đây cũng không ngại giúp đệ thêm lần nữa.

Nói xong hắn đứng dậy ra dấu rời đi, trước khi rời đi cái tên dội nước vừa nãy, không quên bồi thêm một phát nữa vào Hoa Phong đang nằm xụi lơ trên mặt đất.

Sau khi đám Dương kỳ rời đi, các đệ tử khác sợ liên lụy, nên không dám lại gần Hoa Phong mà vũng rời đi sạch sẽ.

Hoa Phong đau đến không thể nhúc nhích được, nhưng hắn thầm kêu may mắn, nếu vừa rồi bọn họ dùng đến chân khí, cái mạng nhỏ của hắn đã không còn.

Dương Kỳ và các đệ tử lâu năm ở đây, ít nhiều gì tất cả đều có tu vi luyện khí từ nhất trọng đến tam trọng. Vừa nãy đánh hội đồng Hoa Phong, bọn họ không dùng chân khí, thậm chí sức lực thông thường còn chưa sử dụng tối đa. Nếu dùng chân khí Hoa Phong chết chắc không nghi ngờ.

Cũng vì cố kỵ tông môn cho nên bọn chúng không dám khinh suất, bằng không hậu quả vô cùng nghiêm trọng. Phải biết Hoa Phong mà có mệnh hệ gì, Thanh Vân tông cũng không cần tồn tại nữa. Nhưng mọi việc vẫn chưa đến mức xấu nhất.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ một hồi Hoa Phong vội xua đi ý nghĩ dựa dẫm gia tộc, hắn cần phải là do chính hắn tự mình đi lên.

Cố gắng bò dậy cắn răng chịu đau Hoa Phong lê từng bước về chỗ ở của mình. Ý niệm khẽ động, hắn dùng Thiên Địa quyết làm giảm bớt trọng lực của đất, để bước đi được nhẹ nhàng hơn đôi chút.

Nhưng khiến hắn vô cùng bất ngờ và mừng rỡ chính là, khi hắn điều động Thiên Địa quyết, ở đâu có một dòng khí lưu ấm luân chuyển toàn thân chữa thương cho hắn, khí lưu đi đến đâu vết thương nơi đó liền khỏi hắn. Chỉ mất vài hơi thở toàn thân Hoa Phong các chỗ đau liền biến mất, còn lại các vết bầm thì vẫn nguyên vẹn, nhưng không còn một chút đau đớn nào tồn tại.

-Tốc độ chữa trị cực kỳ khủng khiếp

Nhanh, nhanh đến mức Hoa Phong phải líu lưỡi khiếp sợ.

Sau một hồi kinh ngạc vui mừng, thử cử động toàn thân thì đã khỏi hắn, như chưa từng xảy ra chuyện gì, thậm chí có phần tốt hơn.

Nhưng một vấn đề khiến Hoa Phong khó hiểu, rõ ràng hắn cảm ngộ bản chất của trọng lực, chứ không hề cảm ngộ thứ gì khác. Trong lúc cảm ngộ lý do vì sao sinh ra dòng khí lưu kinh khủng ấy, hắn cũng không hề nắm rõ.

Nhắm mắt thử tìm hiểu sâu xa vấn đề này, hắn quyết không bỏ qua, đối với hắn bây giờ và đối với cả sau này, đó là điều vô cùng trọng yếu. Không nói đến vấn đề khác chỉ riêng tốc độ trị thương, cũng đủ cho hắn trong lúc đánh nhau với người khác, có thể bỏ qua thương thế mà liều mạng.

Tâm thần hơi chấn động, Hoa Phong mở mắt, trong ánh mắt chợt xẹt qua một sự huyền diệu cao thâm, mà ngay cả chính hắn cũng không hề hay biết.

-Cuối cùng cũng tìm được nguyên nhân rồi.

https://thuviensach.vn

Hắn kích động không thôi. Vốn là do hắn thân bị trọng thương, trong lúc cảm ngộ thay đổi trọng lực thì vấn đề đã xảy ra.

Thân mang trọng thương điều tiên quyết nhất là chữa trị, vì vậy khi hắn cảm ngộ trọng lực mà thân thể cần chữa trị, cho nên Thiên Địa quyết đã chuyển sang điều động dược khí.

Trong trời đất bao la có đủ mọi chủng loại khí, trong đó có dược khí và độc khí, hai loại này ở nơi khác rất mỏng manh. Nhưng đây là Thanh Vân tông, trong tông môn trồng rất nhiều độc dược và thảo dược, hai loại dược khi trao đổi chất cùng thiên địa, sẽ tiết ra một lượng rất nhỏ tinh hoa vào trong không khí, lâu dần sẽ tích tụ nhiều lên, nên được gọi là dược khí.

Võ giả thông thường không thể nào hấp thu được cái dược khí này, vì thứ công pháp mà họ tu luyện không thuộc về thiên địa.

Thiên Địa quyết lại khác, bộ công pháp này được sinh ra khi Hoa Phong ngưng tụ linh đài, cho nên nó là công pháp thuộc về thiên địa, mọi thứ của thiên địa nó có thể hấp thu và điều khiển dễ dàng, đặc biệt là những vật chết.

Khi hắn cảm ngộ công pháp điều khiển trọng lực, do đang bị thương, công pháp chuyển hướng hấp thu dược khí vào cơ thể, những thứ có lợi cho thương thế sẽ được dùng để điều trị. Về phần những thứ khác, sẽ bị thân thể Hoa Phong bài trừ.

Thân thể của hắn cũng coi như một phần của thiên địa, những gì liên quan đến tu luyện của hắn tất cả đều bắt đầu từ thiên địa. Cho nên những vật chất được sinh ra từ thiên địa, tuyệt đối không thể gây hại cho hắn, ngược lại còn là thứ tốt.

Nhưng khó khăn là muốn thành thục điều động, còn cần phải tìm hiểu thêm nữa. Do vừa rồi hắn bị thương quá nặng, nên lúc điều động mới tự chuyển để trị thương. Nhưng vừa rồi trong quá trình tìm hiểu hắn biết trong

https://thuviensach.vn

tình huống thông thường, hoặc bị thương nhẹ, tuyệt đối không thể nào biến chuyển như vậy.

Tạm thời bỏ qua vấn đề thành thục điều động, cái làm Hoa Phong tặc lưỡi chính là các vết bầm tím không hề biến mất, hắn liên tưởng đến một vấn đề khác của mình.

Thiên Địa linh đài và Thiên Địa linh căn được giấu trong giả linh đài và Hoàng linh căn. Thiên Địa đan điền được bao phủ bởi đan điền của chính hắn, cuối cùng còn lại Thiên Địa kinh mạch, cũng nằm nốt bên trong kinh mạch. Đến bây giờ, chữa thương bên trong đã khỏi bên ngoài vẫn còn nguyên.

Tất cả nêu trên dường như để che dấu đi sự tình nghịch thiên nào đó, mà không muốn cho ai biết. Hoặc có thể nói như câu châm ngôn “giả heo ăn thịt cọp”

-Nếu như vậy thì quá vô sỉ rồi

Hoa Phong cười khổ, không nghĩ chính mình trong lúc vô tình, lại trở thành một tên vô sỉ như vậy.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Bắt Đầu Tu Luyện

Chẳng còn vết thương nào nữa, Hoa Phong quyết định đi tìm nơi tu luyện. Lần này hắn vừa đi vừa quét thần thức, đề phòng đám người Dương Kỳ và các đệ tử khác, lỡ như có ai nhìn thấy hắn có thể đi lại bình thường, sẽ không hay.

Hoa Phong đi vòng quanh Vân Phong sơn, rà xét thần thức, mong tìm được các hạp cốc hoang vắng, nếu nhận thấy dấu hiệu của con người, hắn lập tức bỏ qua.

Được một lúc hắn tìm thấy một hạp cốc vô cùng bí ẩn.

Hạp cốc Hoa Phong vừa tìm thấy được bao quanh bởi các gò núi nhỏ, cây cối rậm rạp vô cùng khó phát hiện.

Lối vào hạp cốc là một lỗ nhỏ, chỉ đủ một người chui qua. Nếu ví Hoa Phong như loài gặm nhấm quả thật không sai. Hắn có thể phát hiện ra những nơi cực kỳ bí mật, mà rất nhiều người không thể tìm ra.

Chui vào trong hạp cốc, trước tiên hắn quan sát xung quanh, nơi này không rộng lắm, cây cối bao quanh tạo nên những bóng râm mát rượi, rất thích hợp tu luyện.

Tìm một chỗ ngồi xuống, Hoa Phong hít một hơi thật sâu, tĩnh tâm bắt đầu tu luyện.

Hắn nhắm mắt nhớ lại khẩu quyết trên công pháp vô danh, tông môn vừa phát hôm qua.

https://thuviensach.vn

Cảnh giới đầu tiên Luyện Thân. Mở đầu luyện thân là luyện khí. Muốn thành công bước vào luyện khí, cần thông theo pháp quyết trong công pháp, dẫn linh khí nhập thể, linh khí nhập thể thông qua kinh mạch tiến vào linh căn. Linh căn tinh luyện linh khí rồi mới được đưa vào đan điền. Sau đó đan điền sẽ ngưng tụ linh khí hình thành mười hai luồng chân khí. Mỗi một luồng chân khí đại biểu cho một tầngk của Luyện Khí kỳ.

Luyện Khí kỳ tổng cộng chia thành mười hai cảnh giới nhỏ. Hình thành một luồng chân khí gọi là luyện khí nhất trọng, hai luồng là nhị trọng, cứ như vậy khi đến thập nhị trọng cũng là đỉnh phong có thể đột phá đến Luyện Thể.

Mỗi một luồng chân khí đều có cách ngưng tụ khác nhau. Trên công pháp vô danh chỉ có thể tu luyện đến tầng thứ tư, muốn tu luyện đến tầng tiếp theo phải tấn thăng đệ tử ngoại môn.

Khi Hoa Phong nương theo pháp quyết dẫn linh khí nhập thể, dị biến liền phát sinh. Cái hắn dẫn dắt không chỉ mỗi linh khí, còn có nguyên khí. Hai luồng khí song song chui vào kinh mạch, một trong số đó thông qua hoàng linh căn tinh luyện, được thu vào đan điền, cái còn lại thông qua thiên địa linh căn, sau đó cũng tiến nhập thiên địa đan điền.

Hoa Phong ngẩn người, hắn nhất thời quên mất, con đường của hắn khác với người thường. Người khác chỉ có thể hấp thu linh khí, cho nên chỉ có một đường tu luyện, còn hắn đồng thới hấp thu linh khí và nguyên khí, từ đó hình thành hai con đường tu luyện song song, nhưng khác nhau về chất.

Loại bỏ tạp niệp Hoa Phong tiếp tục tu luyện. Khi thời gian trôi qua được vài hô hấp, hắn lại không thể không đình chỉ tu luyện.

Vốn linh khí ở Thanh quốc rất mỏng manh, Thanh Vân tông tốt hơn một chút, nhưng vẫn rất mỏng. Có điều nguyên khí thì không như vậy, do từ xa

https://thuviensach.vn

xưa đến hiện tại, võ giả chỉ có thể hấp thu linh khí, không thể hấp thu nguyên khí. Chính vì vậy nguyên khí là vô cùng đậm đặc.

Cũng nhờ nguyên khí đậm đặc Hoa Phong mới ngưng tụ thành công linh căn của hắn, nếu như dùng linh khí thì không thể nào làm được.

Nguyên do là ở đó, nguyên khí đậm đặc, tốc độ hấp thu là vô cùng khủng bố, nhưng tu luyện song song, yêu cầu hai con đường phải cùng cảnh giới.

Linh khí quá mỏng nguyên khí lại nhiều, cho nên nguyên khí có nhiều đến mấy cũng chỉ cô đọng được một phần rất nhỏ mà thôi, còn các nguyên khí dư thừa,sẽ tự động tràn ra các đường kinh mạch nhỏ, sau đó theo lỗ chân lông thoát ra ngoài.

Hoa Phong liên tục thử đủ mọi cách, nguyên khí vẫn tràn ra. Hắn cố gắng hết sức, giữ nguyên khí ở lại thiên địa đan điền, nhằm ngưng tụ ra nhiều chân khí hơn.

Nhưng do tính chất cân bằng vi diệu nào đó, mà lượng chân khí được ngưng tụ của hai đan điền không thể nào chênh lệch.

Rất cần tận dụng triệt để nguồn nguyên khí dư thừa, Hoa Phong đành tạm gác lại việc tu luyện, rồi lâm vào trầm tư.

-Đúng rồi! Vô Sỉ quyết.

-Sao mà ngu vậy nhờ! đơn giản vậy cũng nghĩ cho nhiều.

Suy tư một hồi hắn đột nhiên nghĩ đến cái công pháp vô sỉ kia, rồi tự chửi luôn mình.

-Thiên địa nguyên khí và thiên địa linh khí cả hai đều dùng cho tu luyện, từ đó suy ra chúng cùng thuộc về một chất.

https://thuviensach.vn

-Linh khí ví như dạng lỏng thì nguyên khí sẽ là dạng khí, từ đó suy đoán ra, nguyên khí được sinh ra bởi linh khí.

-Như vậy chi cần thông qua Vô Sỉ quyết, phân giải nguyên khí trở về nguyên bản, chẳng phải lúc đó sẽ là linh khí rồi sao?

-Đôi khi quá thông minh lại quên điều đơn giản nhất.

Hiểu ra được vấn đề hắn kích động vô cùng, sau đó lẩm bẩm tự khen tự chê.Không biết từ lúc nào Thiên Địa quyết đã bị hắn gọi thành Vô Sỉ quyết rồi.

Thở ra một ngụm trọc khí Hoa Phong lại tiếp tục tu luyện. Lần này mỗi khi nguyên khí tràn ra ngay lập tức hắn dùng Thiên Địa quyết phân giải thành linh khí. Linh khí này khác rất nhiều so với linh khí hấp thu từ bên ngoài. được phân giải trực tiếp từ nguyên khí, nguyên khí chính là tinh hoa nguyên bản, cho nên lượng linh khí này tinh thuần cực điểm, khi ngưng tụ chân khí chất lượng cũng là cực cao, cao như thế nào Hoa Phong không thể phán định, nhưng tuyệt đối không phải võ giả thông thường có thể so sánh

Để tránh pha tạp linh khí tinh hoa và linh khí thông thường, Hoa Phong liền bỏ ra hai canh giờ cô đọng một cái linh đài cực nhỏ nằm cạnh giả linh đài.

Cái linh đài nhỏ này liên kết trực tiếp với giả linh đài đã ngưng thực, nên vô cùng chắc chắn.

Công dụng của nó chính là hấp thu linh khí bên ngoài sau đó loại bỏ toàn bộ tạp chất, rồi mới chuyển đến giả linh đài cho Hoàng linh căn xử lý. Linh đài này Hoa Phong gọi nó là máy lọc linh khí, đến cả linh căn hắn còn ngưng tụ dược hai cái huồng hồ chỉ là một cái linh đài nhỏ bé.

Làm xong hết mọi chuyện hắn mới bắt đầu tu luyện, nhưng ngay lập tức hắn mở mắt.

https://thuviensach.vn

-Cái này! không khỏi có chút qua đi!

Hắn nói thầm.

Nguyên nhân do nguyên khí vô cùng đậm đặc, dù chỉ tu luyện bất nhập lưu công pháp, nhưng tốc độ hấp thu nguyên khí của thiên địa linh đài là vô cùng khủng bố. khả năng xử lý của những cái khác cũng nhanh đến kinh người, thậm chí thiên địa quyết còn có xu hướng tự động phân giải nguyên khí, khiến cho linh khí trong cơ thể hắn như sương mù vậy.

Trực tiếp hấp thu linh khí gần như vậy, dù là giả linh đài hay hoàng linh căn cũng không thể nào chậm được

Tất cả việc đó làm cho tốc độ tu luyện của hắn như có gắn hỏa tiễn vậy.

-Khủng bố!

Tặc lưỡi nhưng vui mừng không lớn nổi.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Cảnh Giới Thứ Hai Thiên Địa Quyết

Bình tâm trở lại Hoa Phong tiếp tục tu luyện, rất nhanh sau nữa canh giờ luồng chân khí thứ nhất được hắn ngưng luyện thành công.

-Luyện khí tầng một.

Hoa Phong thập phần vui sướng, tốc độ tu luyện của hắn, nếu để các thiên tài, được gọi là tuyệt thế ngoài kia biết được, cũng phải kinh sợ rớt răng.

Vui mừng qua đi hắn lại chìm đắm vào tu luyện, khi luồng chân khí thứ hai và thứ ba, liên tiếp hình thành, Hoa Phong tạm thời ngừng tu luyện.

Nội thị đan điền, chính hắn cũng không dám tin vào cái sự thật kinh khủng này.

-Này là thật?

Thì thào tự hỏi, lấy tay nhéo vào má, thấy đau hắn mới xác định không phải mơ.

-Tuyệt đối là thật! hahaha!

Hoa Phong phá lên cười sung sướng, ai có thể ngờ một tên tiểu tử, đầu nhập tông môn chưa đầy mười hai canh giờ và mới đây thôi còn bị đánh bầm dập. Trong vòng hơn bốn canh giờ ngắn ngủi, đã bước vào luyện khí tầng ba.

https://thuviensach.vn

Nói là bốn canh giờ, nhưng giải quyết rắc rối thôi đã mất hơn hai canh giờ. Chính thức tu luyện hắn chỉ mất hai canh giờ. Hai canh giờ từ một người bình thường, đột phá đến luyện khí tam trọng, hắn không cười mới kỳ quái.

Sở dĩ không tu luyện tiếp là hắn cần củng cố cảnh giới, tu luyện quá nhanh căn cơ không vững chắc, ảnh hưởng rất lớn đến con đường sau này.

Ngước mắt nhìn lên, trên đỉnh đầu đã treo cao vầng trăng khuyết. Thấy trời đã tối, bụng lại đói cồn cào, Hoa Phong đành phải trở về phòng kiếm gì lót dạ.

Trong phòng đèn còn mập mờ sáng Diệp An và Triệu Vỹ đang lật xem công pháp vô danh, và Thông Bối quyền.

Đang mải mê bọn họ chợt nghe ngoài cửa có tiếng động nhìn ra thì thấy Hoa Phong đang lê từng bước về phía căn phòng. Phải nói lúc này hắn diễn rất sâu.

- Sư huynh! huynh bị làm sao vậy?

Hai người hốt hoảng chạy ra đỡ Hoa Phong, đồng thanh hỏi.

- Ta đắc tồi tên Dương kỳ kia.

Hắn giả bộ thiều thào. Sau khi nghe Hoa Phong thuật lại cả hai người điều rất căm phẫn, nhưng sức lực có hạn, cũng chỉ là ghi hận mà thôi.

Đỡ Hoa Phong lên giường, Diệp An định đi gọi dược sư,hắn liền ngăn lại.

-Trời tối rồi! để sáng mai tự ta đến đó, đau đớn chút thôi chứ không phải nằm liệt.

https://thuviensach.vn

Diệp An vốn đang muốn đi, nghe Hoa Phong nói, lại thôi. Thấy Diệp An từ bỏ ý định, Hoa Phong âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Nếu thật sự để Diệp An đi gọi dược sư, thì màn diễn xuất của hắn chẳng phải bị vén màn rồi sao.

-Vậy huynh nghỉ ngơi cho khỏe, phần việc của huynh bọn đệ sẽ chia đôi.

Triệu Vỹ lên tiếng.

-Vậy làm phiền hai đệ rồi.

Hoa Phong âm thầm cảm kích, sau này nhất định sẽ không bạc đãi bọn họ.

Ở Thanh Vân tông đệ tử tạp dịch ba người một phòng, nếu trong phòng có ai bị đau bệnh không thể làm việc, thì phần công việc của người đó hai người còn lại sẽ gánh vác, hoặc có thể từ chối. Nếu từ chối, người bị đau bệnh sau khi khỏe lại, phải làm bù cho những ngày hắn nghỉ. Còn không từ chối gánh vác, thì hắn chỉ làm việc của một ngày bình thường.

Vì vậy Hoa Phong mới cảm kích bọn họ. Hắn cũng thầm thề phải cho bọn Dương kỳ trả giá đắt.

Sau một hồi buôn chuyện cả ba người đều lăn ra ngủ.

Lúc Hoa Phong thức dậy mặt trời đã lên cao, hai người kia cũng đã đi làm. Lục lọi một ít lương khô, mang theo vài viên tụ khí đan của mẫu thân, Hoa Phong vội vàng lẻn ra hạp cốc của mình.

Hôm nay việc trước tiên hắn cần làm, chính là củng cố vững chắc cảnh giới. Lần này không hấp thu nguyên khí, cái hắn dùng để cũng cố cảnh giới đó là mấy viên Tụ Khí đan kia.

https://thuviensach.vn

Củng cố cảnh giới rất đơn giản cho nên không cần phải hấp thu nguyên khí, hắn sợ hấp thu nguyên khí cảnh giới lại tăng lên thì được không bù mất.

Tụ Khí đan là một loại đan dược cấp thấp, dành cho võ giả cảnh giới Luyện Thân sử dụng. Trong Tụ Khí đan chứa một lượng linh khí không nhiều lắm nhưng có thể sánh ngang một võ giả cấp thấp hấp thụ linh khí ngoài thiên địa trong vài canh giờ. Dùng nó để củng cố cảnh giới là rất phù hợp.

Hoa Phong lấy ra một viên bỏ vào miệng, vừa vào miệng đan dược nhanh chóng tan ra, hình thành một luồng linh khí ấm áp, ngay lập tức hắn liền thông qua pháp quyết, dẫn dắt luồng linh khí tiến nhập cơ thể chạy mấy vòng chu thiên vòng quanh đan điền kinh mạch. Tác dụng của các vòng chu thiên, là làm dịu đi kinh mạch và đan điền, do tiến cấp quá nhanh mà trở nên không ổn định.

Viên Tụ Khí đan tiếp theo được phân giải thành nguyên khí, chữa trị đường kinh mạch và đan điền còn lại.

Cứ như vậy ăn hết mười viên Tụ Khí đan cảnh giới mơ hồ được củng cố, nhưng cần điều dưỡng qua một chút thời gian. Hoa Phong muốn làm là phải thật chắc chắn mới tiếp tục tu luyện.

Thở ra một ngụm trọc khí, việc tiếp theo cần làm là suy ngẫm thôi diễn " Vô Sỉ" quyết.

Sau khi hắn tấn cấp tầng ba luyện khí kỳ, Hoa Phong cảm nhận được Thiên Địa quyết đã có thể thôi diễn tầng tiếp theo.

Tầng đầu tiên do tu luyện trong vô thức, cho nên có một số khúc mắc hắn không thể lý giải, nhưng từ lúc bị đánh cho tới lúc bắt đầu tu luyện, hắn đã hoàn toàn thông suốt, khi thông suốt rồi, hắn mới biết cái công pháp vô sỉ của mình là tồn tại kinh khủng như thế nào.

https://thuviensach.vn

Theo đó tầng thứ nhất của công pháp, là cảm ngộ và điều động những vật chất trong thiên địa, Nghịch chuyển những thứ trong tự nhiên, thay đổi bản chất quy luật tồn tại của vật chất, có thể đưa mọi thứ về bản nguyên hoặc phi bản nguyên. Phạm vi có thể thay đổi vật chất cũng chính là phạm vi mà thần thức có thể chạm tới.

Nói tóm lại tầng thứ nhất của Thiên Địa quyết được gọi là”điều khiển thiên địa”

Khi cảm ngộ đến cảnh giới tối ưu, một ý niệm của hắn có thể biến biển xanh thành sa mạc, nhưng cảnh giới đó với hắn lúc này là vô cùng xa vời.....xa vời.

Các thứ mà hắn có thể điều khiển trong thiên địa không tồn tại những vật có sinh mệnh. Bởi vì mọi vật có sinh mệnh điều được nắm giữ bởi chính nó, chứ không thuộc về sự quản lý của bất kỳ ai.

Hiểu thông suốt ý nghĩa của tầng thứ nhất, cũng đồng nghĩa với việc có thể thôi diễn tầng thứ hai. Nhưng có thể thôi diễn được hay không còn cần dựa vào tu vi võ đạo và tu vi linh hồn của hắn.

Nguyên bản Thiên Địa quyết được hình thành từ việc ngưng tụ bốn loại lực lượng thiên địa trong cơ thể, cũng chính như vậy, sự trưởng thành của chúng điều có sự liên kết chặt chẽ, thiếu một thứ, rất có thể không làm nên trò trống gì.

Tu vi linh hồn cũng rất trọng yếu, tu vi càng cao sự thông hiểu và sự sáng tạo càng lớn. Trẻ con không thể thông minh hơn người trưởng thành, thanh niên lại càng không thể so với lão hồ ly.

Lý do tại sao dù chưa chính thức trở thành võ giả, nhưng hắn đã thành công tu luyện tầng thứ nhất Thiên Địa quyết, là vì tu vi linh hồn của hắn, đã ở một cảnh giới rất cao, có thể sánh ngang cùng những cường giả.

https://thuviensach.vn

Cho nên khi cảnh giới của hắn đột phá, đồng nghĩa cảnh giới của Thiên Địa quyết cũng đột phá, nhưng phải cần thôi diễn mới có thể tìm ra con đường tu luyện.

Thôi diễn khác nhau con đường tu luyện sẽ khác nhau, khi đến cảnh giới cao hơn lại phải tiếp tục thôi diễn.

Thiên Địa quyết là một công pháp mở, có ngàn con đường để đi, hắn chỉ cần chọn một con đường để thông qua mà thôi.

Cái khó khăn nhất của hắn chính là không có bản đồ, cũng không ai vẽ được bản đồ cho hắn,cho nên hắn phải đi mò, có tìm được đường hay không lúc này dựa vào chính bản thân hắn mà thôi.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Nội Ngoại Chân Khí

Không ngừng thôi diễn cảnh giới tiếp theo của Thiên Địa quyết, nhưng mãi đến khi ánh mặt trời sắp lùi dần về phía chân trời nơi xa, Hoa Phong vẫn mù tịt con đường cần phải đi.

-Đã đến lúc trở về rồi.

Hoa Phong tự nói với mình. Vì không muốn cho ai biết hắn đang hoàn toàn khỏe mạnh, nên hôm nay hắn phải về trước hai người Triệu Vỹ, Diệp An.

Về đến phòng Hoa Phong trèo ngay lên giường, nhắm mắt tiến vào suy tư. Được một lúc hai người kia cũng về tới, thấy Hoa Phong đã ngủ, sợ đánh thức hắn nên bọn họ nói chuyện và đi lại rất nhỏ.

-Không biết Hoa Phong sư huynh sao rồi?

Diệp An nói với Triệu Vỹ.

-Còn sao nữa! hôm nay không nghe mấy người kia nói sao?

-Tên Dương Kỳ này thật vô sỉ.

Triệu Vỹ tức giận mắng. Hôm nay lúc làm việc thế cho Hoa Phong, bọn họ nghe đám tân đệ tử kể lại, hôm qua Hoa Phong bị đánh hội đồng đến bất tỉnh. Rất căm phẫn, nhưng họ chỉ có thể giúp Hoa Phong chia sẽ công việc mà thôi.

-Đã vậy hắn còn bắt chúng ta làm luôn công việc của hắn.

https://thuviensach.vn

-Nếu ta mai này mạnh hơn hắn thì..hừ hừ!

Nhớ đến hôm nay phải làm luôn công việc của Dương Kỳ, Diệp An không khỏi bức xúc, thầm ghi hận.

-Thôi được rồi! không nói nữa, chúng ta ra ngoài tu luyện, tránh quấy rầy Hoa Phong sư huynh nghĩ ngơi.

-Ừm!

Nói đoạn hai người lặng lẽ bỏ ra ngoài.

Hoa Phong nghe thấy rất rõ ràng, hắn siết chặt nắm tay, âm thầm tự nói.

-Dương Kỳ a! Dương Kỳ! đợi ta thôi diễn xong tầng thứ hai, đến lúc đó ngươi sẽ phải hối hận cho những việc ngươi đã làm.

Hắn quyết định khi thôi diễn được tầng thứ hai sẽ trả mối thù này. Bây giờ ý chí cần tập trung cao độ, không thể phân tâm mà làm việc khác.

-Nếu chiếu theo tình huống thông thường, chỉ cần đột phá cảnh giới và đề thăng tu vi linh hồn, việc thôi diễn sẽ trở nên dễ dàng hơn.

Hoa Phong thầm suy tính, sau đó nghĩ đến cái gì lại lắc đầu bỏ qua ý nghĩ điên rồ của mình.

Công pháp được sinh ra từ bốn loại lực lượng, cho nên giữa chúng luôn được cột chặt với nhau. Vì vậy nếu bốn loại lực lượng chạy công pháp sẽ chạy theo. Đến lúc đó cảm ngộ sẽ biến mất, cảnh giới công pháp vĩnh viễn nằm ở tầng thứ nhất. Cho nên tuyệt đối không thể làm ẩu.

Qua ngày thứ ba kể từ khi bị bạo hành, Hoa Phong tiếp tục trốn ra ngoài hạp cốc. Hôm nay hắn không thôi diễn Thiên Địa quyết, cũng không thử luyện Thông Bối quyền.

https://thuviensach.vn

Trên tay hắn lúc này đang cầm một thanh kiếm làm bằng gỗ, chất liệu không rõ ràng. Thanh Phong kiếm múa máy loạn xạ, không một chút hình thức nào, chỉ là trên thân kiếm lúc này đang được bao bọc một tầng chân khí mỏng manh, nếu ai đó ghé mắt lại gần tỉ mỉ quan sát thì không chỉ là một tầng chân khí mà có đến hai tầng. Nhưng tốc độ kiếm đang vung vẩy liên tục nếu ai đó cố tình ghé mắt lại gần..... Khỏi cần suy nghĩ đủ biết hậu quả rồi.

Được khoảng một nén hương Hoa Phong buông kiếm thở hồng hộc.

-Mệt chết ta!

Hắn cố tình làm vậy, hòng xua tan đi áp lực về Thiên Địa quyết. Chỉ có múa kiếm khoái trá như vậy tâm hồn mới thư thả được.

Sau khi nghỉ mệt, Hoa Phong đang định tiếp tục múa thêm vài đường kiếm nữa, chợt nghe tiếng chim kêu dưới mặt đất phía trước mặt, thấy là lạ hắn tò mò lần theo, đến khi tìm được thủ phạm hóa ra là một con chim nhỏ.

-Hình như bị rơi khỏi tổ.

Hoa Phong lẩm bẩm.

Bắt lấy con chim vuốt vuốt đầu, hắn ngước nhìn cành cây khá cao bên trên, che khuất trong đám lá, lờ mờ có một tổ chim được làm bằng cỏ khô. Hoa Phong liền từ thân cây trèo lên, do đã là luyện khí tam trọng đỉnh phong nên việc leo trèo đối với hắn không mấy khó khăn.

Sau khi đặt nó vào tổ, hắn cũng trở lại chỗ của mình. Hắn không múa kiếm nữa, mà ngẩng đầu nhìn xuyên qua kẽ lá quan sát trời cao vô tận. Hắn đoán con chim nhỏ vừa rồi, sau này lớn lên chắc hắn sẽ tung hoành bầu trời tự do tự tại. Hắn muốn được như con chim đó, vô ưu vô lo du hành khắp đất trời.

https://thuviensach.vn

-Phải rồi đất trời! đất trời!

Đột nhiên trong đầu hắn lóe lên một tia sáng mơ hồ hiểu ra.

- Đan điền là nơi chứa đựng chân khí của võ giả. Chân khí này được lấy từ đâu, lấy từ linh khí (nguyên khí được hình thành từ linh khí cho nên bao quát chung) của đất trời.

-Chân khí trong đan điền tích tụ là có hạn, lại vẫn chỉ là chân khí. Nhưng linh khí của đất trời là vô cùng vô tận.

-Linh khí được bao phủ khắp mọi tinh hà vũ trụ đâu đâu cũng có, nhưng trong linh khí đâu chỉ là linh khí, mà còn có vô sốcác loại bản nguyên vật chất.

-Nếu...nếu!

Càng nghĩ Hoa Phong càng kích động. Thậm chí đến cuối cùng, hắn còn có chút không dám tin là do mình nghĩ ra.

Theo như ý nghĩ thôi diễn tầng thứ hai Thiên Địa quyết của hắn, đó là đem thiên địa rộng lớn ngoài kia, ngưng luyện trở thành một cái đan điền, gọi là ngoại đan điền, đan điền trong cơ thể gọi là nội đan điền

Ngoại đan điền khác với nội đan điền. Nội đan điền chứa đựng chân khí, một khi phát động công kích cũng chỉ là chân khí. Ngoại đan điền sử dụng cũng là chân khí, nhưng chân khí này là do vô số bản nguyên của vật chất tạo thành. Ngoại đan điền cũng thể sử dụng chân khí do linh khí đơn thuần ngoài thiên địa ngưng tụ mà thành. nhưng do những chân khí này không được thông qua tinh luyện từ linh căn cho nên rất pha tạp và yếu ớt, đặc biệt hơn là một khi phát động công kích ngoại chân khí sẽ hòa hợp cùng nội chân khí, ngoại chân khí dùng linh khí pha tạp sẽ làm giảm độ tinh thuần phát ra từ nội chân khí, từ đó sẽ làm suy yếu sức công kích của bản thân.

https://thuviensach.vn

Ngoại chân khí được tạo ra từ bản nguyên vật chất có tính độc lập, nội chân khí cũng có tính độc lập, hai thứ hỗ trợ lẫn nhau, sức công kích theo suy đoán của Hoa Phong không chỉ tăng lên gấp bội.

Bản nguyên vật chất được ví như hỗn độn của đất trời. Nếu chân khí nội đan điền là mộc chân khí, thì chân khí của ngoại đan điền sẽ là mộc bản nguyên, hoặc có thể là tất cả mọi thứ, chúng sẽ hộ trợ lẫn nhau một cách tốt nhất.

(Ví như hai loại cà phê tốt có giá bằng nhau, không ai trộn chung mà bán. Còn một tốt một rẻ bèo, sẽ được trộn chung đem ra bán cũng với giá như vậy, nhưng chất lượng của nó sẽ kém hơn lúc ban đầu rất nhiều)

Như vậy tầng thứ hai của công pháp đã hoàn thành thôi diễn, trong lúc vô tình chỉ một tiếng chim lạc tổ, đã thay đổi con đường hắn phải đi và hơn hết nó cũng định đoạt vận mệnh của vô số thiên tài. Không biết những thiên tài gặp vô số kỳ ngộ, nuốt đan như nuốt kẹo kia, sau này nếu họ biết được thủ phạm gây ra tình cảnh khó khăn cho họ chỉ là một....con chim nhỏ, họ có tìm nó mà trả thù hay không.

Con đường Hoa Phong đi gian nan hơn người thường rất nhiều, cảnh giới của hắn bây giờ tu luyện rất nhanh, nhưng sau này sẽ trắc trở vạn phần. Lý do: Hắn chủ yếu hấp thu nguyên khí để mà tu luyện, nguyên khí dù nhiều nhưng chung quy là dạng khí, muốn cô đọng thành chân khí số lượng của nó so với linh khí là không cần phải nói cũng đủ biết về độ chênh lệch. Muốn phân giải linh khí trở thành nguyên khí, càng khó khăn thập bội, hắn cũng cần linh khí để tu luyện, linh khí thưa thớt tu luyện còn không đủ lấy đâu ra phân giải.

Nhưng bù lại sức chiến đấu của hắn, là cực kỳ khủng khiếp, chỉ tính riếng hai luồng chân khí của nội đan điền, cũng đủ cho hắn khinh thường cái gì là tuyệt thế thiên tài, siêu cấp thiên tài. Nếu cộng thêm bản nguyên

https://thuviensach.vn

chân khí của ngoại đan điền, thiên tài trước mặt hắn chẳng khác chó con vô hại là bao.

Thở ra một ngụm trọc khí sau khi Hoa Phong bắt tay vào việc củng cố công pháp, hắn chỉ mới thôi diễn chứ chưa chính thức tu luyện. Đầu tiên là dùng Thiên Địa quyết cảm ngộ vật chất xung quanh, thần thức bao xa thì hắn cảm ngộ được bao xa. Từ từ cảm ngộ chuyển hóa bản nguyên tạo ra chân khí, rất nhanh trong phạm vi một dặm xung quanh đã hình thành vô số luồng chân khí bản nguyên vô hình vô chất.

-Thành công.

Dù biết trước chắc chắn sẽ thành công, nhưng đến khí hoàn thành hắn mới chân chính thở phào vui sướng. Kế tiếp hắn cần làm là thành thục chuyển hóa, lấy tốc độ nhanh nhất tạo ra ngoại chân khí, như vậy trong lúc chiến đấu, mới có thể phát huy tối đa sức mạnh của mình.

Liên tục chuyển hóa đến khi trời tối, rốt cuộc bản nguyên một dặm xung quanh, hắn chỉ dùng một hơi thở để chuyển hóa. Tốc độ không được như mong muốn, nhưng hắn cũng rất vui mừng với thành quả này.

-Đường còn dài không cần quá gấp gáp.

Tự an ủi, chuyển hóa bản nguyên tiêu hao thần thức không nhiều, nhưng do liên tục làm đi làm lại, nên bây giờ hắn rất mệt mỏi. Bất chấp tất cả hắn nằm lăn tại chỗ ngủ luôn.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Tam Biến Kiếm Pháp

Hắn qua đêm ngay tại hạp cốc, khi mặt trời lên cao có vài tia nắng rọi vào mặt hắn mới lờ mờ mở mắt, dụi dụi mắt, chửi nắng bằng câu cửa miệng quen thuộc. Nghe bụng cồn cào hắn mò lương khô để ăn.

Vươn vai đứng dậy hắn chào ngày mới bằng những đường kiếm loạn thất bát tao.

-Hừm! cứ múa như vậy cũng chẳng no béo gì.

-Có nên sáng tạo một bộ kiếm pháp không.

Hoa Phong nhận thấy múa loạn như vậy không tốt lành cho lắm.

Suy nghĩ một hồi, hắn quyết định sáng tạo ra bộ kiếm pháp cho riêng mình.

Hắn tiếp tục luyện kiếm, lần này hắn múa kiếm rất chậm, từ từ cảm ngộ và suy diễn, đột nhiên.

-Bịch! ui da!

Hai âm thanh liên tiếp vang lên, đầu tiên là tiếng va chạm sau đó là tiếng hét như ai oán của Hoa Phong.

-Sưng con mẹ nó rồi.

Lấy tay rờ trán hấy u một cục, Hoa Phong chửi ầm lên.

https://thuviensach.vn

Vốn hắn đang suy diễn chiêu thức của kiếm pháp, đến lúc tìm được chút manh mối, hắn liền muốn thử ai ngờ hậu quả là hắn lao luôn vào gốc cây trước mặt.

-Mẹ kiếp, chó chết **********!

Hoa Phong liên tục chửi thề, cầm kiếm chém liên tục vào thân cây, hăn đang điên.

Bớt giận một chút sờ trán lần nữa, khuôn mặt âm trầm hắn liếc thân cây đầy vết chém, căm phẫn hận mãi không thôi.

Ngồi một lúc, rồi hắn lại cười, suy nghĩ về chiêu thức lúc nãy.

-Phong bản nguyên, lôi bản nguyên. Phong chân khí và lôi chân khí.

Hắn âm thầm nhớ lại, vừa rồi hắn áp dụng phong lôi bản nguyên, phong lôi chân khí, vào kiếm thức, bất ngờ vì tốc độ quá nhanh, hắn không kịp phản ứng, hệ quả có một màn vừa rồi.

Hoa Phong đứng lên hít một hơi thật sâu bắt đầu thử diễn lại kiếm thức. Lần này hắn chỉ sử dụng một lượng rất nhỏ hai loại bản nguyên kèm theo vận chuyển chân khi hộ thể.

Hắn vừa xuất kiếm, thoáng một cái mũi kiếm của hắn đã chạm vào thân cây.

- Tốc độ thật nhanh!

Hoa Phong líu lưỡi khiếp sợ, hắn nghĩ cái này đi ám sát ngon phải biết. Chỉ cần đối phương không đề phòng xuất kỳ bất ý đã lấy mạnh đối phương.

-Nhưng có đề phòng mà phản ứng không nhanh cũng chết.

https://thuviensach.vn

Cười nham hiểm, Hoa Phong vô cùng thích ý, tiếp tục diễn luyện một kiếm vừa rồi, đến khí khống chế lực đạo và tốc độ cực kỳ tinh chuẩn, hắn mới suy nghĩ đến một vấn đề khác.

Bây giờ hắn đang tự do, có thể thoải mái thi trển kiếm thức. Nhưng lỡ như hoàn cảnh thay đổi. Ví dụ như hắn bị trói lại hoặc di chuyển chậm chạp, đến lúc đó làm sao thi triển chiêu thức này.

Không ngừng diễn giải, không ngừng bổ sung cuối cùng hai mắt Hoa Phong sáng lên, tinh quang hiển hiện.

Đầu tiên hắn ngồi bất động, Thanh Phong kiếm nằm ngay bên cạnh, ý niệm khẽ động, chỉ thấy một cái bóng màu nâu lóe lên, vài chiếc lá rơi rụng lất phất, Thanh Phong kiếm còn nằm im chỗ cũ, hắn thì vẫn ngồi bất động.

-Thành!

Hoa Phong vẻ mặt lạnh nhạt quát lên.

Thức thứ hai nhân bất động kiếm vẫn động.

Dùng thiên địa quyết chuyển hóa lực hút của mặt đất trở thành lực đẩy, làm cho kiếm lơ lửng không trung, lúc đó kết hợp khoái bản nguyên, cùng phong lôi bản nguyên, nhanh chóng xuất kiếm. Nhân bất động kiếm vẫn động là ý nghĩa này.

Muốn hoàn thành thức kiếm này, mỗi một bước phải hoàn thành trôi chảy trong thời gian cực ngắn, như vậy mới có thể đạt đến tối ưu.

Lưng hắn cõng tảng đá lớn, tay cầm Thanh Phong kiếm, di chuyển chậm chạp, đột nhiên một bóng người lướt qua, lá cây lại rụng rải rác. Hoa Phong lưng vẫn cõng tảng đá nặng trĩu trên vai.

Thức thứ ba. Nhân khẽ động kiếm tốc động.

https://thuviensach.vn

Thức kiếm này cần trong vòng tích tắc chuyển đổi từ mạn sang khoái(từ chậm sang nhanh) kế tiếp kết hợp cùng phong lôi tứ khí tiến hành xuất kiếm.

Kiếm thứ ba có thể cử động cho nên vẫn phát động được chân khí, vì vậy gọi là phong lôi tứ khí, không phải phong lôi bản nguyên nhị khí.

Vì tảng đá rất nặng cho nên sự chuyển đổi cần phải làm là nhanh nhất có thể. Nhân khẽ đông kiếm tốc động là như vậy.

Về cơ bản ba chiêu kiếm thức đã hoàn thành viên mãn, nhưng còn cần tôi luyện trong thực chiến.

Hất bay tảng đá Hoa Phong ngữa mặt cười to.

-Ha.....ha

Không gì diễn tả nỗi niềm vui của hắn lúc này. Bởi ngay từ phút giây này đây, hắn đã đủ tư cách để chính thức bước vào con đường tranh phong đầy mưa máu.

Kích động qua đi, Hoa Phong suy nghĩ nên đặt tên cho ba chiêu kiếm này, mãi hắn mới nghĩ ra được một cái tên rất chất

-Nên gọi mó là tam biến, tam biến kiếm pháp.

- Ba thức kiếm nên đổi lại thứ tự. Thức thứ nhất, nhân động chi chi kiếm. Thức thứ hai, mạn khoái chi kiếm. Thức thứ ba, bất động chi kiếm.

-Hay!

Hắn tự khen lấy mình.

Sáng tạo Tam biến kiếm pháp chỉ mất khoảng ba canh giờ, thời gian đang còn sớm, hắn quyết định xem qua Thông Bối quyền.

https://thuviensach.vn

-Cái Thông bối quyền rắm chó này, cũng cho người tu luyệm được.

Sau khi xem lại kỹ càng Hoa Phong lại chửi ầm lên lần nữa.

-Tam Biến kiếm pháp lợi hại cỡ nào chứ? đúng là thứ rắm chó mà.

Liên tục chê bai Thông bối quyền, nhưng hắn không biết đối với loại người biến thái như hắn đúng là không ra gì, nhưng đối với những thiếu niên bình thường ngoài kia, nó là vật báu vô giá, võ kỹ như vậy đã là tốt nhất với họ.

Vứt Thông Bối quyền sang một bên, hắn bắt đầu củng cố thành quả tu luyện hôm nay, sau đó tịnh tâm củng cố cảnh giới, hắn muốn ngày mai phải có mặt trên đỉnh Vân Phong.

Khi cảnh giới đã vô cùng vững chắc, Hoa Phong bắt đầu ngưng luyện luồng chân khí thứ tư, từ tam trọng đến tứ trọng là một cái bình cảnh, cho nên hắn phải mất hai canh giờ mới đột phá thành công.

-Luyện khí tứ trọng đỉnh phong.

Nhưng ngay khi vừa đột phá liền đạt tới đỉnh phong.

-Có thể lên đỉnh Vân Phong rồi.

Thở ra ngụm trọc khí, hắn không có vui mừng vì đột phá cảnh giới, thay vào đó là sự chờ mong cuộc sống trên đỉnh Vân Phong sơn, đồng nghĩa với việc trở thành ngoại môn đệ tử.

Bản thân Hoa Phong cũng không dám tin chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, hắn lại có thể từ đệ tử tạp dịch tấn thăng đệ tử ngoại môn, điều mà rất nhiều đệ tử không thể nào vượt qua, để rồi bị đày trở về thế tục.

Quy định của tông môn, tất cả đệ tử tạp dịch, trước hai mươi ba tuổi phải đạt đến tứ trọng, nếu không sẽ thay mặt tông môn trở về thế tục làm ăn

https://thuviensach.vn

buôn bán, đối với những ai một lòng theo đại đạo, chẳng khác sa thải là mấy.

- Ngày mai có thể lên trên đó rồi.

Hoa Phong ngửa mặt nhìn lên đỉnh núi, nội tân tràn đầy phấn khích cùng vô số chờ mong.

Nhưng trước khi đi hắn còn một chuyện phải làm. Nghĩ đến đây sắc mặt đang vui bỗng trở nên âm trầm.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Làm Sao Có Thể

Trở lại phòng trời đã tối, hai người kia lại không có ở trong phòng. Hoa Phong nghĩ chắc bọn họ đã ra ngoài tu luyện, do ban ngày bị đám người Dương kỳ chèn ép, thời gian để bọn họ tu luyện chỉ còn lại ban đêm.

Hôm nay tu luyện quá mệt mỏi hắn liền thả một giấc, khi tỉnh dậy đã là sáng ngày hôm sau, nhìn quanh căn phòng nhỏ, nơi trú thân của mình trong vài ngày ngắn ngủi, do tốc độ tu luyện quá nhanh, số thời gian ở ngoài nhiều hơn trong nhà, sự luyến tiếc trong lòng không tồn tại, chỉ có vài phần cảm khái.

-Phải đi rồi!

Thở dài, gom hết mấy vật dụng, đồ dùng hằng ngày, để lại một phong thư và hai cái túi nhỏ, sau khi đeo hết mọi thứ cần đem theo lên vai, Hoa Phong lặng lẽ rời đi.

-Ha ha! thời gian này thật là sảnh khoái, có đám người mới làm việc thay.

- Ta mong rằng tông môn tháng nào cũng mang về một đám như vậy.

-Ngươi nằm mơ sao?

- Hừ! liên quan gì đến ngươi chứ?

Đám người Dương Kỳ đang ngồi dưới một đám cây cô thụ bàn tán ầm ỉ.

https://thuviensach.vn

Nguyên nhân là do mấy ngày nay có đam tân đệ tử làm việc thay, cho nên bọn chúng thập phần nhàn nhã, thời gian rảnh cũng không chịu tu luyện mà ngồi đây buôn chuyện, với chúng mà nói tu luyện cũng chả ích gì, tiềm lực đã hết chỉ chờ ngày về thế tục mà thôi.

- Dương sư huynh, tên nhóc hôm bữa bị chúng ta đánh, không biết có bò dậy được chưa? haha

Đột nhiên một tên trong đó nhắc tới Hoa Phong.

-Không phải đi xem thì sẽ biết sao?

-Thuận tiện hỏi thăm một chút

Dương Kỳ nhếch miệng nói. Ý của hắn muốn tới chỗ Hoa Phong hỏi thăm xem có phục hay không, nếu phục thì tốt, còn nếy như không phục....

-Cám ơn các vị sư huynh đã dành sự quan tâm cho đệ.

- Nhưng một đám nam nhân với nhau ai đời lại nhớ thương một nam nhân, có gì đó sai sai.

Khi cả bọn Dương Kỳ đang định đi tìm Hoa Phong thì hắn cũng như vậy đang kiếm bọn họ, rất trùng hợp.

-Là ngươi? Làm sao có thể?

Đang nói chuyện chợt nghe giọng điệu mỉa mai châm chọc, tất cả đưa mắt về hướng phát ra giọng nói, vừa hay chúng bắt gặp thấy Hoa Phong đang nhếch miệng, hắn cũng đang đưa cặp mắt khinh thường, nhìn về phía phía này. Đầu tiên bọn chúng rất tức giận, sau đó không loại trừ ai, tất cả đều kinh ngạc đến sắp rớt hàm.

- Ngươi! ngươi bằng cách nào khỏi nhanh như vậy?

https://thuviensach.vn

Hơi định thần Dương Kỳ chất vấn Hoa Phong, đó cũng là câu hỏi của những người còn lại.

-Một lần nữa cám ơn Dương sư huynh quan tâm, còn việc

ta làm như thế nào thì các huynh không cần phải biết.

Hoa Phong nhẹ nhàng đáp lại, nhìn như rất lễ phép nhưng trong lời nói mang theo cực độ khinh thường.

- Ngươi muốn chết?

Dương Kỳ sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, tức đến sắp thổ huyết, đám người còn lại đều là như vậy khó coi vô cùng. Từ khi nào trong đám đệ tử tạp dịch lại có kẻ xấc xược với bọn họ như vậy, lại còn là người mới, huống hồ gì tên này cũng đã được " dạy dỗ" qua.

- Dương sư huynh, huynh nói vó phải hơi quá rồi không?

- Ta năm nay tuổi chưa đủ trăng tròn, làm như nào lại muốn chết.

Hoa Phong đáp lại lời Dương Kỳ, nhưng lần này hắn không nhìn bọn họ mà ngửa mặt lên trời để nói.

-Tốt! tốt! rất tốt!

Dương Kỳ trán nổi gân xanh, phun ra vài chữ tốt, coi bọn hắn không bằng không khí, cái này rõ ràng là khinh thường trắng trợn mà.

- Tiểu tử vô tri, lần trước đánh ngươi đến bệnh, lần này ta sẽ đánh cho ngươi tỉnh lại.

Tên đệ tử lần trước đá Hoa Phong cước cuối cùng lên tiếng, trong giọng nói mang theo đầy mỉa mai nhưng cũng không ít tức giận.

https://thuviensach.vn

-Diệp Hải, trói hắn lại lần này ta muốn hắn sống.. không.. bằng..chết.

Dương kỳ siết chặt hai nắm tay gằn từng chữ, sát khí dày đặc.

Rất lâu rồi hắn chưa từng bị xem thường như vậy.

- Ấy ấy sư huynh đừng vội.

Hoa Phong giọng nói hơi có chút sợ.

-Ngươi biết sợ rồi sao? Có phải quá muộn rồi không?

Tên đệ tử được gọi là Diệp Hải trả lời có vài phần hả hê. Theo hắn nghĩ vô tri dù sao cũng mãi là vô tri.

- Không phải, do biết các sư huynh ở đây, nơi tu luyện không được tốt.

-Cho n

ên ta mới có lòng tốt mời các sư huynh, đi đến một nơi khác tốt hơn.

Hoa Phong giọng nói đầy nghiêm túc.

-Nơi nào?

Lên tiếng là đệ tử đứng cạnh Dương Kỳ.

- Các sư huynh theo ta tất biết.

Dương Nheo mắt bán tín bán nghi, nhưng hắn vẫn chọn tin Hoa Phong, bởi vì hắn chắc chắn tên này khônng thể giở trò trước mặt hắn, đợi tìm được nơi tốt như lời Hoa Phong, đến lúc đó xử lý cũng không muộn.

Do dự một hồi cả đám bọn chúng cũng chấp nhận để Hoa Phong dẫn đường đến nơi " tu luyện tốt" kia.

https://thuviensach.vn

Trên đường đi Hoa Phong suy nghĩ có nên giết hết đám người này hay không, bởi sát khí từ trên người Dương Kỳ vẫn luôn tập trung vào hắn. Nhưng rất nhanh ý nghĩ này liền bị loại bỏ.

Giết một hai tên còn được, thật sự giết một lần mười mấy người, chắc chắn sẽ kinh động đến cao tầng tông môn, đến lúc đó lại phải nhờ đến sự thiệp của gia tộc, hoặc rất có thể xử ngay không cần luận tội, được không bù mất, dù rất muốn mang bọn chúng ra thử kiếm, nhưng mọi chuyện rất có thể sẽ là tai họa.

Kiếm chế sát niệm Hoa Phong đột nhiên dừng lại không đi tiếp.

Ý định ban đầu là dẫn đám người này vào bên trong hạp cốc, tiêu diệt sạch sẽ.

Nhưng đã không giết được dẫn chúng tới đó làm gì?

- Tiểu tử sao đột nhiên không đi nữa?

- Nếu không muốn chịu đau khổ thì đừng có giở trò.

Đang di chuyển bịnh thường thấy Hoa Phong đột nhiên dừng lại, Diệp Hải lên tiếng chất vấn cũng không quên hăm dọa.

- Đột nhiên ta nhớ ra, công việc sáng nay chưa có đi làm.

- Các sư huynh đây có thể làm giúp ta không?

Hoa Phong quay người lại giọng hơi trầm nói.

- Ha ha! não ngươi có vấn đề sao?

Nghe Hoa Phong nói bọn chúng lúc đầu hơi sửng sốt, sau rối cả đám phá lên cười châm chọc, Dương Kỳ vốn đang âm trầm sắc mặt cũng tốt lên không ít.

https://thuviensach.vn

- Để ta xem đầu ngươi có bị nóng hay không?

Diệp Hải với ý đồ bất thiện tiến lại gần, hắn đưa ra cánh tay vốn muốn sờ trán Hoa Phong.

- Bốp! bịch! bịch.

Ba thanh âm trầm đục liên tiếp vang lên. Chưa kịp đụng vào người Hoa Phong, hai mắt Diệp Hải đã tối sầm mất đi ý thức.

- Rắm chó mà thôi.

Hoa Phong phủi phủi tay, đưa cặp mắt khinh thường hướng về những người khác, rồi dừng lại trên người Dương Kỳ nhếch miệng.

- Ngươi sao...sao có thể?

Dương Kỳ mặt tái mét đưa ngón tay chỉ vào Hoa Phong lắp bắp, thần sắc không thể tin nổi. Màn xuất thủ của Hoa Phong vừa rồi thật sự quá kinh thế hãi tục.

Diệp Hải luyện khí nhị trọng đỉnh phong, chỉ kém Dương Kỳ luyện khí tam trọng sơ kỳ một chút xíu. Trong khi đó mấy ngày trước, dù không dùng chân khí bọn hắn cũng đã đánh Hoa Phong thừa sống thiếu chết, nhưng mới qua vài ngày ngắn ngủi, Diệp Hải luyện khí nhị trọng đỉnh phong lại không chịu nổi một kích, dù Hoa Phong ra tay bất ngờ nhưng không lý nào nhanh như vậy đã bị đánh gục.

Đám đệ tử bên cạnh miệng há hốc to đến nổi có thể nhét cả nắm tay, bọn cũng vô cùng kinh ngạc, nhưng lại không nghĩ nhiều được như Dương Kỳ, mà đơn giản trong nội tâm chỉ có một câu.

-Làm sao có thể?.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Không Thể Nhẫn Nhịn

Quả thật Hoa Phong xuất thủ rất nhanh, dù chưa tu luyện bất cứ một loại võ kỹ nào ngoại trừ Tam Biến kiếm pháp, nhưng kiếp trước hắn từng bốn năm theo học Triệt Quyền đạo, môn công phu nổi tiếng của vua võ thuật lẫy lừng lịch sử Lý Tiểu Long

Vừa rồi khi Diệp Hải đưa tay về phía mình, Hoa Phong dùng tốc độ nhanh như chớp giật, nắm cánh tay của hắn kéo về phia mình tung một đấm ngay chính diện khuôn mặt, sau đó bồi thêm một cước vào bụng, hệ quả Diệp Hải bị đá bay một đoạn khá xa nằm im bất động, không rõ sống chết. Nhưng Hoa Phong chắc chắn Diệp hải không chết do vừa rồi hắn chỉ vận dụng chân khí bình thường, lại còn chưa xuất hết lực, bằng không Diệp Hải đã chết không thể chết hơn.

- Lạ lắm sao?

- Lời ta nói vừa rồi chỉ còn hiệu lực khoảng ba hô hấp.

Hoa Phong mặt đối mặt cùng Dương Kỳ đắc ý ra lệnh. Lời nói của hắn rất rõ ràng, trong vòng ba lần hô hấp nếu bọn họ không làm việc thay hắn, hậu quả sẽ giống như tên kia sống chết không rõ.

- Hừ! si tâm vọng tưởng.

Mặc dù đang khá kinh ngạc, Dương kỳ vẫn hừ lạnh khinh thường, Hoa Phong lợi hại, nhưng là ra tay đánh lén, huống hồ bên phía hắn lúc này có tới mười bảy người, tính thêm hắn cả thảy mười tám. Dương Kỳ không tin với nhiều người như vậy lại không đánh nổi tên nhãi ranh trước mặt.

https://thuviensach.vn

- Có phải như vậy hay không, các ngươi thử rồi ắt biết.

- Nhưng ta nói trước, thời gian ba lần hô hấp đã hết, các ngươi có hối cãi cũng không còn cơ hội.

Hoa Phong với vẻ mặt không cho là đúng, buông lời khiêu khích.

- Tốt!

- Tất cả cùng lên, hôm nay ta sẽ cho ngươi biết, quá ngông cuồng sẽ không bao giờ có kết quả tốt.

Dương Trầm giọng, ra lệnh cho đám đệ tử bên cạnh, hai mắt đỏ ửng, hiển nhiên hắn đã nổi sát tâm, nhất định bằng mọi giá phải giết chết Hoa Phong nếu không sau này ắt sẽ không có ngày yên ổn.

Khi thấy Dương Kỳ đã thực sự muốn dồn mình vào chỗ chết, Hoa Phong trong lòng nhanh chóng đưa ra phán quyết, tên này nhất định phải chết không nghi ngờ.

- Hòa chó!.....Hòa chó! chó.....(đoạn này lỡ như có độc giả nào tên Hòa thì ráng chịu nha)

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Không Thể Nhẫn Nhịn (2)

Liên tiếp là những thanh âm trầm đục vang lên kèm theo tiếng hét không giống ai của Hoa Phong, mười mấy tên đệ tử vừa xông lên không ngoại lệ điều giống như Diệp Hải nằm im bất động, có khác chỉ khác tư thế nằm của chúng mà thôi.

Giải quyết xong mười bảy tên, bây giờ chỉ còn lại duy nhất một tên.

- Đến lượt ngươi rồi.

Hoa Phong thần sắc hờ hững đưa mắt về phía Dương Kỳ khẽ nói.

Dương Kỳ sắc mặt trắng bệch mặt cắt không chút máu, đang nhìn chằm Hoa Phong như nhìn quái vật. Hắn không thể nào tin được, tên tiểu tử mới cách đây vài ngày còn bị đánh không có sức hoàn thủ, bây giờ lại khủng bố như vậy. Có cho thêm trăm lá gan hắn cũng không dám chiến một trận.

- Sư huynh tha mạng, tất cả điều tại ta có mắt như mù.

- Sư huynh lòng dạ rộng lượng, không nên chấp nhất một tiểu nhân như ta.

Khi thấy Hoa Phong nhìn về phía mình với ánh mắt bất thiện, Dương kỳ thần sắc hoảng loạn, liên tục xin tha.

Thấy một màn như này, Hoa Phong nội tâm cười nhạt, khi người đông thế mạnh thì hùng hùng hổ hổ, đến lúc thất thế lại cầu xin như chó, loại tiểu nhân vật như vậy không đáng để hắn mạo hiểm ra tay.

https://thuviensach.vn

Dường như biết Hoa Phong không giết mình Dương Kỳ thầm thở phào, nhưng nội tâm lại vô cùng oán độc, hắn thầm thề sỉ nhục hôm nay, sau này sẽ trả lại gấp trăm ngàn lần.

Đang oán thầm bất giác hắn trông thấy một cái bóng lóe lên, hai mắt hắn tối sầm, mất đi liên lạc với thế giới bên ngoài.

- Tha chết cho ngươi không có nghĩa là không đánh ngươi.

- Như vậy mọi chuyện đã xong.

Phủi phủi tay Hoa Phong lẩm bẩm, theo hắn nghĩ đám người này phải ít nhất nằm liệt mười ngày nữa tháng.

Hắn đảo mắt nhìn quanh một lượt, để chắc chắn không bỏ sót tên nào, sau đó ngửa mặt nhìn lê, thần sắc tràn ngập chờ mong.

Công chức đường được đặt chính giữa sườn núi và đỉnh núi, là nơi tất cả các đệ tử tạp dịch phải đi qua, nếu muốn thăng cấp thành đệ tử ngoại môn.

Lúc này ngay trước cửa chính của công chức đường, một thiếu niên có gương mặt rất anh tuấn, chỉ tội dáng người hơi gầy.

Thiếu niên chính là Hoa Phong vừa từ sườn núi đi lên, mò mẫm mãi hắn cuối cùng cũng tìm đến được đây.

Công chức đường là một căn nhà lâu đời đã có phần xập xệ, theo như Hoa Phong quan sát, hắn đánh giá đây là một nơi "chó không thèm ở". Nếu không phải trên cửa có treo tấm bảng có ghi vài chữ ngoằn ngèo xấu xí "Công Chức Đường" có lẽ hắn tưởng mình nhầm chỗ.

Do dự một hồi, rốt cuộc hắn cũng bước vào, nhưng khi vừa đặt một chân vào trong, đập vào mắt hắn là một cảnh tượng suốt đời khó quên, đến nỗi sau này mỗi khi nghĩ đến hắn điều cười to.

https://thuviensach.vn

Trước mắt Hoa Phong là một lão già râu tóc bạc phơ, nhìn không ra cảnh giới. Điều đặc biệt ấn tượng là râu tóc đã trắng lão còn mặc nguyên bộ đồ trắng, đầu của lão được đặt ở trên một cái chiếc ghế cũng là màu trắng, chân lão gác lên cái bàn màu đen, ở trên miệng lão ngậm tẩu thuốc màu trắng, ấn tượng hơn đây lại là tư thế ngủ của lão.

-Khụ! Khụ!

Hoa Phong bịt miệng phì phì, cố gắng lắm mới ho khan được hai tiếng.

-Kẻ nào?

-Ầm! Ui da! cái cổ của ta, là tên chết tiệt nào?

Một âm thanh trầm đục vang lên, theo sau là tiếng kêu ai oán của lão già.

Vốn khi nghe có tiếng người lão ngốc đầu xem thử, lúc hạ đầu xuống do sức bật đàn hồi của thân thể, cái đầu của lão đẩy mạnh vào chiếc ghê bên dưới hệ quả chiếc ghế ngã ngửa thuận tiện lão cũng cắm đầu lao theo. Khoảng cách giữa chiếc ghế và mặt đất, cao gần một thước không gãy cổ đã là may cho lão.

Lồm cồm bò dậy, lão muốn nhìn thử xem têm chết tiệt nào hại lão, kết quả lão nhìn thấy một màn khiến lão tức phát điên.

Chứng kiến lão cắm đầu xuống đất, Hoa Phong đã không nhịn được mà bò lăn ra cười ha hả, hai tay đập đập mặt đất ra điều không thể buồn cười hơn.

- Nhãi ranh! ngươi cười đủ chưa?

Lão giận sôi máu quát lớn, hận không thể một chưởng đập chết tên ranh con này, dã hại lão suýt chút gãy cổ, như vậy cũng thôi, không ngờ lại còn dám cười trên nỗi đau của lão.

https://thuviensach.vn

- Ngươi từ đâu tới! tới có việc gì?

Giọng nói sắc bén như muốn giết người của lão không làm Hoa Phong kinh sợ chút nào.

Hắn đã bước hẳn vào trong nhà, đứng nép bên một cánh cửa. Sắc mặt giờ phút này rất bình thường, nhưng hễ cứ nhìn vẻ mặt như ăn ớt của lão, hắn lại được một phen mặt đỏ tía tai miệng thở phì phì.

- Nhãi ranh! sao không trả lời?

Thấy Hoa Phong không nói gì, Lão tức muốn thổ huyết, nhưng do chưa rõ nguyên nhân mới không một chưởng đập chết hắn, theo lão bình thường tất cả đệ tử trong tông, khi gặp lão phải khúm núm dạ thưa, không ngờ hôm nay lại chui ra một tên khốn kiếp xấc xược như này.

Hoa Phong có khổ mà không thể nói, hắn luôn cuối gằm mặt không dám đối diện với lão, nhưng lần này nhận thấy dường như lão đang mất dần sự kiên nhẫn, cho nên cố gắng hít một hơi thật sâu, hắn ngước mặt lên để chuẩn bị mở miệng, nhưng khi vừa nhìn thấy mặt của lão hắn không tài nào nhịn được nữa cất tiếng cười to.

-Đi chết đi!

Giận sôi máu đã lão không cần quan tâm tên ranh con từ đâu tới, tung cước nhắm thẳng ngực hắn mà xuất thủ.

Tốc độ của lão vô cùng nhanh, Hoa Phong dù đang cười phản ứng còn nhanh hơn, hắn lách người tránh thoát cú đá của lão.

- Ui da! ầm! rầm.

Ba âm thanh liên tục vang lên, Hoa Phong lại thêm một phen cười lớn, nhưng rất nhanh hắn cũng bỏ chạy mất dạng.

https://thuviensach.vn

Chạy được một đoạn thì nghe đằng sau vọng tới tiếng rống phẫn hận đến nghiến răng nghiến lợi như heo bị chọc tiết của lão.

-Ranh...con! ta...nhớ....kỹ...ngươi rồi, nhất.... định.... sẽ.... bầm thây.... ngươi.....vạn.....đoạn.....

Cách công chức đường một đoạn khá xa Hoa Phong mới ngừng lại, chưa kịp thở dốc hắn lại tiếp tục bò lăn đập đất mà cười, trông rất mất hình tượng.

Lúc nãy khi lão già xuất thủ, Hoa Phong đang đứng rất gần cánh cửa, do hắn tránh thoát cho nên một đòn của lão mục tiêu chính là cánh cửa, bởi vì tốc độ quá nhanh, lại sợ làm hỏng cửa, lão không kịp suy nghĩ vội vàng co chân, hệ quả lão úp mặt luôn vào đó, nhưng vi lực đạo quá mạnh cửa vẫn bị sập, rồi sau đó đè lên lão. Âm thanh thống hận vừa rồi từ đó mà ra.

Hết Buồn cười Hoa Phong mới nghĩ đến một vấn đề vô cùng nan giải. Muốn tấn thăng đệ tử ngoại môn cần thông qua lão già kia, bây giờ gây thù với lão như vậy, vừa gặp mặt chắc chắn là người chết ta sống, không thể nào lão đi chứng cho hắn.

Suy nghĩ một hồi hai mắt Hoa Phong sáng lên hắn đã có cách vượt qua ải này.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Chỉ Dựa Vào Lũ Rác Rưởi Các Ngươi

Hoa Phong lại tiến đến công chức đường một lần nữa, lần này hắn dùng thiên địa quyết nghịch chuyển khí tức bản thân, cải trang thành một người khác.

Nhìn sảnh đường ngổn ngang, suýt chút nữa hắn không nhịn được mà bật cười.

Cố gắng trấn định, Hoa Phong bước nhanh vào đại sảnh, lão già vẫn đang ngồi ngậm tẩu thuốc, nhưng trên trán của lão lúc này sưng một cục, cực độ áp chế, Hoa Phong hướng phía lão thi lễ,hắn nói.

- Đệ tử tạp dịch Hoa Phong ra mắt tiền bối.

Sắc mặt của lão đang rất phẫn hận, thấy có người tới lão chỉ liếc mắt một cái, lạnh nhạt nói.

- Tới đây có chuyện gì?

- Đệ tử đến là nhờ tiền bối kiểm tra tu vi, tấn thăng ngoại môn đệ tử.

- Mong tiền bối giúp cho.

Hoa Phong không kiêu ngạo không xiểm nịnh nói rõ ý đồ của mình.

- Hử!

Lão khẽ giật mình rồi nói tiếp.

https://thuviensach.vn

- Được rồi! đợi ta một chút.

-Đa tạ trưởng lão,

Hoa Phong âm thầm mừng rỡ, cuối cùng hắn đã qua mặt được lão.

Đợi một lúc lão già mang ra một hòn đá màu nâu xám, trên bề mặt hòn đá khắc hai vòng tròn màu đỏ và màu xanh, trông giống như nghiệm linh thạch nhưng khác ở chỗ hòn đá này lớn hơn mười lần, vả lại chỉ khắc có hai vòng ít hơn nghiệm linh thạch năm vòng.

- Đây là đá kiểm tra chân khí gọi là kiểm chân thạch.

Thấy Hoa Phong nghi hoặc lão nhếch miệng giải thích, thật ra lão quen rồi, mấy tên quê mùa như Hoa Phong đã không còn lạ lẫm với lão.

-Khi tu vi của ngươi đạt đến tứ trọng là có thể kích phát vòng màu đỏ.

- Còn cái dòng màu xanh, đợi khi nào ngươi đạt đến luyện thể kỳ mới có thể kích phát.

Nói đến đây thần sắc của lão trở nên có vài phần khinh thường, theo như suy nghĩ của lão, mấy tên đệ tử tạp dịch muốn đột phá đến luyện thể kỳ rất khó, thậm chí cả đời cũng không thê vượt qua.

- Đặt tay lên đây, sau đó thúc giục chân khí.

Híp mắt nhìn Hoa Phong, lão luôn có cảm giác tên này lão đã từng gặp qua ở đâu rồi, nhưng suy nghĩ mãi cũng không tài nào liên tưởng hắn với ai.

Hơi bất an, nhưng cố gắng làm cho mình bình tĩnh, Hoa Phong tiến lại gần đặt tay lên kiểm chân thạch, vận chuyển chân khí truyền vào bên trong, sau khi hấp thụ chân khí, vòng màu đỏ bên trên kiểm chân thạch lập tức sáng chói, không thể sáng hơn.

https://thuviensach.vn

- Tứ trọng đỉnh phong! hợp cách.

-Ngươi tên gì? Nhập tông khi nào?....

Hơi ngạc nhiên, nhưng cũng không có gì kỳ quái, lão hờ hững phán xét, sau đó hỏi rõ thân phận của Hoa Phong. Hoa Phong lẹo lưỡi nói láo. Tra hỏi một hồi tay lão cầm một miếng gỗ màu xanh loay hoay làm gì đó.

-Đây là thẻ bài thân phận, nhỏ máu vào sẽ nhận chủ, nhớ kỹ luôn đem theo bên người để chứng minh thân phận, nó sẽ theo ngươi đến luyện thể kỳ, cũng có thể là cả đời.

Khi làm xong đưa thẻ bài cho Hoa Phong, giải thích công năng, lão cũng không quên, đả kích hắn. Thật ra đa phần đệ tử tạp dịch tiến vào ngoại môn cả đời không thăng tiến rất là bình thường, cũng không tính là đả kích mà xem như là " nhắc nhở".

- Đa tạ tiền bối.

Hoa Phong hướng lão làm lễ, sau đó tiếp nhận tấm thẻ bài từ trên tay của lão.

- Hóa ra đây là thẻ bài thân phận.

Hắn nghĩ thầm, lúc mới nhập tông hắn cũng có một cái, nhưng không biết là gì cũng không nhỏ máu hiện giờ vẫn vô chủ.

- Xong rồi đi đi.

Lão phẩy phẩy tay đuổi Hoa Phong như đuổi ruồi.

- Khoan đã.

Hoa Phong đang âm thầm mừng rỡ, định quay người bước ra cửa, bị lão gọi giật lại, hắn nghĩ thầm.

https://thuviensach.vn

- Lẽ nào bị phát hiện rồi? không phải chứ?

- Mang thẻ bài thân phận, đến nội vụ đường trên đỉnh núi sẽ nhận được đồ. Đi đi.

Đang sợ đông sợ tây, nghe lão nói câu kế tiếp hắn mới thở phào nhẹ nhõm, lưng đã ướt đẫm mồ hôi.

-Đa tạ tiền bối, vãn bối cáo từ.

Thi lễ lần nữa Hoa Phong nhanh rời đi.

Khi đặt chân lên đỉnh núi Hoa Phong trợn mắt kinh ngạc, đỉnh Vân Phong là một mảnh đất hoàn toàn bằng phẳng, giống như bị ai đó một đao chặt ra, theo như suy nghĩ của hắn nếu dùng một đao gọt bay chóp núi, cần phải có tu vi trâu bò như thế nào.

Đưa mắt nhìn về phía xa xa, khu vực của đệ tử ngoại môn rộng hơn của đệ tử tạp dịch rất nhiều. Thẳng hướng nơi có dãy nhà đan san sát gần nhất. Hoa Phong định tìm người hỏi thăm nơi hạ lạc của nội vụ đường.

- Tiểu tử ngươi tìm ai?

Đang không biết tìm ai hỏi thăm thì bất ngờ đã có người lên tiếng, Hoa Phong nhất thời vui vẻ.

Đưa mắt nhìn sang người vừa lên tiếng là một thanh niên khoảng hai lăm hai sáu tuổi, mặc bộ trường màu vàng trên ngực trái có ký hiệu hình đám mây xanh, hiển nhiên là đệ tử ngoại môn của Thanh Vân tông.

Thanh niên này có lông mày hơi cong, khuôn mặt chữ điền, không tính là anh tuấn nhưng cũng dễ nhìn.

- ra mắt sư huynh, ta vừa mới tấn thăng ngoại môn không biết nơi đâu là nội vụ đường.

https://thuviensach.vn

- Tiện thể phiền sư huynh, chỉ đường giúp một chút.

Hoa Phong hành lễ ra vẻ tôn kính nói rõ khó khăn của mình.

- Hóa ra là tân đệ tử! hắc hắc.

Sau khi nghe Hoa Phong giải thích, thanh niên cười như có âm mưu gì đó. Thấy tình huống này Hoa Phong ầm thầm đề phòng bởi vì tên này rất cổ quái.

-Sư đệ đi thẳng rẽ trái chỗ con đường kia, tiếp tục đi thẳng, khi hết đường rẽ trái lần nữa là tới.

- Suýt chút quên giới thiệu, ta họ Vương, tên một chữa Lạch, sau này cứ gọi Vương sư huynh là được.

Thanh niên lấy tay chỉ chỉ đoạn đường vòng vo phía trước, sau đó còn tự giới thiệu bản thân, nhưng đôi tròng mắt khá linh động trông rất gian xảo.

- Thì ra là Vươn sư huynh.

- Ta họ Hoa tên cũng chỉ một chữ Phong.

- Đa ta sư huynh chỉ điểm, nhưng bây giờ không tiện nói chuyện, ngày sau gặp lại ta tất có hậu báo.

Hoa Phong cũng tự giới thiệu, nói vài lời khách sáo, rồi nhanh chóng rời đi. Hắn vừa đi được một lúc thanh niên tên Vương Lạch trên tay liền xuất hiện một tấm thông tấn phù, miệng lẩm nhẩm đọc gì đó, đọc xong hắn tay nắm chặt bóp nát. Khẽ nhếch miệng hắn nói.

-Lần này coi còn ai giành được với bọn ta. haha

Cười nham hiểm hắn cũng nhanh chóng rời đi.

https://thuviensach.vn

Men theo chỉ dẫn của Vương Lạch, đi được một đoạn khá xa Hoa Phong đột nhiên dừng lại, dọc đường hắn luôn có cảm giác không đúng, nhưng bây giờ có ngốc hắn cũng biết bị lừa, bởi vì phía trước là đường cụt, cuối đường có mấy bộ bàn ghế đá, hiện tại ở đó tụ họp khoảng bảy tám người, Vương Lạch chỉ đường cho hắn cũng nằm trong số đó.

Tất cả bọn họ đang đưa mắt nhìn về phía Hoa Phong như nhìn con mồi béo bở, ánh mắt kia thật sự rất thích thú.

- Vương sư huynh, vừa nãy huynh nói theo hướng này sẽ gặp nội vụ đường, tại sao không thấy gì hết vậy.

Hoa Phong giả vờ lên tiếng chất vấn Vương Lạch, khi chưa hiểu rõ chuyện gì, hắn không muốn trực tiếp xé rách da mặt.

- Tiểu tử ngu ngốc ngươi ngu thật hay giả vờ ngu. haha

- Ta nói ngươi biết ở đây không có cái nội vụ đường nào cả, mà chỉ có nội vụ ngươi thôi.

Vương Lạch cười ha hả lớn tiếng châm chọc, đồng thời nói chuyện khiến Hoa Phong nhíu mày khó hiểu " Nội vụ ngươi" là như nào.

- Nội vụ ngươi chính là từ bây giờ trở đi ngươi chính là người hầu của tám huynh đệ chúng ta.

- Công việc của ngươi rất đơn giản, đấm bóp, giặt giũ, tới bữa ăn đi lấy cơm về là được.

Dường như nhận thấy tên tiểu tử ngu ngốc này chưa hiểu chuyện một tên khác lên tiếng giải thích, giọng nói rất hả hê.

- Nếu ta không đồng ý thì sao?

Hoa Phong sắc mặt bình tĩnh hỏi lại.

https://thuviensach.vn

- Ngươi không có nghĩa vụ từ chối, vì từ chối.... hiểu không?

Một tên trong đó giọng điệu khinh thường trả lời, hắn còn đưa tay lên cổ xẹt qua một cái, ý bảo không đồng ý chỉ có con đường chết.

- Chỉ dựa vào lũ rác rưởi các ngươi?

- Rắm chó mà tưởng mình là trầm hương sao? ngu ngốc.

Hoa Phong liếc mắt hất hàm ngông cuồng nói. Hắm đã quét thần thức quan sát xung quanh một dặm, thấy không ai khác ngoài đám người này. Tổng cộng có tám tên, ba người luyện khí thất trọng, ba người bát trọng, một người cửu trọng, cuối cùng người có tu vi cao nhất là người thanh niên ngồi chính giữa tu vi thập nhị trọng. Du tu vi thấp hơn nhưng do tu luyện thiên địa quyết cảm ứng khí tức vô cùng minh mẫn vả lại không còn là gà mờ tu luyện, cho nên vừa liếc qua hắn liền biết rõ tu vi của bọn chúng.

Quan trọng hơn hết hắn nắm chắc có thể đối phó đám người này, không biết Luyện Thể kỳ mạnh như thế nào, nhưng trong trực giác hắn cũng có thể đánh một trận.

- Tiểu tử muốn chết?

- Chỉ mới tu vi tứ trọng đỉnh mà đã khẩu xuất cuồng ngôn, thật sự không biết chữ chết viết như thế nào.

Đám người Vương Lạch vô cùng tức giận, bọn họ không thể ngờ một tên nhãi ranh vắt mũi chưa sạch lại ngông cuồng như vậy, nhưng theo họ hành động của Hoa Phong là không biết sống chết, tự đi tìm chết.

- Thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục đóng cửa lại cứ thích nhảy vào.

- Ỷ mình có chút tu vi là coi trời như nắm đấm của ngươi sao.

https://thuviensach.vn

- Nếu đã như vậy hôm nay ta sẽ dạy ngươi, làm người không nên quá ngông cuồng, vì ngông cuồng sẽ chết rất nhanh.

Thanh niên giải thích "nội vụ ngươi" cho hắn vẻ mặt khinh thường, buông lời châm chọc, theo đó cũng bước ra khỏi đám người tiến lại gần Hoa Phong, ý muốn dạy cho hắn bài học.

- Ta nói ngươi không hiểu hay ngu quá không thể hiểu?

- Rắm chó mãi mãi là rắm chó. hiểu không đồ rắm chó?

Hoa Phong tiếp tục mắng lớn không kiêng nể gì.

- Chết đi!

Thanh niên sắc mặt xanh đỏ giao thoa, vốn hắn định bước từ từ để làm sụp đổ tâm lý của Hoa Phong khiến Hoa Phong sợ hãi, quỳ xuống cầu xin hắn tha mạng, nhưng hắn không thể ngờ tên này không những không sợ mà còn mắng hắn là rắm chó, hắn tức đến suýt chút nữa thổ huyết, đây là sỉ nhục cỡ nào chứ, nếu không đánh tên này tàn phế hắn đâu còn mặt mũi mà lăn lộn.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Trận Chiến Đầu Tiên

- Phong quyển tàn vân.

Thanh niên dồn chân khí vào hai cánh tay, chân khí tầng bảy vô cùng hùng hồn. Thân hình hắn lao nhanh như tên bắn khi khoảng cách hai người còn khoảng năm thước, đột nhiên hắn dặm chân nhảy lên không trung hơn hai thước, nắm đấm mang theo kình phong vô cùng mạnh mẽ nhắm thẳng mặt Hoa Phong mà công kích. Đây là một chiêu quyền pháp vô cùng lợi hại mà chỉ có đệ tử ngoại môn mới có thể học, Song long thất sát.

Ý nghĩa của môn võ kỹ này là một khi vận khí thì hai cánh tay như hai con rồng, theo như trong võ kỹ ghi chép, mỗi một quyền xuất xuất ra như thần long gầm thét, như ma long chấn hải, rất lợi hại.

Trong suy nghĩ của thanh niên chỉ cần trúng quyền, tiểu tử ngông cuồng không chết cũng tàn phế.

Nhìn khí thế hùng hồn của thanh niên Hoa Phong hơi chút kinh ngạc, thất tầng luyện khí đã lợi hại như vậy, mười hai tầng luyện khí sẽ như nào.

Không có thời gian cho hắn suy nghĩ quá nhiều, tốc độ của đối phương rất nhanh, quyền kình chớp mắt đã từ trên cao giáng xuống.

-Ầm!

-Làm sao có thể?

https://thuviensach.vn

Tiếng chấn động của mặt đất một quyền kinh khủng vừa rồi của thanh niên đã bị Hoa Phong lui nhanh về sau tránh thoát. Hắn trợn mắt không thể tin một chiêu tám phần chân khí của hắn lại đánh vào mặt đất.

- Bốp! bịch...bịch

Trong lúc hắn thất thần thì đã không còn cơ hội xuất ra quyền kế tiếp. Ngay khi tránh thoát được đòn sát thủ của thanh niên, nhân cơ hội đối phương vẫn đang mặt cắm xuống khi quyền kình va chạm cùng mặt đất, Hoa Phong áp sát cực nhanh, tung luôn một cước vào mặt, khiến thanh niên lộn vòng trên không trung, chưa dừng lại hắn lấy tốc độ nhanh nhất tung người bồi thêm một cước nữa.

- Ngươi! ngươi!

Thanh niên rơi thẳng xuống đất miệng thổ huyết, hắn cực độ không cam lòng, hắn thật khó có thể chấp nhận mình lại bại dưới tay một tên tiểu tử luyện khí tầng bốn. Thốt lên được hai câu liền gục xuống bất tỉnh.

- Ta đã nói rồi, rắm chó mà nghĩ là trầm hương.

Sau khi đánh thanh niên bất tĩnh, Hoa Phong đưa mắt về phía đám người kia khinh thường nói.

Đám người Vương Lạch đang trợn mắt há mồm, chuyệm vừa rồi xảy ra quá nhanh, vượt ra ngoài trí tưởng tượng của chúng, vốn bọn chúng nghĩ sau một quyền của tên đồng bạn sẽ là bộ dạng thê thảm của tiểu tử kia, nhưng không ngờ tình cảnh lại hoàn toàn đi trái với lẽ thường, kẻ bị thê thảm là đồng bạn của chúng, còn tên tiểu tử chết tiệt lại đưa ánh mắt khiêu khích cùng khinh thường nhìn về bên này.

- Là chúng quá ta xem thường ngươi.

- Không ngờ ngươi có thể vượt cấp chiến đấu như trong truyền thuyết.

https://thuviensach.vn

Vương Lạch sau một hồi kinh ngạc, thu lại hoàn toàn khinh thường vừa nãy âm trầm nói.

- Nhưng như vậy chỉ càng khiến ngươi chết nhanh hơn một chút.

Thanh niên có tu vi luyện khí tầng mười hai ánh mắt lóe sát khí cắt lời Vương Lạch.

- Bằng vào mấy con chó dại các ngươi?

Hoa Phong cười châm chọc.

- Muốn chết?

-Trịnh Vân, Lưu Hành Đức, Lý Thiện. Ba người các ngươi bắt hắn về đây cho ta.

Bị Hoa Phong phỉ báng như vậy, thanh niên tầng mười hai sát khí xông lên tận đầu, sắc mặt vô cùng khó coi, nhưng hắn không ra tay mà ra lệnh cho ba người có tu vi bát trọng, đối phó Hoa Phong, theo hắn nghĩ ba người là quá đủ để tóm gọn tên này.

- Tiểu tử chỉ trách ngươi quá ngông cuồng.

Lưu Hành Đức nham hiểm nói vỡi Hoa Phong.

- Kẻ vượt cấp chiến đấu ai ai không phải thiên tài, mà thiên tài chắc chắn có bí mật.

Lý thiện ánh mắt tham lam nói.

- Tốt nhất đừng phản kháng, nếu không..hừ!

Trịnh Vân đe dọa.

- Sủa nhiều quá, có cắn thì cắn đi.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong nhìn thẳng ba người nhếch miệng, đây là thứ ngôn ngữ chửi người độc nhất vô nhị, mà chỉ mình hắn có thể nắm giữ ở thế giới này.

Dù khinh thường nhưng nội tâm Hoa Phong lại cực kỳ nghiêm túc, đối phó với ba cao thủ tầng tám luyện khí thật quá ư không dễ dàng, hắn có quá ít kinh nghiệm chiến đấu.

- Đành tùy cơ ứng biến thôi.

Hoa Phong nghĩ thầm.

- Thật sự muốn chết? Để ta xem miệng lưỡi ngươi chút nữa sẽ méo đến cỡ nào?

Lý Thiện tức giận gằn giọng.

- Thiên mã hành không.

- Thông thiên thất cước.

- Nhất kiếm động giang sơn.

Ba tiếng hét lớn bọn họ điều thi triển tuyệt kỹ.

Thiên mã hành không là của Lý Thiện, hai chiêu còn lại lần lượt là của Lưu Hành Đức và Trịnh vân.

Cả ba tu luyện điều là danh kỹ uy lực vô cùng lợi hại, một người dùng đao, một dùng kiếm người còn lại không sử dụng binh khí nhưng đôi chân như hai thanh sắt.

Hoa Phong sắc mặt ngưng trọng, hắn không có võ kỹ chỉ có thể vận dụng triệt quyền đạo để đối phó bọn họ, quả thật thiệt thòi không nhỏ, nếu như một người còn thôi, đây lại là ba người tổ hợp cực khó đối phó.

https://thuviensach.vn

Đại đao thiên mã hành không của Lý Thiện khí thế sắc bén rất nhanh to dần trong tầm nhìn của Hoa Phong, tưởng chừng như sắp bị bổ đôi, thì hắn khẽ lách người tránh thoát, chưa kịp thở dốc, thất cước và kiếm pháp của hai người Lưu Hành Đức và Trịnh Vân một trước một sau ập tới, bọn họ phối hợp cực kỳ linh hoạt, chật vật tránh được thất cước của Lưu Hành Đức khó khắn né đi chỗ hiểm trước thanh kiếm của Trịnh Vân, nhưng cuối cùng cũng không thể tránh trọn vẹn, bị lưỡi kiếm xẹt qua vai, máu tươi phun ra ướt cả một góc áo.

- Haha! Tiểu tử bây giờ ngươi biết mình ngu ngốc đến mức nào chưa?

- Nhưng dù có biết cũng không còn đường quay lại, Đi chết đi.

Đứng bên này nhìn sang trông thấy Hoa Phong bị trúng chiêu, đám Vương Lạch khuôn mặt mới giãn ra.

- Chỉ là một tên không biết sống chết.

Thanh niên tu vi tầng mười hai khinh thường nói.

-Nhất kiếm tru hồn.

-Tam cước đoạt mệnh.

-Truy phong thiên địa.

Ba người được thế liền tiếp tục tấn công, lần này tới trước là Trịnh Vân với chiêu danh kỹ nhất kiếm tru hồn.

Đã có chuẩn bị Hoa Phong rút kiếm ra từ sau lưng, Thanh Phong kiếm trên tay làm hắn thêm tự tiên vài phần.

Quan sát thanh kiếm trên tay Hoa Phong đám người đang xem chiến đấu từ xa suýt chút bật ngữa

https://thuviensach.vn

- Tiểu tử kia không ngờ sử dụng kiếm gỗ, có phải ta hoa mắt không?

-Không sai là kiếm gỗ.

Vương Dụi mắt nghi hoặc, thanh tu vi cao nhất kia đính chính lại giúp hắn.

- Hắn có phải bị điên không? lại dám dùng kiếm gỗ chiến đấu.

- Cái này là ngông cuồng hay kiêu ngạo?

Bọn họ liên tục bàn tán đầu tiên là kinh ngạc, sau đó châm chọc khinh thường, cuối cùng chờ mong bộ dạng thê thảm của Hoa Phong. Thanh niên bị thua đã được cứu tỉnh lại, hắn nghiến rằn nghiến lợi nhìn chằm chằm Hoa Phong hận không thể chém chết hắn ngay lập tức, nếu có ánh mắt có thể giết người, hiện tại Hoa Phong đã chết vô số lần.

Điều động một luồng chân khí bao quanh Thanh Phong kiếm, cảm nhận phương vị hướng gió và quỹ tích chiêu thức của đối phương, rất nhanh Hoa Phong xuất thủ phản kích.

Hắn lao lên đón đỡ đường kiếm của Trịnh Vân, lách người né tránh cước pháp Lưu Hành Đức, cuối cùng lướt ngang thoát hiểm đao pháp của Lý Thiện.

Lúc lướt qua Lý Thiện, Hoa Phong dùng tốc độ vô cùng nhanh, chuyển hướng kiếm vỗ mạnh sóng kiếm vào lưng hắn, bị sóng kiếm mang theo chân khí đập mạnh, trong lúc không đề phòng Lý Thiện văng xa một đoạn, nằm sóng soài trên mặt đất hộc máu trọng thương, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu.

-Cái gì! sao hắn làm được?

https://thuviensach.vn

Đám người quan sát trong thấy cảnh này kinh sợ không thôi. Đặc biệt là lúc Hoa Phong đổi hướng kiếm làm trọng thương Lý Thiện, bọn chúng không thể nào hiểu nỗi hắn làm như thế nào. Thanh niên kia cũng khó có thể tin, một tiểu tử tu vi chỉ mới tứ trọng, xuất ra một chiêu kiếm mà chính hắn cũng không thể làm được.

Phải biết khi hai người lướt qua nhau, muốn tấn công đối phương ngay lúc đó từ sau lưng, đòi hỏi người xuất thủ phải cần tốc độ, và kỹ xảo phải gọi là khủng bố, nếu như vừa rồi hắn muốn giết Lý Thiện chẳng phải một kiếm xuyên tim sao?

- Trên người tiểu tử này tuyệt đối có bị mật.

Một tia tham lam lóe lên rồi in hằn trong mắt thanh niên này.

- Ba ngươi các ngươi cùng lên đi.

Thanh niên nói với ba người Vương Lạch.

- Vâng sư huynh!

Hai người Trịnh Vân thần sắc kinh ngạc, có chút thoái ý liếc Hoa Phong rồi liếc Lý Thiện đang trọng thương. Bọn hắn không hiểu đã xảy ra chuyện gì, vì lúc đó cả hai đang quay lưng hướng ngược lại. Nhưng nhìn Lý Thiện bị trọng thương họ mới biết tiểu tử này không đơn giản.

-Bọn ta tới đây.

Đang trong lúc do dự thì ba người Vương Lạch đã tham gia chiến đấu.

- Hoa Phong à Hoa Phong, ngươi rất lợi hại, vượt xa sự tưởng tượng của ta.

- Nhưng đến đây thôi.

https://thuviensach.vn

Vương Lạch lên tiếng tỏ vẻ tiếc hận.

- Cắn đi! sủa nhiều đau tai.

Hoa Phong khiêu khích, nội tâm đã vô cùng ngưng trọng, Vương Lạch này có tu vi luyện khí cửu trọng, cộng thêm hai người Lưu Hành Đức và Trịnh Vân còn có hai người thất trọng, đôi hình tổ hợp này không dễ ăn chút nào.

-Hừ! sắp chết đến nơi còn không biết tốt xấu.

Một tên thất trọng tức giận, hắn chưa từng thấy ai vô sĩ như tên tiểu tử này, miệng lưỡi rất độc ác, thật làm người giận sôi.

- Bắt hắn lại rồi tính.

Vương Lạch gằn giọng nói, hiển nhiên máu hắn cũng lên não rồi.

Ngay lập tức năm người tạo thành hình tròn vây quanh Hoa Phong, ý đồ không cho hắn trốn thoát.

Hoa Phong đang suy tính có nên sử dụng tam biến kiếm pháp hay không, nhưng hắn lại nhanh chóng xua đi ý nghĩ này, bởi vì khi xuất ra tam biến tất cả đám người này phải chết không nghi ngờ. Ở đây lại không phép giết người.

-Chỉ tại mình không có võ kỹ thích hợp.

Hoa Phong âm thầm cười khổ, lại phải tùy cơ ứng biến rồi.

-Kinh vân sát.

- Nhất kiếm động giang sơn.

- Thông thiên thấy cước.

https://thuviensach.vn

.....

Ngay khi Hoa Phong đang suy tính thì năm người dẫn đầu là Vương Lạch đã hướng về phía hắn phát động công kích.

Vận chuyển hai luồng chân khí, Hoa Phong liền nhắm thẳng tên luyện khí thất trọng xuất thủ, ý muốn đột phá vòng vây chuẩn bị xông ra ngoài.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Tam Biến Hiện Thế, Khí Tuyệt Thân Vong

Sử dụng phong lôi bản nguyên, Hoa Phong dùng tốc độ cực nhanh, né tránh đòn công kích của tên đệ tử tu vi thất trọng, rồi tung một cước đá văng hắn ra xa. Khi Hoa Phong đột phá vòng vây, do không kịp phản ứng cho nên công kích của bốn người còn lại đánh vào khoảng không.

Bọn họ hết sức tức giận, không ngờ năm người có tu vi thấp nhất là luyện khí thất trọng, không thể vây khốn được một tiểu tử luyện khí tầng bốn, còn bị hắn đả thương, chuyện này nếu đồn ra ngoài bọn họ còn mặt mũi nhìn ai nữa chứ.

- Bắt lấy hắn! ta muốn hắn sống không bằng chết!

Sỉ nhục, một sự sỉ nhục không thể rữa sạch, Vương Lạch đã thực sự động sát tâm, chuyện hôm nay ngoài bọn họ ra tuyệt đối không thể cho thêm người biết, nếu muốn không cho ai biết, Hoa Phong chắc chắn phải chết.

- Muốn giết ta sao? tốt!

Hoa Phong hai mắt lóe sát khí, muốn dồn hắn vào chỗ chết, cho dù hắn nắm châc có thể thoát thân, nhưng đám người này hết lần này đến lần khác liên tục muốn hắn chết, đã vậy cùng lắm trốn về gia tộc thôi.

Hoa Phong vừa đánh vừa lui, lui đến gần thanh niên tu vi luyện khí tầng mười hai.

- Nhớ cho kỹ sau này nếu có đầu thai nhớ làm người tốt.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên nghe Hoa Phong nói như vậy, không những đám người Vương Lạch mà ngay cả thanh niên luyện khí tầng mười hai, cũng có chút nực cười. Bọn họ nghĩ tiểu tử này đang nói mình hay sao? Nhưng rất nhanh bọn hắn đã có câu trả lời.

- Tam biến! thức thứ nhất, nhân động chi kiếm.

Hoa Phong vừa dứt lời Thanh Phong kiếm đã đâm xuyên ngực thanh niên phía sau, những người còn lại đang lao về phía hắn công kích, bỗng dưng đứng khựng lại, thần sắc vô cùng khủng hoảng và sợ hãi nhìn về phía Hoa Phong.

Hai tay bọn họ vịn lấy yết hầu, khoảng chừng một hơi thở, máu tươi từ đó phun ra như suối, tất cả tắt thở bỏ mình, chết không thể chết hơn.

- Ngươi! ngươi!

Thanh niên luyện khí tầng mười hai từ đầu đến giờ chưa kịp ra tay, nhìn chằm chằm Hoa Phong, thốt lên được hai câu thần sắc đầy không cam lòng, ý thức cũng nhanh chóng chìm vào bóng đêm vĩnh hằng.

Đám người vương Lạch và thanh niên kia, bọn họ đến lúc chết cũng luôn suy nghĩ một điều, chết như thế nào? vì sao lại chết?

Hiện trường chỉ còn lại Hoa Phong và ba người Lý Thiện.

- Ngươi! ngươi xong rồi không ngờ ngươi lại dám sát hại sư huynh đệ đồng môn.

- Ta nhất định phải đi bẩm báo tông môn, ngươi chết chắc rồi.

Thanh niên đánh trận đầu tiên với Hoa Phong thần sắc vô cùng sợ hãi, nhưng nghĩ đến tông môn nên cố trấn định, chỉ trích hắn, hy vọng Hoa Phong biết sợ mà lui.

https://thuviensach.vn

- Đáng tiếc ngươi không có cơ hội đó.

Hoa Phong vẻ mặt lạnh nhạt, một kiếm đâm xuyên tim, không kịp hét lên hắn đã tắt thở chết không thể chết hơn.

Hoa Phong quay người lại, thì Lý Thiện và tên đệ tử tu vi luyện khí tầng bảy đã bỏ chạy, nhưng do bị trọng thương, cho nên tốc độ không nhanh lắm liền bị hắn đuổi kịp, một kiếm kết liễu tên đệ tử luyện khí tầng bảy, rồi hướng về Lý Thiện đi tới.

Lý thiện biết không thể chạy thoát, ngồi bệt xuống đất nhìn Hoa Phong đang từ từ bước lại.

Mỗi bước của Hoa Phong trông rất nhẹ nhàng, nhưng đối với hắn lại như bước chân của tử thần vậy, hắn rất hối hận và thầm mắng mười tám đời tổ tông Vương Lạch chết tiệt, không ngờ lại dẫn về một tên biến thái như vậy, mới chỉ luyện khí tầng bốn, nhưng chém giết tầng bảy tầng tám thậm chí tầng mười hai như giết chó giết gà, hắn biết hôm nay bọn hắn chắc chết cũng là chết oan, bởi vì tông môn có cố hết sức để điều tra đi chăng nữa, cũng không ai có thể nghĩ tới một người chỉ mới luyện khí tầng bốn như tiểu tử này, lại chính là hung thủ, chuyện này quá mức kinh thế hãi tục.

- Trước khi chết ta muốn được minh bạch một điều.

Biết Hoa Phong không thể nào tha cho mình, đợi Hoa Phong lại gần Lý Thiện lên tiếng nói.

-Được! ngươi cứ nói!

Hoa Phong vẻ mặt không thể gần gũi đáp lại.

- Thực ra ngươi là ai?

- Ngươi giết họ như thế nào?

https://thuviensach.vn

Lý Thiện lên tiếng hỏi, lặng lẽ chờ mong đợi câu trả lời, những gì hắn muốn biết cũng là những gì đám người đã chết kia muốn biết.

- Ta Hoa Phong phụ thân Hoa Vô Kỵ, cũng chính là gia chủ đang tại nhiệm của Hoa gia.

- Còn giết như thế nào ngươi không thể hiểu được.

-Chỉ có thể nói cho ngươi biết" Tam biến hiện thế, khí tuyệt thân vong"

Lý Thiện nghe Hoa Phong nói mà há hốc mồm kinh ngạc, hắn đã ở tông môn hơn mười năm chưa hề xuống núi, hắn không biết Hoa Phong là phế vật, nhưng danh tiếng Hoa gia lại không thể không biết, một gia tộc có thể diệt gọn Thanh Vân tông trong vài canh giờ.

Đến lúc này hắn đã triệt để tuyệt vọng, dù có điều tra được hung thủ, tông môn cũng không thể trả lại công đạo cho bọn họ.

Về phần cái gì" Tam biến hiện thế, khí tuyệt thân vong" quả thật quá cao thâm, dù Hoa Phong có giải thích hắn cũng không thể hiểu nổi.

Điều hắn cảm thấy nghi hoặc là, Hoa Phong đường đường là thiếu chủ Hoa gia vì sao lại đầu nhập tông môn cửu phẩm, có muốn biết hắn vĩnh viễn cũng không thể biết, ý thức của hắn đã dần dần biến mất, nhưng hắn không giống như mấy người kia, ít nhất hắn cũng biết vì sao mình chết.

Một kiếm kết liễu Lý Thiện, Hoa Phong nhanh chóng rời khỏi hiện trường, hắn định đi tìm người khác hỏi thăm nội vụ đường.

Hoa Phong cũng suy nghĩ, rất khó để liên liên tưởng đến hắn với hung thủ, vì tu vi hắn quá thấp.

Dù sao để phòng ngừa vạn nhất hắn cũng phải hết sức cẩn thận, nếu có chuyện gì không hay, lập tức trốn về gia tộc.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong không hề biết khi hắn vừa rời khỏi hiện trường, thì có một hắc y nhân đột nhiên xuất hiện, hắc y nhân rắc một thứ bột màu trắng lên các thi thể, rất nhanh tám cỗ thi thể đã hoàn toàn biến mất như chưa từng tồn tại, hắn còn xóa luôn tất cả các dấu vết chiến đấu và các vết máu. Thân thủ người này vô cùng cao siêu, chỉ mất vài hơi thở hiện trường chiến đấu liền trở về y hệt như lúc ban đầu.

Làm xong hết thảy hắc y nhân thần không biết quỷ không hay lặng lẽ rời đi.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Kinh Thế Hãi Tục

Sau vụ huyết án, Hoa phong cũng đã hỏi thăm được nơi hạ lạc của Nội Vụ đường, lúc này hắn đang đi trên đường lớn, vẻ mặt có vài phần lo lắng bất an. Vốn khi đến Nội Vụ đường chứng minh thân phận thành công, hắn được phát cho hai bộ trang phục dành cho ngoại môn đệ tử, nếu như vậy cũng thôi, đằng này nơi ở của hắn là tiểu viện phía nam, rất trùng hợp đám người Vương Lạch cũng ở đó.

Hoa Phong không biết là vô tình hay cố ý, hắn chỉ có thể tính được bước nào hay bước ấy. Đi được một đoạn cho tới khi trông thấy tiểu viện nơi xa. Khi đưa mắt nhìn qua bên mấy cái ghế đá đặt dưới gốc cây nơi cuối con đường bị cụt, Hoa Phong thần sắc kinh hãi thiếu chút quay đầu bỏ chạy.

Nơi có mấy chiếc ghế đá kia, chính là hiện trường chiến đấu ban nãy, nhưng cái làm Hoa Phong hoảng sợ là nơi đây từng có tám cỗ thi thể, rất nhiều các dấu vết đánh nhau mà bây giờ lại vô cùng sạch sẽ, cứ như thể nó là vậy.

Cố gắng trấn định, hít một hơi thật sâu hắn chầm chậm đi về phía tiểu viện, hắn không thể chạy, bởi vì chạy chẳng khác nào tự nhận tội.

Tiểu viện là một dãy nhà có chín phòng, chỗ ở của Hoa Phong là phòng đầu tiên, cũng là phòng số một. Đứng nhìn cửa phòng suy tư một hồi khá lâu hắn mới mở cửa đi vào, trong tư duy của hắn, từ hiện trường cho thấy, chuyện này đã kinh động đến tông môn, nhưng không muốn các đệ tử bất an, nên có lẽ đang âm thầm điều tra, vì vậy kể từ bây giờ hắn làm gì phải hết sức cẩn thận.

https://thuviensach.vn

Căn phòng Hoa Phong vừa tới, rộng bằng hai lần căn phòng khi còn là đệ tử tạp dịch. Đặc biệt hơn đệ tử ngoại môn mỗi người ở một phòng, chứ không phải ba phòng như đệ tử tạp dịch, do nơi này quá rộng, đệ tử ngoại môn số lượng rất ít khoảng trăm người, cho nên các tiểu viện cách nhau rất xa, nếu không Hoa Phong cũng không thể nhàn nhã như vậy.

Dọn dẹp qua loa một chút Hoa Phong bỏ ra ngoài đi dạo, hắn đi vòng quanh tiểu viện. Hoa Phong suy nghĩ ở đây có chín phòng, tám người kia mỗi người một phòng, tính thêm hắn là đủ số.

- Có lẽ là vô tình sắp xếp mà thôi.

Hoa Phong nghĩ thầm, nhưng theo hắn biết trong tông môn toàn lão quái vật, vụ thảm án trôi qua cũng đã vài canh giờ, chắc hẳn là bọn họ đang giăng bẫy chờ hắn chui vào.

Đi một vòng Hoa Phong ngồi xuống một chiếc ghế đá, dõi mắt nhìn xa xa, hắn đang hồi tưởng lại tình cảnh trận chiến ban nãy, có thể nói ngoại trừ đám người Dương Kỳ bị hắn đánh cho không thể phán kháng, thì trận chiến với bọn Vương Lạch là trận chiến đầu tiến của hắn, nếu không sử dụng Tam Biến kiếm pháp, giờ đây người chết có khi là hắn.

Nhớ lại thức kiếm đoạt mạng kia của mình, Hoa Phong không thể ngờ hắn lại xuất kiếm nhanh đến như vậy, ban đầu khi thi triển còn có cái bóng của hắn đi theo, nhưng lúc giết đám người kia, thì tốc độ lại nhanh đến mức không ai nhìn ra được đường kiếm của hắn ngoại trừ chính hắn.

Trầm ngâm một lát Hoa Phong đã hiểu ra vấn đề, đó là tu vi của hắn đột phá tứ trọng, kết hợp ba loại chân khí, cùng vài loại bản nguyên, tạo nên một kiếm hoàn hảo không kẻ hở. Nhưng hắn biết do bọn người Vương Lạch tu vi chỉ là luyện khí, cho dù có là tầng mười hai thì cảm ứng nguy hiểm không mạnh, vả lại phản ứng không nhanh, cuối cùng bọn chúng đối với Hoa Phong xem trọng thì ít, khinh thường thì nhiều, cho nên một kiếm

https://thuviensach.vn

xuất ra của hắn mới có thể nhanh gọn giết hết bọn họ, bằng không với tu vi của hắn, một kiếm đoạt mạng thanh niên luyện khí tầng mười hai là rất khó, thậm chí là không thể. Nếu đổi lại là một cao thủ luyện thể kỳ, cảm quan nguy hiểm và phản ứng của họ rất nhanh, dù không đề phòng cũng có tám phần tránh thoát, hai phần còn lại còn tùy theo bọn họ có cao cao tại thượng mà khinh thường hắn hay không.

Nhược điểm của bộ kiếm pháp này chỉ có thể tấn công trong một khoảng cách nhất định, xa nhất là mười thước gần nhất là hai thước, nếu vượt qua khoảng cách này không thể thi triển.

Hồi tưởng lại cũng giúp cho Hoa Phong thêm cảm ngộ mới về kiếm pháp của bản thân và bổ sung cho hắn một ít kinh nghiệm chiến đấu.

Ngồi một lúc Hoa Phong đứng dậy đi tới công kỹ các và đan các. Lúc ở nội vụ đường hắn được hướng dẫn, mỗi một đệ tử ngoại môn được miễn phí lựa chọn một bộ võ kỹ và công pháp tại công kỹ các và nhận đan dược tu luyện ở đan các.

Đan dược ở đây là tụ khí đan và hồi khí đan, mỗi thứ đượcnăm viên một tháng dành cho đệ tử có tu vi tứ trọng đến lục trọng, mười viên từ thất trọng đến cửu trọng, mười lăm viên từ thập trọng đến thập nhị trọng, còn muốn lần thứ hai lựa chọn võ kỹ và công pháp cùng với có nhiều đan dược cần điểm cống hiến để đổi.

Điểm cống hiến là làm nhiệm vụ tông môn, chém giết yêu thú, cũng có thể cùng các đệ tử khác tranh đấu đánh cược mà có.

.....

Cùng lúc Hoa Phong đang trên đường tới công kỹ, đan các thì ở một nơi cách Thanh Vân tông hơn ngàn dặm về phía bắc, Thiên Vân thành trong một trang viên nước chảy quanh co, hòn giả sơn tinh xảo, hoa đua đủ mọi sắc màu, thập phần thanh nhã yên bình.

https://thuviensach.vn

Lúc này trong một đình các nhỏ ở cuối trang viên có một nam một nữ đang ngồi đối diện với nhau.

- Vô Kỵ!

-Phong nhi không biết có chịu được cực khổ hay không.

Nữ nhân lên tiếng, hóa ra nàng là Dương Tuệ Lan mẫu thân Hoa Phong còn người đối diện hiể nhiên là Hoa Vô Kỵ.

- Nếu không chịu được chút cực khổ này đâu phải con ta.

Hoa Vô Kỵ an ủi thê tử, từ lúc Hoa Phong nhập tông đến bây giờ nàng luôn lo lắng, ăn không ngon ngủ không yên, hôm nay hai phu thê bọ họ cùng nhau đi dạo, nhưng tâm tình cũng không tốt lên là mấy.

- Chàng nói gì kỳ vậy? lỡ như nó không chịu được chàng bỏ nó sao?

- Ta...!

- Chịu thua nàng rồi.

Dương Tuệ Lan khuôn mặt ủy khuất trách móc trượng phu, Hoa Vô Kỵ lại không thể phản bác, đành cười khổ chịu thua.

- Đại ca! đại tẩu! haha! thì ra hai người trốn ở đây làm chuyện mờ ám.

Phu thê bọn họ đang chuẩn bị nói tiếp, đột nhiên có tiếng châm chọc vọng tới từ phía ngoài gia viên, sắc mặt Hoa Vô Kỵ trầm xuống, trong Hoa phủ kẻ nào to gan dám xông thẳng vào trang viên của hắn, còn buông lời châm chọc. Hai người cùng đưa mắt nhìn ra ngoài, xem kẻ nào to gan như vậy.

- Tam đệ!

https://thuviensach.vn

- Là tam thúc!

Đang định ăn tươi nuốt sống kẻ to gan, khi thấy người tới phu thê bọn họ nhất thời ngẩn ra, rồi một trước một sau lên tiếng.

-Haha! ta cứ tưởng hai người quên mất vị tam đệ này rồi.

Người vừa tới cười ha hả. Hắn là một thanh niên trông còn rất trẻ, nhìn cực kỳ giống Hoa Phong, chỉ khác trên gương mặt hắn mang đậm nét từng trải, chứ không như Hoa Phong thập phần non nớt.

- Thật sự là tam đệ!

Hoa Vô Kỵ lăng không bay ra khỏi đình các, ôm chầm lấy thanh niên "hỗn xược" vẻ mặt kích động không thôi.

-Tam thúc về thật tốt!

- Hai huynh đệ các người cứ trò chuyện, để ta đi pha trà.

Dương Tuệ Lan cũng lăng không bay ra ngoài, vẻ mặt ủy khuất được thay bằng nụ cười vui mừng, xinh đẹp đến cực điểm.

- Ấy! ai lại đi làm phiền đại tẩu, sai người hầu không phải được rồi sao?

Vị tam đệ lên tiếng ngăn đại tẩu của mình.

- Tam thúc có mấy khi về nhà? ta phải đích thân đi, thì mới xứng là đại tẩu được chứ.

Dương Tuệ Lan uyển chuyển đáp lời, thấy không thể phản bác thanh niên cũng để nàng rời đi.

- Vô Khuyết à lần này đệ về thăm nhà hay còn chuyện gì khác?

Sau khi thê tử rời đi Hoa Vô Kỵ mới hỏi tam đệ của mình.

https://thuviensach.vn

Thanh niên được gọi tam đệ tên là Hoa Vô Khuyết, con trai thứ ba của gia chủ Hoa gia tiền nhiệm, đệ đệ ruột của Hoa Vô Kỵ và Hoa Thiên Phong.

Hoa Vô Khuyết tư chất xuất chúng, là thiên tài tuyệt đỉnh mang thiên linh căn tạp chất, từ nhỏ hắn đã được phụ thân mang đi gửi siêu cấp tông môn ở trung tâm đại lục, thỉnh thoảng hay về thăm nhà. Hoa Vô Khuyết tính tình hào sảng không câu nệ tiểu tiết nên hai ca ca của hắn hay bị hắn trêu chọc.

Nói thêm một chút về nội tình Hoa gia. Hoa gia là một gia tộc mới thành lập khoảng tám trăm năm, dù bề dày lịch sử và độ giàu có còn kém hơn tam đại gia tộc và cửu phẩm tông môn,bát phẩm tông môn,nhưng có một điều kỳ lạ là đời sau của Hoa gia lại luôn xuất hiện những thiên tài tuyệt đỉnh siêu việt đồng lứa thậm chí vượt qua rất nhiều thiên tài ở trung tâm đại lục nơi được gọi là thiên đường tu luyện, là điểm đến mơ ước của tất cả võ giả trên toàn đại lục.

Bởi vậy cho dù giàu sang kém người, nhưng thực lực đủ để tông môn dù bát phẩm, cũng phải chạy mất mật, nếu tính thêm các vị tiền bối lánh đời hoặc ngao du thiên hạ, thì cho dù là thất phẩm tông môn cũng không dám cùng tranh phong.

...

Hai huynh đệ trò chuyện được một lát thì Dương Tuệ Lan đã mang trà ra tới.

- Đại tẩu ngồi đi.

Hoa Vô Khuyết ra dấu mời Dương Tuệ Lan, đợi nàng ngồi xuống. hắn nói.

- Lần này đệ trở về có hai chuyện quan trọng.

https://thuviensach.vn

Nhấp ngụm trà chép chép miệng, khen trà ngon hắn tiếp tục câu chuyện.

-Chuyện quan trọng thứ nhất, là chủ yếu về thăm đại ca đại tẩu, nhị ca nhị tẩu.

- Chuyện này với ta là quan trọng nhất.

Lại nhấp ngụm trà.

- Chuyện thứ hai đối với hai người mà nói là vô cùng quan trọng.

Lại uống trà....

Hoa Vô Khuyể thần sắc nghiêm túc nhìn lướt qua hai người Hoa Vô Kỵ hít một hơi thật sâu tỏ vẻ nghiêm trọng rồi nói.

-Nhưng trước tiên phải nhắc nhở hai người, phải cực kỳ bình tĩnh.

- Không thất thố, không kinh ngạc và đặc biệt không được tức giận.

- Nếu không ta không nói.

Hoa Vô Khuyết liếc đại ca và đại tẩu, ý muốn là không hứa hắn không nói.

- Từ bao giờ đệ rườm rà như vậy?

- Thôi được rồi, ta đồng ý yêu cầu của đệ.

Hoa Vô Kỵ khó hiểu, bình thường tam đệ hắn đâu có thích rườm rà, nhưng cuối cùng nhìn sắc mặt tam đệ nghiêm túc hắn cũng chào thua, Dương Tuệ Lan ngồi cạnh bên cũng gật đầu đồng thuận.

Thấy đã ổn Hoa Vô Khuyết chậm rãi nói.

https://thuviensach.vn

- Lúc ở tông môn đệ có nhận được phi kiếm của đại ca và nhị ca, nói Hoa bất ngờ có được linh căn, nhưng lại muốn đầu nhập tông môn cửu phẩm thay vì ở lại gia tộc.

- Nói thật lúc đó đệ vui sướng vô cùng, nhưng suýt chút ngay lập tức muốn trở về đập chết hắn.

- Hoa gia là nơi nào chứ.

Đang định nói thêm gì đó, thấy sắc mặt phu thê đại ca khó coi, biết mình lỡ lời, hắn âm thầm cười khổ, chuyển đề tài khác.

- Tiếp theo đây là chuyện kinh khủng nhất ta từng gặp trong đời, kinh thế hãi tục.

Trầm giọng Hoa Vô Khuyết không trà mà nuốt nước miếng nói. Hai người Hoa vô kỵ im lặng lắng nghe.

- Lần này trên đường trở về gia tộc, ta có ghé ngang qua Thanh Vân tông gì gì đó.

- Kết quả ta nhìn thấy có một tên đệ tử giết chết tám tên đệ tử khác.

- Chuyện này có gì mà kinh thế hãi tục gì chứ.

Hoa Vô Kỵ cắt ngang lời tam đệ của mình tức giận nói.

- Không phải đại ca đã đồng ý không tức giận rồi sao? hắc hắc.

Bị tam đệ phản bác, tức giận nhưng hắn cũng đành ngậm bồ hòn.

Cười nham hiểm Hoa Vô Khuyết tiếp tục kể.

- Nhưng điều khủng khiếp không nằm ở đó, tám tên đệ tử bị giết tu vi thấp nhất là luyện khí thất trọng, cao nhất là thập nhị trọng, còn tên đệ tử

https://thuviensach.vn

giể bọn họ tu vi...

Dường như nghĩ đến chuyện gì khó tin lắm hắn ngập ngừng hồi tưởng.

- Tu vi chỉ là tứ trọng đỉnh phong, hơn nữa chỉ cần.. chỉ cần một kiếm.

-Chuyện này là thật, tam thúc đang đang đùa sao?

- Đúng là nhảm nhí mà.

Lần này đến lượt Dương Tuệ Lan cắt lời, tiếp đến là Hoa Vô Kỵ châm chọc tam đệ của mình, hắn cho rằng tam đệ đang nói láo. Nếu nói một võ luyện khí kỳ tầng bốn có thể đánh thắng võ giả luyện khí tầng bảy, hắn còn có chút tin, bởi vì chuyện vượt cấp giết người hắn cũng làm được nhưng tu vi không quá vượt trội.

Luyện khí tầng bốn muốn vượt cấp chém giết tầng bảy là khó khăn cỡ nào, dù có là siêu cấp thiên tài đã vị tất làm được.

Huống hồ một lần giết tám người còn có luyện khí kỳ tầng mười hai, hơn nữa chỉ dùng một kiếm. Đây không phải nói láo thông thường, mà trắng trợn nói láo.

- Hai người cứ nghe đệ nói hết, chưa gì đã mất bình tĩnh.

Hoa Vô Khuyết sắc mặt khó coi, chính hắn nếu không trông thấy tận mắt, kẻ nào dám nói những lời này với hắn, cũng bị hắn coi là nhảm nhí, cho nên lần này hắn không phản bác mà chỉ nhẹ nhàng nói.

- Chính mắy đệ nhìn thấy, chỉ một kiếm duy nhất chỉ một kiếm.

- kiếm pháp nhanh đến mức nếu không phải là đệ, đổi lại là võ giả luyện mạch cảnh, cũng không thể nào nắm rõ quỹ tích của nó.

https://thuviensach.vn

Phu thê Hoa Vô Kỵ nghe đến đây lại càng muốn đá cho tam đệ vô sỉ này một cái, kiếm pháp một của luyện khí kỳ tầng bốn thi triển, ngay cả luyện mạch cảnh cũng không thể nắm bắt, vậy ý nói tên luyện khí tầng bốn đó, có thể chém giết luyện mạch cảnh, cái này không phải nói láo, phải gọi là cực kỳ vô sỉ.

-Hừ! hai ngươi không tin!

- Hai người có biết tên tiểu tử luyện khí tầng bốn là ai không? mà thôi...

Hoa Vô Khuyết tức giận, vốn hắn đang định nói, nhưng nhìn nụ cười của đại tẩu và sắc mặt hờ hững của đại ca hắn liền ngậm miệng.

- Để ta đi chuẩn bị một chút, đêm nay không sat không về.

Dương Tuệ Lan đứng lên đang chuẩn bị đi làm một ít đồ nhắm, nàng không những tu vi thâm hậu, việc nội trợ cũng là tuyệt đỉnh.

- Đại tẩu khoan đi đã! tiểu tử đó rất giống đệ.

Cuối cùng quá ức chế Hoa Vô khuyết cũng buột miệng.

- Tam đệ à ai mà lại...

Còn hai câu giống đệ chưa kịp nói, không những Dương Tuệ Lan mà trượng phu của nàng đều đưa ánh mắt khó hiểu nhìn về phía tam đệ. Hiển nhiên bọn họ đã biết người Hoa Vô Khuyết nói đến là ai, Hoa Phong mới nhập tông bao lâu chứ, năm ngày không hơn.

- Tam đệ a tam đệ! Phong nhi mới nhập tông được năm ngày.

Dù có là yêu nghiệt biến thái đến mức nào, cũng không thể trong vòng năm ngày từ một người bình thường tu luyện đến luyện khí tầng bốn được, đặc biệt phu thê bọn họ không nghĩ Hoa Phong là thiên tài.

https://thuviensach.vn

- Hai người tự xem đi.

Hoa Vô Khuyết tức sắp thổ huyết, bèn ném về phía phu thê bọn họ một viên đá hình tròn trong suốt.

- Ảng quang cầu!

Tiếp nhận từ tay Hoa Vô Khuyết, phu thê hai người biết đây là ảnh quang cầu.

Ảnh quang cầu giống như máy quay phim vậy, có thể lưu giữ hình ảnh đã từng diễn ra trong vòng bốn mươi tám canh giờ, ảnh quang cầu giá trị rất xa xỉ, cho nên võ giả thông thường tuyệt đối không thể có.

Mở ra ảnh quang cầu bên trên là một thiếu niên tay cầm kiếm gỗ.....hình ảnh trên quả cầu ghi lại toàn bộ quá trình chiến đấu giữa Hoa Phong và đám người Vương Lạch.

Càng xem phu thê hai người Hoa Vô Kỵ càng không thể nào tin vào mắt mình, đặc biệt là thức kiếm cuối cùng, quá kinh khủng.

Ảng quang cầu ảm đảm trở về với hình dạng trong suốt của nó. Còn phu thê hai người kia còn đang thất thần đây hoàn toàn không phải bịa đặt, mà là sự thật một trăm phần trăm, một sự thật có thể làm chấn động cả đại lục, kinh thế hãi tục, chưa đủ để miêu tả điều khủng khiếp này. Sau khi thất thần Hoa Vô Kỵ chạy đến ôm chầm lấy tam đệ không buông,hai mắt đỏ hoe, Dương Tuệ Lan mắt cũng đã rớm lệ.

Phu thê bọn họ kích động vô cùng, Ngay cả Hoa Vô Kỵ là một nam nhân còn không thể kìm chế nén xúc động, nếu không nhờ vị tam đệ này rất có thể bọn họ cũng không thể biết được nhi tử phế vật của mình yêu nghiệt biến thái cỡ nào. Năm ngày...chỉ năm ngày.

..

https://thuviensach.vn

Trong khi phụ mẫu đang chấn động vì chính mình, Hoa Phong đang chuẩn bị đưa thẻ bài chứng minh thân phận để vào công kỹ các lựa chọn công pháp.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Ngươi! Ngươi! Ngươi! Cả Ngươi Nữa! Cút!

Ngồi trước cửa công kỹ các là một vị trung niên, nhìn không ra tu vi sâu cạn. Vào lúc này lão đang cầm trên tay tấm thẻ bài màu xanh lật qua lại, sau khi xem xong đưa lại thẻ bài cho Hoa Phong, lão nói.

- Thẻ bài hợp cách, ngươi có thể vào trong.

- Nhớ kỹ chỉ được chọn một bộ công pháp lẫn võ kỹ, sau một tháng phải mang trả.

- Còn nữa, tuyệt đối không được sao chép hoặc truyền ra ngoài.

- Đây là chìa khóa mở cấm chế, thời gian hai nén hương không hơn.

Dặn dò Hoa Phong thật kỹ, đưa cho hắn chiếc chìa khóa, giải thích công năng của nó, vị trung niên bắt đầu đếm thời gian.

-Đa tạ trưởng lão.

Cầm chìa khóa trên tay, Hoa Phong hướng về phía lão thi lễ, rồi chậm rãi tiến vào công kỹ các.

Công kỹ các không lớn lắm, ngoại trừ lối vào, hai bên trái phải trước sau điều là sách. Lúc này trong công kỹ các không có ai, đệ tử ở đây không phải lúc nào cũng có, muốn vào đây cần tích lũy điểm công hiến để hoán đổi công pháp hoặc võ kỹ, bằng không chỉ thêm thèm thuồng, thật sự là vô ích. Có điều điểm cống hiến thường thường bọn họ đều mang đi đổi đan dược, với bọn họ mà nói, đan dược tu luyện trọng yếu hơn rất nhiều, công

https://thuviensach.vn

pháp lẫn võ kỹ chỉ cần một hai bộ, cái cần là đề thăng tu vi, sau này tới cảnh giới cao hơn lại tu luyện cái mới.

Không vội vàng, Hoa Phong chậm rãi nhìn qua các cuốn sách, cẩn thận tìm tòi, hy vọng sẽ có thứ thích hợp với hắn.

Trên bốn gia sách đều được bao phủ một màng mỏng cấm chế, muốn mở được nó cần phải có chìa khóa, nếu mạnh mẽ phá vỡ chắc chắn sẽ kinh động vị trung niên bên ngoài, cho nên các đệ tử đến đây lựa chọn công pháp đều phải thành thành thật thật.

- Bàng long thần chưởng.

- Phá thiên đao pháp.

- Phi tinh kiếm pháp...

Võ kỹ ở đây rất nhiều, tất cả điều là danh kỹ, không phải bất nhập lưu như của đệ tử tạp dịch. Đủ các chủng loại võ kỹ, nhìn hoa cả mắt, Hoa Phong rất muốn gom hết về nhà, nhưng điều đó quá phi thực tế. Trên mỗi một cuốn võ kỹ hoặc công pháp điều có ghi số điểm cống hiến cần để nộp để đổi lấy, có cái năm trăm có cái bảy trăm, cũng có vài cái một ngàn, hắn không biết tích điểm công hiến là như nào, cho nên mấy con số này trong suy nghĩ của hắt là rất dễ tìm.

Hoa Phong cố gắng áp chế xúc động muốn gom hết tất cả, hắn thành thật tìm kiếm võ kỹ phù hợp nhất với mình.

- Thanh thiên kiếm pháp.

Hoa Phong mắt sáng lên, hắn đã tìm thấy một bản kiếm kỹ phù hợp với mình, dù không biết bên trong nội dung kiếm kỹ viết gì, nhưng nghe cái tên hắn đã thích, nên cho rằng là phù hợp.

https://thuviensach.vn

Không do dự Hoa Phong liền cầm chìa khóa khẽ chạm vào bức màn cấm chế, ngay lập tức cấm chế biến mất, nhanh tay chụp lấy " thanh thiên kiếm pháp" không cần xem qua liền nhét luôn vào ngực, khi vừa rút tay ra cấm chế nhanh chóng liền lại, Hoa Phong kinh ngạc không thôi, trong suy nghĩ hiện tại của hắn cấm chế vô cùng kỳ diệu.

Áp chế tò mò, thời gian không còn nhiều, phải nhanh chóng lựa chọn công pháp tu luyện, nghĩ đến đây hắn thầm mắng Thiên Địa quyết đúng là vô sỉ, dù rất lợi hại nhưng lại không đề thăng được cảnh giới, hại bản thân phải cực khổ như vậy. Nhưng hắn quên rằng Thiên Địa quyết là do ai sáng tạo ra, có vô sỉ thì chính hắn chứ không phải nó.

Công pháp được chia thành hai loại, có thuộc tính và không thuộc tính. Công pháp có thuộc tính là công pháp ngũ hành, tùy theo thuộc tính chân khí của võ giả mà tu luyện công pháp phù hợp. Công pháp không thuộc tính là có thể dùng cho mọi loại chân khí có thuộc tính khác nhau.

Dạo quanh một vòng, Hoa Phong nghĩ rằng hắn nên chọn công pháp không thuộc tính, vì bản thân hắn thực tế cũng chẳng có cái thuộc tính nào. Chọn lựa một lát cũng chọn được bộ công pháp có cái tên làm hắn hứng thú" tâm pháp luyện khí", thời gian cũng vừa hết, Hoa Phong liền rời công kỹ các, hắn đưa hai thứ vừa chọn cho vị trung niên, tiến hành đánh dấu ghi chép.

Sau khi tiếp nhận hai quyển sách từ tay Hoa Phong vị trung niên vô vùng nghi hoặc, và khó hiểu. Thanh thiên kiếm pháp là một bộ kiếm kỹ miễn cưỡng được xếp vào danh kỹ, cực kỳ dễ tu luyện, nhưng đây là môn kiếm kỹ biểu diễn, sức công kích vô cùng kém cỏi.Từ trước đến nay không có một đệ tử nào chọn nó, chỉ ngẫu nhiên xem qua, liền bỏ lại, võ kỹ mà không có tính thực dụng đối với võ giả mà nói chỉ là rác rưởi.

Còn môn tâm pháp này lại càng là rác rưởi trong rác rưởi, là một công pháp bất nhập lưu, không thể tinh luyện chân khí, đã vậy hấp thu linh khí

https://thuviensach.vn

vô cùng chậm chạp, nó cũng chưa có ai đụng tới. Hai môn kiếm kỹ và công pháp vứt đi này, không ngờ hôm nay lại có người lựa chọn cả hai.

Nhưng lão cũng lười nhắc nhở, vốn những người đã lựa chọn không thể vào đổi lại trừ khi có điểm cống hiến để đổi, còn cái khác là những người lựa chọn hai thứ này để tu luyện, đều là những người không có chí cầu tiến, loại phế vật như này có nói cũng chẳng thấm vào đâu.

- Nhớ một tháng sau đem trả, không được quá hạn.

Hoa Phong phong chắp tay thi lễ mừng rỡ rời đi, hắn luôn kỳ quái, vị trung niên kia khi tiếp nhận kiểm tra lựa chọn của hắn, nét mặt có gì không đúng. Lắc đầu cho qua, không phải chuyện mình có thể quản, tiếp theo hắn đến đan các để lãnh đan dược tu luyện.

- Này! ngươi có thấy tiểu tử kia không?

- Thấy rồi!

-Nhìn hắn rất lạ mắt, không biết có phải người mới không?

- Ngu ngốc! người mới nào lại nhàn nhã như vậy?

Trên đường tới đan các Hoa Phong thấy có nhiều đệ tử nhìm hắn với ánh mắt tò mò, chỉ chỏ bình luận gì đó. Hơi khó chịu nhưng hắn không quan tâm lắm, một mạch đi thẳng tới đan các.

Đan các rất giống với quầy tiếp tân thông thường, chỉ khác là phía sau có tủ đựng thuốc, hàng trăm ngăn kéo, được đóng kín cẩn thận, trông chừng đan các là một lão già tuổi đã khá cao, khuôn mặt hiền từ rất phúc hậu.

Xuất ra thẻ bài thân phận đưa cho lão, Hoa Phong nói hắn vừa tấn thăng không lâu. Sau khi kiểm tra lão liền trả lại thẻ bài, quay vào trong tủ lấy ra hai bình đan dược lão nói.

https://thuviensach.vn

- Ngươi vừa mới tấn thăng đệ tử ngoại môn, lần đầu được phát đang dược gấp đôi coi như tông môn khuyến khích tưởng thưởng.

- Trong hai bình này bên trái là tụ khí đan, bên phải là hồi khí đan, hai bên điều là mười viên tất cả đều là hạ phẩm.

- Cầm lấy đi, tháng sau lại tới, người trẻ tuổi phải cố gắng tu luyện.

Hoa Phong đưa tay nhận hai bình đan dược, hướng lão thi lễ, liền quay người rời đi. Chưa được bao xa liền bị người ngắn lại.

- Vị sư đệ này! ta nhìn ngươi rất lạ mắt.

- Có phải mới tới không?

Ngăn hắn lại là thanh niên tuổi hoen hai mươi, tu vi luyện khí tầng tám, khi nói chuyện ra vẻ từ trên cao nhìn xuống.

Đang không bị cản đường, dường như còn có ý khinh thường, Hoa Phong rất phản cảm nhưng vẫn đáp lại.

- Đúng vậy! ta mới từ dưới lên.

Hoa Phong lạnh nhạt, chỉ chỉ tay hướng chân núi.

-Hóa ra thật là người mới, chẳng hay sư đệ ở tiểu viện số mấy?

Sau lưng đột nhiên có tiếng nói chen ngang, người vừa lên tiếng bất ngờ là một nữ nhân, mày liễu, mắt tròn, mũi cao, cộng thêm cái miệng nhỏ xinh xắn, rất ưa nhìn. Nữ nhân tu vi luyện khí tầng chín, cao hơn một bậc so với thanh niên vừa rồi.

- Ta ở tiểu viện số mười hai.

Hoa Phong sắc mặt không được tốt trả lời nữ nhân.

https://thuviensach.vn

- Thì ra vị sư đệ đây ở tiểu viện mười hai.

- Vừa hay đám người Triết Hàn xuống núi chấp hành nhiệm vụ, hay là đệ dọn qua tiểu viện của ta đi.

Nữ nhân cười duyên nói. Nụ cười xinh đẹp của nàng khiến nhiều nam nhân điêu đứng.

-Haha! Tiểu Mai sư muội, muội đường đường là một nữ nhân, ban ngày ban mặt lại đi gạ gẫm một nam nhân, ta đây cảm thấy xấu hổ thay muội.

Lại có thêm người tới, người này lưng hùm vai gấu, ngang mặt có mộy vết sẹo khá dài, trông rất dữ tợn.

- Hiểu Sanh sư huynh nói sai rồi, nam nhân ở chỗ này, Tiểu Mai đã làm đến nhàm chán, có người mới nôn nóng cũng là đạo lý.

Thêm một người nữa lại tới, người này tay cầm quạt, dáng vẻ thư sinh, nhưng tu vi cũng là luyện khí tầng chín.

- Thạch Hiểu Sanh, Tần Vô Song, các ngươi muốn chết?

Nữ nhân được gọi là Tiểu Mai khuôn mặt tái mét, nàng vô cùng tức giận, hận không thể bằm nát hai tên vô sỉ này.

- Ta thì sao nào! vi sư đệ này dọn qua tiểu viện của ta, đảm bảo không ai bắt nạt đệ.

Trần Hiển liếc mắt về phía Tiểu Mai cười nhạt, sau đó vẻ mặt chính khí nói vơi Hoa Phong.

Tranh đấu bắt đầu nổ ra, bốn người bốn phe, bắt đầu tranh luận giành giật Hoa Phong.

https://thuviensach.vn

Trong khi đó thân chủ lại đang cảm thấy bất an, hắn không bất an vì đám người này mà bất an vi chuyện khác, nữ nhân tên Tiểu Mai vừa nói đám người Triết Hàn tiếp nhận nhiệm vụ gì đó vừa xuống núi không lâu, hiển nhiên cũng là đám người chết dưới kiếm của Hoa Phong. Nàng không hề biết đám người đó đã chết, cai này chắc chắn do tông môn tung tin, nhằm tung hỏa mù để truy ra hung thủ.

Nhìn thấy vẻ mặt bất an, sợ sệt của Hoa Phong, bốn người ba nam một nữ dù đang tranh luận lại lộ ra vẻ đắc ý.

- Tiểu sư đệ, dọn qua tiểu viện của ta, nhất định sẽ bọn ta sẽ bảo vệ ngươi.

- Bảo vệ cái rắm, thúi lắm!

.....

Bọn họ liên tục tranh cãi ầm ĩ, khiến tâm trạng của Hoa Phong đang vô cùng không ổn định lại càng thêm không giữ được bình tĩnh, hắt hét lên thật to, đang tranh đấu sôi nỗi, thấy hành động khác thường của hắn, đám người Tiểu Mai đưa ánh mắt chờ mong nhìn về phía hắn, bọn họ nghĩ tiểu tử này chắc hắn đã đưa ra quyết định.

Lấy tay chỉ Thạch Hiểu Sanh, Tần Vô Song, Trần Hiển cuối cùng là Tiểu Mai. Hoa Phong lạnh nhạt nói.

- Ngươi! ngươi! ngươi! cả ngươi nữa.

- Cút

Sắc mặt bốn người kia cực độ âm trầm, xanh đỏ đan xen, máu sắp trào cổ họng, tức giận cực điểm, bọn họ không nghĩ tới tiểu tử này dám lấy tay chỉ mặt bọn họ, lại còn bảo họ cút, sỉ nhục vô cùng sỉ nhục.

https://thuviensach.vn

Nháo sự nãy giờ đã kinh động rất nhiều đệ tử đến xem trò vui, khi thấy tình cảnh này, có không ít người âm thầm cười trộm, nhưng đa phần lá há mồm kinh ngạc.

- tiểu tử này chán sống rồi.

- Đúng là ngu ngốc, hắn tưởng mình còn là tạp dịch đệ tử sao?

Người đứng xem bắt đầu bàn luận, có người mắng Hoa Phong, có người vui sướng khi người gặp Họa chỉ một số ít đồng cảm cùng hắn.

- Tiểu tử! trời tạo nghiệt có thể sống, tự tạo nghiệt chỉ có chết.

- Chết đi.

Thạch Hiểu Sanh mặt đầy sát khí, hét lớn một tiếng, vận chuyển chân khi vào cánh tay, ý định một chưởng đập chết Hoa Phong. Ba người còn lại đồng thời cũng vận chuyển chân khí, chuẩn bị động thủ,bọn họ tuyệt đối không thể chấp nhận sỉ nhục này.

- Dừng tay!

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Thanh Thiên Kiếm Pháp

- Các ngươi định nháo sự ở đây sao?

Bốn người Tiểu Mai vốn chuẩn bị ra tay trừng trị tên hỗn đản Hoa Phong, nhưng chưa kịp làm thì đã bị người ngăn lại.

- La chấp sự!

Bốn người đồng thanh lên tiếng, người tới là chấp sự đệ tử ngoại môn La Thiên. Hoa Phong âm thầm đánh giá người này, mặt chữ điền, râu quai nón, tuổi chừng ba mươi, tu vi nhìn không thấu, theo hắn suy đoán mấy tên chấp sự gì đó tu vi đều sâu không lường được, tốt nhất đừng nên trêu chọc.

- Giữa thanh thiên bạch nhật, không ngờ cả đám lão đầu lại đi làm khó một tên đệ tử tu vi tứ trọng.

- Các ngươi không cảm thấy xấu hổ sao?

La Thiên vẻ mặt không thiện chí, mắng bọn họ một trận, sau đó liếc nhìn Hoa Phong vẻ mặt tiếc hận. Là một chấp sự, nhiệm vụ của hắn chính là duy trì trị an trong phạm vi của đệ tử ngoại môn, nhưng có điều, hắn chỉ ngăn trở những gì hắn thấy, còn các hành động trong tối, bắt nạt người mới như này, hắn không thể quản được.

La Thiên biết tên tiểu tử này đắc tội với đám đệ tử lâu năm như bọn người Thạch Hiểu Sanh, tuyệt đối sẽ không có ngày tháng yên ổn, hắn cũng không thể kè kè theo bên cạnh để bảo vệ được.

https://thuviensach.vn

- La chấp sự! đều là do tên tiểu tử này, ỷ mình có chút tu vi, hoành hoành đệ tử tạp dịch quen rồi, cho nên không coi ai ra gì.

- Vốn bọn ta chỉ muốn dạy hắn chút lễ nghĩa tôn ti, chứ khoing có ý gì khác.

Trần Hiển lên tiếng hướng La Thiên giải thích, thần sắc vô cùng khó coi.

- Các ngươi như thế nào không lẽ La Thiên ta không biết.

- Giải tán đi! đừng có mà nháo sự, nếu không đừng trách ta vô tình.

- Vị sư đệ này vừa tới, nên tìm hiểu chúy quy củ, bằng không sẽ rước họa vào thân.

Đuổi đi đám người Trần Hiển, La Thiên cũng không quên nhắc nhở Hoa Phong.

- Đa tạ La chấp sự đã nhắc nhở! vậy nếu không có chuyện gì nữa ta xin cáo từ trước.

Đối phương giải vây cho mình, còn có ý tốt nhắc nhở, Hoa Phong đáp lễ, nội tâm thầm cảm kích, nếu không nhờ vị La chấp sự kịp thời ngăn cản, có lẽ tông môn sẽ sớm biết hung thủ giết đám người Vương Lạch chính là hắn.

Cáo từ La chấp sự không thèm nhìn đám người kia một cái, Hoa Phong nghênh ngang rời đi. Thạch Hiểu Sanh tức muốn thổ huyết, liếc nhìn La chấp sự và ba người còn lại, phất tay áo bỏ đi, hắn âm thầm hạ quyết tâm, sỉ nhục hôm nay nhấy định bắt tên tiểu tử chết tiệt kia trả lại gấp bội. Tiểu Mai, Trần Hiển, Tần Vô Song vẻ mặt cũng không tốt hơn là mấy, trước khi rời đi đều đưa ánh nhìn không tốt về phía vị La chấp sự. Bọn họ cũng thầm phán quyết số phận của Hoa Phong.

https://thuviensach.vn

Người xem xung quanh liền lục tục bỏ về, chuyện vui đã hết ở lại chẳng có ý nghĩa gì. La chấp sự khẽ lắc đầu tiếc hận, cuối cùng cũng rời đi.

Trên đường về tiểu viện, Hoa Phong đang tính toán đối phó đám người Thạch Hiểu Sanh, thì bất ngờ nhận được một phi kiếm truyền thư, bắt lấy phi kiếm, hắn liền biết phi kiến này tới từ gia tộc.

Nhanh chóng mở ra xem, đọc hết nội dung bên trong, hắn thở phào nhẹ nhõm, kích động vô cùng. Phi kiếm truyền thư là do mẫu thân Hoa Phong gửi tới, trong thư nói việc hắn có tu vi luyện khí tầng bốn nàng và phụ thân hắn đã biết, dù biết nhi tử có bí mật nhưng nàng cũng không hỏi nhiều, chuyện giết chết đám người Vương Lạch nàng nói hắn đừng lo lắng, bởi vì tam thúc, lúc về thăm nhà, đã ghé ngang qua Thanh Vân tông, vừa hay nhìn thấy cảnh tượng chiến đấu và một kiếm kinh thiên của hắn, cũng tiện thể xóa sạch dấu vết. cuối cùng nàng bảo hắn cố gắng tu luyện cho tốt, chăm sóc bản thân tốt.

Gấp lại lá thư Hoa Phong thập phần xúc động, có cảm giác nhớ nhà, còn về việc bản thân có bí mật, hắn không sợ phụ mẫu sẽ tra hỏi càng không sợ tam thúc của hắn đồn ra ngoài, dù tam thúc ít khi bề nhà nhưng rất thương yêu hắn, đã vậy hai người lại cực kỳ giống nhau.

Không quan tâm chuyện đó, cái cần quan tâm là bọn Thạch Hiểu Sanh chắc chắn không bỏ qua cho mình. Chuyện của tám người Vương Lạch, Hoa Phong chắc chắn tông môn không thể nào biết được, bởi vì thời gian này vô cùng trùng khớp với việc bọn họ ra ngoài làm nhiệm vụ, trong lúc làm nhiệm vụ xảy ra chuyện ai có thể quản. Nghĩ đến đây hắn lại cảm kích tam thúc thêm một hồi.

Hoa Phong bây giờ có thể mặc sức thi triển hết bản lĩnh ngoại trừ tam biến kiếm pháp, nhưng suy đi tính lại ngoài nó ra hắn chẳng có một chiêu thức nào gọi là bản lĩnh. Cho nên việc cấp bách lúc này cần phải nhanh chóng tu luyện “thanh thiên kiếm pháp” vừa nhận ở công kỹ các.

https://thuviensach.vn

Về đến phòng mình, trước tiên Hoa Phong viết lá thư báo bình an cho phụ mẫu, gửi lại phi kiếm trở về, làm xong hắn bắt đầu mở bộ kiếm kỹ ra xem.

Sau khi xem xong bộ kiếm kỹ Hoa Phong lập tức chửi ầm lên, đây rõ ràng là rác rưởi, bộ kiếm kỹ này dùng để biểu diễn còn được, mang ra chiến đấu thật sự là phế phẩm không hơn. Đến lúc này hắn mới hiểu vì sao vị trung niên trông chừng công kỹ các, lại dùng ánh mắt kỳ quái nhìn hắn, trong đó có biết bao nhiêu là danh kỹ lợi hại, nhưng hắn lại đi chọn một bộ kiếm kỹ bất nhập lưu, Hoa Phong hối hận không thôi, nhưng hắn lại không thể đem đổi lại được.

- Này! giờ phải luyện thứ vứt đi này sao?

Sắc mặt khó coi Hoa Phong lẩm bẩm. Hết cách hắn cũng đành nhắm mắt tu luyện, đây là thứ gọi là " phù hợp" mà chính tay hắn chọn, chẳng thể trách được ai.

Thanh thiên kiếm pháp bao gồm có bảy thức. Thức thứ nhất, " thiên địa giao thoa". Thức thứ hai" quang minh tinh hoa". Thức thứ ba " dạ nguyệt tinh thần". Thức thứ tư" hoa rơi hữu ý". thức thứ năm" nước chảy vô tình". Thức thứ sáu" tiếng gọi hoàng hôn". Thức thứ bảy " trả về thiên địa".

Bảy thức kiếm pháp của bộ kiếm kỹ này, là do một vị cao nhân nào đó, trong lúc tương tư người tình mà sáng tạo ra.

Nội dung của nó rất đơn giản, cực kỳ dễ tu luyện, mỗi một thức có tổng cộng ba mươi sáu lần biến chiêu, nói là ba mươi sáu lần biến chiêu nhưng thực tế là gân gà, tác dụng của biến chiêu, chủ yếu để các kiếm hầu biểu diễn cho đẹp mắt trong các buổi lễ long trọng.

Hoa Phong mở cửa phòng bước ra bãi đất trống trước tiểu viện, trời đã tối trăng cũng treo cao, gió hiu hiu thổi, thật sự rất thích hợp luyện kiếm.

https://thuviensach.vn

Hắn bắt đầu tập luyện thức thứ nhất" thiên địa giao thoa". Thiên địa giao thoa ý nói gặp nhau giữa đất trời, lướt ngang đời nhau không hề ngoảnh lại.

Nhẹ nhàng diễn luyện từng biến chiêu, nó thật sự quá dễ dàng, cộng thêm ngộ tính biến thái của Hoa Phong chưa đây một nữa canh giờ hắn đã có thể thuần thục thi triển.

Nhưng kỳ lạ là dù đã thuần thục kiếm thức thứ nhất nhưng Hoa Phong lại bỗng dưng nhắm mắt, hắn đột nhiên thể ngộ ra điều gì.

Trong lúc tập luyện thức kiếm, thiên địa giao thoa. Hoa Phong chợt lóe lên một luồng ý niệm, sự giao thoa của kiếm thức này là sự lướt ngang đời nhau của hai người xa lạ, còn sự giao thoa hắn nghĩ đến là sự giao thoa thật sự giữa thiên và địa.

Hoa Phong đứng im như tượng, tâm trí của hắn giờ phút này đã tiến vào trạng thái không linh, chỉ ngộ không thể cầu, chính cái trạng thái này đưa hắn đến con đường tu luyện hôm nay.

Trong trạng thái không linh, Hoa Phong nhìn thấy trong thiên địa có đủ tất cả mọi thứ, nhưng chúng đều nằm ở trạng thái vô hình vô chất. chúng tồn tại như một định luật của tự nhiên, không ai có thể điều khiển được chúng.

Vạn vận trong tự nhiên, do thiên địa cai quản, nhưng lúc này trên cái đại lục cổ xưa xuất hiện một yêu nghiệt, biến thái đến mức có thể can thiệp, điều động thiên địa Hoa Phong. Mặc dù những gì hắn điều động đó chỉ là một phần tỉ tỉ sức mạnh của tự nhiên, nhưng sau này hắn có thể nắm hết toàn bộ sức mạnh của nó hay không còn chưa thể biết.

Mở bừng mắt có chút tiếc nuối vì trạng thái không linh quá ngắn, Hoa Phong biết trạng thái này chỉ ngộ chứ không thể cầu, chẳng cần quá tham lam. Một chút ngắn đó thôi cũng đã giúp hắn hiểu sâu hơn một chút xíu về bản chất của vạn vật trong tự nhiên, và bây giờ thức kiến đầu tiên " thiên

https://thuviensach.vn

địa giao thoa” sẽ thật sự là thiên địa giao thoa chứ không hề mang theo hàm nghĩa khác,

Cũng giống như tam biến kiếm pháp, nhưng sẽ là triền đấu thay vì một kích tất sát, một kích tất sát, là khi đối phương không đề phòng bất ngờ ra tay, nếu như kẻ địch có tính cảnh giác lẫn phản ứng cực nhanh, hoặc thiên về tốc độ, rất khó thành công, đặc biệt không thể vượt qua đại cảnh giới mà chém giết. Thanh thiên kiếm pháp cải biến thì khác, có thể sử dụng trong mọi hoàn cảnh, đặc biệt cơ hội chém giết vượt đại cảnh giới sẽ cao hơn rất nhiều.

Theo đó bản chất của từng thức trong thanh thiên kiếm pháp sẽ thay đổi hoàn toàn, đó là sử dụng bản nguyên vật chất chuyển hóa thành ngoại chân khí, kết hợp cùng nội chân khí, thi triển ra những thức kiếm đúng như tên gọi. Sự biến hóa trong mỗi thức đã không còn là ba mươi sáu lần, mà được chia thành bốn thể biến hóa. Thuận biến hóa, nghịch biến hóa, thuận nghịch biến hóa, nghịch thuận biến hóa. Bốn thể biến hóa tổ hợp tạo thành vô số biến hóa cực kỳ phức tạp, bộ kiếm kỹ này sẽ theo sự cảm ngộ và hiểu biết thiên địa của Hoa Phong nà tăng tiến.

Thời gian không còn nhiều, bọn người Thạch Hiểu Sanh có thể đến gây chuyện bất cứ lúc nào. Cho nên Hoa Phong chỉ tập trung toàn bộ tinh lực để diễn luyện kiếm chiêu thứ nhất(có vài đoạn gọi là kiếm chiêu thay kiếm thức) thiên địa giao thoa, biến hóa của nó vô cùng phức tạp, hắn chỉ có thể diễn luyện từ trong đầu, sau đó từ từ thi triển. Bản nguyên vật chất vô cùng pha tạp, Hoa Phong chi lựa chọn một vài thứ phù hợp với cái tên thiên địa giao thoa.

Nội chân khí bắt đầu được vận chuyển, do hiểu thêm một chút về thiên địa tự nhiên, cho nên nội chân khí Hoa Phong cũng có thể phân giải chúng thành bản nguyên, gọi là nội chân khí bản nguyên.

https://thuviensach.vn

Diễn luyện hơn sáu canh giờ, đến khi mặt trời bắt đầu có những tia nắng mạnh mẽ rọi vào mặt, Hoa Phong mới thở ra một ngụm trọc khí.

- Thiên địa giao thoa! thành.

Hắn âm thầm vui sướng, diễn luyện suốt một đêm, nếu không nhơ hắn có ngộ tính viễn siêu người thường, cùng với linh hồn biến dị, thần thức mạnh mẽ, chắc chắn không dễ dàng thành công, vì sự biến hóa của bốn thể biến khi kết hợp vô cùng thâm ảo, đổi lại là võ giả thông thường, ít nhất cần mấy tháng, thậm chí vài năm.

Luyện kiếm suốt đêm Hoa Phong không những không mệt mỏi, thần sắc tươi rói. hắn muốn tiếp tục diễn luyện kiếm chiêu thứ hai " quanh minh tinh hoa". Kiếm chiêu này cái chính là sử dụng bản nguyên của ánh nắng măn trời, ánh nắng có ở mọi nơi, tinh hoa của nắng là nóng, kiếm chiêu này sẽ là một kiếm chiêu cực nóng.

Mặc dù mỗi lần biến hóa của các thức kiếm không hề giống nhau, nhưng do đã có kinh nghiệm về lần thứ nhất, chỉ trong vòng hai canh giờ Hoa Phong đã diễn luyện thành công thức thứ hai, quang minh tinh hoa.

Mặt trời đã lên cao, các đệ tử khác phải đi làm việc, còn Hoa Phong do tiểu viện của hắn tháng này được nghỉ, cho nên hắn không phải làm việc. Đệ tử ngoại môn có tất cả mười hai tiểu viện, trong một năm mỗi một tiểu viện được nghỉ phép một tháng, trong một tháng này được tự do làm bất cứ chuyện gì, ngoại trừ việc gây tổn hại tông môn, vậy cho nên dù đám Vương Lạch đã chết, nhưng mọi người điều nghĩ bọn họ đã đi làm nhiệm vụ, thành ra được lợi lớn nhất chính là Hoa Phong.

Vốn hắn đang chuẩn bị kiếm gì lót dạ, tiếp tục luyện kiếm thì phiền toái kéo tới cửa.

-Tiểu sư đệ, sáng nay hình như ngươi không đi ăn cơm thì phải?

https://thuviensach.vn

-Hắn dám vác mặt đến nhà ăn sao?

Lần lượt là Tiểu Mai và Trần Hiển đang từ xa tiến về phía tiểu viện số mười hai, vừa lúc trông thấy Hoa Phong liền lên tiếng châm chọc. Kế đến hai người Thạch Hiểu Sanh, Tần Vô Song không hẹn lại đi cùng.

Lần này đến không chỉ bọn họ theo sau mỗi người còn có bảy tám đệ tử, tu vi thấp nhất là luyện khí lục trọng, cao nhất là bốn người bọn họ. Không những vậy, rất nhiều đệ tử cũng đi theo xem trò vui, thấp thoáng trong đó còn có vị La Chấp sự kia.

Hơi đảo thần thức, mọi thứ điều nằm trong dự đoán, Hoa Phong thầm nghĩ, bọn họ đến thật đúng lúc, hắn cần thử kiếm.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Kinh Sợ Toàn Trường

- Tiểu tử, Thạch Hiểu Sanh ta có lòng tốt mời ngươi đến tiểu viện. Nhưng ngươi lại không biết tốt xấu, khẩu xuất cuồng ngôn.

- Hừ! rựu mời không uống muốn uống rựu phạt, để xem hôm nay công phu của ngươi, có lợi hại hơn cái miệng hay không.

Thach Hiểu Sanh cùng Tần Vô Song một trước một sau, nhìn phía Hoa Phong âm trầm nói.

- Haha! nực cười, không biết tốt xấu, khẩu xuất cuồng ngôn.

- Có lòng tốt mời ta về sao? Đám chó dại các ngươi, tưởng ai cũng ngu như mình sao.

- Giành giật ta như củ cải trắng, chẳng phải để về phục vụ cho các ngươi?

-Còn vị sư tỷ đây muốn ta về thị tẩm sao? thật có lỗi ta không hứng thú.

Hoa Phong khinh thường mắng chửi không kiêng nể, mấy người này lòng không ý tốt, rõ ràng là tới kiếm chuyện, biết rõ như vậy cần gì phải vòng vo, trực tiếp đánh là được. Hành động của hắn vừa rồi chắc chắn sẽ khiến bọn họ rất nhanh động thủ, chuyện gì khó khăn hắn không làm được, chứ chuyện mắng người, thế giới này ai dám tranh phong cùng hắn.

Là một kiếm giả, thà gãy không cong, Hoa Phong có ngạo khí của mình, tuyệt đối không cúi đầu trước bất kỳ ai, dù cho là những cường giả cao cao

https://thuviensach.vn

tại thượng. Gặp những người mình không có sức đánh trả, còn có thể nhẫn nhịn, đằng này một đám gà đất chó kiểng hắn tuyệt đối nắm chắc thắng lợi, việc gì phải cúi đầu trước chúng, làm mất đi cái tâm kiếm giả của mình.

- Tiểu tử này vừa nói gì ta có nghe lầm không?

- Thật là bị điên mà.

- Không biết hắn là điên thật hay điên giả.

- Không biết sống chết.

Những người đến xem kịch vui, khi nghe Hoa Phong mắng ra những lời thô tục như vậy, tất cả điều vô cùng kinh ngạc, đa phần đều nói hắn bị điên. La Thiên cũng trong số đó, hắn lắc đầu ngao ngán, vốn hắn định trong lúc nguy cấp ra tay giải vây, coi như giúp tiểu tử kia không bị đoạn tuyệt con đường tu luyện. Nhưng quả thật tên này vô cùng ngông cuồng, xem trời bằng nắm tay, ngông cuồng quá độ sẽ chết rất nhanh. Tông môn cho phép đệ tử tranh đấu, miễn không xảy ra án mạng, nhưng xem ra hôm nay tiểu tử này mười phần sẽ bị tàn phế, "hết cách" La Thiên thầm thở dài, hắn quyết định không can thiệp vào chuyện này.

Đám người Thạch Hiểu Sanh, giận tím mặt, nghẹn họng không nói được câu nào, những lời Hoa Phong vừa nói với bọn họ chẳng khác nào lăng mạ, lăng mạ trắng trợn, bọn họ hận không thể đập chết Hoa Phong ngay lập tức. Nếu quy định của tông môn được phép giết người, có lẽ Hoa Phong đã chết trăm vạn lần.

-Tiểu tử miệng lưỡi độc ác, để ta xem thử ngươi có mấy phần bổn sự.

- Phong quyển tàn vân.

Một đệ tử tu vi luyện khí lục trọng, bên phía Trần Hiển, không kiềm chế nổi tức giận lập tức hướng Hoa Phong tung quyền.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong nhíu mày, chiêu này hắn đã từng gặp qua.

Khi tất cả mọi người kể cả trong cuộc lẫn đang quan sát bên ngoài, đều có chung một suy nghĩ, tiểu tử này xong rồi, nhưng rất nhanh, bọn họ lại thêm một lần nữa kinh ngạc, lần kinh ngạc này không phải là sự ngông cuồng của Hoa Phong, mà là kinh ngạc vì tên đệ tử tu vi luyện khí tầng sáu đã bị Hoa Phong đánh bay.

Chiêu này hắn đã từng gặp qua, chỉ cần lùi một bước tránh thoát quyền kình từ trên trời giáng xuống của đối phương, sau đó nhân lúc đối phương mặt còn đang đối diện với mặt đất, dùng tốc độ nhanh nhất áp sát tung cước vào mặt hắn, khi đối phương đang trong đà rơi xuống từ không trung, bật người lên bồi thêm cước nữa.

- Ngươi!

-Vượt cấp khiêu chiến trong truyền thuyết, đây là chỗ dựa để ngươi khẩu xuất cuồng ngôn.

Trần Hiển thu hồi kinh ngạc, nội tâm vẫn vô cùng chấn động, âm trầm nói.

-Ngươi nói nhiều quá, nếu sợ tất cả cùng lên đi.

Hoa Phong thần tình lạnh nhạt, châm chọc đáp lại, với hắn đánh thì đánh thôi, hỏi nhiều làm gì?

- Ta muốn xem thử vượt cấp khiêu chiến trong truyền thuyết, lợi hại cỡ nào.

Trần Hiển vẻ mặt tức giận, đang định ra tay, thì đã bị người cướp mất.

Người ra tay là một đệ tử tu vi luyện khí tầng bảy, sử dụng kiếm, rất lợi hại. Theo hắn suy đoán tên đệ tử tầng sáu vừa nãy, là do khinh thường địch

https://thuviensach.vn

nhân cho nên mới bị Hoa Phong đánh lén đắc thủ.

- Phi thiên thập nhị kích.

Chân khí khi truyền vào thân kiếm, sau đó hắn cũng dậm chân nhảy lên cao, một kiếm nhắm đỉnh đầu Hoa Phong bổ tới.

Hắn không hề giữ lại mà toàn lực ra tay, bộ danh kỹ mười hai thức, được dốc sức thi triển, theo hắn nghĩ tiểu tử này cho dù tránh được chiêu thứ nhất, chiêu thứ hai chắc chắn bại.

Hoa Phong nheo mắt, hắn cảm thấy rất khó hiểu, đám đệ tử ở đây dường như rất thích xuất thủ từ trên trời.

Dù khó hiểu nhưng hắn không bao giờ khinh địch, vận chuyển luồng chân khí thứ nhất, chuyển hóa thành bản nguyên thiên địa, truyền vào Thanh Phong kiếm, Hoa Phong đưa kiếm ra đón đỡ trường kiếm của đối phương từ trên cao bổ xuống.

-Keng!

Thanh âm va chạm giữa binh khí vang lên. Đệ tử tu vi luyện khí tầng bảy một kích không đắc thủ, cũng nằm trong suy tính của hắn, nhưng ngoài ý muốn đó là đối phương ngăn trở rất dễ dàng, sắc mặt khó coi, hắn vận chuyển chân khí truyền vào thân kiếm, ý định dùng chênh lệch tu vi đè ép Hoa Phong, nhưng hắn khiến hắn mười phần thất vọng, là Hoa Phong không những không bị hắn đè ép ngược lại còn hất kiếm của hắn bắn ngược trở ra. Hắn nhất thời kinh hãi, hắn trăm tính vạn tính, cũng không tính được tu vi của đối phương tuy rằng kém hơn hắn ba cảnh giới, nhưng lại có thể so với hắn thậm chí có phần nhỉnh hơn, đặc biệt càng làm cho hắn khiếp sợ, đối phương không ngờ sử dụng binh khí bằng gỗ, thời điểm này của trong suy nghĩ của hắn chỉ có hai chữ “ yêu nghiệt“.

https://thuviensach.vn

Ngay lúc hắn đang thất thần, Hoa Phong bất ngờ biến chiêu, Thanh Phong kiếm vung lên, chém từ bên trái qua, thấy bóng kiếm vung lên tên đệ tử luyện khí tầng bảy, phục hồi lại tinh thần, dù có là yêu nghiệt hắn cũng phải đánh bại, cảm giác chà đạp thiên tài khiến hắn vô cùng chờ mong.

Nhưng khi hắn định đưa kiếm ngăn trở một kích của Hoa Phong, thì bất ngờ Thanh Phong kiếm đi đến nữa đường bất chợt thu lại, theo một hướng đi xảo diệu nào đó, đổi hướng đâm thẳng về phía yết hầu của hắn. Bị bất ngờ hắn vội vàng huy trường kiếm, chật vật chặn lại một kiếm vô cùng ảo diệu này.

Nội tâm tên đệ tử này đang vô cùng khiếp sợ, tình huống vừa rồi là vô cùng nguy hiểm, nếu chậm một chút có lẽ hắn không chết nhưng chắc chắn thất bại, điều đó là không thể chấp nhận, hắn đường đường có tu vi luyện khí thất trọng, cao hơn đối phương ba cảnh giới, mà bị đánh bại, sau này hắn còn mặt mũi nào lăn lộn.

Khiếp sợ không chỉ mình hắn, mà đã lan tỏa đến tẩ cả mọi người đang xem chiến bên ngoài, sự khiếp sợ không phải vì Hoa Phong có tu vi luyện khí tầng bốn suýt chút có thể đánh chính diện đánh bại người có tu vi cao hơn hắn ba cảnh giới, bọn họ khiếp sợ một kiếm kia của Hoa Phong, kiếm vừa rồi như nào thi triển.

Phải biết khi đã xuất chiêu, rất khó thu hồi, chứ đừng nói xuất chiêu, thu hồi, thu hồi nữa đường chuyển hướng đổi qua một chiêu khác, tất cả động tác đều liền mạch trôi chảy, cái này đòi hỏi người thi triển cần có cảnh giới cực cao về kiếm đạo, nhưng cảnh giới của Hoa Phong thật sự rất thấp, ngay cả La Thiên cũng âm thầm bội phục, đổi lại là hắn chắc chắn không làm được, quá khó.

Điều khiến bọn họ khiếp sợ không chỉ có vậy, những chiêu kiếm có độ khó chẳng khác nào chiêu vừa nãy liên tục được Hoa Phong thi triển ra, sau vài lần biến chiêu, kiếm của hắn đã đâm xuyên ngực phải của tên đệ tử

https://thuviensach.vn

luyện khí tầng bảy kia. một kích không trí mạng nhưng cũng khiến cho hắn bị trọng thương, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu.

- Bại! Trác Thanh bại!

-Tiểu tử này! yêu nghiệt!

Đến khi chứng kiến tên đệ tử được gọi là Trác Thanh bị Hoa Phong làm trọng thương, bọn họ liền há mồm, có thể nhét vài quả trứng, rất khó tin, dù kiếm pháp có lợi hại đến đâu, thì chênh lệch cảnh giới vẫn khó có thể bù đắp, trừ phi đó là siêu cấp thiên tài trong truyền thuyết, nhưng truyền thuyết lại đang xảy ra trước mắt khiến bọ họ nhất thời ngây ngốc.

Có thể đổ lỗi rằng, Hoa Phong đánh bại luyện khí lục trọng là do đối phương khinh địch, cho nên mới có cơ hội tập kích đánh lén, may mắn đắc thủ, thì một màn xảy ra này, không thể biện minh là hắn đánh lén, chỉ có thể nói là yêu nghiệt, biến thái. Nếu để bọn họ biết được, hắn chỉ dùng một kiếm liền giết chết năm người, tu vi thấp nhất là luyện khí tầng bảy cao nhất là tầng mười hai không biết họ sẽ nghĩ như thế nào.

- Rác rưởi mà thôi! ta nói các ngươi lên hết đi.

Tiện chân đá bay Trác Thanh bị trọng thương, Hoa Phong liếc mắt về phía bốn phe bọn người Trần Hiển, nhếch miệng, thần sắc coi rẻ, khinh thường.

- Không cần nhiều người như vậy! mình ta la đủ.

Tiểu mai mặt đẹp xanh đỏ, kiếm chỉ Hoa Phong nói. Nàng đang tức giận đến cực điểm, vốn muốn " mời" Hoa Phong về tiểu viện, chủ yếu là để quét dọn nhà cửa cho đám tỷ muội các nàng, không ngờ tên tiểu tử chết tiệt này lại nghĩ nàng đưa hắn về thị tẩm, còn nói không có hứng thú. Nàng đường đường là nữ tử xinh đẹp nhất đệ tử ngoại môn, biết bao nam nhân dòm ngó, mơ mộng, không ngờ hôm nay lại bị người chê không hứng thú, cái này là

https://thuviensach.vn

sỉ nhục cỡ nào chứ, nàng âm thầm hạ quyết tâm, phải bắt bằng được tên tiểu tử này, phế hết võ công lẫn cho hắn nếm đủ mọi đau khổ sống không bằng chết.

- Tốt! đến đi.

Hoa Phong âm thầm đánh giá nữ nhân tên Tiểu Mai này quả thật vô cùng xinh đẹp, nhưng loại nữ nhân vô sỉ như này hắn nhìn sao cũng không vừa mắt. Thốt lên một tiếng tốt, không ngờ lần này hắn lại ra tay trước.

- Tiểu tử chết tiệt, ngươi tưởng có thể đánh thắng được vài tên phế vật thì tự cho mình là giỏi rồi sao. Hôm nay ta sẽ cho ngươi biết thế nào là chênh lệch.

Tiểu Mai nội tâm khinh thường cười lạnh, cũng ngay lập tức động thủ.

Binh khí nàng sử dụng là một loại nhuyễn kiếm, cực kỳ sắc bén. Đồng thời vận chuyển chín luồng chân khí, nàng muốn tốc chiến tốc thắng nhanh chóng bắt giữ Hoa Phong.

-Hàn khí xuyên tâm.

Nàng tu luyện một loại công pháp có thuộc tính âm hàn, thi triển võ kỹ cũng là âm hàn, cho nên sức chiến đấu của nàng có phần nhỉnh hơn võ giả cùng giai.

Nhuyễn kiếm được bao phủ một lớp hàn băng, nhắm trái tim Hoa Phong đâm thẳng, tốc độ của nàng cực nhanh. Hoa Phong hơi kinh ngạc, huy Thanh Phong kiếm đón đỡ một kích trí mạng này.

Khi hai kiếm giao nhau, một lớp hàn khí từ nhuyễn kiếm, dọc theo Thanh Phong kiến truyền tới cách tay Hoa Phong khiến cánh tay nhất thời tê cứng, đồng thời một luồng lực lượng đánh hắn bay ra xa, miệng thổ huyết.

https://thuviensach.vn

Hai người giao thủ chiêu thứ nhất Hoa Phong đã rơi vào thế hạ phong tuyệt đối.

-Lần này tên tiểu tử đó hết ngông cuồng rồi.

- Hắn tưởng mình là ai chứ, ỷ có chút bổn sự liền không xem ai ra gì.

Chứng kiến Hoa Phong rơi vào hạ Phong còn bị trong thương, những người đang quan sát đa phần là khinh miệt, đối với đa số bọn họ sự xuất hiện của Hoa Phong sẽ làm lu mờ tất cả, nên bọn sinh lòng đố kị gen gét, còn có không ít người mơ mộng Tiểu Mai mà hùa theo ủng hộ cho nàng, cũng có người khâm phục hắn, nhưng chỉ như muối bỏ biển.

Bọn họ đố kị gen gét nhưng không ai có thể phủ nhận Hoa Phong thật sự có thể gọi là tuyệt thế thiên tài. Đùa gì chứ, đánh bại đối thủ hơn mình ba cảnh giới, cái gì là yêu nghiệt, không gì hơn thế này.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Cao Nhân Phương Nào

Lau vết máu nơi khóe miệng, Hoa Phong âm thầm kinh ngạc. Tiểu Mai mạnh hơn rất nhiều so với Trác Thanh gì gì đó. Chân khí của hắn vô cùng tinh thuần, có thể sánh ngang luyện khí thất trọng, nhưng đem so với luyện khí cửu trọng chênh lệch rất lớn.

Kinh nhưng không sợ bởi vì hắn đâu chỉ có một luồng chân khí.

Hít một hơi thật sâu, Hoa Phong điều động toàn bộ hai luồng nội chân khí, phân giải chúng thành năng lượng bản nguyên của mặt trời, Thanh Phong kiếm được bao phủ một màu đỏ rực, hơi nóng phả vào mặt nếu đổi lại là binh khí thông thường chắc có lẽ đã hỏng mất, nhưng Thanh Phong kiếm được thiên địa bản nguyên tẩy rửa mà biến dị, cho nên mơi chịu được sức nóng kinh khủng này.

-Quang minh tinh hoa.

Khi tất cả mọi người đang bàn tán vì mình rơi vào hạ phong, đúng lúc này Hoa Phong bất ngờ xuất thủ công kích.

- Giỏi cho tiểu tử, ta sẽ cho ngươi biết cái gì là chênh lệch.

Tiểu Mai âm thầm cười lạnh, nàng không ngờ Hoa Phong còn dám xuất thủ, đối với nàng như vật cũng tốt, có thể chà đạp sự kiêu ngạo của một thiên tài, còn gì tuyệt vời hơn chứ.

-Băng tuyết tầm sương.

https://thuviensach.vn

Tiểu Mai lắc tay nhuyễn kiếm rung lên, thân kiếm được bao phủ một băng mỏng, ý định của nàng là sẽ đánh cho Hoa Phong không kịp trở tay. Chiêu kiếm thức của nàng một khi thi triển, lớp băng sẽ tan ra thành tuyết, tuyết mang theo cực hàn, khiến động tác của địch nhân chậm lại, tiếp đến tuyết tan ra trở thành sương mù che đi tầm mắt của địch nhân. Sự lợi hại của kiếm thức này, đó khi bản thân còn chân khí, lớp băng liên tục được duy trì.

Theo suy nghĩ trên lý thuyết của nàng, Hoa Phong chắc chắn không có cơ hội để phản kích, lúc đó nàng sẽ chậm rãi hành hạ, chà đạp kiêu ngạo và tôn nghiêm của hắn, phát tiết tức giận trong lòng. Nhưng thực tế thì lại rất khác, kiếm thức của Hoa Phong mang theo tinh hoa của mặt trời, dù không phải tạo ra từ ngoại chân khí, nhưng cũng đủ lợi hại.

Khi hai kiếm giao nhau, khí tức cực nóng phát ra từ Thanh Phong kiếm ngay lập tức khiến cho lớp băng mỏng trên nhuyễn kiếm của Tiểu Mai nhanh chóng bốc hơi, đồng nghĩa với việc phá hủy hoàn toàn ý nghĩ ban đầu của nàng từ trong trứng nước. Không những vậy, Hoa Phong còn không bị chân khí của nàng áp chế, thậm chí có xu hướng đè ép ngược lại.

- Điều này sao có thể?

Nội tâm Tiểu Mai vô cùng khiếp sợ, Hoa Phong mới luyện khí tầng bốn mà thôi, chân khí đã muốn vượt qua nàng, tu vi hơn hắn năm cảnh giới, quá biến thái rồi.

- Luyện khí cửu trọng sao? Chẳng qua chỉ vậy.

Sau lần giao thủ thứ hai, Hoa Phong không tiếp tục biến chiêu, mà nhanh chóng lùi lại, nhếch miệng châm chọc.

-Cái gì?

- Hắn...hắn là luyện khí tứ trọng sao?

https://thuviensach.vn

-Ai nói cho ta biết chuyện này không phải thật.

Người xem xung quanh cũng cực kỳ kinh hãi, có người thậm chí nghĩ rằng Hoa Phong đang che dấu tu vi, nhưng rõ ràng hắn mới tấn thăng từ tạp dịch đệ tử, chuyện khó tin hơn là vừa rồi giao thủ chiêu đầu tiên hắn còn bị thương, nhưng lúc này lại thập phần nhàn nhã, lông tóc không rụng. Khiếp sợ còn có La Thiên, vị La chấp sự này, nội tâm đang kinh đào hải lãng, hắn nhìn không ra Hoa Phong che dấu tu vi, có nghĩa Hoa Phong tu vi luyện khí tứ trọng hàng thật giá thật.

- Cái này quá không phải người.

La Thiên âm thầm ghi nhớ cái tên Hoa Phong.

-Thạch sư huynh tiểu tử này có phải đang che dấu tu vi? Giả heo ăn thịt cọp.

Một đệ tử bên phe Thạch Hiểu Sanh không thể tin vào những gì xảy ra, hướng vị Thạch sư huynh dò hỏi. Mấy tên đệ tử bên cạnh nghe vậy đều hướng ánh mắt về phía Thạch Hiểu Sanh.

Sắc mặt Thạch Hiểu Sanh lúc này như ăn phải ruồi vô cùng khó coi, nghe đồng bạn hỏi, hắn lắc đầu, khẽ nói.

- Ta cũng không biết, nhưng chắc chắn trên người hắn có bí mật.

Nói đến hai chữ bí mật ánh mắt hắn lóe tinh quang âm thầm tính toán gì đó.

Phía bên đám người Trần Hiển và Tần Vô Song lẫn bọn người có địa vị như bọn chúng trong tầng lớp đệ tử ngoại môn, nhưng không tham gia " tranh đoạt" Hoa Phong cũng có chung suy nghĩ như vậy, về phần còn những ai hay không cũng khó mà thống kê cho hết. Hoa Phong biến thái như vậy, cũng khó trách người khác nổi lòng tham.

https://thuviensach.vn

-Được! giỏi cho tiểu tử ngươi.

Tiểu Mai đang hết sức tức giận, nghe xung quanh bàn tán, nàng cảm thấy xấu hổ vô cùng. Nàng có tu vi luyện khí cửu trọng, mà lại đi đánh ngang tay với một tên ranh con, kém hơn mình năm cảnh giới, cái này là sỉ nhục đến độ nào đây. Nội tâm mơ hồ lóe sát khí, ý nghĩ đánh Hoa Phong tàn phế, để rửa sạch sỉ nhục, bằng không nó sẽ theo nàng hết đời.

- Chết đi!

- Băng phong đoạt mệnh.

Gió nhẹ lướt mái tóc Tiểu Mai bay bay, xung quang nàng hai thước, nhiệt độ bỗng hạ xuống cực thấp, nhuyễn kiếm lần này được phủ lên lớp băng dày hơn gấp mấy lần vừa rồi. Nàng dốc toàn lực thi triển sát chiêu, hôm nay dù liều mạng, nàng tuyệt đối không cho phép Hoa Phong lành lặn.

- Quang minh tinh hoa.

Hoa Phong thập phần bình tĩnh, chân khí truyền vào Thanh Phong kiếm, thân kiếm đỏ rực như sắt nung, hắn không chịu yếu thế chút nào lập tức phản kích.

- Keng! Keng.

Tiếng binh khí va chạm không ngừng, Tiểu Mai với chân khí hùng hồn đánh cho Hoa Phong liên tiếp bại lui.

- Tiểu tử! chắp tay đầu hàng, quỳ xuống dập đầu tạ tội, ta sẽ nể tình đồng môn mà chừa cho ngươi con đường sống.

Dường như nghĩ mình chắc thắng Tiểu Mai vừa đánh vừa đả kích Hoa Phong.

https://thuviensach.vn

-Bớt xàm ngôn đi, nữ nhân như ngươi sao không ra chợ mở một cái sạp bán cá sống qua ngày, bắt chước người ta tu luyện làm gì cho phí đi một nhân tài chợ cá.

Hoa Phong thần sắc không cho là đúng, phản bác trở lại với hàm ý xâu xa.

- Tiểu tử chết tiệt! đã vậy lát nữa ngươi sẽ được nếm mùi sống không bằng chết.

Tiểu Mai giận sôi máu, ra tay càng lúc càng nặng.

Dù không hiểu lắm câu nói của hắn, nhưng lời từ miệng tên tiểu tử vô sỉ này, nói ra nào tốt lành gì, hơn nữa còn bảo nàng đi bán cá, thật không thể chấp nhận được.

Hàn băng phát ra từ nhuyễn kiếm của Tiểu Mai không thể làm chậm đi động tác của Hoa Phong, bởi vì kiếm pháp của Hoa Phong là tinh hoa mặt trời, do chân khí phân giải bản nguyên tạo thành. Băng hỏa tương giao một nóng một lạnh, chiến đấu cực kỳ kịch liệt, thỉnh thoảng lại khiêu khích lẫn nhau vài câu, kết quả người bị thiệt luôn là Tiểu Mai xinh đẹp.

Kiếm pháp của Hoa Phong biến ảo vô cùng linh hoạt, ban đầu do chưa quen lắm sự biến chiêu của kiếm thức, cho nên hắn mới rơi vào hạ phong. Nhưng khi trận chiến trôi qua được vài hiệp Hoa Phong sơ bộ thuần thục vô số biến hóa của kiếm chiêu, dần dà lấy lại cân bằng, thậm chí có xu hướng áp chế ngược.

Những người đang xem chiến đấu bên ngoài tất cả như ngừng thở, bầu không khí im lặng đến có thể nghe được tiếng kim rơi.

Chuyện khó tin đang xảy ra trước mắt, Hoa Phong từng kiếm từng kiếm dẫn dắt bọn họ đi từ bất ngờ đến kinh ngạc, khiếp sợ, cuối cùng chết lặng ngây ngốc.

https://thuviensach.vn

- Hay cho một tiểu tử chỉ mới tu vi tứ trọng, lại có thể đánh ngang tay với cửu trọng.

Chiến đấu giữa hai người sắp phân định thắng bại, đột nhiên có vài tiếng vỗ tay, cùng giọng nói kiêu ngạo của một nữ nhân, lời của nàng vừa hay cũng phá tan bầu không khí ngột ngạt đến rợn người ở đây.

Tất cả mọi người đều biết người tới là ai, Hoa Phong thì mù tịt, hắn chắc chắn là có cao thủ tới, nhưng do mới tấn thăng không lâu cho nên hắn chẳng biết chút gì, đang định ngừng chiến để quan sáy xem là cao nhân phương nào, thì Tiểu Mai đã dốc hết sức hất hắn văng ra.

- Diêu sư tỷ!

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Quá Tài Nên Bệnh

Đẩy lùi Hoa Phong, Tiểu Mai thần sắc hổ thẹn, lí nhí chào hỏi nữ nhân vừa tới. Nàng hung hăng là vậy, nhưng đứng trước vị Diêu sư tỷ này lại vô cùng ngoan ngoãn.

- Hừ! chỉ một mao đầu luyện khí tứ trọng, ngươi cũng không đối phó nổi, còn ra thể thống gì nữa, thật mất mặt.

Diêu sư tỷ hừ lạnh, ra vẻ trách mắng, nhưng trong nội tâm lại cực kỳ chấn động, vừa nãy khi hai người giao thủ, nàng cũng đứng từ xa quan sát, những gì xảy ra cho thấy tiểu tử trước mặt là tên biến thái.

- Ta!

- Ha ha! ta thấy Diêu Mạn Hoa ngươi ra tay cũng chưa chắc làm gì được.

Tiểu Mai đang định lên tiếng giải thích về sự khủng bố của Hoa Phong thì đã bị người chặn họng, lời nói đầy khiêu khích châm chọc.

- Trương Hồng! ngươi đừng ở đó châm chọc, có giỏi đánh với ta một trận.

Diêu Mạn Hoa vẻ mặt không cho là đúng đáp lại người vừa châm chọc nàng.

- Đánh thì đánh! ai sợ ai.

Trương Hồng cũng không chịu yếu thế chút nào.

https://thuviensach.vn

-Được! chờ ta xử trí xong tiểu tử này sẽ đến lượt ngươi.

Diêu Mạn Hoa thần sắc lạnh nhạt, cao ngạo nói. Sau đó đưa ánh mắt quan sát Hoa Phong. Nàng muốn xem kỹ, tiểu tử ngoài gương mặt cũng xem như tuấn tú ra, tất cả còn lại đều rất bình thường, tại sao lại yêu nghiệt như vậy.

Trong lúc Diêu Mạn Hoa đang quan sát Hoa Phong, hắn cũng làm điều đó với nàng lẫn người được gọi là Trương Hồng kia.

Theo đánh giá sơ bộ của Hoa Phong, Diêu Mạn Hoa không tính là xinh đẹp, kém rất xa Tiểu Mai, nhưng bù lại trên người nàng phát ra khí chất lãnh diễm của kẻ bề trên, làm lu mờ tất cả vẻ đẹp của các nữ nhân xung quanh. Hoa Phong suy đoán nàng này chắc chắn đứng đầu một viện, bởi vì ngoài dáng vẻ cao cao tại thượng, tu vi của nàng là luyện khí đỉnh phong. Về phần người vừa lên tiếng châm chọc Diêu Mạn Hoa cũng là đối địch với nàng, Trương Hồng. Người này để râu quai nón nhìn không ra tuổi tác, lưng đeo đại đao, tu vi cũng là luyện khí đỉnh phong, đặc biệt hắn có cặp mắt nhỏ xíu dù không âm hiểm nhưng chắc chắn không phải người tốt, có lẽ hắn cùng cấp bậc với Diêu Mạn Hoa.

-Tiểu tử! quỳ xuống dập đầu tạ tội, sau đí cắt hết gân tay, gân chân, ngươi sẽ có một con đường sống.

Quan sát Hoa Phong một hồi, Diêu Mạn Hoa bất ngờ lên tiếng, lời phát ra tỏ vẻ từ trên cao nhìn xuống, tuyệt đối không được làm trái. Hoa Phong đang định phản bác thì có người lại xen ngang câu chuyện, lời của hắn vừa lên tới cổ đành ngậm ngùi nuốt trở lại.

- Hay cho một Diêu Mạn Hoa, ngươi nghĩ mình là tông chủ sao?

- Dám tự định đoạt sống chết đệ tử của tông môn, ngươi biết ngươi phạm tội gì không. Hay trong mắt ngươi nội quy tông môn đưa ra chỉ để làm kiểng.

https://thuviensach.vn

La Thiên từ đám người đang xem trò bên ngoài chậm rãi bước ra, mỗi một lời của hắn phát ra làm cho sắc mặt Diêu Mạn Hoa lúc xanh lúc đỏ, hiển nhiên nàng cũng biết sợ. Tiểu Mai bên cạnh, từ nãy đến giờ khi Diêu Mạn Hoa tới luôn im lặng, nghe La Thiên nói thì cúi gằm mặt, không biết nàng đang nghĩ gì.

- La chấp sự ngài có nói quá hay không?

Diêu Mạn Hoa quay lại nhìn La Thiên hạ giọng nói, nàng không những kiêng kị nội quy của tông môn, mà còn đặc biệt kiêng kị vị La chấp sự này. Với tất cả đệ tử ngoại môn, La Thiên chỉ là một vị chấp sự bình thường, nói là chuyên xử lý các đệ tử phạm luật nhưng thực chất lại rất ít khi ra mặt, thời gian trôi qua càng dài họ liền xem hắn như những đệ tử khác, nhưng riêng mấy người đứng đầu một viện như Diêu Mạn Hoa, Trương Hồng, hay Triết Hàn bị Hoa Phong chém giết, đều biết rất rõ sự khủng bố của La Thiên, bởi vì bọn họ không thể nhìn ra tu vi của hắn, dù sắp bước vào Luyện Thể kỳ, nói tóm lại là sâu không lường được.

- Hừ! ta có nói quá hay không tự ngươi hiểu rõ.

- Giải tán hết đi, nếu không thì đừng trách.

La Thiên trầm mặt trả lời Diêu Mạn Hoa khẽ liếc Trương Hồng, rồi sau đó lên tiếng đuổi hết tất cả. Vốn hắn không định nhúng tay, nhưng Hoa Phong quả thật quá yêu nghiệt, đây tuyệt đối là siêu cấp thiên tài trong truyền thuyết. Nếu tông môn biết chuyện hắn trơ mắt nhìn một thiên tài như vậy bị phế, chắc chắn sẽ không tha cho hắn, quan trọng hơn giao hảo với một thiên tài luôn luôn là lựa chọn hàng đầu của bất kỳ ai, hắn biết trên người Hoa Phong có bí mật nhưng hắn không quan tâm lắm, đã là thiên tài ai không có bí mật, chính hắn cũng có.

Sỡ dĩ La Thiên sợ Hoa Phong bị phế là sự xuất hiện của Diêu Mạn Hoa cùng Trương Hồng, đùa gì chứ Hoa Phong vó thể đối chiến ngang tay với

https://thuviensach.vn

Tiểu Mai đã thập phần yêu nghiệt, cho nên trong suy nghĩ của vị La chấp sự này, nếu để hắn giao thủ cùng Diêu Mạn Hoa chắc chắn bị phế không nghi ngờ.

-Vậy ta đi trước! sư đệ nhớ bảo trọng.

Diêu Mạn Hoa vẻ mặt vẫn lạnh nhạt cáo từ La Thiên sau đó hướng Hoa Phong " dặn dò" rồi dẫn phe phái của nàng rời đi, dù rất muốn phế bỏ Hoa Phong, nàng cũng hiểu hôm nay không phải lúc. Tiểu Mai nội tâm cực kỳ không cam lòng, cũng đàng uất ức rời đi, xong hôm nay chắc nàng sẽ trốn biệt tăm biệt tích một thời gian.

- Vậy ta cũng hết chuyện rồi! vị sư đệ này thật tốt.

Trương Hồng mắt híp lại nhìn Hoa Phong một cái, rồi quay người rời đi, theo sau hắn còn có đám ngươi Tần Vô Song, Thạch Hiểu Sanh bọn họ mỗi người có một tính toán riêng, bọn họ âm thầm cảm thấy may mắn bởi vừa rồi không nóng vội xuất thủ, nếu không thật mất mặt.

- Đa tạ La chấp sự thêm lần nữa giải vây.

Các đệ tử đến xem náo nhiệt cũnh rời đi hết, chỉ còn lại hai người, Hoa Phong hướng La Thiên thi lễ, nội tâm vô cùng cảm kích.

- Ngươi không cần cảm kích, đó là việc ta phải làm.

- Nhưng quả thật, ngươi đã vượt quá sức tưởng tượng của ta.

La Thiên phất phất tay, coi như làm một chuyện vặt.

-Dù sao cũng nhờ La chấp sự giải vây, nếu không hậu quả..

- Coi như ta thiếu ngài một nhân tình, sau này tất trả.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong không kiêu ngạo không xiểm nịnh nói, với La Thiên là chuyện vặt nhưng với hắn là chuyện lớn. Nếu vừa rồi thật sự đánh một trận cùng Diêu Mạn Hoa có thể hắn không thắng nhưng chắc chắn không bại. Đấu với Tiểu Mai đã làm cho tấy cả khiếp sợ đến rụng cả hàm, còn nếu đấu tiếp Diêu Mạn Hoa vẫn bất phân thắng bại, lúc đó sẽ kinh thế đến độ nào, gần như chắc chắn gây chấn động tông môn, sẽ rước đến vô số phiền toái không đáng có, mặc dù hắn không sợ, nhưng ai lại đi thích phiền toái nhiều cơ chứ.

- Thôi được rồi, cái này ta nhận.

- Ngươi nhớ tránh trêu chọc đám yêu tinh đó, ta không phải lúc nào cũng ở đây, ngươi cũng khong rú rú suốt trong nhà.

Được tên yêu nghiệt như Hoa Phong thiếu một nhân tình, La Thiên cầu còn không được. Nội tâm mặc dù đang vui mừng, nhưng hắn cũng không quên cảnh báo Hoa Phong.

-Đa ta La chấp sự nhắc nhở.

- Chuyện hôm nay mong chấp sự không bẩm báo lên tông môn.

Hoa Phong cảm tạ La Thiên kế tiếp nhờ hắn giữ bí mật với tông môn, hắn không muốn nổi tiếng quá sớm.

- Tại sao? ngươi cho ta một lý do để ta không bẩm báo chuyện này.

La Thiên khó hiểu hỏi lại, phải biết thiên tài như Hoa Phong tông môn nếu biết chắc chắn toàn lực bồi dưỡng, hơn nữa Hoa Phong đâu phải thiên tài gọi cho có. Nếu sợ lộ bí mật gì đó càng khó hiểu hơn. Cao tầng tông môn ai ai không phải lão quái vật, không lý nào đi dòm ngó bí mật của mao đầu luyện khí kỳ, huống gì còn là đệ tử tông môn, đệ tử có giỏi tông môn mới không suy kiệt, nếu biết chuyện họ chỉ có cao hứng mà thôi tuyệt đối không có ý nghĩ gì khác.

https://thuviensach.vn

- Trong vòng nữa tháng ta chắc chắn có mặt trong hàng ngũ tinh anh đệ tử.

Nghe La Thiên hỏi, Hoa Phong hít sâu một hơi nói.

-Cái gì?

Nhận được câu trả lời, La Thiên không những không cao hứng, đầu váng mắt hoa chấn thần sắc không thể tin chấn động hỏi lại.

- Trong vòng nữa tháng ta chắc chắn tấn thăng đệ tử tinh anh.

Hoa Phong sắc mặt bình tĩnh nói lại. Hắn không muốn tiết lộ quá sớm, nhưng cũng không muốn bị quấy rầy, vì trong khoảng thời gian sắp tới, trực giác cho hắn biết là vô cùng trọng yếu, nếu bỏ qua thì hậu quả cực kỳ tệ hại. Đến lúc hắn tấn thăng tinh anh đệ tử, chắc chắn sẽ gây chấn động nói sớm để trì hoãn một chút thời gian cũng không việc gì.

- Ngươi... ngươi! ngươi chắc chắn.

Hoa Phong bình tĩnh bao nhiêu, ngược lại La Thiên khiếp sơ bấy nhiêu, hắn nghĩ tiểu tử này não có vấn đề, nhưng nếu có vấn đề không thể nào yêu nghiệt như vậy.

- Chắc chắn.

Hoa Phong vẻ mặt nghiêm túc khẳng định.

-Được ta chờ.

La Thiên có chút không biết làm sao, tin Hoa Phong trong vòng mười lăm ngày từ Luyện Khí kỳ đột phá Luyện Mạch kỳ chẳng thà tin gà mái biết gáy còn dễ hơn. Đối với hắn chuyện như vậy quá hư cấu, hắn suy đoán Hoa Phong quá tài nên sinh ra ảo tưởng, hắn chỉ cười trừ cho qua, không để tâm lắm.

https://thuviensach.vn

- Đa ta chấp sự.

Hoa Phong lần nữa cảm tạ La Thiên.

- Không còn chuyện gì, vậy ta đi trước.

- Đừng tu luyện quá mức dễ bị bệnh.

Trước khi rời đi La Thiên nói câu đầy thâm ý. Tiễn La Thiên rời đi Hoa Phong thở dài mộ hơi, loại bỏ hết tạp niệm tiếp tục luyện kiếm, nhưng khiến hắn thất vọng là Thanh Thiên thất thức chỉ có thể luyện đến thức thứ ba " dạ nguyệt tinh thần" các thức về sau không tài tài nào luyện được, đòi hỏi cảnh giới cực cao mới có thể luyện tiếp.

Trời xế chiều Hoa Phong mới ngừng diễn luyện, hắn đã thấm mệt, trận chiến vừa rồi giúp ích rất lớn cho hắn. Hắn có thể làm tăng độ khó biến hóa của từng thức kiếm trên biên độ lớn, khiến địch nhân cực kỳ khó đón đỡ. Nếu đánh lại một lần nữa Tiểu Mai rất nhanh thất bại.

Thở ra một ngụm trọc khí, tắm rửa qua loa, mò chút lương khô để ăn, đệ tử ngoại môn có nhà ăn hắn hoi, nhưng do Hoa Phong lười ra ngòai cho nên ăn lương khô rồi lăn ra ngủ.

Khi Hoa Phong mở mắt trời đã sáng rõ, hôm nay không luyện kiếm không trùng kích tu vi, bởi vì hôm nay hắn còn chuyện quan trọng hơn phải làm.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Độ Khó Mười Năm Không Ai Dám Đụng

Tại Thanh vân tông, trừ đệ tử tạp dịch ra thì mỗi một nơi của các đệ tử khác đều có Nhiệm Vụ đường. Nhiệm vụ đường là nơi để các đệ tử đến tiếp nhận nhiệm vụ do tông môn ban ra, nhằm hoán đổi điểm cống hiến, do điểm cống hiến ở trong tông môn rất trọng yếu cho nên các đệ tử có quyền hạn tham gia đều đăng ký nhiệm vụ để đổi lấy. Vì vậy Nhiệm Vụ đường là nơi ban bố nhiệm vụ cho đệ tử chọn lựa, khó cũng có dễ cũng có, tùy theo nhiệm vụ đệ tử tiếp nhận mà phân chia. Nhiệm vụ nào quá khó thường thường các đệ tử hay lập nhóm lập đội đi làm.

Đệ tử tầng lớp cao hơn thì không biết, còn với đệ tử ngoại môn điều kiện tiếp nhận nhệm vụ là trong tháng mình được nghỉ phép. Đệ tử ngoại môn có tổng cộng mười hai viện, mỗi viện được nghỉ một tháng trong năm, đồng nghĩa với việc nhiệm vụ các đệ tử tiếp nhận không được quá một tháng, thời gian cực kỳ hạn hẹp cho nên điểm cống hiến của họ vô cùng ít.

Hoa Phong tấn thăng liền được sắp xếp vào viện số mười hai, vừa đúng dịp nghỉ phép, chính bởi sự trùng hợp đó mà sự mất tích của đám người Vương Lạch không một ai mảy may quan tâm.

Hôm nay Hoa Phong dự định đi Nhiệm Vụ đường tiếp nhận nhiệm vụ kiếm điểm cống hiến, hắn cần điểm cống hiến nhằm đổi lấy võ kỹ, đối với hắn công pháp không quan trọng, chỉ cần tăng tu vi là được chuyện còn lại công pháp “ vô sỉ” kia sẽ giải quyết tất cả.

Cái thiếu hụt của Hoa Phong là võ kỹ hay nói đúng hơn là kiếm kỹ, hắn cần thật nhiều kiếm kỹ để từ đó có thể sáng tạo kiếm kỹ của riêng mình.

https://thuviensach.vn

Đoạn đường từ tiểu viện số mười hai đến nơi nhận nhiệm vụ không xa lắm, các đệ tử khác hoặc đi làm hoặc tu luyện, cho nên cả khu vực rộng lớn này chỉ có mình Hoa Phong nghênh ngang bước, còn có vài kẻ hảo tâm trốn trong bóng tối quan sát mình nhưng Hoa Phong không hay biết, có biết hắn cũng không để tâm làm gì, gà đất chó sành mà thôi.

Hoa Phong bước đi thập phần nhàn nhã, hắn mới lên đây hôm qua với lại liên tục bị làm phiền, cho nên không do thám được phong cảnh nơi này.

Khu vực của đệ tử ngoại môn rất rộng muốn đi hết cũng mất cả ngày, hắn chỉ quan sát những gì thấy được trên đường đi. Phong cảnh không có gì bắt mắt lắm, chỉ có vài luống hoa, vài hàng cây, ngó đi ngó lại chỉ có bấy nhiêu, Hoa Phong cảm thấy rất nhàm chán.

Khoảng một nén hương thì hắn cũng tới trước cửa Nhiệm Vụ đường. Bước vào bên trong nơi đây giống như một quảng trường, chỉ khác có cái mái che, hai bên tường treo chi chít các loại bảng lớn nhỏ, trong này còn có một đại hán trung niên, tu vi không nhìn thấu, Hoa Phong suy đoán vị đại hán này có lẽ là người ghi chép nhiệm vụ mà các đệ tử tiếp nhận.

- Đệ tử Hoa Phong ra mắt tiền bối.

Hoa Phong hướng phía đại hán chào hỏi.

- Ngươi đến đây có chuyện gì?

Đại hán đang lật xem sổ sách gì đó, nghe Hoa Phong chào hắn chỉ ngước mắt nhìn lên một cái, hời hợt hỏi chuyện rồi lại cắm đầu đọc sách. Trong suy nghĩ của hắn Hoa Phong là đến nhận nhiệm vụ, nhưng Hoa Phong mới chỉ tu vi luyện khí tầng bốn, hắn đoán đệ tử như vậy nhận nhiệm vụ chỉ là vặt vảnh.

- Đệ tử muốn tiếp nhận nhiệm vụ.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong bình tĩnh trả lời, mất đi vài phần tôn kính.

- Ngươi thuộc tiểu viện số mấy? Ta nhớ không có thể nhận nhiệm vụ lúc này chỉ có tiểu viện số mười hai.

- Nhưng hôm qua đã nhận hết rồi.

Đại hán vẫn cúi mặt đọc sách không thèm ngẩng đầu, nghi hoặc hỏi lại

- Đệ tử ở tiểu viện số mười hai, mới tấn thăng hôm qua.

Hoa Phong kiên nhẫn giải thích, nội tâm rất bất mãn, thái độ của đại hán dường như quá xem thường hắn.

- Thì ra là vậy.

- Được rồi, trên bảng có đề nhiệm vụ ngươi tự mình chọn, khi nào chọn xong lại đây xác nhận.

Đại hán lời nói ra vẻ đã hiểu, phất phất tay đuổi Hoa Phong như.

- Đa tạ.

Tuy nội tâm khó chịu cũng không muốn đôi co, lão này tu vi cao thâm, không nên chọc đừng chọc.

Hoa Phong dạo quanh xem xét từng nhiệm vụ, nhiệm vụ có độ khó từ một đến mười. Độ khó một cống hiến nhận được khi hoàn thành là một trăm. Độ khó hai là hai trăm cứ vậy tính lên.

Đủ mọi chủng loại nhiệm vụ, tông môn ban ra cũng có, đệ tử ban ra cũng có.

Đệ tử ban nhiệm vụ nghĩa là họ bận hoặc nhỏ nhặt không cần đích thân đi mà bỏ điểm cống hiến trực tiếp thuê người khác làm.

https://thuviensach.vn

Nhiệm vụ rất nhiều nhưng đa phần Hoa Phong đều không thích. Hái thảo dược, mua đồ hậu cần, mua binh khí...vv nhiều vô kể nhưng độ khó rất thấp.

Mỗi đệ tử chỉ có thể tiếp nhận tối thiểu ba nhiệm vụ độ khó cấp một, hai nhiệm vụ từ cấp hai đến ba, cấp bốn trở đi chỉ có thể tiếp nhận một.

Có nghĩa nếu tiếp nhận ba nhiệm vụ cấp một được ba trăm cống hiến, nhiệm vụ cấp hai được bố trăm cống hiến, cấp ba sáu trăm, cấp bốn vỏn vẹn bốn trăm, tính theo như vậy cho nên đa phần đệ tử đều chọn cấp ba cũng có số ít chọn cấp một hai, tùy theo sức lực bản thân. Còn từ cấp sáu trở lên nhiệm vụ bắt đầu khó, khả năng hoàn thành thấp, muốn nhận nhiệm vụ độ khó cấp bảy cần tổ đôi hai người, chính vì lý do đó mà nhiệm vụ còn lại trên bảng đa phần từ cấp bốn trở lên.

Xem xét một hồi Hoa Phong quyết định chọn nhiệm vụ có độ khó cấp mười, nếu hoàn thành nhiệm vụ cấp mười sẽ đủ cho hắn đổi một lần hai bản võ kỹ. Mấy cái nhiệm vụ khác hắn không quan tâm lắm.

Nếu giống như đa phần đệ tử khác chọn độ khó cấp ba chỉ đổi được một bản, đối với bản thân hắn mà nói điều đó quá mất thời gian, muốn đổi hai bản võ kỹ ít nhất cần hai năm, không bằng trực tiếp chọn luôn cấp mười.

Nhiệm vụ độ khó cấp mười chỉ có một cái duy nhất, mực viết hơi nhòe. Nhưng miễn cưỡng vẫn thấy rõ nôi dung, nhiệm vụ là" đến Đông Lâm trấn cách Thanh Vân tông ba trăm dặm về phía nam, tiêu diệt một đám sơn tặc khoảng hai mươi tên, trong đám này có ba tên cầm đầu là tu vi luyện khí tầng mười hai, một đỉnh phong hai sơ kỳ, dưới trướng bọn họ còn tả hộ pháp tu vi cực cao luyện khí tầng mười một đám lâu la còn lại tu vi thấp nhất cũng là tầng năm luyện khí cực kỳ khó đối phó, yêu cầu người tiếp nhận nhiệm vụ này phải lập đội ba mươi người trở lên ít nhất cần có bốn đệ tử có tu vi luyện khí tầng mười hai để đảm bảo an toàn, đi riêng lẻ rất nguy hiểm tốt nhất không nên tiếp nhận.

https://thuviensach.vn

Banh mắt đọc mãi mới hiểu rõ nội dung ghi trên bảng Hoa Phong quyết định chọn nó. Tháo tấm bảng xuống hắn mang đến cho vị đại hán giám định xác nhận.

- Tiền bối! đệ tử đã chọn xong nhiệm vụ.

Mang đến để trên bàn trước mặt đại hán, Hoa Phong lạnh nhạt nói. Hắn rất không thích tên này.

- Để đó rồi đi đi, nhớ hoàn thành trước kỳ nghỉ.

Đại chăm chú đọc sách không thèm nhìn xem Hoa Phong chọn nhiệm vụ gì, lần nữa phất tay đuổi đi. Trong suy nghĩ của hắn Hoa Phong rất phiền phức, tu vi thấp như vậy, lựa chọn nhiệm vụ chắc chỉ cấp một thậm chí không được cấp hai.

Khá khó chịu nhưng Hoa Phong không nói gì thêm lặng lẽ lui ra.

Sau khi Hoa Phong đi được khoảng một canh giờ, đại hán mới ngưng đọc sách đang định cầm tấm bảng nhiệm vụ Hoa Phong vừa nhận, lau đi vết mực viết lên nhiệm vụ mới, cũng hơi tò mò hắn liền liếc sơ qua độ khó nhiệm vụ, nhưng khi vừa nhìn thấy số mười tròn trĩnh, hắn đánh rơi luôn tấm bảng, trợn mắt há mồm ngốc trệ đầu óc trống rỗng.

Mãi một lúc lâu hắn mói bừng tỉnh lẫm bẩm.

- Độ khó cấp mười, nhiệm vụ mười năm qua không ai dám đụng vào.

-Tiểu tử này là một tên điên! là một tên điên đầu óc không bình thường.

Hoa Phong xuống núi đi được một đoạn cách tông môn khá xa, đột nhiên hắt xì, hắn đang định mở miệng mắng, nhưng chưa kịp phát ra liền nuốt vào, bởi vì phiền toái lại tới.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Lưỡng Bại Câu Thương

Trước mặt Hoa Phong ngay dưới gốc cây cổ thụ đang đứng ba người. Diêu Mạn Hoa, Trương Hồng và một đệ tử nhìn rất lạ mắt Hoa Phong chưa gặp bao giờ, tu vi người này cũng sàn sàn như hai người kia luyện khí tầng mười hai.

- Tiểu sư đệ sao ra ngoài lại đi một mình vậy? Rất nguy hiểm nha.

Trương Hồng híp mắt hướng Hoa Phong châm chọc.

- Đây là tên tiểu tử các ngươi nói rất lợi hại sao? Ta thấy hình như các ngươi quá yếu kém rồi.

Tên đệ tử lạ mặt kia sau khi quan sát Hoa Phong, âm thầm đánh giá rồi không cho là đúng nói.

- Ài! ta chỉ đi làm nhiệm vụ, không cần các người ra tới tận nơi xa xôi như này tiễn đâu.

Hoa Phong vênh mặt đáp lời.

- Hay cho tên tiểu tử ngươi sắp chết đến nơi còn mạnh miệng.

Diêu Mạn Hoa thần sắc cao ngạo nhìn Hoa Phong như người chết.

- Ai chết còn chưa biết, Diêu sư tỷ nếu giỏi đoán tương lai như vậy, không bằng đổi nghề đi xem bói, ta thấy như vậy tốt hơn.

Hoa Phong cười cười xỉa xói.

https://thuviensach.vn

- Ngươi! chết đi.

Diêu Mạn Hoa cực kỳ tức giận, vận chuyển chân khí vốn định ra tay liền bị Trương Hồng ngăn lại.

- Ngươi quên mất chúng ta tới đây vì cái gì sao?

Trương Hồng giọng nói âm trầm ra vẻ trách cứ nàng. Diêu Mạn Hoa hậm hực, nhìn Hoa Phong chằm chằm như muốt nuốt sống hắn vậy.

- Ách! ta còn chưa biết mùi vị nữ nhân, xú bà nương đừng nhìn ta như vậy chứ.

Hoa Phong nhếch miệng tiếp tục khiêu khích, hắn biết ba người này đến đây chắc chắn không tốt lành gì.

Diêu Mạn Hoa sắc mặt xanh đỏ hơi thở dồn dập, nàng cực độ áp chế tức giận, nếu không vì đại cục có lẽ Hoa Phong bây giờ lành ít dữ nhiều. Nàng không thể ngờ một thiếu niên tuấn tú như Hoa Phong lại có thể thốt ra những lời âm độc như vậy.

- Hừ! tiểu tử bớt xàm ngôn đi, ta biết trên người ngươi có bí mật, mau giao ra, ngươi có cơ hội sống.

Trương Hồng nói với Hoa Phong, trong giọng nói mơ hồ chứa sát khí, một lời không hợp trực tiếp ra tay.

- Bí mật của ta việc gì phải giao cho ngươi. Ngươi nên mang cái suy nghĩ đó về nói với mẹ ngươi đi.

Hoa Phong ngẩn ra, hắn nào có bí mật gì chứ, trên người hắn ngoài mấy viên đan dược của mẫu thân và chiếc nhẫn vô tích sự không biết ai tặng lúc hắn sắp đầu nhập tông môn thì còn lại chỉ có cây kiếm gỗ kia thôi.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ một hồi hắn mới sực hiểu ra, mấy người này bởi vì hắn quá mức yêu nghiệt cho nên nghi ngờ có bí mật, mà bí mật ở đây chỉ có thể là " vô sỉ" công pháp mà thôi. Bảo hắn đưa công pháp cho họ, thật bắt chó leo thang mà.

- Tốt! vậy ngươi đi chết đi.

Hoa Phong vừa dứt lời Diêu Mạn Hoa lập tức động thủ, là một nữ nhân cao ngạo, nàng không thể chấp nhận được những phát ngôn cực kỳ vô sỉ của Hoa Phong.

Diêu Mạn Hoa sử dụng binh khí là trường tiên (roi). nàng vung tiên thi triển danh kỹ quất về phía Hoa Phong.

- Xú bà nương, đánh thì đánh sợ ngươi sao.

Tình cảnh nguy hiểm Hoa Phong vẫn tiếp tục châm chọc. Ngoài mặt thì như vậy, nhưng bên trong nội ngoại chân khí được điều động toàn bộ. Diêu Mạn Hoa tu vi cực cao không thể hời hợt ứng phó.

- Thiên địa giao thoa, thập vạn biến.

Lách người tránh né công kích tưg trường tiên, Hoa Phong bỏ qua phòng ngự xuất kiếm trực tiếp phản kích. Kiếm thức "thiên địa giao thoa" có cả thảy mười vạn lần biến chiêu, dù chưa luyện đến con số như trên, nhưng hắn thích đọc cho hay.

Thanh thiên kiếm pháp được diễn luyện từ tinh hoa thiên địa, lúc trước khi đối chiến cùng Tiểu Mai hắn không sử dụng ngoại chân khí, ngoại chân khí dó bản nguyên thiên địa tích hợp mà thành, kết hợp với Thanh Thiên kiếm pháp, mạnh hơn rất nhiều so với nội chân khí trong cơ thể.

Trước khi tiếp nhận nhiệm vụ Hoa Phong cũng đã diễn luyện kiếm chiêu lên một đẳng cấp rất cao, cộng thêm ba luồng chân khí tốc độ và sự linh

https://thuviensach.vn

hoạt của hắn là thập phần khủng bố.

- Thích sát phiên tiên.

- Trường giang dồn nén.

- Tiên qua đảo loạn.

Diêu Mạn Hoa càng đánh càng sợ hãi, Hoa Phong thật sự quá biến thái, vận chuyển chân khí đến cực hạn nàng liên tục xuất hết tuyệt kỹ, nhưng vẫn không làm gì được hắn, mắt thấy sắp rơi vào hạ phong, bất ngờ Trương Hồng và đệ tử kia cùng lúc ra tay, tạo nên trận chiến một đấu ba vô cùng kịch liệt.

Nguyên nhân do hai người kia lúc đứng ngoài quan sát đã kinh ngạc rớt răng, đệ tử lạ mặt lại càng khiếp sợ không thôi, dù sao Trương Hồng đã phần nào tận mắt chứng kiến sự yêu nghiệt của Hoa Phong, nhưng còn hắn do chỉ nghe đồn thổi, bán tín bán nghi, nhưng giờ chuyện khó tin, cực kỳ viễn vông đang hiển hiện trước mắt, làm sao hắn không khiếp sợ cho được. Trương Hồng cho rằng Hoa Phong đấu cùng Tiểu Mai đã đủ lợi hại, không nghĩ tới nhiêu đó chưa phải tất cả bản lĩnh của hắn.

Càng khiếp sợ bọn họ lại càng chờ mong bí mật trên người Hoa Phong, nếu chiếm được có thể bọn họ sẽ đổi đời, để tránh đêm dài lắm mộng bọn họ liền cùng lúc ra tay kết quả là ba đánh một.

Một đấu ba nghe ra rất bình thường, nhưng nếu như ai chứng kiến trận chiến này, dù là những lão quái vật cao cao tại thượng cũng phải rớt hàm khiếp sợ. Ba người tu vi luyện khí tầng mười hai đỉnh phong, lại hợp lực đối chiến với một người tu vi.....luyện khí tầng bốn, thấp hơn tám cảnh, giới cộng ba người tới tận hai mươi bốn cảnh giới. Đáng nói hơn nếu bọn họ diệt gọn cũng thôi, đằng này tình thế cực kỳ giằng co, quá kinh thế hãi tục.

https://thuviensach.vn

Chiến đấu diễn ra vô cùng cam go, kiếm chiêu của Hoa Phong biến đổi cực nhanh, tính liên tục được duy trì không đứt đoạn, hắn cảm thấy ba ngươi này vô cùng khó giải quyết.

Bến phía mấy người Diêu Mạn Hoa nội tâm đã khiếp sợ tới đỉnh, bọn họ cho rằng đã đánh giá rất cao Hoa Phong rồi, nhưng không ngờ hắn mạnh như vậy, Trương Hồng lẫn Diêu Mạn Hoa cảm thấy vận khí vô cùng tốt, cũng may bọn họ không tham lam, cùng nhau tìm cách lẻn ra ngoài chặn giết Hoa Phong, nếu như không hợp tác mà đi riêng lẻ, rất có thể mất mạng.

Càng đánh càng kịch liệt càng đánh càng đánh chấn động với họ lại càng lớn, kiếm pháp Hoa Phong cực kỳ lợi hại, chân khí liên miên không dứt. Đây chắc chắn là luyện khí tầng bốn sao, bọn họ cũng đã từng nghi ngờ phán đoán của mình.

- Tiểu tử cho ngươi cơ hội cuối cùng giao ra bí mật.

Hai bên lui ra cách nhau năm thước, Trương Hồng âm trầm nói.

- Nếu có bản lĩnh các ngươi tự mình đến lấy.

Hoa Phong đáp lại đầy khiêu khích. Hắn suy đoán ba người này rất có thể xuất chiêu áp đáy hòm.

Đúng như dự đoán của Hoa Phong bọn họ dự định xuất ra một kích mạnh nhất, nhằm đánh nhanh diệt gọn.

- Các người cũng nên xuất ra toàn lực, nếu không hôm nay chắc chắn không làm gì được tiểu tử này.

Trương Hồng lạnh nhạt nói. Hai ngươi kia liếc mắt nhìn nhau hướng Trương Hồng khẽ gật đầu.

https://thuviensach.vn

- Tiểu tử đã cho ngươi cơ hội ngươi không biết nắm bắt, chết xuống âm phủ rồi chớ trách bọn ta không nể tình đồng môn.

Đệ tử đi theo kia mặt đầy sát khí, nhìn Hoa Phong như chết rồi.

- Đánh ẳng nhiều không tốt.

Hoa Phong nội tâm đề phòng khinh thường nói.

Ba người Trương Hồng trán nổi gân xanh hiển nhiên máu đã lên não.

- Luyện ngục đao kinh.

- Đoạt mạng thần thương.

- Nhất tiên tru hồn.

Ba người dốc hết toàn thi triển chiêu thức áp hòm vốn không đợi lúc nguy cấp đem ra giữ mạng, nhưng vì đối phó Hoa Phong cắn răng xuất ra, xem như bỏ cả vốn gốc.

Chiêu nào cử họ cũng mamg theo khí thế tất sát, chân khí mười hai tầng toàn lực phát ra, cây cỏ xung quang không gió tự động lắc lư, cực kỳ đáng sợ. Nếu đổi lại là một võ giả đồng cấp cũng không chịu nổi ba người hợp lại xuất ra chiêu mạnh nhất này.

Kình Phong gào thét, như tử thần đòi mạng, quần áo Hoa Phong không gió tự bay, hắn không kinh sợ chút nào, chiến ý bốc lên cao, súc thế chuẩn bị phản kích.

- Quang minh tinh hoa.

Toàn lực chuyển đổi chân khí, Thanh Phong kiếm đỏ rực, nhiệt độ một dặm xung quanh tăng cao một cách đột biết.

https://thuviensach.vn

Khi hắn súc thế đỉnh điểm, cũng là lúc ba người kia áp tới. Lấy tốc độ cực nhanh, Hoa Phong vung kiếm giao kích cùng đại đao của Trương Hồng.

- Ầm! keng

Giao thủ một kích âm thanh va chạm giữ chân khí lẫn binh khí trầm đục vang lên. Hoa Phong văng chỉ văng ra vài thước khóe miệng trào máu. Trương Hồng bay xa cả trượng trọng thương, mất hoàn toàn sức chiến đấu.

Một kích kinh thiên vừa rồi Hoa Phong đã bị thương, tốc độ chữa trị của Thiên Địa quyết không đủ nhanh để chữa trị vết thương do chân khí thành. Chưa kịp lau vết máu, đệ tử lạ mặt kia đã vung đao tới trước mặt.

Chiến ý bốc lên, Hoa Phong bình tĩng huy kiếm lần nữa giao thủ.

Âm thanh nặng nề khi hai người giao thủ lại vang lên, lần này Hoa Phong văng ra xa hơn, đệ tử lạ mặt kia cũng bị hắn đánh bật trọng thương.

Phản kích hai lần liên tiếp toàn lực của đối phương Hoa Phong cũng bị thương không nhẹ. Nhưng hắn không kịp thở dốc trường tiến của Diêu Mạn Hoa khí thế sắc bén ập tới.

- Chết đi!

Diêu Mạn Hoa thần sắc dữ tợn hoàn toàn mất đi vẻ cao quý quất nhắm thẳng đầu Hoa Phong hạ thủ. Nàng cho rằng Hoa Phong đã bị trọng thương không thể đón đỡ một kích này của nàng.

Đúng như nàng nghĩ Hoa Phong bị thương không nhẹ chút nào. Nhưng nàng thập phần sai khi cho rằng hắn không đủ sức phản kích.

- Thiên địa giao thoa.

https://thuviensach.vn

Dốc hết chân khí không để sót một tia, toàn lực vận chuyển ngoại chân khí, thay đổi kiếm chiêu Hoa Phong trực diện giao thủ cùng Diêu Mạn Hoa.

Trường tiên là loại binh khí dạng dây cho nên ý đồ trực diện giao thủ của Hoa Phong nhanh chóng bị phá hủy. Bởi vì Thanh Phong kiếm đã bị trường tiên quấn lấy. Hai người liên tục giằng co kéo qua kéo lại rất kịch liệt.

Rất không cam lòng Diêu Mạn Hoa vận hết sức lực giật mạnh Hoa Phong về phía mình, ý đồ tung chưởng vào hắn. Hoa Phong biết rõ ý đồ của nàng cho nên cũng thuận thế lao theo, tưởng chừng như có thể tạo ra bất ngờ Diêu Mạn Hoa nhắm ngực Hoa Phong tung một chưởng. Nhưng khiến nàng thất vọng là do đã chuẩn bị trước nên hắn cũng tung chưởng về phía nắng.

Chưởng đổi chưởng, hai người điều đạt được mục đích cuối cùng đó là đánh trúng mục tiêu, kết quả lại không như mong đợi bởi cả hai cùng trọng thương.

Ba đánh một cuối cùng bất phân thắng bại, chuyện này đối với bọn người Trương Hồng mà nói thật không thể nào chấp nhận, cực kỳ khó nuốt trôi. Không vì gì khác chỉ vì đối phương tu vi thấp hơn bọn họ rất nhiều. Kết quả lưỡng bại câu thương, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu, bây giờ Hoa Phong mà rời đi bọn họ cũng vô pháp ngăn trở, ra quân chẳng đoạt được gì lại còn nuốt hận mà về, đổi lại là ai cũng khó có thể chịu đựng.

Trương Hồng đang ngồi thiền dưỡng thương, đầu óc xoay chuyển hắn nghĩ chuyện này nên nhờ sự giúp sức của đệ tử nội môn, hắn biết nếu nhờ đến bọn họ thì chắc chắn bọn hắn không có cháo đê húp. Nhưng Hoa Phong tuyệt đối phải chết.

Nội tâm âm độc Trương Hồng đưa ra quyết định, không những hắn nghĩ như vậy hai người còn lại cũng nghĩ vậy.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong đang ngồi điều tức, ba lần tiếp chiêu ba lần bị thương đặc biệt cuối cùng thương đổi thương lãnh trọn một chưởng của Diêu Mạn Hoa. Ba lần cộng dồn khiến hắn bị thương rất nặng.

Quét thần thức xung quanh quan sát thấy trong vòng một dặm không có ai, hai mắt Hoa Phong lóe sát khí.

- Ba người này quá âm hiểm, tuyệt đối không thể sống.

Bọn họ muốn dồn hắn vào chỗ chết đương nhiên hắn không thể để bọn họ sống. Nơi này cách tông môn khá xa hắn ngại gì không xuất thủ.

Bây giờ tất cả bốn nguòi đều không thể động đậy, nhưng không có nghĩa là Hoa Phong không thể xuất kiếm.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Kim Sa Trại

- Tiểu tử! ngươi thoát được hôm nay, không thoát được cả đời.

Trương Hồng sắc mặt âm trầm ra vẻ không cam lòng lên tiếng đe dọa.

- Đúng vậy chúng ta không làm được gì ngươi nhưng không có nghĩa là người khác cũng không.

Đệ tử lạ mặt hùa theo tiếp lời. Diêu Mạn Hoa không nói gì nhưng ánh mắt âm độc nhìn chằm chằm Hoa Phong, đủ nói lên tư duy không tốt của nàng.

- Vốn ta định tha cho các ngươi, nhưng trời tạo nghiệt có thể sống, tự tạo nghiệt thì chỉ có chết.

Hoa Phong bình tĩnh thần sắc lạnh nhạt nói. Hắn muốn tha cho bọn họ, nhưng thế giới này nhân từ chính là tự sát.

- Haha! ngươi lo thân mình chưa xong, lại còn mạnh miệng, ta nhất định khiến ngươi chết... Ngươi!

Trương Hồng lên tiếng châm chọc, hắn nghĩ Hoa Phong là người si đang nói mộng, nhưng nói chưa hết câu yết hầu bỗng mát lạnh, thần sắc hắn vô cùng khủng hoảng, cực kỳ không cam lòng lấy tay chụp cổ, khoảng một hơi thở máu tươi tuôn ra như suối tắt thở bỏ mình, hai người còn lại số phận cũng như hắn chết không thể chết hơn. Có lẽ trên đường đến suối vàng bọn họ sẽ bàn luận cùng nhau vì sao mình chết.

https://thuviensach.vn

Ngược lại với cái chết tức tưởi của bọn họ, Hoa Phong không cảm thấy bất ngờ chút nào. Vừa rồi hắn đã sử dụng tam biến kiếm pháp "bất động chi kiếm" chém giết bọn họ. Lúc bọn họ đầy đủ lực lượng, sự đề phòng với hắn luôn cực cao, tam biến kiếm phát không thể xuất ra, nhưng bây giờ tất cả bị trọng thương cử động cũng khó, tuyệt đối không thể nào tránh được kiếm chiêu tất sát này.

Nhẹ thở ngụm trọc khí, dồn hết sức lực Hoa Phong chống kiếm đứng lên, tập tễnh bước đi từng bước, vừa đi vừa dùng công pháp trị thương, bóng dáng hắn càng ngày càng xa cuối cùng nơi đây chỉ còn lại ba thi thể lạnh băng.

..

Hơn ba canh giờ trôi qua kể từ trận chiến. Hoa Phong đang ngồi tu luyện tại nơi đồi núi hẻo lánh không người qua lại, thương thế của hắn đã hoàn khỏi hẳn, sỡ dĩ còn ngồi đây là do hắn tính toán trùng kích cảnh giới, nhiệm vụ lần này thập phần nguy hiểm, với chút tu vi của hắn chỉ sợ chưa kịp làm nên chuyện thì đã xảy ra chuyện, ba người Trương Hồng đã khó giải quyết như vậy, huống hồ một đám sơn tặc người đông thế mạnh, không thể coi thường.

Năm luồng chân khí, sáu luồng chân khí, bảy luồng chân khí. Ti luyện một hơi ba canh giờ tu vi của Hoa Phong đã đạt tới thất trọng đỉnh phong, việc còn lại chỉ cần củng cố tu vi là được. Tốc độ tu luyện của Hoa Phong cực kỳ khủng khiếp, nếu hắn không sợ căn cơ bất ổn, chỉ sợ một lần tu luyện là có thể đạt tới tầng mười hai luyện khí kỳ, quá biến thái.

Tu vi đột phá thất trọng, Hoa Phong thần sắc vui mừng thử vận chuyển bảy luồng chân khí thi triển kiếm pháp, không ngoài dự đoán luyện khí tầng bảy mạnh hơn rất nhiều so vơid tầng bốn. Nếu bây giờ đấu lại cùng ba người Trương Hồng, hắn chắc chắn lấy mạng họ trong vòng vài kiếm.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến ba người họ, Hoa Phong suy đoán sự tình này chắc tông môn đã biết, nhưng hắn không sợ bị phát hiện, thứ nhất tu vi hắn quá thấp, thư hai không ai chứng kiến trận chiến đó.

Thở nhẹ một hơi Hoa Phong tiếp tục lên đường vừa đi vừa nghỉ, lúc ngồi nghỉ nuốt Tụ Khí đan củng cố tu vi một chút.

Đoạn đường từ tông môn tới nơi làm nhiệm vụ khoảng ba trăm dặm, tương đương với một trăm năm mươi cây số ở Việt Nam, cũng bằng từ dưới quê của Hoa Phong lên đến Sài Gòn, vừa đi vừa nghỉ, cộng thêm thời gian tu luyện lẫn trị thương, không những vậy thuận tiện hắn còn ngắm cảnh, di chuyển chậm chạp, mãi ba ngày sau tính từ lúc xuất phát trước mặt Hoa Phong mới xuất hiện một trấn nhỏ.

Trước cổng trấn có tấm bia đá, trên bia đá đề ba chữ thay cho bảng hiệu" Đông Lâm trấn". Hơi dừng chân Hoa Phong lấy tay xoa xoa bia đá, rồi chậm rãi tiến vào trong.

- Hồ lô ngào đường vừa rẻ vừa ngon.

- Vòng tay bông tai trang sức hợp giai nhân.....

Vừa vào trấn đập vào mặt Hoa Phong là những tiếng rao hàng nhộm nhịp, tâm trạng hơi dao động hít sâu một hơi trấn tĩnh tinh thần, hắn bước lại tiệm bánh bao gần nhất tính mua vài cái vì mấy ngày nay hắn toàn ăn lương khô, lựa mãi mới được vài cái đang định trả tiền thì đột nhiên ông lão chủ tiệm kéo luôn xe bánh vào nhà đóng cửa lại.

- Ách! không lấy tiền à? vậy đỡ tốn.

Hoa Phong khó hiểu gọi chủ tiệm sau đó lẩm bẩm. Nhưng chuyện kỳ quái không dừng lại ở đó, khi Hoa Phong quay người lại cả trấn đã không một bóng người, nhà nhà đóng kín cửa.

https://thuviensach.vn

- Thiếu hiệp sao còn không chạy, đám sơn tặc Kim Sa trại sắp tới rồi.

- Chắc Thiếu hiệp là người nơi khác tới, nếu không ngại vào nhà ta mà trốn.

-Thôi xong thiếu hiệp bảo trọng.

Hoa Phong đang ngẩn người chả hiểu đông tây thì người bán hồ lô tốt bụng mở cửa thấy Hoa Phong chưa đi bèn lên tiếng nhắc nhở, còn định cho hắn tá túc, nhưng không đợi Hoa Phong trả lời liền vội vàng đóng sầm cửa lại.

Hoa Phong đã hiểu rõ vấn đề, hắn cũng nghe có tiếng vó ngựa đằng sau. Do không quét thần thức cho nên hắn không biết có đám sơn tặc tới. Hoa Phong suy nghĩ sau hôm nay làm gì cũng phải cẩn thận, thế giới này đi một mét nguy hiểm ba mét không thể không đề phòng.

-Haha! lão đại không ngờ có con dê non không biết sống chết.

- Chắn hắn chưa nghe qua danh tiếng Kim Sa trại chúng ta, đúng là người không biết không sợ.

- Ta thấy cách ăn mặc của hắn hình như là đệ tử tông môn nào đó.

Hoa Phong chưa kịp quay lại thì đằng sau đã vang lên mấy giọng nói đầy châm chọc cùng tò mò của đám sơn tặc.

- Một lũ cướp cạn mà thôi, danh với chả tiếng.

- Rắm chó lại nghĩ mình là trầm hương.

Khẽ quay người lại không cần qua sát Hoa Phong đã mắng liền một trận.

- Khốn kiếp! ngươi muốn chết.

https://thuviensach.vn

Một tên trong đó vẻ mặt tức giận lên tiếng.

-Ẳng nhiều làm gì? chiến đi.

Thanh Phong kiếm đã nơi tay Hoa Phong chỉ mũi kiếm hướng đám sơn tặc khiêu chiên. Hắn đã quan sát sơ qua, sơn tặc cả thảy có ba mươi lăm người, ba tên cầm đầu tu vi sàn sàn nhau, đều như trên bảng nhiệm vụ đã ghi. chỉ duy tên đứng giữa cho hắn cảm giác nguy hiểm, trực giác nhắc nhở hắn không nên khinh địch, dù bây giờ tu vi của hắn đã mạnh hơn rất nhiều khi đối chiến cùng ba người Trương Hồng. Ngoài ba tên cầm đầu được gọi là ba trại chủ ra còn có năm tên tu vi luyện khí tầng mười một, tầng mười, bảy tên, số còn lại từ thất trọng đến cửu trọng. Cái này so với trên bảng nhiệm vụ sai lệch rất lớn, trên bảng nhiệm vụ có ghi tộng cộng sơn tặc có hai mươi người, luyện khí tầng mười một hai tên, đám lâu la còn lại thấp nhất là tầng năm. Nhưng ở đây lại một trời một vực, tu vi ba tên cầm đầu không sai biệt lắm, nhưng số lượng luyện khí tầng mười một hơn gấp đôi, đám lâu la thấp nhất điều là luyện khí tầng bảy, hơn nữa số sơn tặc có tất cả ba mươi lăm tên.

- Thật không hiểu tông môn tình báo kiểu gì?

Hoa Phong âm thầm tức giận, nhưng hắn không có thời gian suy nghĩ quá nhiều.

- Chết đi!

Một tên sơn tặc trên mặt vắt ngang vết sẹo, vẻ mặt hung thần ác sát lao ra khỏi đám đông dậm chân nhảy lên trời vung đao nhắm đầu hắn bổ xuống. Tên mặt sẹo hết sức giận dữ trước thái độ ngông cuồng của Hoa Phong, hắn có tu vi luyện khí tầng tám hơn hắn Hoa Phong một cảnh giới, với lại hắn vho rằng đám đệ tử tông môn tuy tự cho mình là cao cao tại thượng, nhưng chiến lực lại chẳng ra gì, cho nên hắn nghĩ một đao này chắc chân sẽ bổ đôi tiểu tử ngông cuồng.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong hơi nhíu mày lại là cái chiêu từ trên trời lao xuống. Nhíu mày nhưng hắn cũng không đứng im, tay hắn khẽ lắc Thanh Phong kiếm, sau đó bật người nhảy lên cao, hai bóng người giao nhau trên không trung, Hoa Phong tiếp đất thần sắc nhàn nhã, còn tên sơn tặc đầu thân hai nẻo chết không thể chết hơn.

- Ngươi! Ngươi dám giết người của Kim Sa trại ta.

- Ta sẽ khiến ngươi sống không bằng chết, sau đó bầm thây vạn đoạn vứt cho chó ăn.

Đám sơn tặc cứ tưởng rằng Hoa Phong sẽ bị bổ đôi, nhưng khồn ngờ chỉ giao nhau một cái đồng bạn của chúng liền một kiếm rơi đầu. Một kiếm chỉ một kiếm, bọn chúng ngây người khiếp sợ, sau đó vô cùng tức giận. Người vừa lên tiếng là tên cầm đầu đứng bên phải, sắc mặt hắn nhìn Hoa Phong như người chết gằn giọng nói.

- Hừ! Chó cắn càn! lên hết đi kiếm của ta sẽ lấy đầu từng tên một.

Hoa Phong kiếm chỉ về phía têm vừa nói, giọng điệu khiêu khích đầy kiêu ngạo.

- Để ta xem công phu của ngươi lợi hại hơn cái miệng hay không.

- Hoàng Viên năm người các ngươi lên bắt hắn về đây cho ta.

-Vâng! Lão đại.

Tên sơn tặc đứng giữa cũng là tên cầm đầu, nói với năm tên hộ pháp tu vi luyện khí tầng mười một phía sau. Đang nôn nóng báo thù lại được gọi đích danh ra trận cả năm tên hộ pháp đồng thanh chấp thuận.

- Tiểu tử! ngươi rất lợi hại, nhưng cũng vì lợi hại nên ngươi sẽ chết rất khó coi.

https://thuviensach.vn

- Dám giết người Kim Sa trại bọn ta, dù là con ông trời cũng chết.

Tên sơn tặc được gọi là Hoàng Viên liếm liếm môi nói, Hoàng Viên cùng bốn tên hộ pháp khác tiến lại gần Hoa Phong đội hình giãn cách mơ hồ tạo thành vòng tròn vây hắn lại.

- Chiến đi! nói nhiều như vậy ngươi không mỏi miệng nhưng ta thấy ngứa lỗ tai.

Hoa Phong tay móc lỗ tai tỏ vẽ khinh thường.

- Tốt...tốt!

- Ra tay! đánh cho hắn tàn phế rồi bắt sống.

Hoàng Viên tức đến nỗi mặt lúc xanh lúc đỏ, gằn giọng nói vài câu tốt rồi ra lệng cho bốn tên kia đồng loạt xuất thủ. Hắn nghĩ lão đại dùng dao mổ trâu đi giết gà, mình hắn là đủ giết chết tiểu tử này trăm lần có dư, dù có lợi hại cách mấy thì sao chứ, có thể chém giết tầng tám cũng không thể dùng tu vi luyện khí thất trọng đánh thắng hắn được. Phải biết luyện khí thất trọng và luyện khí thập nhất trọng là một rạch trời không thể vượt qua.

Hoàng Viên nôi tâm không phục, nhưng cũng không dám phản bác.

-Thiên địa giao thoa.

Hoa Phong vận chuyển một luồng chân khí, vung kiếm bắt đầu cùng năm tên hộ pháp đối chiến. Do chỉ sử dụng chân khí thông thường, cho nên tròn nhất thời hai bên chiến đấu giằng co, bất phân thắng bại.

- Tiểu tử này thật biến thái, hắn có phải luyện khí tầng bảy hay không?

Tên cầm đầu bên trái há hốc mồm trợn mắt khó tin nói.

- Đúng vậy! luyện khí tầng bảy hàng thật giá thật.

https://thuviensach.vn

Tên lão đại lên tiếng khẳng định, hắn cũng thập phần khiếp sợ.

- Nhìm ký hiệu trên áo của hắn, chắc hắn là đệ tử ngoại môn Thanh Vân tông.

Tên còn lại nội tâm chấn động âm độc phụ họa.

Ba tên cầm đầu quan sát cuộc chiến cực kỳ kinh hãi, bọn chúng khồn nghĩ tới Hoa Phong biến thái như vậy, vượt bốn cảnh giới một đấu năm bất phân thắng bại. Ban đầu chúng suy đoán Hoa Phong là đệ tử nội môn của môn phái nào đó ra ngoài lịch lãm, nhưng khi quan sát ký hiệu trên áo mới nhận ra hắn chỉ là đệ tử ngoại môn. Khiến bọn chúng nghi hoặc chính là một đệ tử yêu nghiệt như vậy tại sao lại là đệ tử ngoại môn, hơn nữa còn đến nơi nguy hiểm này mà tông môn không hay biết.

- Theo ta suy đoán có lẽ Thanh Vân tông còn chưa biết đến tên yêu nghiệt này.

Lão đại sắc mặt âm trầm, dường như đoán ra cái gì, nhưng mơ hồ không thể xác định.

-Đại ca quan tâm điều đó làm gì? Trực tiếp giết đi là được.

-Mấy năm gần đây Thanh Vân tông luôn âm thầm theo dõi Kim Sa trại bọn ta, lần này có cơ hội cho chúng đẹp mặt.

Tên bên trái mắt lóe cừu hận, lời nói mang theo sát khí.

- Tiểu tử này nhất định phải chết, nếu không sau này sẽ là tai họa.

Tên bên phải cũng hùa theo nói, bọn họ dường như đã thay ông trời định đoạt số phận của Hoa Phong.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Vào Bước Đường Cùng

Phía bên ngoài ba vị trại chủ đang thầm phán quyết số phận của Hoa Phong. Nhưng trong trận chiến Hoàng Viên cùng bốn tên hộ pháp càng đánh càng kinh hãi.

Dù tu vi Hoa Phong thấp hơn bọn chúng rất nhiều, nhưng kiếm pháp của hắn thập phần lợi hại, cộng thêm chân khí dường như vô cùng vô tận. Bên ngoài quan sát thì trận chiến đang ở thế giằng co. Nhưng là người trong cuộc bọn chúng luôn chật vật đón đỡ kiếm chiêu của hắn, tình thế cực kỳ bất lợi.

- Thiên Địa giao thoa, thập vạn biến.

Cảm thấy đùa giỡn bấy nhiêu đã đủ, Hoa Phong vận hai luồng chân khí đánh nhanh diệt gọn. Tốc độ lẫn sự biến hóa kiếm thức bất ngờ tăng nhanh, năm người Hoàng Viên nhất thời không kịp thích ứng, kiếm pháp Hoa Phong lợi hại cỡ nào chứ, chỉ một chút nhất thời đó thôi bọn chúng nhanh chóng trở thành năm cỗ thi thể, chết không nhắm mắt.

- Gà đất chó sứ!

Phủi quần áo Hoa Phong ra vẻ khinh thường nhếch miệng.

-Hoàng...Viên!

- Hộ....Pháp!

- Tiểu tử ngươi nhất định sẽ chết rất thảm.

https://thuviensach.vn

Ba tên cầm đầu cùng đám sơn tặc phía sau, khi chứng kiến Hoa Phong nhẹ nhàng kết liễu năm người, hơi thất thần sau đó hét lên đầy bi thống căm phẫn. Bọn chúng không nghĩ tới Hoa Phong lợi hại như vậy, trong sự căm phẫn kèm theo sợ hãi kinh khiếp nhân tâm. Đám lâu la phía sau ý chí gần như suy sụp, năm vị hộ pháp tu vi đều là luyện khí tầng mười một, Hoa Phong chém giết quá nhanh gọn, như vậy ba vị trại chủ có thể áp chế hắn hay không, chúng tuy người đông thế mạnh, nhưng ai lại ngại sống lâu một chút.

- Tam đệ bình tĩnh! đệ không phải đối thủ của hắn.

Tên cầm đầu bên phải vẻ mặt đầy phẫn hận, định lao ra chém giết Hoa Phong nhưng bị vị lão đại kia ngăn lại.

- Nhưng!

Tam trại chủ không cam lòng định nói lại thôi, hắn biết một đấu một hắn chắc chắn không phải đối thủ của tiểu tử này.

- Ai lên cũng vậy thôi! hôm nay Hoa Phong ta sẽ khiến cái Kim Sa trại chó má gì đó biến mất trên đời.

Hoa Phong hất hàm lời nói cực bá đạo.

- Giỏi cho tên tiểu tư không biết sống chết!

- Rất mạnh miệng, nhưng rất nhanh ngươi sẽ biết cái gì gọi là ếch ngồi đáy giếng.

Đại trại chủ sát khí dày đặc, nhìn Hoa Phong như kẻ vô tri.

- Đánh đi sẽ biết.

Hoa Phong bỏ đi vẻ kiêu ngạo, bình tĩnh dơ kiếm chỉ về đại trại chủ, tên này cho hắn cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

- Được! Hô!

Đại trại chủ tức giận cười cười, đột nhiên khí thế trên người hắn tăng mạnh, đầu tóc quần áo không gió tự bay, đám lâu la và hai tên trại chủ còn lại sắc mặt sợ hãi lui về phía sau.

- Không nghĩ tới đại trại chủ lợi hại như vậy.

- Tiểu tử kia chết chắc rồi.

- Lát nữa ta muốn lóc xương lột da hắn.

Khi khí thế đại trại chủ lên cao, bọn chúng mới biết hắn lợi hại, tất cả bàn tán nhận định Hoa Phong chết chắc.

- Tiểu tử! mạnh miệng nữa không?

Tam trại chủ hả hê khinh thường hỏi đểu Hoa Phong.

- Luyện thể kỳ tam trọng.

Hoa Phong kinh hãi thốt lên, hắn không ngờ tên đại trại chủ tu vi khủng bố như vậy. Càng khiếp sợ hắn càng chửi ầm trong bụng, tông môn chết tiệt tình báo kiểu gì vậy chứ.

- Biết sợ rồi sao? quỳ xuống dập đầu một trăm cái, biết đâu ta đổi ý tha ngươi một mạng.

Nhìn thần sắc kinh hãi của Hoa Phong, đại trại chủ đắc ý nói. Theo hắn nghĩ Hoa Phong dù sao cũng là loại người như hoa trong gương, trăng trong nước, thấy chết liền sợ mất mật, hắn nói như vậy không có nghĩa sẽ tha cho Hoa Phong mà là muốn sỉ nhục đám đệ tử tông môn luôn mắt cao hơn đầu, đợi Hoa Phong dập đầu bắt giết cũng chưa muộn.

https://thuviensach.vn

- Thúi lắm! đánh thì đánh luyện thể kỳ giỏi lắm sao? ta cũng đang nóng lòng muốn thử.

Hoa Phong thu hồi khiếp sợ châm chọc đáp lại. Chứng kiến tu vi khủng bố của đối phương hắn đã tính đến nước quay đầu bỏ chạy, dù hắn có thể vượt cấp chém giết nhưng tất cả đều chung một cảnh giới. Hắn nắm chắc có thể đấu một trận cùng luyện thể kỳ tầng một, thậm chí tầng hai cũng có thể chiến một phen.

Hoa Phong biết dù có hắn có yêu nghiệt tới đâu cũng tuyệt đối không đánh lại tên này, vốn định bỏ chạy thì đột nhiên trong đầu dâng lên một luồng hào khí, thân là kiếm giả thà gãy không cong, chưa đánh đã hàng người khác có lẽ là như vậy, nhưng với Hoa Phong hắn, nếu bỏ chạy nào đủ tư cách cầm kiếm nữa.

-Haha! sắp chết đến nơi còn ngông cuồng như vậy.

- Cái này là đang giãy chết sao?

- Ta thấy hắn là như vậy.

Đám sơn tặc lâu la nghe Hoa Phong muốn chiến một trận với đại trại chủ liền phá lên cười châm chọc.

- Nếu ngươi muốn thử ta sẽ cho ngươi thử.

Đại trại chủ ra vẻ khin thường, lời vừa dứt khí thế hắn đột nhiên tăng mạnh, bất ngờ công kích Hoa Phong.

- Thật nhanh!

Hoa Phonh thần sắc kinh hãi, tốc độ của đối phương quá nhanh, hắn chỉ kịp huy kiếm đón đỡ một kích kinh thiên này.

- Ầm!

https://thuviensach.vn

Âm thanh đổ nát trầm đục vang lên, giao thủ chỉ một chiêu, Hoa Phong bị đánh bay va vào mấy sạp bán hàng sau lưng.

- Ngươi muốn thử nữa không?

Đại trại chủ lông tóc không rụng ngạo nghễ nói.

Vốn hắn nghĩ Hoa Phong không bò dậy nổi, nhưng chuyện tiếp theo làm hắn vô cùng chấn động kinh hãi khiếp sợ còn có hai trại chủ lẫn đám lâu la phía sau.

- Làm sao có thể?

Bọn chúng cùng lúc đồng thanh hô lên.

Đại trại chủ âm nội tâm tính toán, càng tính toán hắn lại càng sợ hãi. Một kích vừa rồi của hắn tuy chỉ sử dụng năm thành lực lượng, chỉ năm thành củng đủ khiến luyện thể tầng một trọng thương, vốn hắn nghĩ sau một kích vừa rồi Hoa Phong chắc chắn không chết cũng tàn phế, không nghĩ tới Hoa Phong chỉ bị thương dường như không nặng lắm, đang từ từ đứng dậy.

- Sợ ngươi chắc!

Hoa Phong chật vật đứng dậy, thần sắc chỉ kinh không sợ đảo mắt về phía đám sơn tặc, trông thấy vẻ khiếp sợ cùng kinh ngạc như gặp quỷ của bọn chúng hắn nhíu mày khó hiểu. Lau vết máu nơi khóe miệng, đón đỡ một kích bất ngờ hắn đã bị thương, đối phương quả thật rất mạnh, nhưng mạnh không có nghĩa là hắn không dám đánh. Vận chuyển nội ngoại chân khí, từ người Hoa Phong bốc lên một luồng chiến ý kinh thiên vĩ địa, địch nhân càng mạnh mới có thể giúp hắn kích phát hết tiềm năng bản thân, đồng thời tôi luyện kỹ xảo chiến đấu đến tận cùng.

Đầu tóc Hoa Phong không gió tự bay, trên người hắn phát một luồng khí thế vô cùng tự nhiên, thoạt nhìn cứ như hắn nên vậy. Từ khi đến thế giới

https://thuviensach.vn

này đây là lần đầu tiên Hoa Phong đối đầu với địch nhân mà bản thân không thể chiến thắng, cũng là lần đầu tiên chiến ý bộc phát kinh khủng như vậy.

Chiến ý bộc phát đến đỉnh điểm vô hình chung khiến Thiên Địa quyết mơ hồ chạm vào cảnh giới mới, cho nên thoạt nhìn Hoa Phong lúc này giống như phản phác quy chân cực kỳ tầm thường.

Thiên Địa quyết huyền bí vô song, nhưng do quá ham chiến nhất thời Hoa Phong không nhận ra công pháp của mình đã chạm đến cảnh giới cao hơn.

- Lại tới!

Hoa Phong đầu tóc tung bay quần áo phất phơ, hai mắt nhìn chằm chằm đại trại chủ quát lớn.

-Tốt!

Đại trại chủ hô lên một tiếng tốt, tiếp tục công kích, lần này hắn dốc toàn lực công kích, hắn không thể nhìn ra sự bất thường của Hoa Phong, nhưng trực giác cho hắn biết tiểu tử này rất đáng sợ, cần phải nhanh chóng diệt trừ.

-Triệt thủ cuồng đao.

- Quang minh tinh hoa.

Tốc độ đại trại cực nhanh, nhưng do đã có chuẩn bị Hoa Phong cũng thi triển kiếm chiêu phản kích.

Âm thanh binh khí va chạm liên miên không dứt, dù đại trại chủ đã toàn lực xuất thủ, nhưng Hoa Phong chiến ý tăng cao, chiến lực viễn siêu bình thường, cho nên không bị một kích đánh bay như lúc đầu. Dù chiến lực hắn

https://thuviensach.vn

tăng cao nhưng chỉ có thể thủ không thể công, đã vậy liên tiếp bị đẩy lùi, mỗi lần ngăn trở công kích của đối phương là hắn lại thêm một lần bị thương, miệng liên trào máu, nhưng như vậy khiến hắn càng đánh càng hăng.

- Đồ khốn chết đi.

Hoa Phong quát lớn, lấy hết sức bình sinh phản kích trở lại, vốn dĩ hắn muốn đẩy lùi đối phương, nhân cơ hội phản kích ngược lại.

- Hừ! si tâm vọng tưởng.

Đại trại chủ cực kỳ tức giận, theo suy tính của hắn nếu dốc toàn lực là giải quyết Hoa Phong gọn gàng mau lẹ, không nghĩ tới tiểu tử này biến thái đến độ này, không những không chết, mà càng đánh càng hăng, dần dà khiến hắn có phần không thể áp chế. Đang hết sức tức giận đột nhiên nghe Hoa Phong nói mình chết đi, sắc mặt xanh mét vô cùng tức giận, hắn gầm lên một tiếng dốc hết lực lượng chém ra một đao.

Hoa Phong dơ kiếm ngăn trở, nhưng do đại trại chủ sôi máu ra tay, lực lượng tăng hơn rất nhiều, Hoa Phong liền bị đánh bay vài trượng.

- Chạy!

Bị đánh bay ra xa Hoa Phong không tiếp tục áp sát tiếp tục chiến đấu, thầm hô một tiếng quay đầu bỏ chạy. Với hắn đánh bấy nhiêu đủ rồi, nếu còn đánh tiếp cái mạng nhỏ khó bảo toàn.

- Hắn không ngờ lại chạy!

Trong suy nghĩ của đại trại chủ và đám người phía sau, tiểu tử yêu nghiệt này sẽ giống như kẻ điên xông lên chiến trăm hiệp, nhưng không ngờ hắn lại bỏ chạy, bọn chúng nhất thời ngẩn ra. Khi Hoa Phong chạy được khá xa bọn chúng mới hồi phục tinh thần nhốn nháo cả lên.

https://thuviensach.vn

-Đuổi theo! không được để cho hắn thoát.

Đại trại chủ sau khi hồi tĩnh sắc mặt xanh mét, tức giận quát lên, hắn khoing thể tưởng tượng được trên đời lại có kẻ vô sỉ như vậy.

Chạy trốn được một hồi thì phía trước Hoa Phong đột nhiên xuất hiện vực sâu.

-Xem ngươi còn chạy đi đâu?

- Tiểu tử bó tay chịu trói đi!

-Hôm nay ta nhất định róc xương lột da ngươi, báo thù cho năm vị hộ pháp.

Trong khi Hoa Phong hết đường chạy thì đám sơn tặc đã đuổi đến phía sau, ba trại chủ thở phào, sau đó mặt đầy sát khí nói, bọn chúng xem Hoa Phong là vật trong túi.

Phía trước là vực sâu không đáy, phía sau cường địch đánh không lại, Hoa Phong tiến thoái lưỡng nan.

- Dù chết cũng không để đám chó dại các ngươi hành hạ.

Hoa Phong bình tĩnh nhếch miệng khinh thường, mắng xong câu cuối cùng, không do dự chút nào hắn nhảy luôn xuống vực.

- Hắn nhảy rồi! chúng ta có nên xuống dưới lôi xác hắn lên phơi khô không?

Tam trại chủ thấy Hoa Phong nhảy xuống vực, phẫn hận nói. Hắn không cam lòng nhìn Hoa Phong chết dễ dàng như vậy.

- Không được! vực này dưới đáy đầy khí độc, tuyệt không thể xuống.

https://thuviensach.vn

- Chúng ta về! rút lui.

Đại trại chủ ngăn tam trại chủ, theo hắn biết vực này rất kì quái, cứ vài ngày lại phun lên một lần khí độc, độc này cho dù cường giả khủng bố bị dính một xíu cũng chết khồn nghi ngờ, chính vì chứng kiến cường giả bị độc chết, hắn mới có kỳ ngộ mà đạt tới luyện thể tầng ba.

- Nhưng..

- Không nhưng nhị gì cả! về rồi tính.

Đại trại chủ âm trầm nói, sau đó phất tay ra lệnh toàn bộ rút lui. Rất nhanh nơi đây chỉ còn lại vực sâu trơ trọi.

Đám lâu la như trút được gánh nặng, chúng chỉ sợ Hoa Phong chó cùng giứt dậu, nếu như vậy rất có thể trong số bọn chúng có vài tên nằm lại. Nhưng chúng không biết cũng bị chuyện này cho nên mới có một tai họa đáng sợ hơn ập tới. Kim Sa trại do đó cũng sẽ trở thành bụi bặm.

..

Hoa Phong sau khi nhảy xuống vực, đột nhiên bị một làn khói độc dày đặc bao phủ, tích tắc thời gian hắn đã hoàn toàn biến mất giống như chưa hề tồn tại. Dường như đã bị khói độc ăn mòn biến mất khỏi thế gian, thi cốt vô tồn.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Mộ Binh Mật Địa, Chào Người Hữu Duyên

Đây là thế giới kỳ lạ, bầu trời trong sáng không mây, nhưng lại bao trùm sự âm u quỷ dị đến lạnh người. Đột nhiên ở một nơi nào đó tại nơi quỷ dị này bất ngờ xuất hiện một vòng sáng, dường như vòng sáng không thuộc về nơi đây, bởi giữa chúng là hai trường phái đối lập hoàn toàn.

Vòng sáng xuất hiện đột ngột rồi xuyên thẳng trời cao, gió bụi mù mịt hệt như đang có tai ương ập tới, nhưng kỳ lạ thay vòng sáng chỉ lóe lên vài hơi thở liền tán đi, mất tăm mất tích.

Vòng sáng tán đi, gió bụi vẫn cuồn cuộn hồi lâu mới dứt, khi gió bụi lặng dần thì tại trung tâm vòng sáng vừa rồi xuất hiện một thiếu niên, tuổi không lớn lắm, trông khá là tuấn tú, sắc mặt hắn tái nhợt, đột nhiên xuất hiện ở nơi quỷ dị này, nhìn sao cũng không được bình thường cho lắm.

- Đây là đâu?

Thiếu niên ngơ ngác tự hỏi.

- Không phải mình rớt xuống vực sao? không lý nào đây là đáy vực.

Thiếu niên nhíu mày khó hiểu. Hóa ra thiếu niên bất bình thường này chính là Hoa Phong bị đám sơn tặc bức nhảy xuống vực. Quan sát trước mặt Hoa Phong cảm thấy đây chắc chắn không phải đáy vực gì đó, dù phía trước mặt Hoa Phong là ngọn đồi hơi thấp nhưng cũng đủ để hắn nhận biết nơi đây vô cùng rộng lớn.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong nhớ, rõ ràng hắn đã nhảy xuống vực đột nhiên đầu váng mắt hoa đến khi tỉnh lại thì đã xuất hiện ở đây.

- Nơi này thật kỳ quái.

Ngước mắt nhìn khoảng không trên cao, dù ánh mặt trời vẫn chói chang, đặc biệt hơn chẳng có gợn mây nào, nhưng bầu không khí lại vô cùng âm u. Xác định đây không phải đáy vực, mà một thế giới kỳ lạ, Hoa Phong ngồi xuống tại chỗ trị thương. Hắn suy đoán thế giới quỷ dị này nguy hiểm hay không còn chưa biết, trị thương xong rồi tính.

Điều tức một hồi sắc mặt Hoa Phong hồng hào trở lại, thương thế đã hoàn toàn không có chút đáng ngại nào.

- Bây giờ là lúc xem đây là đâu?

Hoa phong lẩm bẩm, hắn quyết định thăm dò nơi bí ẩn quỷ quái này, ngồi một chỗ không phải chuyện tốt. Đứng dậy rời đi, Hoa Phong mới biết nãy giờ chỗ hắn ngồi giống như một khối bê tông, có dạng tròn làm bằng chất liệu gì hắn hoàn toàn mù tịt. Lắc đầu không quá tò mò vì nơi đây cái gì cũng không bình thường.

Hoa Phong dốc sức leo lên ngọn đồi nhỏ trước mặt, khi ánh mắt mới nhỉnh hơn đỉnh đồi một chút xíu, có thể dõi nhìn ra xa, hắn kinh ngạc giật mình suýt chút nữa rơi xuống trở lại.

- Cái này! cái này.

Dụi dụi mắt Hoa Phong lắp bắp. Dùng tay vịn lấy hết sức trèo lên, khi đã đứng thẳng hắc chỉ biết há mồm ngây ngốc.

- Thật nhiều! nhiều đến vô số.

https://thuviensach.vn

Ngây ra một lát Hoa Phong mới sực hồi tĩnh thốt lên. Bởi vì cảnh tượng hắn đang nhìn thấy quá hãi hùng, phía trước là một mảnh đất bằng phẳng, nhưng nơi đây có vô số binh khí nằm la liệt, còn có nơi chất thành cả một ngọn núi lớn, trải dài bất tận, dù hắn phóng mắt nhìn rất xa cũng không tài nào chạm tới điểm cuối.

Khẽ quét thần thức thăm dò xung quanh, thấy không có gì nguy hiểm Hoa Phong mới chậm rãi tiến lại gần quan sát. Khiến hắn cực độ thất vọng là toàn bộ binh khí nơi đây dường như đã hoàn toàn rỉ sét, mục nát, không thể sử dụng. Vừa đi vừa thả thần thức quan sát, Hoa Phong cảm thấy nơi đây tuy âm u quỷ dị nhưng lại không có chút nguy hiểm nào.

Không buông bỏ đề phòng, nhưng lại bước nhanh hơn, binh khí vô số rải rác la liệt, núi lớn núi nhỏ, tất cả đều là tàn binh. Cứ đi như vậy hơn nữa ngày vẫn không có gì khác biệt trời cũng tối dần, do lo sợ Hoa Phong đành phải dừng lại, kiếm chỗ nghỉ tạm, hành trang đồ đạc không có chẳng có gì lót dạ, bụng đói cồn cào, hắn cố gắng quên đi tập trung hồi tưởng lại trận chiến vừa qua.

- Hình như lúc đó xảy ra dị biến gì đó.

Hoa Phong nhíu mày lục lọi trí nhớ, hắn chắc chắn lúc giao chiến cùng đại trại chủ, bản thân đã lần nữa tiến vào trạng thái huyền diệu, sức chiến đấu tăng vọt, nên mới có thể đối chiến cùng đại trại chủ. Đến khi cảnh giới huyền diệu biến mất hắn mới vội vàng bỏ chạy, kết quả xuất hiện ở đây.

Áp chế mọi tạp niệm Hoa Phong tập trung tinh thần tìn lại cảm giác huyền diệu ấy, vì dường như hắn đã bỏ lỡ mất cái gì từ đó.

Trời càng ngày càng tối, thế giới này vốn chứa đầy quỷ dị bây giờ lại nhuốm lên sắc màu huyền bí. Từng đợt từng đợt gió lạnh tạt vào Hoa Phong đang ngồi tu luyện, bất giác hắn mở mắt sởn cả gai ốc. Hắn không phải là người nhát gan, nhưng nơi đây quả thật quá đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Khủng khiếp hơn nữa xung quanh bắt đầu xuất hiện những tiếng nỉ non mỗi lúc một nhiều. Tiếng nỉ non như ai oán như than trách vang vọng khắp mọi nơi, Hoa Phong tóc tai dựng đứng kinh hãi vạn phần, thậm chí hắn muốn đứng dậy bỏ chạy. Vố. hắn định dùng thiên địa quyết thay đổi hướng gió ngăn cách thanh âm, nhưng tất cả điều vô dụng, cơn gió và những thanh âm kia như thể xoáy thẳng vào linh hồn dù làm thế nào cũng không thể xua đuổi.

Trời càng về khuya những âm thanh ghê rợn lại nhiều thêm vô số, những thanh âm đó như đang chung tay tấu lên một bản nhạc đầy ma quái.

Hoa Phong ngồi im không dám thở mạnh, hắn không dám thả thần thức thăm dò vì sợ bị phát hiện.

...

Một đêm tra tấn tinh thần kinh khủng đã qua đi, đối với Hoa Phong nó dài như một thế kỷ, thần sắc mệt mỏi hắn cố gượng dậy tiếp tục bước đi với hy vọng có thể thoát ra khỏi nơi quỷ dị này. Nữa ngày rất nhanh trôi đi, khiến Hoa Phong tuyệt vọng là thế giới âm u giường bất tận.

Tìm chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi Hoa Phong suy nghĩ nên làm cách nào để thoát khỏi thảm trạng này, bởi theo phán đoán của hắn nơi đây vốn dĩ là vậy không thể có chỗ thoải mái hơn.

- Những tàn binh này năm xưa nhất định không bình thường.

Dường như quyết định điều gì Hoa Phong đứng bật dậy bắt đầu mò tìm trong đám tàn binh với mong muốn tìm được thứ tốt. Ý nghĩ vượt ra ngoài đã bị dập tắt vì nơi đây muốn tìm được lối ra trong nhất thời chẳng khác bắt chó leo thang là mấy. Việc trước mắt nên làm là tìm kiếm thứ tốt còn sót lại trong đám tàn binh vô cùng vô tận.

https://thuviensach.vn

Tìm tòi lục lọi hết hơn nữa ngày, hắn chẳng tìm được thứ gì tốt hơn ngoài những mẫu sắt vụn. Nhưng khiến hắn mừng rỡ là phía trước trong phạm vi thần thức bất ngờ xuất hiện một hồ nước.

Hoa Phong nhất thời vui sướng chạy như bay lại chỗ đó, đây là một hồ nước hình vuông, diện tích không lớn khoảng năm mười thước vuông. Quan sát nước trong hồ Hoa Phong nhíu mày, nước trong hồ có màu trắng đục giống như sữa bò rất kỳ quái, đột nhiên hơi nước bốc lên lành lạnh làm Hoa Phong nổi da gà lui nhanh về phía sau.

- Đây là nước gì.

Nội tâm tự hỏi hắn không dám lại gần, bởi nơi đây không có cái gì tốt.

Tâm trạng Hoa Phong đang không được tốt thì đột nhiên ngay nơi hắn mặt đất bỗng rung chuyển dữ dội như thể động đất, nhưng theo Hoa Phong sut đoán chắc hắn có quái vật sắp xuất hiện. Không chút do dự quay người bỏ chạy chạy được một đoạn hắn cảm nhận được sự chấn động của mặt đất đã hết, con người luôn rất tò mò với những gì mình không biết, Hoa Phong cũng không ngoại lệ, hắn ngoái đầu xem thử là quái vật gì xuất hiện, nhưng vừa trông thấy vật mà bản thân cho rằng đáng sợ đó Hoa Phong liền dừng lại.

Bởi vì xuất hiệm trước mắt hắn không phải quái vật khủnh khiếp gì mà chỉ là một tấm bảng cực lớn được làm bằng đá.

Hít sâu một hơi cố lấy bình tĩnh mạnh dạn tiến lại gần, trên tấm bảng chi chít toàn chữ là chữ, tiến lại sát bên cách khoảng hai thước Hoa Phong mới đọc rõ được nội dung trên bia đá này.

- Mộ binh mật địa. chào người hữu duyên.

Đập vàp mắt hắn là dòng chữ lớn nhất trên tấm bảng, điều đó gíup hắn đại khái hiểu được nơi quỷ quái này là đâu.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Lai Lịch Mật Địa

Mộ binh mật địa, chỉ cái tên thôi đủ nói rõ lên bản chất của thế giới này, nơi đấy là nơi chôn xác những binh khí đã không còn có thể sử dụng, tất cả đều là tàn binh. Nhưng có một điều lúc còn nguyên vẹn không thanh binh khí nào nơi đây là vô danh, chúng đều được các cường giả sử dụng, có điều không hiểu vì lý do gì mà chúng lại bỏ xác nơi đây.

Hoa Phong không đọc tiếp mà lẩm bẩm suy tính, như chợt nghỉ ra cái gì đó mắt hắn trợn trừng há hốc mồm.

- Nếu chuyện này là thật vậy quá đáng sợ.

Hoa Phong sợ hãi tự nói. Trong suy nghĩ của hắn nếu binh khí nơi đây điều là thần binh lợi khí khí còn nguyên vẹn, không lý nào chủ nhân của chúng lại vứt bỏ, suy luận ra chỉ có thể chủ nhân của những binh khí này đã không còn tồn tại. Binh gãy người vong, nếu là như vậy với số lượng tàn binh nơi đây đồng nghĩa là nhiêu đó người ngã xuống, con số quá khủng bố rồi. Khi còn sống chủ nhân của những tàn binh này nếu tất cả đều lẫy lừng thanh danh, cái gì khiến bọn họ ngã xuống với số lượng khủng khiếp đến như vậy.

Không suy nghĩ thêm quá nhiều vì điều đó quá sức suy nghĩ của bản thân, Hoa Phong thu hồi rung động tiếp tục đọc xuống dưới, khoảng hơn nữa canh giờ hắn cơ bản đã đọc xong nội dung trên tấm bảng khổng lồ này cũng đại khái hiểu được chuyện gì đã xảy ra với những tàn binh này, hồ nước màu trắng đục kia là gì.

https://thuviensach.vn

Theo trên bảng ghi chép, Thanh thiên đại lục thời thái cổ hoang sơ cường giả nhiều như mây thiên tài nở rộ như nấm mọc sau mưa, không đâu không có.

Cũng giống như bây giờ các thế lực lớn nổi lên vô số, nhưng do tài nguyên vô cùng phong phú chưa cạn kiệt quý hiếm như hiện tại. Các thế lực tranh nhau ngôi bá chủ cho nên giao tranh kịch liệt là không thể tránh khỏi, tông môn hiện tông môn diệt xảy ra hàng ngày. Nhưng cho đến một hôm Thanh Thiên đại lục bị các thế lực bên ngoài dòm ngó và có ý định chiếm lĩnh. Lý do là Thanh Thiên đại mục vô cùng rộng lớn, tài nguyên cực kỳ phong phú, điều trọng yếu hơn là thực lực võ giả nơi đây yếu hơn các đại lục khác rất nhiều.

Rốt cuộc điều gì đến cũng đến, tai ương ập xuống Thanh Thiên đại lục, người chết vô số máu chảy thành sông tình trạng cực kỳ thảm liệt. Do các thế lực bên ngoài ỷ đông hiếp yếu, vì bọn họ đến từ nhiều đại lục khác nhau, cộng thêm thực lực mỗi cá nhân so với vỏ giả đồng cấp lại mạnh hơn một bậc. Cho nên bọn họ hung hăng càn quấy tuyên bố muốn tận diệt võ giả bản địa hoặc phục tùng bọn họ làm nô lệ sẽ được giữ mạng.

Quá căm phẫn các thế lực ngoại lại, không chịu bị chèn ép vả lại tâm trí võ giả thời bấy giờ vô cùng kiêu ngạo nào chịu cuối đầu làm nô lệ cho người khác. Chính vì lẽ đó tất cả các thế lực lớn nhỏ tại bản địa bàn bạc bỏ qua tư thù cá nhân nhằm hợp lực đối phó bọn người xâm lăng.

Từ đó trên Thanh thiên đại lục chia làm hai phe, một phe thủ một phe công. Bên thủ hạ quyết tâm liều chết bảo vệ lãnh thổ quê hương, còn bên công thì dồn sức công phá tuyến phòng thủ hòng chiếm lấy mảnh đấy màu mỡ này.

Hai bên giằng co giao chiến kịch kiệt hàng trăm năm, trời sụp đất nứt thây chất đầy đất, thần binh gãy lìa. Với tâm thế liều chết cuối cùng võ giả bản địa đã đẩy lùi cường địch, nhưng bản thân lại chịu tổn thất cực kỳ

https://thuviensach.vn

nghiêm trọng, thực lực suy kiệt vốn chuẩn bị chấn chỉnh lại lực lượng thì bất ngờ vài thế lực ngoại lai "bọ ngựa bắt ve chim sẽ đằng sau" đánh tới, do quân số tổn thất thảm trọng trong trận chiến trước đó cho nên rất nhanh các cường giả bản địa bị tuyệt diệt, chỉ còn lại các binh tôm tướng cua không đáng ngại.

Vốn đám người ngoại lai tưởng rằng đã có thể bình chân như vại thì bất ngờ xuất hiện sự can thiệp của các tiên nhân. Những tiên nhân này đều xuất thân từ Thanh thiên đại lục, không nhẫn tâm trơ mắt đứng nhìn quê hương bị chiếm đóng. Có sự can thiệp của đám tiên nhân này bọn người xâm lược đành ấm ức rút lui.

Sau trận chiến gần như diệt vong này, các tiên nhân lo sợ đám người kia sẽ lần nữa quay lại, cho nên họ liền hợp lực phong bế đại lục, sau khi phong bế người bên ngoài không thể tiến vào, người bên trong cũng không thể đi ra.

Về phần tàn binh nơi đây là do tiếc nuối gì đó, cho nên bọn họ dùng pháp thuật chuyển dời những binh khí gãy nát không thể sử dụng bỏ vào đây rồi tiến hành phong cấm thành một mật địa, họ tiếp tục dùng trận pháp gì đó rút hết những tinh hoa còn sót lại trên mỗi binh quy tụ về một nơi, nơi chứa đựng những tinh hoa đó chính là cái hồ nước không bình thường kia. Lúc sắp sửa rời đi họ thiết kế một truyền tống trận bí mật cho người có duyên lẫn đổi tên Thanh Thiên đại lục thành Thiên Không đại lục, nghĩa là từ bầu trời rộng lớn màu xanh trở thành nơi không có bầu trời. Kể từ đó trở đi trên mảnh đại lục này liền không còn một ai có thể thành tiên được nữa.

Hàng ức vạn năm trôi qua kể từ trận chiến người hữu duyên vẫn chưa xuất hiện, như vậy hôm nay Hoa Phong vô tình đến được đây, có lẽ hắn chính là người hữu duyên duy nhất của mật địa này.

Hiểu ra hết mọi chuyện về lịch sử quá khứ không những của vô số tàn binh mà còn có của đại lục, Hoa Phong kinh khiếp vạn phần, chiến cuộc

https://thuviensach.vn

năm xưa thảm liệt nhường nào, cường giả bị diệt tuyệt, tử trận không những võ giả bản địa mà còn có võ giả ngoại lai, cho nên số tàn binh này là tập hợp từ rất nhiều thế giới, rất kinh tâm.

Còn nữa trên đời thật sự có tiên nhân, tiên nhân mạnh cỡ nào mà chỉ vài người đã có thể uy hiếp vô số cường giả ngoại lai mà không cần ra tay. Lắc đầu bỏ qua suy nghĩ viễn vông, tiên nhân còn cách hắn quá xa xôi, hơn nữa trên tấm bảng có ghi không ai có thể ra không ai có thể vào, đồng nghĩa tiên nhân không tồn tại trên đại lục. Nghĩ đến vấn đề không thể ra không thể vào, Hoa Phong nhìn lại chính bản thân hắn nghi hoặc khó hiểu, hắn cũng tính là một phần tử ngoại lai, như vậy hắn đến đây bằng cách nào? Bí ẩn này cần hắn sau này từ từ giải mã.

Mơ hồ khó hiểu Hoa Phong vô tình nhìn sang hồ nước trước mặt, bất giác thần sắc hắn liền thay đổi từ mơ hòi khó hiểu sang kích động muốn kêu cha gọi mẹ. Hồ nước mà ban nãy hắn cho rằng bất bình thường này không ngờ là bất bình thường thật. Nó được tạo ra từ việc rút hết tinh hoa của số tàn binh ức ức vạn nơi đây, cái này dùng thiên tài địa bảo cũng không đủ nói lên sự khủng bố của nó.

Nhanh chóng cởi bỏ quần áo, Hoa Phong không do dự nhảy luôn vào trong hồ. Vừa chạm vào mặt nước một luồng hàn khí như muốn làm hắn đông máu mà chết tỏa ra, thập phần kinh hãi nhưng không thể phản hồi, cả người hăn chìm nghỉm vào trong hồ nước lạnh băng này.

-a..... a. Đã quá đã quá.

Cứ tưởng Hoa Phong bị đông máu mà chết ai ngờ chỉ một lát sau hắn đã ngoi lên hét to đất thỏa mãn sung sướng kêu cha gọi mẹ.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Luyện Thể Kỳ

Hồ nước này chính là những gì tinh túy nhất của vô số thần binh tàn khuyết hội tụ mà thành. Hoa Phong thích thú vẫy vùng trong hồ nước, được một lát hắn mới chịu ngồi im tu luyện. Ngồi mãi thấy chẳng có chút tác dụng gì hắn nhíu mày nghiền ngẫm.

- Thật kỳ quái.

Nghĩ tới nghĩ lui hắn vẫn chưa hiểu được vì lý do gì mà thứ nước " thần" lại vô dụng như vậy, chỉ có thể làm người ta tinh thần thoải mái dễ chịu, tất cả chỉ như vậy.

Trầm tư khá lâu Hoa Phong mắt lóe tia sáng hiểu ra. Nước ở trong hồ được rút ra từ binh khí tàn khuyết, mất đi thứ này binh khí hoàn toàn mục nát, điều đó chứng tỏ nước này chỉ có lợi ích duy nhất là dùng để luyện thể. Nhưng cảnh giới của hắn lại là luyện khí kỳ, hoàn toàn không thể lấy được chỗ tốt gì.

Hiểu ra vấn đề Hoa Phong bắt đầu tập trung vào tu luyện, thời gian như thoi đưa thấm thoắt Hoa Phong đã đến thế giới này vừa tròn một tháng.

Đúng vào ngày này đột nhiên Hoa Phong hét lên đầy thỏa mãn, hắn đã chính thức đạt đến tầng mười hai luyện khí kỳ đỉnh phong. Hai mươi bốn luồng chân khí hội tụ tại hai đan điền, hơi cảm nhận một chút hắn nhất thời xúc động muốn lần nữa tái chiến đám sơn tặc, nếu gặp lại kẻ chạy trối chết chắc chắn không phải hắn.

https://thuviensach.vn

Nhưng niềm vui ngắn chẳng tày gang, Hoa Phong biết cảnh giới tầng mười hai dừng lại không quá lâu, cái cảm giác về sự mạnh mẽ của đỉnh phong luyện khí kỳ nhanh chóng sẽ trở thành hồi ức tiếc nuối của bản thân. Bởi vì mỗi một võ giả khi tấn thăng cảnh giới mới chắc chắn sẽ tìm ai đó để phô trương sự ưu việt hoặc làm gì đó để có thể kiểm chứng năng lực khi đột phá cảnh giới cao hơn là như nào. Hoa Phong lại khác xung quanh hắn chỉ toàn tàn binh và tàn binh, đêm đêm thì có tiếng kêu ai oán đầy quỷ dị, làm gì có ai cho hắn kiểm chứng một chút sức mạnh của mình.

Thở ra một hơi, thu hồi cảm xúc phức tạp Hoa Phong lập tức nhảy luôn xuống hồ. Một tháng này hắn không dám nhảy xuống, bởi vì không có gì ăn hắn chỉ uống nước duy trì nên không dám ngâm mình vào đó. Nhưng hôm nay cần đột phá cảnh giới lẫn tu luyện giai đoạn Luyện thể hắn cắn răng nhảy xuống.

Luyện thể kỳ khó khăn hơn luyện khí kỳ rất nhiều. Giai đoạn luyện thể võ giả cần hấp thu linh khí thiên địa từ từ cọ rữa thân thể từ trong ra ngoài, bài trừ những tạp chất hòng làm cho thân thể rắn chắc đảm bảo trụ cột để tiến vào cảnh giới cao hơn. Khi tu luyện cảnh giới này, sự rắn chắc của thân thể tùy thuộc vào linh căn thiên phú của võ giả, trên nữa còn có công pháp linh đan diệu dược.

Thiên phú càng cao hấp thu linh khí càng nhanh và tinh thuần, cho nên võ giả có thiên phú cao luôn mạnh hơn võ giả có thiên phú thấp khi cùng một cấp bậc hoặc có thể vượt cấp chiến đấu khi có công pháp tu luyện tốt. Linh đan diệu dược dùng làm phụ trợ nhằm đẩy nhanh tốc độ tu luyện, mặc dù tính là phụ trợ nhưng thập phần trọng yếu.

Hoa Phong tu luyện một bộ công pháp bất nhập lưu cộng thêm hoàng linh căn rác rưởi lại thêm không có đan dược phụ trợ, nếu đem so với những thiên tài ngoài kia thì chênh lệch như trời với đất. Nhưng nếu nhìn bề ngoài mà đánh giá hắn sẽ là lầm to. Thiên Địa quyết của hắn mặc dù không có công năng chỉ dẫn đột phá cảnh giới, nhưng bù lại Thiên địa

https://thuviensach.vn

quyết dẫn dắt và phân giải nguyên khí do đó đẩy nhanh tốc độ tu luyện của hắn đến mức khủng bố, đặc biệt hơn còn có vô số công năng mà các công pháp bất kể cấp bậc gì đều không có, đùa gì chứ công pháp có thể điều khiển cả bản nguyên của thiên địa là khủng khiếp bực nào, mọi công pháp đem so với nó chẳng khác đồ vứt đi.

Còn bàn về linh căn thế giới này thậm chí xa hơn cũng không một ai có thể đem so với thiên địa linh căn của hắn. Mọi thứ tưởng chừng như trò cười lại tập trung hết trên người Hoa Phong khiến hắn muốn không biến thái cũng khó.

Hoa Phong đắm chìm vào cảm ngộ tu luyện, mong muốn đột phá cảnh giới. Luyện thể kỳ chia thành mười tầng cảnh giới nhỏ ít hơn hai tầng so với luyện khí kỳ. Cảnh giới nhỏ của luyện thể kỳ cũng phân thành nhất trọng, nhị trọng...

Luyện thể kỳ chủ yếu được chia thành mười giai đoạn chiếu theo mười cảnh giới nhỏ như sau. Luyện bì, luyện mô, luyện gân, luyện cốt, luyện phế, luyện tỳ, luyện can, luyện thận, luyện lục phủ cuối cùng là luyện tâm.

Tu vi Hoa Phong đang là luyện khí tầng mười hai, muốn đột phá đến luyện thể kỳ nhất trọng cần phải tĩnh tâm cảm ngộ truy tìm bức màn bình cảnh, sau khi tìm được chỉ cần sử dụng chân khí xung phá là có thể chuyển qua chuẩn luyện thể kỳ.

Chuẩn luyện thể kỳ là một thể loại cảnh giới trắng không khác luyện khí kỳ đỉnh phong là mấy, cũng như tờ giấy đang viết dở liền lật sang trang. Khi bắt đầu tu luyện cảnh giới đầu tiên Luyện bì, như vậy lúc đó mới được coi là luyện thể kỳ nhất trọng chính thức bức chân vào cảnh giới mới.

-Ầm!

Vào lúc Hoa Phong đang ngồi bất động thì đột nhiên trong cơ thể phá ra âm thanh trầm đục bên ngoài không thể nghe thấy. Hoa Phong bất giác mở

https://thuviensach.vn

mắt thở ra ngụm trọc khí, thần sắc vui sướng, khuơ tay múa chân để thử cảm giác khi đột phá luyện thể kỳ, tuy chỉ là chuẩn luyện thể kỳ nhưng cũng đủ mang lại cho hắn rất nhiều cảm khái. Bản thân tính từ lúc bắt đầu tu luyện chỉ hơn một tháng thời gian, không nghĩ tới những gì đạt được thật sự quá kinh thế hãi tục, những thứ quý giá không có thế nhưng công pháp chính mình đang tu luyện nếu để người khác biết, chắc chắn sẽ gây họa sát thân, dù ngoại trừ chính chủ ra người ngoài có lấy, có biết cũng trở nên vô dụng.

Hưng phấn chẳng được bao lâu tâm trạng của hắn lại trở về bình tĩnh. Thu hồi mọi cảm xúc, hít một hơi thật sâu Hoa Phong tiếp tục đắm chìm vào tu luyện, cảnh giới đầu tiên Luyện bì. Hắn không dùng công pháp để dẫn dắn nước " thần", cái hắn dùng chính là thiên địa quyết.

Tinh hoa thần binh dù tàn khuyết cũng không phải thứ tầm thường. Chỉ ngâm mình hoặc uống một ít có lẽ không là gì, nhưng nếu không cẩn thận mà trực tiếp hấp thu vào trong máu thịt là cực kỳ nguy hiểm, cho nên Hoa Phong sử dụng Thiên Địa quyết chậm rãi phân nhỏ chúng ra, sau đó mới dùng đến công pháp bắt đầu hấp thu từng chút một tiến hành cọ rửa rèn luyện. Luyện bì chính là luyện lớp da, cọ rửa tẩy luyện đến khi nào dùng binh khí bình thường cắt vào không xuấy hiện vết thương thì cơ bản luyện bì hoàn tất.

Hoa Phong chậm rãi hấp thụ tinh hoa thần binh cọ rửa từng chút một toàn bộ lớp da bao quanh cơ thể, cũng bởi vì như vậy quanh thân hắn tiết ra thứ dịch đen ngòm hôi thối, chất dịch hòa lẫn vào trong nước khiến Hoa Phong lúc đầu hơi nhíu mày, sau đó quen dần lại cảm thấy bình thường.

Chậm chạp tu luyện mỗi khi đến cực hạn Hoa Phong liền ngừng tu luyện, hắn cố gắng đột phá cực hạn bằng cách dùng Thiên Địa quyết dẫn dắt thiên địa bản nguyên mở rộng giới hạn chính bản thân, khi mở ra được giới hạn thì lại tiếp tục hấp thụ tinh hoa thần binh lấp đầy giới hạn.

https://thuviensach.vn

Đạt đến cực hạn, mở rộng giới hạn cứ như vậy lập đi lập lại liên tục nhiều lần. Hành động của hắn đã và đang tra tấn chính hắn, do phá vỡ cực hạn quá nhiều lần cho nên da thịt nứt nẻ máu chảy đầm đìa tình cảnh vô cùng thê thảm, mỗi lần như vậy hắn điều dừng lại chữa trị sau khi chữa trị lại hành hạ bản thân.

Khi Hoa Phong không thể nào mở rộng thêm được giới hạn cũng là lúc tu vi của hắn đã đạt tới luyện thể kỳ nhất trọng đỉnh phong.

Tuy vi của Hoa Phong là luyện thể kỳ nhất trọng, nhưng lại mạnh hơn võ giả cùng cấp không biết bao nhiêu lần. Được dùng thứ nước thần như tinh hoa thần binh tàn khuyết hấp thu tu luyện cũng đã mạnh hơn người khác bội phần, bởi vì nước ở đây là thứ giúp binh khí trở nên chắc chắn cùng sắc bén, là chất liệu tạo nên thần binh lợi khí. Dùng nó để cải tạo thân thể đồng nghĩa với việc thân thể chẳng khác nào một thanh thần binh. Huống gì nước ở đây đâu chỉ là một thần binh, dù Hoa Phong chỉ hấp thụ một giọt cũng đủ khiến bản thân hắn trở nên mạnh mẽ kinh người, nhưng hắn chẳng những hấp thu rèn luyện một lần, mà ỷ vào thiên địa quyết gia tăng giới hạn để nhồi nhét thật nhiều tinh hoa không mạnh mới lạ.

- Ngày sau ta tiến cấp càng cao lúc đó bộc phát ra càng mạnh.

Hoa Phong thỏa mãn tự nói. Vốn nghĩ rằng hắn gia tăng giới hạn để nhồi nhét cho mạnh thêm, hóa ra điều đó vạn phần sai.

Gia tăng giới hạn ở đây chính là mở rộng tiềm năng bản thân nhằm lưu trữ số lượng lớn tinh hoa đã phân giải giành cho sau này. Có nghĩa mỗi khi cảnh giới cao hơn hắn sẽ hấp thụ một chút nhằm tăng mạnh sức phòng ngự cơ thể. Số lượng vừa rồi hắn tích lũy không biết phải mất bao nhiêu cảnh giới mới có thể hấp thụ hết, chính bản thân hắn còn không biết, bởi vì suốt quá trình tu luyện hắn chỉ mới hấp thụ một phần ức tỉ tỉ trong đó mà thôi.

https://thuviensach.vn

Bỏ qua suy nghĩ xa vời, Hoa Phong nhảy lên bờ cầm kiếm của mình khẽ cắt lòng bàn tay khi hai bên va chạm thì đột nhiên tóe lửa. Thấy tình cảnh này hắn kích động đến há hốc mồm.

- Thật lợi hại! thứ tốt mà.

Hoa Phong thập phần khiếp sợ, hắn không vận dụng chân khí để kích hoạt hoàn toàn khả năng phòng ngự đã khủng bố như vậy, nếu như kích hoạt...hắn thậm chí không dám nghỉ tới.

Liếc mắt ngó vào trong hồ nước đang khẽ lăn tăn gợn sóng vì sự khuấy động của mình, Hoa Phong liếm môi khen ngợi, rồi không để cho mặt nước kịp yên lặng hắn lần nữa nhảy vào.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Thanh Phong Vô Sỉ

Hoa Phong đắm chìm vào tu luyện quên ngày quên tháng, cũng không biết qua bao nhiêu lâu, đến khi nước trong hồ vơi đi phân nữa hắn mới chịu mở mắt. Hai mắt lóe tinh quang thần sắc vui mừng hắn nhảy ra khỏi hồ, ngước mặt nhìn trời cao hét lên một tiếng cho vơi đi bao khổ cực hiểm nguy mà hắn đã trải qua trong quá trình tu luyện.

Giống như luyện bì, các tầng tiếp theo hắn đều mở rộng giới hạn lẫn đột phá cực hạn, luyện mô, luyện gân, luyện cốt. Ba tầng cảnh giới này không có gì nguy hiểm nhưng hắn phải chịu nỗi đau tê tâm liệt phế, nhiều lúc hắn muốn bỏ cuộc để tu luyện vừa phải, nhưng nghĩ đến đoạn đường gian nan đầy rẫy máu tanh phía trước. Cuối cùng với mong muốn trở lại quê hương đã tiếp tế cho hắn một thứ nghị lực viễn siêu trí tưởng tượng của nhân loại và của chính hắn.

Luyện mô, luyện gân, luyện cốt chỉ là tu luyện bề ngoài chỉ đau đớn chứ không nguy hiểm. Luyện phế, luyện tỳ, luyện can, luyện thận, luyện lục phủ và luyện tâm. Sáu cảnh giới này đều nằm bên trong cơ thể, tu luyện bình thường như bao võ giả khác có lẽ sẽ không có vấn đề gì, nhưng tu luyện theo cách của Hoa Phong rất nguy hiểm, lục phủ ngủ tạng vô cùng yếu ớt chỉ cần sơ sẩy một chút thôi cũng đủ cho hắn vạn kiếp bất phục. Bởi vì như vậy cho nên hắn tu luyện vô cùng cẩn thận, bỏ qua những đau đớn như chết đi sống lại, bằng vào sự quyết tâm cùng kiên cường lẫn ý chí không buông bỏ cuối cùng hắn đã thành công tu luyện đến đỉnh phong luyện thể kỳ.

https://thuviensach.vn

Xem xét lại thành quả qua bao ngày khổ công Hoa Phong thập phần hài lòng. Làn da nõn nà nhưng chứa đầy lực lượng, thân hình không còn gầy gò mà vô cùng cân đối, đặc biệt hơn lực lượng của hắn phải đạt tới trăm vạn cân, rất mạnh. Võ giả bình thường lực lượng cao nhất khi ở luyện thể kỳ không quá mười vạn cân, tính thêm các siêu cấp yêu nghiệt cùng lắm chỉ đạt được hai mươi vạn cân, đằng này lực lượng của Hoa Phong lên đến trăm vạn cân, mọi từ ngữ không thể nói lên sự biến thái của hắn chỉ có thể gói gọn trong hai từ " khủng bố".

Như vậy còn chưa hết, cách Hoa Phong tu luyện khác hẳn người thường, do cảnh giới hắn quá thấp không thể hấp thụ được quá nhiều tinh hoa thần binh, cho nên hắn sử dụng Thiên Địa quyết phân giải chúng và bằng một cách vi diệu nào đó biến bản thân trở thành nơi lưu trữ những tinh hoa đó nhằm tích lũy cho sau này. Chính vì tu luyện theo kiểu biến thái như vậy hắn mới liên tục mở rộng giới hạn cơ thể đưa bản thân vào hiểm cảnh. Bây giờ mọi thứ đã xong xuôi hoàn tất cái giá mà hắn phải trả cũng được bồi hoàn xứng đáng thậm chí vượt rất xa so với những gì hắn nghĩ nhưng điều đó sau này hắn mới có thể nhận biết.

- Nước còn nhiều như vậy, làm gì với nó bây giờ?

Cảm khái qua đi Hoa Phong nhìn hồ nước đã vơi đi phân nữa nhíu mày tính toán.

- Có cách rồi!

Đột nhiên hắn nhảy cẫng lên sung sướng.

Thanh Phong kiếm xuất hiện nơi tay, nhảy trở lại hồ Hoa Phong bèn cắm thân kiếm ngay chính giữa, thân kiếm ngập trong nước chỉ còn thừa lại phần chuôi.

Thì ra cách hắn nghĩ ra chính là tôi luyện thanh kiếm gỗ vô dụng ngày nào. Nước trong hồ được rút ra từ vô số thần binh thời Thái Cổ dù khi bị

https://thuviensach.vn

tàn phá chỉ còm sót lại không đến một thành tinh hoa như lúc cường thịnh, nhưng một thành của vô số quy tụ về một nơi dùng chân nghĩ cũng biết nó ghê gớm mức nào, cứ nhìn Hoa Phong thì hiểu, hắn chỉ hấp thụ không đến một phần tỉ tỉ đã khủng khiếp như vậy. Theo suy tính của hắn nếu Thanh Phong kiếm có thể hấp thu toàn bộ những tinh hoa này không biết nó sẽ trở thành dạng gì, nghĩ thôi đã sợ.

Vận dụng Thiên địa quyết dẫn dắt tinh hoa từ từ tôi luyện Thanh Phong kiếm. Mỗi lần hấp thu một ít tinh hoa Thanh Phong kiếm lại thêm một phần khí thế sắc bén. Thời gian thấm thoắt trôi đi, không biết đã qua bao lâu, đến khi tinh hoa trong hồ đã cạn thì Hoa Phong cũng sức cùng lực kiệt. Hắn vô cùng mệt mỏi, trong thời gian tôi luyện Thanh Phong kiếm do luôn tập trung dẫn dắt tinh hoa thần binh cho nên hắn không dám chợt mắt. Bởi lo sợ có vấn đề không hay nào đó xảy ra, vì vậy hắn không dồn hết mọi tinh thần tập trung cao độ. Tính chất kiên cường lẫn tu vi linh hồn mạnh mẽ hắn mới có thể chống cự đến hôm nay khi hồ nước đã hoàn toàn cạn kiệt.

Không thể gắng gượng thêm được nữa Hoa Phong nằm lăn bất tỉnh. Trong khi hắn bất tỉnh thì xảy ra một chuyện kinh thiên địa khiếp quỷ thần.

Thanh Phong sau khi hấp thu sạch sẽ những tinh hoa trong hồ. Sau hơn hai tuần hương ảm đạm giống như chưa từng tôi luyện hấp cái gì.

Tưởng chừng chỉ vậy là xong cũng giống như chủ nhân của nó tích tụ cho sau này, thì độtnhiên thân kiếm tỏa quang hoa rực rỡ, tỏa sáng gần như cả thế giới này, những nơi quang hoa đi qua mọi thứ âm u hoàn toàn tan biến, bầu trời đêm đã hoàn toàn thay thế bằng ánh sáng rực rỡ.

Xa xa trên bầu trời mây đen hội tụ, bao phủ cả một vùng không gian rộng lớn, vô số tia sét xẹt qua lại sấm chớp liên miên. nhưng kỳ lạ thay đợi mãi vẫn không một tia sét nào giáng xuống, một hồi rất lâu cũng không có gì bất thường. Chỉ thấy trên bầu trời là một cơn mưa sét từng đợt lại từng đợt liên tu hồi trận vô cùng điên cuồng. Nhưng dường như cơn mưa sét và

https://thuviensach.vn

bầu trời đen kịt khiến quỷ thần run sợ kia hình như không phải đến từ nơi này mà là đến từ một nơi xa xôi nào đó.

Thanh Phong kiếm càng ngày càng sáng ánh sáng xuyên thấu trời cao biến thế giới âm u thành nơi phô diễn của nó.

Thanh Phong kiếm càng sáng sấm chớp trên kia lại càng điên cuồng. Từng tia sét thô to như cột đình giáng xuống như mưa. Có lúc chúng biết thành vô số loại hình thù kỳ dị long xà hỗn tạp gào thét ầm ì giống như đang cực kỳ tức giận nhưng không tìm thấy kẻ khiêu khích nó.

Trước những tiếng gào thét ầm ĩ của thiên uy Thanh Phong kiếm vẫn mỗi lúc một sáng, giống như đang khiêu khích. Bởi sấm sét buông xuống càng dữ tợn ánh sáng nó tỏa ra lại càng khủng khiếp hơn, thứ quang hoa này không còn có thể ví với ánh sáng được nữa bởi vì nó đã vượt qua phạm trù đó rồi. Giờ phút này đây nếu có ai dám dùng mắt thường nhìn vào dù trực tiếp hay gián tiếp cũng sẽ ngay lập tức bị mù không thể ngăn cản.

Đoàn quang hoa dường như không có giới hạn này đã đột phá hàng rào vượt ra khỏi thế phong cấm đối đầu với thiên uy mênh mông cuồn cuộn ngoài kia. Giống như một lão già bị trẻ con trêu tức sấm chớp liên tục giáng xuống, từng đợt từng đợt kinh hoàng, trời long đất lở, núi sụp đât nứt, mỗi một tia sét giáng xuống hậu quả của nó để lại là những đường rãnh sâu thăm thẳm.

Không hề sợ hãi hào quang do Thanh Phong kiếm tỏa ra tiếp tục vươn mình thoát ra khỏi Thiên Không đại lục vươn đến nơi cực kỳ xa xôi. Kinh động vô số đại năng của rất nhiều thế giới. Thiên uy kia như lão mù tức giận nhưng không thấy kẻ khiêu khích để trừng trị, cũng dần dần rút đi như chưa từng tồn tại, bầu trời lại về với sự trong xanh quen thuộc.

Nhưng còn đó ánh sáng rực rỡ kia và vô số tác phẩm do thiên lôi sấm sét để lại mặt đất không hề phai nhạt.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều đại năng điều bị kinh động bởi vầng hào quang rực rỡ nhưng không biết nó đến từ đâu, tạo nên một hồi tranh luận tìm kiếm của các lão quái vật ở những nơi vầng hào quang đi qua.

Ngay tại một nơi nào đó trên Thiên Không đại, ban đầu sấm chớp đã dẫn dắt tới không ít những người hiếu kỳ, nhưng càng ngày sấm sét càng dữ tợn lại kéo theo một lượng lớn cường giả. Từ xa nhìn lại tất cả bọn họ đều kinh hồn táng đảm. Thiên lôi khủng bố như vậy ngay cả những cường giả đứng đầu đại lục cũng không dám tự tin có thể đón đỡ, thậm chí hóa thành tro bụi trong chợp mắt. Bọn họ nghi ngờ có bảo vật xuất thế. Cho nên tất cả chỉ đứng từ xa quan sát, đợi Thiên lôi tan đi sẽ lao vào tranh đoạt tuyệt thế bảo vật. Có thể dẫn dắt thiên uy điên cuồng như kia, há là vật tầm thường.

Nhưng đếb khi vầng hào quang xuất hiện bọn họ lại kinh hãi phát hiện là không thể quan sát bằng bất cứ thứ gì dù trực tiếp hay gián tiếp, dù triển quan sát bằng thần thức cũng chỉ thấy một màu sáng chói, nó không gây hại gì nhưng lại không thể quan sát.

Hào quang tồn tại hai ngày hai đêm mới từ từ tiêu tán. Khi hào quang tán đi lại xuất hiện thêm vô số hào quang khác. Nhưng kèm theo đó là sát khí tung hoành thiên băng địa liệt.

..

Sau một hồi khiêu khích Thiên uy Thang Phong kiếm lại trở về với hình dạng vốn có, một thanh kiếm gỗ bình thường không có điểm gì khác biệt. Nếu ai nhìn thấy lập tức đá đi, hoặc mang vào nhóm bếp, mấy thanh kiếm gỗ như này chỉ có trẻ con chơi mà thôi.

Nhìn bề ngoài đánh giá, giá trị của Thanh Phong kiếm tồi tệ như vậy. Nhưng không ai biết được thanh kiếm vô dụng này chính là kẻ khiêu khích Thiên uy vừa qua. Cũng là tác giả trực tiếp gây nên rất nhiều tràng tranh đoạt đầy máu tay ở vô số thế giới.

https://thuviensach.vn

Nói để có thể thấy Thanh Phong kiếm tầm thương kia là khủng bố bực nào, vô sỉ bực nào. Vừa rồi như vậy bây giờ như vậy, quả thật mọi thứ liên quan đến Hoa Phong đều rất biến thái và vô sỉ, đó cũng là cái tên đầu tiên người ta đặt cho hắn khi mới tới thết giới này.

Thanh Phong kiếm đã hấp thu rất nhiều tinh hoa thần binh, điều đó không thể tạo nên màn kinh động vừa rồi. Lý do ở đây là trong lúc tôi luyện Hoa Phong đã sử dụng thiên địa quyết, do cố gắng đến sức cùng lực kiệt cho nên trong lúc vô tình đã dẫn dắt một loại pháp tắc nào đó đó đưa vào thân kiếm kết hợp cùng đủ mọi chủng loại tinh hoa hỗn tạp của hàng ức vạn thần binh vì vậy đã tạo ra một loại cấm kỵ. Chính điều đó Thanh Phong kiếm đã sinh ra dị biến kinh thiên địa khiếp quỷ thần, khiến lão Thiên gia giận dữ, nhưng may thay đây là thế giới phong cấm của tiên nhân Thái Cổ. Tiên nhân mạnh như nào không ai biết, Thiên uy của thế giớ phàm nhân làm sao có thể sánh được dù chỉ một chút nhỏ nhoi.

Thiên lôi không thể tới được nơi này, Hoa Phong mới bình yên vô sự đó là may mắn của hắn phải nói là vận cứt chó, nếu không giờ này bản thân hắn tro bụi cũng chẳng còn.

Về phần hào quang vượt ra ngoài đó là thứ do Thiên Địa quyết kết hợp với tinh hoa thần binh tạo ra một loại cấm kỵ không thuộc phạm trù nhân loại có thể giải thích.

Thanh Phong kiếm bình yên vô tích sự nằm bẹp bên cạnh Hoa Phong đang ngủ say như chết, mà không biết tử thần vừa lượn qua đỉnh đầu. Cũng không biết việc hắn làm đã vượt quá sức tưởng tượng của những tiên nhân đã tạo ra nơi này.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Đại Đạo Vô Thượng, Thiên Địa Ý

Một cơn gió nhè lướt qua, kèm theo đó là một mớ bụi bặm tạt vào mặt Hoa Phong đang ngủ li bì. Mặt mũi hắn vào lúc này đã dính đầy bụi, cộng thêm hình dạng khổ sở của hắn trong bao ngày qua, trông giống như một tên khất cái.

Gió lại nhẹ nhàng đem đến đắp lên mặt Hoa Phong thêm một lớp bụi mới, đúng lúc này hắn cũng đã tỉnh, Hoa Phong từ từ mở mắt nhưng trong ánh mắt mơ màng mớ ngủ ấy lóe lên một luồng khí thế như bao phủ vạn vật, vô cùng đáng sợ.

- Mấy ngày rồi.

Hoa Phong lớ mớ tự hỏi, hắn không biết đã ngủ bao lâu bởi vì hắn đã nằm mơ thấy một giấc mơ kỳ diệu, dường như hắn đã ở trong đó rất lâu. Đến khi không còn mơ màng mớ ngủ hắn mới hoàn toàn nhớ ra bản thân vừa trải qua chuyện gì.

Trong lúc tôi luyện Thanh Phong kiếm hắn đã sử dụng Thiên địa quyết, do tinh thần luôn tập trung cao độ, nguyên nhân của là do quá tập trung, quên hết mọi vật xung quanh cho nên hắn đã vô tình chạm đến một loại pháp tắc tối cao nào đó. Lúc ấy hắn một lần nữa đi vào trạng thái không minh, tâm thần chìm đắm lĩnh hội cái pháp tắc tối cao đó. Nhất tâm nhị dụng vừa lĩnh ngộ pháp tắc vừa tôi luyện bảo kiếm, mỗi lần bước vào trạng thái không minh hắn đều như vậy. Mãi cho tới lúc tinh hoa trong hồ cạn kiệt, theo bản năng hắn liền dừng lại việc tôi luyện bảo kiếm,

https://thuviensach.vn

.Do quá mệt thân thể đổ gục, nhưng tâm thần vẫn không dừng cảm ngộ pháp tắc tối cao.

Pháp tắc mà hắn vô tình chạm đến là một loại ý chí, ý chí này thuộc về thiên địa.

Trong trời đất bao la mọi sự vật đều có sự tồn tại riêng, nhưng trên tất cả chúng đều được sinh ra từ thiên địa. Có rất nhiều sự vật đã vượt tầm kiểm soát của thiên địa. Không ai khác chính các võ giả như Hoa Phong, không ai không mang trong mình lòng nhiệt huyết nghịch thiên mà đi.

Thiên địa sinh ra sự vật, sự vật lại muốn vượt tầm kiểm soát của nó. Thiên địa chỉ là một khoảng không gian mênh mông không điểm cuối, có thể bao trùm vạn vận nhưng không thể quản vạn vật, bởi vì mọi thứ đều có quyền tự do riêng của nó.

Thiên địa không thể trực tiếp can thiệp vào sự nghịch thiên của vô số sự vật, cho nên các pháp tắc ra đời, nhằm tạo cho sự vật nghịch thiên một loại khó khăn không thể vượt qua. Có thể hiểu rõ pháp tắc, lĩnh ngộ pháp tắc, tất cả điều là tuyệt thế thiên kiêu. Nhưng khi vượt qua được thách thức pháp tắc thì sẽ chịu sự trừng phạt của thiên kiếp, chỉ có sống sót vượt qua thiên kiếp mới được thiên địa chấp nhận.

Mà trong vô số pháp tắc thiên địa sinh ra, có một thứ được gọi là võ ý. Võ ý do chính võ giả cảm ngộ ra trong quá trình tu luyện. Võ ý bao gồm rất nhiều loại như, kiếm ý, đao ý, thương ý....

Võ giả có thể lĩnh ngộ võ ý ai ai không phải tuyệt thế thiên tài.

Võ ý là một trong các pháp tắc tối cao của thiên địa, bởi chúng có thể trưởng thành đến một trình tự rất cao, võ giả không thể lĩnh ngộ võ ý coi như vô duyên cùng đại đạo, bị thiên địa gạt bỏ, trước sau gì cũng bước vào luân hồi.

https://thuviensach.vn

Cho nên nói võ ý là một loại pháp tắc tối trọng yếu mà mọi võ giả đều phải lĩnh ngộ trên con đường nghịch thiên của mình là không ngoa chút nào.

Thiên địa bao la pháp tắc vô số, võ ý chính là một loại khó khăn đầu tiên mà thiên địa đưa ra để thách đố nhân loại. Thế nhưng cái Hoa Phong lĩnh ngộ cũng mang chữ "ý" nhưng không phảo võ ý mà là thiên địa ý. Kiếm tu có kiếm ý, đao tu có đao ý..vv. Vậy thì thiên địa gọi là thiên địa ý. Thiên địa ý, pháp tắc cao nhất trong mọi không gian vũ trụ, đại biểu cho sự tồn tại quyền uy của thiên địa. Vốn nó không thể xuất hiện trên người nhân loại, bởi vì đó là thứ cấm kỵ, là khiêu khích thiên uy coi rẻ sự tồn tại của thiên địa, nếu như nhân loại nắm giữ thiên địa ý, chẳng khác nào ngang hàng cùng thiên địa, điều đó tuyệt đối là không bao giờ được phép xảy ra. Nhưng có muốn cũng không được, bởi thiên địa ý là thứ mà hàng ức kỷ nguyên vũ trụ trôi qua, không một ai có thể chạm đến.Tên như ý nghĩ thiên địa ý là dành riêng cho thiên địa, con người không thể hiểu được dù yêu nghiệt tới đâu.

Đó là những điều Hoa Phong biết được trong lúc lĩnh ngộ thiên địa ý, cũng không biết làm như nào hắn lại biết, và cũng không ai có thể giải thích được.

Quy luật tuyệt đối không thế ấy, ngay khi Hoa Phong mở mắt đã hoàn toàn bị phá vỡ.

Hắn mang trên mình một loại công pháp chí cao vô thượng Thiên Địa quyết, không những vậy mọi thứ giúp hắn thành công bước vào con đường nghịch thiên điều mang dáng dấp thiên địa, đến hôm nay vô tình lĩnh ngộ ra thiên địa ý. Có cảm giác như hắn là con ông trời, điều đó hoàn toàn không hư cấu, từ khi hắn bước vào tu luyện cho tới nay mọi thứ liên qua đến hai từ thiên địa luôn được che dấu rất kỹ càng, mà hắn hay gọi là vô sỉ.

https://thuviensach.vn

Lĩnh ngộ thành công thiên địa ý, Hoa Phong cũng chính thức hiểu ra vấn đề, tại sao những thứ tốt nhất không đặt ra bên ngoài mà phải bao bọc bằng những thứ sần sùi xấu xí. Bởi vì hắn là một tên trộm, trộm ở đây không phải trộm vặt mà là trộm thiên địa, đánh cắp tinh hoa thiên địa mang về cho bản thân, nếu có chút không cẩn thận chắc chắn ngay lập tức bị thiên địa diệt sát, thiên địa không cho phép kẻ nào đứng ngang hàng với mình.

-Thật đáng sợ!

Nghĩ đến đây Hoa Phong âm thầm toát mồ hôi lạnh. Hắn thầm suy tính từ nay về sau làm gì phải cẩn thận một chút. Nhưng có một điều làm hắn cảm thấy khó hiểu, ý chí thiên địa nằm ở khắp nơi, làm sao có thể phát hiện ra hắn được. Giống như tìm hơi nước sôi trong đám sương mù.

Lắc đầu bỏ qua, thiên địa dù sao cũng là thiên địa, đó là thứ mà loại người như hắn không thể nào hiểu được.

Hít sâu một hơi lấy lại bình tĩnh, trong đầu Hoa Phong lóe lên một suy nghĩ đầy khí phách. Hắn thân là một phàm nhân, đột nhiên tới dị giới này, mang trong lòng quyết tâm tìm đường trở về cho nên mới làm đủ mọi cách để có ngày hôm nay, với ý chí vươn lên đỉnh cao võ giả thì hà cớ gì lại không thể mang ý chí thiên địa nhỏ nhoi của bản thân tranh phong cùng thiên địa to lớn ngoài kia. Hắn muốn chứng minh dù thiên địa có mạnh mẽ tới đâu thì có ngày hắn cũng sẽ vượt qua. Hào khí bưc này khí phách bực này chỉ có kẻ biến thái điên cuồng như Hoa Phong mới dám nghĩ mà thôi.

Con đường trở về quê hương vốn gian nan đầy hiểm nguy trắc trở, bây giờ lại mang trên mình một gánh nặng tranh phong thiên địa, Hoa Phong không nản chí, cũng chính vì vậy nghị lực vốn siêu phàm của hắn lại được tiếp thêm một nguồn năng lượng dồi dào.

Bình tâm trở lại xua tan mọi tạp niệm, Hoa Phong nhắm mắt tâm thần chìm vào thức hải. Thức hải chính là nơi chưa đựng linh hồn lực hay gọi là

https://thuviensach.vn

nơi triển khai thần thức, thức hải nằm chính giữa mi tâm(gữi hai lông mày). Vốn thức hải chỉ khi vượt qua Luyện Thân cảnh mới được mở ra. Loại biến thái như Hoa Phong đã có từ lúc chưa bắt đầu nhập môn tu luyện.

Do hắn không hiểu chuyện cho nên không phát hiện ra, hôm nay trong lúc lĩnh ngộ thiên địa ý, hắn mới biết cái gì là thức hải.

Bên trong thức hải giống như một vùng biển nhân tạo, khác ở chỗ ở đây không có nước mà chỉ toàn là sương mù đậm đặc, sương mù nhiều hay ít tượng trưng tu vi linh hồn cao hay thấp. Dù bên trong là sương mù đầy rẫy, Hoa Phong vẫn thấy được rõ ràng mọi thứ, thức hải mênh mông ngoài sương mù ra thì chẳng còn thứ gì khác, quan sát đến trung tâm thì ở đó đang trôi lơ lửng một thanh kiếm bé xíu, hệt như một sợi chỉ, nếu không tinh mắt rất có thể bỏ qua.

Thanh kiếm này chính là thiên địa ý Hoa Phong vừa lĩnh ngộ không lâu. Ban đầu thiên địa ý là một quả cầu hình dạng mông lung mờ mịt, vì che dấu thiên cơ cho nên hắn đã cô đọng nó trở thành thanh tiểu kiếm.

Xung quanh tiểu kiếm nhỏ bé, dao động một luồng khí thế sắc bén, không một đám sương mù nào có thể lại gần mảy may. Luồng khì thế sắc bén đó được gọi là kiếm ý. Hoa Phong cô đọng thiên địa ý thành kiếm ý, ý đồ che đậy lão thiên gia có thể dòm ngó.

Đừng nhìn tiểu kiếm nhỏ bé mà coi như vô hại, có lẽ bây giờ nó chỉ là chút da lông không đáng kể, nhưng chút da lông đó cũng đủ cho vô số thiên tài ao ước, đủ cho Hoa Phong quét ngang hết thảy.

Quan sát kỹ hơn Hoa Phong ngẩn ra, tiểu kiếm nhỏ bé này không phải là hình dạng thu nhỏ của Thanh Phong kiếm đó chứ.

- Đúng là vậy mà!

https://thuviensach.vn

Hắn tặc lưỡi, hóa ra trong trạng thái huyền diệu lúc cô đọng thiên địa ý trở thành kiếm ý, do đến thế giới này chưa được bao lâu, bên ngươi chỉ có thanh kiếm gỗ làm bạn, cho nên trong lúc cô đọng bất chợt kiếm ý liền trở thành dạng thu nhỏ của nó.

Nhớ đến Thanh Phong kiếm Hoa Phong thu hồi tâm thần trở về thực tại, mở mắt tìm. Đến khi nhìm thấy hắn nhíu mày ra vẻ rất không hài lòng, cầm kiếm lên ngắm nghía hồi lâu kiếm vẫn không có gì thay đổi.

Thanh Phong kiếm vẫn là Thanh Phong kiếm, kiếm gỗ vẫn chỉ là kiếm gỗ, khác ở chỗ là phần sắc bén mà hắn tôi luyện trước đó ở Kỳ Liên sơn đã biến mất. Thanh Phong kiếm trở về đúng với bản chất của nó, một thanh kiếm gỗ vô hại. Tất nhiên Hoa Phong không hay biết màn phô trương thanh thế của nó cho nên mới khó chịu như vậy.

Ngắm mãi không có gì khác biệt cảm thấy công sức bao ngày cực khổ không được đền đáp, thất vọng cực độ Hoa Phong mấy lần vốn định quăng đi, nhưng nghĩ lại thôi, đây là vật kỷ niệm.

Đột nhiên hắn nhớ đến Hoa Thanh sau đó lại nhớ nhà, hắn không biết bản thân đã đến đây bao lâu. Tin tức hắn nhảy vực chắc gia tộc đã biết.

- Có lẽ mẫu thân rất buồn.

Thì thầm một mình, cầm Thanh Phong kiếm với vẻ mặt không tình nguyện Hoa Phong rời khỏi nơi này, hắn muốn tìm đường rời đi, bởi vì tiên nhân đã để lại cơ duyên cho người hữu duyên thì chắc chắn không tuyệt đường lui.

Đi mãi đi mãi trời cũng tối, Hoa Phong tìm chỗ nghỉ ngơi. đến gần khuya hắn cảm thấy có gì đó kỳ lạ. Thường ngày mỗi khi đêm đến nơi đây đều xuất hiện những âm thanh ma quái, nhưng hôm nay những âm thanh ấy chỉ nghe thoang thoảng nơi xa còn xung quanh hắn lại chẳng nghe gì.

https://thuviensach.vn

Cảm thấy bất bình thường hắn liền đứng dậy bắt đầu do thám, càng đi càng cảm thấy khó hiểu bởi những nơi hắn đi qua đều không có động tĩnh, còn những nơi vừa đi qua lại xuất hiện. Rất khó hiểu, cuối cùng hắn cũng dừng chân nghĩ tạm, bởi vì nơi này vốn dĩ kỳ quái như vậy.

Rất trùng hợp nơi mà hắn dừng chân lần này cũng chính là nơi mà hắn đã xuất hiện, cái bệ đá hình tròn kỳ quái. Khi Hoa Phong vừa bước cả hai chân vào trong bệ đá, đột nhiên bất ngờ xảy ra, một luồng sáng ngay lập tức lóe lên không kịp phản ứng hắn liền biến mất không tăm tích. Khi Hoa Phong vừa biến mất vô số âm thanh ma quái lại hiện lên, nhộn nhịp như những ngày đầu hắn tới. Hiển nhiên những thứ kỳ dị đó sợ hắn hay chính xác hơn là thanh kiếm gỗ mà hắn cho là vô dụng kia.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Phía Đông Đại Lục

Bị luồng sáng bao phủ Hoa Phong hết sức kinh hãi, nhưng chưa kịp phản ứng thì hắn có cảm giác hoa mắt ù tai. Đến khi định thần vẻ mặt hắt ban đầu là cổ quái, sau đó mừng như điên. Nơi hắn đang đứng không phải là thế giới phong cấm âm u quỷ dị, thay vào đó là một bình nguyên rộng lớn, cỏ cây lưa thưa.

Bầu không khí mát rượi cùng vài làn gió thoang thoảng tạo cho Hoa Phong cảm giác khoan khoái vô cùng. Hít lấy hít để cái loại cảm giác này đã bao lâu rồi hắn không được trải nghiệm.

Sau một hồi kích động, thu hồi mọi thứ hắn bắt đầu quan sát xung quanh. Nơi đây là một vùng bình nguyên hoang vắng, trông về phía xa xa hắn bắt gặp một ngôi làng nhỏ chỉ độ khoảng hai mươi nóc nhà. Không triển khai thần thức Hoa Phong tiến bước về phía ngôi làng đơn độc nằm ngay chính giữ bình nguyên, ý định của hắn là muốn hỏi thăm một chút xem đây là đâu. Nội tâm Hoa Phong lúc này đang vô cùng nghi hoặc rõ ràng khi tiến vào phong cấm thế giới là một vực sâu, nhưng khi trở ra lại là một bình nguyên bằng phẳng, hai thứ xem ra độ đối lập như trời với đất. Dứt khoát không suy nghĩ nhiều hắn nhắm hướng ngôi làng mà tiến đến.

Ngôi làng nhỏ trông thật đơn sơ không có cổng chào, không tên tuổi chỉ có mấy mươi nóc nhà dựng tạm được lợp bằng cỏ khô, đúng với bản chất của những người miền quê chất phác. Trong làng có một mảnh sân không rộng lắm, đám trẻ đang chơi đùa khi trông thấy Hoa Phong chúng hét toáng lên, vẻ mặt sợ hãi bỏ chạy thục mạng quên trời đất.

https://thuviensach.vn

Trông thấy màn này Hoa Phong nhíu mày, hắn đâu phải ma quỷ gì. Nhưng thực tế Hoa Phong không biết bộ dạng bản thân lúc này còn đáng sợ hơn thế nhiều lắm. Quần áo rách rưới, tóc tai bù xù, một tên ăn mày đúng nghĩa. Thử hỏi một đám trẻ sống ở nơi hẻo lánh đột nhiên trông thấy bộ dạng như vậy của hắn không sợ mới lạ.

Người lớn trong làng nghe đám trẻ hét lên thì cả làng cùng nhau kéo ra, kẻ cầm gậy người cầm cuốc cứ như lâm đại địch. Hoa Phong cực kỳ khó hiểu, có khổ không thể nói, hắn có làm gì đâu chứ.

-Tiểu ăn mày! ngươi từ đâu tới? Ta nói cho ngươi biết làng này nghèo lắm không có tiền cho ngươi đâu, ra thị trấn mà xin.

Hoa Phong đang nghi hoặc chưa hiểu đông tây thì một thanh niên trong làng lên tiếng hỏi, không những vậy còn khuyên hắn rời đi vì ở đây không kiếm được cơm cháo gì.

-Hả! ngươi đang nói ta?

Hoa Phong nghe thanh niên hỏi, hơi ngẩn ra, lấy chỉ mặt mình ra vẻ chưa rõ lắm hỏi lại.

- Ở đây chỉ có ngươi là người ngoài, không lẻ ta nói cục đất sao?

- Hơn nữa trông bộ dạng ngươi thế kia, không phải ăn mày cũng chẳng khá hơn.

Thanh niên khó chịu đáp lại, theo hắn thấy tên này đang giả ngu, rõ ràng là một tên ăn mày còn bày đặt làm bộ làm tịch.

- Ách!

Hoa Phong nội tâm cười khổ không thôi, bản thân hắn khi nào lại trở thành ăn mày rồi.

https://thuviensach.vn

-Ta không phải ăn mày! vốn ta bị lạc đường, cho nên tới đây định hỏi thăm một chút.

Hoa Phong cố gắng giải thích.

-Vậy ngươi muốn biết cái gì?

Sau một hồi nghi hoặc thanh niên bán tín bán nghi, trong giọng nói bớt khắt khe, hơi dịu lại bèn hỏi.

- Cái thứ nhất ta muốn biết hiện giờ đã là năm bao nhiêu?

- Cái thứ hai nơi đây thuộc phạm vi cai quản của quốc gia nào?

Hoa Phong liên tiếp đặt ra hai câu hỏi, đó là tất cả những gì hắn muốn biết. Hắn ở trong phong cấm thế giới tu luyện rất lâu, quên ngày quên tháng. Tất nhiên điều trước mắt phải xác định thời gian. Còn về việc hỏi nơi đây thuộc quốc gia nào, lý do đơn giản là muốn tìm đường về gia tộc.

Nghe Hoa Phong hỏi thanh niên nhíu mày, sau đó dần cởi bỏ nghi hoặc. Nếu đúng như vậy tên tiểu tử này rất có thể thật sự bị lạc đường.

-Hiện tại là ngày mười lăm tháng bảy Thiên niên kỷ hai ngàn.

- Nơi này thuộc sự cai quản của giang đô trấn, trực thuộc lãnh thổ Thiên Hương quốc.

Một phụ nhân trung niên đứng đằng sau lên tiếng.

- Cái gì?

Khi nghe câu trả lời Hoa Phong thốt lên kinh hãi, bèn hỏi lại.

-Nói ngươi không nghe sao? ngày mười lăm tháng bảy thiên niên kỷ hai ngàn. Lãnh thổ Thiên Hương quốc.

https://thuviensach.vn

Thanh niên vừa nãy cảm thấy thái độ của Hoa Phong rất là vô lễ, thần sắc khó chịu nhưng vẫn nhắc lại.

Khi xác định được tính chân thực của câu trả lời, Hoa Phong ngây người khiếp sợ, hắn ở phong cấm thế giới tu luyện thời gian ít nhất từ ba đến bốn năm, nhưng theo những gì phụ nhân và thanh niên vừa nói thì thời gian trôi qua chỉ vẻn vẹn mười lăm ngày, thật khó có thể diễn tả cảm giác của hắn lúc này, kinh hãi, khiếp sợ, sau cùng mừng rỡ bởi vì thời gian hắn biến mất không quá lâu có lẽ gia tộc còn chưa biết hắn xảy ra chuyện, mẫu thân sẽ không bi thương vì hắn.

Về chuyện thời gian tại sao chênh nhiều đến vậy thì Hoa Phong không muốn tìm hiểu, phong cấm thế giới do tiên nhân bày ra, mà mọi việc tiên nhân làm thường nhân như hắn có tư cách gì tìm hiểu.

Tâm trạng đang chuyển biến tốt đẹp, đột nhiên nghĩ đến cái gì thần sắc Hoa Phong bỗng khó coi vô cùng. Thiên Hương quốc là nơi nào, mười mấy quốc gia giáp ranh hoặc gần Thanh quốc hắn cũng biết sơ sơ, nhưng cái tên Thiên Hương quốc nghe vô cùng xa lạ.

-Đừng nói ngay cả Thiên Hương quốc mà ngươi cũng không biết đó chứ.

Thanh niên vẻ mặt kỳ quái lên tiếng. Hắn rất hiếu kỳ tiểu tử trông giống ăn mày chẳng biết từ đâu tới này, hình như không biết gì về quốc gia sở tại.

- Thiên Hương quốc là một quốc gia nhỏ nằm phía đông đại lục.

- Không biết vị này đây là người của quốc gia nào.

Một lão già tầm tám, chín mươi tuổi lên tiếng giải thích, có vẻ như lão là trưởng làng cho nên biết nhiều hơn một chút.

-Hả?

https://thuviensach.vn

Hoa Phong thêm lần nữa chấn kinh, Thanh quốc nằm ở phía tây đại lục, Thiên Hương quốc nằm ở phía đông đại lục.

Rốt cuộc này là như nào, hắn không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nếu đây đúng là sự thật, như vậy ý nghĩ trở về nhà của hắn nhanh chóng tan thành tro bụi.

Thiên Không đại lục rộng không biết bao nhiêu ức dặm, từ đông đi về tây người bình thường cho dù đi hết vài trăm đời cũng đừng mong tới đích, huống hồ còn có vô vàn hiểm nguy, chưa nói đến tranh đấu giữa người và người, chỉ riêng việc ngăn cách giữa hai miền đại lục là rất nhiều sơn mạch nguyên thủy, trong đó có vô số yêu thú, một loại mãnh thú thành tinh vô cùng cường đại, thậm chí mạnh hơn cả võ giả. Đáng sợ hơn yêu thú cùng võ giả có mối thâm thù đại hận từ thuở hồng hoang khai thiên tích địa. Cho nên hai bên gặp nhau chắc chắn người sống ta chết.

Biết được ý định trở về lúc này của bản thân là si mộng nhường nào, Hoa Phong tâm thần suy sụp, vô cùng chán nản, nội tâm chửi ầm mấy lão tiên già chết tiệt, tác nhân trực tiếp hại hắn ra nông nỗi này. Nhưng nhất thời lại không nghĩ tới, nếu không có mấy lão tiên già thì sẽ không có phong cấm thế giới, bởi vậy hắn cũng chẳng có cơ duyên cùng kỳ ngộ khủng bố nào, có khi rơi xuống vực thi cốt vô tồn.

- Đợi ta mạnh lên ta sẽ trở về!

Ão não một hồi Hoa Phong liền trấn tĩnh trở lại, mục tiêu trước mắt là làm sao để sinh tồn ở nơi xa lạ này. Còn việc trở về sau này hẳng tính.

- Vãn bối đến từ một nơi rất xa, do ban đầu bị địch nhân đuổi giết cho nên liên tục chạy trốn, kết quả đi đến nơi này.

Hoa Phong thật thà nói.

- Nói như vậy, công tử đây là tu giả hay sao?

https://thuviensach.vn

Vị trưởng làng khi nghe Hoa Phong nói liền vội hỏi.

-Vãn bối nào phải tu giả gì! do đang lúc trên đường đi thi cử, liền bị sơn tặc vây giết, may mắn chạy thoát mà thôi.

Hoa Phong lễ phép trả lời, hắn trợn mắt nói láo sắc mặt vẫn rất bình tĩnh.

- Thì ra là vậy.

Trưởng làng thở dài dường như tiếc nuối cái gì. Dù rất bí mật nhưng làm sao qua mắt được tên gian xảo như Hoa Phong. Thấy vậy hắn bèn giả vờ hỏi.

- Không biết trong làng xảy ra chuyện gì? Có vẻ như mọi người rất kỳ vọng ta là một tu giả.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Chuẩn Bị Khởi Hành

Khi nghe câu hỏi từ Hoa Phong mấy người lớn trong làng hai thần sắc ai nấy đều chợt ảm đạm.

- Vốn còn hai tháng nữa ở Thiên Thủy thành, các tông môn sẽ mở kỳ tuyển chọn đệ tử.

- Trong cái thôn nhỏ của chúng ta không nhiều thì ít cũng có mấy tên nhóc muốn tham gia tuyển chọn lần này.

Vị trưởng làng thấy không có gì bí mật, lên tiếng giải thích sau đó thở dài.

- Chuyện này có liên quan gì đến việc vãn bối có phải tu luyện giả hay không?

Hoa Phong thấy làm lạ hỏi lại, nội tâm hắn lúc này đang mở cờ ăn mừng, lần này tìm đến đây hỏi thăm có vẻ như rất đúng chỗ. Theo tính toán của hắn, nếu các tông môn mở ra kỳ tuyển chọn tân đệ tử, vừa hay bản thân hắn cũng có thể lựa chọn một tông môn nào đó bái nhập, tông môn có thể cung cấp công pháp võ kỹ, có môi trường tu luyện đỉnh cấp. Hiển nhiên viễn cảnh đó tốt hơn rất nhiều so với việc hắn tự mò mẫm tu luyện.

- Công tử từ xa tới cho nên không biết! đoạn đường từ thôn chúng ta muốn đến được Thiên Thủy Thành cũng mất hơn một tháng.

-Dọc đường có rất nhiều sơn tặc mãnh thú, cho nên rất có thể đám nhóc trong làng cũng giống như chúng ta đây vô duyên với tu luyện giả.

https://thuviensach.vn

Trưởng làng khuôn mặt già nua buồn bã giải đáp nghi vấn của Hoa Phong.

- Nếu nói như vậy, tất cả các vị đây chưa từng rời khỏi nơi này?

-Thứ cho vãn bối nói thẳng, nếu chưa từng rời đi làm sao biết được ở Thiên Thủy thành gì đó tông sắp môn mở kỳ tuyển chọn đệ tử.

Hoa Phong vô cùng nghi hoặc, thậm chút có chút không tin tính chính xác của thông tin này.

-Chuyện đó có khó gì chứ?

Thanh niên nãy giờ im lặng, nghe Hoa Phong chất vấn đột nhiên lên tiếng. Hắn cảm thấy rất không thích tên này.

- Khoảng cách cứ sáu năm một lần, vào trung tuần tháng chín các tông môn sẽ mở ra kỳ tuyển chọn.

- Theo tính toán thì thời gian còn khoảng hai tháng.

Không giống như thanh niên, trưởng làng nhận thấy Hoa Phong có chút vô lễ nào. Những gì hắn nghi hoặc đều không có gì khác thường.

- Thì ra là vậy!

-Lúc nhỏ vãn bối cũng theo học được chút ít công phu phàm tục, không biết có thể giúp được gì hay không?

Nội tâm mừng rỡ Hoa Phong bèn nói.

- Nói thật! nếu không có chuyện gì xảy ra, đám già bọn ta cũng muốn liều mình đánh cược một lần.

Một đại hán lên tiếng, vẻ mặt kiên quyết.

https://thuviensach.vn

- Như vãn bối xin được mạn phép đi theo, sẽ không làm phiền đến các vị chứ?

Hoa Phong đánh tiếng muốn đi cùng, đùa gì chứ chuyện tốt như này hắn sao có thể bỏ qua.

- Công tử khách sáo rồi, thêm người thêm sức, hơn nữa công tử vừa nói biết chút công phu, có khi cũng giúp được bọn ta phần nào.

-Mấy lão già đây hoan nghênh còn không kịp.

Trưởng làng vẻ mặt như trút được gánh nặng tươi cười đồng ý. Với ánh mắt lão luyện của lão có thể nhìn ra Hoa Phong không tầm thường, về phần không tầm thường ra sao, một phàm nhân như lão chắc chắn không thể nào nhận biết.

- Đã như vậy vãn bối phải làm phiền các tiền bối một phen.

- Thời gian không còn nhiều, đường đi lại xa như thế, không biết các vị đây định lúc nào khởi hành.

Nói lời cảm tạ xã giao, Hoa Phong sốt ruột muốn biết thời điểm xuất phát. Hắn muốn ra thành thị càng sớm càng tốt, bởi vì thành thị người qua lại rất nhiều, thuận tiện có thể nghe ngóng được chút ít tin tức của phía bên kia đại lục.

-Bộ dạng như này đi đâu được chứ. Hừ!

Thanh niên trông bộ dạng Hoa Phong giống như ăn mày, bèn lên tiếng châm chọc.

- Liêu Phương! không được nói bậy.

- Công tử bây giờ là khách nhân, ngươi vào trong lấy bộ đồ ra đây.

https://thuviensach.vn

Trưởng làng thấy tình hình như vậy, cũng có chút buồn cười, nhưng chỉ cười trong bụnh không lộ ra bên ngoài, còn lên tiếng chấn chỉnh thanh niên gọi là Liêu Phương kia.

Liêu Phương bị trưởng làng trách mắng nội tâm rất không phục, lại không dám phản bác cuối cùng hậm hực rời đi.

Hoa Phong cùng mấy người trưởng làng trò chuyện qua lại, được một lát Liêu Phương đã đi ra trên tay cầm theo bộ đồ.

- Công tử theo ta.

Nhận đồ từ tay Liêu Phương, một phụ nhân liền dẫn Hoa Phong rời đi.

Phụ nhân dẫn Hoa Phong tới một con suối gần đó, dặn dò vài câu rồi trở về. Lâu ngày không được tắm Hoa Phong vùng vẫy vô cùng thỏa thích. Với hắn giờ phút này cái cảm giác được tắm còn tuyệt vời hơn là đột phá tu vi.

Vùng vẫy cả nữa ngày Hoa Phong mới chịu leo lên bờ, thay vào bộ đồ của thanh niên Liêu Phương. Trông bộ dạng hắn bây giờ giống nông dân hơn là võ giả, điều khác biệt duy nhất đó là hắn vô cùng anh tuấn.

Thay đồ xong xuôi tỏ vẻ hài lòng, Hoa Phong liền trở lại thôn làng.

- A!

Liêu Phương đang gật gù dưới gốc cây cổ thụ đầu làng. Trưởng làng bắt hắn ở đây để đợi Hoa Phong trở lại rồi mang Hoa Phong đi nghỉ ngơi. Đợi mãi chẳng thấy tên tiểu tử vô lễ kia trở lại Liêu Phương thầm hận chửi ầm lên, sau đó gật gà gật gù. Nhưng vừa nhìn thấy Hoa Phong hắn trợn mắt há mồm kinh ngạc không thôi. Bản thân Liêu Phương không thể nào tưởng tượng được giữa tên ăn mày vừa nãy và tên nông dân trẻ tuổi trước mặt này có điểm gì có thể liên hệ với nhau, khác biệt một trời một vực.

https://thuviensach.vn

- Thật đẹp a!

Liêu Phương chép miệng hâm mộ, nếu hắn có được một nữa vẻ đẹp này, các cô nương trong làng không phải sẽ theo cả đàn sao.

-Liêu huynh đang đợi ta?

Trông thấy Liêu Phương có gì đó không đúng, Hoa Phong nghi hoặc lên tiếng hỏi.

-Ngươi đây là tiểu tử ăn mày khi sáng?

Liêu Phương nữa tin nữa ngờ, không trả lời câu hỏi của Hoa Phong mà hỏi ngược lại.

- Có gì không đúng sao?

Hoa Phong càng thêm kỳ quái, hắn nghĩ tên Liêu Phương chắc không phải bệnh rồi chứ.

- Không đúng rất là không đúng.

Liên tục nói không đúng, Liêu Phương nhìn chằm chằm Hoa Phong.

-Không đúng chỗ nào?

Không còn nghi ngờ tên này thật sự bệnh rất nặng, Hoa Phong âm thầm xác định.

- Rõ ràng vừa nãy ngươi rất xấu xí, sao đột nhiên lại trở nên đẹp như vậy.

-Ngươi có bí quyết gì không? có thể dạy ta không.

Thu hồi nghi hoặc Liêu phương với ánh mắt chờ mong, hướng Hoa Phong đợi câu trả lời. Hắn nghĩ chắc chắn Hoa Phong có bí quyết thay da đổi thịt cho nên mới lột xác ngoạn mục như vậy.

https://thuviensach.vn

-Ách! Bộ dạng ta vừa nãy là do lâu ngày bị lạc, bây giờ hết lạc rồi thì trở lại nguyên trạng.

-Chuyện rất bình thường chứ nào có bí quyết gì?

Nghe Liêu Phương nói Hoa Phong ngẩn ra, cười khổ giải thích, theo hắn nghĩ xem ra tên này từ nhỏ đến lớn không tiếp xúc với môi trường bên ngoài cho nên mới kỳ lạ như vậy.

- Thì ra là vậy.

Liêu Phương vô cùng thất vọng, mặc dù bán tín bán nghi, nhưng cũng gật đầu ra vẻ đã hiểu.

- À phải rồi mấy vị tiền bối đâu hết.

Nhận thấy Liêu Phương đang định hỏi gì đó Hoa Phong lên tiếng chặn họng.

- Suýt chút quên mất! ngươi theo ta.

Nhớ ra cái gì Liêu Phương vội dẫn theo Hoa Phong vào trong làng. Hai người một trước một sau vừa đi vừa trò chuyện. Liêu Phương miệng thao thao bất tuyệt, khiến Hoa Phong cảm thấy sợ tên này. Dọc đường còn có vài thiếu nữ nhìn thấy Hoa Phong bèn bàn tán chỉ chỏ, có vẻ rất hiếu kỳ về nam tử anh tuấn này.

Hoa Phong có khổ không thể nói, Liêu Phương luôn miệng nói không ngừng nghỉ, còn mấy thiếu nữ xì xầm to nhỏ, có lúc hắn chỉ vô tình liếc mắt các nàng mặt liền đỏ bừng bỏ chạy mất dạng.

Đi được một lát thì mọi sự tra tấn tinh thần dành cho hắn mới tạm thời dừng lại.

- Mọi ngươi đều ở bên trên.

https://thuviensach.vn

Đến trước căn nhà sàn cuối làng Liêu Phương liền nói với Hoa Phong kêu hắn đi lên.

Hoa Phong đứng quan sát căn nhà sàn lợp lá đơn sơ, tâm thần nhất thời dao động. Nhưng rất nhanh hắn liền trấn tĩnh, nhanh chóng bước lên cầu thang.

Nhà sàn đơn sơ hình như là nơi hội nghị của mọi người trong làng, ngôi nhà hiếm khi mở cửa. Nhưng sắp có sự kiện trọng đại cho nên hầu hết mọi người có chút địa vị đều tập hợp tại đây.

- Vãn bối Hoa Phong ra mắt các tiền bối.

Vừa dặt chân lên sàn Hoa Phong đảo mắt sau đó vội vàng thi lễ. Hiện tại có mặt chỗ này chỉ có năm người, trưởng làng và bốn vị đại hán trung niên, tính thêm hắn nữa là sáu người.

Cả năm người vừa nhìn thấy Hoa Phong vẻ mặt ai nấy đều vô cùng kinh ngạc không khác gì tên Liêu Phương kia là mấy.

-Ách!

Hoa Phong lại cười khổ, theo hắn nghĩ cái làng này chưa từng thấy ai đẹp trai hay sao ấy.

Nhưng hắn lại không biết với mọi người mà nói hắn lúc này cùng hắn khi tới đây hỏi thăm khác biệt như trời với đất, muốn không làm người khác kinh ngạc cũng khó.

- Thì ra là Hoa công tử! mời ngồi.

Nhất thời kinh ngạc, trưởng làng nhanh chóng trấn tĩnh chào hỏi xã giao sau đó mời Hoa Phong ngồi xuống chuẩn bị bàn đại sự. Lão đang mừng thầm trong bụng, một thiếu niên anh tuấn như vậy, dù mặc đồ nông dân vẫn

https://thuviensach.vn

không làm mất đi khí chất đặc biệt của hắn, người như vậy lẽ nào tầm thường.

Hoa Phong vừa ngồi xuống trưởng làng bèn giới thiệu sơ qua bốn người còn lại. Đại hán nói chuyện muốn liều mình khi sáng tên là Liêu Hỏa phụ thân Liêu Phương. Ba người còn lại lần lượt là Hồng Tùng, Mã Đại và Trương Liêu. Hoa Phong lần lượt thi lễ với từng người. Thấy hắn thân thiện lễ phép tất cả mọi người đều thập phần hài lòng. Nếu Hoa Phong không phải sắp rời đi rất có thể hắn sẽ bị bắt làm rể làng này.

- Quyết định như vậy, rạng sáng ngày mai khởi hành.

Bàn qua tán lại cũng chỉ xoay quanh vấn đề khởi hành vào ngày mai, sau khi thống nhất ý kiến Trưởng làng liền đưa ra quyết định. Buổi họp hoàn tất trời cũng đã tối. Mọi người ai về nhà nấy, riêng Hoa Phong thì ở lại.

- Hoa Thiếu hiệp cứ ở tạm chỗ này!ta đi kêu người thu xếp chỗ ở cho thiếu hiệp.

Chẳng biết từ khi nào lão chuyển qua gọi hắn là thiếu hiệp.

- Không sao, vãn bối thấy chỗ này cũng tốt.

Hoa Phong không quan tâm lắm cách xưng hô của lão.

- Vậy sao được?

Trưởng làng vẻ mặt không cho là đúng nói.

- Vãn bối thích ở nơi yên tĩnh, chỗ này rất thích hợp, không cần làm phiền tiền bối.

Sau một hồi tranh cãi, rốt cuộc lão cũng chịu thua, đồng ý để Hoa Phong qua đêm tại căn nhà sàn, nói thêm vài câu xã giao lão cũng cáo từ rời đi.

https://thuviensach.vn

Đợi trưởng làng rời đi Hoa Phong mới từ từ quan sát ngôi nhà sàn đơn sơ mộc mạc. Ngôi nhà không có giường ngủ, trống trơn một mảnh, chẳng có gì bắt mắt. Đó là lý do trưởng làng không đồng ý cho hắn nghỉ ngơi tại đây.

Thật ra trong làng nhà ít người đông, nếu Hoa Phong không đồng ý ở đây chắc chắn sẽ có vài người ra ở thay hắn. Chính vì hiểu điều đó cho nên Hoa Phong mới từ chối thành ý của lão.

Trời càng về khuya gió càng hiu hiu lạnh, Hoa Phong đang nhắm mắt dưỡng thần thể ngộ lại thành quả tu luyện, chuẩn bị những gì tốt nhất cho chuyến khởi hành ngày mai.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Thiên Địa Quyết Tầng Ba

Ánh vầng dương xa xa đã dần ló dạng, màn đêm yên bình chậm chạp trôi đi. Lúc này trong căn nhà sàn đơn sơ, Hoa Phong đang tịnh tâm cũng từ từ mở mắt, cả đêm hắn không hề chợp mắt, tinh thần tập trung cũng cố thành quả tu luyện, đã rất lâu rồi hắn không có được một quảng thời giàn yên bình như thế này.

Trong quá trình củng cố thành quả Hoa Phong cảm thấy dường như Thiên Địa quyết đã chạm tới bức màn cao hơn, nhưng làm đủ mọi cách hắn vẫn không thể moi móc được chút gì. Thiên Địa quyết thâm sâu huyền diệu, hơn nữa phải tự mình mò mẫm, muốn đột phá trình tự cao hơn, quả thực vô cùng khó.

Đúng lúc Hoa Phong mở mắt thì Liêu Phương cũng vừa đi tới.

- Tiểu ăn mày, sắp đến giờ lên đường, trưởng làng cho gọi.

Liêu Phương vẻ mặt phiền muộn hướng trên lầu la lớn. Lúc này khi đối mặt với Hoa Phong bản thân hắn lại tự ti mặc cảm, vì đâu giữa người và người lại có sự chênh lệch nhiều đến vậy.

- Ta tới ngay!

Hoa Phong từ trên đi xuống, trong bóng đêm mờ mờ trông lại càng anh khí bất phàm, Tình cảnh này càng khiến Liêu Phương không dám ở lại quá lâu để đối diện. Nhưng vì nguyên do trưởng làng căn dặn, Liêu Phương đành cắn răng ở lại đợi dẫn Hoa Phong đến nơi mọi người tập trung.

https://thuviensach.vn

Trên đường đi Hoa Phong cảm thấy tên Liêu Phương này rất kỳ quái, hôm qua nói rất nhiều, hôm nay mặt mày ủ rủ, rất bất bình thường.

Đoạn đường không quá xa cho nên rất nhanh hai người đã đến nơi tập trung. Hoa Phong quan sát sơ qua thì hầu như tất cả mọi người trong làng già trẻ lớn bé đều có mặt.

- Vãn bối tới trễ mong các vị thứ lỗi!

Mọi người đã tập trung đông đủ chỉ thiếu mỗi mình, Hoa Phong bèn thi lễ.

- Vẫn chưa tới giờ, thiếu hiệp khách sáo rồi!

Trưởng làng cười nói, tuy ngoài miệng thì cười nhưng trong lòng đang rất lo âu. Chuyến đi lần này đường xá xa xôi nguy hiểm trập trùng, rừng hoang mãnh thú có lẽ bọn họ không sợ, nhưng còn đám sơn tặc chuyên giết người cướp của, không biết trốn nơi nào kia mới thật sự là nỗi lo của mọi người. Lần này đặt hy vọng vào Hoa Phong cũng chỉ mơ hồ không nắm chắc.

Những người lên thành lúc này tất cả đều là thế hệ mai sau nhằm duy trì ngôi làng nhỏ bé, nếu không may có gì bất trắc, thiết nghĩ hậu quả không thể tưởng tượng. Phiền muộn lo âu nhưng lão quyết định không để thế hệ mai này sống trong lạc hậu, muốn kết nối thế giới bên ngoài cần phải có người trở thành tu luyện giả, để mà trợ giúp thôn làng. Quyết tâm như thế, lo lắng cũng rất nhiều.

- Tới giờ rồi mọi người lên đường thôi!

Bầu không khí nặng nề được đại hán gọi là Liêu Hỏa lên tiếng phá vỡ.

Nghe đến giờ xuất phát các gia đình có con ứng tuyển điều khóc thút thít thần sắc rất không đành lòng, khiến bầu không khí vốn nặng nề càng thêm

https://thuviensach.vn

ảm đạm.

- Mọi người đừng quá thương tâm, mọi chuyện do trời.

-Biết đâu đám nhóc lại có thể mang vinh quang trở về.

Trưởng làng dù rất không nỡ cũng cố dằn lòng, lên tiếng trấn an.

-Đi thôi!

Sợ trễ giờ lành Liêu Hỏa lên tiếng hối thúc.Lần này lão là người dẫn đội, ngoài ra còn có Trương Liêu và Liêu Phương cũng trong nhóm này cùng một thanh niên khác gọi là Mã Lương.

Tổng cộng trong làng cử ra bốn người, đám thiếu niên lên đường ứng tuyển lần này có tám người, ba nữ bốn nam, lớn nhất mười hai nhỏ nhất tám tuổi.

Trước khi xuất phát Hoa Phong quan sát mọi người trong làng, thấy tình cảnh chia ly hệt như ngày xưa bộ đội Việt Nam lên đường nhập ngũ, khiến sâu trong tâm hắn chợt hiện lên niềm bi thương khó tả. Bởi vì dù không phải là bộ đội thời chiến năm xưa nhưng hắn cũng từng nhập ngũ. Gại bỏ xúc động thầm hạ quyết tâm, hắn nhất định bảo vệ đám thiếu niên an toàn đến nơi cần đến.

- Đi thôi!

Liêu Hỏa thúc giục, tình cảnh chia ly đầy nước mắt này, nếu như ở lại thêm chút nữa chỉ sợ làm nhụt chí của lão.

Không dám kéo dài thời gian mọi người cất bước khởi hành.

- Vãn bối cáo từ! hẹn ngày gặp lại!

https://thuviensach.vn

Hoa Phong chắp tay thi lễ, rồi theo đoàn người rời đi, nội tâm hắn cảm khái vạn phần, có lẽ những người ở đây cũng chỉ là những vị khách trên con đường đại đạo dài dằng dặc của bản thân, rất khó để hội ngộ thêm một lần.

Đoàn người càng lúc càng xa, bỏ lại sau lưng những tiếng khóc của các bậc tỷ muội mẫu thân, cùng theo đó là những nắm tay siết chặt và ánh mắt đỏ hoe của nam nhi bất khuất.

..

Đi cùng mọi người nhưng tâm trí Hoa Phong lại đặt ở một nơi khác, tình cảnh chia ly hôm nay giúp hắn có cảm ngộ sâu sắc về nhân sinh thế tục. Con đường đại đạo xa xôi mờ mịt chẳng biết đâu là điểm dừng, cao nhân thường nói " đại đạo vô tình" ya nói muốn thành đại đạo cần diệt tuyệt nhân tình, đó là con đường của đa phần võ giả, đối với họ thực lực mới là thứ tối trọng yếu.

Hoa Phong thì khác cái mà bản thân hắn coi trọng chính là nhân tình thế thái, cái gì vô tình thật như rắm chó. Nếu vì bước lên đại đạo mà tuyệt diệt nhân tình, chẳng thà làm một thường nhân àn nhàn cho hết đời.

Thiên địa bao phủ vạn vật, người ta nói Thiên địa vô tình, nhưng nếu Thiên địa vô tình thì đã diệt sát hết những kẻ nghịch thiên không chừa một mống. Cho nên Thiên địa không vô tình chút nào, chẳng những vậy còn có tính bao dung.

Hoa Phong thân mang đại đạo thiên địa, cũng được xem như một phiên bản lỗi của Thiên địa. Nói lỗi ở đây là do Thiên địa nguyên bản không diệt trừ ác nhân. Tất cả các võ giả trên toàn vũ trụ ai ai không muốn nghịch thiên mà đi, dù vô tình hay cố tình cũng ít nhiều mang địch ý cùng Thiên địa. Nhưng tất cả vẫn sống thoải mái mà không bị tai ương gì.

https://thuviensach.vn

Về phần Hoa Phong kẻ nào có địch ý với hắn, tuyệt đối không thể sống tốt, cho nên gọi hắn là phiên bản lỗi là hoàn toàn chính xác. Nói ra để thấy Hoa Phong tuy không từ bi như phật tổ, nhưng tuyệt đối không dứt bỏ nhân tình theo đuổi đại đạo, nếu như vậy, thứ nhất trái bản tâm của hắn, thứ hai trái quy luật thiên địa đại đạo mà hắn đang nắm giữ.

Đoàn người cứ đi, tâm trạng nặng nề không ai nói chuyện. Đám thiếu niên dường như nhận thấy có gì không tốt, cho nên cũng im lặng theo cùng. Hoa Phong không nói gì bởi hắn đã chìm vào minh ngộ, gọi là minh ngộ ý nói tâm thần hoàn toàn tỉnh táo chứ không hề mờ mịt như lúc lâm vào trạng thái không minh.

Hoa Phong vừa đi vừa lĩnh hội nhân sinh của chính hắn kiếp trước kiếp này, lĩnh hội từng li từng tí, lĩnh hội đến say sưa, cuối cùng hắn đưa ra lập luận kinh người.

Hắn và Thiên địa ngoài kia như hai mà một, như một mà hai. Bản chất Thiên địa chính là sinh ra vạn vật bao dung vạn vật, có đôi chút làm khó, nhưng điều đó lại giúp kẻ nghịch thiên càng thêm nghịch thiên.

Hoa Phong sở ngộ ngũ phương thiên địa đại đạo, cùng với lĩnh ngộ thiên địa ý, cũng được coi như một phân thân thiên địa, cái đó gọi là tuy hai mà một.

Khác nhau chính là Hoa Phong là nhân loại hàng thật giá thật, do vô tình đạt được những tinh hoa thiên địa hay nói đúng hơn là đánh cắp. Chính vậy cho nên hắn không phải cái gì phân thân thiên địa. Khác nhau tiếp theo là ai chọc vào hắn tình cảnh sẽ thê thảm hơn rất nhiều so với thiên địa. Cái này giải thích nguyên nhân tuy một mà hai, như vậy suy ra Thiên địa thuộc về hắn còn hắn lại chẳng thuộc về thiên địa.

Ầm!

https://thuviensach.vn

Trong đầu Hoa Phong như có cái gì đó nổ tung, bên ngoài không nghe thấy nhưng lại khiến hắn hoa mắt ù tai, tâm thần hỗn loạn.

- Chuyện gì?

Nội tâm hoảng sợ, Hoa Phong cố trấn tĩnh xem chuyện gì xảy ra. Thức hải cuồn cuộn sương mù hỗn loạn, đầu choáng mắt hoa khiến hắn muốn trấn tĩnh cũng không tài nào thực hiện.

Hoa Phong tâm thần chìm vào thức hải, thấy một mảnh hỗn loạn, đột nhiên nghĩ đến cái gì hắn lướt nhanh tới trung tâm thức hải, một thanh tiểu kiếm đang trôi lơ lửng, vào lúc này vòng tròn không thể xâm phạm của nó đã co rút lại bao bọc quanh thân, nhưng cũng lung lay sắp không chống trụ nổi.

Hắn không hiểu nỗi chuyện gì đang xảy ra, cố gắng giữ chút tĩnh táo đưa tâm thần bao bọc tiểu kiếm, sau đó thúc dục kiếm ý. Một luồng kiếm kinh thiên bộc phát ra từ thân kiếm nhỏ bé, mạnh mẽ áp chế những cơn sóng sương mù hỗn loạn trong thức hải. Kiếm ý mạnh mẽ cũng không thể hoàn toàn áp chế sự hỗn loạn nhưng giúp Hoa Phong trấn tĩnh lại rất nhiều.

Sau khi bình tĩnh hắn định sử dụng Thiên Địa quyết hòng dẹp yên tình trạng không biết này. Kết quả khiến hắn vô cùng bất ngờ chính là nguồn cơn của sự hỗn loạn bắt đầu từ chính thiên địa quyết.

Hỗn loạn không chỉ thức hải còn có kinh mạch toàn thân, đan điền, linh căn, lục phủ nguc tạng, tất cả đều nháo cả lên chân khí loạn xa lúc ngược lúc xuôi. Ban đầu Hoa Phong cực kỳ kinh sợ cố gắng dùng kiếm ý lẫn chân khí cực độ áp chế, nhưng càng về sau hắn dường như hiểu ra nguyên nhân của vấn đề.

Sự hỗn loạn không gây nên bất cứ nguy hiểm gì mà chỉ làm xáo trộn chân khí và thần thức tạo nên một cảm giác bức bách khó chịu. Hiện tượng này là do Thiên Địa quyết đã chính thức tiến vào cảnh giới mới. Một cảnh

https://thuviensach.vn

giới cao thâm huyền diệu biến Hoa Phong trở thành dị loại trong trời đất, một kẻ cắp vĩ đại.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Tranh Thiên Đạo

Hoa Phong tâm thần đắm chìm vào sự hỗn loạn của thân thể. Hắn cảm nhận được sự thay đổi nghiêng trời lệch đất của bản thân. Đến khi hỗn loạn chấm dứt Thiên Địa quyết cũng chính thức bước vào tầng ba. Điều này khiến Hoa Phong nội tâm cực kỳ kích động.

Thiên địa quyết một tầng lại một tầng đều cao thâm huyền diệu. Tầng nhập môn, mở ra hai con đường tu luyện song song, đánh vỡ định luật của tất cả mọi lý thuyết lẫn thực tế hiện hành. Tầng thứ nhất cảm nhận và điều động bản nguyên thiên địa, tầng thứ hai hình thành nội ngoại chân khí, tất cả đều trực tiếp gia tăng sức chiến đấu của Hoa Phong lên một tầm cao đủ để siêu việt các thiên tài.

Thiên địa quyết tầng ba rất khác so với những tầng trước đó, không gia tăng sức chiến đấu, nhưng cảnh giới này không so sánh để khiêu chiến nhân loại, cái mà nó so sánh và khiêu chiến đó là thiên địa.

Khi cảnh giới Thiên Địa quyết tiến cấp vào tầng ba, thì Hoa Phong cũng đang tiến từng bước trên con đường thoát ly thiên địa.

Thiên Địa là thứ mà tất cả võ giả không thể nào vượt qua, nếu bọn họ đạt đến cực hạn của mảnh thiên địa này, sẽ lập tức bị thiên địa bài trừ lúc đó sẽ tiến vào vùng thiên địa khác cao hơn, cho nên vĩnh viễn không thể nào sánh ngang cùng thiên địa.

Hoa Phong lại hoàn toàn khác, hắn đoạt thiên địa tạo hóa sáng tạo ra bộ công pháp kỳ vĩ kinh tâm, trong quá trình mò mẫm cùng thể ngộ nhân sinh, vô tình hắn đã thoát ra ngoài thiên địa, không còn nằm trong sự cai quản,

https://thuviensach.vn

nhưng muốn làm được điều đó hắn còn phải đi rất xa và rất cao trên hành trình đại đạo, vì bây giờ hắn chưa hoàn toàn làm được điều đó. Hắn quá yếu, dù nắm giữ công pháp cùng ngũ phương kinh điển đại đạo, nhưng tất cả chỉ là bước khởi đầu, giống như bao võ giả khác hành trình nghịch thiên của hắn phải chậm rãi tiến bước, khác duy nhất ở đây là hắn phải tự mở ra một con đường mới, dù vẫn đi theo cảnh giới đã định ra, nhưng hắn không đi theo đường lối do thiên địa vạch ra mà đi theo lý luận do chính mình đặt ra.

Về phần nguyên nhân do đâu Thiên Địa quyết tầng ba vốn tưởng rằng vô cùng gian nan mới có thể chạm tới, đột nhiên nhanh chóng đột phá có phần dễ dàng như vậy.

Nguyên nhân ở đây chính là tình cảnh chia ly của những người thế tục trong thôn làng nhỏ bé, khiến Hoa Phong cảm nhận được nhân tình thế thái, cùng với đó là sự khác nhau giữa kiếp trước kiếp này, cuối cùng từ đó suy ra phép so sánh " thiên địa" bản thân đang có và thiên địa to lớn trước mắt. Hai thứ mặc dù có sự chênh lệch vô cùng vô tận nhưng chung quy lại có sự liên kết nhờ vào thiên địa ý.

Thiên địa ý đại biểu cho ý chí thiên địa, đồng thời cũng đại biểu cho ý chí Hoa Phong. Vẫn biết " ý" mà Hoa Phong nắm giữ chỉ như hạt bụi so với vũ trụ mênh mông, nhưng dù nhỏ bé đến đâu cũng là thiên địa ý hàng thật giá thật.

Ý chí thiên địa Hoa Phong nắm giữ không phải do thiên địa ban tặng, mà là đánh cắp. Bằng chứng là nếu không được bao bọc bởi phong cấm do tiên nhân tạo ra, có lẽ bây giờ hắn đã bụi về bụi dưới cơn giận của thiên uy. Thiên uy hôm ấy không phải chỉ nhắm vào mỗi Thanh Phong kiếm mà còn nhắm vào chính hắn, bởi lúc đó hắn đang lĩnh ngộ thiên địa ý.

Từ đó có thể nhận thấy việc hắn nắm giữ thiên địa ý không được lão thiên gia tán thành, cho nên hắn không thể mang ý chí bản nguyên của lão

https://thuviensach.vn

thi triển, mà áp súc thành kiếm ý. Nhưng khi Thiên Địa quyết đột phá vào tầng ba hắn đã có con đường riêng của bản thân.

Con đường riêng chính là đem ngũ phương thiên địa đại đạo lẫn thiên địa ý rẽ sang một hướng khác, từ đây chính thức thoát ly khỏi cái bóng to lớn và hiểm nguy rình rập của thiên địa. Con đường riêng ở đây đó là theo đuổi đại đạo vô thượng, tranh phong cùng ý chí mênh mông của thiên địa, gọi là" tranh thiên đạo".

Đại đạo Hoa Phong muốn dùng để " tranh thiên" đó là kiếm đạo, hắn đam mê kiếm đạo, luôn ấp ủ đạt đến kiếm đạo tối cường trong trời đất, ý chí có phần viễn vông đã được thắp sáng từ rất lâu trong linh hồn, dù trải qua hai kiếp nhân sinh cũng không hề mai một.

Rất có thể Hoa Phong đang si tâm vọng tưởng, bởi có rất nhiều thứ mà sự non nớt trong suy nghĩ hiện tại bản thân chưa thể thông thấu.

Nhưng hắn có quyền mơ mộng vì đã có vốn lận lưng là kiếm ý chí cao. Kiếm ýrất nhiều võ giả nắm giữ, nhưng kiếm ý của Hoa Phong là một loại đặc thù, so sánh với bất cứ loại kiếm ý nào đều không cùng cấp bậc.

Thiên địa ý đã bị Hoa Phong chuyển dời thành kiếm ý từ khá sớm, nhưng không dám hiển lộ bởi nguyên bản nó không thay đổi, chỉ thay đổi từ hình dạng mông lung thành tiểu kiếm, che giấu phần nào sự dòm ngó của lão thiên gia, cho nên bản chất của thiên địa vẫn là thiên địa.

Bây giờ thì khác kiếm ý chính là kiếm ý không liên quan đến bất cứ thứ gì, dù nguồn gốc của nó vẫn là thiên địa nhưng bản chất đã thay đổi hoàn toàn. (Cũng giống như đất khi đã nung thành gạch đã không còn là đất. Du bản chất gạch do đất tạo ra, nhưng không ai gọi cục gạch là cục đất.)

Cảm nhận nhân sinh, giúp Hoa Phong nhận biết cái khác nhau giữa hắn và thiên địa. Bản thân hắn do thiên địa tạo ra bởi vì thực tế hắn đã chết, chết đi sống lại, chuyện không tưởng như này không một người nào có thể

https://thuviensach.vn

làm ra. Điều đó lý giải nguyên do tại sao hắn có thể đánh cắp thiên địa, mà không một ai có thể làm được.

Hắn sinh ra tại mảnh đại lục này là một bí ẩn kinh điển không lời giải đáp, nhưng đến cuối cùng hắn cũng chỉ là một phàm nhân không hơn kém khi xuất phát từ điểm bắt đầu, thậm chí còn tệ hơn vô số lần.

Vô tình nắm giữ thiên địa lại không có sự cho phép của thiên địa, hắn cần phải tìm cách phá giải tình thế bế tắc, đường đường chính chính đối mặt cùng lão thiên gia, từ đó Thiên Địa quyết tầng ba " thoát ly thiên địa" được hình thành rồi đột phá.

Chính thức thoát ly khỏi thiên địa, cho nên kiếm ý chính là kiếm ý chứ không phải thiên địa ý như lúc đầu mới lĩnh ngộ.

Nói là thoát ly, nhưng thực tế Hoa Phong vẫn chưa làm được điều đó, bởi việc này cách hắn quá mức xa xôi, xa đến tận đâu không thể nào biết được. Nhưng cũng giúp hắn hoàn toàn thi triển tất cả những gì đang nắm giữ mà không phải sợ sệt gì. Sự hỗn loạn vừa rồi chính là sự chuyển đổi từ nhân loại thiên địa, thành nhân loại không thiên địa, có nghĩa hắn chẳng nắm giữ bất cứ thứ gì của thiên địa, thứ mà hắn nắm giữ đã hoàn toàn hợp pháp hóa cho nên chỉ thuộc về hắn.

Điều đó đồng nghĩa với việc Hoa Phong đã trở lại tâm thế của một người bình thường, không còn mang theo thứ đánh cắp từ thiên địa. Như vậy Hoa Phong mới được gọi là kẻ cắp vĩ đại, mang thứ trộm được đem xài trước khổ chủ mà họ vẫn không hay biết, khổ chủ ở đây nào phải đơn giản để dễ dàng qua mặt.

Đáng nói dù đã thoát khỏi sự dòm ngó nguy hiểm, nhưng Thiên Địa quyết vẫn vô sỉ như xưa, vẫn giấu diếm tất cả thứ tốt. Vẫn dẫn dắt bản nguyên thiên địa, bởi suy cho cùng nó vẫn là thiên địa. Cảnh giới tầng thứ ba này nói đúng hơn chính là" thiên địa là ta, ta không là thiên địa" nhưng

https://thuviensach.vn

quá dài dòng nên Hoa Phong trong lúc kích động đã gọi tắt thành" Thoát ly thiên địa".

Vui mừng không viết mực nào tả nổi, Hoa Phong tự đặt mục tiêu cho bản thân có một ngày hắn sẽ dùng kiếm chém đôi phong cấm thiên địa để tiến vào tiên giới. Một ý nghĩ điên rồ đã được ươm mầm sau đó bị giấu đi.

Thu lại kích động Hoa Phong ngước nhìn trời xanh bao la, hắn không bao giờ có thể nghĩ tới lại có một ngày mục tiêu của bản thân chính là đấu tranh cùng nó.

Do đã chuyển đổi con đường đại đạo, cho nên Hoa Phong bây giờ nhìn bề ngoài thật tầm thường, khác với vẻ thần bí cao cao tại thượng như bao dung vạn vật ngày trước mà vị trưởng làng mơ hồ nhận biết không tầm thường. Còn bây giờ hắn không có gì bắt mắt ngoài khuôn mặt anh tuấn kia.

- Này tiểu ăn mày! ngươi nhìn gì thế?

Đang lúc Hoa Phong nhìn trời xanh cảm thán, đột nhiên nghe tiếng Liêu Phương gọi. Liêu Phương vô cùng kỳ quái, trong suốt chặng đường Hoa Phong vẻ mặt luôn thẩn thờ, đã vậy ngước nhìn trời xanh xa xôi bằng ánh mắt đăm chiêu vô thần. Liêu Phương cao hơn Hoa Phong hắn cái đầu nên rất dễ nhận ra ánh mắt Hoa Phong lúc này lúc khác. Làm Liêu Phương càng nghi hoặc, hắn cũng bắt chước nhìn lên trời mà không thấy gì bắt mắt, chuyện lạ lẫm nên mới lên tiếng hỏi.

-Là do ta nhớ nhà thôi!

Cảm xúc vẫn chưa trôi Hoa Phong lơ đễnh trả lời.

- Ta cũng nhớ nhà!

Liêu Phường mặt mày ủ rủ nói.

https://thuviensach.vn

- Hả! mới có mấy canh giờ, ngươi sao nhớ nhanh vậy?

Hoa Phong không thể tin nổi há mồm kinh ngạc, mọi cảm thán đều biến mất nhìn Liêu Phương chằm chằm.

Thấy ánh mắt Hoa Phong như vậy Liêu Phương rất khó chịu nhưng vẫn nói.

- Đương nhiên là nhớ, ta chưa xa nhà như vậy bao giờ!

- Hơn nữa nghe nói lần này..

- Câm miệng!

Liêu Phương còn chưa nói hết câu đã bị phụ thân hắn Liêu Phương cắt ngang, vẻ mặt không mấy thân thiện.

Bị phụ thân mắng Liêu Phương nội tâm không phục, lườm mắt một cái nhưng cũng không dám phản bác.

Mọi chuyện đâu lại vào đấy, bầu không khí lại trở về trầm lắng.

Nhưng rất nhanh Liêu Phương lại lên tiếng, hắn hỏi Hoa Phong trên trời dưới đất, không thứ gì không hỏi. Hoa Phong không những không phiền muộn ngược lại cũng hòa mình vào câu chuyện liên miên bất tận, rồi đám thiếu niên thiếu nữ cũng hùa vào, bầu không khí bỗng dưng tươi sáng vô cùng, đoạn đường cũng trở nên nhanh hơn và đặc biệt đại đạo nhân sinh của Hoa Phong lại được thấm nhuần thêm một chút tinh hoa.

Thời gian trôi đi rất nhanh, mới đó thôi đám người Hoa Phong đã khởi hành được nữa tháng, đoạn đường thập phần yên bình, bởi vì Hoa Phong luôn báo trước hướng đi tránh mãnh thú cho mọi người, ban đầu không ai tin kể cả Liêu Phương, nhưng dần dà bọn họ đều kinh ngạc khả năng” biết trước” của vị thiếu niên anh tuấn thần bí này.

https://thuviensach.vn

Nếu như Hoa Phong luôn như vậy có lẽ sẽ không xảy ra chuyện, nhưng hôm nay đúng lúc hắn nhập thần cảm ngộ bình cảnh tầng ba Luyện Thân cảnh cũng là Luyện Mạch kỳ thì lại xảy ra chuyện lớn, ảnh hưởng đến sinh tử tồn vong của đoàn người không đến mười lăm nhân khẩu này.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Lại Gặp Sơn Tặc

- Đứng lại!

Đoàn người đang bình yên khởi hành, bất chợt từ đâu nhảy ra một đám người, ai nấy mặt mày hung thần ác sát, trong đó một tên quát lớn.

- Sơn tặc!

Liêu Hỏa hét lên, mặt cắt không giọt máu, hiển nhiên là rất sợ hãi, đoàn người phía sau run rẩy không thôi. Sơn tặc thứ khiến bọn họ không an tâm nhất cuối cùng đã xuất hiện.

-Các ngươi đi qua đây có từng hỏi qua lão tử chưa.

Tên sơn tặc trên mặt cắt ngang vết sẹo dài, trông khiếp người liếm liếm môi đùa cợt.

- Chúng ta nông dân nghèo khó, lần này lên thành ứng tuyển tông môn, trên người không gì quý giá, mong các vị bỏ qua cho.

Liêu Hỏa cố sức trấn tĩnh lên tiếng nói, lời nói mang ý tứ cầu xin nồng đậm.

- Ứng tuyển tông môn! tông môn chó má.

Tên mặt sẹo khi nghe xong tức giận mắng to, khuôn mặt càng thêm dữ tợn, dường như rất căm hận cái gì tông môn. Chính xác hơn là thù sâu như biển, bởi vết sẹo trên mặt hắn là do đệ tử tông môn ban tặng.

https://thuviensach.vn

- Nếu các vị không thích tông môn gì đó, bọn ta liền không đi, lập tức trở về.

Trương Liêu cũng lên tiếng, hiển nhiên đám sơn tặc này rất không thích tông môn, xuống nước rút lui là tốt nhất.

- Haha! các ngươi xem chúng ta có hay không sẽ cho các ngươi về.

Thêm một tên nữa xen vào câu chuyện, tên này bị mất một bên lỗ tai, vẻ mặt cực hung cực ác.

Hoa Phong không còn nhập thần tu luyện, hắn đang âm thầm đánh giá đám sơn tặc không biết từ đâu chui ra này.

Tất cả tộng cộng mười lăm tên, nhưng kinh ngạc hơn tu vi ai nấy đều cực cao, ba tên tầng mười, bảy tên tầng chín, hai tầng năm, ba tầng sáu, tất cả đều là Luyện Thể kỳ, một tổ hợp cường đại. Đặc biệt là tên đứng giữa, tên này hắn nhìn không rõ nông sâu, tạo cho hắn cảm giác nguy hiểm, cảm giác này đã xuất hiện một lần, lần đó là lúc đối đầu cùng đám sơn tặc Kim Sa trại, vị đại trại chủ cũng cho hắn cảm giác này. Như vậy chứng tỏ tên này chính là tên cầm đầu, hơn nữa tu vi cao hơn hắn rất nhiều.

- Trói hết chúng lại! mang về rồi tính.

Tên được Hoa Phong xác định là cầm đầu vẻ mặt âm trầm, đảo mắt qua đám người Liêu Hỏa rồi nói với tên mặt sẹo. Hắn không nhìn ra tu vi Hoa Phong bởi vì Hoa Phong từ lúc đột phá tầng ba Thiên Địa quyết thì không ai có thể nhìn ra tu vi của hắn, ngoại trừ mấy lão quái vật cao thâm mạt trắc. Thiên Địa quyết có đặc tính che giấu cái tốt, càng lên cao khả năng che đậy của nó càng lợi hại. Đó là lý do đám sơn tặc tỏ vẻ hời hợt như vậy, xem mấy người bọn hắn như ba ba trong rọ.

- Hay cho một đám gà đất chó sành, dám ngăn cản người tham gia ứng tuyển tông môn bọn ta.

https://thuviensach.vn

Đang lúc Hoa Phong định lên tiếng thì đã có người lên tiếng thay, không biết từ lúc nào phía sau bọn hắn xuất hiện thêm một đám người khác.

Đám người vừa tới gồm tám người, nam có nữ có, tuổi không quá hai mươi, ăn mặc lịch sự, đưa mắt về phía sơn tặc tỏ vẻ khinh thường.

- Không ngờ đám đệ tử tông môn lại xuất hiện ở nơi hoang sơn dã lĩnh.

- Nhưng chỉ một đám nhóc vắt mũi chưa sạch cũng dám cuồng ngôn.

Sơn tặc có tu vi cao thâm lên tiếng đáp trả, hiển nhiên hắn không cho là đúng với lời nói vừa rồi của mấy tên nhóc con này.

- Bọn họ là người tông môn, chúng ta không sao rồi.

Trông thần sắc sợ hãi của đám thiếu niên, Trương Liêu lên tiếng trấn an, lần này quả thực đứng giữa sinh tử, khiến lão vô cùng sợ hãi.

Hoa Phong cũng âm thầm đánh giá mấy người vừa tới, tu vi thấp nhất là Luyện Thể kỳ cửu trọng, cao nhất có hai người một nam một nữ, hắn nhìn không thấu tu vi, nhưng không khiến hắn cảm thấy áp lực như tên sơn tặc cầm đầu kia.

Bọn họ tổng cộng ba nữ, năm nam. Nam nhân Hoa Phong không chú ý lắm, riêng nữ nhân luôn là tâm điểm thu hút ánh mắt hắn, đặc biệt là mấy người xinh đẹp.

Ba nữ nhân đều phát ra khí chất bất phàm, xinh đẹp động lòng người, vốn còn ngưng trọng vị cầm đầu sơn tặc kia, nhưng mọi thứ đã không còn quan trọng khi trước mặt hắn là ba mỹ nữ.

- Vắt mũi có sạch hay không, thử rồi sẽ biết.

Một nữ nhân trong mấy người đệ tử tông môn lên tiếng khiêu khích, nàng rất gét đám cướp đường như này.

https://thuviensach.vn

- Haha! nực cười! các ngươi ỷ mình là đệ tử tông môn thì giỏi lắm sao.

- Đã vậy hôm nay ta thay mặt các đồng đạo khác diệt trừ đám tông môn chó má các ngươi.

Sơn tặc cầm đầu cười khẩy, sau đó vẻ mặt âm trầm sát khí lóe lên trong mắt.

- Khốn kiếp! ta sẽ cho các ngươi biết tông môn mãi mãi là thứ mà bầy đàn cướp cạn các ngươi không thể xâm phạm.

Nam đệ tử một trong hai người, Hoa Phong nhìn không thấu tu vi tức giận lên tiếng.

Không nói thêm lời dư thừa nào, nam đệ tử rút kiếm ra khỏi vỏ, toàn thân tỏa ra khí thế ngút trời cực kỳ mạnh mẽ. Chân khí được hắn đưa vào thân kiếm, trong chốc lát thanh kiếm bình đang bình thường bỗng toát ra một luồng kiếm khí kinh thiên, kiếm khí phun ra nuốt vào chấn nhiếp đám sơn tặc đối diện, ngoại trừ tên cầm đầu tất cả còn lại đều sợ hãi lùi ra phía sau, bên này đám Hoa Phong cũng lùi cách chiến trường khoảng xa, nhường chỗ cho nam đệ tử và tên cầm đầu chiến đấu.

Tên cầm đầu nhếch miệng khinh thường, ở hắn xem ra nam đệ tử đang pha trò.

Khinh thường là vậy, nhưng trên người hắn cũng bộc phát luồng khí thế kinh thiên, có phần nhỉnh hơn so với nam đệ tử. Đại đao trên tay cũng phun ra nuốt vào, chân khí mạnh mẽ.

- Lăng thiên kiếm pháp.

Nhận thấy điệu cười khinh thường từ phía đối thủ, nam đệ tử trán nổi gân xanh, lập tức xuất chiêu. Kiếm pháp của hắn thập phần lợi hại biến ảo

https://thuviensach.vn

không ngừng, gió nổi mấy tuôn, thế kiếm như trường giang đại hà nhắm địch nhân chém tới.

- Hoành tảo thiên quân.

Nhìn đường kiếm không đâu không có, hệt như bịt kín mọi đường lui, chỉ cần sơ xuất là vạn kiếp bất phục. nhưng tên sơn tặc không sợ hãi chút nào, hắn vung đao quét ngang. Thế đao như lôi đình vạn quân, không gì không phá mạnh mẽ va chạm cùng kiếm chiêu biến ảo của nam đệ tử.

-Ầm!

Sau một kích kinh thiên nam đệ tử bị đẩy lùi ba bước, ngược lại tên sơn tặc lông tóc không rụng, tiếp tục khinh thường cười khảy.

Hoa Phong quan sát từ xa, không ai có thể nhận ra, nhưng hắn lại dễ dàng biết được, tên sơn tặc không có toàn lực ra tay.

Hoa Phong biết không có nghĩa là nam đệ tử kia biết. Hắn nghĩ do bản thân khinh thường đối phương cho nên có phần không kịp phòng bị mới rơi xuống hạ phong. Bị một tên cường đạo đẩy lui, đối với kẻ kiêu ngạo như hắn là sự sỉ nhục to lớn.

Hắn lần nữa vung kiếm, một kiếm lại một kiếm, mỗi lần đều mạnh hơn một lần, nhưng tình hình không tiến triển khá hơn, thậm chí thế hạ phong sắp chuyển sang thất bại, bởi tên sơn tặc không tiếp tục bị động phòng ngự, mà liên tục tấn công.

Hai bên giao chiến kịch liệt, Nam đệ tử ban đầu hùng hùng hổ hổ, bây giờ chật vật đón đỡ công kích liên miên bất tuyệt từ tên sơn tặc, hắn không thể nghĩ tới, nơi hoang sơn dã lĩnh này lại xuất hiện tên sơn tặc mạnh như vậy.

- Ta tới!

https://thuviensach.vn

Mắt thấy đồng bạn bại trận chỉ theo thời gian, nữ nhân tu vi Hoa Phong nhìn không thấu còn lại bất ngờ gia nhập cuộc chiến.

- Hay cho cái gì gọi là tông môn chính phái! Hóa ra lại đê tiện như vậy.

Thấy nữ nhân gia nhập chiến đấu, đám sơn tặc phía sau chửi ầm khinh bỉ.

- Hừ! đối phó với đám bại hoại các ngươi, cũng cần nói nghĩa khí!.

Mấy đệ tử còn lại lập tức phản bác. Với tu vi bọn họ không đủ tư cách tham gia chiến đấu trình tự này, cho nên chỉ đứng ngoài quan sát, bây giờ tự dưng có việc bọn họ đâu chịu ngồi yên. Sau một hồi lời qua tiếng lại hai bên cũng lao vào chém giết.

Đứng xa quan sát, Hoa Phong chỉ chăm chú vào trận chiến của ba cao thủ kia, hắn chắc chắn bọn họ là võ giả Luyện Mạch kỳ, cho nên hắn nhìn không ra tu vi sâu cạn, quan sát bọn họ chiến đấu rất có lợi cho hắn đột phá bình cảnh sau này, bởi vì không có công pháp chỉ dẫn cho nên hắn phải tự mò mẫm, công pháp lấy được từ Thanh Vân tông chỉ có thể tu luyện tới Luyện Thể mà thôi. Hoa Phong âm thầm tiếc nuối, nếu bản thân trực tiếp đối chiến với tên sơn tặc kia, rất có thể kinh nghiệm thu được sẽ phong phú hơn đứng ngoài quan khán nhiều lắm.

Chiến đấu kịch liệt khiến đám người Liêu Hỏa sợ hãi, lo lắng đan xen. Nếu mấy người tông môn thắng cũng thôi, nhưng nếu để đám sơn tặc thắng, số phận bọn họ chắc chắn không thể tốt được. Tình thế như vậy bọn họ lại không dám rời đi, bởi vì còn một tên sơn tặc không biết vì sao không tham gia chiến đấu, mắt lấp lém thỉnh thoảng lại nhìn sang bên này. Nguy hiểm là vậy, mọi người ai cũng bất an, nhưng trên đời luôm không thiếu những kẻ khác người, khác người ở đây chính là Liêu Phương, chiến đấu giằng co, hắn lại không hề sợ hãi, trái khoáy hơn, còn cảm thấp phấn khích, hoa tay múa chân, đặc biệt hơn dường như sâu trong linh hồn của hắn có

https://thuviensach.vn

cái gì đó đang chuyển mình thức tỉnh, chiến đấu càng kịch liệt thức tỉnh càng nhanh.

Trông thấy một màn này, Hoa Phong há mồm không thể tin nổi

- Điếc không sợ súng!

Nghĩ thầm trong bụng, nhưng hắn luôn có cảm giác tên Liêu Phương này kỳ quái. Lần đầu gặp, sự tình mờ nhạt nhưng bây giờ càng ngày càng đậm, nghi hoặc là vậy nhưng không thể lý giải, Hoa Phong đành lắc đầu cho qua, theo hắn nghĩ một tên bệnh nặng như vậy có gì kỳ quái.

Tình trạng chiến đấu càng ngày càng lên cao, sau khi nữ nhân gia nhập chiến cuộc, tu vi dù thấp hơn, nhưng hai đánh một, lại thêm xuất thân từ tông môn, công pháp võ kỹ đều tốt hơn, chiến đấu giằng co tên sơn tặc bó tay bó chân, cuối cùng đành toàn lực thi triển thế cục mới tạm thời cân bằng. Về phần giao tranh còn lại, do được tu luyện bài bản cho nên dù ít người hơn, đệ tử tông môn vẫn dần dà áp chế đám sơn tặc có số lượng gần gấp đôi.

Thấy chiến cuộc dai dẳng như vậy cũng không phải cách tốt, không biết từ lúc nào trên tay Hoa Phong thanh kiếm gỗ vô dụng biến mất từ lâu đột nhiên xuất hiện.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Hổ Lâm Bệnh

Thanh Phong kiếm trên tay, tâm tình Hoa Phong một mảnh thanh minh, hắn đang chờ cơ hội một kích tất sát.

Hai bên hiện tại đang chiến đấu giằng co, vị trí không ổn định rất khó để ra tay. Đợi chờ mòn mõi rốt cuộc hắn cũng đợi được thời điểm tinh chuẩn để xuất thủ, bởi vì bọn họ sau một hồi giao chiến kịch liệt đã tách ra, trừng mắt nhìn nhau đấu khẩu.

Tâm niệm vừa động vốn Hoa Phong định sử dụng "kiếm pháp tam biến" cho mục đích kích sát lần này, nhưng ý đồ đó nhanh chóng bị hắn gác lại, vì trong phạm vi thần thức của hắn xuất hiện cùng lúc ba đoàn người, tất cả đều là đệ tử tông môn. Không nghĩ cũng biết mục tiêu của bọn họ chính là đám sơn tặc thần bí này.

-Không ngờ lại đến sau Tây Vương môn một bước.

-Nhưng cũng không sao, đám sơn tặc chưa mất một binh một chốt nào, thật không hiểu nên nói bọn họ vô dụng hay đám sơn tặc có tài.

Đúng như những gì Hoa Phong đã thấy, rất nhanh ba đoàn người đã xuất hiện, nhưng có vẻ như bọn họ cùng mấy người tới trước cũng không mấy hòa hợp, bằng chứng là vừa giáp mặt đã buông lời châm chọc, khinh thường.

- Hừ! Có giỏi các ngươi tự mình lên đi, thử xem kẻ nào mới bất tài.

https://thuviensach.vn

Nam nhân đứng đầu đám đệ tử gọi là Tây Vương môn vẻ mặt tức giận lên tiếng phản bác, hiển nhiên đám người mới này cũng không hơn nổi bọn họ.

-Tốt! Để ta cho ngươi biết giữa Tây Vương môn cùng Thái Thanh tông như thế nào gọi là chênh lệch.

Nam nhân tự xưng mình là đệ tử Thái Thanh tông khinh thường nói, nói xong kiếm chỉ tên cầm đầu sơn tặc vẻ mặt cao ngạo khinh thường.

- Giặc cỏ to gan, dám gây cản trở cho việc tuyển chọn đệ tử tông môn Thiên Hương quốc, để chứng tỏ sự độ lượng của Thái Thanh tông, các ngươi tự phế tu vi, cắt đứt gân tay, gân chân tha các ngươi khỏi chết.

Nam đệ tử Thái Thanh tông tự ình siêu việt, ra lệnh.

- Haha! Hơn mấy mươi năm ta gặp qua không ít kẻ ngông cuồng, nhưng chưa bao giờ gặp qua kẻ ngông cuồng như ngươi!

- Không! Không thể nói là ngông cuồng mà phải gọi là ngu xuẩn, cực kỳ ngu xuẩn.

Sơn tặc cầm đầu nghe xong lời nói của nam đệ tử Thái Thanh tông liền bật cười ha hả, ở hắn xem ra tên này đang làm trò hề.

- Muốn chết!

Nam đệ tử sắc mặt xanh đỏ, vô cùng tức giận, hắn thật không ngờ bản thân đã cho đám sơn tặc cơ hội, nhưng đối phương không những không hối cãi còn thốt ra mấy lời khó nghe như vậy, đây đúng là tự tìm chết.

- Chết đi!

Tâm tính bồng bột, bị khinh thường như vậy nam đệ tử cuối cùng cũng không nhịn được liền ra tay trước, ý đồ bịt miệng đối thủ.

https://thuviensach.vn

-Hừ! Trò hề mà thôi.

Sơn tặc cầm đầu thấy đối phương xuất thủ, buông một câu châm chọc, sau đó cũng không chịu yếu thế vung đao phản kích.

Tình hình đối chiến cũng không khác đệ tử Tây Vương môn là mấy, ban đầu hung hăng càn quấy ra vẻ ta đây có thể quét ngang hết thảy, nhưng thực tế bị đánh không có sức trả đòn, chật vật không thôi.

- Haha! Hóa ra nguyên bản đệ tử Thái Thanh tông cũng chỉ đến vậy.

Lại một nam đệ tử của đoàn người khác lên tiếng châm chọc.

-Hừ!

Đệ tử Thái Thanh tông sau khi đánh không lại, vội vàng lui trở về, bộ dáng vô cùng chật vật, nghe đối phương châm biếm nhưng không dám nói gì chỉ biết hừ lạnh.

Cầm đầu đoàn người còn lại là hai nữ nhân, một người trong đó khó chịu lên tiếng.

- Các ngươi chỉ biết tự ình là giỏi, thật ra vô dụng như nhau.

Nàng rất không thích mấy người này, địch nhân trước mắt không liên thủ đối phó, chỉ biết châm chọc lẫn nhau. Theo mật báo tông môn cho biết đám sơn tặc này gọi là Hổ Lâm trại, là sơn tặc có thực lực mạnh nhất trong phạm vi Thiên Hương quốc, người cầm đầu tu vi cao thâm. Bọn chúng hành tung thần bí, các tông môn truy lùng rất nhiều năm vẫn không tăm tích, lần này giáp mặt là cơ hội lớn để diệt trừ thế lực nguy hiểm, đồng thời cũng là một đại địch.

-Thủy Liên kiếm phái các ngươi thì có gì tốt, một đám nữ nhân mà thôi.

https://thuviensach.vn

Nữ đệ tử Tây Vương môn thần tình không cho là đúng châm chọc. Nhưng nàng cũng không nghĩ lại bản thân mình cũng là một nữ nhân.

Hoa Phong im lặng quan sát, thật ra nói quan sát nhưng thực tế hắn chỉ chăm chú nhìn vào mấy người Thủy Liên kiếm phái, bọn họ tất cả đều là nữ nhân, xinh đẹp động lòng người, tựa như một đóa liên hoa nở rộ, đặc biệt là hai người tu vi cao nhất kia, bọn họ có một loại khí chất thánh khiết cao quý, lãnh diễm nhưng mộng mị tuyệt luân.

Mọi thứ đối với Hoa Phong đã không còn là vấn đề quan trọng, thiên thần trước mắt mà không chiêm ngưỡng, thì thật có lỗi khi làm một nam nhân.

- Nếu ta đoán không lầm, các hạ đây chính là Hổ Lâm Bình, trại chủ Hổ Lâm trại.

Nữ nhân tu vi cao nhất còn lại của Thủy Liên kiếm phái hướng tên cầm đầu sơn tặc dò hỏi.

-Không hổ danh đệ tử Thủy Liên kiếm phái không gì không biết!

- Đúng vậy ta chính là phách đao Hổ Lâm Bình, trại chủ Hổ Lâm trại.

Sơn tặc cầm đầu sau khí tán thưởng liền thừa nhận.

-Cái gì? Ngươi chính là Hổ Lâm Bình?

Nam đệ tử đại phái còn lại, Nam Anh phái thốt lên kinh hãi.

Hắn vô cùng khiếp sợ không ngờ tên sơn tặc mà hắn cho rằng vô danh tiểu tốt lại chính là một ác nhân thanh danh hiển hách Hổ Lâm Bình. Năm xưa tên này không chuyện ác nào không nhúng tay, chuyện gì cũng dám làm, giết cha, hãm hiếp chị ruột, em gái, sau đó giết chết toàn bộ, đó là một trong vô số chuyện ác mà hắn gây ra, rất nhiều anh hùng hào kiệt cùng đệ

https://thuviensach.vn

tử tông môn đều tìm đến diệt trừ, nhưng tất cả chỉ đi không về, sau này khi tông môn phái cường giả ra tay liệp sát hắn liền biến mất không tăm tích. Rất hiển nhiên uy danh này đã khiến đám đệ tử cao cao tại thượng bọn họ không ai không biết, đều vô cùng kiêng kỵ.

- Hắn không sai? Haha.

- Nếu đã biết, vậy các ngươi nên để mạng lại.

Hổ Lâm Bình mặt mày thoáng chốc dữ tợn, lướt nhanh qua tất cả, rồi nhìn chằm chằm đệ tử Thủy Liên kiếm phái đầy tà dị.

-Liên thủ! Hắn là một đại địch cũng là một chiến công, nếu diệt trừ được, cao tầng chắc chắn thưởng lớn.

Nữ đệ tử Thủy Liên kiếm phái cực kỳ khó chịu với ánh mắt của Hổ Lâm Bình hô lớn.

Lời hô ứng lần này tuyệt nhiên nhận được sự đồng thuận từ các phía, thế trận do tám người tu vi cao nhất nhanh chóng hình thành.

- Một đám gà đất chó sành, cũng dám đối đầu với lão tử!

- Đợi lát nữa ta sẽ rút gân lột da từng người một, còn nữ nhân thì haha!

Hổ Lâm Bình mặt mày hung ác, nhìn các nam đệ tử, sau đó đưa ánh mắt đầy dục hỏa nhìn về phía nữ đệ tử.

Ba người vừa nãy đối chiến cùng lúc toát mồ hôi lạnh, không nghĩ tới bọn họ vừa vuốt râu hùm.

- Nhiều lời vô ích! Đánh đi.

Đệ tử Nam Anh phái hét lớn, sau đó cầm đầu xuất kích. Công kích của bảy người còn lại lần lượt theo sau, tám người liên thủ thế công như vạn

https://thuviensach.vn

tiễn tề phi rất khó chống đỡ.

Hổ Lâm Bình nhếch miệng khinh thường, gầm một tiếng bất ngờ từ trên người hắn phát ra luồng khí thế khủng bố, triệt để áp chế khí thế của tổ hợp tám người liên thủ.

Hổ Lâm Bình khí thế lên cao, một đao " hoành tảo thiên quân" quét ngang phá vỡ thế công vủa tám người, đồng thời phản chấn ngược trở lại.

Tám người cực kỳ kinh sợ không nghĩ tới tên Hổ Lâm Bình lại mạnh đến mức độ này, không có nhiều thời gian cho bọn họ suy nghĩ lung tung về đối thủ, thế đao quét ngang như nước lũ tràn đê cực kỳ đáng sợ.

- Luyện Mạch thất trọng!

Tám người hô lớn đầy kinh hãi, bọn họ chỉ có thể dơ binh khí đón đỡ, tác dụng phòng thủ cực kỳ yếu ớt, miễn cưỡng không mất mạng, nhưng tất cả bị đánh bay văng xa vài thước, toàn bộ trọng thương không thể tái chiến.

Tám người chật vật không thể đứng dậy, hiển nhiên bị thương rất nặng, bây giờ bọn họ mới hiểu mèo vờn chuột có ý nghĩa như nào, khi vừa rồi giao thủ Hổ Lâm Bình còn đang đánh ngang tay, vậy mà lúc này tám người liên thủ không chịu nổi một kích. Luyện Mạch hậu kỳ có cho thêm vài chục người như họ cũng không đủ chết.

Đám sơn tặc phía sau hò reo vui mừng thốt lên đủ mọi lời nói khó nghe nhất trên đời, về phần các đệ tử tông môn còn lại, ai nấy mặt xám như tro tàn, cực kỳ khiếp sợ.

- Ta đã nói qua, một đám nhóc vắt mũi chưa sạch như các ngươi, cũng dám đứng trước mặt ta cuồng ngôn.

Hổ Lâm Bình hung ác nói.

https://thuviensach.vn

-Trước khi cho các ngươi nếm mùi đau khổ, ta tặng các ngươi món quà.

Hổ Lâm Bình cười dữ tợn, vốn hắn định vung đao phế hết tay chân của đám người, coi như món quà gặp mặt. Nhưng đại đao vung lên chưa kịp hạ xuống, thì đột nhiên hắn có một cảm giác cực kỳ nguy hiểm đang đến gần, nguy hiểm trí mạng.

Phản ứng bản năng đi trước suy nghĩ, Hổ Lâm Bình huy trường đao chắn ngay tại yết hầu.

- Keng!

Ngay khi trường đao vừa kịp đưa trở về bất ngờ một luồng sáng xẹt qua, luồng sáng với tốc độ cực nhanh xẹt qua yết hầu của hắn, khi luồng sáng xẹt qua thì tiếng binh khí va chạm cũng vang lên.

Hổ Lâm Bình kinh hãi lui lại vài bước, nếu vừa rồi hắn phản ứng không nhanh, chắc chắn đầu thân hai nữa.

-Kẻ nào!

Hổ Lâm Bình hét lớn trong khiếp sợ, tốc độ vừa rồi của đối phương nhanh đến khủng bố, tuyệt không yếu ớt như mấy tên đệ tử tông môn chó má này.

Người vừa xuất thủ giải nguy cho tám người đệ tử tông môn, đồng thời chấn nhiếp Hổ Lâm Bình không khác ngoài Hoa Phong đang đứng chung hàng ngũ với mấy người Liêu Phương vốn bị bỏ qua từ lúc nào.

-Nếu không ra mặt ta giết hết bọn họ.

Hổ Lâm Bình sau một hồi kinh sợ, cũng bình tĩnh trở lại, theo suy nghĩ của hắn nếu đối phương lợi hại tuyệt đối không lén lút như vậy, hắn càng

https://thuviensach.vn

không tin cái gì cao nhân ẩn thế. Có cao nhân nào lại đi xen vào chuyện mấy con kiến hôi như bọn hắn.

-Người được gọi là Hổ Lâm Bệnh.

Hoa Phong từ chỗ mấy người thường vô danh thôn bước ra, vốn hắn nghĩ rằng không tới phiên mình ra tay, nhưng không nghĩ tới tên sơn tặc này lại có tu vi khủng khiếp như vậy.

Luyện Mạch hậu kỳ, tu vi này so với hắn như trời và đất, cơ hội chiến thắng cực kỳ nhỏ bé. Dù hắn mang trên mình công pháp chí cao thiên địa, nhưng chưa đủ lớn để khinh thường thiên hạ.

Vừa rồi hắn sử dụng chính là kiếm pháp tam biến, không mong nhất kích tất sát chỉ mong giải cứu đám đệ tử tông môn tự ình là giỏi này. Hắn không muốn ra tay cũng phải ra tay, bởi vì giải quyết xong đám người tông môn thì chắc chắn là đến phiên hắn cùng mấy người vô danh thôn rồi.

- Vốn nghĩ cao nhân phương nào, hóa ra chỉ là một tên tiểu oắt con.

- Nói! Vừa rồi có phải ngươi ra tay? Ngươi sử dụng ám khí gì?

Hổ Lâm Bình sau khi thấy Hoa Phong bước ra, tinh thần cảnh giác cao độ liền hạ thấp, thở phào nhẹ nhõm. Hắn thăm dò Hoa Phong nhưng chưa đợi trả lời thì đã khẳng định bằng cách tra hỏi binh khí đối phương sử dụng cho một kích vừa rồi.

-Hổ Lâm Bệnh đúng là tên của ngươi, ta chính là người ra tay, còn về ám khí gì, chỉ có bệnh như ngươi mới hỏi điều này!

Dẫu đối mặt với địch nhân tỉ lệ thắng gần như bằng không, nhưng lời lẽ trêu tức đối phương của Hoa Phong không vì thế mà biến mất.

https://thuviensach.vn

Khi Hoa Phong xác nhận chính mình xuất thủ, toàn bộ mọi người xung quanh đều há mồm trợn mắt, đặc biệt là mấy người vô danh thôn, bọn họ nào có thể tưởng tượng ra tên ăn mày rách nát nhờ vả bọn họ lại khủng bố như vậy, không ngờ có thể đẩy lui Hổ Lâm Bình hung thần ác sát cực kỳ lợi hại kia.

Võ giả xung quanh ai nấy đều cảm thấy cực kỳ khó tin, Hoa Phong trông chẳng khác người bình thường là bao, làm sao có thể ngăn chặn Hổ Lâm Bình, cường giả Luyện Mạch hậu kỳ, bọn họ có chút không tin tính chính xác trong lời nói của hắn. Tình huống vừa rồi quả thật nhanh đến mức ngoài Hổ Lâm Bình cùng Hoa Phong ra không ai có thể quan sát, bọn họ chỉ biết Hổ Lâm Bình đang chuẩn bị phế bỏ đám người tông môn lại huy đao ngăn tại yết hầu, sau đó đại đao tóe lửa cùng âm thanh binh khí va chạm mà thôi, cho nên bọn họ không tin cũng không phải không có lý.

-Khốn kiếp! Tiểu tử vô tri, lát nữa ta sẽ khiến ngươi thê thảm hơn bọn họ rất nhiều!

Trong khi đám người bên ngoài đang há mồm trợn mắt, thì trong này Hổ Lâm Bình tức nghiến răng nghiến lợi, hắn không thể nghĩ tới có một ngày cái tên mà thường ngày hắn luôn lấy làm kiêu ngạo, lại bị người ta lái sang một cái tên khó nghe vô cùng, nếu là cường giả cũng thôi đằng này chỉ một mao đầu tiểu tử, hỏi sao hắn không nghiến răng nghiến lợi.

- Nói thôi không ý nghĩa! Chiến đi.

Trêu tức thành công, Hoa Phong từ thần tình hời hợt chuyển qua trạng thái chiến đấu. Một luồng chiến ý kinh thiên vĩ địa lấy hắn làm trung tâm bất ngờ bộc phát. Khi Hoa Phong bộc phát chiến ý thì tu vi của hắn cũng bày ra.

-Luyện Thể đỉnh phong!

https://thuviensach.vn

Tẩ cả võ giả đều thốt lên kinh ngạc, sau đó là khó hiểu và có phần buồn cười. Một võ giả Luyện Thể kỳ đứng trước mặt cường giả Luyện Mạch hậu kỳ ra oai.

- Chết đi!

Hổ Lâm Bình ngẩn ra, sau đó mặt mày dữ tợn vung đao nhắm hướng Hoa Phong bổ tới. Hắn không bao giờ nghĩ tới một con kiến Luyện Thể kỳ lại dám đứng trước mặt hắn xuất lời thô thiển như vậy. Án tử hắn đã phán cho Hoa Phong.

- Thiên địa giao thoa, thập vạn biến.

Chiến ý lên đến đỉnh điểm cũng là lúc " Thanh Thiên kiếm pháp" được hắn thi triển. Kiếm chiêu biến ảo ra vô số tàn ảnh, tạo ra một màn mưa kiếm, đối kích cùng một đao cuồng nộ của Hổ Lâm Bình.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Lại Bỏ Chạy

-Ầm!

Thanh âm giao kích giữa Hoa Phong và Hổ Lâm Bình vang lên.

Đối chiến một kích Hoa Phong bị đánh văng ra một đoạn khá xa, trước ngực nhộn nhạo nhưng bất ngờ hắn lại không thương tổn mảy may.

-Hả!

Thấy Hoa Phong bình yên vô sự trước một kích cuồng nộ của Hổ Lâm Bình tất cả những người đang quan khán há mồm kinh ngạc, không thể tin nổi. Theo suy nghĩ của bọn họ đón đỡ một kích của Hổ Lâm Bình, Hoa Phong chín phần chết một phần tàn phế, nhưng chuyện không ai có thể nghĩ đến lại xảy ra. Hắn chỉ rơi xuống hạ phong ngoài ra vẫn bình yên vô sự, cái này thật sự quá trái lẽ thường.

- Luyện Mạch hậu kỳ!

Hoa Phong cũng kinh ngạc không kém, trong suy tính bản thân không trọng thương cũng chẳng dễ chịu gì, nhưng chuyện hắn không tính tới, là mình hoàn toàn vô sự. Nhớ đến cái gì hắn cười nhếch miệng, nhìn Hổ Lâm Bình cất giọng khinh thường.

Bản thân Hoa Phong được tôi luyện từ vô số tinh hoa thần binh hội tụ, cho nên khả năng phòng ngự cực kỳ biến thái. Nghĩ ra vấn đề, sự tự tin của hắn bất ngờ dâng cao.

https://thuviensach.vn

- Giỏi cho tiểu tử! Ta sẽ cho ngươi biết cái gì là chênh lệch.

Hổ Lâm Bình vô cùng khiếp sợ, vốn hắn nghĩ rằng xuất ra một đao sẽ khiến đối phương tàn phế, sau đó từ từ hành hạ. Nhưng chuyện vốn không nằm trong suy nghĩ của hắn đã xảy ra. Một con kiến Luyện thể kỳ lại có thể đối chiến chính diện cùng hắn mà không bị bóp chết. Chuyện này đối với Hổ Lâm Bình là không thể chấp nhận. Hơn nữa đối phương còn tỏ vẻ khiêu khích, đây chính xác là một sỉ nhục, sỉ nhục trắng trợn.

- Chiến đi!

-Thiên địa giao thoa, thiên địa biến.

Hoa Phong tập trung tinh thần chiến ý lên cao, xuất ra một kiếm kinh thiên động địa. Kiếm Thức hắn xuất ra là một thể ngộ mới mà hắn mới nghĩ ra trong quảng thời gian khởi hành nữa tháng vừa qua. Kiếm chiêu khi thi triển sẽ khiến thiên địa biến đổi che giấu đi quỹ tích đường kiếm, bóng kiếm vô tích vô tung rồi bất ngờ xuất hiện khiến địch nhân khó lòng phòng bị.

- Hừ! Nếu ngươi đã muốn chết nhanh như vậy, ta không thể không thành toàn.

Hổ Lâm Bình trán nổi gân xanh, không ngờ đối phương dám hướng hắn ra tay trước, quả thật khinh nhờn quyền uy cường giả. Lời nói là vậy, nhưng nội tâm khiếp lại sợ vạn phần, kiếm pháp Hoa Phong thi triển ở trình độ rất cao, hắn không thể không đề phòng, nào dám khinh thường.

- Hoành tảo thiên quân.

Hổ Lâm Bình đao pháp đơn giản, nhưng cực kỳ mạnh mẽ, một đao lại một đao tất cả đều chí mạng.

https://thuviensach.vn

Thanh Phong kiếm biến ảo, đón đỡ những công kích cực kỳ nguy hiểm từ địch nhân. Kiếm pháp tinh diệu tuyệt luân, Hoa Phong không chủ động phòng ngự, mà liên tục phản kích khiến Hổ Lâm bình nhiều phen chật vật. Ở đây là nơi hoang sơn dã lĩnh rừng núi dày đặc cho nên kiếm pháp hắn có thể sử dụng chỉ mỗi một thức" thiên địa giao thoa" nhưng kiếm pháp của Hoa Phong có sự biến ảo diệu kỳ, đủ để hắn có thể đối kháng với địch nhân.

Hoa Phong càng đánh càng hăng, kiếm chiêu càng lúc càng lợi hại.

- Tiểu tử này tuyệt đối không thể sống!

Hổ Lâm Bình càng đánh càng kinh hãi, hắn thậm chí dốc hết toàn lực ra tay, một kích mạnh hơn một kích, nhưng không tài nào chém giết được đối phương. Ban đầu Hổ Lâm Bình thậm chí cho rằng Hoa Phong che giấu tu vi, nhưng càng về sau hắn càng khẳng định Hoa Phong tu vi tuyệt đối không vượt quá Luyện Thể kỳ.

Điều này thực quá kinh thế hãi tục, làm nội tâm Hổ Lâm Bình nổi lên kinh đào hãi lãng. Yêu nghiệt tuyệt đối yêu nghiệt, chính vì Hoa Phong quá yêu nghiệt cho nên hắn tuyệt không cho đối phương sống thêm một ngày.

- Tiểu ăn mày lợi hại quá!

Trong khi tất cả điều rớt hàm khiếp sợ, thì Liêu Phương lại chép miệng hưng phấn không thôi.

- Tiểu tử nên kết thúc đi!

Hổ Lâm Bình gầm lên, đánh càng lâu hắn càng chấn động, vả lại rất mất mặt, đường đường là một cường giả Luyện Mạch hậu kỳ mà không làm gì được con kiến Luyện Thể kỳ, chuyện này nếu đồn ra ngoài hắn còn dám nhìn ai.

https://thuviensach.vn

Sau tiếng gầm thì mỗi đao của Hổ Lâm Bình đều mang sát khí rét lạnh, cuồng phong rít gào cực kỳ mạnh mẽ, triệt để áp chế Hoa Phong khiến hắn vô cùng chật vật, thậm chí bị thương. Mặc dù kiếm pháp Hoa Phong lợi hại nhưng cảnh giới lại cách quá xa, cho nên dưới sự điên cuồng của địch nhân, hắn chống đỡ có phần khó khăn, liên tiếp bị đánh bay.

Thấy đại thế đã định Hổ Lâm Bình liên tục vung đao, khí thế bộc phát như trường giang đại hà, áp đảo khí thế có phần sắp tan rã của Hoa Phong.

- Ta không thể thua dễ dàng như vậy được, tuyệt đối không thể.

Sau một hồi chịu đòn liên tu hồi trận, mỗi lúc một mạnh Hoa Phong rốt cuộc trọng thương, dù hắn tôi luyện qua tinh hoa thần binh cũng không bù đắp nổi chênh lệch cảnh giới.

Với suy nghĩ không cho phép bản thân dễ dàng thất bại, Hoa Phong cố gắng chống đỡ, đồng thời tìm cách phản kích trở lại. Suy đi tính lại át chủ bài lớn nhất của hắn chính là kiếm ý, nhưng ở đây đông người, nếu không vạn bất đắc dĩ hắn sẽ không dễ dàng thi triển, bởi đây chính là bí mật lớn nhất để lăn lộn sau này.

- Haha! Chết đi! Chết dưới đao lão tử coi như cũng là một vinh dự cho ngươi rồi.

Phần thắng tuyệt đối đang nghiêng phía mình Hổ Lâm Bình cất tiếng cười to, không quên đả kích Hoa Phong nhằm khiến hắn tâm thần lung lay, khi đó chém giết sẽ rất dễ dàng.

Đám đệ tử tông môn mặt xám như tro tàn, vốn tưởng tên yêu nghiệt từ đâu chui ra có thể đối chiến cân bằng cùng Hổ Lâm Bình, nhưng xem ra suy nghĩ đó viễn vông mức nào.

Dù như vậy cũng có thể thấy Hoa Phong tuyệt không bình thường chút nào, cái gì thiên tài Thiên Hương quốc, đứng trước mặt hắn cũng cảm thấy

https://thuviensach.vn

hổ thẹn. Luyện Thể kỳ có thể chính diện giao thủ cùng Luyện Mạch kỳ đã là đỉnh cấp thiên tài, nhưng ở đây còn là Luyện Mạch kỳ hậu kỳ. Phách đao Hổ Lâm Bình thanh danh hiển hách, võ giả cùng giai chưa chắc thắng nổi, ấy vậy mà chỉ một tên Luyện Thể kỳ nho nhỏ, đã khiến hắn dốc toàn lực mà vẫn không thể nhanh chóng chém giết, đủ để thấy hai chữ thiên tài không thể nào nói trên người tiểu tử vô danh này.

-Haha! Con hổ bệnh mà cứ ngỡ mình là chúa sơn lâm, nực cười.

Bị đánh đến không thở nổi, Hoa Phong vẫn không quên trêu tức đối phương.

- Tốt! Tốt..!

Sắc mặt Hổ Lâm Bình vô cùng khó coi, thốt lên vài chữ tốt sau đó hung ác vung đao càng mạnh.

Không sử dụng kiếm ý, lại không muốn thất bại, tinh thần ý chí tập trung cao độ, trên người Hoa Phong lần nữa bộc phát chiến ý kinh thiên động địa. Luồng chiến ý bất khuất đẩy chiến lực hắn lên một trình độ viễn siêu hiện có.

- Chết cho lão tử!

Hoa Phong vung Thanh Phong kiếm phản kích trở lại, lần này hắn không sử dụng kiếm chiêu mà trực tiếp dùng man lực đối chiến, kiếm chiêu dù tinh xảo lợi hại nhưng không thích hợp sử dụng vào lúc này, địch nhân quá mạnh, chênh lệch võ kỹ không thể bù đắp.

Hoa Phong với lực lượng trăm vạn cân, dùng man lực cứng đối cứng đánh Hổ Lâm Bình liên tiếp bại lui.

- Chết tiệt!

https://thuviensach.vn

Hổ Lâm Bình kinh hãi chửi ầm lên, hắn không thể tin nổi, con kiến Luyện thể kỳ lại mạnh như vậy. Không những kiếm thuật kinh người, còn có lực lượng khủng bố như vậy.

Điều khiến hắn khiếp sợ hơn hết đó là binh khí đối phương sử dụng, chẳng phải cái gì thần binh lợi khí, cũng không to lớn để thích hợp man lực, mà chỉ là một thanh kiếm gỗ rất tầm thường.

-Hắn rất mạnh!

Nữ nhân Thủy Liên kiếm phái bất ngờ lên tiếng. Quan khán hai người giao thủ nội tâm nàng chấn động kinh sợ đan xen, không từ ngữ nào có thể miêu tả được.

- Người này hình như không phải Thiên Hương quốc.

Nam đệ tử Nam Anh phái nói xen vào coi như đối thoại.

Bọn họ vốn tưởng Hoa Phong không chống cự được bao lâu, mặt xám như tro, nhưng hiện tại chiến cuộc chuyển biến cho nên mới có tâm tình trao đổi, rất hiếm khi đán đệ tử tông môn bọn họ bàn luận một vấn đề nghiêm túc.

Cảm thấy hghi hoặc bọn họ bèn hỏi đám người Liêu Phương, thái độ rất e dè, hiển nhiên đoàn người bình thường này là bạn đồng hành cùng tên biến thái kia, cho nên không ai dám lên mặt.

Sau khi hỏi rõ, không biết Hoa Phong đến từ đâu, bọn họ tò mò xuất thân của hắn thì ít mà tính toán lôi kéo thì nhiều. Nhưng mọi chuyện đợi hai người đánh nhau xong rồi mới tính được.

Hoa Phong dùng man lực trăm vạn cân liên tục áp sát, mạnh mẽ đánh đối phương chật vật không chịu nổi, Hổ Lâm Bình dù có tu vi cao hơn hắn rất

https://thuviensach.vn

nhiều, nhưng lực lượng không quá sáu mươi vạn cân, bị đánh cho hoa rơi nước chảy.

Miễn cưỡng dùng chân khí Luyện Mạch hậy kỳ mạnh mẽ chống đỡ, Hổ Lâm Bình giận sôi máu. Với hắn đây tuyệt đối là sỉ nhục lớn nhất trong suốt mấy mươi năm ngang dọc.

- Tiểu tử! Ngươi rất mạnh, nhưng thiên tài không biết ẩn nhẫn phát triển thì thường hay chết yểu.

- Chết đi!

Không tiếp tục nhẫn nhịn Hổ Lâm Bình toàn thân phát ra sát khí, sát khí đậm đặc khiến tất cả người bên ngoài quan khán sắc mặt trắng bệng, run rẩy không thôi.

Biết Hổ Lâm Bình nổi giận xuất ra sát chiêu, Hoa Phong chấn kinh lưng đổ mồ hôi lạnh, nhưng chiến ý lại càng lên cao, đạt tới một mức độ khó có thể tưởng tượng.

- Trảm thiên phá địa!

Hổ Lâm Bình hét lớn xuất ra một đao kinh thiên địa khiếp quỷ thần. Đao phong cuồn cuộn, phiên giang đảo hải, đao chưa tới đã khiến đầu tóc Hoa Phong rối bù, sát chiêu mạnh nhất của hắn, rất nhiều anh hùng hào kiệt đều bỏ mạng trước một đao này, sát chiêu cực kỳ đáng sợ.

- Thiên địa giao thoa.

Hoa Phong chiến ý cực cao, dùng hết sức bình sinh cứng rắn ngạnh kháng sát chiêu kinh người.

-Ầm!

https://thuviensach.vn

Hai binh khí va chạm tạo ra thanh âm cực lớn, mặt đất rung chuyển, cây cối lung lay như một trận động đất.

Hoa Phong bị đánh bay ra xa, miệng phun máu tươi, bị thương không nhẹ. Hổ Lâm Bình lông tóc không rụng, thậm chí không lùi một bước, cao thấp đã phân.

Hoa Phong lau máu nơi khóe miệng, mắt nhìn chằm chằm Hổ Lâm Bình sau đó đưa ra một quyết định kinh người.

-Chạy!

Khi Hoa Phong bị đánh bay, vốn tất cả nghĩ hắn sẽ lại xông lên đánh tiếp, nhưng không ai ngờ tới hắn lại làm ra một chuyện khiến tất cả ngỡ ngàng.

- Chạy! Không ngờ hắn chạy rồi!

Không ngoại trừ một ai bọn họ đều thốt lên đầy kinh ngạc.

-Hả! Chạy đi đâu!

Hổ Lâm Bình cực độ không thể tin nổi, một kích tất sát mạnh nhất của hắn không trực tiếp chém giết được đối phương, chỉ bị trọng thương. Hắn cũng nghĩ như những người khác là Hoa Phong tiểu tử yêu nghiệt hiếu chiến sẽ điên cuồng xông lên lần nữa, nhưng khiến hắn ngẩn ra, không ngờ đối phương lại chạy.

Bị bất ngờ nhưng Hổ Lâm Bình tuyệt đối không cho phép Hoa Phong chạy thoát. Hoa Phong phải chết nhất định phải chết, nếu không ngày sau người chết ngược lại là Hổ Lâm Bình hắn.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Trận Chiến Nguy Hiểm

Thấy Hoa Phong bỏ chạy, Hổ Lâm Bình tức tốc đuổi theo, trong nội tâm hắn lúc này là bằng mọi giá phải chém giết Hoa Phong, không dư hơi đi quản mấy tên đệ tử tông môn rác rưởi, còn về phần đám huynh đệ hắn cũng chẳng lo bọn họ có nguy hiểm gì, bơi có cho thêm trăm lá gan đám rác rưởi kia cũng không dám làm gì họ.

- Đi thôi!

Nữ nhân Thủy Liên kiếm phái lên tiếng thúc giục. Đúng như suy tính của Hổ Lâm Bình đám người đệ tử tông môn ngay sau khi hắn rời đi liền nhanh chóng bỏ trốn, vì lúc này là thời cơ tốt nhất để thoát thân. Đoàn người Liêu Phương cũng theo họ rời đi. Liêu Phương tuy có chút kỳ lạ nhưng hắn cũng hiểu Hoa Phong chắc chắn đang gặp nguy hiểm, dù lo lắng nhưng cũng không giúp được gì, chỉ có thể lẩm bẩm cầu nguyện cho tiểu ăn mày bình yên vô sự.

Đám sơn tặc còn lại cũng không ngăn cản, chính xác hơn là không dám ngăn cản, với Hổ Lâm Bình mấy tên đệ tử này chỉ rác rưởi, nhưng với chúng thì không thể trêu chọc.

- Phế vật! Không phải ngươi kiêu ngạo sao?

Hổ Lâm Bình vừa đuổi theo Hoa Phong vừa buông lời khích tướng, ý đồ làm hắn tức giận quay lại chém giết.

- Hừ! Ngu còn tỏ ra nguy hiểm!

https://thuviensach.vn

Hoa Phong chạy phía trước không quá xa, thỉnh thoảng phát ra vài câu phản kích, làm Hổ Lâm Bình gầm rú không thôi.

Với lợi thế đảo ngược bản nguyên, làm giảm đi lực hút từ mặt đất, hắn có tốc độ không ai sánh kịp, sỡ dĩ chạy chậm như vậy là do hắn cố tình dẫn dụ đối phương đi xa, tạo thời cơ cho đám người kia trốn thoát.

Hai người một đuổi một chạy, thỉnh thoảng người phía sau lại phát lên tiếng gầm rú tức giận, hiển nhiên với ngôn từ phong phú đến từ nền văn hóa có thể nói là đa dạng bậc nhất thế giới nơi địa cầu, Hoa Phong đã khiến Hổ Lâm Bình nhiều phen giận sôi.

- Tiểu oắt con! Đừng để rơi vào tay ta, đến lúc đó ngươi sẽ biết thế nào là sống không bằng chết.

Hổ Lâm Bình trán nổi gân xanh, tức muốn thổ huyết, hận không thể một đao đập chết Hoa Phong như đập con ruồi. Ban đầu hắn còn có chút đả kích đối phương, nhưng càng về sau lại càng nổi điên. Hắn không giữ nổi một chút bình tĩnh nào để khích tướng Hoa Phong, khi mà đối phương liên tục cho ra đời những từ ngữ thô tục nhất mà có lẽ hắn chưa bao giờ nghe qua. Với kinh nghiệm của một võ giả Luyện Mạch hậu kỳ, suốt bao nhiêu năm lăn lộn hắn chưa từng gặp kẻ nào vô sỉ như vậy, nhìn Hoa Phong rất anh tuấn, nhưng không ai nghĩ tới vẻ mặt anh tuấn lại che đậy bản tính vô sỉ đến cực điểm.

Cuộc rượt đuổi dai dẳng suốt hai canh giờ, ngay khi vừa ra khỏi cánh rừng, rốt cuộc tạm thời gián đoạn do Hoa Phong bất ngờ dừng lại.

- Hôm nay ta sẽ cho ngươi biết cái gì là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.

Thở ra ngụm trọc khí, sau đó hít mạnh một hơi thật sâu, Hoa Phong xoay người, kiếm chỉ Hổ Lâm Bình trầm giọng nói.

https://thuviensach.vn

Hổ Lâm Bình thở không ra hơi, vốn định bỏ cuộc, bởi hắn biết Hoa Phong có ý định kéo dài thời gian, vì trong suốt quá trình truy đuổi, Hoa Phong không nhanh không chậm luôn giữ khoảng cách an toàn, hắn nghĩ muốn buông bỏ, lý do rất rõ ràng tên tiểu tử biến thái không thể so sánh với người thường, thân mang trọng thương mà vẫn có thể đùa cợt một cường giả như hắn, đủ để thấy kinh khủng như nào. Nhưng hắn không nghĩ tới đang thắng thế đột nhiên Hoa Phong lại không chạy nữa, mà dừng lại khiêu khích hắn.

- Tên này có vấn đề.

Nghĩ thầm trong bụng, Hổ Lâm bình cảm thấy nghi hoặc, nhưng nội tâm hưng phấn không thôi, hắn không hiểu cũng không cần hiểu, bởi vì Luyện Thể kỳ có mạnh cách mấy cũng là Luyện Thể kỳ, hắn không tin Hoa Phong có thể làm gì hắn, trước thực lực tuyệt đối, mọi kế sách đều là phế phẩm.

- Ha ha! Không biết nên nói ngươi ngông cuồng hay ngu xuẩn!

Xem hành động của Hoa Phong là tự tìm chết, Hổ Lâm bình há miệng cười to. Ở hắn xem ra nếu đối phương bỏ chạy cũng thôi, nhưng nếu tiếp tục đối chiến hắn tin chắc chỉ vài đao có thể chém giết Hoa Phong tại trường.

- Ngu ngốc!

Hoa Phong nhếch miệng phản bác, lời vừa dứt thì đột nhiên từ trên người hắn bất xuất hiện một luồng kiếm ý, kiếm ý ban đầu còn nhỏ bé nhưng nhanh chóng lan rộng, phóng tận trời cao. Được kiếm ý bao bọc Hoa Phong đứng giữa thiên địa như một thanh thần kiếm sắc bén, thần kiếm xuất có thể quét ngang hết thảy vạn vạt. Hắn đã sử dụng át chủ bài cuối cùng, không vì cái gì chỉ muốn thử kiếm ý có gì khác so với bình thường, và có bao nhiêu cân lượng khi đối chiến với địch nhân cường đại, có thể hay không chém giết đối phương.

https://thuviensach.vn

- Cái này!

Trông một màn như vậy, Hổ Lâm Bình rung động không thôi, miệng khô khốc liên tục nuốt nước miếng, bộ dáng Hoa Phong lúc này giống như vị thần giáng lâm, không cho phép một ai khiêu khích quyền uy của hắn.

Hổ Lâm Bình tay chân run rẩy, tình huống này quá mức khủng khiếp. Ý định chạy trốn chợt lóe lên, nhưng rất nhanh hắn liền trấn tĩnh, mặt mày trở nên dữ tợn

- Để ta xem ngươi mạnh cỡ nào!

Tâm thế cường giả không cho phép Hổ Lâm Bình trốn chạy, theo suy nghĩ của hắn Hoa Phong dù lợi hại cũng chỉ là một Luyện Thể kỳ nhỏ bé.

- Quang minh tinh hoa.

Kiếm ý được Hoa Phong thôi phát đến đỉnh phong, chiến ý dâng lên cực cao. Không nói một lời, không hoa mỹ kỹ xảo, Hoa Phong xuất một kiếm mạnh nhất của bản thân.

Thanh Phong kiếm hấp thu tinh hoa mặt trời, cộng thêm được bao bọc bởi kiếm ý, thân kiếm đỏ rực tỏa quang hoa kinh người, Hoa Phong chém ra một kiếm nơi kiếm đi qua nhiệt độ tăng lên cấp số nhân thực sự khủng khiếp.

- Chết đi!

Hổ Lâm Bình gầm lên, không biết đã là lần thứ mấy, hắn hướng Hoa Phong nói câu này. Toàn thân Hổ Lâm Bình cũng được bao bọc bởi chiến ý, chiến ý kèm theo sát khí đậm đặc, do tích tụ từ việc chém giết qua vô số người tạo nên, sắc mặt cực hung cực ác cũng bổ một đao về phía Hoa Phong.

https://thuviensach.vn

Hiển nhiên Hổ Lâm Bình không hề yếu thế so với Hoa Phong. Ban đầu có cảm giác khiếp sợ là do bị kiếm ý ảnh hưởng, kiếm ý tiền thân chính là thiên địa ý, đứng trước ý chí thiên địa có ai không sợ hãi.

Tốc độ của Hổ Lâm Bình cực nhanh phát sau mà đến trước, đao khí, sát khí rét lạnh tạo cho Hoa Phong cảm giác áp bách cực kỳ khó chịu.

Biết đối phương có cảnh giới cao hơn mình rất nhiều, cộng thêm việc kinh qua không biết bao nhiêu tràng chém giết, khả năng thực chiến thập phần phong phú. Nhưng Hoa Phong không hề sợ hãi chút nào, dẫn dắt toàn bộ lực lượng lẫn ba đường chân khí, thôi phát kiếm ý đến tận cùng, nghiến răng nghiến lợi, cứng đối cứng cùng đối phương.

-Ầm!

Một kiếm mạnh nhất từ trước tới nay của Hoa Phong khi đối kích cùng một đao toàn lực của Hổ Lâm Bình tạo ra thanh âm nổ lớn kinh thiên động địa, đã làm nên tràng cảnh hỗn loạn của rất nhiều mảnh thú xung quanh phạm vi vài chục dặm.

-Hự!

Hoa Phong sau khi chính diện giao thủ cùng Hổ Lâm Bình, bị đánh bay khá xa, miệng thổ huyết trọng thương.

- Biến thái!

Phía đối diện, Hổ Lâm Bình tình cảnh cũng không khá hơn là mấy, lau máu nơi khóe miệng hắn chửi ầm lên. Bản thân hắn vô cùng kinh hãi, hắn không bao giờ nghĩ tới có một ngày bản thân lại chật vật như vậy trước một kẻ mà hắn cho là kiến hôi không đáng để vào mắt. Nếu như ai đó nói với hắn chuyện này trước khi chưa gặp Hoa Phong, không biết chừng bị hắn một đao chém chết. Nhưng chuyện tưởng chừng như hoang đường lại xuất

https://thuviensach.vn

hiện ngay trước mặt khiến hắn không tin cũng phải tin. Trong suy nghĩ của hắn, Hoa Phong là một tên biến thái đến không thể biến thái hơn.

Hoa Phong lồm cồm bò dậy, sau khi đứng vững không nói một lời, khí thế hừng hực ý đồ muốn tiếp tục trận chiến.

Dù trọng thương, nhưng hắn không hề quay đầu trốn chạy như vừa rồi, hơn nữa chiến ý lại càng lên cao. Kiếm ý tiếp tục được hắn thôi phát đến tận cùng, kiếm ý lan tỏa xung quanh, bao trùm vạn vật, nhưng trong sự bao trùm đó mang theo ý chí bất khuất cùng một luồng khí thế hủy thiên diệt địa, đánh vỡ nhận thức không biết bao nhiêu kỷ nguyên của nhân loại về cái gọi là ý. Nhìn Hoa Phong lúc này chẳng khác một thanh thần kiếm, với khí thế hủy diệt bức nhân cực kỳ đáng sợ.

- Quang minh tinh hoa, thiêu rụi vạn vật.

Khi tinh thần ý chí chạm đến độ cao viễn siêu bình thường, Hoa Phong tiếp tục đâm ra một kiếm. Thanh Phong kiếm đỏ rực như sắt nung, nhiệt độ xung quanh tăng cao đột ngột, thậm chí ảnh hưởng đến tâm tính của địch nhân đối diện.

- Đây..đây là kiếm pháp gì?

Hổ Lâm Bình sắc mặt vô cùng khó coi, khiếp sợ vạn phần. Hắn cực kỳ kinh hãi, không ngờ khí thế đối phương phát ra lại trực tiếp ảnh hưởng đến tâm tính bản thân, hắn cảm nhận khí thế kia như ánh mặt trời chiếu rọi trực tiếp, thiêu đốt linh hồn, khiến hắn có một loại cảm giác muốn điên, thứ kiếm pháp mà Hoa Phong thi triển đã vượt quá nhận thức của hắn về kiếm đạo. Hắn luôn cho rằng kẻ dùng kiếm thường rất yếu đuối, hoặc ham muốn vẽ vời tiết tấu kỹ xảo, theo hắn đao mới là binh khí thể hiện sự mạnh mẽ của một võ giả, một binh khí nói lên sự bá đạo cần thiết trên con đường tu luyện đầy trắc trở, người sử dụng đao luôn khinh bỉ bất kỳ binh khí nào

https://thuviensach.vn

khác, đặc biệt là kiếm, bởi vì bất kể ngươi dùng kỹ xảo gì một đao ta chém nát.

Nhưng đến tận hôm nay mọi khái niệm về kiếm của hắn đã bị phá vỡ bởi kiếm pháp kinh điển của Hoa Phong, quá khủng khiếp, mạnh rất mạnh.

- Trảm thiên phá địa.

Cố gắng áp chế cảm giác sợ hãi, Hổ Lâm Bình hét lớn dốc hết toàn lực thi triển sát chiêu, nhang chóng lao lên bổ ra một đao kinh người.

Nói thì chậm nhưng diễn biến cực nhanh. Sau kích giao thủ đầu tiên Hoa Phong bị đánh bay, nhưng chiến ý lại không suy giảm ngược lại còn trở nên mạnh mẽ hơn, hắn như không biết gì điên cuồng thúc dục kiếm ý tiếp tục chém ra kiếm thứ hai. Hổ Lâm Bình tuy kinh sợ nhưng dù sao cũng đã trải qua vô số trận chiến, cho nên lập tức áp chế vung đao phản kích.

Hai người đối chiến lần hai, cảnh tượng còn khủng khiếp hơn lần đầu, bụi phủ mù mịt, cát bay đá chạy đúng chất một trận chiến kinh tâm.

Hệ quả lần giao thủ thứ hai là Hoa Phong bị dánh bay khá xa thân hình đập vào gò đất nhỏ, miệng liên tục thổ huyết, thương càng thêm thương. Phía ngược lại bất ngờ hơn là Hổ Lâm Bình không còn thấy bóng dáng, khi bụi mù tán đi, cái còn sót lại của hắn là một thanh đao bị chém làm hai nữa, một vũng máu ngoài ra không còn thứ gì khác.

- Lần này quá lỗ mãng!

Hoa Phong âm thầm tự trách, một kích cuối cùng khiến hắn bị thương rất nặng, còn về Hổ Lâm Bình hắn biết đối phương đã chạy mất dạng.

Sở dĩ hắn tự trách chính là nếu đối phương không bỏ trốn mà ở lại chiến tiếp, hắn chết chắc không nghi ngờ, bởi vì hiện tại hắn đã sức cùng lực kiệt tuyệt đối không có sức phản kháng. Hổ Lâm Bình có thể trốn nhanh như

https://thuviensach.vn

thế, tất nhiên có thể thấy đối phương còn dư sức kết liễu cái mạng nhỏ của hắn.

Nhặt Thanh Phong kiếm không biết giấu ở chỗ nào, Hoa Phong nhanh chóng rời đi, hắn lo lắng Hổ Lâm Bình đột nhiên quay lại, đến lúc đó chạy trời không khỏi nắng.

Điều Hoa Phong lo lắng có vẻ dư thừa, bởi vì Hổ Lâm Bình đã không còn một chút chiến ý nào nhắm vào hắn, trong suy nghĩ của Hổ Lâm Bình, Hoa Phong quá khủng bố, hai chữ yêu nghiệt xa xa không đủ dùng, nào có gan quay trở lại.

Hoa Phong không biết uy hiếp mà bản thân dành cho đối phương lại lớn đến như vậy, cho nên mang lòng phòng bị không bao giờ sai. Nếu không phòng bị có lẽ mất đi cái mạng nhỏ lúc nào không biết.

Ôm tâm lý bỏ trốn Hoa Phong nhanh chóng rời xa nơi này, nhưng chỉ di chuyển được vài dặm, liền lăn ra bất tỉnh nhân sự. Hắn bị thương rất nặng, thần thức bởi vì thúc giục kiếm ý mà dẫn đến suy kiệt, chân khí khô cạn, không có thần thức dẫn dắt thiên địa quyết phục hồi, cộng thêm mất máu quá nhiều cuối cùng không thể trụ nổi.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Này Còn Là Người Sao

Trên con đường mòn khá rộng một đoàn người đang chậm rãi di chuyển.

- Tiểu thư trông tiểu tử đó cũng khá anh tuấn!

-Ngươi suy nghĩ vẩn vơ gì vậy? không lẽ ngươi có ý với hắn sao?

- Sao tiểu thư nói kỳ vậy? Hắn dù có anh tuấn cũng chỉ là tên nhà quê, ta làm sao có ý với hắn được.

-Không phải thì thôi, xem ngươi kìa. Haha

Lúc này trong xe ngựa có hai nữ nhân đang nói chuyện, bọn họ trêu chọc lẫn nhau cười thích thú.

Nữ nhân được gọi là tiểu thư vận một bộ trang phục màu trắng, toát lên vẻ thánh khiết tinh thuần. Nếu có Hoa Phong ở đây chắc chắn hắn không thể không sáng mắt. Khuôn mặt của nàng từ cặp mắt, mũi,miệng như được đúc bằng một nghệ thuật vô cùng tinh xảo tỉ mỉ, cộng thêm dáng người thon gọn không thiếu không thừa, phải nói là cực kỳ xinh đẹp, kinh tâm động phách. Đặc biệt giọng nói như chim Họa Mi làm người nghe bủn rủn tay chân. Chẳng thế mà đám nam nhân bên ngoài không ai dám đi nhanh chỉ một lý do duy nhất, đó là lắng nghe giọng nói của nàng.

- A Tử! Hay là đợi hắn tỉnh lại, ta có thể thay ngươi nói vài lời.

Bạch y nữ tử vẫn không buông tha luôn miệng trêu chọc nha hoàn của mình, làm nàng đỏ mặt xấu hổ không thôi. A Tử vận tử y(áo tím) mi thanh

https://thuviensach.vn

mục tú cũng khá xinh đẹp, nhưng khí chất của nàng còn xa xa không thể so sánh cùng tiểu thư của nàng.

- Tiểu thư cứ lôi ta vào, ta nói dường như người có ý với hắn rất có thể không phải ta.

A Tử cũng không chịu thua kém, lời nói đầy nghĩa sâu xa.

-Hừ! Không nói với ngươi nữa!

Bạch y nữ tử bị phản bác mặt cũng đỏ lên, nàng bèn hừ nhẹ ý đồ bỏ qua không nói nữa, nhưng càng như vậy A Tử càng khoái chí.

- Xem ra ta đoán đúng rồi.

A Tử thắng thế thích thú nói. Nhưng nhanh chóng nàng bị nữ tử bạch y lườm một cái. Ôm một bụng tâm tình đang định nói A tử đành nuốt ngược trở lại.

Xem cách đối thoại của hai người thì tình cảm có vẻ rất thân thiết đã vượt qua ranh giới chủ tớ rất nhiều.

-Ngươi đi xem hắn tỉnh hay chưa? Nếu tỉnh thuận tiện hỏi lai lịch của hắn.

Bạch y nữ tử nói với A Tử.

- Vâng thưa tiểu thư!

A Tử đang ấm ức nghe vậy liền phấn khích vội đi ngay, có vẻ như tiểu thư của nàng đã đúng.

Trong một chiếc xe ngựa khác, có một nam tử người đầy vết thương đang nằm bất động, nói chính xác hơn thì chỉ là một thiếu niên mười mười

https://thuviensach.vn

sáu mười bảy. Lúc này chợt tấm màn che bên ngoài bỗng dưng bị ai đó vén lên, một lát lại thả xuống như không có gì bất thường.

-Tiểu thư hắn vẫn đang hôn mê!

A Tử quay trở lại với thần sắc không vui nói.

- Kệ hắn đi! Hắn bị thương rất nặng, người bình thường như hắn, bị chân khí đả thương sống sót là một kỳ tích rồi.

Bạch y nữ tử nghĩ rằng chuyện nằm trong dự liệu, giải thích.

- Đành chờ thêm vậy.

A Tử khuôn mặt rầu rĩ lẩm bẩm. Ở nàng xem ra đúng như tiểu thư nói, tên tiểu tử nhà quê kia bị thương rất nặng, sống sót đã là thần kỳ, nếu như hắn tỉnh lại quá sớm đó mới là điều quái lạ.

Chuyện vốn là trong lúc đi ngang qua một bình nguyên, đám vệ sĩ phát hiện có người bị thương nằm ở ven đường, lúc đó bọn họ tính bỏ mặc, nhưng A Tử tính tình lương thiện không thể thấy chết không cứu, nên cầu tiểu thư cứu hắn. Tiểu thư tuy ngày thường lạnh lùng nhưng không phải người xấu cho nên cuối cùng cũng đồng ý. Sau khi xem thương tích của hắn Tiểu thư kết luận hắn chỉ là bình dân bá tánh tầm thường, bị võ giả đả thương vì trong người hắn chân khí còn đang chạy loạn.

Nhưng kỳ tích là hắn lại không chết, phải nói rằng một người thường bị chân khí thấp kém nhất đánh trúng thì mười phần chết chín, còn thiếu niên này bị chân khí đả thương theo như phân tích của tiểu thư thì vỏ giả làm hắn bị thương có cảnh giới rất cao, chính điều đó sự sống sót của hắn mới được coi là thần kỳ. Ban đầu nàng cứu hắn xuất phát từ thiện tâm, nhưng hắn quả thật rất anh tuấn làm nàng có chút thổn thức, một cảm giác kỳ diệu.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong bị trọng thương nằm mê man bất động, hôn mê không biết bao nhiêu lâu. Rốt cuộc ngày hôm nay hắn cũng mở mắt, trước khi nhìn thấy điều gì thì hắn đã cảm nhận được sự rung lắc không đồng đều. Hốt hoảng ngồi bật dậy, đập vào mắt hắn là cảnh tượng xa lạ mà quen thuộc, nhìn trước ngó sau Hoa Phong biết mình được ai đó cứu đi, nơi hắn được an bày dưỡng thương là bên trong một chiếc xe ngựa.

Bình tâm trở lại Hoa Phong liền cảm nhận thương thế bản thân, điều bất ngờ chính là lúc đối chiến cùng Hổ Lâm Bình hắn bị thương rất nặng, không hiểu sao bây giờ đã hoàn toàn khỏi hắn, đột nhiên nghĩ tới Thiên Địa quyết Hoa Phong liền xem như chuyện không có gì khó hiểu. Đúng như dự đoán, trong thời gian hôn mê, ngoài việc được ngoại nhân không biết chăm sóc thì Thiên Địa quyết là thứ không thể thiếu trong quá trình hồi phục thương thế của hắn, Thiên Địa quyết có thể tự động hấp thu bản nguyên dược liệu trong thiên địa để trị thương một cách thần kỳ. Như vậy việc Hoa Phong hắn nhanh chóng khôi phục cũng không quá khó hiểu, về phần nguyên lâm vào hôn mê thời gian dài, là do quá lạm dụng kiếm ý làm thần thức tiêu hao nghiêm trọng dẫn đến suy kiệt, hậu quả là hắn không biết gì trong thời gian qua.

Suy nghĩ về trận chiến Hoa Phong rút ra được rất nhiều kinh nghiệm quý báu. Kiếm ý rất mạnh, có thể trực tiếp áp chế địch nhân, hơn nữa còn ảnh hưởng đến tâm tính của đối phương, thậm chí là những ai đứng gần. Trong kiếm ý chứa đựng nhiều điều thâm ảo khó hiểu, với cảnh giới bản thân hiện tại không thể nào tìm hiểu. Đặc biệt thi triển kiếm ý cực kỳ tiêu hao thần thức, cho nên hắn mới hôn mê tới giờ này.

Trong suy nghĩ của Hoa Phong kiếm ý vô cùng lợi hại, có độ sát thương cực kỳ kinh khiếp, nhưng kiếm ý mà bản thân có lúc này như lông trâu không hơn kém.

Như vậy đúc kết ra kiếm ý chỉ là sơ nhập, cần hắn từ từ tôi luyện trong năm tháng sau này. Kiếm ý không nên sử dụng bừa bãi vì thật sự quá nguy

https://thuviensach.vn

hiểm, thần thức của hắn hiện tại không đủ để duy trì kiếm thứ ba, nếu không thể chém giết địch nhân người chết ngược lại là bản thân, cho nên không vạn bất đắc dĩ không nên tùy tiện sử dụng. Trận chiến này cũng bổ sung vào bản lý lịch của hắn không ít kinh nghiệm chiến đấu.

Đang hồi tưởng lại trận chiến, đột nhiên Hoa Phong phát hiện có người hướng xe ngựa nơi mình đi tới, hắn bèn giả vờ hôn mê ý định đánh lừa đối phương.

Phóng thần thức ra bên ngoài quan sát, tâm thần Hoa Phong bổng nhảy lên " gái". Hắn phát hiện ra người tiến về phía hắn là một nữ tử áo tím, mi thanh mục tú nhìn rất vừa mắt. Sau khi nữ tử áo tím bị qua mặt, nàng liền rời đi, qua một chiếc xe ngựa khác. Với bản chất háo sắc Hoa Phong liền phóng thần thức theo dõi, lén lút xem trộm dung nhan của nữ tử xinh đẹp này.

Đến khi nàng chui vào xe ngựa Hoa Phong liền hụt hẫng, không bỏ cuộc hắn đưa thần thức cẩn thận thẩm thấu vào trong, sợ có cao nhân cho nên hắn chỉ dám lén lén, lút lút "rình mò". Đến khi trông thấy cảnh vật bên trong cỗ xe ngựa có phần bình thường kia Hoa Phong thập phần chấn động. Tâm thần tê liệt ngơ ngác lẩm bẩm.

- Này còn là người sao?

Cảnh tượng Hoa Phong trông thấy không có gì đặc biệt. Đặc biệt ở đây chính là nữ tử áo trắng. Nàng cực kỳ xinh đẹp, đẹp đến kinh tâm động phách, đẹp đến độ khiến một kẻ có ý chí sắt đá như Hoa Phong phải ngơ ngác như hóa đá(=). Không thể tin nổi. Với Hoa Phong nàng giống một bức tranh tuyệt mĩ nhất trần đời.

- Ai!

Nữ tử xinh đẹp đang nhắm mắt dưỡng thần đột nhiên quát lên. Rồi phóng ra khỏi xe, lúc này trên gương mặt làm người điên đảo kia đã được che bởi

https://thuviensach.vn

tấm khăn mặt mỏng màu trắng, càng như vậy càng tôn lên vẻ đẹp huyền bí thần thánh của nàng. Ánh mắt nàng lạnh băng quét qua lại xung quanh, thậm chí triển khai thần thức quan sát không thiếu thứ gì, nàng vô cùng tức giận bởi có cảm giác không bình thường.

-Ách!

Hoa Phong bất ngờ không thể tin mình bị phát giác, nhưng cũng nhanh chóng thu hồi thần thức.

- Cao thủ!

Sau phút thất thần, Hoa Phong liền khẳng định.

- Tiểu thư! Xảy ra chuyện gi?

A Tử vẻ mặt nghi hoặc dò hỏi tiểu thư của nàng.

- Ta có cảm giác bị ai đó nhìn trộm.

Nữ tử áo trắng giọng nói không hoàn toàn khẳng định đáp lời A Tử.

-Chắc là do tiểu thư đa nghi quá thôi!

A Tử không cho là đúng nói. Theo nàng ở nơi hoang sơn này kẻ nào dám chọc vào tiểu thư nàng, thập đại thiên tài của Hoàng Dương đế quốc. Chỉ có kẻ không sợ chết mới đi làm chuyện ngu ngốc như này. Th vào thần sắc nghi hoặc của tiểu thư nàng chắc là do ảo giác.

- Hy vọng là ảo giác.

Nữ tử áo trắng cuối cùng cũng thừa nhận do quá cẩn thận nên sinh ra ảo giác. Nàng hy vọng cảm giác không bình thường vừa rồi chỉ là ảo giác. Bởi vì nếu bị ai đó nhìn trộm thì thật không thể chấp nhận được. Nguyên nhân đó là, từ trước đến nay ngoài A Tử và phụ mẫu ra chưa từng có một ai trực

https://thuviensach.vn

tiếp nhìn thấy mặt thật của nàng. Thăm dò một lát thấy không có chuyện gì, cảm giác bị người nhìn trộm cũng vô tung vô tích, nữ tử áo trắng mới yên lòng trở lại trong xe.

Một màn vừa xảy ra, không khiến mấy tên hộ vệ lo lắng, ngược lại càng làm bọn họ hưng phấn, được chiêm ngưỡng thân hình hoàn mỹ không tỳ vết, dẫu che mặt nhưng không giấu được khí chất làm người mê đắm, bọn họ cầu còn không được.

Người lo lắng là kẻ liên quan trực tiếp, Hoa Phong. Hoa Phong thở phào nhẹ nhỏm, rốt cuộc không bị phát hiện, theo hắn suy đoán tu vi của nữ nhân tuyệt mỹ này rất khủng bố.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Hàn Tiên Tử

Bị một phen sợ hãi, Hoa Phong đành thành thật nằm im trong xe ngựa. Nhưng trong tâm trí lúc này, hình bóng nử tử áo trắng cứ dập dờn không dứt. Hắn không thể tin được trên đời còn có nữ nhân xinh đẹp như vậy. Tâm hồn đung đưa theo bóng dáng mỹ nhân, hắn chẳng bận tâm cái gì tu luyện, cái gì tổng kết thành quả.

Miên man một hồi Hoa Phong lại nghĩ về quá khứ, quê hương, bạn bè, cha mẹ, người thân kiếp trước, còn cả phụ mẫu kiếp này. Ở kiếp trước sự ra đi của hắt ắt hắn sẽ làm người thân đau đớn, kiếp này hắn biến mất không tung tích phụ mẫu cũng không dễ chịu gì.Nghĩ đến mọi thứ nội tâm Hoa Phong trào dâng một nỗi buồn vô tận.

Lúc này đây là khoảng thời gian yên bình để cho hắn bình tâm suy nghĩ về nhân sinh của chính mình. Bởi từ sau hôm nay hắn sẽ chôn nó vào nơi sâu nhất để tập trung tu luyện, đó cũng là cách nhanh nhất để gặp lại người thân.

Cứ như vậy thời gian lặng lẽ trôi qua, một ngày rồi hai ba ngày, mỗi ngày A Tử đều chạy sang xem tình hình Hoa Phong có tiến triển hay không, việc trị thương thì nàng sai mấy tên hộ vệ thô kệch đi làm, điều này khiến Hoa Phong đang giả vờ hôn mê cũng vì vậy mà tiếc rẻ không thôi.

- Tiểu thư phía trước là thành Kiên Vân.

Một tên hộ vệ quay người về chiếc xe ngựa có nữ tử áo trắng lên tiếng. Nhìn bộ dạng của hắn như đang hết sức hồi hộp.

https://thuviensach.vn

- Vào thành!

Từ trong xe vọng ra giọng nói lạnh băng, không đầu không cuối.

Tên hộ vệ bủn rủn tay chân, có chút thất thần, hướng xe ngựa thi lễ sau đó vẫy tay với mấy tên hộ vệ khác, ý bảo vào thành.

- Hắn còn chưa tỉnh sao?

Nữ tử áo trắng đột nhiên hỏi A Tử về thiếu niên được bọn họ cứu.

-Tiểu tử đó thần sắc ngày một tốt hơn, nhưng không hiểu vì sao còn chưa tỉnh lại.

- Hay là tiểu thư đi xem hắn thế nào được không?

A Tử lên tiếng đáp lời, theo quan sát của nàng thần sắc của tiểu tử kia mấy ngày gần đây không giống bị thương chút nào, khiến nàng cảm thấy vô cùng kỳ quái.

- Không được!

Nữ tử áo trắng trực tiếp cự tuyệt lời đề nghị của A Tử. Nàng cực ghét đám nam nhân, đặc biệt những người có bề ngoài anh tuấn. Lúc trước xem bệnh là do A Tử ra sức năn nỉ, nếu không nàng đã bỏ mặc.

-Tiểu thư đã vào thành!

Tên hộ vệ vừa nãy sau khi vào thành liền thông báo tình hình.

-Ta biết!

Trả lời hắn lại cũng giọng nói cách người ngàn dặm.

- A Tử ra ngoài thôi!

https://thuviensach.vn

Nử tử áo trắng đối với người ngoài luôn cao cao tại thượng, nhưng đối với A Tử thì trái ngược hoàn toàn.

- A! Thật náo nhiệt! Ta phải mua chút gì đó về khoe với các tỷ muội trong phủ!

Sau khi ra khỏi xe ngựa, A Tử vô cùng hưng phấn, bởi đường phố rất náo nhiệt, hai bên đường bày bán đủ thứ lạ mắt, tiếng chào mời khắp nơi liên miên không dứt, làm A Tử phấn khích không thôi. Nàng vội vàng kéo tiểu thư đi theo. Nữ tử áo trắng sau khi ra bên ngoài thì lại đeo khăn che mặt, nhưng dù che mặt thì cũng là tâm điểm chú ý của vô số người.

- Cô nương, cô có thể tháo tấm khăn xuống cho bản công tử chiên ngưỡng dung nhan không? Haha!

Trong vô số ánh mắt chú ý đến nàng, ngưỡng mộ thì ít, bất thiện thì nhiều. Một trong số đó không nhịn được lên tiếng, ánh mắt đầy dâm tà nhìn nàng chằm chằm.

- Cút!

Thanh âm lạnh băng phát ra từ nữ tử áo trắng làm tên vừa rồi giật thót, tim như muốn nhảy ra.

- Hừ! Dám kêu ta cút.

-Rựu mời không uống muốn uống rựu phạt!

- Cô biết ta là ai không?

Tên tự xưng mình là bản công tử, sau một thoáng giật mình thì giận tím mặt, hắn không ngờ một nữ nhân lại dám bảo hắn cút, nếu hôm nay không cho nàng biết tay thì hắn không còn mặt mũi.

- Ta chính là Hoàng Thiên, tinh anh đệ tử Nam Anh phái.

https://thuviensach.vn

- Sư tôn chính là đại trưởng lão bản phái.

Thấy nữ tử áo trắng không trả lời, Hoàng Thiên tưởng nàng sợ bèn hất hàm kiêu ngạo báo ra danh tính, ý định chấm nhiếp đối phương. Bởi vì đa phần ai nghe đến cái tên Hoàng thiên đều sợ mất mật.

- Hả! Hắn là Hoàng Thiên!

Người xung quanh khi nghe đến cái tên này, mặt mày sợ hãi lui hết ra xa. Hoàng Thiên hung danh hiển hách, chuyên bắt nạt kẻ yếu, không biết có biết bao nhiêu nữ nhân bị hắn hại chết, thậm chí còn cướp thê tử người khác đốt nhà giết người không chuyện ác nào không dám làm. Hắn lại có chỗ dựa Nam Anh phái to lớn cộng thêm uy danh sư tôn là đại trưởng lão, đủ để chấn nhiếp những kẻ muốn tìm hắn trả thù. Chính như vậy Hoàng Thiên càng ngày càng hống hách, không xem ai ra gì.

- Khốn kiếp! Bản công tử nhất định sẽ chơi chết ngươi!

Hoàng Thiên vênh mặt tự báo danh tính gia thế, nhưng không ngờ đáp lại hắn là một ánh mắt khinh miệt, ánh mắt ấy giống như thể xem hắn như con ruồi phiền phức. Điều đó làm một kẻ vốn huênh hoang như hắn giận sôi.

- Lại đây cho ta!

Hoàng Thiên tiến lại gần vươn tay ý định một chiêu tóm gọn nữ tử bạch y. Những tưởng sẽ bắt đối phương dễ dàng, thì chuyện không thể tin nổi đã xảy ra.

- Ngươi....ngươi dám giết ta?

Khi Hoàng Thiên sắp chạm được tay vào người mỹ nhân, ánh mắt hắn vô cùng hung ác dữ tợn. Nhưng rất nhanh sắc mặt hắn thay đổi hoàn toàn, chỉ trong tích tắc ngắn ngũi chuyển biến từ không thể tin, sau đó là hoảng sợ,

https://thuviensach.vn

chuyện tiếp theo là chìm vào bóng đêm vĩnh viễn. Hắn đã bị con mồi mà bản thân cho là dễ dàng bắt lấy, đâm một kiếm xuyên tim, kết liễu một đời kiêu ngạo.

- Rác rưởi!

Nữ tử bạch y thần sắc lạnh băng, nàng cực chán ghét đám nhân cũng vì lý do này.

Nữ tử bạch y, một kiếm giết Hoàng Thiên như giết gà, với nàng chuyện như này không đáng quan tâm. Nhưng có kẻ vì vậy mà sợ xanh mặt. Hoa Phong không biết từ khi nào đã bò dậy, khi vén rèm xe cũng vừa hay trông thấy màn này, hắn há hồm khiếp sợ. Tên Hoàng Thiên kia cho hắn cảm giác rất mạnh, mạnh hơn Hổ Lâm Bình rất nhiều, không ngờ kẻ mà hắn cho là rất mạnh lại bị nữ tử tuyệt mỹ một kiếm xuyên tim, cái đáng nói chính là nàng xuất thủ khi nào hắn không hay biết.

- Khủng bố!

Hoa Phong tặc lưỡi, hắn cảm thấy bản thân vừa vuốt râu cọp. vì lúc nãy hắn đã lỡ mạo phạm nữ tử này, may mắn nàng không phát hiện, bằng không hậu quả rất đáng sợ.

-Giết người! Hoàng Thiên, đệ tử Nam Anh phái bị người giết!

Sau khi chứng kiến Hoàng Thiên hung ác bất ngờ khí tuyệt thân vong, rất nhiều người hoảng sợ run rẩy, nhưng đa phần là hả hê, dù không biết tại sao hắn chết, bọn họ cảm cảm giác tên gian ác này chết rất tốt, đỡ phải làm hại bao nhiêu người, cũng không ít kẻ sợ vạ lây hô lớn.

Sau vài tiếng hô lớn thì một đám người từ xa chạy lại, bọn họ tất cả đều mặc trang phục y hệt Hoàng Thiên hiển nhiên cùng một phái.

- Hoàng sư đệ!

https://thuviensach.vn

- Kẻ nào to gan dám sát hại đệ tử Nam Anh phái bọn ta?

Khi lại đến nơi đám người thấy Hoàng Thiên nằm bất động, hơi dò xét, xác định đồng môn đã chết, một người trong số đó sắc mặt tức giận, toàn thân đầy sát khí, quét mắt nhìn xung quanh gằn giọng nói.

- Là yêu nữ đó!

Một nam tử xem cách ăn mặc cũng là đệ tử tông môn nào đó, đưa tay hướng nữ tử bạch y chỉ thẳng, nói.

- Yêu nữ! Là ngươi hại chết Hoàng sư đệ?

Được người chỉ định, tất đệ tử Nam Anh phái nhìn theo, vừa nhìn thấy thủ phạm vài tên nam đệ tử liền thất thần, nhưng các nữ đệ tử giọng nói mang theo sát khí dày đặc chất vấn, ý định một lời không hợp liền xông lên chém giết.

- Đám rác rưởi các ngươi cũng dám chất vấn tiểu thư nhà ta?

A Tử cực không vừa mắt với mấy tên kiêu ngạo này, đặc biệt mấy nam nhâm ban đầu còn hùng hổ, nhưng trông thấy tiểu thư thì ngẩn hết ra.

- Ngươi muốn chết!

Một nữ đệ tử nhìn chằm chằm A Tử như muôn ăn tươi nuốt sống. Nếu ánh mắt có thể giết người A Tử đã chết vạn lần. Sỡ dĩ bọn họ còn không ra tay là vì kiêng kị nữ nhân che mặt tu vi nhìn không thấu kia, có thể giết chết Hoàng Thiên một cách nhẹ nhàng tuyệt không đơn giản.

- Cút!

Lại là thanh âm lạnh băng phát ra từ nữ tử bạch y, thanh âm lần này không còn vô hại như vừa rồi, mà trực tiếp đánh thẳng vào tâm thần đám đệ

https://thuviensach.vn

tử Nam Anh phái, khiến bọn họ tất cả thổ huyết sắc mặt trắng bệch vô cùng khiếp sợ. Nàng rất ghét ai uy hiếp người thân của mình.

- A Tử đi thôi!

Không thèm nhìn mấy người Nam Anh phái đang nhìn nàng như gặp quỷ, nử tử áo trắng nắm tay A Tử kéo đi.

Hoa Phong từ xa nhìn phía bên này líu lưỡi kinh hãi, hắn không biết nữ nhân xinh đẹp kia có cảnh giới khủng bố như nào, chỉ một chữ cút đã làm đám đệ tử mà hắn đoán sơ bộ là rất mạnh kia, toàn bộ thổ huyết, đủ để hắn khiếp sợ vạn phần.

- Yêu nữ!

Hoa Phong nghĩ thầm.

-Kia không phải Hàn tiên tử sao?

- Ta không nghĩ vậy, nghe nói Hàn tiên tử thường ngày không thích náo nhiệt, không lý nào lại xuất hiện chỗ này.

Ngay khi nữ tử bạch y đang cùng A Tử chuẩn bị rời đi, đột nhiên vang lên hai giọng nói một tấu một đệm hướng nàng châm chọc.

-Hừ! Ta ở đâu có liên quan đến các ngươi sao?

Nử tử bạch y quay lại hướng về phía hai người vừa nói hừ lạnh.

- Haha! Quả thật đúng là Hàn Tiên tử!

- Hạnh ngộ! Hạnh ngộ!

Hai người lên tiếng châm chọc nàng là hai thiếu niên cỡ tuổi nàng mười sáu mười bảy, tiêu sái xuất trần, tên cầm quạt, kẻ chắp tay sau lưng, cười

https://thuviensach.vn

đùa cợt. Nhưng trong nụ cười ẩn ẩn chứa đựng kiêu ngạo không giấu diếm.

-Hàn tiên tử!

Đám đệ tử Nam Anh phái khi nghe cái tên này nội tâm chấn động kinh hãi. Hàn tiên tử thanh danh hiển hách, là một trong thập đại thiên tài Hoàng Dương đế quốc, tu vi sâu không lường được, cực kỳ lợi hại.

Bọn họ không ngờ lại dám đi trêu chọc nhân vật bực này, quả thật không biết sống chết, cũng may đối phương không phải dạng người hiếu sát, nếu không bọn họ đã chầu trời từ lâu.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Thập Đại Thiên Tài

Trong khi tất cả mọi người đều đang chú ý Hàn tiên tử khuynh quốc khuynh thành, Hoa Phong lại dời ánh mắt sang hai người vừa tới.

- Rất mạnh!

Âm thầm đánh giá, Hoa Phong líu lưỡi kinh sợ, không ngờ hai thiếu niên nhìn bề ngoài giống như đám thiếu gia lòe loẹt, lại có tu vi sâu không lường được. Hoa Phong suy đoán cảnh giới bọn họ không hề thua kém Hàn tiên tử xinh đẹp kia.

Còn một điều làm hắn khiếp sợ hơn, toàn bộ người trong thành, tất cả đều là tu luyện giả, hắn hoàn toàn không nhìn thấu tu vi bọn họ.

Trong một thành thị cỡ nhỏ như Kiên Vân thành lại xuất hiện vô số đại nhân vật, chuyện này rất bất bình thường.

-Không nghĩ tới Hàn tiên tử ngày thường cách người ngàn dặm, hôm nay lại có nhã hứng đi dạo.

Thiếu niên cầm quạt trong lời nói mang theo ngạc nhiên nồng đậm, nhưng không thiếu hàm nghĩa châm chọc.

-Tiểu thư đi dạo hay không liên quan gì tới các ngươi!

A Tử thấy tiểu thư bị người khi dễ tức giận lên tiếng. Vốn tiểu thư không bao giờ xuất hiện nơi đông người như này, nhưng vì nàng muốn mua ít đồ về khoe với đám tỷ muội trong phủ, sợ nàng gặp phải kẻ xấu cho nên tiểu

https://thuviensach.vn

thư mới đi cùng, không ngờ tới, vừa ra khỏi xe lại gặp tình cảnh này, khiến nàng thấy có lỗi.

-Ta đang nói tiếng người!

Thiếu niên giọng nói khinh miệt, ý hắn xem ra A Tử không phải người mà là súc sinh.

-Ngươi!

Lời phát ra từ miệng thiếu niên quá mức âm độc, khiến A Tử tức giận mà không thể phản bác.

-Thiên Lan song hiệp các ngươi, nếu muốn đánh một trận, ta đây nhất định tài bồi!

-Còn nếu không, chó ngoan nên tự biết tránh đường!

Hàn tiên tử không vui không giận nói. Thanh âm của nàng lạnh băng, như đông cứng linh hồn, làm cái gì Thiên Lan song hiệp liên tiếp lùi mấy bước, mới có thể ổn định.

-Hả! Thiên..Thiên Lan song hiệp!

Rất nhiều người bên ngoài xem cuộc vui điều tò mò không biết hai thiếu niên này là ai, mà dám nói chuyện không kiêng nể trước Hàn tiên tử như vậy, nhưng khi nghe ra danh phận đều khiếp sợ không thôi, cũng không thấy lạ lẫm trước thái độ bọn họ.

Thiên Lan song hiệp, Trịnh Du, Hứa Du. Bọn họ là đệ tử tinh anh Thiên Lan tông, một tông môn ngũ phẩm. Hai người thanh danh vang xa, cũng giống như Hàn tiên tử, bọn họ có bài danh trước mười trong hàng ngũ thiên tài trẻ tuổi Hoàng Dương đế quốc, hơn nữa rất am hiểu phối hợp chiến đấu, cực kỳ lợi hại.

https://thuviensach.vn

-Tốt... rất tốt!

Nghe giọng nói lạnh băng nhưng không thiếu khinh miệt từ Hàn tiên tử, Trịnh Du(cầm quạt) sắc mặt cực kỳ khó coi gằn từng chữ, hiển nhiên hắn cực kỳ tức giận. Thiếu niên còn lại, Hứa Du bộ dạng cũng khá thâm trầm.

-Các ngươi không nghe thấy sao? Còn không mau cút!

A Tử nhận thấy vẻ mặt tức giận, nhưng không thiếu phần kiêng kị của Thiên Lan song hiệp tâm trạng vô cùng hả hê.

- Hàn tiên tử! Hẹn ngày tại ngộ!

-Súc sinh! Nếu có một ngày ngươi lọt vào tay ta! Hừ!

Bị đối phương đuổi như đuổi chó, Thiên Lan song hiệp nội tâm thống hận, lại không dám cùng đối phương một trận chiến. Dù đều là bài danh trước mười thiên tài trẻ tuổi, nhưng bọn họ cực kỳ kiêng kỵ Hàn tiên Tử. Biết không làm gì được, ở lại chỉ xấu hổ bọn họ liền phất tay bỏ đi, trước khi đi không quên nhắm vào A Tử buông lời hăm dọa.

-Đứng lại!

Nhưng khi bọn họ dự định rời đi thì Hàn tiên tử đột nhiên lên tiếng, thần sắc lạnh băng sát khí phát ra không giấu giếm.

-Chạy mau!

Sát khí từ Hàn tiên tử phát ra cực kỳ rét lạnh, khiến đám người đang xem trò vui xung quanh sợ mất mật bỏ chạy ra xa.

-Hàn tiên tử! Ngươi không nên khinh người quá đáng.

Thiên Lan song hiệp thật sự nổi giận, bọn họ không ngờ đã nuốt nhục nhã rời đi mà đối phương còn không định buông tha. Chuyện hôm nay đối

https://thuviensach.vn

với Thiên Lan song hiệp bọn họ đã là một sỉ nhục khó nuốt, nhưng khi đã chấp nhận nuốt xuống, đối phương lại không chịu buông bỏ, nếu cứ vậy rời đi bọn họ nào còn mặt mũi lăn lộn.

- Khinh người sao! Chính là khinh người thì sao?

Hàn tiên tử không định nói thêm, lời vừa dứt nàng lập tức hướng đối phương xuất thủ, nàng rất ghét kẻ nào uy hiếp người thân của mình, huống hồ lại còn ngay trước mặt. Cho nên nàng làm sao để bọn họ đi dễ dàng như vậy.

-Khốn kiếp! Ngươi nghĩ hai ta là ba ba trong rọ.

Hứa Du sắc mặt xanh đỏ cực kỳ tức giận, rốt cuộc không thể nhịn thêm bọn họ cũng ra tay ứng chiến.

Hàn tiên tử là người ra tay trước, binh khí nàng sử dụng là một thanh trường kiếm không biết làm từ chất liệu gì mà nhìn gần như trong suốt.

Khi hai bên bắt đầu giao thủ, nàng không trực tiếp áp sát cận chiến như Hoa Phong hay làm, mà chỉ đứng một chỗ không vui không giận múa kiếm, mỗi một đường kiếm nàng thi triển đều tinh xảo tuyện luân. Kèm theo sự tinh xảo ấy xung quanh phạm vi vài chục trượng bắt đầu lất phất tuyết rơi, nàng múa kiếm mỗi lúc một nhanh, tuyết cũng rơi càng lúc càng nhiều, rất nhanh xung quanh tất cả đều phủ một cơn mưa tuyết, mưa tuyết nhẹ nhàng phiêu dật cực kỳ đẹp mắt, tuyết rơi bao bọc nàng bên trong, vô cùng lộng lẫy.

Vẻ đẹp của nàng khi được mưa tuyết bao phủ, đối với người ngoài cuộc là vẻ đẹp thần thánh, nhưng đối với Thiên Lan song hiệp là vẻ đẹp chết chóc, có lực uy hiếp trí mạng.

-Tuyết liên kiếm pháp.

https://thuviensach.vn

Hứa Du kinh hãi thốt lên.

-Chết tiệt! Liều thôi!

Trịnh Du sắc mặt rất khó coi, nếu hôm nay không vì thể diện hắn tuyệt đối không ứng chiến với yêu nữ này.

Hàn tiên tử trong mắt đám tiểu nhân vật có lẽ là mỹ nhân có một không hai thiên hạ, nhưng trong mắt những võ giả cùng cảnh giới, thậm chí cao hơn là yêu nữ không hơn.

Nàng là cường giả trong cùng cảnh giới, tu vi không chênh lệch nhưng kiếm pháp của nàng đã đạt đến đăng phong đạo cực. Đặc biệt hơn khi đối diện với nàng đều có cảm giác rét lạnh, rất không dễ chịu. Từ anh mắt cho đến khí chất, tất cả giống như tảng băng ngàn năm không ai có thể tới gần, chính điều đó khiến bọn họ chán ghét, luôn kiếm chuyện mỗi khi có cơ hội. Chuyện như này vẫn hay xảy ra nhưng không vì vậy mà xung đột, chẳng hiểu sao hôm nay bỗng dưng lại nổi điên như thế.

Đang khi hai người cảm thấy hối hận thì những bông tuyết không còn là tuyết, chúng tựa như lưỡi kiếm sắc bén, cắt qua người bọn họ, cũng may bọn họ có chân khí hộ thể, nếu không đã thành đống thịt nát. Vô số thanh tiểu kiếm được tạo ra từ những bông tuyết, liên tục tấn công khiến bọn họ khổ sở chống đỡ, đến một cơ hội phản kích còn không có.

Từ bên này nhìn lại Hoa Phong kinh sợ gần như rớt hàm. Hàn tiên tử hiển nhiên là cường giả, tu vi sâu không thể lường, kiếm pháp siêu phàm thoát tục. Không ngờ một đại nhân vật như vậy mà hắn dám lén lút rình mò. Theo Hoa Phong suy đoán, chưa một nam nhân nào trực tiếp thấy dung nhan thật sự của nàng, nếu để nàng biết hắn là người duy nhất... nghĩ đến đây, Hoa Phong đầu đầy mồ hôi lạnh. Cảnh giới của hắn còn quá thấp để có thể chống lại.

https://thuviensach.vn

Chiến cuộc vốn tưởng giằng co khi hai bên đều là thiên tài đỉnh cấp, hóa ra lại nghiêng về một phía, Thiên Lan song hiệp từ lúc bắt đầu liền bị áp chế gắt gao, chật vật chống đỡ dưới cơn mưa tuyết hoa lệ.

-Yêu nữ! Sỉ nhục hôm nay nhất định ghi lòng tạc dạ!

Sắp thấy không chịu nổi, hai người Thiên Lan song hiệp, cắn răng dốc toàn lực phá vỡ thế áp chế, áp chế từ mưa tuyết do Hàn tiên tử thi triển, ngay khi vừa nới lỏng bọn họ liền xoay người bỏ chạy, trong khi đào tẩu không quên ném lại vài lời căm hận.

-A Tử! chúng ta đi!

Thiên Lan song hiệp thảm bại trốn chạy, Hàn tiên tử lại không đuổi tận giết tuyệt, bộ dạng vẫn như khối băng, nắm tay A Tử rời đi.

Đợi đến khi Hàn tiên tử rời khỏi đám người xung quanh mới dần tản đi, vẻ mặt vô cùng thất vọng. Nguyên lai bọn họ nghĩ rằng sẽ có một trận chiến kinh thiên động địa giữa thập đại thiên tài, không ngờ đến, chỉ trong thời gian chưa đầy một khắc thời gian, Thiên Lan song hiệp đại danh đỉnh đỉnh, bỏ chạy như chó chết. Cũng có không ít người vì ngưỡng mộ Hàn tiên tử mà đến, nhưng trông thấy màn này tất cả sợ mất mật, nào dám có tâm tình theo đuổi.

Người cảm thấy may mắn nhất lúc này có lẽ không ai khác ngoài Hoa Phong. Khi Hàn tiên tử rời đi hắn cũng nhanh chóng chuồn mất dạng, người có tội luôn thấp thỏm lo âu đúng với Hoa Phong thời điểm này.

..

Kiên Vân thành lúc này vô cùng nhộn nhịp, náo nhiệt bất bình thường. Võ giả qua lại rất đông, thỉnh thoảng còn thấy các phi thuyền cỡ lớn bay qua lại trên không trung, khủng khiếp hơn còn có cả võ giả phi hành, mỗi

https://thuviensach.vn

một ngươi như vậy đều phát ra khí thế bức nhân, khiến đám đông phía dưới hâm mộ không thôi.

Hoa Phong len lỏi giữa đám đông võ giả, di chuyển vô cùng cẩn thận, thậm chí thở mạnh cũng không dám. Đối với hắn, Kiên Vân thành đâu đâu cũng là đại nhân vật. Tất cả bọn họ đều có cảnh giới rất cao, hắn không nhìn thấu tu vi dù chỉ một người, một con kiến Luyện Thể kỳ đi lại giữa đám đông tu vi thấp nhất chỉ sợ cũng là Luyện Mạch kỳ, có một sự nguy hiểm rất lớn. Tình cảnh như vậy rất kỳ quái, một thành thị nho nhỏ lại tập trung số lượng lớn tu luyện giả, ắt hẳn là một sự kiện không đơn giản.

Sau nữa ngày cẩn thận nghe ngóng, rốt Hoa Phong lờ mờ biết được chuyện gì xảy ra.

Ở Kiên Vân thành sắp xảy ra sự kiện vô cùng trọng đại, ảnh hưởng đến hưng suy của Hoàng Dương đế quốc. Hơn một tháng trước cách Kiên Vân thành năm mươi dặm về phía nam, trong một sơn mạch lâu đời đột nhiên một cột sáng phóng lên cao, sự xuất hiện của cột sáng đã làm rung chuyển đại địa, dẫn tới sự chú ý của vô số đại năng giả. Sau khi xem xét bọn họ xác định nơi xuất hiện cột sáng chính là cửa vào bí cảnh. Theo thông tin thu thập thì bí cảnh này gọi là Hoang Cổ bí cảnh. Hoang Cổ bí cảnh là bí cảnh thời thái cổ do các tiên nhân tạo ra, không biết bao nhiêu vạn năm mới xuất hiện một lần. Trong Hoang Cổ bí cảnh có vô số thiên tài địa bảo đã tuyệt tích hậu thế, là một kho tàng thực sự, nếu như có thể mang ra một vài thứ trong số đó cũng đủ để tạo ra những tràng tranh đoạt thảm khốc.

Đặc biệt Hoang cổ bí cảnh hạn chế tu vi rất khắt khe, bí cảnh quy định chỉ võ giả cảnh giới từ Hồng Mông cảnh trở xuống mới được phép tiến vào, nếu có ai xem đó là lời thừa mạnh mẽ tiến vào lập tức bị diệt sát. Cửa vào bí cảnh thường xuất hiện ở rất nhiều quốc gia trên khắp đại lục. Bí cảnh ở đâu thì chỉ có người ở quốc gia đó hoặc quốc gia đồng cấp được phép tiến vào. Nếu quốc gia cao hơn mạnh mẽ can thiệp sẽ bị tiên nhân trừng trị.

https://thuviensach.vn

Điều đó đã từng xuất hiện trong quá khứ cho nên các quốc gia siêu việt dù thèm nhỏ dãi bí cảnh nhưng không một ai dám vọng động.

Bên trong bí cảnh thiên tài địa bảo nhiều vô kể, nhưng cũng rất nhiều yêu thú cực kỳ cường đại. Chúng chính là vật cản lớn nhất của tất cả những ai tiến vào bí cảnh với ý đồ tầm bảo.

Ban đầu các siêu cấp tông môn có ý đồ độc chiếm bí cảnh, nhưng bên trong bí cảnh rộng lớn vô cùng, cộng thêm rất nhiều yêu thú cường đại dẫn đến việc tầm bảo cực kỳ khó khăn. Dù muốn độc chiếm nhưng tỉ lệ bảo vật được mang ra vô cùng ít, chín trâu một sợi lông, hơn nữa số người chết là chín thành, cho nên sau này các tông môn liền cho phép tất cả những ai có năng lực đều được phép đi vào, với yêu cầu giao nộp tám thành bảo vật, đối với tán tu không môn phái bọn họ tỏ ý lôi kéo, nếu không được sẽ tìm cách chém giết cướp về. Hành động của các siêu cấp tông môn khiến rất nhiều võ giả căm phẫn, nhưng hận mà không dám nói bởi thực lực chính là đạo lý.

Điều đó lý giải vì sao Kiên Vân thành lại nhiều cường giả như vậy, đó còn chưa kể các tán tu tìm chỗ ẩn nấp trong sơn mạch.

Người đông chuyện nhiều, tràng chém giết tranh đấu xảy ra mọi lúc mọi nơi, Kiên Vân thành vốn bình yên đã trở nên cực kỳ hỗn loạn.

-Nghe nói lần này thập đại thiên tài các đế quốc đều tới.

-Bọn họ tới thì đã sao, bí cảnh đâu phải của họ.

-Nghe đồn bí cảnh rộng lớn, chưa chắc gặp bọn họ.

-Ngươi nói cũng có lý.

Hoa Phong vốn cũng muốn tiến vào bí cảnh, nhưng đột nhiên có vài võ giả nhắc tới cái gì thập đại thiên tài khiến hắn có chút chột dạ.

https://thuviensach.vn

-Thập đại thiên tài nếu tên nào cũng biến thái như Hàn tiên tử, thậm chí cỡ như Thiên Lan song hiệp thì thật sự không ổn lắm.

Nghĩ thầm trong bụng Hoa Phong có ý thối lui, bởi bọn họ quá mức khủng khiếp. Tu vi chắc chắn vượt qua Luyện Mạch kỳ mảng lớn.

-Nếu sợ, ta đâu còn là ta!

Siết chặt nắm tay, hắn quyết định liều một phen, phú quý trong nghuy hiểm có gì phải sợ.

Càng nghĩ tới thập đại thiên tài Hoa Phong càng thể hiện một sự quyết tâm cùng ý chí kinh người. Hắn tin rằng có một ngày cái gì thiên tài sẽ bị mình dẫm lên. Hạ quyết tâm Hoa Phong liền lặng lẽ rời khỏi thành tìm một nơi yên tĩnh đột phá cảnh giới. Có thực lực mới có cơ hội sống sót.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Luyện Mạch Kỳ (Thượng)

Trong một hạp cốc nhỏ cách Kiên Vân thành không xa, Hoa Phong dang ngồi nhắm mắt. Tinh khí thần của hắn lúc này được tập trung cao độ nhằm trùng kích cảnh giới.

Cảnh giới tiếp theo hắn hướng tới là Luyện Mạch kỳ, tiểu cảnh giới cuối cùng của Luyện Thân cảnh. Từ Luyện Thể kỳ muốn đột phá tiến vào Luyện Mạch kỳ, điều kiện tiên quyết là phải đả thông huyệt vị.

Võ giả thông thường đều có chín đến mười hai huyệt vị, nếu ít hơn, cả đời chỉ có thể tu luyện đến Luyện Thể kỳ. Hoa Phong là người như thế, hắn chỉ có bảy huyệt vị. Võ giả dưới chín huyệt vị được xem là tư chất hạ đẳng, không thể vấn đạo đỉnh cao, bởi vì ngoài thiên phú, tư chất cũng vô cùng trọng yếu đối với thành tựu sau này.

Những tuyệt thế thiên tài ngoài kia không ai là không phải mười hai huyệt vị.

Hoa Phong chỉ có bảy huyệt vị,chính là phế vật.

Nhưng lúc này hắn nhắm mắt không phải vì hắn thiếu huyệt vị, mà vì hắn không có công pháp tu luyện cảnh giới Luyện Mạch kỳ. Chính xác hơn là kể từ Luyện thể kỳ, hắn đã không có công pháp tu luyện. Đi đến được hôm nay là do kỳ ngộ từ trên trời rơi xuống nơi mộ binh mật địa. Còn bây giờ hắn hoàn toàn mù tịt về con đường phía trước.

Cho dù biết trước Luyện Mạch kỳ chính là rèn luyện kinh mạch, nhưng làm thế nào để rèn luyện mới là vấn đề nan giải nhất.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ cả nữa ngày vẫn không thể tìm thấy con đường tu luyện, vốn định buông bỏ, đợi đầu nhập tông môn nào đó, kiếm công pháp tu luyện, đột nhiên cách hạp cốc không xa phía bên ngoài, hắn nghe thấy có tiếng đối thoại.

-Nghe nói bí cảnh lần này, các siêu cấp tông môn không để ý lắm tới thiên tài địa bảo.

-Ngươi nói đùa gì vậy, mỗi lần Hoang cổ bí cảnh mở ra, điều cách nhau hàng vạn năm, những ai đi vào đều không phải vì bảo vật.

-Ngươi thì biết cái gì? Ta có một biểu huynh là đệ tử Thiên Lan tông, trong lúc vô tình nghe được nên nói với ta.

-Vốn chuyện này rất bí mật, hắn bảo ta tuyệt đối giữ kín, nhưng nể tình ở chỗ thân thiết ta mới nói với ngươi.

-Nếu đúng như ngươi nói như vậy bọn họ để ý thứ gì?

-Ta không rõ, nhưng nghe nói là mật địa gì đó!

Cuộc đối thoại của hai thiếu niên tuổi mười sáu mười bảy, ăn mặc chỉnh tề trên áo còn có ký hiệu, Hoa Phong nghĩ bọn họ thuộc tông môn nào đó, ắt hẳn cũng tham gia tầm bảo lần này. Nghe bọn họ nói chuyện hắn vô cùng nghi hoặc, theo tin đồn, Hoang Cổ bí cảnh là nơi sinh trưởng của rất nhiều linh thảo quý hiếm, nhưng bọn họ lại không để ý, vậy cái gì có thể khiến bọn họ bỏ qua cơ hội tìm kiếm linh dược, thứ đó ắt hẳn không đơn giản. Đoạn sau của cuộc đối thoại do bọn họ đi xa, cho nên hắn không nghe rõ lắm, nếu không ắt hẳn hắn có thể mường tượng ra thứ có thể khiến các siêu cấp tông môn điên cuồng là thứ gì?

Không suy nghĩ quá nhiều về thứ không biết, cái quan trọng lúc này chính là đột phá cảnh giới, sở dĩ hắn ngồi lại tiếp tục tu luyện bởi vì cuộc

https://thuviensach.vn

đối thoại của hai thiếu niên vừa rồi đã mở ra cho hắn một con đường tu luyện đầy triển vọng.

Hoa Phong có thể nhận biết hai người vừa rồi là hai thiếu niên, đó là do hắn quan sát bằng thần thức. Đột nhiên sử dụng thần thức, hắn liền nhớ đến những mô tả về thần thức trong cuốn sách đã đọc qua, tại hoa thư các trong Hoa phủ.

“Thần thức không những thay mắt thường quan sát những nơi không thể nhìn tới, còn có tác dụng xem xét đan điền kinh mạch, từ đó giúp võ giả có cách tu luyện tốt hơn“. Cái này thật giống câu đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, khiến Hoa Phong hết sức kích động, hận không thể chạy theo ôm hôn bọn họ.

Thu hồi kích động, Hoa Phong nhắm mắt dưỡng thần hít một hơi thật sâu, triển khai thần thức xâm nhập vào kinh mạch bắt đầu thử trùng kích cảnh giới.

Thần thức thẩm thấu vào trong kinh mạch Hoa Phong thấy từng tế bào từng mạch máu, rất nhiều những kinh mạch li ti nếu không chú ý rất có thể bỏ qua. Những kinh mạch li ti này là đường dẫn chân khí, cảnh giới Luyện Mạch kỳ chính là tôi luyện vô số đường kinh mạch này.

Như đã nói Luyện Thân cảnh chia làm ba tiểu cảnh giới nhỏ. Luyện Khí kỳ, Luyện Thể kỳ, Luyện Mạch kỳ.

Luyện Khí kỳ cần cô đọng mười hai luồng chân khí, đối ứng cùng mười hai tầng cảnh giới. Luyện Thể kỳ hấp thu linh khí thiên địa, tôi luyện thân thể, cốt cách, lục phủ ngũ tạng, được phân thành mười tầng cảnh giới. Sau cùng là Luyện Mạch kỳ. Luyện Mạch kỳ chia làm bốn cảnh giới, sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ và đỉnh phong.

Võ giả Luyện Thể kỳ muốn đánh sâu vào Luyện Mạch kỳ cần trùng phá huyệt vị. Mười hai luồng chân khí ngưng tụ trong đan điền dùng để xung

https://thuviensach.vn

phá mười hai huyệt vị. Xung phá ba huyệt vị là cảnh giới sơ kỳ, cứ như vậy đối ứng bốn tầng cảnh giới Luyện Mạch kỳ.

Nhưng bốn tầng cảnh giới chỉ dành cho võ giả có đủ mười hai huyệt vị, nếu võ giả không đủ mười hai huyệt vị chỉ có thể suốt đời dừng chân ở Luyện Mạch kỳ, thậm chí thấp hơn, không thể tiến thêm. Những võ giả trên chín huyệt vị, cần cơ duyên lớn lao, mới có thể miễn cưỡng đột phá cảnh giới tiếp theo. Còn từ chín huyệt vị trở xuống thì xác định chết già tại cảnh giới này.

Có thể nói võ giả đi được bao xa phải nhìn tư chất. Tư chất hạ đẳng nên chấp nhận vô duyên đại đạo. Cho nên các tông môn tuyển chọn đệ tử rất xem trọng tư chất.

Lại nói về Hoa Phong hắn chỉ có bảy huyệt vị, đã vậy còn không có công pháp chỉ dẫn, tu luyện hết sức khó khăn, không muốn nói là không thể. Thời gian bí cảnh mở ra chỉ còn hơn một tháng, sự tình cấp bách, không những không làm Hoa Phong nôn nóng, ngược lại hắn càng quyết tâm hơn.

Thử đi thử lại rất nhiều cách nhưng Hoa Phong không tài nào nghĩ ra cách tốt nhất để tu luyện. Nếu mạnh mẽ trùng kích cảnh giới ngay lúc này rất có thể hắn sẽ thành công, nhưng chỉ có bảy huyệt vị, đồng nghĩa với việc không thể vấn đạo đỉnh phong, điều này hắn tuyệt đối không chấp nhận.

Sự tình hết sức khó khăn, Hoa Phong phải cẩn trọng dò xét mọi ngóc ngách thân thể, thời gian vụng về trôi đi rất nhanh, mãi hơn năm ngày sau, hắn mới ngửa mặt cười sung sướng. Cực khổ dò xét từng đường kinh mạch dù là nhỏ nhất, xem đi xem lại cuối cùng cũng đạt được thành quả. Cảnh giới Luyện Mạch kỳ có thể thử trùng kích.

Võ giả Luyện Mạch kỳ cần tới mười hai huyệt vị mới có thể vấn đạo Hồng Mông. Nếu trên chín mà lại dưới mười hai, phải cần cơ duyên rất lớn

https://thuviensach.vn

để thành công vấn đạo. Tại sao chín huyệt vị chỉ có thể tu luyện đến Luyện Mạch hậu kỳ.

Theo tìm hiểu các kinh mạch trong cơ thể chính mình, Hoa Phong sơ bộ hiểu ra vấn đề. Chín huyệt vị đầu tiên gọi là cửu kinh bát mạch. Trong đó tám huyệt vị ngăn ở tám đường kinh mạch lớn nhất. Huyệt vị còn lại ngăn tại giao điểm đan điền thông với tám đường kinh mạch trên.

Võ giả Luyện Thể kỳ trùng kích Luyện Mạch kỳ, cần xung phá thành công huyệt vị đầu tiên cũng là huyệt vị giao điểm nằm ngay đan điền. Sau đó tiếp tục đột phá huyệt vị thứ hai, rồi từ từ mở rộng nhất mạch, khiến cho khả năng lưu dẫn chân khí được đề thăng biên độ lớn. Luyện Mạch kỳ không những mở rộng kinh mạch, mà còn phải rèn luyện kinh mạch khiến nó trở nên rắn chắc, nếu không muốn, bạo thể mà chết. (Cũng như đường ống dẫn nước, nước quá mạnh mà ống dẫn quá giòn, trước sau cũng bị vỡ). Khi kinh mạch thứ nhất đạt đến cực hạn, thì mới xung phá huyệt vị thứ ba, cũng là rèn luyện đường kinh mạch thứ hai, các huyệt vị tiếp theo cũng làm y như vậy.

Ba huyệt vị cuối cùng, từ mười tới mười hai, không ngăn cách kinh mạch, làm tắc nghẽn chân khí, mà là ngăn cách cảm ngộ của võ giả đối với thiên địa.

Theo đó võ giả Luyện Mạch kỳ muốn đột phá cảnh giới tiếp theo cần thông hiểu ý cảnh thiên địa, muốn thông hiểu ý cảnh cần phải xung phá ba huyệt vị cuối cùng. Ba huyệt vị cuối cùng lần lượt là huyệt dũng tuyền(huyệt bàn chân), huyệt đàn trung(huyệt giữa ngực), cuối cùng là huyệt bách hội(huyệt đỉnh đầu).

Huyệt dũng tuyền dùng để câu thông đại địa, huyệt bách hội câu thông bầu trời, huyệt đàn trung, trung hòa ý cảnh.

https://thuviensach.vn

Trong ba huyệt vị trên, võ giả chỉ cần huyệt bách hội là có thể đột phá Luyện Mạch kỳ đến cảnh giới cao hơn, ngược lại nếu không có huyệt bách hội thì nên chấp nhận ở lại Luyện Mạch kỳ suốt đời.

Huyệt dũng tuyền chỉ có thể giúp võ giả có lực phòng ngự cao hơn, nhưng đa phần võ giả thường không chú trọng phòng ngự. Huyệt đàn trung tác dụng trung hòa ý cảnh, mà trung hòa ý cảnh linh căn có thể thay thế. Huyệt bách hội có công năng câu thông bầu trời, mà bầu trời chính là nơi chứa đựng ý cảnh. Cho nên Huyệt bách hội là quan trọng nhất.

Chỉ khi võ giả đủ cửu cung bát mạch, ba huyệt vị dùng để cảm ngộ thiên địa mới xuất hiện. Huyệt bách hội nằm ở nơi cao nhất, cũng là cuối cùng, rất hiếm khi xuất hiện giữa chừng, bởi vậy võ giả mười hoặc mười một huyệt vị rất khó đột phá Hồng Mông cảnh giới.

Sau năm ngày tìm hiểu, Hoa Phong phát hiện, võ giả không đủ huyệt vị, không phải không có, mà là bị che lấp bởi các đường kinh mạch tắc nghẽn.Kinh mạch tắc nghẽn có thể ví như đường ống bị lỗi, có van khóa nước mà không có đường dẫn nước, thành ra đồ bỏ.

Cho nên việc Hoa Phong dự tính thực hiện lúc này, chính là đục kinh mạch tạo ra đường dẫn. Nếu thành công hắn cũng có đủ cửu kinh bát mạch.

Một ý tưởng điên rồ.

Gọi điên rồ, là do từ khi thiên địa ra đời, chưa một ai dám đánh chủ ý đến kinh mạch của chính mình, kinh mạch võ giả cấp thấp hết sức yếu hại, đụng vào là đứt, không thể chịu tác động ngoại vật. Cho nên mọi ý đồ đối với kinh mạch chính là tối kỵ.

Nhưng với Hoa Phong chuyện tối kỵ ấy không tồn tại, công cụ để hắn thực hiện nhiệm vụ dường như bất khả thi này, chính là thứ còn bất khả thi hơn thế nhiều lắm. Đó là thần thức lẫn kiếm ý.

https://thuviensach.vn

Võ giả Luyện Thể kỳ có thể nắm giữ một trong hai thứ kể trên đã là điều không tưởng, như vậy Hoa Phong nắm giữ cả hai, không biết nên gọi là gì? "Yêu nghiệt"

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Luyện Mạch Kỳ (Trung)

Dù biết việc mình sắp thực hiện là hết sức nguy hiểm, nhưng Hoa Phong đã không còn đường nào khác để chọn, ai bảo bản thân hắn sinh ra tư chất kém cỏi, cho nên muốn vượt qua người khác, cần phải đưa mình vào nghịch cảnh.

Nội tâm bình tĩnh không một tia sợ hãi, Hoa Phong chậm rãi đưa thần thức xâm nhập vào thức hải.

Sau khi thần thức xâm nhập thức hải, việc đầu tiên Hoa Phong cần làm chính là điều động tiểu kiếm ý.

Tiểu kiếm ý nằm ngay trung tâm thức hải, giữa mảng lớn sương mù lượn lờ, mà vẫn có thể chiếm giữ một khoảng không độc lập, đủ để thấy uy năng mạnh mẽ.

Xung quanh tiểu kiếm, vô số kiếm khí phát ra lăng lệ ác liệt, như đang cảnh báo đám sương mù xung quanh đây là địa bàn của nó.

Nhìn tiểu kiếm ý uy phong như vậy, nội tâm Hoa Phong có chút không nắm chắc. Tiểu kiếm có khí thế vô cùng sắc bén, liệu có tổn thương đến kinh mạch hay không vẫn là điều khó nói.

Nhưng có không nắm chắc thì cũng không còn đường lui. Hạ quyết tâm, Hoa Phong đưa thần thức tiến tới gần tiểu kiếm, khiến hắn bất ngờ đó là khi thần thức xâm nhập vào vùng không gian độc lập, vô số kiếm khí được phát ra từ tiểu kiếm toàn bộ điều thu liễm, chuyện xảy ra ngoài ý muốn như này, khiến Hoa Phong hết sức kích động.

https://thuviensach.vn

Không để tâm tình chi phối, ngay lập tức thần thức nhanh chóng áp sát, cuối cùng bao bọc hoàn toàn tiểu kiếm vào bên trong, khi đã khống chế được tiểu kiếm hắn liền chậm rãi đưa nó lưu thông theo mạch máu xuôi xuống đan điền.

Quá trình di chuyển cực kỳ gian nan, Hoa Phong đầu đầy mô hôi, tâm thần tập trung cao độ, bởi chỉ không cẩn thận một chút thôi, có lẽ không kịp hối hận. Mất nữa ngày thời gian, tiểu kiếm cuối cùng đã ngoan ngoãn nằm trong đan điền. Dọc đường di chuyển, tiểu kiếm im lặng một cách dị thường, giúp Hoa Phong bớt đi rất nhiều phiền toái.

Công việc di chuyển tiểu kiếm ý, mơi chỉ là sự khởi đầu, kế tiếp sẽ còn nguy hiểm và gian nan hơn vạn phần.

Thở ra vài ngụm trọc khí, Hoa Phong bắt đầu hành trình điên rồ của chính hắn.

Thần thức tiếp tục bao phủ tiểu kiếm, lần nữa hướng huyệt vị đầu tiên di chuyển. Thành công đưa tiểu kiếm xuyên qua khe rãnh cực nhỏ tại huyệt vị thứ nhất, Hoa Phong hơi dừng lại, kế tiếp di chuyển tới trước những đường kinh mạch tắc nghẽn. Nhiệm vụ của hắn bây giờ chính là làm thông thoáng những kinh mạch này.

Hít hơi khí lạnh, lần nữa tập trung toàn bộ tinh lực, hắn chậm rãi đưa tiểu kiếm đâm vào kinh mạch. Khi tiểu kiếm tiếp xúc với kinh mạch, một cảm giác đau đớn tê tâm liệt phế liền đột nhiên xuất hiện, suýt chút nữa khiến Hoa Phong tâm thần thất thủ, thu hồi thần thức, mà nếu thần thức bị thu hồi với khí thế sắc bén của tiểu kiếm, hậu quả khó có thể tưởng tượng, có thể nói Hoa Phong vừa lượn một vòng qua quỷ môn quan. Cũng may hắn kịp trấn tĩnh, nếu không mọi chuyện sẽ cực kỳ tồi tệ. Hoa Phong không bao giờ nghĩ tới, khai thông kinh mạch lại có cảm giác khủng khiếp như vậy.

-Liều ăn nhiều!

https://thuviensach.vn

Ý nghĩ rút lui đã thực sự xuất hiện trong suy nghĩ của Hoa Phong, nhưng bỗng dưng hắn nhớ đến câu nói bất hủ của người Việt nơi tiền kiếp, thì ý nghĩ đó hoàn toàn bị áp chế, thay vào đó là sư kiên định lẫn ý chí quyết tâm cực lớn.

Cắn răng, Hoa Phong lần nữa đưa mũi kiếm tiếp xúc kinh mạch, lần này mặc dù đã chuẩn bị trước, nhưng vẫn cảm thấy vô cùng thống khổ, một nỗi đau mà nhân loại chưa ai từng biết tới, ngoại trừ hắn, Hoa Phong.

Cố gắng bỏ qua đau đớn, cố gắng đưa tâm thần vào trạng thái không linh, hắn chậm rãi điều khiển tiểu kiếm khoét sâu vào kinh mạch, từng chút từng chút một, bắt đầu công việc tra tấn tinh thần lẫn thể xác một cách khủng khiếp.

Hoa Phong trán nổi gân xanh, mồ hôi to như hạt đậu, thân hình không ngừng run rẩy, hiển nhiên giờ phút này hắn đang hết sức đau đớn, thống khổ, sự thống khổ đã vượt quá xa giới hạn chịu đựng của chính hắn. Nhưng bằng vào sự chấp nhất kiên định, hắn đang thực hiện một công việc mà người thường nghĩ cũng không dám nghĩ.

Thật sự Hoa Phong đã có lúc tưởng chừng như không thể vượt qua, nhưng cứ mỗi lần như vậy trước mặt hắn lại xuất hiện người thân, cha mẹ, phụ mẫu. Tất cả bọn họ đều nhìn hắn với ánh mắt nhớ thương, chờ đợi, đợi mãi hắn không trở về, mẹ khóc, mẫu thân không ăn không ngủ. Những hình ảnh đó như đâm sâu vào tim hắn, làm hắn hết sức bi thương. Và rồi sự bi thương đã tiếp thêm cho hắn, thứ nghị lực phi thường, để hắn chống chọi với nỗi thống khổ kinh hoàng.

Thời gian không chờ đợi một ai, cũng chẳng bao giờ ngừng lại. Rốt cuộc sau hai ngày vật lộn, Hoa Phong cũng thành công khai thông đường kinh mạch thứ bảy, tìm ra huyệt vị thứ tám.Nhưng hắn không dám ngừng lại, mà tiếp tục khai thông kinh mạch thứ tám, tìm huyệt vị thứ chín.

https://thuviensach.vn

Nguyên nhân Hoa Phong không dám ngừng lại nghĩ ngơi lấy sức, là vì hiện tại hắn dường như có chút thích ứng với đau đớn, nếu dừng lại thì chút thích ứng ấy sẽ biến mất, đến lúc đó chỉ sợ hắn không đủ can đảm để tiếp tục. Do đã có kinh nghiệm, cho nên lần khai thông thứ hai, cảm giác thống khổ đã giảm đi rất nhiều, dù như vậy vẫn còn rất khủng bố. Lại thêm hai ngày thời gian, Hoa Phong rốt cuộc cũng thành công tìm ra huyệt vị thứ chín, đồng nghĩa hắn đã chính thức đầy đủ cửu kinh bát mạch.

Công việc gian nan của hắn vốn sẽ không dừng lại cho đến khi tìm ra đủ mười hai huyệt vị, nhưng đúng lúc huyệt vị thứ chín vừa được tìm thấy thì lại xảy ra một sự kiện khiến Hoa Phong kinh hãi.

Thiên Địa quyết đột nhiên tự động vận hành một cách vô định. Thiên Địa quyết không theo Hoa Phong dẫn dắt tự động thu nạp bản nguyên thiên địa bên ngoài, sau đó hòa hợp cùng hai mươi bốn luồng chân khí có sẵn trong hai đan điền. Nội ngoại chân khí bỗng dưng hòa hợp, liền xuôi theo kinh mạch tỏa đi khắp toàn thân, đáng nói hơn, kinh mạch mà chân khí lưu thông lại không phải cửu kinh bát mạch, mà là mười hai kinh mạch thần bí đột nhiên xuất hiện, ngăn ở mười hai đường kinh mạch này bất ngờ hơn chỉ mỗi hai huyệt vị.

Hoa Phong vào lúc thân thể trở nên cứng ngắc, hoàn toàn không thể cử động, hắn chỉ có thể đưa thần thức nội thị, quan sát những diễn biến kinh thiên đang làm náo loạn cơ thể.

Về phần mười hai đường kinh mạch thần bí này từ đâu xuất hiện, Hoa Phong hoàn toàn mù tịt. Bởi vì trước đó khi quan sát toàn bộ kinh mạch hắn không hề phát hiện ra nó.

Càng kỳ lạ hơn, các đường kinh mạch khác tất cả đều có sẵn, nhưng mười hai đường kinh mạch này lại không như vậy. Chân khí được Thiên Địa quyết dẫn dắt, di chuyển tới đâu kinh mạch xuất hiện tới đó, không những vậy chân khí còn lan tỏa sang các kinh mạch li ti trên đường nó đi

https://thuviensach.vn

qua, khiến các kinh mạch li ti cũng đột nhiên dài ra và lại tiếp tục phân nhánh. Nhìn kinh mạch thân thể chính mình bỗng dưng trở nên kỳ lạ, Hoa Phong có chút không biết làm sao. Hắn không biết những võ giả khác khi tu luyện có gặp phải cảnh này hay không. Nhưng dù muốn biết cũng không có người để hỏi, hắn đành bất lực theo dõi diễn biến trong cơ thể.

Mười hai đường kinh mạch thần bí có thể ví như một vùng bình nguyên khô cằn, còn chân khí lại như nước lũ thượng nguồn đổ xuống, nước đi tới đâu, sông suối liền xuất hiện đến đó. Những nơi đi qua cũng không quên để lại vô số kênh rạch li ti khác.

Mười hai đường kinh mạch trải dài khắp toàn thân, sau đó lại vòng ngược trở về theo con đường khác, tạo thành vòng cung kinh mạch rất kỳ lạ. Vô số kinh mạch nhỏ sau khi được nối dài, bất ngờ tương ứng với mỗi lỗ chân lông trên cơ thể, có thể nói, cực kỳ vi diệu.

Thiên Địa quyết sau khi làm ra sự tình không giống ai, liền biến mất không dấu vết. Khiến Hoa Phong vô cùng nghi hoặc.

Trên thực tế, từ khi sáng lập Thiên Địa quyết Hoa Phong chỉ theo công năng sẵn có, dùng bổ trợ tu luyện lẫn gia tăng sức mạnh công kích, bằng việc sử dụng bản thiên địa, cùng ngoại chân khí.

Hắn chưa bao giờ tìm hiểu sâu xa về Thiên Địa quyết, cũng như nghĩ đến việc làm sao để công pháp trưởng thành, cho nên đến tận bây giờ miễn cưỡng mới chỉ nhập môn. Thiên Địa quyết có bốn tầng cấp bậc. Tầng sơ nhập, tầng một, hai, ba. Nhưng điều đáng nói cả bốn tầng đều hoàn toàn bất đồng, không một chút liên kết lẫn nhau, rất rời rạc.

Tầng sơ nhập chính là tạo ra hai đường tu luyện, tu luyện linh khí và tu luyện nguyên khí.

Tầng thứ nhất, điều động bản nguyên, có thể thay đổi bản nguyên vạn vật trong thiên địa, trừ vật thể sống.

https://thuviensach.vn

Tầng thứ hai, ngoại chân khí. Ngoại chân khí là do bản nguyên hỗn độn từ thiên địa tạo ra, bản nguyên ngũ hành hoặc không thuộc ngũ hành gọi là hỗn độn. Có thể nói tầng thứ hai chính là dựng dục ra hỗn độn chân khí.

Tầng thứ ba thoát ly thiên địa, thoát ly thiên địa ở đây không phải hắn rời khỏi mảnh thiên địa này, mà là đem hiên địa bản thân nắm giữ tách khỏi thiên địa nguyên bản. Sáng lập một đạo mới " tranh thiên đạo".

Có thể nói bốn tầng cấp bậc thiên địa quyết tất cả điều cực kỳ nghịch thiên. Nhưng đến nay mọi thứ chỉ ở mức sơ thành, không muốn nói là lông trâu. Nghĩa là từ lúc ra đời đến nay, ngoại trừ tầng sơ nhập, các tầng khác điều không thăng tiến.

Vốn trong suy nghĩ của Hoa Phong Thiên Địa quyết mặc dù lợi hại nhưng tính thực dụng không cao, bởi vì không có nội dung trực tiếp tu luyện đề thăng tu vi, mà chỉ mang tính phụ trợ. Trên hết công năng hết sức hạn chế, cho nên không nhất thiết phải để tâm quá nhiều.

Nhưng một màn tự động vận chuyển chân khí, tạo ra kinh mạch vừa rồi, khiến Hoa Phong kinh hãi. Hắn thậm chí bị công pháp chính mình tạo ra, làm cho định thân không thể nhúc nhích, bảo sao không khiếp sợ.

Vừa khiếp sợ vừa mừng rỡ, khiếp sợ đó chính là sự khủng bố của Thiên Địa quyết, mừng rỡ chính là hắn đã biết làm cách nào để thăng tiến Thiên Địa quyết. Thật ra Hoa Phong vốn không làm ngơ với công pháp biến thái này, mà là không biết làm thế nào để tăng tiến.

Nhưng trên hết thứ làm hắn kích động hơn, đó chính là khi Thiên Địa quyết thôi những hành động điên rồ, thì không biết từ khi nào ba huyệt vị cuối cùng cũng đột ngột được khai thông, đặc biệt hơn hắn cũng xung phá thành công hai huyệt vị đầu tiên, để chính thức bước chân vào Luyện Mạch kỳ.

https://thuviensach.vn

Sau một hồi phát rồ của thiên địa quyết mọi dự tính ban đầu của Hoa Phong hoàn toàn không có đất dụng võ. Nguyên bản hắn còn phải " đục khoét" kinh mạch, truy trung ba huyệt vị cuối cùng, nhưng không nghĩ tới mọi chuyện đều không cần làm nữa rồi.

Dù đã thành công đột phá Luyện Mạch kỳ, nhưng giờ không phải lúc Hoa Phong cảm nhận về nó, cái hắn cần làm lúc này chính là tìm hiểu sự huyền diệu của Thiên Địa quyết. Bởi đó mới chính là tất cả của hắn, thứ tối quan trọng và là chỗ dựa vững chắc nhất cho đoạn đường xa xôi phía trước.

Dù biết muốn thông hiểu hoàn toàn cần rất nhiêu năm tháng, nhưng không phải cứ để đó nó sẽ tự động tiến cấp.

Tại sao thiên địa quyết đột nhiên phát rồ? Mười hai đường kinh mạch lẫn hai huyệt vị nó tạo ra là thứ gì?

Chịu vô vàn thống khổ chỉ mong đột phá Luyện mạch kỳ được hoàn hảo nhất, nhưng xem ra khi đã đạt được mục đích, Hoa Phong lại không thèm đếm xỉa, thứ hắn quan tâm đó là sự tình kỳ lạ vừa xảy ra.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Luyện Mạch Kỳ (Hạ)

Thiên Địa quyết phát rồ, mười hai kinh mạch, hai huyệt vị. Tất cả xuất hiện một cách không bình thường.

Đầu tiên là Thiên Địa quyết. Môn công pháp này được sinh ra từ lúc Hoa Phong không biết tu luyện là gì. Nhưng từ đó đến bây giờ nó chỉ tự động vận hành, khi hắn hoàn toàn mất đi tri giác, duy chỉ một lần Thiên Địa quyết tự vận hành lúc hắn đang thanh tỉnh, đó là khi hắn bị đám người Dương Kỳ đánh lúc còn là đệ tử tạp dịch Thanh Vân tông. Ngoài ra tất cả đều do bản thân hắn tự vận hành, hôm nay xảy ra chuyện kỳ quái như vậy, khiến Hoa Phong cảm thấy hết sức nghi hoặc.

Nghi hoặc cũng chẳng ích gì, Hoa Phong liền nhắm mắt cảm ngộ lại toàn bộ quá trình từ khi Thiên Địa quyết sinh ra cho đến hiện tại. Liên tưởng kết nối mỗi một sự kiện, mỗi một động tác, dù là nhỏ nhất hắn đều không bỏ qua. Sau khi thể ngộ lại quá trình sinh ra và tồn tại của Thiên Địa quyết, Hoa Phong cuối cùng cũng xác minh được chuyện xảy ra vừa nãy, là do tính chất đặc thù vốn có của công pháp.

Thiên Địa quyết bốn tầng cảnh giới mỗi cảnh giới rời rạc không liên kết. Bởi mỗi cảnh giới đều đại biểu cho những sự huyền diệu khác nhau.

Tầng sơ nhập là tầng trực tiếp liên quan đến vấn đề hấp thu, phân giải thiên địa linh khí (nguyên khí và linh khí).

Tầng thứ nhất liên quan đến việc hiểu rõ bản nguyên thay đổi vật chất, tầng này đại biểu cho việc hiểu rõ thiên địa, nắm giữ thiên địa.

https://thuviensach.vn

Tầng thứ hai chuyển hóa hỗn độn bản nguyên, thành hỗn độn chân khí, nó đại biểu cho việc nắm giữ hỗn độn để thăng công kích.

Tầng thứ tư thoát ly thiên địa, tầng này đại biểu cho việc Hoa Phong đã chính thức có con đường tu luyện của riêng mình, không còn gò bó, sợ hãi sự dòm ngó của thiên địa.

Cả bốn tầng nêu trên đủ thấy Thiên Địa quyết khủng khiếp bực nào. Thiên Địa quyết vốn kinh thế hãi tục lâu nay lại bị Hoa Phong sử dụng chẳng khác đồ vứt đi. Nhưng trong thể ngộ vừa rồi, Hoa Phong đã sâu sắc hiểu được Thiên Địa quyết không đơn giản, như những gì hắn nghĩ, dù đã đánh giá rất cao nó rồi, nhưng xa xa không đúng bản chất.

Thiên Địa quyết tầng sơ nhập có thể giúp Hoa Phong hấp thu, phân giải, thiên địa linh khí, giúp hắn tăng tốc độ tu luyện nhanh đến chóng mặt, lại theo thể ngộ vừa rồi công năng của nó không chỉ như vậy mà thôi. Công năng mới này đó là giúp hắn khai phá tiềm lực bản thân, thức tỉnh những thứ mà hắn không nhìn thấy không biết đến.

Đó là lý do vì sao một thân thể nhỏ bé, lại có thể hấp thu hết hơn nữa hồ nước năm mươi thước vuông, tinh hoa thần binh, cũng lý giải cho sự xuất hiện kỳ lạ của hai huyệt vị lẫn mười hai kinh mạch kể trên.

Hấp thụ tinh hoa thần binh trong trạng thái không minh, vô tình Hoa Phong kích phát công năng nghịch thiên này, mà hắn không hay biết, đến hôm nay khi tiềm lực bản thân có thể khai phá, hắn cũng không biết chút gì, cho nên Thiên Địa quyết bất đắc dĩ tự vận hành, trực tiếp khai phá. Đây chính là sự đặc thù có một không hai trên mảnh thiên địa này.

Gia tăng tốc độ hấp thụ thiên địa linh khí, khai phá tiềm lực bản thân, đây mới chỉ là hai trong vô số công năng của tầng sơ nhập, còn có công năng nào khác hay không thì Hoa Phong lúc này hoàn toàn mù tịt. Muốn

https://thuviensach.vn

biết phải là do hắn tự lần mò, hoặc đợi Thiên Địa quyết phát rồ lần tiếp theo, nhưng không biết tháng năm nào.

Cũng như tầng sơ nhập Hoa Phong đã tìm ra những công năng tiếp theo của ba tầng còn lại.

Tầng thứ nhất nguyên bản chỉ có thể điều động thay đổi bản nguyên, bây giờ lại có thể hòa mình cùng bản nguyên, hay nói chính xác hơn là biến bản thân thành vật chất.

Giả dụ, ngâm mình vào nước thì bản thân hắn sẽ giống như nước thật giả khó phân, hoặc đứng trong rừng cây thân thể cũng hóa thành cây....Tầng thứ nhất không có tác dụng phụ trợ công kích, nhưng dùng để lẫn trốn kẻ địch thì thập phần tốt.

Tầng thứ hai nguyên bản sử dụng ngũ hành hỗn độn, bên ngoài thiên địa, cô đọng thành chân khí, công năng tiếp theo đó là mượn lực lượng của mọi vật thể thuộc ngũ hành hoặc hỗn độn xung quanh bổ trợ công kích, trực tiếp đề thăng sức tấn công lên một độ cao khó tưởng tượng.

Tầng thứ ba thoát ly thiên địa, tầng này vốn thuộc về đại trù kiếm đạo, bởi Hoa Phong đã chuyển đổi thiên địa ý mà hắn đã lĩnh hội từ lão thiên gia thành kiếm ý, từ đó thoát khỏi ràng buộc. Nhưng kiếm pháp Hoa Phong sử dụng vẫn lấy ý cảnh thiên địa rót vào kiếm chiêu, cho nên mới có câu " thiên địa là ta, ta không là thiên địa". Ban đầu kiếm chiêu của hắn ý cảnh vốn dĩ đã hết sức tinh vi, thế nhưng công năng mới sẽ đẩy sự tinh vi đó lên tầm huyền bí. Gọi là huyền bí bởi công năng tiếp theo sẽ làm kiếm pháp Hoa Phong, không cố định chiêu thức, mà là biến ảo theo ý cảnh xung quanh. Tức là trong lúc đối chiến cùng địch nhân, mỗi một lần ý cảnh xung quanh thay đổi thì kiếm thức Hoa Phong thi triển sẽ không còn bộ dạng ban đầu. Ý nói một thức kiếm võ giả thông thường khi thi triển là trăm lần như một, nhưng vào tay Hoa Phong thì lại giống như một trăm thức kiếm khác nhau. Bởi vì khi võ giả đối chiến ý cảnh xung quanh luôn bị xáo trộn dù ít

https://thuviensach.vn

dù nhiều, không bao giờ ổn định. Từ đó suy ra muốn nắm bắt quỹ tích đường kiếm của hắn là không thể nào, vì chỉ cần ý cảnh xê xích một chút thôi kiếm chiêu sẽ hoàn toàn khác, cho nên được gọi là huyền bí.

Bốn tầng cảnh giới Thiên Địa quyết sau sự thể ngộ của Hoa Phong đã thay đổi nghiêng trời lệch đất.

-Quyết ơi Quyết! Tao thích mày rồi Quyết ơi là Quyết!

Điều này khiến Hoa Phong gần như quên mất, nơi ở hiện tại là đâu, để rồi thốt lên những lời lẽ vô cùng thô tục, không thuộc ngôn ngữ thế giới này.

Thiên Địa quyết mới chỉ xảy ra biến đổi nâng cấp lần đầu tiên, đã kinh khủng như vậy, cho nên Hoa Phong vô cùng chờ mong lần phát rồ kế tiếp, bởi chỉ có sự phát rồ mới xuất hiện ý tưởng thần kỳ, từ đó có thể khai sáng ra công năng mới, ngược lại nếu để hắn tự tìm hiểu thật sự quá khó khăn. Cũng phải nói Hoa Phong có ngộ tính cực kỳ kinh người, nếu đổi lại người khác chỉ sợ muốn thể ngộ công năng mới phải mất vài năm, thậm chí cả đời.

Quay trở lại với vấn đề mười hai đường kinh mạch lẫn hai huyệt vị kỳ lạ. Cẩn thận quan sát những kinh mạch dị thường này, Hoa Phong phát hiện chúng gần như chạy vòng quanh cơ thể, không chỗ nào không đi qua, thậm chí có nơi còn nằm song song cùng cửu kinh bát mạch.

Cửu kinh bát mạch chỉ là một đường thẳng. Còn những kinh mạch mới thì tạo thành vòng cung, có đi có về rất kỳ quặc. Đặc biệt hơn nối liền với chúng là vô số kinh mạch nhỏ, mỗi kinh mạch nhỏ tương ứng mỗi lỗ chân lông, không biết có đặc tính gì.

Cuối cùng là hai cái huyệt vị kỳ lạ kia, mười hai đường kinh mạch mà chỉ mỗi hai huyệt vị, trong khi cửu kinh bát mạch lên tới chín cái, hết sức khó hiểu.

https://thuviensach.vn

Xem tới xem lui vẫn không tài nào hiểu được công dụng của mấy thứ này, cuối cùng Hoa Phong thử điều động dẫn dắt chân khí đi qua hai huyệt vị. Khi Hoa Phong đang cẩn thận đưa chân khí thăm dò về sự kỳ lạ của những kinh mạch cùng hai huyệt vị theo hắn biết là không có trong " sách vở", thì bất ngờ đột nhiên xảy ra.

Khi chân khi vừa chạm vào một trong hai huyệt vị bỗng dưng xuất hiện một lực hút rất mạnh, lực hút này hút mất chút chân khí ít ỏi mà Hoa Phong vốn định mang ra thằm dò, bất ngờ vì bị " cướp" mất chân khí, Hoa Phong có chút ngẩn ra, thế nhưng diễn biến tiếp theo lại càng khó tin hơn rất nhiều.

Luồng chân khí bị hút đi chạy một vòng qua sáu đường kinh mạch rồi quay trở lại đan điền như chưa xảy ra chuyện gì. Xem xét một chút Hoa Phong phát hiện đám chân khí vừa rồi, tinh thuần hơn rất nhiều so với chân khí còn lại, vốn dĩ cực kỳ tinh thuần do được hắn tẩy luyện hằng ngày bằng Thiên địa quyết.

Chuyện xảy ra làm Hoa Phong chấn động không thôi. Hắn không nghĩ đến chân khí bị hút đi chạy một vòng đến khi trở lại bỗng trở nên tinh thuần đến biến thái.

Tiếp tục đưa luồng chân khí thứ hai, thứ ba, sau cùng vét sạch toàn bộ hai mươi bốn luồng chân khí trong hai đan điền, chân khí tất cả đều chạy một vòng rồi trở lại, số lượng khi đi và về dường như bị bào mòn không ít, nhưng chất lượng cực kỳ chênh lệch.

Cảm nhận sự thay đổi từ chân khí một cách rõ rệt, Hoa Phong lần nữa chửi cha mắng mẹ, cực độ vui mừng. Thì ra mười hai đường kinh mạch mới xuất hiện này dùng để tinh luyện chân khí.

Áp chế vui mừng Hoa Phong tiếp tục dò xét để xem còn công năng nào khác hay không.

https://thuviensach.vn

Không phụ kỳ vọng của hắn, khi Hoa Phong thử hấp thu thiên địa linh khí, thì toàn bộ lỗ chân lông khắp cơ thể, như cá voi hút nước điên cuồng hấp thụ linh khí rót hết vào cơ thể, Hoa Phong có cảm tưởng như thân thể có thể nổ tung bất cứ lúc nào. Quá hoảng sợ hắn lập tức đình chỉ hấp thu, thần sắc không giấu nổi kích động cười lớn.

Hắn không bao giơ nghĩ tới liều mạng đục khoét kinh mạch lại có thành quả như này, một mũi tên trúng vô số đích. Một mũi tên hai điêu của cái gì Quách Tĩnh là chó má.

Đột nhiên nghĩ đến Quách Tĩnh trong Anh Hùng Xạ Điêu, Hoa Phong liền nội thị thân thể xem xét lại mười hai đường kinh mạch cùng hai huyệt vị biến thái kia.

-Rất giống! Chắc là vậy!

Lẩm bẩm một mình, Hoa Phong phát hiện kinh mạch cùng huyệt vị mà các giang hồ hảo hán, trong phim kiếm hiệp hay gọi rất phù hợp với những gì hắn đang có. Đó là " Thập nhị chính kinh, nhâm đốc nhị mạch"

Thập nhị chính kinh tương ứng với mười hai kinh mạch hắn có, nhâm đốc nhị mạch chính là hai huyệt vị còn lại.

-Không trật đi đâu được.

Hoa Phong tiếp tục nói với không trung.

Như vậy sau nữa ngày thể ngộ tìm hiểu, Hoa Phong rốt cuộc đã lý giải được vấn đề khó hiểu, không những vậy thành tựu đạt được vượt xa mức tưởng tượng, không nói Thiên Địa quyết vốn dĩ tiềm ẩn sự khủng bố. Riêng nhâm đốc nhị mạch, thập nhị chính kinh cũng đủ cho Hoa Phong cười ngoác miệng.

https://thuviensach.vn

Thập nhị chính kinh, có công năng hấp thu thiên địa linh khí, chuyển dời qua linh căn đưa xuống đan điền, sau đó lại từ đan điền chạy vòng quanh tạo thành chu thiên khắp cơ thể, không những giúp chân khí tinh thuần hợp gấp bội, mà còn có thể mở rộng kinh mạch, tạo tiền đề cho việc hấp thu thiên địa linh khí nhanh hơn.

Tính toán lại một chút về khả năng hấp thu thiên địa linh khí, Hoa Phong vẫn có chút sợ chính mình, vốn dĩ thiên địa linh đài đã hấp thụ vô cùng khủng bố rồi, hiện tại thêm vào thập nhị chính kinh, quả thật không thể tưởng tượng.

Nhưng Hoa Phong cũng biết với cảnh giới của hắn bây giờ chưa cần dùng tới thập nhị chính kinh để hấp thu thiên địa linh khí. Bởi thiên địa linh đài xa xa hắn còn chưa theo kịp. Cái hắn cần ở thập nhị chính kinh lúc này đó chính là tinh luyện chân khí. Tinh luyện chân khí sẽ khiến số lượng chân khí bị giảm đi rất nhiều, nhưng bù lại đó là khả năng công kích được gia tăng gấp bội.

Việc thiếu hụt chân khí, hấp thu nhiều thiên địa linh khí là được thôi. Như vậy xem ra hắn phải hấp thu số lượng thiên địa linh khí nhiều hơn người khác thập bội. Hoa Phong không biết đám võ giả khác có thập nhị chính kinh hay không, nếu có thì hắn chẳng nắm được lợi thế gì. Nhưng được như vậy hắn cảm thấy vượt xa ý muốn, không cần đòi hỏi quá nhiều, tham thì thâm, hắn có Thiên Địa quyết, sợ gì không quét ngang hết thảy mọi thiên tài.

Tìm hiểu ngọn nguồn dị thường hoàn toàn viên mãn, Hoa Phong mới bắt đầu cảm nhận cảnh giới mới, Luyện Mạch kỳ.

Sau sự phát rồ của Thiên Địa quyết, thì hắn cũng vô tình đột phá Luyện Mạch kỳ. Cảm nhận chân khí đang cuồn cuộn trong đường kinh mạch thứ nhất, hay gọi là Luyện Mạch nhất trọng(sơ kỳ). Hoa Phong mới biết giữa Luyện Mạch kỳ và Luyện Thể kỳ có bao nhiêu chênh lệch, như vậy hắn

https://thuviensach.vn

cũng nhận biết bản thân như nào nghịch thiên, khi đánh Hổ Lâm Bình cường giả Luyện Mạch hậu kỳ chạy trối chết.

Luyện Mạch kỳ khác Luyện Thể kỳ như vực sâu với núi cao. Luyện Thể kỳ võ giả lưu thông chân khí cực kỳ hữu hạn, hơn nữa chân khí chỉ có thể bao bọc toàn thân. Còn Luyện Mạch kỳ do bát mạch được đả thông, chân khí như trường giang đại hà, đặc biệt chân khí không còn bó buộc bên trong thân thể, mà có thể cách không xuất kích. Dù khoảng cách chỉ nữa thước, nhưng đủ thấy sự cường đại mà Luyện Thể kỳ xa xa không thể so sánh.

-Ầm!

Đang cảm ngộ sức mạnh cảnh giới mới, Hoa Phong bất ngờ vận chuyển chân khí vung Thanh Phong kiếm bổ một phát về vách đá đối diện, tạo ra âm thanh trầm đục.

Kinh ngạc hơn võ giả thông thường khi ở cảnh giới này chân khí chỉ vi thể ở phạm vi nữa thước, nhưng vách đá vừa rồi cách Hoa Phong mười thước. Đồng nghĩa hắn gấp hai mươi lần võ giả cùng giai. Sự chênh lệng khủng khiếp.

Nhếch miệng cười khoái chí, Hoa Phong cảm nhận sự mạnh mẽ của cảnh giớ mới, khiến hắn thập phần tự tin có đủ năng lực tự bảo vệ bản thân khi bước vào bí cảnh.

Thu dọn đồ đạc triển khai thần thức xem tình hình bên ngoài, nhưng sắc mặt Hoa Phong nhanh chóng đại biến, sau cùng mừng như điên. Thần thức của vốn dĩ rất lâu rồi, không tăng tiến, nhưng sau khi đột phá Luyện Mạch kỳ không ngờ đã vượt xa gấp mười lần lúc trước, mười dặm.

Hả hê một hồi Hoa Phong mới chậm rãi đi ra khỏi sơn cốc. Lần tu luyện đột phá vượt xa kỳ vọng đã kết thúc, mọi thứ đã sẵn sàng, bây giờ là lúc hắn dùng tu vi Luyện Mạch kỳ thấp kém, bắt đầu cuộc hành trình trở về tây đại lục.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Vật Bảo Mệnh Của Hàn Băng Linh

Qua mấy ngày khổ công tu luyện, thực lực đại tăng, Hoa Phong cảm thấy vô cùng sảng khoái, vốn hắn nghĩ thời gian trùng kích cảnh giới ít nhất cũng mất khoảng một tháng, nhưng không thể ngờ lại nhanh đến vậy, khoảng năm ngày. Do đó tiết kiệm cho hắn rất nhiều thời gian.

Lần tiến nhập bí cảnh này, hung hiểm bao nhiêu không ai biết, cho nên Hoa Phong dự định đề thăng sức chiến đấu bản thân lên cao nhất có thể.

Công pháp tăng tiến, kiếm thuật chắc chắn theo không kịp, cho nên cái Hoa Phong cần làm lúc này chính là tôi luyện kiếm thuật.

Bốn tầng Thiên Địa quyết hai tầng đầu chỉ mang công năng phụ trợ, nhưng hai tầng kế tiếp lại có thể trực tiếp gia tăng trình độ kiếm thuật.

Tầng thứ hai mượn dùng lực lượng của vật chất ngũ hành lẫn hỗn độn xung quanh đề thăng khả năng công kích. Tầng thứ ba biến ảo kiếm chiêu theo sự thay đổi ý cảnh.

Hai tầng, tầng thứ hai và thứ ba Hoa Phong hiện tại chỉ còn thể áp dụng được tầng thứ ba vào kiếm pháp.

Nguyên nhân tầng bỏ qua tầng thứ hai, là do không có kiếm kỹ ngũ hành. Bản thân hắn có mỗi " thanh thiên kiếm pháp". Bộ kiếm pháp này về cơ bản chỉ là mượn dùng bản nguyên thiên địa, những bản nguyên này tất cả đều luôn sẵn có xung quanh. Giả dụ như ánh mặt trời, ánh trăng hoặc những thứ vật chất trôi nổi vô định trong thiên địa. Những vật chất này có

https://thuviensach.vn

thể coi là ngũ hành nhưng lại cực kỳ hỗn tạp, cho nên không thể gọi là ngũ hành chân chính.

Tầng thứ hai của Thiên Địa Quyết cần dùng chính là lực lượng ngũ hành. Ví dụ như trong lúc đối chiến xung quanh là rừng thì lực lượng ngũ hành khi đó sẽ là mộc bản nguyên, nếu xung quanh là nước thì lực lượng khi đó sử dụng chính là thủy bản nguyên.....

Hoa Phong thừa biết trong lúc giao chiến cùng địch nhân mà có thể mượn được lực lượng ngũ hành xung quanh, chắc chắn thực lực tăng lên mảng lớn. Nhưng khó khăn lúc này chính là không có công pháp ngũ hành, hoặc kiếm kỹ ngũ hành vả lại sự hiểu biết về ngũ hành của hắn, hết sức mơ hồ cho nên không thể tu luyện, điều này khiến nội tâm hoa phong hết sức tiếc nuối.

Điều đó lý giải vì sao Hoa Phong không thể áp dụng tầng thứ hai Thiên Địa Quyết vào kiếm thức. Cho nên cái hắn cần làm là sử dụng sự biến ảo của kiếm chiêu tùy vào ý cảnh, kiếm chiêu biến ảo theo ý cảnh đòi hỏi người sử dụng, phải có trình độ kiếm thuật cực cao.

Khi kết hợp cùng ý cảnh, lúc thi triển kiếm thức sẽ không thể biết trước được kiếm tiếp theo bản thân sử dụng sẽ như thế nào, bởi vì ý cảnh chung quanh luôn luôn dao động và thay đổi, chỉ cần xê xích một chút thì kiếm thức tiếp theo đã không còn giống như lúc đầu, dù rằng bản chất nó chỉ là một.

Cũng giống như một võ giả thông hiểu vô số kiếm kỹ khác nhau, trong lúc giao thủ dĩ nhiên hắn sẽ liên tục đổi chiêu, do đó địch nhân rất khó lòng nắm bắt.

Kiếm chiêu biến ảo theo ý cảnh về ngoại hình không khác bao nhiêu, nhưng bên trong lại khác một trời một vực. Kiếm chiêu thông thường khi thi triển không thể nào nữa chừng thay đổi quỹ tích, bởi vì khi sinh ra nó đã

https://thuviensach.vn

là mặc định, nhưng kiếm chiêu của Hoa Phong chỉ cần ý cảnh thay đổi quỹ tích kiếm cũng sẽ đổi.

Cho nên muốn thành thục thi triển thể thức kiếm như vậy, không những người sử dụng phải có cảnh giới kiếm thuật cực cao, còn phải nắm bắt ý phải cảnh cực kỳ nhanh nhạy, đồng thời khả năng ứng biến cũng không kém.

Trở lại hạp cốc Hoa Phong nhắm mắt vung kiếm, Thanh Phong kiếm ban đầu được hắn quơ qua lại như trò trẻ con.

Hoa Phong vừa vung kiếm vừa cảm nhận ý cảnh, ban đầu hắn liên tục nắm bắt không đúng thời cơ, khiến kiếm chiêu thi triển hết sức cứng ngắc.

Một ngày hai ngày Hoa Phong cứ liên tục múa kiếm qua lại như vậy, quỹ tích của kiếm càng lúc càng thâm ảo.

Dù chỉ quơ kiếm qua lại nhưng nếu có ai đó nhìn vào sẽ lầm tưởng Hoa Phong đang thi triển một bộ kiếm thuật kinh thiên.

Sau khi đã phần nào nắm giữ được ý cảnh hắn bắt đầu thì triển Thanh Thiên Kiếm Pháp.

Nắm bắt ý cảnh vào những chiêu thức thông thường thì rất dễ dàng, nhưng trực tiếp áp dụng vào kiếm chiêu lại thập phần gian khó, Thanh Thiên Kiếm Pháp vốn đã biến ảo cực kỳ huyền diệu, lại kết hợp cùng sự biến ảo của ý cảnh độ khó liền tăng theo cấp số nhân.

Đó là chưa kể hiện tại động tác của Hoa Phong vô cùng chậm chạp, nếu huy kiếm nhanh hơn, thì có gọi hắn là thằng hề luyện kiếm, cũng rất có thể bị phản bác, đơn giản hắn còn tệ hơn rất nhiều.

Càng khó khăn Hoa Phong lại càng điềm tĩnh, tay hắn không ngừng thi triển thức thứ nhất Thiên Địa Giao Thoa cơ bản. Lúc chậm lúc nhanh tuy

https://thuviensach.vn

còn có chút không liền mạch trôi chảy nhưng cũng không có còn cứng ngắc.

Thời gian Hoa Phong nắm bắt tốc độ ý cảnh lâu hơn rất nhiều so với đột phá cảnh giới. Hắn tu luyện quên ngày quên tháng, thậm chí cũng quên luôn cái gì bí cảnh, nguyên nhân bởi vì kiếm pháp quá mức tuyệt diệu.

Ban đầu đã có lúc tưởng chừng như hắn không thể kiên trì. Ý cảnh quá mức hỗn loạn, liên tục thay đổi cho nên việc nắm bắt quỹ tích kiếm chiêu cực kỳ khó khăn.

Nhưng nhưng lâu dần khi đã sơ bộ nắm bắt phần nào thì Hoa Phong mới thấu hiểu được sự huyền diệu của.

Hắn trầm mê vào mỗi sự chuyển động của ý cảnh xung quanh, việc này vô tình giúp hắn lĩnh hội tinh túy thật sự của ý cảnh. Điều mà chỉ Hồng Mông cảnh mới bắt đầu truy tìm.

Nhưng thứ mà Hồng Mông cảnh truy tìm chỉ là vẻ bề ngoài của ý cảnh, còn Hoa Phong lại tìm hiểu được tinh túy của ý cảnh, khác biệt như trời và đất.

Đang lúc kiếm chiêu phiêu hồn bất định đột nhiên Hoa Phong thu kiếm, từ từ mở mắt, tròng mắt lóe tinh quang như thấu hiểu vạn vật nếu ai nhìn vào rất có thể nghĩ đây không phải là võ giả tân tấn Luyện Mạch kỳ, mà là lão quái vật.

- Thành công!

Hoa Phong hét lên đầy kích động, cuối cùng hắn đã làm được điều mà rất có thể không ai làm được, kiếm pháp theo ý cảnh.

Kiếm thuật đại thành Hoa Phong dự tính rời hạp cốc đi tìm nơi tắm rửa, bởi vì bộ dạng hắn lúc này rất lôi thôi. Nhưng vừa ra khỏi hạp cốc đột

https://thuviensach.vn

nhiên ở chỗ nào đó trong sơn mạch cách hắn không xa, phóng lên một cột sáng, cột sáng xuất hiện đại địa rung chuyển, giống như dự báo một hồi thảm họa.

Nhưng động tĩnh thảm họa đến cũng nhanh mà đi cũng nhanh, duy chỉ có cột sáng là không tắt vẫn sừng sững phóng lên cao, không biết nơi nào tận cùng.

- Kỳ quái!

Bị cột sáng làm kinh động Hoa Phong có chút sợ, nhưng cái làm hắn khó hiểu là cột sáng nhìn rất quen mắt, nhưng trong nhất thời hắn không nhớ nổi.

Kế tiếp sự nghi hoặc nhanh chóng thay bằng kinh ngạc đan xen khiếp sợ lẫn rung động thật sâu.

Hoa Phong trông thấy trên không trung khoảng cách từ Kiên Vân thành ra tới cột sáng, có vô số điểm đen di chuyển với tốc độ cực nhanh.

Hiển nhiên nhưng điểm đen này không phải chim chóc di cư, mà chính là võ giả lăng không phi hành.

Khái niệm có thể phi hành đối với Hoa Phong mà nói chưa từng tồn tại. Nhưng từ khi đặt chân đến Kiên Vân thành đây là lần thứ hai hắn chứng kiến người có thể bay. Cái này khiến Hoa Phong thật sự rung động.

Đặc biệt võ giả có thể lăng không ai ai cũng có tu vi khủng bố, đám người này nhằm vào bí cảnh mà tới.

Tất nhiên bọn họ cũng tiến vào bí cảnh, tình hình này với kẻ thấp cổ bé họng như Hoa Phong nói không có tâm lý lui bước là phi lý.

https://thuviensach.vn

Do dự hơn thua được mất, cuối cùng Hoa Phong quyết định tiến vào, hắn tự tin với thực lực hiện tại, cũng đủ giữ mạng trước bọn họ.

Không thèm chỉnh sửa ngoại hình, Hoa Phong nhắm cột sáng chạy như bay. Hắn cảm thấy bản thân vô cùng may mắn khi kết thúc tu luyện cũng vừa đúng lúc bí cảnh mở ra, nếu chậm thêm vài canh giờ rất có thể tiếc hận cả đời.

Tốc độ Hoa Phong rất nhanh, chưa tới nữa canh giờ hắn đã có mặt tại khu gần lối vào bí cảnh.

Vừa tới nơi cảnh tượng phía trước khiến Hoa Phong khiếp sợ không thôi.

Số lượng người có ý đồ giống hắn là vô số, không đếm xuể. Võ giả tất cả đều là võ giả, tu vi thấp nhất cũng là Luyện Mạch kỳ.

Nhìn dòng người chen chúc dẫm đạp lẫn nhau, không ít tên chết tức tưởi Hoa Phong có chút không thể tin.

Vốn hắn nghĩ đám võ giả lăng không phi hành kia đã là khá nhiều, nhưng nhìn tình cảnh hiện tại hắn mới biết cái gì là ếch ngồi đáy giếng. Cũng khó trách Hoa Phong, bởi vì từ khi đến thế giới này hắn có quá ít thời gian tìm hiểu về con người nơi đây.

Nhìn bọn họ không đi thẳng vào bí cảnh mà như đang chờ đợi cái gì, Hoa Phong cũng không nóng vội, theo quan sát của hắn thì chưa một ai tiến vào cột sáng.

-Tất cả im lặng, hôm nay là ngày vạn năm một lần của Hoàng Dương đế quốc.

- Ta Lưu Bang, đang lúc chờ đợi bí cảnh chính thức mở ra, nhận được sự ủy thác của các tông môn có vài điều muốn nói.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong đang không biết đám võ giả đang chờ đợi cái gì đột nhiên có một giọng nói phát ra. Lời nói vô cùng trầm ổn, giữa đám đông hết sức ồn ào mà có thể nghe được rõ ràng rành mạch, chứng tỏ đối phương tu vi cực kỳ khủng bố.

Nội tâm khiếp sợ, Hoa Phong trông tới ngó lui cũng không phát hiện có gì khác thường, thì đột nhiên giọng nói lại vang lên.

- Bí cảnh mở ra ai cũng có thể tiến vào.

- Nhưng nói trước, bí cảnh hung hiểm, một ngàn chưa chắc sống một, ai cảm thấy không đủ năng lực thì nên trực tiếp rút lui, tránh mất mạng vô ích.

Lời nói phát ra làm tất cả võ giả có ý định tầm bảo một hồi kinh sợ xôn xao.

Hoa Phong tuy có chút kinh sợ, nhưng hắn đã quyết tâm thì không bao giờ lùi lại, việc khiến hắn cảm thấy kinh sơ đó là trên không trung ngay chính giữa đám đông đột nhiên xuất hiên một đại hán trung niên.

Người này khuôn mặt chữ điền, thân vận thanh sam, tay bắt sau lưng, khí tức trầm ổn, không giận tự uy, hiển nhiên tu vi sâu không thể lường.

Đại hán đột nhiên xuất hiện, đảo ánh mắt xem xét tất cả mọi người phía dưới, miệng khẽ nhếch.

- Ta nhắc lại, bí cảnh hung hiểm, ai không đủ năng lực tự biết khó mà lui, bảo vật quan trọng nhưng phải có mạng để xài.

Nói xong hắn lại nhìn qua một lượt, rồi tiếp tục.

- Nếu các ngươi thật sự vì bảo vật mà liều mạng, ta không còn gì để nói. Nhưng nếu vận khí tốt có vào có ra, vậy theo quy định nộp tám thành bảo vật.

https://thuviensach.vn

- Ai cố tình giấu diễm giết không luận tội.

Lời cuối cùng Lưu Bang sát khí hơi phát ra, rồi đột nhiên biến mất, không cho người khác cơ hội phản bác, về cơ bản hắn khinh thường đôi co với đám kiến hôi này.

- Người này thật đáng sợ!

Hoa Phong lưng đầy mồ hôi lạnh, vừa rồi Lưu Bang chỉ hơi phát ra chút sát khí cũng khiến hắn bủn rủn tay chân có cảm giác vô lực.

- Nộp tám thành bảo vật! Ăn cướp sao?

-Thật hiếp người quá đáng!

- Bí cảnh không phải của bọn họ!

Sau khi Lưu Bang rời đi, đám đông lập tức xôn xao, tâm tình hết sức tức giận. Hiển nhiên đa phần bọn họ không chấp nhận mức phí cao như vậy, lấy được dễ dàng thì cũng thôi, đằng này vô cùng hung hiểm, cho nên bọn họ rất bất bình. Nhưng dù có bất bình thì không có ai để phản ứng, đành cắn răng thầm chấp nhận.

Cũng có không ít người vì sợ chết mà bỏ về, Lưu Bang nói đúng bảo vật dù tốt nhưng phải có mạng xài.

Đang lúc mọi người bất bình thì cách đó không xa trong một lán trại của các siêu cấp tông môn, có hai nữ nhân đang nói chuyện.

- Linh nhi! Hoang cổ bí cảnh cực kỳ nguy hiểm! Vi sư không cho phép con tiến vào.

Nữ nhân gọi là vi sư, lên tiếng, danh là vi sư nhưng chẳng khác thiếu nữ, mi thanh mục tú, kiều diễm động lọng người, cực kỳ xinh đẹp.

https://thuviensach.vn

- Sư tôn! Phú quý trong nguy hiểm, hơn nữa đệ tử muốn rèn luyện bản thân, đây là cơ hội tốt nhất.

Đệ tử của nàng Linh nhi khí chất băng lãnh, nhưng nếu so về nhan sắc nàng xa xa bì không nổi. Linh nhi không phải ai xa lạ, nàng chính là Hàn tiên tử mà Hoa Phong thầm đắc tội.

- Ngu ngốc! Hoang cổ bí cảnh không phải nơi để rèn luyện!

Vốn sư tôn Hàn tiên tử không muốn nàng tiến vào Hoang Cổ bí cảnh, nhưng Hàn tiên tử vẫn cứng đầu không nghe. Khiến sư tôn rất tức giận.

- Tại sao?

Nghe sư tôn nói, Hàn tiên tử vội cắt ngang, hết sức khó hiểu. Theo nàng Hoang cổ bí cảnh dù nguy hiểm cũng không đến mức khiến sư tôn kiêng kị như vậy.

-Tại Sao ư! Theo các tiền bối năm xưa truyền lại. Hoang Cổ bí cảnh có những thứ có thể diệt sát Thiên Địa cảnh, về phần Hông Mông cảnh một ngàn chưa chắc sống một.

Nữ tử kiều diễm không chấp nhất đệ tử vô lễ, mà lên tiếng giải thích, hy vọng đệ tử thấy khó mà lui.

-Có chuyện như vậy?

Hàn tiên tử nội tâm chấn động. Nàng chấn động là vì tiến vào bí cảnh đều có cảnh giới thấp hơn Thiên Địa cảnh, vậy nên thứ có thể diệt sát cường giả bực này, quả thật rất đáng sợ. Dù kinh sợ nhưng theo nàng có lẽ rất hiếm, vạn nhất đã gặp phải. Còn về phần Hồng Mông cảnh tỉ lệ sống cực thấp nàng không lo lắng, bởi vì nàng tin mình đủ năng lực bảo mệnh.

-Nhưng sư tôn, dù có hay không đệ tử cũng không sợ.

https://thuviensach.vn

Suy tính một hồi Hàn tiên tử vẫn kiên quyết muốn đi.

- Ngươi chính là hy vọng của tông môn! Ta thân là sư tôn làm sao có thể nhìn ngươi đưa thân vào nguy hiểm.

Nữ tử kiều diễm đã khuyên hết lời thế nhưng Hàn tiên tử vẫn cứng đầu, sắc mặt nàng rất khó coi.

Hàn tiên tử tên đầy đủ là Hàn Băng Linh, luận tư chất thiên phú vạn năm không có một, chính là hy vọng lớn nhất của tông môn, hơn nữa nữ tử kiều diễm luôn xem nàng như nữ nhi ruột thịt, hết sức nuông chiều. Cho nên lần này nàng nhất định không đồng ý.

- Sư tôn có biết vật là gì không?

Thấy sư tôn ý dường như đã quyết, Hàn Băng Linh tháo sợi dây đang đeo trên cổ xuống rồi nói.

-Đây là bảo vật gì?

Nữ tử kiều diễm dự định dù đệ tử có nói thế nào cũng không thay đổi ý định, nhưng nhìn đồ vật Hàn Băng Linh cầm trên tay nàng rất nghi hoặc, bèn hỏi.

- Nó vốn không phải bảo vật, nhưng chỉ cần có nó Linh nhi nhất định không thể chết!

Hàn Băng Linh hơi vuốt ve vật bảo mệnh, lời nói thập phần kiên định. Ý nói nàng phải đi bằng bất cứ giá nào.

Món đồ mà sư tôn nàng cho là bảo vật này, thực chất chỉ là miếng gỗ được nàng bao bọc cẩn thận, luôn mang theo bên mình.

Vốn đang định cất nhưng thấy ánh mắt nghi hoặc của sư tôn, bất đắc dĩ nàng đành tháo tấm vải để sư tôn nhìn cho rõ, đây vốn không phải bảo vật

https://thuviensach.vn

gì.

Nhưng khi hình dạng món đồ tầm thường ấy dần hiện nguyên hình thì cũng hé lộ một sự thật kinh thiên động địa.

Đổi lại là ai trông thấy vật này thì đúng là vô cùng tầm thường, không bắt mắt, thứ bắt mắt chính là chủ nhân của nó. Nhưng nếu Hoa Phong nhìn thấy vật này thì đó mới là kinh thiên động địa, cực kỳ kinh thiên động địa.

Món đồ Hàn Băng Linh xem như vật bảo mệnh không có khí thế sắc bén gì, không xinh đẹp lộng lẫy, hình dạng chữ nhật toàn thân màu đỏ, nhưng cái khác biệt ở đây, đó là ngay chính giữa lại in một ngôi sao năm cánh màu vàng.

Viền đỏ sao vàng, hay nói chính xác hơn là cờ đỏ sao vàng. Như vậy nó đại biểu cho thứ gì ắt hẳn Hoa Phong biết rất rõ, cho nên mới nói, nếu hắn nhìn thấy sẽ kinh thiên động địa.

- Sư tôn cho phép Linh nhi toại nguyện?

Sau khi sư tôn đã xem kỹ càng Hàn Băng Linh lại tiếp tục cầu khẩn.

- Thôi được rồi! Nhưng tuyệt đối phải còn mạng trở ra.

Nữ tử kiều diễm thở dài bất lực, sự kiên định của Hàn Băng Linh đã làm nàng xiêu lòng.

- Linh nhi đã rõ!

Được sư tôn chấp thuận Hàn Băng Linh hết sức vui mừng không kịp thi lễ liền vội vàng rời khỏi, như sợ sư tôn đổi ý.

- Đứa nhỏ này!

Nữ tử kiều diễm nội tâm hết sức lo lắng.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Trận Chiến Rắn Đen

Trong lúc chờ đợi bí cảnh chính thức mở ra, Hoa Phong nghe ngóng được không ít chuyện về đông đại lục, việc này đối với kẻ vốn không biết gì như hắn là vô cùng quý giá.

Từ những bàn tán của đám đông xung quanh Hoa Phong còn biết thêm, Hoang Cổ bí cảnh mỗi lần mở ra không chỉ có một lối vào, Những lối vào như này thông thường rất nhiều, chia đều khắp đại lục, do đó khi tiến vào bí cảnh có thể ngẫu nhiên gặp phải người của Tây, Bắc, Nam hoặc trung đại lục.

Sau khi biết được có cơ hội gặp người của hướng khác đại lục, Hoa Phong nội tâm liền có chút chờ mong.

- Bí cảnh đã mở! Tất cả có thể tiến vào.

- Nhắc lại lần nữa, nếu có thể trở ra phải nộp tám thành bảo vật.

Đang khi đám đông võ giả say sưa bàn tán đủ mọi vấn đề, thì giọng nói của Lưu Bang đột ngột vang lên.

Lần này chẳng ai thèm chú ý đến hắn nữa, bởi vì cột sáng ở lối vào bí cảnh đã nhạt đi rất nhiều, đồng nghĩa với việc bí cảnh đã chính thức mở ra.

Dù biết bí cảnh hung hiểm vạn phần, nhưng số người không sợ chết vẫn rất nhiều.

https://thuviensach.vn

Ngay khi bí cảnh mở ra, không ai còn quan tâm đến cái gì tám thành bảo vật, bên trong bí cảnh vô số bảo vật, dù chỉ nữa phần cũng đủ phát tài.

Dòng người không ai nhường ai, lũ lượt xông vào cột sáng, ý đồ đi trước có lợi, cho nên rất nhiều tên chưa kịp tiến vào đã bị dẫm chết.

Chứng kiến cảnh tượng hỗn loạn hệt như tị nạn, Hoa Phong nhiều phen chấn kinh, thành thật lùi lại phía sau, đợi tình cảnh tốt hơn mới theo sau đi vào.

Thời gian cột sáng mờ nhạt là hữu hạn, nhưng số người ở đây thật sự quá nhiều, biết chờ đợi rất có thể lỡ mất thời cơ. Không còn cách nào khác, Hoa Phong cũng giống bọn họ chen chúc mà vào.

Di chuyển khó khăn, nhưng rất may cuối cùng hắn cũng bước chân vào cột sáng. Khi cả hai chân vừa đặt vào cột sáng Hoa Phong lập tức mất đi tri giác, đến khi mọi thứ trở lại bình thường thì hắn phát hiện bản thân đang đứng trước một bình nguyên, kỳ lạ hơn xung quanh không bóng người khác rất xa so với tích tắc vừa rồi.

Tra xét nhiều lần vẫn không thấy một ai, Hoa Phong hết sức nghi hoặc, nhưng suy nghĩ lại đây là bí cảnh tiên nhân tạo ra, không kỳ quái mới thực sự bất thường.

Nghĩ tới sự bất thường hắn liền nhớ ra cột sáng vừa rồi cùng cột sáng trong mộ binh không có gì khác nhau, cả hai đều ném người ta đến một nơi nào đó với khoảng cách cực xa, chuyện này khiến Hoa Phong có linh cảm kỳ lạ.

Xua tan những thứ không liên quan, Hoa Phong liền nghĩ đến bảo vật, nghe đồn bên trong Hoang Cổ bí cảnh thiên tài địa bảo không đâu không có. Hoa Phong dự định vét sạch không chừa mảnh vụn, giống như cái cách hắn vét sạch tinh hoa thần binh nơi mộ binh mật địa.

https://thuviensach.vn

Nhưng khiến Hoa Phong cực độ buồn bực đó là tìm cả nữa ngày mà chưa thấy mặt mũi bảo vật ra sao, hơn nữa khiến hắn hết sức khổ tâm, đó là hắn không biết gì về thiên tài địa bảo, nếu may mắn gặp phải thì cũng giống như lão mù đếm tiền.

Đang không biết làm cách nào nhận thức bảo vật, thì đột nhiên phía trước cách hắn không xa, có tiếng kêu cứu thất thanh lẫn vài tiếng hét thảm. Bị bất ngờ vì bỗng dưng có người xuất hiện, Hoa Phong nhanh chóng lại gần, tìm chỗ ẩn nấp, sau đó cẩn thận quan sát.

- Hít...! Thế giới sinbad là đây chứ đâu.

Vừa nhìn thấy cảnh tượng phía trước Hoa Phong liền hít ngụm khí lạnh, cái hắn nhìn thấy đó là một đám võ giả đang bỏ chạy trối chết, phía sau bọn họ là một con rắn khổng lồ toàn thân đen thui.

Con quái vật này thân to như cột tòa nhà cao ốc, chiều dài lên tới mười thước có dư. Cảnh tượng này đối với Hoa Phong một con người hiện đại mà nói là khó có thể tin nổi, nhưng chuyện khó tin này lại đang diễn ra rất rõ ràng.

Số phận đám võ giả nhanh chóng bị định đoạt, tất cả điều làm thức ăn cho rắn khổng lồ. Dù bọn họ liều mạng chống cự, nhưng chỉ đủ gãi ngứa cho nó mà thôi.

- Xì xì!

Sau khi nuốt gọn võ giả cuối cùng, không ngờ con quái vật khủng bố lại đưa ánh mắt về phía Hoa Phong ẩn nấp. Nó đã phát hiện ra Hoa Phong.

Con rắn khổng lồ nguyên bản chính là yêu thú có tên gọi Hắc Thiết Mãng. Vừa nãy trong lúc Hắc Thiết Mãng đang canh giữ một gốc dược thảo, không biết đám võ giả từ đâu đột nhiên xuất hiện ý đồ muốn trộm đồ

https://thuviensach.vn

của nó, yêu thú bản năng rất thích ăn thịt võ giả do đó không ngần ngại đuổi theo cắn nuốt hết thảy.

Vốn Hắc Thiết Mãng không thể phát hiện Hoa Phong nếu hắn thành thật ngồi im, nhưng sự việc quá mức kinh thế hãi tục, khiến tâm thần rung động mãnh liệt, không kịp áp chế cho nên hắn bị bại lộ.

Yêu thú rất nhạy bén với khí tức võ giả, do đó Hoa Phong đã vào trong tầm ngắm của Hắc Thiết Mãng.

- Đen như mõm chó!

Biết mình bị phát hiện Hoa Phong liền chửi ầm lên, bảo vật chưa thấy đâu, thì đã gặp quái vật, quả thật không thể xui xẻo hơn.

Con rắn khổng lồ có thể dễ dàng cắn nuốt đám võ giả tu vi còn cao hơn hắn, tất cả đều là Luyện Mạch hậu kỳ, dĩ nhiên không dễ đối phó. Nhưng dù có là không dễ đối phó cũng bắt buộc phải đối phó, theo quan sát vừa rồi Hoa Phong nhận định con rắn khổng lồ có tốc độ vô cùng nhanh, cho nên tuyệt không thể chạy. Bởi vậy chỉ còn cách duy nhất đó là lột da rút gân nó nhằm giải vận.

Bước ra khỏi nơi ẩn thân, Hoa Phong nhìn chằm chằm về phía con vật khổng lồ, ánh mắt phát hỏa, theo hắn con rắn này hết sức đen, chém giết nó rất có thể giải đen.

Hắc Thiết Mãng không vội tấn công Hoa Phong mà có phần tò mò nhân loại nhỏ bé này. Từ khí tức phát ra Hắc Thiết Mãng cảm nhận được nhân loại trước mắt rất yếu, yếu hơn đám nó vừa cắn nuốt.

Nhưng đám nhân loại vừa rồi khi nhìn thấy nó liền hốt hoảng bỏ chạy, hệ quả đã làm thức ăn cho nó. Còn tên nhân loại yếu ớt này không những không chạy còn nhìn nó với ánh mắt bất thiện. Việc này khiến một yêu thú vốn trí tuệ không cao như Hắc Thiết Mãng cũng hết sức nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

Trong khi Hắc Thiết Mãng tò mò Hoa Phong thì hắn lại đang quan sát con vật mà theo hắn chỉ có trong phim sinbad này.

Hoa Phong đánh giá, con vật này da dày thịt béo, dùng kỹ xảo rất khó làm nó bị thương. Bằng chứng là đám võ giả vừa rồi dù thiêu đốt chân khí cũng chỉ khiến nó "nhột" mà thôi. Như vậy muốn chém chết nó cần phải dùng sức mạnh, cái này Hoa Phong không ngại.

Lực lượng của hắn sau khi đột phá Luyện Mạch kỳ đã là một trăm năm mươi vạn cân, cho nên hắn tự tin có thể sử dụng man lực chém chết quái vật này.

Một người một yêu cứ vậy thăm dò lẫn nhau, nếu kẻ trước đang tìm kế sách đối phó, thì kẻ sau chỉ mang tính hiếu kỳ. Cảnh tượng hết sức dị biệt.

Đang lúc Hoa Phong suy nghĩ cách đối phó quái vật, thì dường như tính hiếu kỳ của Hắc Thiết Mãng đã hết, nó khẽ vung đuôi với ý định đập chết nhân loại nhỏ yếu nhưng có vài phần đáng ghét.

Đuôi Hắc Thiết Mãng thô to như cột đình, đuôi chưa đến cuồng phong đã nổi. Cuồng phong phần phật khiến đầu tóc Hoa Phong vốn không gọn gàng, càng thêm khó coi.

- Ầm!

Thanh âm chấn động đại địa, trầm đục vang lên từ cú đập như trời giáng phát ra bởi Hắc Thiết Mãng.

Nơi vốn là chỗ đứng của Hoa Phong mặt đất nứt toác chia năm xẻ bảy, bụi bay mù mịt. Chứng tỏ Hắc Thiết Mãng cực kỳ khủng bố.

Khi bụi mù tán đi, Hắc Thiết Mãng cặp mắt tròn xoe đầy kinh ngạc, nhìn chằm chằm thân hình nhỏ bé đứng cách nó không xa. Vốn nó nghĩ sau khi

https://thuviensach.vn

đập một phát, thì nhân loại yếu ớt sẽ thịt nát xương tan, nhưng không nghĩ tới hắn lại bình yên vô sự, việc này khiến Hắc Thiết Mãng rất khó chịu.

- Con rắn đen chết tiệt! Ngươi mới uống máu chó sao?

Hoa Phong đầu tóc rối bù, tức nghiến răng nghiến lợi. Hắn không thể ngờ tới con quái vật vừa rồi trông vẻ còn ngờ nghệch đột nhiên phát rồ nhanh như vậy, nếu hắn phản ứng chậm một chút rất có thể ăn thiệt thòi không nhỏ.

- Xì xì.

Nghe Hoa Phong mắng mình là con rắn đen, Hắc Thiết Mãng đã thật sự nổi điên. Dù không nói được tiếng người, nhưng yêu thú sinh ra đều có truyền thừa cho nên chúng hiểu được tiếng nhân loại.

Hắc Thiết Mãng không ngờ bản thân nó trong số yêu thú cùng giai là đại danh đỉnh đỉnh, nào có phải cái gì rắn đen như lời Hoa Phong nói.

Lớp da đen mà bản thân Hắc Thiết Mãng luôn lấy làm tự hào, nay lại bị một nhân loại mang ra phỉ báng khiến nó không thể không tức giận.

- Ầm..Ầm.. Ầm!

Hắc Thiết Mãng liên tục đập đuôi, Hoa Phong liên tục tránh thoát, mặt đất nứt nẻ như mạng nhện, tình cảnh chiến đấu hết sức rung động.

Hắc Thiết Mãng tốc độ quật đuôi phải nói là nhanh như chớp giật, việc này khiến Hoa Phong chỉ biết né tránh không thể phản kích. Nhưng mỗi lần tránh thoát hắn lại văng ra mấy câu “ rắn đen” này nọ.

Hoa Phong không biết càng như vậy Hắc Thiết Mãng càng điên cuồng. Càng đánh càng bị chọc giận, Hắc Thiết Mãng không đơn thuần chỉ dùng đuôi, nó liên tục há cái miệng khổng lồ ý định cắn nuốt Hoa Phong.

https://thuviensach.vn

Mỗi lần Hắc Thiết Mãng há miệng Hoa Phong liền cảm thấy một mùi tanh hôi khủng khiếp, cái miệng khủng bố còn dính đầy máu đỏ lòm, cũng khiến Hoa Phong vài phen kinh sợ.

Bị đánh vô cùng chật vật, dù không bị thương nhưng chỉ có thể chịu trận điều này khiến Hoa Phong khó có thể chấp nhận.

Hắc Thiết Mãng hai mắt đỏ lòm tấn công quên trời đất, với trí tuệ hữu hạn nó không hề nhận ra nhân loại mà ban đầu bản thân nhận định rất yếu ớt này, lại khó đối phó như vậy, hơn nữa liên tục mắng nó là rắn đen cực kỳ vô sỉ.

- Ta không biết ngươi là đen thật hay đen giả, hôm nay không rút gân ngươi như Na Tra rút gân rồng ta không phải Hoa Phong.

Vừa tránh đòn Hoa Phong vừa đay nghiến.

Hắc Thiết Mãng không hiểu Hoa Phong nói gì nhưng nghe đến muốn rút gân mình Hắc Thiết Mãng thật sự phẫn nộ. Không ngờ nhân loại đáng hận này lại có ý đồ như vậy với mình. Nó nhất định phải cắn nuốt nhân loại này.

- Ầm!

Dưới sự phẫn nộ tột đỉnh của "rắn đen" Hoa Phong cuối cùng cũng lĩnh trọn một đuôi của nó.

Hoa Phong trúng đòn bay xa vài chục trượng, miệng phun máu tươi, lục phủ ngụ tạng không chịu yên vị. Hắn đã bị thương.

Hắn bị bất ngờ bởi tốc độ công kích của quái vật đột nhiên tăng lên gấp bội. Do không kịp phòng bị cho nên bị đập trúng.

https://thuviensach.vn

Trúng phải công kích của quái vật, khiến Hoa Phong bị thương không nhẹ, nhưng bị đánh bay ra xa cũng giúp hắn chỉnh đốn, chuẩn bị đầy đủ hơn, cho trận chiến có độ chênh lệch thể hình vô cùng lớn.

Thanh Phong kiếm được rút ra tag sau lưng, hai tay nắm chặt chuôi kiếm, Hoa Phong mắt không rời Hắc Thiết Mãng đề phòng quái vật bất ngờ tấn công.

Nhưng Hắc Thiết Mãng không bất ngờ tấn công, mà trườn mình lại gần Hoa Phong, vung cái đuôi thô to nhắm thẳng Hoa Phong trực diện công kích.

Tốc độ Hắc Thiết Mãng cực nhanh, nó đã thực sự nổi giận, nếu không cắn nuốt nhân loại này thề không buông bỏ.

Phần đuôi thô to từ trên cao đập xuống, che trời phủ đất, Hoa Phong khó khăn lắm mới tránh thoát, nhưng chấn động lẫn cuồng phong lại hất hắn văng một đoạn xa.

Thấy công kích bị hụt, Hắc Thiết Mãng lập tức dùng đuôi quét ngang. Nhưng lần này Hoa Phong không tránh không né, hắn dồn toàn lực vào hai cánh tay vung kiếm giao kích, cùng đuôi Hắc Thiết Mãng.

Thanh Phong kiếm so với phần đuôi của Hắc Thiết Mãng giống như cây tăm so với cột nhà, Hắc Thiết Mãng cảm thấy nghi hoặc trước hành động kỳ quặc của tên nhân loại yếu ớt, nhưng khi hai bên trực tiếp va chạm thì nó mới hiểu được hành động đó không hề kỳ quặc.

Hoa Phong tay nắm chặt Thanh Phong dùng sức chém mạnh vào phần đuôi khổng lồ của quái vật.

Tốc độ của cả hai đều rất nhanh, Hắc Thiết Mãng thân hình khổng lồ, ẩn chứa lực lượng trên trăm vạn cân, lại thêm sức nặng của thân thể cho nên lực lượng được phát huy hết sức hiệu quả. Thế nhưng Hắc Thiết Mãng

https://thuviensach.vn

không bao giờ nghĩ tới, địch nhân nó phải đối đầu, thân hình dù nhỏ bé nhưng lại ẩn chứa lực lượng hơn xa kẻ khổng lồ như nó.

Khi hai bên lần đầu tiên cứng đối cứng, thì cũng là lúc sự thật được phơi bày. Hoa Phong dùng sức chém mạnh Thanh Phong kiếm vào phần đuôi đang lao tơi với tốc độ xé gió của Hắc Thiết Mãng.

Kiếm, đuôi va chạm Hoa Phong lập tức bị đẩy lùi ba bước, về phần Hắc Thiết Mãng vốn thân thể to lớn không ngờ lại trượt dài gần mười thước.

Đáng nói hơn phần đuôi nơi tiếp xúc chính diện cùng Thanh Phong kiếm xuất hiện vết thương sâu ba tấc máu tuôn như suối.

Như vậy chính diện giao kích Hoa Phong chiếm thượng phong tuyệt đốt, Hắc Thiết Mãng tuy bị thương lại không đáng kể, duy nhất đáng kể, chính là nó biết nhân loại trước mắt không dễ cắn nuốt chút nào.

Hắc Thiết Mãng là một trong số ít yêu thú có lực phòng ngự kinh người, đao thương bất nhập, nhưng hôm nay lại bị một nhân loại làm cho thương tích. Khiến vài phần kiêng kị của nó đối với Hoa Phong đã bị thay thế bằng sự điên cuồng, phẫn nộ. Hắc Thiết Mãng có thể mạnh mẽ trong cùng cấp, đó là nhờ vào ưu thế phòng ngự lẫn lực lượng khủng bố. Cho nên giờ phút này nó dồn hết toàn bộ lực lượng có thể sử dụng, vung đuôi lần nữa hướng Hoa Phong đập xuống.

Cảm nhận chiếc đuôi mang theo lực lượng bài sơn đảo hải, cộng thêm tư thế không được thuận lợi để vung kiếm phản kích, Hoa Phong lập tức một tay cầm kiếm một tay nắm quyền dồn toàn lực đấm mạnh vào đuôi Hắc Thiết Mãng.

Nắm đấm ẩn chứa lực lượng một trăm măm mươi vạn cân hoàn toàn bộc phát, Hắc Thiết Mãng mặc dù đã dốc hết bản lĩnh cũng bị đánh bật trở về.

https://thuviensach.vn

Phản kích thành công, không đợi Hắc Thiết Mãng lần nữa công kích, Hoa Phong liền "tiên hạ thủ vi cường", dùng tốc độ nhanh nhất áp sát, quăng kiếm qua một bên, hai tay vận lực, lập tức bắt lấy đuôi rắn, kéo theo thân hình khổng lồ của nó vung lên giáng mạnh xuống đất.

Hắc Thiết Mãng bị một phen bất ngờ vốn định vùng vẫy thoát thân, nhưng đầu óc choáng váng sau cú đập trời giáng của Hoa Phong. Chưa kịp hoàn hồn thì lại bị đối phương đập thêm phát nữa.

Hoa Phong nghiến răng nắm đuôi đập qua đập lại, không cho nó cơ hội vùng vẫy.

Nếu có ai đó đi ngang qua nhìn thấy cảnh tượng, này ắt hẳn vô cùng rung động, kinh hãi, bởi vì sự việc thật sự quá khó tin.

Thân hình Hắc Thiết Mãng có thể ví như con voi, mà Hoa Phong lại như con chuột. Lúc này con chuột đang quăng con voi như quăng bịch bông, chuyện này quá mức kinh thế hãi tục, nhưng cũng rất không may, chẳng ai có thể trông thấy một màn kinh khiếp nhân tâm này.

Hoa Phong đập đi đập lại không biết bao nhiêu lần, đến khi toàn thân Hắc Thiết Mãng mềm nhũn hẳn mới chịu dừng lại, miệng không ngừng thở dốc.

Hắc Thiết Mãng đại danh đỉnh đỉnh, có thể cắn nuốt võ giả Luyện Mạch hậu kỳ một cách dễ dàng, nhưng đến cuối cùng, kẻ mà nó nghĩ là yếu ớt lại biến thái đến khó tin, đến chết nó vẫn không hiểu vì sao tên nhân loại nhỏ bé kia lại mạnh như vậy.

Mạnh mẽ đập chết rắn đen, Hoa Phong dùng nữa canh giờ thở dốc, chiến đấu với quái vật như này thắng cũng không dễ chịu gì. Sau khi lấy lại hơi sức, vốn hắn định lột da rút gân như đã thề trước đó, thì phiền phức lại tìm tới.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Một Quyền Đập Chết

- Không ngờ lại có thể gặp Hắc Thiết Mãng trong truyền thuyết, hơn nữa xem ra đã chết.

Không biết từ khi nào, trước mặt Hoa Phong bất ngờ xuất hiện đám đông võ giả. Vừa trông thấy Hắc Thiết Mãng một tên trong đó phá lên cười, vẻ mặt đầy kích động, dường như hắn biết lai lịch của nó.

- Tiểu tử, nơi đây không có phần của ngươi, mau cút đi chỗ khác.

Bắt gặp Hắc Thiết Mãng, đối phương tất nhiên cũng trông thấy Hoa Phong, bộ dạng như khất cái, đang ngồi một bên. Một tên trong đó vẻ mặt cao cao tại thượng hướng hắn ra lệnh.

Trong suy nghĩ của tên này, Hắc Thiết Mãng dường như bị cường giả giết chết, nhưng khinh thường mang theo, hoặc có thể không biết lai lịch của yêu thú.

Về phần Hoa Phong hắn cho rằng, chỉ là vô tình hôi của mà thôi, nhưng rất không may, lại gặp phải đám người bọn hắn.

- Từ khi nào tên họ Dương ngươi trở nên nhân từ như vậy?

- Bên trong bí cảnh thiên tài địa bảo nhiều vô số, không biết chừng tiểu tử này cũng được không ít.

Một võ giả khác lên tiếng châm chọc tên vừa rồi, sau đó ánh mắt nhìn Hoa Phong đầy bất thiện.

https://thuviensach.vn

Theo hắn quan sát tiểu tử trước mặt chắc chắn có được không ít bảo vật, Hơn nữa tu vi chỉ là Luyện Mạch sơ kỳ nhỏ yếu, liền nảy sinh ý định cướp đoạt.

Do vừa đánh một trận cùng Hắc Thiết Mãng khí tức không ổn định, cho nên Hoa Phong đã bị nhìn rõ tu vi.

- Tiểu tử, nếu không muốn chết lập tức giao ra hết bảo vật.

Lại một tên khác lên tiếng quát tháo, thần sắc giữ tợn nhìn chằm chằm Hoa Phong, trong lời nói không che giấu sát khí.

- Các ngươi đang nói ta?

Hoa Phong giả bộ ngờ nghệch hỏi.

Vốn không tìm được bảo vật, còn gặp phải quái vật, cứ nghĩ đã hết phiền phức, không ngờ ở đâu chui ra một đám không biết sống chết, cho rằng hắn là đậu hũ bóp nhẹ thì nát, khiến nội tâm Hoa Phong hết sức buồn bực.

Hắn thật sự không hiểu nổi đám người ở thế giới này, mạnh thì cũng thôi, đằng này yếu như ốc, lại luôn làm ra vẻ trên cao nhìn xuống.

Đám võ giả trước mắt trông cách ăn mặc của bọn họ, ắt hẳn là đệ tử tông môn. Bọn chúng có tới mười lăm tên, tất cả không sai biệt lắm tu vi chỉ là Luyện Mạch hậu kỳ.

Đối với võ giả Luyện Mạch sơ kỳ khác, gặp phải đội hình như này, chắc chắn tim đập chân run, nhưng đối với Hoa Phong mà nói chỉ một đám phế vật, có lợi hại cũng chỉ là phế vật lợi hại.

Do đó hắn mới không hiểu bọn họ lấy đâu ra vốn để kiêu ngạo trước hắn.

- Ta nói tiếng người! Ngươi không hiểu sao?

https://thuviensach.vn

Tên vừa ra lệnh giong điệu khinh thường, hắn cho rằng Hoa Phong gặp phải bọn hắn sợ quá nên không nghe rõ, hơn nữa trong câu nói còn hàm nghĩa khác.

- Nói nhiều với hắn làm gì, trực tiếp lục soát là được.

Thêm một người nữa giọng nói hung ác, không cho người đường sống.

- Các ngươi là đang nói tiếng người. Ta lại thấy giống tiếng côn trùng.

- Hơn nữa ta vừa nghe thoang thoảng tiếng chó hoang.

Hoa Phong tâm trạng vốn không được tốt, nghe đám phế vật xem mình như cá trên thớt lại càng tức giận. Lập tức đáp lại bằng những lời lẽ đầy thâm hiểm.

- Hả?

- Không ngờ một tên rác rưởi lại dám ngông cuồng như vậy.

- Cái này nên nói ngu xuẩn hay đầu óc có vấn đề.

- Miệng lưỡi thật lợi hại, để ta xem thử bản lĩnh của ngươi có lợi hại như vậy không.

Bị Hoa Phong ví như côn trùng, cả đám vô cùng bất ngờ, sau đó sắc mặt như ăn phải ruồi, hết sức khó coi, có mấy tên còn tưởng mình nghe nhầm.

Đặc biệt tên đòi lục soát bị ám chỉ là chó hoang, mặt đen như đít nồi, sát khí hoàn toàn bộc phát, bất ngờ hướng Hoa Phong đâm ra một thương kinh diễm.

- Đúng là một tên không biết sống chết.

https://thuviensach.vn

Khi thấy đồng bạn xuất ra một thương, cả đám còn lại vô cùng hả hê, bọn họ nghĩ rằng tiểu tử chết chắc không nghi ngờ. Bởi vì tên ra tay công kích có chiến lực ngạo thị cùng giai, trong cùng cảnh giới cảnh giới danh khí cũng không nhỏ. Hơn nữa đối phương còn thấp hơn hai cảnh giới không chết mới kỳ quái.

Một thương của người nọ khi xuất ra, xung quanh có cảm giác nóng nực, hơn nữa mũi thương chân khí phun ra nuốt vào rất khoa trương, tất cả khí thế đều tập trung Hoa Phong, ý định không cho hắn cơ hội tránh thoát.

- Không ngờ Liệt Diễm thương của Lương Quang lại đạt tới trình độ này.

Đám võ giả phía sau trầm trồ kinh ngạc một thương tuyệt diệu.

- Cái này thôi cũng kiêu ngạo, nói ngươi chó hoang là sự sỉ nhục đối với nó.

Đối với đám người kia, Lương Quang xuất ra một thương hoa mỹ bức nhân, kể cả bọn họ cũng không nắm chắc hoàn hảo nếu chính diện đối kháng. Nhưng đối với Hoa Phong thì lại giống trò hề.

- Ta sẽ khiến ngươi chết rất khó coi!

Lương Quang đang khi xuất thủ bị Hoa Phong mắng thậm tệ như vậy, cực kỳ tức giận, suýt chút chân khí đảo ngược, khiến trước ngực một phen nhộn nhạo, hắn hận không thể bầm thây đối phương thành vạn mảnh.

Thương chưa tới, cảm giác nóng bức đã tới, khí kình mạnh mẽ, khiến cho tất cả nhìn Hoa Phong như người chết. Bọn họ đều nghĩ đối diện với tử vong, Hoa Phong sẽ tè ra quần vì sợ.

Nhưng ngoài dự liệu đó là Hoa Phong mặt mày không chút sợ hãi, miệng còn nhếch lên vẻ khinh mạt. Làm cả đám nghi hoặc không thôi, Lương

https://thuviensach.vn

Quang thì nhe răng cười hung ác, theo hắn nghĩ tên đầu óc có vấn đề này thì làm gì biết sợ.

Đang khi tất cả cho rằng Hoa Phong bị một thương xuyên yết hầu, thì lại xảy ra chuyện cực kỳ khó tin.

Mũi thương vừa chạm yết hầu, bằng một xảo diệu nào đó, Hoa Phong hữu kinh vô hiểm tránh thoát, sau đó tay nắm thành quyền, vận toàn bộ lực lượng, một trăm năm mươi vạn cân, dùng tốc độ cực nhanh áp sát, lấy thế sét đánh không kịp bưng tai tung một quyền ngay giữa mặt đối phương.

Lương Quang bị trúng quyền, bay ngược về phía sau cả người co giật, rất nhanh tắt thở bỏ mình

Lương Quang mang tâm lý khinh địch nghĩ rằng đối phương không thể tránh thoát công kích của mình, đến khi bị Hoa Phong bất ngờ tập kích, hơn nữa tốc độ quá nhanh, hắn không kịp hoàn thủ cho nên lĩnh trọn một quyền khủng bố.

Lương Quang giống như những người bị Hoa Phong chém giết, hắn không biết bản thân tại sao chết.

- Cái gì? Một....quyền! Chỉ...một... quyền!

Đám võ giả đi cùng Lương Quang vốn ôm tâm lý xem trò vui, khi chứng kiến đồng bạn bị Hoa Phong chỉ một quyền nện chết, thì há mồm kinh hãi, lắp bắp không nói nên lời.

Chuyện này quả thật vượt quá sức tưởng tượng của bọn họ. Võ giả Luyện Mạch hậu kỳ, lại bị một kẻ thấp hơn hai cảnh giới đập chết, cái này không thuộc phạm trù bọn họ có thể suy diễn, dù Lương Quang có chút khinh địch nhưng đối phương nện hắn chỉ một quyền không thể nào chết được. Việc này lý giải kẻ trông như ăn mày trước mặt tuyệt đối khủng bố.

https://thuviensach.vn

- Đám côn trùng các ngươi lên hết một lần đi thôi.

Thổi thổi nắm tay, Hoa Phong đưa ánh mắt miệt thị nhìn mấy tên còn lại.

Bị đối phương khiêu khích nhưng tất cả không ai dám phản bác, nhìn thi thể còn nóng của Lương Quang thì còn kẻ nào dám hé răng.

- Chạy thôi!

Hoa Phong như quái vật, không một ai có can đảm bước lên, cả đám nhìn nhau ra dấu.

Thừa lúc hắn không chú ý tất cả liền bỏ chạy thục mạng, bọn họ phải đem chuyện kinh thiên động địa hôm nay truyền ra ngoài, nếu không mấy đồng môn, lỡ như không may chọc phải sát tinh này, thì quả thật không tốt chút nào.

Cả đám võ giả Luyện Mạch hậu kỳ bị một tên Luyện Mạch sơ kỳ uy hiếp chạy trối chết, chuyện này nếu đồn ra ngoài có lẽ chẳng mấy ai tin, nhưng sự thật thì không đúng là như vậy.

Ngay khi bọn họ bỏ chạy thì đột nhiên tên chạy sau cùng có cảm giác mát lạnh ngay cổ, hắn thấy một người không đầu bộ dạng quen quen, đang lao nhanh về phía trước, đó cũng là hình ảnh cuối cùng hắn được thấy trên thế gian.

Nghe âm thanh trầm đục do thi thể ngã xuống đất vang lên, cả đám đang chạy ngoái đầu lại, lập tức trông thấy một màn kinh hãi, khiến bọn chúng cực kỳ khiếp sợ, tim như muốn rụng ra, tay chân bủn rủn, mặt cắt không giọt máu. Tất cả liền liều mạng thiêu đốt chân khí, chạy nhanh nhất có thể, đối với bọn họ lúc này Hoa Phong chính là nỗi kinh hoàng tột độ.

Vốn bọn họ khi vào bí cảnh liền ở cùng một chỗ, tạo thành đoàn đội liệp sát vài yêu thú cấp thấp, liền nghĩ bí cảnh không có gì nguy hiểm, gặp phải

https://thuviensach.vn

Hắc Thiết Mãng toàn thân đều là bảo vật thì vui sướng không thôi. Nhưng không nghĩ tới kẻ mà bọn họ cho là phế vật lại là một tên biến thái, yêu nghiệt.

Nguyên đám bỏ chạy mỗi người một hướng, Hoa Phong liền sử dụng Tam Biến Kiếm Pháp chém chết một tên, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất tóm gọn một tên. Còn mấy tên khác hắn không quan tâm lắm ruồi bọ mà thôi.

- Đừng giết ta! Ta sẽ đưa ngươi hết bảo vật!

Tên xui xẻo bị bắt lại, sợ xanh mặt, tè cả ra quần, liên tục cầu xin.

- Trả lời ta vài câu hỏi, tha ngươi khỏi chết!

Hoa Phong rất ngán ngẩm mấy loại người như này, sở dĩ hắn chém giết một tên mục đích chính là để uy hiếp. Hắn vô cùng nghi hoặc lai lịch của rắn đen, cho nên bắt một tên tra hỏi, hắn chắc chắn một kiếm bêu đầu đồng bạn, sẽ khiến bọn họ không đánh tự khai.

- Đại hiệp cứ hỏi? Tiểu nhân tuyệt không giấu giếm.

Được Hoa Phong hứa hẹn nhưng thân hình hắn vẫn run rẩy, ai biết sát tinh này có đột nhiên nổi điên hay không. Thi thể không đầu của tên xấu xố kia lẫn Lưu Quang còn rất mới.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Trữ Vật Giới Chỉ

- Ta hỏi ngươi! Con rắn đen này có lai lịch như thế nào?

Hoa Phong miệng khẽ nhếch, nhàn nhạt đưa ra câu hỏi.

- Đây chính là yêu thú cấp một đỉnh phong Hắc Thiết Mãng.

Không hiểu lắm cái từ "rắn đen" từ câu hỏi của Hoa Phong, nhưng tên bị bắt cũng hiểu được hàm ý trong đó.

- Chỉ là tiểu yêu cấp một, nhưng vừa rồi các ngươi có vẻ kích động khi nhìn thấy nó.

Mặc dù không biết yêu thú cấp một là dạng gì, nhưng Hoa Phong cũng ý vị cho rằng chỉ là....tiểu yêu.

Tên đệ tử bị bắt khóe miệng giật giật nhìn Hoa Phong, theo hắn nghĩ tên này đầu óc thật sự có vấn đề. Hắc Thiết Mãng chiều dài mười thước, thân to bằng cột đình mà gọi là "tiểu yêu" thì có gì đó hơi bị nhầm lẫn.

- Hắc Thiết Mãng tuy chỉ là yêu thú cấp một, nhưng là một trong số những yêu thú cực kỳ hiếm thấy, dù có là thời Hoang Cổ.

Nghi hoặc về khả năng đo kích thước của đối phương, nhưng tên kia vẫn không dám không trả lời.

- Nói như vậy chắc hẳn phải có gì đặc biệt?

https://thuviensach.vn

Nội tâm nôn nóng muốn biết, nhưng ngoài miệng, lời nói của Hoa Phong lại có phần hời hợt.

-Hắc Thiết Mãng được cho là quý hiếm, bởi vì toàn thân đều là bảo vật.

Mặc Hoa Phong không thật sự muốn biết, nhưng tên kia vẫn cố gắng giải thích. Đó chính là việc tốt của một kiếm thị uy vừa rồi.

- Nói cụ thể hơn một chút!

Hoa Phong sắc mặt như cũ lạnh nhạt, nhưng không ai biết nội tâm hắn lúc này vui sướng không thôi. Nếu con rắn đen này thật sự là bảo vật thì có thể vận đen của hắn đã được giải trừ. Thành quả đầu tiên đạt được chính là " tiểu yêu" trước mắt.

- Hắc Thiết Mãng mặc dù là yêu thú cấp thấp, nhưng lực phòng ngự hết sức khủng bố.

- Bởi vậy lớp da bên ngoài của nó dùng để chế tạo bảo giáp huyền cấp, nếu lọt vào tay luyện khí sư* thì có mấy thành tỉ lệ tạo ra bảo giáp địa cấp.

- Hơn nữa máu thịt gân cốt của Hắc Thiết Mãng đều là vật đại bổ, trực tiếp ăn vào có tỉ lệ nâng cao lực lượng của võ giả.

Nói đến phần lực lượng tên bị bắt kia, lén nhìn Hoa Phong một cái, sau đó nghĩ đến cái gì vốn đã tim đập chân run lại càng thêm lạnh tóc gáy. Theo hắn suy đoán, phải chăng tên biến thái trước mặt, chính là tác giả tạo nên cái chết của Hắc Thiết Mãng.

Một quyền có thể nện chết Luyện Mạch hậu kỳ, thì không lý do gì không nện chết yêu thú vốn chỉ có sở trường về lực lượng.

Nghe đến con rắn đen mà bản thân cho rằng không có gì tốt lại là thứ vô cùng tốt. Cái gì địa giáp, huyền giáp đều không hiểu, dù vậy Hoa Phong

https://thuviensach.vn

vẫn hết sức kích động, hận không thể đem nó nhanh chóng làm sạch sẽ.

Đang kích động đột nhiên hai mắt hắn nheo lại lộ vẻ nghi hoặc.

- Yêu thú có trọng lượng như này, làm sao có thể mang theo mà không chừa thứ gì?

Hoa Phong tâm trạng có chút buồn bực hỏi tên kia.

Thấy đối phương nheo mắt, tên kia sợ tè ra quần, nhưng rất may cho hắn là hành động đó lẫn câu hỏi kế tiếp, càng chỉ rõ đầu óc đối phương quả thật có vấn đề.

- Hắc Thiết Mãng tuy lớn, nhưng nhiều người lại có thể mang theo.

Dù biết đối phương có hơi bị vấn đề, nhưng thân lâm hiểm cảnh hắn vẫn không dám có chút bất mãn nào.

- Mang theo bằng cách nào, không lẽ chia phần rồi vác đi.

Nghe được câu trả lời Hoa Phong càng khó hiểu nhìn chằm chằm tên kia. Hắn nghĩ rằng trong bí cảnh bảo vật nhiều như lá mùa thu(vậy mà chưa được cái nào) không lý nào lại mang theo một vật cồng kềnh như vậy di chuyển, rất trái lẽ thường, không ai bỏ mặc vô số bảo vật chỉ vì một bảo vật.

- Ách!

Bị đối phương nhìn chằm chằm, mặc dù sợ hãi, nhưng tên kia vẫn tặc lưỡi há mồm. Nếu hắn đoán không sai, tiểu sát tinh trước mặt đầu óc rất bình thường, cái có vấn đề ở đây là dường như không biết gì cả.

- Mỗi một người bên trong bí cảnh đều có túi không gian.

https://thuviensach.vn

- Túi không gian là do các luyện khí sư* dùng tài liệu đặc thù chế luyện. Bên ngoài trông giống túi thơm bình thường, nhưng bên trong là một không gian ba, bốn thước vuông.

- Do đó nếu may mắn tìm được bảo vật, có thể bỏ vào mà không cần phải mang theo.

- Có không gian lớn hơn rất nhiều gọi là túi trữ vật, cao cấp hơn nữa là nhẫn trữ vật, còn gọi là trữ vật giới chỉ.

Mong muốn đối phương tha cho một mạng, tên kia liền cố gắng giải thích, hơn nữa còn đưa ra túi không gian của mình. Quả thật trông rất giống túi thơm mà nữ nhân thường dùng.

Bề ngoài là vậy, nội tâm lại hết sức nghi hoặc tên biến thái như tiểu sát tinh này, làm sao những thứ căn bản như vậy cũng không biết. Trông thần sắc chăm chú lắng nghe của đối phương tuyệt đối không phải giả vờ.

Lần giải thích này của tên kia, Hoa Phong lắng nghe vô cùng chăm chú, hắn biết quá ít về thế giới này. Những thứ như phân cấp yêu thú, phân cấp công pháp võ kỹ, binh khí, với hắn là số không thật tròn.

Suy tư một hồi chợt trong đầu Hoa Phong lóe lên cái gì, hắn liền hỏi tên kia cách sử dụng trữ vật giới chỉ.

- Nói như ngươi, vậy trữ vật giới chỉ như nào sử dụng?

-Nếu nhẫn trữ vật đã có chủ chỉ cần xóa bỏ liên kiết trước đó, tiếp theo nhỏ máu nhận chủ đưa thần thức vào là có thể sử dụng. -Trường hợp vô chủ thì chỉ cần nhỏ máu là được.

Dù không biết đối phương như nào tu luyện đến tận cảnh giới này, nhưng chắc chắn là một kẻ dốt đặc cán mai, cho nên tên kia liền thành thật trả lời.

https://thuviensach.vn

- Được rồi! Ngươi có thể tự do!

Hỏi xong những gì cần hỏi Hoa Phong liền thả đối phương rời đi, hắn nói luôn rất giữ lời.

- Đa tạ! Đa tạ!

Tên kia nghe vậy giống như được đặc xá, trái tim treo cao đã được hạ xuống, liền thở phào nhẹ nhõm. Cảm kích vài câu rồi lập tức bỏ chạy, như chó nhà có tang, phút chốc không còn bóng dáng.

Hắn có cảm giác Hoa Phong nếu không chết yểu, chắc chắn sẽ vô cùng khủng bố, không biết gì đã yêu nghiệt vậy rồi, nếu biết nhiều thêm chút hoặc hiểu rõ tất cả lúc đó thật khó mà tưởng tượng.

Sau khi thả đối phương rời đi, Hoa Phong thò tay vào ngực áo, lôi ra một chiếc hộp nhỏ.

Trước khi tiến vào Thanh Vân tông mẫu thân đã đưa cho hắn một ít đan dược và chiếc hộp nhỏ này, đan dược đã sạch sẽ từ lâu, chỉ còn chiếc hộp không ăn được nên mới còn đến tận bây giờ, về phần ai tặng mẫu thân nói, tới một lúc nào đó hắn ắt sẽ biết.

Mơt hộp ra bên trong là một chiếc nhẫn, chiếc nhẫn không có gì bắt mắt ngoài mấy hoa văn chạm khắc như những chiếc nhẫn thông thường. Hoa Phong lấy nó ra bởi vì hắn suy đoán đây rất có thể là nhẫn trữ vật như lời tên kia vừa nói.

Xem đi xét lại đây hắn là vật vô chủ, Hoa Phong liền cắn tay nhỏ máu, ý định muốn thử xem có phải nhẫn trữ vật hay không.

Nhưng điều khiến Hoa Phong buồn bực đó là hắn cắn mãi mà ngón tay chẳng có chút máu nào, hắn xem phim kiếm hiệp thấy họ cắn tay khá dễ dàng, nhưng xem ra thực tế không đơn giản như vậy.

https://thuviensach.vn

Bất đắc dĩ hắn đành mang Thanh Phong kiếm ra tự cắt tay mình, lần này thì máu thật sự đã xuất hiện. Nhỏ một giọt lên chiếc nhẫn, sau đó vận Thiên Địa Quyết vết thương nhanh chóng lành lại, vết thương nhỏ như này chữa trị thập phần nhanh chóng.

Giọt máu được nhỏ lên chiếc nhẫn lập tức biến mất vô ảnh vô tung, khiến Hoa Phong khá bất ngờ, kinh nhưng không sợ, hắn lập tức phóng xuất thần thức thăm dò. Khi thần thức vừa tiếp xúc chiếc nhẫn đột nhiên ý thức của hắn lọt vào một không gian thật lớn.

- Thật là nhẫn trử vật, Đây ắt hẳn là không gian bên trong.

- hai trăm mét vuông chứ chẳng chơi.

Ý thức bất ngờ lọt vào không gian kỳ lạ, Hoa Phong không những không sợ, ngược lại hét lên đầy kích động.Hắn biết chắc đây chính là nhẫn trữ vật, hơn nữa không gian rất rộng, khoảng hai trăm thước vuông.

-Không gian này nhét vài chục con rắn còn được, một con không ăn thua.

Lẩm bẩm một mình với thứ ngôn ngữ chỉ mình mới hiểu, Hoa Phong vốn đang định thu hồi ý thức trở về thực tại. Bỗng dưng hắn phát hiện trong không gian nhẫn trữ vật phía trong góc, có thêm một cái hộp nhỏ.

Ý nghĩ muốn lấy chiếc hộp vừa lóe lên, Hoa Phong liền giật bắn mình, khi trên tay hắn lúc này chiếc hộp kia không ngờ đã nằm gọn.

Ý thức trở về thực tại, Hoa Phong liền mở chiếc hộp vừa lấy ra. Bên trong không có gì đặc biệt chỉ có mẫu giấy nhỏ ghi vài chữ đơn giản, nhưng lại phát ra khí tức khiến Hoa Phong tâm thần chấn động.

Bị luồng khí tức hù dọa, vốn định vứt mảnh giấy, nhưng khí tức đáng sợ đến nhanh đi cũng nhanh. Đợi tâm thần ổn định Hoa Phong mới tiếp tục mở mảnh giấy ra xem, tâm trạng khá hồi hộp.

https://thuviensach.vn

“Hoa Thiên Phong ta làm người thô lỗ, không có vật gì quý giá làm lễ vật tặng cho hiền chất. Chỉ có chiếc nhẫn nho nhỏ mong hiền chất không chê thúc phụ keo kiệt. Cuối cùng chỉ khuyên hiền chất chăm chỉ tu luyện sớm ngày đạt thành tựu, đem vinh quang về gia tộc.

Hoa Thiên Phong.”

Đọc xong nội dung ghi trên mảnh giấy nhỏ, Hoa Phong tất nhiên hiểu được chiếc nhẫn này do ai tặng hắn. Việc này khiến nội tâm Hoa Phong một mảnh mịt mờ. Rõ ràng thúc phụ rất hay tranh đấu cùng phụ thân. Hơn nữa hắn đi đến thế giới này cũng do Hoa Thiên Phong ngầm bảo Hoa Hùng, kiếm Hoa Phong phế vật ngày trước sinh sự mà ra. Vậy nguyên nhân vì sao lễ vật quý giá này do hắn tặng, đặc biệt hơn nơi nhận không phải từ chính chủ, mà là mẫu thân của mình.

Gọi là quý giá bởi vì theo Hoa Phong suy đoán nhẫn trữ vật không gian rộng như vậy tuyệt không phải thứ mà người thường có được. Vì vậy khiến vô cùng rối loạn.

Thở phào một hơi, chuyện của thế hệ trước cực kỳ khó đoán. Đợi trở về tìm hiểu sau vẫn chưa muộn. Việc cần làm lúc này chính là săn lùng bảo vật, mà trước tiên nhất chính là Hắc Thiết Mãng, còn nữa hai túi không gian của hai tên vừa chém giết vẫn còn.

* Luyện khí sư: ở thế tục được gọi là thợ rèn.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Tao Ngộ Hàn Băng Linh

Hoa Phong nhìn Hắc Thiết Mãng nhíu mày, mặc dù đã có nhẫn trữ vật, nhưng bằng cách nào để đưa con vật khổng lồ vào trong không gian trữ vật mới là khó khăn lớn nhất.

Hắc Thiết Mãng kích thước khủng bố, trong khi nhẫn trữ vật lại vô cùng nhỏ, vẫn biết bên trong nhẫn có không gian rộng lớn, nhưng nếu không biết sử dụng, chẳng khác gì làm cảnh.

Suy nghĩ đủ mọi cách, cuối cùng hắn cũng lý giải được nguyên lý của nhẫn trữ vật.

Lấy vật bên trong ra ngoài chỉ cần một ý niệm, còn đưa vật bên ngoài vào trong phải sử dụng thần thức, dùng thần thức bao phủ hoàn toàn vật cần lấy, khi đó chỉ cần ý niệm khẽ động thì vật đó lập tức được đưa vào.

Nguyên lý sử dụng không gian trữ vật hết sức đơn giản, nhưng với Hoa Phong không biết cũng không có gì kỳ lạ.

Dựa theo cách thức vừa nghĩ ra, Hoa Phong nhẹ nhàng đưa Hắc Thiết Mãng vào không gian trữ vật, thành công thao tác khiến hắn thập phần kích động.

Kế tiếp hắn lục lọi túi không gian của hai người kia, sau khi xóa bỏ thần thức yếu ớt do bọn họ lưu lại, hắn liền đưa thần thức vào dò xét bên trong.

Không gian bên trong đúng như tên kia đã nói, chỉ khoảng ba bốn thước vuông.

https://thuviensach.vn

Nếu mang ra so kích thước thì nhẫn trữ vật của hắn rộng hơn mấy chục lần, nhưng so về độ quý giá thì đối với Hoa Phong, túi trữ vật đắt giá hơn nhiều.

Bởi vì bên trong túi trữ vật có rất nhiều đồ, sau khi loại bỏ những thứ rác rưởi không đáng tiền, cũng còn lại không ít thứ tốt.

Đồ tốt của bọn họ ngoài công pháp võ kỹ ra, còn có năm gốc kỳ hoa dị thảo, năm gốc cây này được đặt trong năm hộp ngọc trong suốt, không biết có công hiệu gì.

Lục soát sạch sẽ Hoa Phong tổng cộng thu được hai bộ công pháp, hai bộ võ kỹ, năm gốc kỳ hoa dị thảo, cùng một quyển kinh thư.

Trên công pháp, võ kỹ đều đề nhân cấp hạ phẩm, thuộc tính hành hỏa và hành thủy. Hoa Phong không biết nhân cấp công pháp là dạng cấp bậc gì, nhưng hai thuộc tính ngũ hành của chúng khiến hắn mừng muốn khóc, công pháp lẫn võ kỹ ngũ hành là thứ hắn đang rất cần, bởi chỉ có công pháp, võ kỹ ngũ hành mới giúp hắn hiểu ngũ hành, từ đó tầng hai Thiên Địa Quyết “mượn ngũ hành” mới có thể thi triển ra.

Về phần năm gốc kỳ hoa dị thảo theo Hoa Phong nghĩ đây ắt hẳn là linh thảo trong truyền thuyết, gọi là trong truyền thuyết bởi hắn chưa bao giờ thấy qua. Năm gốc cây được bao bọc cẩn thận bởi năm hộp ngọc trong suốt, không những vậy, ngoài năm hộp ngọc có chứa đựng linh thảo ra, còn có rất nhiều hộp ngọc bị bỏ trống, không biết chúng có công dụng gì.

Cuối cùng là quyển kinh thư khá dày, Hoa Phong lật trang đầu ý định xem đây là thứ gì, nhưng ngay từ dòng chữ đầu tiên đã khiến hắn thập mừng như điên. Đây là cuốn kinh thư mô tả về, linh thảo, linh dược cùng vô số yếu thú bên trong Hoang Cổ bí cảnh.

Nội dung kinh thư mô tả công năng của mỗi loại linh dược, cùng sự lợi hại của yêu thú lẫn những thứ tốt trên người chúng.

https://thuviensach.vn

Đọc xong kinh thư Hoa Phong liền biết rõ con rắn đen kia đúng là Hắc Thiết Mãng, một trong số ít yêu thú có lực phòng ngự cường đại, ngoài ra những gì tên kia giải thích đều chính xác không sai biệt.

Hiểu rõ sự lợi hại của Hắc Thiết Mãng, Hoa Phong nhìn Thanh Phong kiếm đầy kỳ quái, kèm theo cực độ khiếp sợ. Giờ phút này hắn mới biết được bảo vật thật sự chính là thanh kiếm gỗ gần như vô dụng này.

Theo kinh thư mô tả, Hắc Thiết Mãng dù chỉ là yêu thú cấp một, nhưng nếu võ giả Hồng Mông cảnh gặp phải cũng bất lực, bởi vì năng lực phòng ngự của yêu thú này đạt đến cấp độ khủng khiếp, Hồng Mông cảnh khó có thể tổn thương dù có bảo khí huyền giai.

Bảo khí huyền giai Hoa Phong không biết là gì, nhưng ắt hẳn là thứ không tầm thường, ngay đến cả thứ không tầm thường lẫn sự cường đại của Hồng Mông cảnh cũng không thể làm thương Hắc Thiết Mãng, mà Thanh Phong kiếm lại làm được, đủ để thấy kiếm gỗ này mới đúng là thứ không tầm thường.

Buồn ngủ gặp chiếu manh, đối với kẻ ngèo kiết xác như Hoa Phong thì mấy thứ này quả thật vô giá.

Sau khi xử lý sạch sẽ chiến lợi phẩm vừa đạt được, Hoa Phong liền mang theo kiếm gỗ lên đường, tiếp tục săn lùng bảo vật, đã có kinh thư chỉ dẫn, hắn tư tin bản thân không bỏ sót thứ có lợi.

Đúng như Hoa Phong đã nói, hắn không bỏ sót thứ gì kể cả những gốc thảo dược tầm thường, viết lên cho có trong kinh thư, xem qua kinh thư hắn biết những hộp ngọc trong suốt dùng để cất giữ linh dược, nhằm tránh xói mòn linh khí, bảo quản trong thời gian dài, do đó gặp được gốc dược thảo nào hắn cũng bỏ vào hộp ngọc, sau đó ném vào túi không gian, dự định chất đầy rồi mới tới nhẫn trữ vật.

https://thuviensach.vn

Cứ như vậy đi hết cả nữa ngày, Hoa Phong cũng vơ vét được không ít thảo dược, nhưng khiến hắn không vui đó là không bắt gặp gốc linh thảo nào. Sở dĩ hắn không vui bởi vì một trăm gốc thảo dược cũng không so được một gốc linh thảo thông thường.

Thảo dược thu được không ít, sắp chất đầy hộp ngọc, ngoài mấy gốc linh thảo ban đầu cướp được ra, thì Hoa Phong chưa tìm được thêm bất kỳ gốc nào, tâm trạng không tốt là điều khó tránh.

- Các ngươi nhìn xem bên kia.

- Ha Ha không biết lần này, dê béo hay gầy?

- Bắt hắn lại không phải sẽ biết sao?

Cách Hoa Phong khoảng độ hai trăm thước từ đâu chui ra một đám võ giả, bọn họ nhìn về phía hắn với ánh mắt rất không thiện chí, trong lúc trò chuyện ý đồ không sai biệt, muốn đoạt bảo.

Vận khí Hoa Phong quả thật rất tệ, khi hắn đang tân tân khổ khổ tầm bảo, thì có không ít những kẻ đang đi tầm người.

Tất nhiên nếu Hoa Phong phóng xuất thần thức thì hắn có thể tránh né bất kỳ kẻ nào, nhưng vì không muốn bỏ sót bảo vật, cộng thêm sẽ kinh động đến yêu thú cường đại, cho nên phạm vi thần thức của hắn thu hẹp chỉ độ trăm thước.

Bằng vào sự nhạy cảm của trực giác, Hoa Phong phát hiện có người đánh chủ ý không tốt với mình, cho nên rất nhanh hắn liền phát hiện ra đám võ giả ngoài xa đang hướng bên này đi tới.

Bọn họ cả thảy năm người, hai nam ba nữ, ăn mặc gọn gàng, trên trang phục có ký hiệu, ý chỉ là đệ tử tông môn. Hoa Phong biết chắc đám người này vì hắn mà tới, cảm giác không tốt vừa rồi có lẽ phát ra từ bọn họ.

https://thuviensach.vn

Khi hai bên mặt đối mặt cũng là lúc dương cung bạt kiếm.

- Tiểu tử! Nếu không muốn chết, có bao nhiêu bảo vật giao hết ra đây?

Lên tiếng là nam tử đầu đội thanh quan, tay cầm quạt, bộ dạng cao ráo anh tuấn, nhưng lời nói phát ra tràn đầy âm độc.

- Vị tiểu huynh đệ, ngươi nên biết điều một chút, nghe lời Trương sư huynh, bằng không hậu quả sẽ rất tệ.

Một người trong số hai nữ nhân yểu điệu ra vẻ khuyên giải, ý định đánh phủ đầu không để đối phương có suy nghĩ từ chối. Rất rõ ràng Hoa Phong bị bọn họ xem như con dê, không biết béo hay gầy.

Không nhìn ra Hoa Phong tu vi sâu cạn, nhưng trông bộ dạng như ăn mày của đối phương, bọn họ liền nhận định hắn không phải cường giả mà dùng thuật che dấu tu vi, ý định khiến người khác kiêng kị, nhưng trò trẻ con này bọn họ đã gặp qua không ít.

Trong khi năm người cho rằng Hoa Phong là con mồi, hắn lại đang âm thầm đánh giá bọn họ.

Năm người này đều vận thanh sam, nam tiêu sái xuất trần, nữ mi thanh mục tú, nếu chỉ quan sát sơ qua, rất dễ lầm tưởng là người tốt. Dung nhan hai nữ nhân nếu bình thường sẽ khiến Hoa Phong sáng mắt, nhưng vừa rồi địch ý phát ra từ bọn họ, cho nên hắn không quan tâm quá nhiều.

Cái đáng để Hoa Phong chú ý không phải vẻ bề ngoài tao nhã của bọn họ, hắn để ý chính là tu vi. Hai nữ nhân có tu vi Luyện Mạch hậu kỳ, ba nam nhân còn lại tu vi cao hơn một chút Luyện Mạch đỉnh phong. Tổ hộp như này dưới Hồng Mông cảnh có thể nói là rất mạnh.

Đang lúc thầm đưa ra nhận xét, nghe bọn họ muốn bản thân giao ra bảo vật, với tâm trạng không tốt Hoa Phong càng thêm khó chịu.

https://thuviensach.vn

- Bảo vật thì ta không có! Chỉ có cái này.

- Nếu không chê các ngươi có thể mang đi.

Không vội phát hỏa, Hoa Phong đưa ra Thanh Phong kiếm, mặt không đổi sắc nói.

- Ngươi cho rằng mấy người bọn ta là trẻ lên ba sao?

- Cơ hội đã cho ngươi, nhưng ngươi lại không biết tốt xấu, chết không hết tội.

Nữ nhân lúc đầu khuyên giải tức giận lên tiếng, lời nói hết sức khó nghe, trái ngược hoàn toàn so với vẻ bề ngoài xinh đẹp.

Khi thấy đối phương đưa ra thanh kiếm gỗ, trong suy nghĩ của bọn họ, rõ ràng đang bị khiêu khích. Việc này khiến bọn họ thực sự nổi giận. Hai nữ nhân đã vậy, ba nam nhân sắc mặt càng khó coi, thậm chí trong ánh mắt ẩn ẩn sát khí, chỉ chờ bộc phát.

Ánh mắt không tốt của bọn họ, làm sao Hoa Phong không cảm nhận được, nhưng khiến hắn buồn bực đó là Thanh Phong kiếm đúng là bảo vật vô giá, vậy mà khi đưa ra lại bị cho là khiêu khích.

Sở dĩ nói Thanh Phong kiếm vô giá, bởi thanh kiếm này đã uống một lượng lớn thần binh tinh hoa, đặc biệt hơn còn chém thương Hắc Thiết Mãng, yêu thú được kinh thư đánh giá có lực phòng ngự khủng bố, ngay cả Hồng Mông cảnh cũng khó có thể làm nó trầy da. Nói để thấy Thanh Phong kiếm với vẻ bề ngoài không bắt mắt đáng sợ bực nào.

Bảo vật đưa ra không nhận đã đành, lại còn nói lời khó nghe thậm chí phát ra sát khí, khiến Hoa Phong vô cùng chán gét.

- Chết không hết tội! Cô nương có thể nói ta biết, tại hạ mắc phải tội gì?

https://thuviensach.vn

Không kinh không sợ Hoa Phong bình tĩnh đưa ra câu hỏi, một câu hỏi rất đơn giản, nhưng lại khiến cả đám ngẩn ra, đặc biệt nữ nhân bị chỉ đích danh có chút không biết làm sao.

- Tội của ngươi rất nhiều!

- Nhưng tội đáng chết chính là không biết tốt xấu, khinh nhờn cường giả

Một nam nhân tay cầm trường kiếm, sắc mặt âm trầm đáp. Hắn rất không muốn tranh cãi với phế vật trước mắt. Nhưng vì mặt mũi cắn răng trả lời, hàm nghĩa phán định tội tử cho đối phương.

- Ha Ha! Con mẹ nó! mấy con chó ghẻ cũng tự xưng cường giả!

Nghe đối đối phương tự xưng cường giả, Hoa Phong liền ôm bụng cười to. Điệu cười cộng thêm bộ dạng lôi thôi của hắn, quả thật khiến người tức điên.

- Chết!

Đang khi Hoa Phong cười sung sướng, thì đám người đối diện mặt đều đen lại, cực kỳ tức giận. Nam nhân tự cho mình cường giả, không thể áp chế trực tiếp ra tay.

Nam nhân xuất kiếm không hoa mĩ kỹ xảo nhưng bù lại tốc độ cực nhanh. Ý định đánh nhanh diệt gọn, bởi vì bộ dạng Hoa Phong lúc này rất vô sỉ, phải chém chết ngay để không bị hắn làm cho tức chết.

Mũi kiếm mang theo nộ khí lẫn sát khí, hướng yết hầu Hoa Phong đâm tới.

Đối phương xuất kỳ bất ý ra tay, hơn nữa lấy nhanh làm chủ, Hoa Phong mặc dù đang cười không thấy mặt trời, nhưng vẫn hữu kinh vô hiểm tránh thoát một kiếm chí mạng.

https://thuviensach.vn

-Hả?

Bốn người còn lại vốn nghĩ tiểu tử vô sỉ sẽ chết rất nhanh, cho nên khi Hoa Phong thành công tránh thoát mũi kiếm rét lạnh, thì hết sức kinh ngạc.

- Giỏi cho phế vật! Nhưng hôm nay ngươi chết chắc rồi.

Công kích không trúng mục tiêu, khiến tên kia càng thêm điên tiết. Lập tức xuất kiếm thứ hai.

Lần này trên thân kiếm được bao phủ bởi ngọn lửa màu xanh một tấc. Mũi kiếm ngọn lửa phun ra hai thước, khiến nhiệt độ xung quanh đột nhiên hạ thấp, rồi tăng cao một cách kỳ lạ.

- Được chết dưới Băng Hỏa Kiếm Pháp là vinh hạnh cho ngươi!

Nam nhân nhe răng gian ác, nói là vinh hạnh nhưng lại cực kỳ tà ác.

Địch nhân nêu bị Băng Hỏa Kiếm Pháp đả thương, không lập tức chết đi, mà bị thuộc tính nóng lạnh của kiếm pháp hành hạ sống không bằng chết.

- Lam sư huynh! không thể cho hắn chết dễ dàng như vậy được.

Nữ nhân từ đầu tới cuối luôn im lặng đột nhiên la lớn, nàng cho rằng tên vô sỉ chết vì kiếm chiêu này còn quá nhẹ, cho nên nàng muốn hắn còn hấp hối sau đó mới cho chết từ từ. Khỏi phải nói nữ nhân này vô cùng âm độc.

- Ta thấy hắn nói rất đúng, một đám phế vật cũng dám tự xưng cường giả.

Đang khi Hoa Phong chuẩn bị đối phó băng hỏa kiếm, bất ngờ xung quanh xuất hiện cơn gió nhẹ, ngay lập tức ngọn lửa màu xanh trên kiếm của Lam sư huynh gì gì đó đột nhiên biến mất. Không những vậy vẻ mặt tà ác bỗng dưng trắng bệch, miệng không ngừng thổ huyết, hoảng sợ lui lại phía sau.

https://thuviensach.vn

Kèm theo chuyển biến bất ngờ là giọng nói một nữ nhân.

- Ngươi là ai? Chuyện của đệ tử Thanh Nguyên tông cũng dám xen vào.

Vị Trương sư huynh híp mắt nhìn nữ tử vừa tới, mặc dù hết sức kiêng kỵ nhưng cũng mạnh miệng chất vấn. Chất vấn trong bộ dạng thất thần.

Đám đệ tử Thanh Nguyên tông không biết nữ tử này là ai, Hoa Phong lại không lạ lẫm gì.

Nữ nhân này mang khăn che mặt, một thân bạch y như tuyết, khí chất lãnh diễm, tu vi sâu không thể lường. Nàng chính là một trong thập đại thiên tài trẻ tuổi Hoàng Dương đế quốc, Hàn tiên tử.

Bị Trương sư huynh chất vấn nhưng Hàn tiên tử khinh thường trả lời, khẽ đưa ánh mắt hiếu kỳ nhìn Hoa Phong. Từ khi bọn họ dương cung bạt kiếm nàng cũng ở rất gần, vốn định bỏ đi, nhưng không hiểu sao lại đứng một bên quan sát. Đến khi nghe Hoa Phong mắng người, nội tâm nàng chấn động mãnh liệt, do đó mới chủ động xen vào.

Đây là lần đầu tiên một nam nhân cho nàng cảm giác thú vị, cũng vì sự thú vị này cho nên nàng mới tiện tay giúp hắn. Không phải nàng thú vị sự dũng cảm khi đối mặt kẻ mạnh của hắn, mà tò mò thứ ngôn ngữ hắn mắng người vừa rồi. Thứ ngôn ngữ đã rất lâu nàng không nghe thấy.

Là một người không muốn tiếp xúc với ngoại nhân, nhưng hôm nay nàng rất muốn biết nam nhân trước mặt học mấy câu này từ đâu. Nàng không nghĩ tới vì " không hiểu sao đứng lại quan sát" âu cũng là định mệnh.

- Thôi xong!

Bị Hàn tiên tử nhìn "liếc" qua, Hoa Phong lông tóc dựng đứng, hắn nghĩ nàng dường như phát hiện ra cái gì, kinh sợ không thôi. Đối mặt cường giả như này hắn không có lòng tin vào bản thân cho lắm.

https://thuviensach.vn

- Thanh Nguyên tông không ngờ dạy ra đám rác rưởi ỷ đông hiếp yếu như các ngươi.

Dù rất muốn hỏi Hoa Phong học ngôn ngữ này từ đâu, nhưng như vậy rất mất hình tượng, cho nên Hàn tiên tử quay sang đám đệ tử Thanh Nguyên tông.

- Đừng nghĩ bản thân tu vi mạnh mẽ, rồi có quyền nhục mạ tông môn người khác.

- Thanh Nguyên tông không phải thứ yêu nữ như ngươi có thể xúc phạm.

Trương sư huynh bị người đem tông môn ra mắng vô cùng tức giận, dù vậy cũng chỉ ngậm bồ hòn phản bác. Đối phương tuyệt đối có tu vi Hồng Mông cảnh, cho hắn trăm lá gan cũng không dám vọng động.

- Nhân lúc ta không muốn giết người! mau cút! Nếu không phục, có thể ở lại.

Hàn tiên tử thần sắc băng lãnh, hời hợt nói. Với nàng đám ruồi bọ không đáng để ra tay, nhưng nếu không biết điều, mọi chuyện sẽ khác.

- Ngươi!

Trương sư huynh trán nổi gân xanh tức muốn thổ huyết, lại không thể làm gì cho nên nhanh chóng bỏ đi như chó cụp đuôi, trước khi rời đi nhìn chằm chằm Hoa Phong đầy oán độc. Hắn đủ lý trí để không chọc giận yêu nữ lãnh diễm có phần mê người này, nhưng tiểu tử vô sỉ lại bị hắn thầm ghi nhớ. Hắn không hề biết rằng sự xuất bất ngờ của Hàn tiên tử đã cứu năm mạng người bọn hắn.

- Ngươi đứng lại!

https://thuviensach.vn

Khi đám đệ tử Thanh Nguyên tông hậm hực rời đi, Hoa Phong cũng nhân cơ hội lén lút bỏ trốn. Hành động có phần kỳ lạ của hắn, làm sao qua mắt cường giả như Hàn tiên tử.

- Cô nương gọi ta?

Bị bắt quả tang Hoa Phong có khổ không thể nói, đành thành thật quay lại, giả bộ hỏi.

- Ngươi tên gì?

Hàn tiên tử không trả lời câu hỏi của Hoa Phong mà bất ngờ hỏi danh tính của hắn.

Vốn nàng không định muốn hỏi, nhưng kỳ quái lại vô tình buột miệng, lần đầu tiên hỏi danh tính một nam nhân, việc này khiến một người vốn tâm tình bất biến như Hàn tiên tử cũng cảm thấy mặt mày nóng ran, hai má ửng hồng. Nàng vốn xinh đẹp tuyệt luân, lại càng thêm kinh diễm

Nhưng may mắn nàng đeo khăn che mặt, nếu không một màn rung động nhân tâm, khó thoát khỏi ánh mắt nam nhân trước mặt.

- Hoa Phong!

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Hứa Du

Hoa Phong vẻ ngoài bình tĩnh, nhưng nội tâm đang cảm thấy có gì đó không phù hợp. Theo những gì hắn biết thì Hàn tiên tử tuy xinh đẹp tuyệt mỹ, nhưng lại hết sức lãnh diễm. Đặc biệt, nàng cực ghét nam nhân, hôm nay không hiểu vì lý do gì đột nhiên hỏi danh tính bản thân, khiến Hoa Phong có chút được sủng mà kinh.

- Tại hạ đã báo danh tính! Vậy cho hỏi cô nương đây là?

Không hiểu cũng không cần hiểu, mỹ nhân trước mặt dù rất nguy hiểm nhưng Hoa Phong dường như không biết sợ, bèn hỏi danh tính đối phương, hắn có ý định gì không ai biết.

- Ta!

Nghe Hoa Phong hỏi ngược trở lại, Hàn tiên tử có chút không biết làm sao, khuôn mặt đỏ ửng, tim đập nhanh hơn bình thường, miệng ấp a ấp úng. Cảnh tượng vô cùng kỳ lạ. Nói là kỳ lạ bởi vì đã bao giờ Hàn tiên tử bối rối như này trước ngoại nhân, một người được tất cả cho rằng, không cảm xúc, lại có bộ dạng này đặc biệt còn trước một nam nhân xa lạ, chính nàng cũng không hiểu nguyên nhân.

- Ta còn có việc!

Đang lúc Hoa Phong chờ đợi Hàn tiên tử trả lời, bất ngờ nàng bỏ lại cho hắn một câu, rồi nhanh chóng biến mất.

- Ách!

https://thuviensach.vn

Hành động của Hàn tiên tử khiến Hoa Phong ngẩn ra, nội tâm nghi hoặc vạn phần. Hoa Phong không biết giờ phút này Hàn tiên tử xinh đẹp lạnh lùng, cũng đang khó hiểu với chính bản thân mình, đối diện với nam nhân có bề ngoài nhếch nhác kia, nội tâm nàng không một chút bình tĩnh, nàng không đủ dũng khí hỏi chuyện mình muốn biết. Đối với nàng tình huống như này chưa từng xảy ra, rất kỳ quái. Trực giác cho nàng biết, chỉ cần kiên nhẫn chút thôi, sẽ có chuyện khó tin xảy ra. Nhưng nội tâm bối rối, khiến nàng không đủ can đảm đứng lại dù chỉ một khắc.

Có chút tiếc nuối nhưng Hoa Phong lại thở phào, đứng cạnh nữ nhân này tạo cho hắn cảm giác áp bách, theo hắn tốt nhất nên tránh xa một chút.

Không còn chuyện gì Hoa Phong tiếp tục hành trình tầm bảo. Vận khí Hoa Phong rất không tốt, đi thêm nữa ngày cũng không bắt gặp gốc linh thảo nào, khiến hắn liên tục chửi ầm lên.

Không gian bí cảnh chẳng phân chia ngày đêm, Hoa Phong không biết hắn đã vào đây bao lâu rồi, trong những ngày này thỉnh thoảng hắn gặp phải yêu thú công kích, nhưng chúng quá yếu trước sự biến thái của hắn, cuối cùng bất đắc dĩ làm thức ăn cho hắn.

Đang lúc Hoa Phong buồn bực rốt cuộc cũng xuất hiện thứ khiến hắn dừng chân.

Phía trước khoảng hai trăm thước, có rất đông võ giả tụ tập, đáng nói hơn bọn họ dường như không phải lập đội đi cướp, mà có thứ gì đó khiến bọn họ chú ý. Không những vậy võ giả tu tập ngày càng đông, chuyện lạ như này khiến Hoa Phong có chút hiếu kỳ, hắn cũng tiến lại gần xem thử.

Võ giả tu tập lại đây đã hơn hai trăm người tất cả tu vi không dưới Luyện Mạch hậu kỳ, nhưng không xuất hiện cường giả Hồng Mông cảnh, do vậy Hoa Phong không cố kỵ phóng xuất thần thức dò xét, hắn muốn biết thứ gì có thể làm kinh động nhiều người như vậy.

https://thuviensach.vn

Thần thức vừa phóng ra, đập vào mắt Hoa Phong là tấm bia đá, có ghi chữ chằng chịt. Tấm bia không lớn lắm, nhưng chữ khắc trên đó lại rất nhiều, nếu không tinh mắt cực khó mà đọc được nội dung.

Đọc hết chữ viết trên bia đá, Hoa Phong đại khái hiểu ra vấn đề.Nội dung trên bia đá viết: Hoang Cổ bí cảnh tổng cộng có bốn khu vực.

Khu vực thứ nhất hay còn gọi là khu an toàn, nơi đây bảo vật ít ỏi, nhưng không mấy nguy hiểm, võ giả năng lực không đủ, có thể suy xét ở lại, tránh mất mạng vô ích.

Khu vực thứ hai có tên gọi khác" vườn linh dược". Ở khu vực này kỳ hoa dị thảo nhiều vô số, nhưng đi kèm với đó cũng có rất nhiều yêu thú cường đại, cấp độ nguy hiểm đối với võ giả Luyện Mạch kỳ, tỉ lệ một trăm trên một (một trăm sống một). Về phần Hồng Mông cảnh nguy hiểm không đáng kể.

Khu vực thứ ba" làng di tích". khu vực thứ ba là nơi có rất nhiều động phủ của các cường giả thời thái cổ lưu lại, bên trong có chứa đựng vô số truyền thừa.

Truyền thừa của đại năng thái cổ, nghe thôi đã thấy phấn khích, nhưng cấp độ nguy hiểm cực kỳ khủng bố. Võ giả đi vào không phân biệt cảnh giới, một ngàn chưa chắc trở ra được một, quá đáng sợ.

Khu vực thứ tư cũng là khu vực cuối cùng, khu vực này hết sức bí mật. mức độ nguy hiểm vô cùng khủng khiếp khiến ai đọc qua cũng cảm thấy ớn lạnh. Tuyệt diệt (chết sạch).

Tấm bia đá này do các tiền bối trước đây lập nên, qua không biết bao nhiêu ức vạn năm đúc kết mà thành. Tính chính xác gần như hoàn hảo, nói gần như hoàn hảo, mà không phải hoàn hảo là vì khu vực thứ tư chưa hẳn tuyệt diệt.

https://thuviensach.vn

Thu hồi thần thức, Hoa Phong rốt cuộc hiểu được, không phải vận khí hắn không tốt mà là khu vực hắn đang đứng là khu an toàn, đồng nghĩa rất ít bảo vật.

Không suy nghĩ quá nhiều, Hoa Phong tách khỏi đám đông tiến về phía trước, theo ghi chép vừa rồi, chỉ cần bước qua bia đá là chính thức tiến vào vườn linh dược.

Không ít võ giả cũng làm như hắn, nhưng đại đa số chỉ trơ mắt đứng nhìn, con số tử vong khủng khiếp kia khiến bọn thực sự chùn chân. Ôm tâm lý, bảo vật phải có mạng để hưởng, cho nên phần đông võ giả chọn ở lại.

...

Nơi này chính là vườn linh dược như ghi chép trên bia đá, cũng giống như ban đầu tiến vào bí cảnh, Hoa Phong bị ném đến nơi nào đó rất xa, xung quanh không bóng người.

Khu vực này là một bình nguyên, nhưng cũng không ít cổ thụ chọc trời, không khác bao nhiêu so với khu an toàn trước đó, nhưng đối với Hoa Phong cái khác biệt lớn nhất, đó là hắn đã trông thấy một gốc linh dược.

Không cần di chuyển, không mỏi mắt tìm kiếm, vườn linh dược đúng như tên gọi, chỉ liếc sơ một cái, liền bắt gặp linh dược, khiến Hoa Phong chấn động.

Linh dược trước mắt là gốc cây cao ba tấc, bảy bông hoa bảy màu sắc, trông vô cùng bắt mắt.

Trong kinh thư gọi nó là Thất Thải Linh Hoa. Thất Thải Linh Hoa là một loại linh dược quý hiếm, Thất Thải Linh Hoa dùng chữa trị thương tổn linh hồn, làm tăng trưởng tu vi linh hồn của võ giả. Linh hoa sinh trưởng chậm chạp, một ngàn năm cao một tấc, chỉ một tấc như vậy đã vô cùng khó tìm.

https://thuviensach.vn

Đằng này ở đây, cây cao ba tấc, nghĩa là linh hoa có tuổi thọ ba ngàn năm, quý hiếm trong quý hiếm.

Nhìn chằm chằm cây hoa bảy màu, Hoa Phong rất muốn nhanh chóng nhổ tận gốc rễ, nhưng theo hắn biết thường thì mỗi một gốc linh dược đều được canh chừng bởi yêu thú cường đại.

Khu vực này tạo cho Hoa Phong áp lực rất lớn, cho nên hắn không dám vọng động. Sau một hồi dò xét, Hoa Phong tâm tình kích động, bởi vì xung quanh phạm vi năm dặm không thấy bóng dáng yêu thú nào, đặc biệt Thất Thải Linh Hoa được kinh thư cho là quý hiếm, nhiều như cỏ dại, khiến Hoa Phong không thể tin nổi, thậm chí có chút sợ.

Mặc dù nghi hoặc nhưng Hoa Phong không hề chậm trễ, nhanh chóng nhổ sạch sẽ đám linh hoa " quý hiếm".

Sau khi nhổ sạch hơn ngàn gốc linh hoa, tâm tình Hoa Phong tốt lên vô số lần, trông qua ngó lại, hắn quyết định thẳng phía trước đi tới.

Đi hơn nữa ngày không gặp dù chỉ là cái bóng yêu thú, không gặp yêu thú, linh dược như nấm sau mưa, Hoa Phong không chê nhiều mà bỏ sót.

Vô Ưu Linh Quả, Tam Nguyên Thảo, Tích Địch Thảo.. Vv tất cả đều là của hiếm trên đại lục Thiên Không,giờ phút này đang chất đống trong nhẫn trữ vật, Hoa Phong hận không thể kêu cha gọi mẹ vì phấn khích.

- Có phải ngươi đang cảm thấy kỳ lạ, khi xung quanh không một bóng dáng yêu thú?

Niềm vui ngắn chẳng tày gang, vào lúc phấn khích nhất thì Hoa Phong đã gặp phải vật cản lớn nhất, nguy hiểm nhất từ khi hắn đặt chân lên thế giới này. Thập đại thiên tài trẻ tuổi Hoàng Dương đế quốc, Thiên Lan Song Hiệp, Hứa Du.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Địch Nhân Rất Mạnh

- Hứa Du!

Trông thấy kẻ vừa lên tiếng, Hoa Phong tâm thần chấn động, kinh sợ không thôi.

Gặp phải Hứa Du một trong thập đại thiên tài, Hoa Phong hận không thể quay đầu bỏ chạy, nhưng hắn biết tốc độ đối phương nhanh hơn hắn rất nhiều. Võ giả Hồng Mông cảnh có thể lăng không phi hành, mà Hứa Du trước mặt lại là cảnh giới đó, do vậy hắn có chạy trời cũng không khỏi nắng.

- Ngươi biết ta?

Biểu tình khó coi trên khuôn mặt đối phương, cùng với ánh mắt sợ sệt khi đối mặt, Hứa Du liền đoán, phế vật trước mắt dường như nhận biết hắn. Cũng phải thôi, Hứa Du hắn, đại danh đỉnh đỉnh, được người biết tới cũng không quá khó hiểu.

- Biết ngươi thì đã sao? Ngươi bỏ qua sao?

Mặc dù cảm nhận được áp lực khủng bố phát ra từ đối phương, nhưng Hoa Phong cũng không phải quá sợ hãi, lời nói ra hết sức bình tĩnh.

- Dám trộm linh dược của bổn công tử, chết không hết tội!

Hứa Du sắc mặt âm trầm, lời nói ra không chừa đường sống. Trông biểu tình kinh hãi của đối phương, hiển nhiên hắn cho rằng rốt cuộc cũng chỉ là

https://thuviensach.vn

phế vật.

Nhưng đột nhiên nghĩ đến cái gì, Hứa Du miệng khẽ nhếch, ánh mắt nhìn Hoa Phong như kiến hôi, nói tiếp.

- Tội của ngươi đáng chết vạn lần, nhưng Hứa Du ta chưa tuyệt đường sống của bất kỳ ai.

- Hiện tại liền cho ngươi cơ hội, lập công chuộc tội, nếu làm tốt, khiến ta cảm thấy hài lòng, không những giữ được mạng, lại còn có thưởng.

Chỉ một tên khất cái rác rưởi, cũng dám trộm linh dược của mình, khiến Hứa Du hết sức tức giận. Đoán chừng hắn đã xem Hoa Phong là người chết, nhưng không biết nguyên nhân vì lý do gì lại cho đối phương cơ hội.

- Ngươi thật sự có lòng tốt như vậy?

Hoa Phong nội tâm nghi hoặc, bèn hỏi lại. Hiện tại hắn rốt cuộc hiểu được nguyên nhân do đâu, xung quanh phạm vi hơn hai mươi dặm không xuất hiện yêu thú, tất cả là do tên Hứa Du này.

Vườn linh dược đối với võ giả Luyện Mạch kỳ độ nguy hiểm cực cao, nhưng chẳng khác nào công viên của cường giả Hồng Mông cảnh. Yêu thú ở khu vực này đa phần đều có cảnh giới ngang ngửa Luyện Mạch kỳ, tất nhiên những yêu thú như vậy đứng trước Hồng Mông cảnh chẳng khác nào kiến hôi.

Hoa Phong suy đoán vì muốn độc chiếm khu vực này, cho nên Hứa Du liền đuổi sạch yêu thú, với cảnh giới như hắn chỉ cần phát ra khí thế, đủ khiến đám yêu thú run rẩy, do đó không khó khăn lắm đã đuổi đi sạch sẽ.

Vốn nghĩ rằng bản thân hoàn toàn độc chiếm, nhưng không ngờ Hoa Phong xuất hiện, nhổ tận gốc rễ toàn bộ linh dược, hành động này không khiến hắn bị đối phương một chưởng đập chết xem ra đã là vạn hạnh.

https://thuviensach.vn

Nhưng như vậy mà cho rằng đối phương bộc phát thiện tâm, Hoa Phong thập phần không tin tưởng.

- Bản công tử nói luôn giữ lời!

Hứa Du biểu tình vẫn mang theo khinh miệt nói.

- Như vậy Hứa công tử cần tại hạ làm chuyện gì?

Hoa Phong bán tín bán nghi, hắn chắc chắn đối phương lợi dụng hắn làm việc gì đó, cho nên không vòng vo mà đi luôn vào vấn đề. Có cơ hội để tránh một trận chiến, hắn tuyệt đối không bỏ qua, địch nhân rất mạnh, hắn không nắm chắc dù chỉ nửa phần thắng.

- Người thông minh thường sống rất lâu!

Bất ngờ trước câu hỏi của Hoa Phong, Hứa Du cảm thấy tên phế vật này vẫn còn có chút hiểu chuyện liền tán thưởng, nhưng trong mắt hắn phế vật mãi là phế vật.

- Tổng cộng có ba điều kiện:

- Thứ nhất, giao hết toàn bộ những thứ có giá trị trên người ra đây.

- Thứ hai thu thập hết linh dược xung quanh phạm vi hai mươi dặm cho bổn công tử.

- Thứ ba, thấy ngươi có chút thông minh, như vậy làm con chó bên cạnh bổn công tử, trung thành với chủ nhân nhất định không bị bạc đãi.

- Đây là ba điều kiện bắt buộc, sau này có thêm cái khác hay không còn chưa biết.

Hứa Du ánh mắt từ trên cao nhìn xuống, đưa ra một loạt ba điều kiện, còn là bắt buộc. Hắn cho rằng đối phương dù muốn hay không cũng phải

https://thuviensach.vn

đồng ý, bởi vì không đồng ý chính là chết.

- Ba điều kiện chó má, đem về nói mẹ ngươi đi mà làm.

- Nói cho con côn trùng ngươi biết, muốn chiến thì lại đây, còn muốn ông đây thực hiện ba điều kiện con mẹ nó.

Hứa Du vừa dứt lời Hoa Phong ngay lập tức không kiêng kỵ, chửi ầm lên, hơn nữa sau câu nói cuối cùng hắn còn phun nước miếng, hành động rất không giống ai.

Với rất nhiều người suy nghĩ này chắc chắn không sai, nhưng với Hoa Phong là tuyệt đối không thể chấp nhận.Dù rất không muốn đánh một trận, nhưng mấy điều kiện đối phương đưa ra, bắt trẻ con làm còn chưa hẳn được, huống gì Hoa Phong hắn, một kẻ mang tham vọng tranh hơn thua cùng thiên địa, thì không lý nào lại cuối đầu chịu nhục.

Nếu làm theo ý đối phương không bằng bảo hắn đi chết, nghe còn có vài phần hợp lý. Đã như vậy chi bằng đánh một trận, hắn cũng muốn xem thử, cảnh giới Hồng Mông mạnh cỡ nào.

- Ngươi...muốn...chết!

Hứa Du sắc mặt đen lại, miệng gằn từng chữ, hiển nhiên cực kỳ tức giận, hắn chưa kịp nghĩ sẽ hành hạ tên ăn mày này, như thế nào mới tốt. Không ngờ đối phương lại nhanh chóng trở mặt. Hành động của Hoa Phong theo hắn thấy chẳng khác nào tự tìm chết.

Một người luôn tự xưng mình là " bản công tử" như Hứa Du, đã bao giờ bị người mắng là "côn trùng" khó nghe như vậy, mắng thì cũng thôi, lại còn phun thứ mất vệ sinh kia nữa, hắn chưa từng gặp qua kẻ nào vô sỉ đến đáng hận như này.

https://thuviensach.vn

Vừa rồi cảm giác đối phương sợ sệt khiến hắn thích thú bao nhiêu, thì bộ dạng hèn mọn lúc này khiến hắn phẫn nộ bấy nhiêu.

- Chết em gái ngươi à!

Đối diện Hứa Du sắc mặt đã vô cùng khó coi, nhưng Hoa Phong dường như vẫn chưa nhận ra điều đó, miệng tiếp tục phun ra những lời lẽ đầy thô tục.

Ở hắn xem ra đám võ giả ở thế giới này, gặp tên nào cũng coi hắn như miếng đậu hũ, đập nhẹ thì nát, sự thật nào dễ dàng như vậy. Tên trước mặt có thể gói gọn hai từ " rất mạnh". Nhưng không phải là không thể chiến một trận.

- Trời tạo nghiệt thì có thể sống, tự tạo nghiệt không thể nào sống.

- Ta sẽ khiến ngươi hối hận khi sinh ra trên đời này.

Hứa Du thật sự động sát tâm, hơn nữa không dơn giản chém giết cho xong, dụng ý trong lời nói đã rất rõ ràng, hắn muốn Hoa Phong sống không bằng chết.

- Nói cho ngươi biết, từ lúc vào bí cảnh, có ít nhất hai người như ngươi, gặp ta liền nói câu này, nhưng một tên trong số đó bất đắc dĩ đã làm bạn với đại địa.

-Cho nên, tục ngữ có câu. Côn trùng dù mạnh miệng, cũng chỉ là côn trùng miệng mạnh.Kêu khóc, chỉ để người ta dễ dàng tìm thấy, rồi đập chết!*

Không tiếp tục phun ra mấy câu từ thô bỉ, nhưng lời Hoa Phong phát ra đã chính thức kết thúc cuộc khẩu chiến.

- Để bản công tử xem ngươi có mấy phần bổn sự!

https://thuviensach.vn

Lời vừa dứt Hứa Du liền cách không vỗ một chưởng về phía Hoa Phong. Sở dĩ hắn không vội xuất thủ là vì không nhìn ra đối phương tu vi sâu cạn, nhưng cuối cùng cũng không nhịn nổi, đối phương quá vô sỉ.

Hồng Mông cảnh chân khí đã có thể cách không đả thương địch nhân, cộng thêm việc thông hiểu ý cảnh thiên địa, do đó khi xuất thủ không cần phải áp sát.

Hứa Du là cường giả trình độ này, cho nên khi hắn ra tay, chân khí liền ngưng tụ thành đại thủ* che trời phủ đất, từ trên cao chụp xuống Hoa Phong phía dưới.

Chưởng kình không hẹn mà đến, đột nhiên xuất hiện ngay trên đỉnh đầu, khí thế áp bách phát ra do chênh lệch quá xa về cảnh giới khiến Hoa Phong muốn động đậy cũng thập phần gian nan. Đang khi hắn không biết làm cách nào ứng phó thì..

- Ầm!

Chưởng kình do Hứa Du phóng xuất chân khí ngưng tụ mà thành, nhanh chóng đập xuống, tạo ra thanh âm nổ lớn chấn động đại địa. Khủng khiếp hơn, sau khi chưởng kình tiêu thất nới va chạm liền in hình bàn tay thật lớn, nhưng cái đáng chú ý Hoa Phong không bị đập thành thịt nát, như trong tưởng tượng. Bởi vì lúc này hắn đang trong tình trạng vô cùng chật vật, đầu đầy bụi đất, đứng ngay kẻ hở giữa hai ngón tay đại thủ nơi mặt đất. Hóa ra vào lúc ngàn cân treo sợi tóc Hoa Phong hữu kinh vô hiểm, tránh thoát một kích trí mạng.

- Luyện Mạch sơ kỳ!

Một chưởng không đập chết đối phương không khiến Hứa Du chấn động, cái chấn động đó là cuối cùng hắn cũng nhìn ra tu vi tên chết tiệt này, không ngờ chỉ là con kiến Luyện Mạch sơ kỳ, chuyện này rất khó chấp nhận.

https://thuviensach.vn

Không nhìn thấu tu vi, vốn nghĩ đối phương cùng cảnh giới cho nên Hứa Du cò vài phần kiêng kỵ, nhưng không nghĩ tới kẻ mà hắn cho rằng ngang hàng, lại chỉ là con kiến Luyện Mạch kỳ, đối với Hứa Du đây mới chính là sự sỉ nhục lớn nhất.

Từ khi nào đám rác rưởi Luyện Mạch kỳ lại xuất hiện tên đáng hận như vậy.

- Tốt! Vô cùng tốt!

Hứa Du nghiến răng nghiến lợi, phun ra vài chữ, hắn đã xem Hoa Phong là người chết.

Lời vừa dứt không để đối phương kịp nói gì, Hứa Du tiếp tục xuất thủ. Lần này hắn không hời hợt cách không ra tay, mà sử dụng binh khí.

Binh khí hắn sử dụng là chiết phiến. Chiết phiến được chân khí hùng hậu của Hứa Du gia trì, lập tức phát ra kình phong, khí thế vô cùng khủng bố.

- Tật Phong Đoạt Mạng! chết cho ta!

Hứa Du gằn giọng, quét một quạt về phía Hoa Phong đối diện.

Hứa Du vừa xuất chiêu, kình phong lập tức biến thành đao phong, cực kỳ kinh người. Đao phong sắc bén như muốn cắt nát mọi chướng ngại, nhắm Hoa Phong mà tới.

Tâm thần Hoa Phong lúc này hết sức ngưng trọng, trong mắt hắn chỉ có một duy nhất luồng đao phong trước mắt. Hắn biết rất rõ chỉ cần sơ xuất một chút, cũng đủ vạn kiếp bất phục. Cho nên không thốt ra dù chỉ một lời, trước câu nói có phần khinh miệt vừa rồi, phát ra từ Hứa Du.

Đao phong lao đi như điện xẹt, tốc độ vô cùng khủng bố, khoảng cách hai người không quá xa, cỡ hai mươi thước, do đó công kích rất nhanh đã

https://thuviensach.vn

ập tới.

Tinh thần tập trung cao độ, điều động ba luồng chân khí, Hoa Phong bổ ra một kiếm, chính diện ngạnh kháng đao phong.

Hai bên va chạm, Hoa Phong bị đánh bay miệng phun máu tươi, nhưng đao phong cũng tiêu thất vào thiên địa.

- Làm sao có thể?

Hứa Du kinh hãi thốt lên, không ngờ đối phương dám ngạnh kháng chiêu thức của mình, đã vậy còn không chết. Điều này quá khó tin.

- Không gì là không thể!

Mặc dù ngạnh kháng khiến đao phong tiêu thất, nhưng Hoa Phong bị thương không nhẹ, miệng không ngừng thổ huyết. Trông thấy dáng vẻ kinh ngạc của đối phương miệng hắn khẽ nhếch đầy khinh thường, bề ngoài khinh thường là vậy, nhưng bên trong nội tâm ngưng trọng vô cùng. Địch nhân mạnh vượt xa sức tưởng tượng, chỉ lần giao thủ vừa rồi, hắn chắc chắn hôm nay khó thoát kiếp nạn. Bởi vì đối phương chưa xuất hết toàn lực, chưa xuất hết lực hắn đã thê thảm như vậy nếu toàn lực ứng phó đến lúc đó thật sự rất không ổn.

Nhưng dù có không ổn cũng không còn đường nào khác, đắc tội đã đắc rồi, chạy không chạy được, đã vậy dù thân tử đạo tiêu cũng phải kéo đối phương theo cùng.

Hai tay nắm chặt Hoa Phong đã mang tâm thế liều mạng, mà một khi kẻ biến thái như hắn thật sự liều mạng diễn biến luôn rất khó lường.

* Tục ngữ này không có thật.

* Đại thủ: bàn tay lớn.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Đảo Lộn Lý Thuyết Lẫn Thực Tế

- Không gì là không thể sao?

Một kích không chém giết được đối phương, hơn nữa có vẻ như bị khinh thường, Hứa Du giận tím mặt.

- Nếu ngươi cho rằng ta chỉ bấy nhiêu bản lĩnh, thì không xứng đáng được sống.

Hứa Du tức giận tiếp tục nói, nếu đối phương tránh được một kích đầu tiên, liền nghĩ rằng thoát chết,đó là suy nghĩ ngu ngốc nhất trên đời, theo hắn thường những kẻ ngu ngốc luôn đáng chết trăm vạn lần.

- Ta có xứng đáng được sống hay không, không phải ngươi có quyền quyết định.

Sắc mặt ngưng trọng, nhưng không chịu khuất phục, lời nói Hoa Phong phát ra đầy chiến ý, hơn nữa hàm ẩn quyết tâm liều mạng.

- Hay cho câu “ quyền quyết định”!

-Có hay không ngươi rất nhanh sẽ biết.

Hứa Du nghiến răng nói. Lời Hoa Phong như chiến thư khiêu khích, khiến Hứa Du tức đến muốn hộc máu, một con kiến Luyện Mạch kỳ cũng dám khiêu chiến quyền y của hắn, đây tuyệt đối là sỉ nhục.

-Tật Phong Thất Sát!

https://thuviensach.vn

Chiết phiến lần nữa được Hứa Du thúc dục chân khí, được chân khí gia trì, chiết phiến ngay lập tức phóng xuất kình phong mạnh mẽ. Kình phong lần này đáng sợ hơn ban nãy rất nhiều. Đáng sợ đến mức, Hoa Phong đứng đối diện, dù khoảng cách hơn hai mươi thước, cũng cảm nhận được sát khí rét lạnh, lông tóc dựng đứng, điều này khiến hắn đặc biệt ngưng trọng.

- Bây giờ thì ngươi nên đi chết đi!

Hứa Du mặt mày dữ tợn hét lớn, vung chiết phiến quạt mạnh về phía Hoa Phong. Hắn không biết đối phương làm sao đón đỡ kích thứ nhất, nhưng lần này khẳng định không thể thoát. Hứa Du không định sẽ hành hạ đối phương như ý định ban đầu, mà muốn chém giết thật nhanh, bởi vì hành hạ một con kiến hôi, với hắn là quá mất mặt.

Kình phong chiết phiến tạo ra sau khi rời tay liền chuyển thành đao phong sắc bén, nhưng lần này không chỉ một luồng đao phong mà có tới bảy cái như vậy. Bảy luồng đao phong với khí thế lôi đình vạn quân, hướng Hoa Phong mà tới, khiến hắn kinh sợ không thôi, địch nhân mạnh hơn rất nhiều so với những gì hắn nghĩ.

Kích thứ nhất chỉ một luồng đao phong đã khiến hắn vô cùng chật vật, đằng này hiện tại có tới bảy cái, hơn nữa lực công kích mỗi cái mạnh hơn cái đầu tiên không ít, muốn thành công ứng phó thật sự là vấn đề lớn.

Cắn chặt răng, Hoa Phong liều mạng vận dụng tối đa ba luồng chân khí, ra sức cảm ngộ bản nguyên, xuất ra kiếm thứ nhất trong Thanh Thiên Kiếm pháp.

Binh khí Hoa Phong sử dụng là một thanh kiếm tinh cương, Lương Tuyền kiếm. Thanh kiếm này hắn nhặt được khi đi tầm bảo ở khu vực thứ nhất, bây giờ liền mang ra sử dụng, tình thế vô cùng nguy hiểm, cho nên Thanh Phong kiếm chỉ được đưa ra vào thời khắc quyết định.

https://thuviensach.vn

Lương Tuyền kiếm được chân khí gia trì cũng phát ra khí thế kinh người, nhưng so với khí thế bảy đao phong đang như tử thần lướt tới, thì kém hơn không ít.

-Thiên Địa Giao Thoa thập vạn biến.

Hoa Phong cũng hét lên. Hắn muốn sử dụng sự biến hóa của kiếm chiêu để ngăn trở đòn công kích khủng bố này.

Ngay khi đao phong lướt tới với ý định cắt Hoa Phong thành mảnh nhỏ, hắn liền vung Lương Tuyền kiếm đón đỡ, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng.

Luồng đao phong thứ nhất với khí thế bá đạo lập tức bị chặn đứng, ngay sau đó là luồng thứ hai thứ ba, bảy luồng đao phong như muốn cắn nuốt hết thảy, cuối cùng hoàn toàn bị hóa giải bởi thứ kiếm pháp biến ảo kỳ diệu của Hoa Phong.

Hóa giải được công kích của đối phương không có nghĩa là hắn bình yên vô sự, dư chấn khủng khiếp từ đao phong, khiến Hoa Phong không ngừng thổ huyết, thương càng thêm thương.

- Không thể nào!

Hoa Phong liên tiếp bị thương, nhưng kinh sợ lúc này lại không phải hắn, mà là kẻ địch đối diện.

Hứa Du kinh ngạc đến nỗi hai mắt trợn tròn như ốc, miệng há hốc, không phát ra nổi thanh âm. Chính hắn ra tay công kích, cũng chính hắn kinh hãi vạn phần, bởi vì chuyện xảy ra quá mức không thể tin nổi.

Một con kiến luyện mạch sơ kỳ lại có thể ngăn chặn thành công một kích bảy thành lực lượng của cường giả Hồng Mông cảnh, vả lại Hứa Du nào phải thứ võ giả bình thường có thể so sánh, hắn chính là cường giả Hồng Mông cảnh nhị trọng thiên trung kỳ, thực lực vô cùng mạnh mẽ, được xếp

https://thuviensach.vn

vào hàng ngũ thập đại thiên tài không phải đơn giản cho đẹp, võ giả đồng giai bình thường nếu trực tiếp ngạnh kháng Tật Phong Thất Sát với bảy thành lực lượng của hắn, thì mười phần chết tám, chín phần. Sự khủng bố của Hứa Du thập đại thiên tài, trong cùng cảnh giới là rất đáng sợ.

Nhưng mà hiện tại chỉ một tên khất cái, Luyện Mạch sơ kỳ nhỏ yếu, người không ra người trước mặt, lại làm được điều mà hơn tám, chín phần võ giả Hồng Mông cảnh nhị trọng thiên trung kỳ không thể làm được, đây là kinh hãi bực nào.

Vừa rồi hắn còn cho rằng đối phương là phế vật, nếu cho rằng đối phương là phế vật, tính ra đám luôn tự xưng thiên tài như hắn nên gọi là gì? Không bằng cứt chó. Thậm chí Hứa Du còn cho rằng đối phương ví bản thân trước mặt hắn như côn trùng có vẻ đánh giá quá cao. Bởi vì hắn quá mức quá biến thái.

Nhưng như vậy thì đã sao, đối phương quá yếu, hơn nữa Hứa Du rất thích chà đạp thiên tài, đặc biệt loại yêu nghiệt như này.

- Ngươi quả nhiên có vài phần bổn sự, nhưng thiên tài không biết nhẫn nhịn thường chết yểu.

- Vừa rồi còn nghĩ rằng ngươi có chút thông minh, hiện tại xem ra ta đánh giá ngươi quá cao!

Hứa Du nhếch miệng, ánh mắt nhìn Hoa Phong mang theo khinh thường nồng đậm, nếu đối phương chấp nhận hắn ba điều kiện thì không phải chết sớm như vậy, nghĩ lại hắn thầm cảm thấy may mắn,tên biến thái như này nếu để cho hắn không gian phát triển sẽ vô cùng đáng sợ, do vậy nhất định phải bóp chết từ trong trứng nước, nhân cơ hội đối phương còn nhỏ yếu mà ra tay diệt sát, đây là khoái cảm bực nào.

- Có phải vậy hay không? Làm được rồi nói!

https://thuviensach.vn

Mặc dù thực lực địch nhân vượt xa bản thân quá nhiều, nhưng Hoa Phong nào chịu nhún nhường, cùng lắm là chết, hắn đã chết qua một lần, cảm giác không còn quá mới mẽ.

- Rất nhanh ngươi sẽ biết chết có mùi vị ra sao?

Bị phản bác Hứa Du mặt liền đen lại, hắn không biết đối phương lấy đâu ra chỗ dựa để kiêu ngạo, bởi vì chiêu thức tiếp theo hắn nhất định toàn lực ra tay, tuyệt đối không cho đối phương cơ hội trở mình.

- Vậy thì chiến đi, ta cũng muốn xem thử, thập đại thiên tài mạnh cỡ nào?

Hoa Phong lời nói cũng ẩn chứa khinh thường không kém. Lời là vậy, nhưng toàn thân hắn đã bộc phát một luồng chiến ý kinh nhân, tinh khí thần được đẩy lên rất cao. Địch nhân hắn phải đối mặt không phải mấy tên võ giả Luyện Thân cảnh đồng cảnh giới, mà là cường giả Hồng Mông cảnh thực lực khủng bố, hơn nữa còn là thập đại thiên tài. Đo đó hắn không cho phép bản thân có chút lơ là, hắn không sợ chết, nhưng không có nghĩa muốn chết.

- Ngươi sẽ biết ngay thôi!

Bị đối phương khiêu khích, Hứa Du nổi điên, thiên tài chưa trưởng thành chỉ là kiến hôi. Nhưng kiến hôi lại liên tục thách thức, điều này tuyệt không thể chấp nhận, do đó hắn xuất ra chiêu mạnh nhất của mình, ý định diệt sát đối phương ngay lập tức.

Lần công kích thứ ba cũng là lần công kích Hứa Du toàn lực xuất thủ. Chiết phiến trên tay hắn sau khi toàn lực thôi phát chân khí, liền bộc phát ra kình phong cực kỳ khủng khiếp.

- Loạn Phong Sát.

https://thuviensach.vn

Hứa Du hung ác hét lớn, sau đó liền xuất thủ. Hắn không tin lần này tên chết tiệt có thể sống sót.

Hứa Du chưa ra tay, nhưng Hoa Phong đã cảm nhận được sự khủng bố của chiêu thức này, đầu tóc hắn vốn không gọn gàng lại càng thêm rối vì kình phong mạnh mẽ thổi quét qua.

Đến khi đối phương xuất thủ Hoa Phong mới thật sự kinh hãi, dù biết trước công kích lần này rất đáng sợ, nhưng khủng khiếp như này hắn không hề nghĩ qua.

Lần này đao phong không phải bảy luồng mà là vô số luồng, đao phong che trời phủ đất, khí thế tất sát khiến người không rét mà run.

Dù kinh hãi nhưng Hoa Phong không đứng chịu chết, từ trên người hắn đột nhiên bộc phát ra luồng kiếm ý kinh thiên, kiếm ý phát ra mênh mông cuồn cuộn, ẩn chứa sự uy nghiêm thiên địa.

Kiếm ý ẩn chứa đại đạo thiên địa, được Hoa Phong dựng thành rào chắn phòng ngự, trực tiếp ngạnh kháng vô số đao phong.

Đao phong che trời phủ đất, với khí thế không gì không phá, rốt cuộc bị khựng lại trước bức tường kiếm ý vô hình.

Nhưng cũng chỉ là khựng lại, bức tường do kiếm ý dựng lên rất nhanh bị phá vỡ, đao phong thế như chẻ tre nhắm Hoa Phong mà tới.

Đao phong bị khựng lại trong tích tắc, nhưng dù vậy cũng đủ để Hoa Phong tập trung tinh thần cao nhất, nhằm ứng phó nguy hiểm trước mặt. Chiến ý phát ra viễn siêu thường nhân, kiếm ý kích phát đỉnh phong mạnh nhất.

Chiến ý, kiếm ý, kết hợp một trăm năm mươi vạn cân lực lượng gia trì phòng ngự, cùng ba luồng chân khí được vận dụng tối đa, chiến lực Hoa

https://thuviensach.vn

Phong đạt đến độ cao chưa từng có. Ngay khi chiến lực hắn đạt tới đỉnh phong, đao phong phô thiên cái địa cũng vừa ập tới.

- Thiên Địa Giao Thoa thập vạn biến.

Hoa Phong hô lớn. Lương tuyền kiếm biến hóa, tạo ra những đường kiếm khó tin, hóa giải vô số đao phong một cách không thể ngờ. Dù hóa giải hầu hết đao phong, nhưng vẫn có cá lọt lưới trực tiếp công kích thân thể, nhưng nhờ lực phòng ngự biến thái một trăm năm mươi vạn cân gia trì, Hoa Phong dù bị thương, nhưng không trí mạng.

Nói thì chậm nhưng diễn biến lại cực kỳ nhanh chóng, chưa đến vài hơi thở hai bên đã giao chiến vô cùng kịch liệt.

Vốn sau khi ra chiêu tất sát, Hứa Du đinh ninh Hoa Phong phải chết không nghi ngờ, nhưng sự tình nào như hắn suy đoán, kẻ mà hắn cho là kiến hôi kia, không có dấu hiệu sẽ chết sau đợt công kích mà hắn xem là mạnh nhất này.

- Đây là thứ kiếm pháp chó chết gì!

Hứa Du không thể nào tin nổi, chuyện đang xảy ra là sự thật. Hắn còn tưởng rằng mình bị hoa mắt, nhưng đây là sự thật trăm phần trăm. Một người luôn yêu thích sự nhã nhặn như hắn, cũng bất giác phun ngôn ngữ thô tục, đủ để thấy Hoa Phong làm cho hắn bao nhiêu khiếp sợ.

- Hắn phải chết! Nhất định phải chết!

Hứa Du nghiến răng nghiến lợi lẩm bẩm. Tâm thần hắn lâm vào hỗn loạn, đầu óc trở nên mất bình tĩnh. Sự yêu nghiệt của đối phương, cùng thứ kiếm pháp cao thâm mạt trắc, đã vượt quá xa mọi giới hạn lý thuyết lẫn thực tế.

https://thuviensach.vn

Thử hỏi một võ giả Luyện Mạch sơ kỳ làm sao dưới một kích toàn lực của Hồng Mông cảnh nhị trọng thiên trung kỳ vẫn không chết, đừng nói Luyện Mạch kỳ, dù đối diện Hứa Du là địch nhân có cảnh giới Hồng Mông nhị trong thiên sơ kỳ cũng rất có thể chết ngay lập tức dưới chiêu thức Loạn Phong Sát này.

Còn tên trước mặt, đặc biệt thứ kiếm pháp nhìn như múa loạn kia thật sự quá khủng khiếp, còn thứ khí thế bá đạo không biết kia, cũng làm hắn có chút run rẩy.

Hứa Du không hề biết thứ khí thế bá đạo đó, chính là kiếm ý mà võ giả ở cảnh giới rất cao cũng chưa hắn chạm tới.

Võ giả Luyện Mạch kỳ thậm chí là Hồng Mông cảnh như hắn, tuyệt đối không thể nào làm được.

Sự tình đảo lộn nhận thức như này khiến Hứa Du hoàn toàn mất kiểm soát, hắn điên cuồng thi triển Loạn Phong Sát, liên miên bất tuyệt.

Nội tâm Hứa Du lúc này lấy việc chém giết Hoa Phong là nhiệm vụ tối thượng, dù phải trả giá đại giới, cũng phải chém giết tên yêu nghiệt đảo lộn mọi quy tắc này. Nếu để hắn sống sót, với trình độ kiếm pháp cùng sự biến thái nghịch thiên, thì hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Đao phong phô thiên cái địa hết lần này đến lần khác, cái sau mạnh hơn cái trước do Hứa Du điên cuồng thi triển, liên tục ập tới. Hoa Phong dù yêu nghiệt tới đâu cũng khó thoát kiếp nạn. Hắn không chết ngay lập tức, nhưng đã trọng thương nếu cứ tiếp tục trong vòng nữa canh giờ e rằng chết chắc.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Kích Sát Thiên Tài

Hứng chịu công kích điên cuồng, Hoa Phong liên tục bị thương, càng lúc càng có nhiều đao phong lọt lưới, công kích trực tiếp lên thân thể. Mặc dù khả năng phòng ngự của hắn là vô cùng kinh người, nhưng công kích của Hứa Du là rất mạnh, do đó hắn bị thương càng lúc càng nặng.

Kiếm pháp dù lợi hại nhưng chênh lệch cảnh giới là không thể nào bù đắp. Cho nên việc Hoa Phong có thể làm là bị động phòng ngự, tình thế vô cùng nguy hiểm.

Về phần Hứa Du đối diện nhìn như nhàn nhã, nhưng cũng rất không dễ chịu. Công kích phát ra được gia trì bởi thần thức lẫn chân khí, mỗi khi chân khí bị hóa giải, tác dụng phản chấn khiến hắn mấy lần muốn phun máu, nhưng cố gắng áp chế để không quá mất mặt.Cho dù như vậy, vẫn tốt hơn Hoa Phong vô số lần, lúc này Hoa Phong người đầy thương tích trông chẳng khác gì huyết nhân, tình cảnh vô cùng thê thảm.

- Ngươi có lẽ là tên yêu nghiệt khoáng cổ kỳ kim, nhưng dám đối nghịch với bản công tử thì chỉ có con đường chết.

- Ta rất thích bóp chết những thiên tài, đặc biệt loại yêu nghiệt như ngươi.

Hứa Du vừa công kích vừa tỏ vẻ tiếc hận, thiên tài như này nếu không phải là địch nhân, có thể thử lôi kéo về phía tông môn, nếu thành công vị thế của hắn trong tông môn chắc chắn được củng cố không ít, nhưng đáng tiếc lại là địch nhân, mà địch nhân nhất định phải diệt sát.

https://thuviensach.vn

Đối phương rơi vào hạ phong tuyệt đối, chém giết chỉ là vấn đề thời gian, nhưng sợ đêm dài lắm mộng, Hứa Du dự định xuất ra sát chiêu mạnh nhất, ý định nhanh chóng giải quyết. Theo hắn nếu không may để người khác trông thấy đồn ra ngoài, hắn còn mặt mũi nhìn ai, chưa tính, nếu như kẻ nào đó ăn no rửng mỡ, ra tay giải cứu thì thật sự là thảm họa, trong Hoang Cổ bí cảnh, hắn không phải người mạnh nhất, có không ít lão quái vật cũng tham gia tầm bảo lần này.

- Một con kiến Luyện Mạch kỳ có thể khiến bản công tử xuất ra sát chiêu, ngươi chết cũng cảm thấy vinh dự.

Hứa Du dừng công kích, sắc mặt hiếm khi được một lần nghiêm túc, nhìn Hoa Phong chằm chằm, nói. Hắn không hề xem Hoa Phong là phế vật, mà dành cho đối phương sự tôn trọng rất lớn, sự tôn trọng đối với một kỳ tài. Kẻ luôn nhìn người bằng nửa con mắt như Hứa Du, lại dành sự tôn trọng cho một võ giả Luyện Mạch sơ kỳ, nói ra rất khó tin nhưng đây là sự thật. Hắn muốn nhìn đối phương thật kỹ, để khắc sâu ấn tượng với tên yêu nghiệt đến không thể tưởng tượng này.

Đột nhiên cặp mắt Hứa Du sáng lên, hắn nghĩ trên người đối phương tuyệt đối có bí mật rất lớn, nếu chiếm được, không phải hắn cũng yêu nghiệt như vậy, nghĩ tới đây nội tâm Hứa Du hết sức kích động, do đó đối với sự yêu nghiệt của Hoa Phong, cũng bớt đi vài phần xem trọng.

Hoa Phong người đầy thương tích, bộ đồ vốn không nguyên vẹn lại thêm rách nát, không thể tồi tệ hơn. Dù bị đối phương liên tục khiêu khích nhưng lại không thể đáp trả, đủ biết hắn bị thương nặng như nào.

Khi Hứa Du tạm ngừng công kích, Hoa Phong cảm thấy may mắn, bởi có thời gian thở dốc, bằng không cứ tiếp tục như vậy, hắn không thể chống đỡ quá lâu. Vốn đang nghĩ cách ứng phó đợt công kích tiếp theo, liền nghe đối phương muốn xuất sát chiêu, Hoa Phong nội tâm kinh hãi, hóa ra nãy giờ Hứa Du đang đùa bỡn hắn. Sát chiêu thật sự còn chưa sử dụng, hắn đã

https://thuviensach.vn

khốn khổ như vậy, hiện tại với thương thế như này nếu đối phương sử dụng sát chiêu, hắn khó tránh thoát vận mệnh.

Cường giả Hồng Mông cảnh cuối cùng không phải loại người như hắn có thể chống lại.

Không thể chống lại không có nghĩa hắn mặc cho đối phương chém giết.

- Kết thúc đo thôi! Kiếp sau nhớ nhẫn nhịn một chút! Ha ha!

Hứa Du miệng treo nụ cười hung ác, nghĩ đến viễn cảnh một thiên tài kinh nhân vĩ địa, lại sắp bị bản thân chém giết, Hứa Du không áp chế nổisung sướng.

- Thiên Phong sát!

Đang cười to Hứa Du bất ngờ xuất thủ, chiết phiết trên tay được hắn tung lên không trung, cộng thêm bốn cái như vậy không biết lấy từ đâu cũng lơ lửng trước mặt.

- Chết!

Hứa Du hô to hai tay bấm thủ quyết. Theo động tác của hắn năm cây chiết phiến bắt đầu xoay tròn, càng lúc càng nhanh, nhanh đến mức dùng mắt thường rất khó phát hiện ra sự tồn tại của chúng.

Năm cây chiết phiến xoay tròn, tạo ra vô số luồng đao gió vô cùng ngưng thực, tốc độ đao gió nhanh như chớp, khiến Hoa Phong là mục tiêu công kích cảm thấy ớn lạnh.

- Đây mới là thực lực chân chính của Hồng Mông cảnh!

Hoa Phong cười khổ, địch nhân quá khủng bố. Công kích lần này đừng nói là bị thương, cho dù hoàn toàn lành lặn hắn vị tất có thể ngăn cản, cho dù ngăn cản được lại duy trì không dược mấy hơi thở.

https://thuviensach.vn

Tay nắm chặt Lương Tuyền kiếm, một lần nữa Hoa Phong đẩy chiến lực lên cao nhất, thậm chí phá vỡ giới hạn trước đó, dù chết hắn cũng không cho phép mình chết quá dễ dàng.

- Hoa Rơi Hữu Ý.

Tầm thần vừa động Lương Tuyền kiếm được Hoa Phong huy múa với tốc độ cực nhanh. Hoa Rơi Hữu Ý, chính là thức kiếm thứ tư trong Thanh Thiên Kiếm Pháp. Chiêu kiếm này hắn mới lĩnh hội gần đây, thích hợp quần sát*. Dù chưa thành thục thi triển, nhưng trong tình hình khẩn cấp như này có thể nói là tốt nhất.

Khi thi triển kiếm chiêu Hoa Rơi Hữu Ý, xung quanh phạm vi hai mươi thước sẽ xuất hiện vô số cánh hoa do bản nguyên thiên địa tạo thành, nhưng hiện tại do Hoa Phong chủ động phòng ngự, cho nên phạm vi bị thu hẹp còn hai thước.

Vô số cánh hoa đủ loại màu sắc được Hoa Phong tạo ra, trực tiếp ngạnh kháng đao phong vô cùng tận do Hứa Du thi triển. Chiến đấu rơi vào giằng co, nhưng Hoa Phong biết hắn không thể kiên trì quá lâu, nhiều nhất là mười hơi thở.

Bên kia Hoa Phong cực khổ chống đỡ, Hứa Du bên này càng đánh càng chấn động. Theo hắn thấy Hoa Phong có thể tạo ra nhiều cánh hoa mỹ lệ như vậy, đồng nghĩa với việc đối phương cũng đã thông hiểu ý cảnh thiên địa, bởi chỉ có thông hiểu ý cảnh thiên địa mới làm được điều này.

Võ giả Luyện Mạch sơ kỳ có thể lĩnh hội ý cảnh thiên địa, quá mức kinh thế hãi tục. Hơn nữa kiếm pháp Hoa Phong thi triển khiến Hứa Du cực kỳ khiếp sợ. Một võ giả Luyện Mạch sơ kỳ, hết lần này tới lần khác thi triển ra thứ kiếm pháp kinh thiên động địa, chuyện này nói ra ai có thể tin.

Càng nghĩ Hứa Du càng kích động, những gì của đối phương rất nhanh thuộc về hắn. Tâm thần kích động Hứa Du tay bấm thủ quyết tốc độ đột

https://thuviensach.vn

ngột tăng nhanh.

Hứa Du tăng nhanh tốc độ thủ quyết, tốc độ đao phong liền nhanh hơn rất nhiều. Hoa Phong vốn đã vô cùng chật vật, càng thêm khốn đốn. Vốn hắn nghĩ có thể duy trì mười hơi thở, hiện tại xem ra không nhiều như vậy.

Trong tử có sinh, nơi cuối đường hầm luôn có ánh sáng. Đang lúc Hứa Du cho rằng Hoa Phong khó thoát khỏi vận mệnh bị bản thân chém giết, thì hắn đã phạm phải một sai lầm cực kỳ nghiêm trọng.

Hứa Du lúc này tay không tấc sắt, hơn nữa đang vì tài bảo mà điên cuồng. Binh khí của hắn được đưa hết lên không trung, toàn thân không có chân khí hộ thể. Trong suy nghĩ của hắn, Hoa Phong không đủ tư cách phản kích, nếu có phản kích cùng lắm chỉ là sử dụng ám khí, nhưng trước đao phong phủ kín thiên địa, mọi ám khí đều trở nên vô dụng, vả lại đối phương thật dám ngừng tay phóng xuất ám khí, nếu như vậy chưa kịp thực hiện đã bị đao phong cắt thành vạn mảnh, nhưng hơn hết, ám khí của con kiến Luyện Mạch kỳ, có thể làm thương hắn sao? Không thể nào, tuyệt đối không thể.

Suy nghĩ này chính là sai lầm trí mạng của Hứa Du, hắn có phần xem trọng Hoa Phong là thiên tài, nhưng lại khinh thường đối thủ quá yếu.

Đối với người khác sự chủ quan này là rất bình thường, nhưng trước Hoa Phong sự chủ quan này khiến hắn phải trả giá cực đắt.

Hoa Phong dù cố rất cố gắng, nhưng biết mình không thể kiên trì quá lâu, trong lúc hắn đang tiếc nuối nhân sinh này quá ngắn ngủi, ánh mắt nhìn về phía địch nhân như muốn khắc ghi tên này, để nếu có kiếp sau còn nhớ mà báo thù.

Nhưng ngay lúc ánh mắt hắn nhìn Hứa Du chằm chằm thì sơ hở của địch nhân đã bị nhìn ra. Trong đầu Hoa Phong lóe lên tia sáng hy vọng, hắn chỉ có một cơ hội, một cơ hội duy nhất.

https://thuviensach.vn

Thanh Phong kiếm không biết từ khi nào đã nằm dưới chân Hoa Phong, đúng lúc này hắn hét lớn.

- Tam biến kiếm pháp.

Hoa Phong hét lên như vậy, khiến Hứa Du càng điên cuồng công kích, hắn nghĩ rằng đối phương đổi chiêu thức mới, nếu chiêu thức mới lợi hại hơn mấy chiêu vừa rồi thì không biết khi nào đối phương mới chết, cho nên không tiếc hao tổn chân khí mà gia tăng sức tấn công lên mức độ cao hơn.

Hứa Du suy nghĩ rất đúng Hoa Phong đã sử dụng kiếm chiêu mới, nhưng không phải phòng bị mà là công kích, hay chính xác hơn gọi là đột kích.

Đang điên cuồng bấm thủ quyết, Hứa Du cảm thấy trước ngực nơi trái tim có gì đó, lành lạnh. Tất cả hành động đột ngột dừng lại, Hứa Du cúi người khó tin nhìn cảnh tượng trước mắt. Một thanh kiếm gỗ không bắt mắt, đâm xuyên tim hắn từ sau ra trước.

- Tại....sao?

- Ta.. không...cam...tâm.....!

- Ta...không...cam....tâm.....!

Hét lên vài tiếng đầy phẫn uất không cam lòng, Hứa Du liền tắt thở bỏ mình, chết không thể chết hơn.

Hắn chết vì khinh thường đối thủ, chết vì quá tự tin vào bản thân, chết vì quá tham tài bảo. Chết vì không một kích diệt sát địch nhân, hắn còn rất nhiều sát chiêu chưa kịp thi triển, mà chỉ cần một sát chiêu trong đó thôi cũng đủ diệt sát một trăm tên như này, hắn quá bảo thủ, chết cực kỳ tức tưởi. Hắn biết hắn không bị đánh lén, mà chết dưới kiếm của con kiến Luyện Mạch sơ kỳ trước mặt. Bởi vì ban đầu khi đối phương được truyền

https://thuviensach.vn

tống tới lãnh địa của mình hắn đã thấy qua. Lý do ban đầu hắn cho rằng Hoa Phong là phế vật là vì điểm này.

Hóa ra Hoa Phong hái trộm linh dược hắn đã biết ngay từ lúc đầu, vì muốn có người thu thập tài bảo nên không ngăn cản quá sớm. Nhưng Hứa Du nào ngờ chính tên phế vật với thanh kiếm gỗ mà hắn cho là phế vật, lại kết thúc một đời kiêu ngạo của hắn. Cuối cùng hắn hiểu được thanh kiếm kia tuyệt không phải thứ đồ chơi trẻ con, võ giả Hồng Mông cảnh dù không gia trì chân khí hộ thể, chỉ cần bảo giáp phòng ngự, liền không phải thứ binh khí tầm thường có thể thương tổn. Nhưng hắn biết thì đã là quá muộn

Một đời thiên tài cứ như vây chết đi, một cái chết không cam lòng, nhưng mấy ai lại cam lòng chết đi, đặc biệt là đám thiên tài.

Thích sát thành công Hứa Du, Hoa Phong thở phào nhẹ nhõm,, nhưng rất nhanh hắn cảm giác có gì đó không ổn, trực giác nói cho hắn biết không nên ở lại nơi này. Lấy lại Thanh Phong kiếm, tiện tay tháo luôn chiếc nhẫn đối phương đang đeo, Hoa Phong lê nữa cái mạng nhanh chóng rời khỏi. Nhưng đi được khoảng năm trăm thước, hắn đành bất đắc dĩ sử dụng Thiên Địa Quyết, thu liễm khí tức, ẩn thân vào cảnh vật xung quanh.

Ngay lúc Hoa Phong vừa kịp lẫn trốn, từ bốn phương tám hướng võ giả không biết từ đâu hướng nơi hai người chiến đấu mà tới. Nguyên lai tiếng hét không cam lòng trước khi chết của Hứa Du đã làm kinh động bọn họ. Đáng nói tất cả điều có tu vi không kém Hứa Du chút nào.

- Hứa sư đệ?!

- Là...ai? Là...ai? Là ai làm?

- Đệ nói ta biết là ai làm?

Trong đám võ giả bị kinh động mà tới, không ngờ còn có Trịnh Du, một trong hai người Thiên Lan Song Hiệp. Hắn ôm thân thể còn chưa lạnh của

https://thuviensach.vn

Hứa Du hét lên đầy bi thương phẫn hận.

Trịnh Du cùng Hứa Du mặc dù chỉ là sư huynh đệ, nhưng tình như thủ túc cực kỳ thân thiết, cùng là hai đại thiên tài mà tông môn ra sức bồi dưỡng, không nghĩ tới lần tham gia bí cảnh này, lại có một người ngã xuống, hơn nữa còn không phải bị yêu thú giết chết mà bị người sát hại. Trịnh Du hận không thể đem đối phương bầm thây vạn mảnh. Nhưng có muốn hắn cũng không biết là ai. Xung quanh không bóng người, không dấu vết, hiển nhiên hung thủ đã cao chạy xa bay.

- Họ Hàn kia, là ngươi, là ngươi ghi nhớ thù cũ, ra tay sát hại Hứa sư đệ, ta liều mạng với ngươi!

Trịnh Du hai mắt đỏ ngàu nhìn chằm chằm Hàn tiên tử đứng trong đám người bên ngoài, hắn nghi ngờ nàng vì còn ghi nhớ thù xưa cho nên ra tay giết người. Từ ánh mắt của hắn xem ra nếu nàng không đưa ra chứng cứ không liên quan, liền xông lên liều mạng.

- Ngu ngốc!

Hàn tiên tử vẫn như vậy lạnh băng không cảm tình, phun ra hai chữ rồi im bặt.

- Ngươi!

Trịnh Du bị mắng sắc mặt hết sức khó coi. Nhưng cũng không dám xông lên liều mạng như đã nói.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Lam Thánh Quả

Trịnh Du hận đến nghiến răng nghiến lợi, theo hắn nếu có mấy vị tiền bối ở chỗ này, yêu nữ đừng mong thoát tội.

Trịnh Du suy nghĩ rất đúng, hắn không làm gì được Hàn tiên tử, không có nghĩa người khác không làm được. Tiến vào bí cảnh lần này ngoài đám thiên tài trẻ tuổi bọn hắn, còn có không ít lão quái vật. Mấy lão quái vật này không biết sống mấy trăm năm thực lực ai nấy đều hết sức khủng bố. Nhưng nói đi phải nói lại tông môn Trịnh Du có thì tông môn Hàn tiên tử cũng có.

- Nói ngươi ngu ngốc cũng không sai biệt lắm.

- Hiện trường chiến đấu rõ ràng rất kịch liệt.

- Còn Băng Linh tỷ, ngươi xem, người ta không nhiễm chút bụi, mà dám khẳng định là hung thủ, uổng công cái gọi thiên tài.

Một nữ nhân khác lên tiếng châm chọc. Nữ nhân này thân vận thanh sam, mi thanh mục tu, khuôn mặt như tranh, thập phần xinh đẹp. Nàng cũng là một trong thập đại thiên tài. Thấy chuyện không vừa mắt liền lên tiếng, trong lời nói khinh thường ra mặt.

- Phong Ngân Bình xem ra ngươi cũng có vài phần liên quan.

Trịnh Du đang lúc bi thương, tầm tình không thể bình tĩnh gặp ai cũng cho là hung thủ.

https://thuviensach.vn

- Trịnh Du ngươi chớ ngậm máu phun người, nếu không đừng trách ta không khách khí.

Phong Ngân Bình bị cho là hung thủ liền phẫn nộ, nàng vốn đang định phản bác thì Hàn Băng Linh liền lên tiếng, giọng nói cách người ngàn dặm, ẩn ẩn phát ra sát khí khiến Trịnh Du tức giận nhưng không dám hé răng nữa lời.

Nói dứt lời Hàn Băng Linh liền xoay người rời đi, mặc cho phía sau Trịnh Du sắc mặt như ăn phải ruồi khó coi vô cùng.

-Hừ!Đáng đời!

Thấy vậy Phong Ngân Bình hướng Trịnh Du bĩu môi hừ lạnh, bộ dạng hả hê, trông rất đáng hận. Nhưng rất nhanh nàng cũng đi làm công việc của mình.

- Hai yêu nữ đáng chết! Nếu có cơ hội ta sẽ khiến các ngươi sống không bằng chết.

Nhìn theo hai người rời đi, Trịnh Du nội tâm oán độc nghĩ thầm. Sau đó với tâm trạng bi thương hắn đem theo thân thể Hứa Du nhanh chóng biến mất, mà không hay biết rằng hung thủ thật sự cách đó không xa.

Đám đông võ giả bên ngoài đa phần tu vi thấp kém, chỉ có thể đứng xem trò vui, nhưng tin tức Hứa Du một trong thập đại thiên tài bị người ám hại ngã xuống, nghi can số một Hàn tiên tử lẫn Ngân Bình tiên tử, liền bị bọn họ thêu hoa dệt gấm đồn ra ngoài với tốc độ chóng mặt. Hoang cổ bí cảnh rộng lớn là vậy nhưng chỉ trong vòng nữa ngày chín phần võ giả đều biết.

Thập đại thiên tài Hứa Du bất ngờ chết đi tạo tên một hồi phong ba không nhỏ, thế nhưng không một ai nghĩ tới, kẻ tạo ra hồi phong ba này tu vi có thể nói là thấp nhất trong toàn bí cảnh Luyện Mạch sơ kỳ.

https://thuviensach.vn

..

Sau khi cảm giác không còn ai, Hoa Phong mới từ bỏ trạng thái ẩn thân, thầm kêu may mắn. Nếu không có tình huống tranh luận giữa các thiên tài, rất có thể hắn đã bị phát hiện, do thương thế rất nặng cho nên khả năng ẩn thân của hắn rất nhiều khiếm khuyết.

- Xem ra lại thiếu Hàn tiên tử thêm một nhân tình.

Hoa Phong lẩm bẩm tự nói, dường như vận mệnh sắp đặt, trong vòng chưa đầy hai tháng hắn thiếu nợ người ta ba phần nhân tình, trong khi hai người hoàn toàn xa lạ.

Đầu tiên sau trận chiến với Hổ Lâm Bình, hắn bị thương hôn mê được nàng cứu giúp, kế tiếp đuổi đi đám người Thanh Nguyên tông, cuối cùng là tình huống nguy hiểm nhất, đánh lạc sự chú ý của Trịnh Du, mặc dù nàng không cố tình làm vậy, nhưng Hoa Phong vẫn hết sức cảm kích.

Sóng gió tạm thời qua đi, việc kế tiếp Hoa Phong phải làm đó là tìm nơi dưỡng thương. Thương thế lần này cực kỳ nghiêm trọng, hắn chỉ còn nửa cái mạng muốn hoàn toàn khỏi hắn ít nhất mười ngày nữa tháng.

..

Một ngày này dưới gốc cây đại thụ khổng lồ, có một thiếu niên vẻ ngoài nhếch nhác đang hít lấy hít để bầu không khí trong lành, vẻ mặt hết sức sảng khoái.

Thiếu niên này không ai khác chính là Hoa Phong vừa bình phục thương thế sau thời gian tự mình điều trị. Đặc biệt trong khoảng thời gian dưỡng thương, hắn cũng thành công trùng phá huyệt vị thứ năm đả thông kinh mạch thứ tư, đồng nghĩa tu vi đã đột phá lên Luyện Mạch trung kỳ, cảnh giới đột phá lực lượng cũng nước lên thuyền lên, đạt đến hai trăm năm mươi vạn cân, vô cùng khủng bố. Không những vậy hắn còn sở ngộ thành

https://thuviensach.vn

công thức thứ năm Thanh Thiên Kiếm Pháp, kiếm chiêu Nước Chảy Vô Tình, một chiêu thức quần chiến.

Trận chiến lần này mặc dù cực kỳ nguy hiểm nhưng không phải không có lợi, cái có lợi nhất chính là kiếm ý, sau trận chiến kiếm ý của hắn dường như tăng thêm một bậc, bằng chứng là vùng không gian độc lập của nó bên trong thức hải đã lớn hơn trước đó không ít, việc này khiến Hoa Phong được một phen kích động không thôi.

Tu vi tăng tiến, kiếm ý đột phá, sở ngộ kiếm chiêu, Hoa Phong lại có thêm chút năng lực tự vệ.

Hơn nữa từ trận chiến vừa rồi nhắc nhở hắn không nên xem thường bất kỳ ai, dù đối thủ yếu hơn bản thân rất nhiều, nếu không sẽ như Hứa Du chết rất thảm. Hoa Phong tuyệt không cho phép điều đó xảy ra với mình.

Hồi phục tâm tình Hoa Phong tiếp tục lên đường tầm bảo. Trên đường hắn đi qua thi thể võ giả nhiều vô số, đa phần không nguyên vẹn nằm la liệt khắp nơi, Hoa Phong suy đoán bọn họ rất có thể bị yêu thú giết chết, hoặc cũng có thể vì tài bảo tự chém giết lẫn nhau. Con người lòng tham không đáy không chuyện gì cũng có thể làm ra.

Linh dược bị hái sạch không còn một gốc, khiến Hoa Phong lại một phen buồn bực, chỉ dưỡng thương hơn mười ngày linh dược bị người khác cướp hết, khiến hắn rất không cam lòng.

Đang lúc Hoa Phong buồn bực, đột nhiên từ đâu xuất hiện rất nhiều võ giả, bọn họ tập trung di chuyển về một hướng, sắc mặt khẩn trương như sắp đánh mất thứ gì vô cùng quan trọng, Hoa Phong bằng xương bằng thịt đứng đó mà bị xem như không khí, rất cổ quái.

Đám người này đa phần đều lăng không phi hành, lác đác chỉ một vài tên Luyện Mạch kỳ đỉnh phong chạy bộ, theo hắn cái có thể khiến đám trâu bò khẩn trương như vậy, chắc hắn không tầm thường.

https://thuviensach.vn

Nội tâm nghi hoặc Hoa Phong cũng chạy theo bọn họ, hắn muốn xem thứ gì lại có sức hút ghê gớm như vậy.Tốc độ Hoa Phong không quá chậm miễn cưỡng theo kịp.

Khi tất cả dừng lại khỏi cần hỏi ai Hoa Phong cũng hiểu nguyên nhân do đâu đám trâu bò khẩn trương, chính hắn tim cũng đập thình thịch rung động thật sâu.

Phía trước cách hắn không tới ba trăm thước đập vào mắt là một gốc cây cao chừng ba thước, thân cây phát ra linh khí vô cùng nồng đậm, linh khí tạo thành sương mù lượn lờ bao quanh thân cây, kỳ huyễn xinh đẹp.

Nhưng cái thu hút tất cả mọi người tại đây, không phải linh khí kỳ huyễn kia, mà là mười tám quả màu xanh dương trên thân cây.

Mười tám quả này không đẹp, không bắt mắt, nhưng chính là thứ cực kỳ quý hiếm có tên gọi Lam Thánh Quả. Riêng chữ "thánh" thôi cũng đủ chứng minh sự khủng bố của mười tám quả này.

Lam Thánh Quả là một loại linh quả cực kỳ quý hiếm, loại quả này dành cho mọi cảnh giới võ giả trên Thiên Không đại lục. Tương truyền bên trong Lam Thánh Quả ẩn chưa ý cảnh lẫn pháp tắc thiên địa, do đó đối với võ giả Hồng Mông cảnh là thứ vô cùng trọng yếu.

Võ giả Hồng Mông cảnh muốn tiến cấp cần thông hiểu thật nhiều ý cảnh, mà Lam Thánh quả này lại chứa đựng ý cảnh, chỉ cần ăn vào ngẫu nhiên sẽ hiểu rõ mười loại ý cảnh, có thể nói cực kỳ nghịch thiên. Về phần pháp tắc nó là dạng gì Hoa Phong không biết, nhưng chắc chắn là thứ khủng bố hơn ý cảnh trăm vạn lần.

Lam Thánh quả đối với Luyện Mạch kỳ cũng là thứ nghịch thiên, chỉ cần phục dụng lập tức đả thông toàn bộ kinh mạch, tiếp nhận ý cảnh sẵn có, trực tiếp tiến cấp Hồng Mông.

https://thuviensach.vn

Với công dụng nghịch thiên như vậy, gọi nó là Thánh quả là thiên chân vạn xác.

Tim đập là vậy, rung động là thế, nhưng Hoa Phong cũng không ngu ngốc cho rằng thứ nghịch thiên này có phần của hắn.

- Có cổ quái!

Còn nữa khiến hắn nghi hoặc khó hiểu chính là cả đám cường giả như vậy mà không một ai tiến lại gần thánh quả, người đứng gần nhất chỉ trăm thước không hơn.

Đang khi quan sát đám đông cường giả, Hoa Phong bắt gặp một thân ảnh quen thuộc khiến hắn không muốn rời mắt, thân ảnh này không ai khác ngoài người không ít lần cứu hắn, Hàn tiên tử.

Không hiểu vì sao mỗi lần gặp nàng hắn cứ muốn nhìn cho nhiều một chút, hắn tự biện minh là do nàng quá đẹp.

Hàn tiên tử đang suy nghĩ làm sao đoạt thánh quả từ vật kia, đột nhiên cảm giác có người đang nhìn mình chằm chằm, liền nhíu mày khó chịu.

Bình thường những kẻ như này nàng không quan tâm lắm, nhưng không hiểu vì lý do gì hiện tại lại muốn biết kẻ to gan lớn mật này là ai.

- Sao lại là hắn?

Nhưng vừa phóng thần thức Hàn tiên tử lập tức thu hồi, cảm giác khó chịu liền biến mất, thay vào đó tâm thần bấn loạn, tim đập nhanh hơn, hai má đỏ ửng một hiện tượng kỳ lạ. Đây là lần thứ hai nàng có cảm giác này, tất cả do hắn mà ra, rất khó hiểu. Dù nàng đã tận lực áp chế, nhưng không được, càng áp càng loạn.

https://thuviensach.vn

Hàn tiên tử bấn loạn đến nổi Hoa Phong đã đứng cạnh mà nàng không hay biết.

Hoa Phong muốn biết nguyên nhân vì sao thánh quả trước mặt, mà tất cả cường giả dù thèm nhỏ dãi, nhưng không ai dám tiến lại gần.

Chuyện này rất nhiều người có thể nói cho hắn biết nguyên nhân, nhưng hắn lại chọn hỏi Hàn tiên tử, đơn giản hắn muốn đứng gần nàng.Từ lần thứ hai gặp mặt, ước muốn này liền tồn tại, đến lúc này ước muốn trỗi dậy hết sức mãnh liệt,, mãnh liệt đến mức hắn không sợ vuốt râu cọp lần nữa.....

- Ngươi!

Hàn tiên tử tâm tình vốn dịu lại, nhưng không may liền bắt gặp Hoa Phong ngay trước mặt, nàng hận không thể đào hố mà trốn.

Khí chất lạnh băng lãnh diễm phát ra từ Hàn tiên tử, khiến không kẻ nào muốn đứng gần, thành ra nàng như tách biệt với đám đông, nhưng hiện tại cộng thêm Hoa Phong thì có gì đó không đúng. Hai người bọn họ một băng lãnh nhưng xinh đẹp, một nhếch nhác lôi thôi lại đứng thành một cặp, thập phần bắt mắt.

Thế nhưng Lam Thánh quả quá mức thu hút, cho nên không mấy ai để ý, nếu không chuyện này ắt hẳn sẽ trở thành một giai thoại. Hàn tiên tử luôn cách người ngàn dặm lại đứng cùng một chỗ với tên khất cái, không thể không là đề tài bàn tán, lúc trà dư tửu luận. Nhưng rất may cho họ ánh hào quanh thánh quả đã che mờ tất cả.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Chiến Man Ngưu

- Ngươi là đến tìm ta?

Thấy Hoa Phong đến gần, Hàn tiên tử mặc dù đang loạn hết cả lên, nhưng lời nói vẫn thập phần lãnh diễm.

- Lần trước cô nương còn thiếu tại hạ một câu trả lời, lần này là muốn đòi lại?

Thái độ Hàn tiên tử làm Hoa Phong tim đập nhanh, mặc dù vậy cũng không quên đòi nợ.

- Ta việc gì phải nói cho ngươi biết?

- Tránh xa ra một chút, nếu không đừng trách ta không khách khí.

Bị Hoa Phong bất ngờ đòi nợ, Hàn tiên tử tức giận không thôi. Từ lần gặp kia không hiểu do đâu nàng thỉnh thoảng nghĩ đến hắn, ẩn ẩn chờ mong có cơ hội tái ngộ, nhưng không ngờ vừa gặp mặt, đối phương không có ý gì khác ngoài đi đòi nợ, thử hỏi ai mà không tức giận.

- Thiếu nợ không trả, lại còn uy hiếp, đây là đạo lý gì chứ?

Bị đuổi như đuổi ruồi, nội tâm không phục Hoa Phong liền phản bác, hắn cũng quên luôn nữ nhân trước mặt rất khủng bố.

- Ngươi...!

https://thuviensach.vn

Đương không bị mắng, Hàn tiên tử giận tím mặt. Nàng liền tặng cho hắn một chưởng

Oanh

Bất ngờ không kịp phòng bị, Hoa Phong ngay lập tức bị đánh bay,

- Lần sau nếu còn dám lại gần, thì không chỉ đơn giản một chưởng như vậy.

Đánh đối phương ra xa Hàn tiên tử ánh mắt không khỏi chán ghét bèn lên tiếng uy hiếp.

Theo nàng tên Hoa Phong này quả thật rất đáng ghét, bản thân nàng muốn gặp hắn vì hình như thích hắn dù không chắc chắn, nhưng hắn gặp nàng chỉ vì đòi nợ, rất đáng ghét.

Hàn tiến tử " tặng" Hoa Phong một chưởng không nặng không nhẹ, nhưng vừa đủ để hắn văng mấy chục thước, thế nhưng như vậy là vừa đủ làm hắn vượt ra khỏi phạm vi một trăm thước hướng về phía Lam Thánh quả, phạm vi mà ngay cả nàng lẫn rất đông cường giả ở đây không dám xâm phạm.

Đến khi nàng kịp nhận ra sai lầm của một phút nông nổi thì đã quá muộn.

- Hống....!

Đang lúc Hoa Phong chưa định thần vì bất ngờ bị đánh. Đột nhiên mặt đất nơi hắn liền một trận rung lắc dữ dội, kế đến xuất hiện tiếng rống kinh thiên động địa, khi kịp nhìn lại hắn liền kinh hồn táng đảm.

Hóa ra chỗ hắn bị ngã không phải mặt đất, đây là lưng của yêu thú, gốc Lam Thánh quả kia cũng không chỉ ba thước như hắn thấy trước đó.

https://thuviensach.vn

Do đó đông nghĩa là Hoa Phong đang ngồi trên lưng một con vật khổng lồ, hay nói chính xác hơn là yêu thú, yêu thú dạng trâu.

- Hắn làm sao lại qua đó!

- Không biết sống chết!

- Ngu ngốc!....

Hoa Phong làm kinh động đến yêu thú, không ít người cho rằng hắn là không biết sống chết, vì tham tài mà chết, cũng không ít người trông thấy, do hắn không biết tự lượng sức mình trêu chọc Hàn tiên tử mà ra.

Tất cả đều cho rằng hắn đáng chết, chỉ mỗi Hàn tiên tử giờ phút này nội tâm tràn ngập hối hận, nàng rất muốn xông lên cứu hắn nhưng lực bất tòng tâm, yêu thú kia vô cùng khủng bố.

- Tiểu yêu nữ ta chết làm ma cũng ám ngươi suốt đời!

Đang lúc tất cả cho rằng Hoa Phong chết chắc thì hắn lại đột nhiên chửi ầm lên. Hắn rất không cam lòng chết sớm như vậy, cho nên kẻ đáng hận nhất chính là tiểu yêu nữ kia.

Quả thật tình cảnh Hoa Phong lúc này vô cùng nguy hiểm. Yêu thú mà hắn đang cưỡi trên lưng có tên là Hỏa Hoàng Man Ngưu.

Hỏa Hoàng Man ngưu là yêu thú cấp hai đỉnh cấp, cực kỳ cường đại.

Trong kinh thư Hoa Phong cướp được có nói qua về loại yêu thú này.

Hỏa Hoàng Man Ngưu là một trong số ít hậu duệ thần thú còn sót lại từ thuở khai thiên tích địa. Do có huyết mạch thần thú cho nên loại yêu thú này có chiến lực ngạo thị cùng giai.

Đặc biệt đáng sợ chính là thân hình không lồ, cao gần hai trượng.

https://thuviensach.vn

Hỏa Hoàng Man Ngưu da dày thịt béo có thể bỏ qua mọi công kích đồng giai mà không sợ thương tổn. Hỏa Hoàng Man Ngưu sở trường lực lượng, cho nên lực lượng nó bộc phát là hơn hai trăm vạn cân, hơn nữa cặp sừng của nó chẳng khác nào thần binh lợi khí, khi công kích có thể bỏ qua mọi phòng ngự.

Hỏa Hoàng Man Ngưu còn có đặc tính phun ra lửa, nhiệt độ khủng khiếp đến nỗi có thể nung chảy bảo khí huyền cấp.

Chỉ giới thiệu sơ qua như vậy, cũng đủ thấy Hỏa Hoàng Man Ngưu đáng sợ bực nào. Loại yêu thú bỏ qua phòng ngự lẫn công kích của địch nhân khỏi phải nói cũng đủ hiểu độ biến thái của nó.

Đã vậy Hoa Phong đối diện không chỉ một con mà là cả...một đàn, có thể khẳng định hắn chết chắc không nghi ngờ.

Hỏa Hoàng Man Ngưu có thể xưng được coi là yêu thú cực kỳ biến thái, thế nhưng kẻ ngồi trên lưng nó cũng không phải kẻ bình thường.

- Mấy con trâu mà thôi!

Hoa Phong nhe răng cười hung ác, ban đầu hắn còn kinh hãi hồn vía lên mây, nhưng suy nghĩ lại, theo hắn thấy mấy con trâu này ỷ vào da dày thịt béo mà thôi. Cái hắn không sợ nhất lại chính là loại này.

- Hống!

- Hống!

Liên tiếp là nhưng tiếng rống chấn nhiếp thiên địa, tất cả đám đông đứng ngoài vì thế cũng lùi lại thêm hai trăm thước, sắc mặt thập phần ngưng trọng. Có đám Man Ngưu này canh chừng thì đừng hòng kẻ nào chạm được vào Thánh Quả.

https://thuviensach.vn

Hỏa Hoàng Man Ngưu không gào rống để uy hiếp đám võ giả bên ngoài, mà gào rống vì phẫn nộ tên nhân loại đang ngồi trên lưng một con trong số đó. Chúng đường đường là Hỏa Hoàng Man Ngưu hậu duệ thần thú, vua trong yêu thú lại bị gọi là mấy con trâu, khiến chúng phẫn nộ.

Oanh

Hỏa Hoàng Man Ngưu mà Hoa Phong đang ngồi thân mình đột nhiên lắc mạnh, ý định hất tên nhân loại hỗn đản xuống đất để giày xéo cho hả giận.

Nhưng Hoa Phong làm sao để nó dễ dàng thực hiện ý đồ, hắn đã nhanh tay nắm chặt một trong hai chiếc sừng của nó.

-Hống!

Thấy tên nhân loại đáng hận còn không bị hất văng. Đám man ngưu nhất tề rống giận, hàm ý trách móc đồng bạn vô dụng.

Oanh

Bị đồng bạn cho rằng vô dụng con man ngưu cực độ phẫn nộ, dùng hết sức lắc mạnh ý định bằng mọi giá phải hất tên hỗn đản kia xuống đất.

Bị man ngưu ghi thù Hoa Phong tất nhiên tình cảnh không được tốt cho lắm. Hắn bị hất văng xuống, nhưng rất may một tay vẫn nắm chặt chiếc sừng, thân hình lơ lững trên không.

Nhưng chỉ chờ có vậy, một con khác liền lấy tốc độ sét đánh lao đến nhắm thẳng Hoa Phong húc mạnh.

Bị tấn công bất ngờ Hoa Phong nội tâm kinh hãi, nhưng cũng rất nhanh lắc người tránh thoát, thuận thế hắn co chân tặng cho man ngưu kia một đạp.

https://thuviensach.vn

Cước bộ Hoa Phong so với thân hình man ngưu chẳng khác que tăm là mấy, nhưng khi lãnh trọn cú đạp của hắn man ngưu bay liền vài thước.

Lực lượng man ngưu rất biến thái hơn hai trăm vạn cân, nhưng đừng quên lực lượng Hoa Phong là hơn hai trăm năm mươi vạn cân, hơn nó nhiều lắm.

- Hả?

- Hắn..Hắn! Làm sao làm được!

Hỏa Hoàng Man Ngưu sở trường lực lượng lại bị Hoa Phong nhỏ như con kiến đạp bay.

Một màn khó tin như này, không thể thoát khỏi ánh mắt đám đông đang quan khán bên ngoài, bọn họ miệng há hốc mắt trợn tròn, nội tâm chấn động mãnh liệt.

Không ai nghĩ tới một tên tưởng rằng chết chắc lại tạo ra một màn chấn nhiếp tất cả. Nhân loại so đấu lực lượng với yêu thú, lại còn yêu thú sở trường lực lượng. Cái này quả thật quá mức...khó tin.

Hàn tiên tử hai nắm tay xiết chặt, tâm thần treo cao, nàng cũng thập phần chấn động với việc Hoa Phong vừa làm, nhưng tên đáng ghét còn chưa thoát khỏi nguy hiểm nàng không thể nào yên tâm.

- Mẹ kiếp nó! Mấy con trâu chó này.

Suýt chút toi mạng Hoa Phong tức nghiến răng nghiến lợi, chửi ầm lên.

- Hống! Hống!

Liên tục bị gọi bằng trâu cũng thôi, lại còn bị so với a miêu a cẩu. Việc này khiến đàn man ngưu cực kỳ phẫn hận, đồng thanh rống lớn. Âm thanh kèm theo khí kình khủng bố, khiến Hoa Phong hoa mắt ù tai.

https://thuviensach.vn

Oanh

Đang khi Hoa Phong đầu váng mắt hoa, một con man ngưu khác nhảy chồm lên vồ lấy hắn.

Thế nhưng hắn nào dễ dàng bị vồ chết như vậy.

Trong thế ngàn cân Hoa Phong tay nắm sừng lấy đà, kế tiếp quay liền một vòng ba trăm sáu mươi độ, vận toàn bộ lực lượng tung cước, đạp mạnh vào miệng man ngưu.

-Hống

Man ngưu bị đánh bay miệng rống to, tỏ vẻ đau đớn.

Hỏa Hoàng Man Ngưu trời sinh da dày thịt béo, nhưng lại không như võ giả, võ giả bọn họ có chân khí hộ thể, do đó có thể phản chấn lại lực lượng từ đó chịu rất ít thương tổn.

Đằng này man ngưu chỉ ỷ vào lớp da dày tự ình là nhất, chẳng cần chân khí hộ thể, mà cần cũng chẳng có, đó điểm yếu của yêu thú sở trường lực lượng, thiên địa tạo ra mọi thứ luôn không bao giờ là hoàn mỹ.

Man ngưu chỉ dựa vào béo tốt mà phòng ngự, khi lãnh trọn một cước hơn hai trăm năm mươi vạn cân của Hoa Phong không bao giờ là dễ chịu.

- Không thể tin nổi!

- Biến thái! yêu nghiệt!

- Yêu thú hóa hình, chắc chắn là yêu thú hóa hình.

Đám đông bên ngoài càng xem càng kinh hãi, có người còn cho rằng hắn là yêu thú hóa hình giả heo ăn thịt cọp.

https://thuviensach.vn

- Hắn thật mạnh!

Hàn tiên tử thầm nghĩ, mỗi lần Hoa Phong gặp tình huống nguy hiểm, tim nàng liền nhảy lên. Do vậy cuối cùng nàng cũng hiểu bản thân thật sự thích hắn, nàng còn cho rằng nếu không lỡ tay đánh hắn, thì không thể chứng kiến sự biến thái của hắn, và cũng không chứng minh được nàng thích hắn hay không, nhưng nghĩ đến Hoa Phong vừa gặp liên đòi nợ, nàng lại cảm thấy chán ghét. Tâm tư nữ nhân chỉ họ mới hiểu.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Thiên Địa Quyết Phát Rồ, Dẫn Đến Tai Họa Kỷ Nguyên

Đang lúc đám đông võ giả không biết tên yêu nghiệt từ đâu chui ra, đột nhiên chẳng biết ai lại truyền ra một tin tức chấn động.

Kẻ đang chiến đấu với đám man ngưu không ngờ tu vi cực kỳ nhỏ yếu, Luyện Mạch sơ kỳ.

Khỏi phải nói không ai tin tưởng vào lời đồn có phần ngu ngốc này, có thể đối chiến cùng yêu thú cấp hai đỉnh, mà lại chỉ có tu vi Luyện Mạch sơ kỳ thì đúng là chuyện hoang đường.

Nhiều người còn lớn tiếng nói rằng, nếu biết kẻ nào tung ra lời đồn nhảm nhí sẽ một quyền đập chết.

Tất nhiên lời đồn như vậy do mấy tên võ giả từng bị Hoa Phong một quyền đập chết đồng bạn, truyền ra.

Nhưng tin tức này có vẻ như không đúng sự thật, vì lúc này tu vi Hoa Phong đã là Luyện Mạch trung kỳ... cao hơn một tiểu cảnh giới.

Bành

Khi mà tất cả đang nửa tin nửa ngờ với tin đồn thất thiệt, thì chiến cuộc giữa một người và một..bầy yêu lại có chuyển biến vô cùng tồi tệ dành cho Hoa Phong.

Hoa Phong đã bị man ngưu hất bay xuống đất. Man ngưu không có nhiều trí tuệ, nhưng chúng cũng biết làm cách nào để tên nhân loại hỗn đản văng

https://thuviensach.vn

xuống khỏi lưng của mình.

- Chết tiệt!

Bị hất bay Hoa Phong nội tâm chửi ầm. Mất đi điểm tựa đối với hắn là cực kỳ nguy hiểm.

Bằng chứng là khi hắn thân vừa chạm đất, ngay lập tức bị một con man ngưu nhanh chóng tấn công. Ý định của chúng là không cho Hoa Phong cơ hội trở mình, bởi vì tên nhân loại này không những đáng chết mà còn đáng sợ, sự tồn tại của hắn có thể uy hiếp đến sự thống trị của chúng trong phạm vi thánh quả.

Ầm

Man ngưu với cái chân to lớn nhắm đúng Hoa Phong vận hết sức dẫm mạnh, cú dẫm của nó khủng khiếp đến nổi khiến mặt đất rung chuyển. Thậm chí ảnh hưởng đến đám võ giả bên ngoài khiến bọn họ bất đắc dĩ lùi ra xa.

- Đã xong!

- Ta đã nói rồi! hắn là đồ không biết sống chết!

Thấy Hoa Phong bị dẫm chết cơ mặt đám võ giả liền giản ra, còn có tên tự ình là đúng cho rằng hắn không biết tự lượng sức. Man ngưu là yêu thú khủng bố bực nào, võ giả đồng giai dù yêu nghiệt cách mấy cũng không phải đối thủ của chúng dù chỉ một chọi một. Đằng này có cả một đàn. Tiểu tử kia không bị một kích đập chết tưởng mình là nhất. Những tên như vậy theo bọn họ là muốn chứng tỏ ta đây ngu ngốc không ai bằng.

- Hắn thật sự chết rồi! Thật sự chết!

- Là do ta hại hắn.

https://thuviensach.vn

Chứng kiến một màn vừa rồi Hàn tiên tử nội tâm liền tràn ngập cỗ bi thương không hiểu. Cho rằng Hoa Phong bị chính mình hại chết nàng không thôi tự trách. Lần thứ hai gặp mặt cũng là cuối cùng, việc này làm cho Hàn tiên tử thập phần ân hận. Hiển nhiên nàng không tin rằng Hoa Phong có thể sống sót sau cú dẫm chân kinh thiên động địa của man ngưu. Nhưng cú dẫm chân như vậy mà cho rằng kinh thiên động địa, thì kẻ sống sót dưới bàn chân ấy không biết dùng từ ngữ nào cho phải.

Khi con man ngưu dẫm Hoa Phong vừa nhấc chân muốn xem bộ dạng bị biến thành bánh thịt của nhân loại hỗn đản khó coi như nào, thì chuyện khó tin thật sự đã xảy ra, chuyện tưởng chừng như không thể lại thành có thể, dưới dấu chân khổng lồ của nó Hoa Phong hoàn toàn không tồn tại.

Vậy hắn đi đâu

Đó là câu hỏi của đàn man ngưu và đám võ giả tự ình là đúng kia.

- Đây là đâu? Chẳng lẽ độn thổ rồi?

Không chỉ đám võ giả ngoài kia tỏ ra chấn động, ngay chính bản thân Hoa Phong cũng kinh hãi không kém.

Hắn không phải biến mất vô ảnh vô tung mà là ở ngay dưới lòng đất, cũng có thể coi là độn thổ.

Nội tâm nghi hoặc một mảnh, Hoa Phong nhớ lại, nguyên bản khi bị Man Ngưu tấn công, hắn liền xuất Thanh Phong kiếm đón đỡ, Thanh Phong kiếm bề ngoài không giống ai nhưng lại vô cùng cứng rắn, chính vì kịp thời xuất ra kiếm gỗ cho nên hắn không bị Man Ngưu trực tiếp dẫm trúng. Thế nhưng bởi vì lực tấn công quá mạnh hắn bị đạp sâu vào trong đất, hứng chịu một chút thương tổn.

Ngay lúc này hắn liền vận dụng Thiên Địa Quyết ý định nhanh chóng trị thương, nhưng là không nghĩ tới khi Thiên Địa Quyết vừa được điều động

https://thuviensach.vn

bản thân hắn liền chìm sâu vào trong đất, hệ quả có màn biến mất rung động nhân tâm.

Mặc dù cẩn thận hồi tưởng quá trình khó tin vừa rồi, nhưng Hoa Phong vẫn không cách nào nắm bắt được một tia hiểu ra. Khiến hắn thập phần buồn bực.

- Môn công pháp này đến cùng có bao nhiêu quỷ dị?

Nhắc tới Thiên Địa Quyết Hoa Phong đành thở dài bất lực, mặc dù công pháp do chính hắn tạo ra, nhưng tại rất nhiều thời điểm bất ngờ làm ra những chuyện kinh thiên không bao giờ báo trước. Nhưng cũng phải nói, bởi vì nhờ vào sự không báo trước này mà hắn mới được như hiện tại, có điều Hoa Phong không thích bị dắt mũi đặc biệt là thứ mình tạo ra, nhưng có không muốn cũng chẳng thể làm gì bởi vì hắn có quá ít thời gian để tìm hiểu.

- Ra ngoài rồi tính!

Quá khó để tìm hiểu, Hoa Phong dự định sau lần thám hiểm bí cảnh, việc cần chú trọng nhất không phải tu vi cảnh giới, mà là tìm hiểu Thiên Địa Quyết bởi vì công pháp này mới chính là gốc rễ để bản thân nhanh chóng cường đại.

- Còn hiện tại làm sao rời khỏi.

Thu hồi nghi hoặc, Hoa Phong phát hiện bản thân rơi vào tình cảnh tiến thoát lưỡng nan. Thiên Địa Quyết đột nhiên phát rồ, đưa hắn độn thổ tránh thoát đàn Man Ngưu. Nhưng cố tình là hắn không sợ đám Man Ngưu da dày thịt béo, mà sợ không thể thoát ra khỏi lòng đất.

Tình cảnh của hắn thời điểm này hết sức buồn cười, hắn độn thổ nhưng không biết cách di chuyển, bất đắc dĩ đứng im trong lòng đất, toàn thân kẹt cứng bất di bất dịch.

https://thuviensach.vn

Trước hoàn cảnh khó khăn, Hoa Phong chẳng còn cách nào khác, ngoài việc bới móc Thiên Địa Quyết, nhằm tìm ra nguyên lý độn thổ, nếu thành công hắn không những có thể thoát ra ngoài, còn có thêm một bí chiêu bảo mệnh, gọi là bí chiêu bởi vì hắn thà nguyện ý đối chiến cùng địch nhân, cũng không muốn chui xuống đất để trốn, trừ khi địch nhân quá cường đại.

- Đành vậy!

Miệng lẩm bẩm, Hoa Phong bất đắc dĩ tập trung tinh thần bắt đầu tìm hiểu Thiên Địa Quyết, mặc dù không nguyện ý nhưng khi bắt đầu hắn lại vô cùng nhập tâm, do đó hắn nhanh chóng tiến vào minh ngộ.

...

Kẻ biến mất ngay trước mắt, kẻ địch bình thường cũng thôi, đằng này lại rất đáng hận, việc này trực tiếp khiến đám Man Ngưu cực độ phẫn nộ, chúng nghi ngờ Hoa Phong đột ngột biến mất, là do đám nhân loại bên ngoài giở trò, đám Man Ngưu liền hướng về phía bọn họ, đồng thanh rống giận.

- Chết tiệt! Chạy đi!

Khi tất cả võ giả đang nghi hoặc vì sự biến mất của Hoa Phong, đột nhiên một võ giả sắc mặt đại biến chửi ầm lên, rồi quay đầu bỏ chạy, ngay lúc tên võ giả kia bỏ chạy, đám đông còn lại cũng kịp nhận ra, đám Man Ngưu đang có ý đồ không tốt nhắm vào bọn họ.

Hống

Nào phải có ý đồ không tốt mà thực sự là rất không tốt, sau một sát na hơi liếc qua bên này, đàn Man Ngưu rống to liền trực tiếp lao lên công kích.

- Nếu ta bắt được tên hỗn đản kia ta sẽ lột da rút gân hắn, bầm thây vạn đoạn.

https://thuviensach.vn

Bị Man Ngưu giận lây chuyển hướng tấn công, tất nhiên kẻ mà đám võ giả bọn họ hận nhất không ai khác ngoài Hoa Phong, nếu không phải hắn chọc giận mấy...chục con yêu thú này, rồi đột ngột biến mất thì đâu đến phiên bọn họ bị vạ lây, Thánh Quả còn chưa kịp nghĩ cách làm sao tới tay đã bị công kích muốn bọn họ không nghiến răng nghiến lợi cũng khó.

Nói nhiều là vậy nhưng bọn họ cũng không quên quay đầu bỏ chạy, mặc dù đa phần bọn họ đều là Hồng Mông cảnh giới, thậm chí đỉnh phong, nhưng yêu thú được cho là hậu duệ thần thú Thái Cổ nào phải thứ bọn họ có thể chống lại, nếu là loại yêu thú khác, còn có thể chống lại một hai. Nhưng khổ nỗi cái bọn họ đối mặt chính là Hỏa Hoàng Man Ngưu đại danh đỉnh đỉnh, là loại yêu thú bỏ qua công kích lẫn phòng ngự, thập phần khủng bố

Yêu thú như này ai có gan dám chiến một trận, họa may chỉ có tên chết tiệt trong suy nghĩ của bọn họ.

Bị đàn Man Ngưu bất ngờ tấn công, đám đông võ giả như ong vơ tổ chạy tán loạn, võ giả Hồng Mông cảnh còn có thể lăng không phi hành chạy trốn, nhưng không may nhất vẫn là mấy tên Luyện Mạch kỳ kia, không ít tên bị dẫm chết, lẫn bị lửa phun ra từ miệng Man Ngưu thiêu sống.

A

Liên tục là những tiếng kêu thê lương thảm thiết, vang lên. Nhưng cho dù chết vài tên Luyện Mạch kỳ cũng không làm đám Man Ngưu hả giận.

Cuộc truy sát tiếp tục diễn ra, trong lúc Hỏa Hoàng Man Ngưu truy sát võ giả mà chúng cho rằng có liên quan đến việc Hoa Phong biến mất.

Trên đường đi qua làm kinh động đến vô số yêu thú trong khu vực thứ hai, ngay lập tức từng đàn từng đàn yêu thú nối đuôi nhau, hùa theo truy sát đám võ giả khác, mặc dù bọn họ thậm chí không biết gì.

https://thuviensach.vn

Vườn Linh Dược rộng lớn không biết bao nhiêu, số lượng võ giả không sợ chết tiến vào cũng là con số không lồ.

Đàn Man Ngưu bạo nộ dẫn phát vô số yêu thú trong bí cảnh, bất ngờ tạo nên cái gọi là thú triều* càn quét đám xâm nhập ngoại lai nhân loại.

Khu vực thứ hai không thể trở lại khu vực thứ nhất, cho nên tất cả võ giả tại đây đều bị bó buộc tại khu vực này, tựa như cái lồng giam thật lớn, lồng giam đầy huyết sát chi khí.

Ban đầu võ giả Hồng Mông cảnh còn có thể lăng không tránh né một hai, nhưng với xuất hiện của yêu thú dạng phi cầm* rất nhanh bọn họ bị buộc phải chiến đấu.

Quy mô chiến cuộc giữa yêu thú bản địa và võ giả kẻ xâm nhập là võ giả, lấy tốc độ ánh sáng bùng nổ.

- Ta Không cam tâm.. Ta còn chưa cường đại.

- Ta còn thê tử! Ta còn mẹ già ta không cam....tâm!

Rất nhiều tiếng la hét đầy rẫy không cam lòng trước khi chết của vô số võ giả.

Hiển nhiên không kẻ nào chắc chắn sống sót trong cuộc chiến kỷ nguyên này, không chỉ có võ giả Luyện Mạch kỳ, mà ngay cả Hồng Mông cảnh cao cao tại thượng, cũng liên tục ngã xuống, xác chết đầy đất, thi thể võ giả, yêu thú, chồng chất la liệt, hệt như tận thế.

Gọi đây là cuộc chiến kỷ nguyên, bởi mặc dù tồn tại đã hàng ức vạn năm, nhưng Hoang cổ bí cảnh chưa từng chứng kiến, cuộc chiến nào giữa nhân loại và yêu thú, có quy mô toàn diện khủng khiếp đến như thế.

https://thuviensach.vn

Cuộc chiến kỷ nguyên, cuộc chiến thảm khốc, mà kẻ gây ra tai họa lại không hay biết gì, vẫn đang suy diễn tìm hiểu Thiên Địa Quyết chiến cuộc đẫm máu bên ngoài không hề ảnh hưởng đến hắn mảy may.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Thánh Quả Tới Tay, Toàn Bộ Truy Sát

Cuộc chiến kỷ nguyên, thê lương thảm liệt, mà tác nhân gây họa là Hoa Phong lại chẳng biết chút gì, cũng không bị ảnh hưởng gì, bởi vì vào giờ phút này tâm thần hắn đang hoàn toàn chìm vào minh ngộ, hơn nữa hắn đang ở trong lòng đất.

Hoa Phong đang tìm hiểu nguyên lý độn thổ, cách thức di chuyển trong lòng đất.

Tầng thứ nhất Thiên Địa quyết đã thăng cấp từ, Điều Khiển Thiên Địa bản nguyên vật chất, tiến đến Hòa Vào Thiên Địa bản nguyên vật chất.

Hòa vào bản nguyên thiên địa, có nghĩa Hoa Phong có thể biến mất một cách vô ảnh vô tung trước mắt địch nhân, bằng cách ẩn thân vào cảnh vật xung quanh lấy hai làm một.

Những lúc như vậy chỉ những cường gia tu vi thâm bất khả trắc, mới có cơ may phát hiện ra hắn.

Nhưng điều kiện tiên quyết là hắn phải hoàn toàn bất động, toàn thân khí tức bắt buộc nội liễm, bằng không với cảm quan, trực giác nhạy bén của võ giả, hắn là không thể nào lẩn trốn.

Hơn nữa lúc muốn ẩn thân là do hắn chủ động vận dụng Thiên Địa quyết làm ra.

Đằng này, trong lúc chiến đấu với đám Man Ngưu, hắn chỉ vận Thiên Địa quyết để trị thương, mà không hề muốn ẩn thân, lại không nghĩ tới liền

https://thuviensach.vn

độn thổ chui xuống đất, đã vậy, còn bị chôn chân, bất di bất dịch.

Hoa Phong tự hỏi mình.

-Như vậy vấn đề ở đây là gì?

-Đại địa thuộc thổ trong bản nguyên ngũ hành, Thiên Địa quyết tầng thứ nhất, cấp thứ hai, là hòa vào thiên địa, hay nói chính xác hơn đó hóa thân thành vật chất xung quanh để qua mắt người khác.

-Vừa rồi ta bị Man Ngưu đạp vào sâu trong đất, thì việc hòa vào bản nguyên lúc này chính là chui xuống đất, hòa mình vào thổ bản nguyên.

Trâm ngâm một lát Hoa Phong hai mắt đột nhiên sáng lên.

- Ta hiểu rồi!

- Thiên Địa Quyết được phân làm hai kiểu cách khác biệt như sau, bất động và tự động.

-Ý nghĩa của bất động là muốn sử dụng Thiên Địa quyết, ta phải tự mình vận dụng.

-Tự động là khi ta gặp cái vấn đề gì khó khăn, không biết xoay sở, thì lúc đó công pháp sẽ tự vận chuyển, mà không có dấu hiệu báo trước nào.

-Đã không dưới ba lần nó phát rồ, nhưng lần nào cũng lợi, mà không hại.

-Ví như lần trước nó phát rồ tạo ra Nhâm Đốc nhị mạch, thập nhị chính kinh, nâng cao khả năng hấp thụ thiên địa linh khí, khi tu luyện và dẫn dắt thêm nhiều chân khí, khi phát động công kích, nâng cao thực lực tự thân.

-Còn lần này là vì giúp mình tránh khỏi đàn Man Ngưu truy sát.

https://thuviensach.vn

Nghĩ đến đây Hoa Phong nội tâm bất giác cười khổ, cái phần tự động này chính sự thần bí mà hắn không tài nào lý giải được.

- Về phần chôn chân trong lòng đất, là do Thiên Địa quyết chỉ phát rồ trong chốc lát liền trở lại bình thường.

- Cho nên muốn thoát khỏi tình cảnh bi đát hiện tại liền phải dựa vào chính mình.

Tự suy nghĩ diễn giải rốt cuộc Hoa Phong cũng hiểu được nguyên lý để có thể đi lại dễ dàng trong lòng đất.

Thiên Địa quyết tầng thứ nhất cấp thứ nhất đó là điều khiển bản nguyên thuận vật chất, hoặc nghịch vật chất, bởi vậy việc di chuyển trong lòng đất đối với Hoa Phong ban đầu mù tịt.

Nhưng sau khi suy diễn hắn đã biết cách để đi.

Chỉ cần cảm ngộ, biến lớp đất trước mặt chuyển thành nghịch vật chất, từ cứng hóa bùn, sau đó lại tiếp tục sử dụng công pháp tách bùn dạt sang hai bên là có thể di chuyển.

Nói ra thì có vẻ đơn giản, nhưng muốn suy diễn ra điều đó, Hoa Phong phải sự dụng đầu óc đến kiệt quệ, đủ để thấy sự thần diệu của Thiên Địa quyết, muốn hiểu được hết là khó khăn bực nào.

Chưa kể những màn tự động vận chuyển thần bí kia, cũng là thử thách không hề nhỏ.

Thời điểm Hoa Phong định vận dụng nguyên lý vừa nghĩ ra, để thoát khỏi long đất ngột ngạt, đột nhiên hai tròng mắt lóe tia gian xảo.

- Thánh Quả.

Nguyên lai cái Hoa Phong nghĩ đến chính là muốn trộm Thánh Quả.

https://thuviensach.vn

Nghĩ liền làm hắn vội vàng phóng xuất thần thức quan sát bên trên. Sỡ dĩ Hoa Phong dám phóng xuất thần thức vì hắn tin rằng, trong bí cảnh không kẻ nào đủ khả năng phát hiện thần thức hắn tồn tại.

- Sao ít vậy?

Thần thức vừa phóng xuất Hoa Phong liền giật mình khó hiểu, lúc này canh chừng thánh quả chỉ còn năm con Man Ngưu.

Do không đưa thần thức đi quá rộng cho nên Hoa Phong không phát hiện tình cảnh khủng bố xung quanh.

Hóa ra mặc dù đang là cuộc đại chiến kỷ nguyên, giữa kẻ xâm nhập võ giả lẫn yêu thú bản địa, nhưng đàn Ngưu vẫn để lại năm con để canh chừng Thánh Quả. Thực lực Man Ngưu cực kỳ khủng bố cho nên không võ giả nào dám bén mảng đến gần, dù tình cảnh cực kỳ hỗn loạn. Yêu thú lại rất xem trọng lãnh địa, cho nên dù trước mắt có là Thánh Quả trong truyền thuyết, chúng cũng không quan tâm, vì đây không phải địa bàn của chúng, trừ khi chúng mạnh hơn đối thủ. Vì lý do như vậy mà Thánh Quả vẫn còn nguyên, Hoa Phong mừng thầm hắn nghĩ trong bụng.

- Không biết đám kia đi đâu, lại để lại có năm con! hehe!

Miệng nhếch lên, khẽ cười nham hiểm, Hoa Phong bắt đầu tách đất mà đi, chậm rãi di chuyển về phía gốc Lam Thánh quả.

Năm con Man Ngưu đều đưa mắt nhìn ra phía ngoài, xem ra là đang đề phòng có có kẻ thừa cơ hỗn loạn tiếp cận Thánh Quả.

Nhưng chúng không hề biết rằng Hoa Phong đã trồi lên mặt đất. Toàn thân hắn khí tức nội liễm như không có gì tồn tại.

Nhìn chằm chằm mười tám trái Lam Thánh Quả trên cao, nội tâm Hoa Phong kích động vạn phần.

https://thuviensach.vn

- Tam biến kiếm pháp!

Hoa Phong thầm hô. Nội tâm vô cùng hồi hộp tim đập vô cùng nhanh.

Tam biến kiếm pháp, là một bộ kiếm pháp cực kỳ đặc thù, không cần sử dụng chân khí, cũng có thể thi triển.

Cái duy trì kiếm pháp là khoái bản nguyên, phong lôi nhị bản nguyên.

Bản nguyên là thứ vô hình vô chất, nhìn không thấy sờ không đến, do đó khi Hoa Phong áp dụng bản nguyên thi triển kiếm pháp, liền không một tiếng động.

- Thành!

Thành công cắt xuống một quả, Hoa Phong kích động suýt chút để lộ khí tức, cũng may hắn kịp thời áp chế, bằng không chỉ có thể hài lòng với một quả duy nhất.

Tam biến kiếm pháp liên tục được Hoa Phong thi triển trở ra.

Rất nhanh mười tám Thánh Quả mà đàn Man Ngưu cực khổ canh chừng liền bị Hoa Phong dùng kiếm pháp quỷ dị cắt gọn.

- Phát tài! Phát tài to!

Trộm sạchThánh Quả Hoa Phong thập phần phấn khích, hắn còn có chút không tin Thánh quả lại dễ dàng tới tay như vậy.

- Trốn!

Đột nhiên cảm thấy có gì đó không ổn Hoa Phong liền chui nhanh xuống đất.

- Hống.....

https://thuviensach.vn

Ngay khi Hoa Phong vừa kịp trốn năm con Man Ngưu liền phát ra tiếng rống cực kỳ phẫn nộ.

Thánh quả bị người trộm đi, Thánh quả mà tộc đàn của chúng canh giữ mấy vạn năm, không ngờ bị người vô thanh vô tức, hái trộm ngay trước mắt, khiến đám Man Ngưu ở lại canh chừnh Thánh quả vô cùng phẫn hận.

Yêu thú đã có trí tuệ cho nên Man Ngưu biết rõ là kẻ nào lấy trộm, chỉ có tên nhân loại hỗn đản kia.

Không tìm thấy tung tích nhân loại hỗn đản.Man Ngưu tiếp tục rống to, năm con đồng thanh, liền chấn nhiếp vô số võ giả Luyện Mạch kỳ, rất nhiều kẻ nghe thấy âm thanh của chúng, liền trực tiếp vỡ mật mà chết, hết sức khủng khiếp.

Kế tiếp cả năm con Man Ngưu lao vào, gia nhập cuộc chiến đại quy mô giữa người và yêu.

Cuộc chiến khủng khiếp đang có vài phần hạ xuống, nhưng sau tiếng rống kinh thiên động địa đầy phẫn nộ của Man Ngưu, cuộc chiến lại nóng lên, thậm chí vượt trước đó mấy lần.

Cùng lúc năm con Man Ngưu gia nhập cuộc chiến, thì cũng có một tin tức chấn động nhân tâm truyền ra.

Trong vườn linh dược xuất hiện Lam Thánh Quả trân quý trong truyền thuyết.

Nhưng không ngờ đã bị một tên trông như ăn mày đoạt đi sạch sẽ.

Hơn nữa hắn chính là kẻ khơi mào cuộc đại chiến kỷ nguyên.

Lam Thánh quả hiện thế, chỉ có số ít người biết.

https://thuviensach.vn

Nhưng tại thời điểm tin đồn truyền ra. thì tất cả võ giả bên trong bí cảnh đều biết.

Đặc biệt tin đồn thất thiệt, kẻ kia chỉ có tu vi Luyện Mạch sơ kỳ nhỏ yếu, cũng được lan truyền rộng rãi.

Tay nắm Thánh Quả, khơi mào đại chiến, Luyện Mạch sơ kỳ.

Ba tin tức này không cần biết là thật hay giả, nhưng Hoa Phong đã bị các cường giả phát lệnh truy sát toàn bí cảnh.

Không chỉ võ giả phát động truy sát Hoa Phong, mà yêu thú không hiểu bằng cách nào, cũng truyền cho nhau mệnh lệnh tất sát nhân loại hỗn đản kia.

Thậm chí hình ảnh của hắn bị người dùng ảnh quang cầu ghi lại, rồi phát tán khắp nơi.

Mặc dù Hoa Phong là mục tiêu đôi bên cần diệt sát, nhưng cuộc đại chiến huyết tinh, vẫn bùng nổ kinh khủng, bởi yêu thú cho rằng đám ngoại xâm, đang che chở tên kia, cho nên điên cuồng tấn công.

Thánh Quả đã không thuộc Hỏa Hoàng Man Ngưu cường đại cai quản, hệ tất yếu, yêu thú cũng muốn tranh đoạt một hai.

Người yêu truy sát Hoa Phong mười phần nguy hiểm.

Thánh Quả tới tay, nhưng hắn không biết bản thân đã bị vạn chúng chú mục.

Hiện tại hắn đang ở sâu trong lòng đất, tay cầm Lam Thánh quả hít lấy hít để, thần sắc vô cùng thỏa mãn.

Kích động

https://thuviensach.vn

Vui mừng

Cường đại

Bảo vật

Đó là tất cả cảm xúc suy lẫn suy nghĩ của Hoa Phong lúc này.

Chỉ cần phục dụng Lam Thánh Quả, hắn rất nhanh đột phá Hồng Mông cảnh.

Đến lúc đó hắn tự tin có thể đi ngang vườn linh dược, chiếm đoạt vô số tài bảo,còn gì tuyệt vời hơn.

- Con mẹ nó cái này còn chưa chín.

Đang khi cực độ phấn khích, đột nhiên Hoa Phong chửi ầm lên. Ra vẻ rất không hài lòng.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Ba Câu Hỏi. Thánh Quả Hại Người

Nguyên nhân Hoa Phong có cảm giác không hài lòng, đó là mười tám cái thánh quả còn chưa thành thục.

Theo hắn được biết Lam Thánh quả, khi thành thục thường sẽ tản mát hương thơm mê người.

Đằng này hít cả buổi mà vẫn không thấy chút thơm nào, như vậy hắn mới quả quyết thánh quả còn chưa có thành thục.

- Cũng may còn chưa chín, nếu chín thì đám trâu kia, đã ăn sạch rồi.

Trầm ngâm suy luận, Hoa Phong lại cảm thấy vận khí mình rất tốt, nếu mười tám cái thánh quả đã thành thục, thì đã không đến phiên hắn đoạt được tới tay.

Thánh quả sỡ dĩ được gọi là " thánh" thì dù chưa thành thục thì vẫn là hết sức trân quý.

Hoa Phong cũng biết, Lam Thánh quả mặc dù chưa đạt đến hoàn mỹ, nhưng dược lực lẩn chứa trong đó vẫn vô cùng khủng bố.

Lúc này hắn dự định sẽ ở tại đây tu luyện đề thăng cảnh giới, nâng cao thực lực tự thân, như vậy cơ hội tranh đoạt bảo vật trân quý, sẽ nhiều thêm một phần.

Còn một điều quan trọng, đó là hắn biết chắc, tin tức Thánh quả bị trộm, đã lan rộng toàn bí cảnh, mà người bị tình nghi nhất có lẽ không ai ngoài

https://thuviensach.vn

hắn. “ thất phu vô tội, hoài bích có tội” đây chính là đạo lý của cái thế giới cường giả vi tôn này.

Tài bảo nơi nay, nếu không có năng lực tự vệ, làmuốn chết sớm.

Cho nên hiện tại Hoa Phong muốn nhanh chóng nâng cao thực lực, có như vậy mới khiến cho những kẻ có chủ ý với hắn, phải hối hận vì suy nghĩ ngu ngốc của mình.

Nghĩ là làm, Hoa Phong liền đào ra một cái động phủ, động phủ không lớn, nhưng cũng đủ không gian để ngồi.

Chuẩn bị xong xuôi, Hoa Phong hít một hơi thật sâu, tay cầm thánh quả, áp chế mọi tâm tình, chuẩn bị tu luyện.

Tâm vô tạp niệm, không chút do dự hắn liền ném thánh quả vào miệng.

Ông

Thánh quả ngay khi vào miệng lập tức tan ra. Thánh quả vừa tan, không đợi Hoa Phong kịp phản ứng, liền nhanh chóng hóa thành một luồng năng lượng cuồng bạo, càn quét khắp tứ chi bách hài của hắn.

Đang

Đang

Thân thể Hoa Phong liên tục phát ra tiếng kêu chấn động, khiến toàn thân hắn run lên.

-Chuyện gì xảy ra!

Hoa Phong thần sắc tràn đầy kinh hãi, thần thức lập tức nội thị, khi phát hiện ra nguyên nhân của sự chấn động hắn cực độ hoảng sợ.

https://thuviensach.vn

Luồng năng lượng cuồng bạo do thánh quả bộc phát, mạnh mẽ trùng kích tất cả huyệt vị còn lại của hắn, một cách dã man nhất.

Như vậy theo lý mà nói Hoa Phong phải vui mừng mới đúng, nhưng ở đây hắn lại vui mừng không nổi.

Năng lượng khủng bố như nước lũ tràn đê, chạy ngang dọc toàn bộ cửu kinh bát mạch, dùng khí thế bá đạo tẩy luyện cốt cách, mở rộng kinh mạch

Cái khiến Hoa Phong khóc không ra nước mắt, đó là năng lượng tản ra từ thánh quả là vô cùng vô tận, mà thân thể Hoa Phong sức chứa có hạn, do vậy cả người liền bị phình to, toàn thân mập lên có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Điều này đồng nghĩa với việc nếu không nhanh chóng áp chế, hắn sẽ bị nổ tan xác mà chết.

Nhưng có muốn áp chế cũng lực bất tòng tâm, luồng năng lượng như vô cùng vô tận, lại còn cực kỳ bá đạo.

Mỗi khi Hoa Phong vận chân khí áp chế liền nhanh chóng bị đánh tan, hơn nữa năng lượng còn vô pháp vô thiên, xâm nhập, càn quét luôn cả hai đan điền, khiến chân khí của hắn loạn thất bát tao, cực kỳ hỗn loạn.

Bản thân hắn không có công pháp tu luyện cho nên việc dẫn động chân khí để áp chế năng lượng, là thập phần khó khăn. Thiên Địa Quyết mặc dù nghịch thiên, nhưng chỉ nghịch thiên khi dùng để đối chiến, còn áp chế chân khí hỗn loạn hoặc những thứ phá hoại như năng lượng của thánh quả thì chẳng khác muối bỏ biển.

- Xong!

Hoa Phong lộ sắc mặt tuyệt vọng, thân thể hắn giờ phút này đã biến thành hình tròn, nếu không có gì bất ngờ, thì không bao lâu sẽ phát nổ.

https://thuviensach.vn

- Biết vậy cắn một miếng thôi!

Hoa Phong thập phần hối hận vì độ tham ăn của mình. Nôi tâm đầy rẫy không cam lòng.

Hắn không bao giờ nghĩ tới cái Thánh quả vừa bằng quả cam, lại còn chưa có thành thục mà khủng bố đến vậy, nếu là thành thục có lẽ hắn đã trực tiếp bị nổ chết.

Nhưng không trực tiếp nổ chết rồi cũng sẽ bị nổ chết.

Nếu bị nổ chết đối với hắn đây là cái chết tồi tệ nhất, chết vì bội thực.

Đúng vào lúc Hoa Phong cho rằng tất đã xong, thì bất ngờ liền xảy ra, bên trong cơ thể đột nhiên xuất hiện luồng năng lượng thứ hai không biết từ đâu.

Luồng năng lượng thứ hai này, không xuất hiện để kích phát tốc độ chết của hắn, mà là kìm hãm sự bá đạo của dược lực (gọi cái kia là dược lực để dễ phân biệt nhé).

Dược lực hoành hành ngang ngược không cố kỵ, cuối cùng đã bị chặn lại bởi luồng năng lượng thần bí.

Sự xuất hiện của luồng năng lượng thần bí, tưởng chừng sẽ hóa giải nguy hiểm cho Hoa Phong, nhưng rất nhanh lại đẩy hắn vào tuyệt cảnh.

Năng lượng thần bí từ đâu chui ra có thể coi là thế lực phòng thủ. Dược lực do Thánh quả tạo thành ví như kẻ khủng bố phá hoại.

Đôi bên không bên nào chiếm ưu thế, thành ra chiến đấu giằng co, và cuối cùng cả hai chuyển qua phá hoại.

Chiến trường hiện tại của chúng chính thân thể Hoa Phong.

https://thuviensach.vn

Nơi khác thì không nói làm gì, cái khiến Hoa Phong tuyệt vọng, đó chính là kinh mạch, đây là nơi đối đầu kịch liệt nhất, bởi vì nơi đó dược lực bá đạo nhất.

Kinh mạch vốn mỏng manh, liền bị chúng tàn phá bừa bãi, có dấu hiệu đứt gãy.

Nếu như kinh mạch thật sự bị đứt Hoa Phong chẳng khác nào phế nhân, do vậy dù bên nào thắng đối với hắn không quá nhiều ý nghĩa.

Bởi vì hắn không thể thêm một lần tạo ra kinh mạch, hắn đã có chân khí, mà tạo kinh mạch mới, chỉ là kinh mạch bình thường.

Chân khí luôn tự động lưu thông từng vòng chu thiên quanh thân thể, mà kinh mạch bình thường làm sao chịu được chân khí Luyện Mạch kỳ của hắn, do vậy nếu kinh mạch thật sự bị đứt hắn chỉ có nước tàn phế.

Thân lâm tuyệt cảnh không biết làm cách nào để giải nguy, bất giác hai mắt Hoa Phong đột nhiên tối sầm, hoàn toàn mất liên hệ với thế giới bên ngoài.

Cũng ngay vào lúc Hoa Phong mất đi ý thức, điều thần kỳ lại xảy ra.

Thiên Địa Quyết bất ngờ tham gia vào cuộc chiến. Nhưng công pháp quỷ dị này lại không tham chiến, mà tự động hấp thu nguyên khí linh dược từ bên trên mặt đất, chậm rãi chữa trị những nơi bị thương tổn.

Thời điểm Thiên Địa Quyết xuất hiện Hoa Phong đã mất đi ý thức, cho nên hắn tạm thời không biết bản thân đã an toàn.

- Đây là đâu.

Ý thức thanh tỉnh Hoa Phong phát hiện ra hắn đang ở một không gian rộng lớn.

https://thuviensach.vn

Hóa ra hắn không bất tỉnh, mà ý thức của hắn bị kéo đến một không gian kỳ lạ.

Ở cái không gian này hắn không có thân thể, mà tồn tại như không khí vậy, có thể gọi đây là không gian ý thức.

- Ta còn chưa bị nổ chết! Đây chắc không phải âm phủ rồi?

Nội tâm nghi hoặc Hoa Phong tự hỏi mình.

Ban đầu hắn cho rằng không gian này chính là âm phủ, nhưng suy nghĩ lại, hắn biết mình còn chưa bị nổ chết, bởi vì hai thứ kia còn đang áp chế lẫn nhau. Do vậy hắn xác định đây không phải nơi, không ai muốn tới như nhận định ban đầu.

Ách

- Đây là nơi quỷ gì vậy?

Âm thầm đánh giá xung quanh, Hoa Phong liền phát hiện một chuyện khiến hắn trợn mắt há mồm.

Không gian thần bí này không lớn, nhưng có đầy đủ sông suối ao hồ, rừng rậm, núi cao.

Nhưng điều khó tin không nằm ở mấy thứ này, mà là nơi đây có mặt trăng, cũng có luôn mặt trời. Hai thứ cùng lúc xuất hiện, quá kinh thế hãi tục.

- Ha Ha Ha

Đang lúc Hoa Phong nghi hoặc đánh giá nơi cổ quái này, thì đột nhiên có tiếng cười cuồng tiếu vang lên, khiến hắn kinh hãi không thôi.

- Ai?

https://thuviensach.vn

Hoa Phong quát lớn.

Mặc dù chỉ tồn tại ý thức thể, nhưng hắn vẫn thập phần khiếp sợ.

Ở cái không gian cổ quái này đột nhiên có người xuất hiện, sợ hãi là bản năng không ai tránh khỏi, bằng chứng là câu nói tiếp theo của người thần bí.

- Đám phế vật các ngươi tên nào cũng có bộ dạng này!

- Nhưng ta lại rất thích.

Giọng điệu đầy khinh thường của kẻ không biết, khiến Hoa Phong dù không phục nhưng không dám phản bác, do hắn nghe ra được giọng nói này cực kỳ tang thương, giống như tồn tại không biết bao năm tháng.

Hiển nhiên chủ nhân của giọng nói này là lão quái vật.

- Tiền bối không biết vì sao lại đưa vãn bối đến đây?

Áp chế nội tâm kinh sợ, Hoa Phong thấp giọng hỏi.

- Đưa ngươi tới! Nực cười!

Giong nói thần bí tiếp tục mang theo khinh thường nồng đậm.

Không đợi Hoa Phong kịp hỏi, giọng nói lại cất lên.

- Kẻ nào phục dụng Lam Thánh quả đều tới qua đây một lần.

- Đám phế vật các ngươi không phải muốn tìm hiểu hỗn độn.

Nhận được câu trả lời, dù đối phương giọng điệu vô cùng khinh thường, nhưng Hoa Phong lại cực độ khiếp sợ.

https://thuviensach.vn

Nuốt Lam Thánh quả là tới đây tìm hiểu hỗn độn, rõ ràng trong kinh thư có nói phục dụng thánh quả chỉ có thể tìm hiểu pháp tắc cung ý cảnh.

- Vậy hỗn độn là gì?

Hoa Phong buột miệng tự hỏi.

-Ngu ngốc! Ta nói đám phế vật các ngươi tên nào cũng hỏi câu này.

- Nhưng xem ra ngươi là tên phế nhất, tu vi kiến hôi cũng tới đây tìm hỗn độn.

Giọng nói kia lại vang lên, thập phần châm chọc.

- Vậy tiền bối đây chắc hẳn là thiên tài.

Cố gắp áp chế phẫn nộ, Hoa Phong nhẹ nhàng hỏi, câu hỏi đầy thâm ý.

- Ta đây không những thiên tài mà còn là tuyệt thế kỳ tài, đệ nhất nhân vũ trụ.

Dường như không nhận ra Hoa Phong hỏi đểu, giống như bị chọc đúng chỗ ngứa, giọng nói thần bí liền tự giới thiệu, lời phát ra đầy kiêu ngạo.

- Đệ... đệ nhất vũ....trụ!

Hoa Phong há mồm kinh hãi, khó khăn lắm mới phát ra được mấy câu.

Hắn chỉ nghĩ người kia là cao nhân ẩn thế, hỏi ra lai lịch để chuẩn bị đấu lý xem tại sao nói hắn là phế vật.

Nhưng không nghĩ tới lai lịch đối phương khủng bố như vậy, cái này hắn đúng là thành thật tự nhận phế vật.

- Nhưng đáng tiếc.

https://thuviensach.vn

Người thần bí thở dài có chút gì đó bất lực.

- Tiền bối tu vi nhất đạo độc hành, còn cái gì đáng tiếc.

Hoa Phong nghi hoặc, kẻ này tu vi khủng bố như vậy thì tiếc gì nữa chứ.

- Ta có thể nhất đạo độc tôn, lại không thoát khỏi luân hồi.

- Nhưng cái ta tiếc nuối nhất, thậm chí bất lực, đó là cái gì?

Giọng nói người thần bí như vọng về từ thái cổ, thập phần tang thương.

- Tiểu tử xem ngươi tu vi phế vật, lại vận khí cứt chó gì tới được Lam Thánh quả.

Người thần bí giọng nói chuyển phắt một trăm tám mươi độ, nghi hoặc hỏi Hoa Phong.

Đối phương nói rất khó hiểu, đã nhập luân hồi sao nói chuyện, cái đó là cái gì.

Vốn đang tính hỏi tiếp, liền bị chất vất theo kiểu con kiến, Hoa Phong cười khổ đáp.

- Là do vãn bối may mắn.

Không tiếp tục chất vấn, người thần bí giọng điệu cao ngạo nói.

- Cũng không biết ngươi là vận gì cứt chó?

- Nhưng chiếu theo thông lệ, trả lời ta ba câu hỏi.

- Nếu trả lời đúng toàn bộ, thì ta sẽ truyền thụ tuyệt học cả đời cho ngươi.

- Đúng hai câu truyền cho ngươi một công pháp thánh cấp.

https://thuviensach.vn

- Đúng một câu tặng ngươi thần khí.

- Về phần sai cả ba thì vĩnh viễn không có cơ hội trở về.

Hô

Nghe phần thưởng cho chỉ cần trả lời đúng, Hoa Phong liền hít ngụm khí lạnh. Nội tâm kinh đào hãi lãng.

Truyền thừa cả đời của cường giả đệ nhất vũ trụ, còn có thánh cấp công pháp, thần khí.

Hắn không biết hai thứ này có bao nhiêu cân lượng, nhưng thần và thánh, nghe thôi cũng đủ biết độ khủng bố.

Nhưng nếu lỡ may không trả lời đúng liền chết, lại không biết đối phương muốn hỏi gì, cái này mới chân chính là thách đố. Thách đố tính mạng.

Người vì tài mà chết thì vô số, và Hoa Phong cũng nằm trong số đó.

- Ba câu hỏi của ta rất đơn giản, nhưng đám phế vật các ngươi,không biết bao nhiêu cái vạn tên như vậy, một câu cũng trả lời không được.

Hô

Hoa Phong lại hít khí lạnh, mấy cái vạn tên là mấy vạn người, không ai trả lời nổi một câu mà gọi là rất đơn giản.

Không biết với lão quái vật này cái gì mới khó.

Giờ phút này hắn thầm chửi mười tám đời mấy con trâu, ăn không ăn để hắn ăn, và hệ quả là gặp ngay tên siêu cấp biến thái này.

- Đệ nhất vũ trụ a.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Vận Cứt Chó

Đúng như lão thần bí nói, Hoa Phong cho rằng bản thân vận cứt chó, cho nên mới lấy thánh quả tới tay, bằng không đâu có gặp lão biến thái này.

- Ngươi cũng có thể không đáp ứng trả lời.

Giọng lão thần bí lại vang lên, ngữ khí như nhìn mãi thành quen, cực kỳ khinh thường.

- Vãn bối thật không có hứng thú.

Đang hết sức buồn bực, đột nhiên nghe nói có thể không cần phải trả lời, nếu như không đáp ứng. Hoa Phong nội tâm mừng húm, không suy nghĩ nói ngay.

Theo hắn chỉ có kẻ ngu mới đáp ứng mà thôi.

- Hay cho câu không hứng thú, đám phế vật các ngươi chỉ hứng thú với những thứ có thể hứng thú.

Lão thần bí cuồng tiếu cười to, lời nói trào phúng cùng chán ghét. Trong suy nghĩ của lão, đám phế vật này trong lòng thèm nhỏ dãi, nhưng ngoài miệng lại nói không hứng thú. Nếu bảo vật tốt, trên tay một đứa trẻ, xem bọn hắn có hứng thú không.

Liên tục bị khinh miệt, Hoa Phong rất muốn chửi sấp mặt đối phương, nhưng nếu như vậy là không muốn sống.

https://thuviensach.vn

Để tránh giận quá mất khôn, hắn liền chuyển chủ đề khác, bởi lúc này hắn nghĩ đếm một chuyện khác.

- Vãn bối có chuyện này thắc mắc, muốn tiền bối giải thích cho sự ngu muội của mình.

Hoa Phong nội tâm ẩn nhẫn, hướng phía trước lễ phép hỏi.

- Ta không có nhiệm vụ phải giải thích cái gì, cho đám phế vật các ngươi.

Lão thần bí lời nói vẫn kiêu ngạo không xem ai ra gì, nhưng lão thật có tư cách này.

- Nếu tiền bối có thể giải thích điều vãn bối sắp hỏi, vãn bối nguyện ý trả lời ba câu hỏi của tiền bối!

Hoa Phong nội tâm kiên định, cắn răng trao đổi điều kiện, hắn muốn hỏi bằng được nghi hoặc của mình, dù có phải trả lời mấy câu hỏi " đơn giản" vạn người sai, cũng chấp nhận.

- Ha Ha. Là ngươi nói!

- Vậy hỏi nhanh đi, nhân lúc ta còn chưa đổi ý.

Nghe Hoa Phong trao đổi điều kiện, người thần bí cười ha hả, lão rất muốn biết đối phương muốn biết cái gì, mà cam tâm chết, bởi vì lão biết ba câu hỏi của mình, đến bản thân lão còn không hoàn toàn trả lời được.

Lão tạo ra Lam Thánh quả, dẫn vô số võ giả đến không gian này, là để tìm người trả lời giúp lão, nhưng đáng tiếc không biết bao nhiêu cái vạn tên không thể trả lời, và lão cho rằng tên này không ngoại lệ.

Hít một hơi khí lạnh Hoa Phong bình tình nói.

https://thuviensach.vn

- Tiền bối đây là đệ nhất nhân vũ trụ.

- Như vậy ngài đã đi qua bao nhiêu cái tinh cầu của toàn vũ trụ?

Rất rõ ràng, Hoa Phong là muốn từ miệng lão thần bí tìm hiểu tin tức địa cầu.

- Khi chưa tiến nhập luân hồi, mọi tinh cầu ta đều đặt chân tới.

Lão thần bí kiêu ngạo đáp, đây là chiến tích lẫy lừng của lão, bởi vì ngoài lão ra không ai làm được điều này.

- Như vậy tiền bối có đi qua một cái tinh cầu, mà nhân loại nơi đó chỉ toàn phàm nhân, không hề có tu giả, hay không.

Hoa Phong lời nói có chút run, hồi hộp đợi câu trả lời. Nhưng rất nhanh hắn liền bị dội xô nước đá.

- Trường Thiên vũ trụ là nơi dành riêng cho tu giả, toàn bộ vũ trụ ức ức* tinh cầu, đâu đâu tu giả cũng đầy đất.

- Không một tinh cầu nào như ngươi nói.

-Có thể nơi đó thuộc về vũ trụ khác, nhưng là ta không thể phá vỡ bức tường vũ trụ mà ngao du, đó cũng là tiếc nuối của ta.

Lão thần bí giọng nói có vài phần tiếc nuối, kèm theo đó là nghi hoặc. Theo lão tên này đầu óc không bình thường.

Đường đường là tu giả mà lại hỏi nơi chỉ có phàm nhân, lão cho rằng tên này rất có thể muốn làm chủ tinh cầu như vậy.

Thử hỏi một tu giả đi cai quản phàm nhân, ai dám không phục. Lúc đó không phải sẽ tha hồ hung hăng càn quấy sao.

https://thuviensach.vn

Chỉ đám phế vật mới có suy nghĩ này. Tư chất kém cỏi chỉ có thể mơ ước như vậy, nhưng rất không may vũ trụ này không có nơi nào dành cho hắn. Còn về phần ra ngoài vũ trụ, đùa sao.

- Thật không có nơi nào?

Hoa Phong nội tâm chấn động, nếu những gì lão thần bí nói là thật, như vậy hắn là không thuộc về vũ trụ này.

Địa cầu nơi mà hắn luôn muốn tìm đường trở về, lại ở nơi nào, cuối cùng hắn làm sao đến đây, đến bằng cách nào.

Hơn nữa một cái vũ trụ có bao nhiêu rộng lớn, mạnh như lão kia, cũng chưa từng bước ra khỏi, thì bản thân hắn như nào làm được.

- Đến phiên ngươi trả lời ta, ba câu hỏi.

Đang lúc Hoa Phong chạm đáy tuyệt vọng. Đột nhiên lão thần bí nham hiểm lên tiếng.

Ách

- Như vậy là muốn trả lời, tiền bối chưa nói ta biết nơi nào có tinh cầu như vậy.

Nghe tới " ba câu hỏi" Hoa Phong có chút sợ. Nhanh chóng phản bác, nhưng làm gì dễ dàng qua mắt được lão quái vật kia. Lão khinh thường nói.

- Không phả ta đã nói đi vũ trụ khác mà tìm sao?

- Tiểu tử nên giữ lời hứa của mình, nếu không....hừ!

Lão thần bí đang nói đột nhiên hừ lạnh, khiến Hoa Phong hiện tại mặc dù chỉ là ý thức thể, cũng muốn tan rã, cuối cùng đành cắn răng chấp nhận, đối phương rất khủng bố.

https://thuviensach.vn

- Ba câu hỏi vẫn là ba phần thưởng.

Dù bị ép buộc nhưng Hoa Phong vẫn rất gian xảo hỏi lại.

- Đúng vậy! Ta nói ra luôn giữ lời.

Lão thần bí khẳng định.

- Vậy xin tiền bối đưa ra câu hỏi.

Hoa Phong tâm tình hồi hộp nói.

- Câu hỏi thứ nhất.

- Bên trong không gian này, nếu quan sát bằng mắt thường, những gì ngươi nhìn thấy là gì? Chúng đại biểu cho cái gì?

Lão thần bí thấp giọng nói, lão tin rằng tiểu phế vật trước mắt, cũng giống như mấy cái vạn tên trước đó không thể trả lời. Nhưng lão thập phần sai.

- Dễ như vậy? vãn bối xin mạn phép lấy trước thần khí a.

Lão thần bí vừa dứt lời, Hoa Phong cất tiếng cười to, hắn cho rằng lão thần bí ra câu hỏi kia là cho hắn thần khí rồi.

- Tiểu phế vật ngươi là thật sự biết, hay giả thông minh để khỏi chết.

Lão thần bí tức giận nói. Lão cho rằng Hoa Phong đang càn rỡ với lão.

- Những thứ tồn tại trong không gian này, chính là Âm Dương, Ngũ Hành trong thiên địa. Chúng đại biểu cho sự sinh tồn của những vật chất cơ bản nhất trong tự nhiên, hay chính xác hơn chúng tạo ra sự sống.

Đối mặt với lão quái vật siêu cấp, Hoa Phong không dám tiếp tục càn rỡ, liền tuôn ra một tràng. Đó là câu trả lời của hắn.

https://thuviensach.vn

- Ngươi...ngươi! không ngờ trả lời được.

Lão thần bí lời nói mang theo không thể tin nổi, lão không nghĩ tới câu hỏi mà vô số thiên tài, không thể đưa ra đáp án, lại bị tên phế vật trước mắt thành công nói trúng.

Sỡ dĩ lão coi Hoa Phong là phế vật,, bởi vì những kẻ từng đến không gian này tu vi tên nào so với Hoa Phong là cách không biết bao nhiêu ức dặm.

Bởi vì chỉ những kẻ như vậy mới có thể nuốt trọn Lam Thánh quả mà tới đây.

Về phần Hoa Phong lão cho rằng hắn vận cứt chó, tu vi kiến hôi, đoạt thánh quả còn không nói. Nhưng nuốt gọn nguyên quả mà không chết, thì chỉ có thể là vận cứt chó.

Lão còn cho rằng bởi vì vận cứt chó cho nên tiểu phế vật, mới trở thành người đầu tiên trả lời đúng một trong ba câu hỏi của lão.

- Câu thứ hai. Tên của ta là gì?

Không cho Hoa Phong chút thời gian chuẩn bị, lão thần bí liền hỏi câu kế tiếp, lão muốn thử xem lần này hắn còn vận cứt chó nữa không.

- Lam Thánh (vị thánh màu xanh)

Nhưng không may cho lão khi lão vừa dứt câu, Hoa Phong không do dự trả lời, hắn đã trả lời đúng một câu đồng nghĩa không chết, do đó không cố kỵ phán bừa.

- Ngươi... Lại làm sao, lại nói trúng nữa rồi?

Lão thần bí nội tâm chửi ầm lên. Lão sống không vô số vạn năm, những ai biết danh tính của lão đã chết sạch không còn một mống. Lại không nghĩ

https://thuviensach.vn

tới lại bị đoán trúng. Theo lão tên này có phải hay không còn rất nhiều cứt chó.

- Lam Thánh quả chắc hẳn do tiền bối tạo ra, mà đa phần thứ gì người đó tạo ra, điều lấy tên của họ mà đặt.

Hoa Phong bình thản giải thích nghi hoặc của Lam Thánh lão nhân.

Ngoài miệng bình thản là vậy, bên trong hắn thập phần kích động. Hắn nghĩ Nếu như Lam Thánh lão nhân không nuốt lời, hắn là có thần khí lẫn thánh cấp công pháp, cái này mới chân chính là phát tài to. Đương không tới tay tài bảo nghi thiên bảo sao hắn không kích động.

- Xem như ngươi lợi hại.

Lam Thánh lão nhân lời nói rất không cam lòng, lão không nghĩ tới kẻ có tu vi phế vật nhất trong những người tới đây, lại nói trúng câu trả lời của lão.

Không những một mà là hai, hai câu đố Lam Thánh lão nhân lấy làm tự hào vô số vạn năm, lại bị phá giải dễ dàng, khiến lão nhìn Hoa Phong rất không thuận mắt.

-Câu hỏi cuối cùng. Nói cho ngươi biết trước câu hỏi này ngay cả ta cũng không biết đáp án.

Trước câu hỏi cuối cùng Lam Thánh lão nhân lên tiếng "nhắc nhở" Hoa Phong. Ý nói câu cuối cùng dù ngươi có vận con gì, cũng đừng mơ trả lời đúng.

Ách

- Tiền bối đùa sao? Ngài còn không biết đáp án, vãn bối kiến thức nông cạn làm sao biết đây?

https://thuviensach.vn

Đang lúc Hoa Phong chờ mong câu hỏi cuối cùng để lấy luôn tuyệt học cả đời của Lam Thánh lão nhân, nhưng khiến hắn thất vọng, đó là ngay cả lão còn không biết đáp án.

Cái mà ngay cả lão còn không biết, hắn không ngu ngốc cho là mình biết.

- Tiểu cứt chó! Ngươi không biết, không có nghĩa không phải trả lời.

Giọng Lam Thánh lão nhân trầm xuống, ban đầu lão định không hỏi bởi vì lão chắc chắn tên này không thể nào trả lời được. Nhưng là hắn vận khí rất tốt, liên tục nói trúng hai câu, khiến lão rất mất mặt, do đó hắn phải sai một câu để lão chữa thẹn. Cũng không biết khi nào Hoa Phong trong mắt lão, từ tiểu phế vật, biến thành tiểu cứt chó rồi.

- Vậy xin tiền bối ra đề.

Theo Hoa Phong dù sao cũng đã có thánh cấp công pháp lẫn thần khí, câu hỏi cuối cùng chỉ là thủ tục, sai đúng không vấn đề.

Do vậy không nhất thiết phải làm lão giận. Nếu thực sự chọc giận lão, cám không có mà ăn, thậm chí mất mạng, không thể đùa với cường giả bực này được.

- Những gì ngươi nhìn thấy bằng mắt thường gọi là Âm Dương, Ngũ Hành.

Bây giờ ngươi quan sát chúng bằng thần thức, sau đó trả lời ta, thứ gì tạo ra chúng.

Lão thần bí giọng nói hiếm khi thập phần nghiêm túc đưa ra câu hỏi.

Đây chính là câu hỏi Lam Thánh lão nhân không biết đáp án, cũng là thứ lão bất lực trong vô sô vạn năm. Đó là cái gì?

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Đại Lý Tam Sinh. Ai Mới Là Phế Vật

Hoa Phong trong lòng buồn bực, đối phương đưa ra đề tài mà không biết đáp án, còn bắt người khác trả lời, đây là đạo lý gì chứ.

Buồn bực là một chuyện, nhưng hắn không dám làm đối phương phật ý, nếu không hậu quả thật khó tưởng tượng.

Hoa Phong bất đắc dĩ quan sát, Âm Dương, Ngũ Hành trước mắt bằng trực cảm, bởi vì hiện tại hắn đang là ý thức thể, thần thức không thể phóng xuất, cho nên, chỉ có thể dùng cảm quan nhận biết yếu tố bên trong của mấy thứ này.

- Cái này cũng có chút không hợp lý rồi.

Ngay khi dùng trực cảm quan sát, những yếu tố bên trong mấy thứ tồn tại trước mắt. Hoa Phong nội tâm chấn động, kinh đào hãi lãng.

Hắn không thể tưởng tượng những gì mình thấy được.

Những thứ xung quanh, bao gồm cả cái không gian này, không ngờ lại cực kỳ quen thuộc.

Chúng gồm ba phần.

- Đầu tiên là bản nguyên cội nguồn. Thứ hai chính là lực lượng hỗn độn. Cuối cùng là ý cảnh, nhưng theo Hoa Phong suy đoán, cái này nào phải ý cảnh gì, đây chính là pháp tắc.

https://thuviensach.vn

Điều khủng khiếp ở đây, là ba phần này, lại vừa hay đối ứng, ba tầng cảnh giới, một hai ba, của Thiên Địa Quyết. Đây là rung động bực nào.

Nên biết những thứ ở đây theo như vừa nãy Lam Thánh lão nhân nói, là nơi tìm hiểu hỗn độn.

Nếu như vậy, thì mấy thứ kia chính là nguyên lý hỗn độn. Nhưng mấy cái nguyên lý hỗn độn này, lại tương ứng ba phần Thiên Địa Quyết không sai biệt.

Từ đây suy luận Thiên Địa Quyết do hắn tạo ra chính là nguyên lý hỗn độn.

Quá đáng sợ rồi.

Bản nguyên cội nguồn cũng chính là bản nguyên vật chất, lực lượng ngũ hành hỗn độn tương ứng ngoại chân khí của hắn.

Mặc dù không biết chút gì lực lượng hỗn độn, nhưng khi Thiên Địa Quyết tiến cảnh lần thứ hai, Hoa Phong liền theo bản năng gọi chúng là hỗn độn, đây cũng là thứ tạo nên luồng chân khí thứ ba ngoại chân khí.

Cái cuối cùng là pháp tắc, đối ứng với tầng thứ ba, ý cảnh.

Nhưng hiện tại Hoa Phong hiểu rõ cái kia nào phải ý cảnh gì, đây chính là pháp tắc thiên địa, thứ mà cường giả truy cầu.

- Thật khủng bố.

Hoa Phong nội tâm thầm khiếp sợ, nếu đúng như những gì hắn cảm nhận được từ mấy thứ trước mắt, thì Thiên Địa Quyết mới chân chính là quái vật. Ai có thể nghĩ tới một tên đường đường kỳ nhân phế vật như hắn, không có linh căn như hắn, lại có thể sáng tạo ra nguyên lý hỗn độn.

Không thể tin nổi, chính Hoa Phong cũng đang cho là mình nhầm lẫn.

https://thuviensach.vn

- Tiểu cứt chó ngơ ra đó làm gì? Trả lời đi!

Thấy Hoa Phong mãi không lên tiếng Lam Thánh lão nhân ra sức hối thúc.

- Vãn bối đang cố gắng quan sát, phiền tiền bối đợi một chút.

Sau nhiều lần lục tung cả lên, Hoa Phong đã chân chính xác định được câu trả lời, nhưng do dự không nói.

Câu hỏi này Lam Thánh lão nhân cũng không thể đưa ra đáp án, nếu hắn thật sự nói ra, không biết lão có giết hắn cướp lấy đáp án hay không, mấy lão quái vật như này không thể nói trước điều gì.

Hơn nữa Hoa Phong mơ hồ cái mà Lam Thánh lão nhân nói rằng tiếc nuối lớn nhất, chính là đáp án này.

- Nếu vãn bối trả lời đúng, thật sự tiền bối sẽ truyền thụ tuyệt học cả đời.

Hoa Phong thấp thỏm hỏi lại, hắn đã cân nhắc kỹ càng, truyền thừa lão quái vật này là chỉ ngộ chứ không thể cầu, không cần biết lão có khoác lác tự phong đệ nhất vũ trụ hay không, nhưng có thể tạo ra kỳ bảo nghịch thiên Lam Thánh quả, đã là rất biến thái.

Truyền thừa của cường giả bực này, chỉ kẻ ngu mới lựa chọn từ bỏ.

Nhưng không nghĩ tới câu trả lời của Lam Thánh lão nhân khiến Hoa Phong tức điên. Lão nói.

- Tiểu tử vô tri, đừng nói là ngươi, ngay cả ta lẫn vô số lão quái vật, đã dành hơn nữa đời, để tìm ra đáp án còn không thành.

- Ngươi một tên tiểu phế vật, nếu cho rằng với vận khí cứt chó của mình, mà có thể may mắn đưa ra đáp án chính xác, thì ngươi không xứng lấy thánh cấp công pháp lẫn thần khí.

https://thuviensach.vn

- Những thứ này chỉ dành cho thiên tài thiên tư tuyệt đỉnh, còn phế vật như ngươi chỉ nhờ vào vận khí, chỉ tổ làm ô uế bảo vật mà thôi.

Lam Thánh lão nhân trào phúng nói, trong mắt lão tên phế vật trước mặt rất đáng ghét. Có thể trả lời đúng hai câu, là muốn trả lời câu thứ ba rồi, thật dễ dàng như thế. Nếu dễ dàng như thế lão đã không phải nhập luân hồi.

- Tiền bối có phải hay không định nuốt lời?

Hoa Phong nội tâm đang mắng mười tám đời nhà lão, nhưng ngoài miệng vẫn là rất điệu thấp.

- Ta có nói sẽ nuốt lời sao?

Lam Thánh lão nhân lời nói có chút tức giận.

Tên tiểu cứt chó này rất vô sỉ, lão chỉ nói hắn không xứng, chứ không hề nói qua không đưa cho hắn.

Nếu không phải lão từng hứa qua, sẽ không chém giết người nào trả lời được câu hỏi của lão, thì tên tiểu tử trước mắt có bị lão một chưởng đập chết hay không, phải xem vận khí của hắn.

-Nhưng đúng là hắn vận khí rất tốt.

Lam Thánh lão nhân thầm nghĩ.

Riêng việc nuốt gọn một trái thánh quả, mà không chết, cũng đủ nói lên vận khí của hắn, là dạng gì may mắn.

- Còn câu cuối cùng, cho ngươi một khắc thời gian suy nghĩ. Nếu quá hạn đừng mong lấy được thứ gì.

Lam Thánh lão nhân lạnh nhạt nói, xem ra lão nhìn Hoa Phong rất là không vừa mắt.

https://thuviensach.vn

-Tiền bối còn chưa có trả lời qua câu hỏi của vãn bối.

- Trả lời đúng có phải hay không, liền nhận truyền thừa của ngài.

Hoa Phong không kiêu ngạo không xiểm nịnh hỏi lại, hắn muốn xác định.

- Tiểu chết tiệt, ngươi cho rằng bản thánh đi lừa một con kiến như ngươi.

Lam Thánh lão nhân thật sự phẫn nộ, do đó Hoa Phong đã thành tiểu chết tiệt trong mắt lão.

- Nếu ngươi trả lời được đừng nói là truyền thừa...

Lam Thánh lão nhân lời kế tiếp nói ra liền bỏ dở.

Thật ra mỗi lần đưa ra câu hỏi này, lão điều thập phần chờ mong, nhưng vô số lần không ai trả lời đúng, cho nên, lão cực kỳ bất mãn với đám phế vật như này. Nhưng lại không nghĩ tới, chính lão cũng mù tịt về đáp án.

- Vậy vãn bối sẽ đưa ra đáp án.

Hoa Phong lời nói mười phần tự tin.

- Không gian này, lẫn Âm Dương, Ngũ Hành trước mắt, xin hỏi tiền bối có phải hay không, là do thiên địa tạo ra.

Hoa Phong không định nhanh chóng đưa ra đáp án, hắn chỉ hỏi ra nghi hoặc của mình.

- Tiểu.. Tiểu..

- Ngươi làm sao biết chuyện này.

Nghe Hoa Phong hỏi, Lam Thánh lão nhân há mồm kinh hãi, khiếp sợ đến nỗi không biết nên gọi hắn là gì cho phải.

https://thuviensach.vn

Lão khẳng định đây chắc chắn không phải là vận khí.

Bởi vì vô số năm trước, khi lão cùng đồng bạn phát hiện ra không gian này, đã từng nghĩ rằng nơi này do ai đó tạo ra, mãi đến mấy trăm vạn năm sau, bọn họ mới phát hiện nơi này là do thiên địa tạo ra.

Không nghĩ tới Hoa Phong đến nơi này bao lâu, chưa được nữa canh giờ, liền có thể nhận biết. Cái này không thể nào là vận khí.

Đã hỏi ra nghi hoặc Hoa Phong không tiếp tục dây dưa, chậm rãi nói.

- Nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật...

- Khoan!

Lam Thánh lão nhân đột nhiên cắt ngang. Lời nói mang theo nồng đậm không thể tin nổi, nghi hoặc nói.

- Đạo lý này, ngươi từ đâu biết được.

Giong Lam Thánh lão nhân run run, thái độ khinh thường biến mất vô ảnh vô tung.

- Là do vừa rồi vãn bối quan sát nơi này tự ngộ ra.

Hoa Phong nội tâm cũng thập phần khó hiểu, lão yêu vật này sao đột nhiên khách khí như vậy.

- Hay cho câu tự ngộ. Ngươi chắc chắn.

Lam Thánh lão nhân cho rằng Hoa Phong nói khoác, giọng trầm xuống chất vấn.

- Vãn bối chắc chắn.

Hoa Phong khẳng định.

https://thuviensach.vn

Đạo lý này là do hắn vừa ngộ ra, khi biết rằng Thiên Địa Quyết của hắn chính là nguyên lý hỗn độn.

- Ngươi nói tiếp đi.

Lam Thánh lão nhân áp chế nội tâm kinh đào hải lãng, nói. Theo lão, nếu đúng là hắn thật sự ngộ ra đạo lý đó, thì hắn nào phải phế vật gì, mà gọi là siêu, siêu cấp yêu nghiệt.

Bởi đây chính là đạo lý mà lão cùng đồng bạn gần cuối đời mới nghiên cứu đi ra.

Mà tiểu tử này theo lão nhận định hắn chỉ mười sáu mười bảy. “Khủng bố” hai từ nói lên tất cả.

- Nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Ý nghĩa của câu này chính là. Bản nguyên sinh hỗn độn, hỗn độn sinh pháp tắc, pháp tắc sinh vạn vật.

- Từ đó kết luận, toàn bộ không gian này chính là do cái đạo lý này tạo ra.

Hoa Phong chậm rãi diễn giải, cũng chính là đáp án của hắn.

- Bản nguyên là cái gì? Ta hỏi ngươi bản nguyên là cái gì?

Lam Thánh lão nhân dường như không quan tâm đến đáp án, liên tục chất vấn Hoa Phong về bản nguyên. Giọng của lão lúc này đã khàn đặc lên vì kích động, cực kỳ kích động.

Nguyên nhân Lam Thánh lão nhân kích động chính là cái Bản Nguyên, Hoa Phong vừa nói.

Lão luôn cho rằng tại thiên địa này chỉ có đạo lý, nhất sinh nhị, nhị sinh vạn vật, có nghĩa là Hỗn Độn sinh Pháp Tắc, Pháp Tắc sinh vạn vật.

https://thuviensach.vn

Nhưng mấy vạn năm cuối đời trước khi tạo hóa, lão mới tìm hiểu ra cái gọi là, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật. Nhưng tam sinh vạn vật là thứ gì, đến lúc hết đời lão vẫn không thể nào tìm ra.

Và người đang nói chuyện với Hoa Phong chỉ là đạo chấp niệm Lam Thánh lão nhân để lại, hòng tìm ra thứ thần bí đó. Nhưng đáng tiếc đạo chấp niệm này cũng sắp tan biến, lão cũng không thể hiểu được thứ thân bí kia là gì.

Không nghĩ tới tên tiểu tử vắt mũi chưa sạch,mà lão xem như phế vật kiến hôi, lại cho lão cái đáp án khó tin như vậy.

Điều này khiến Lam Thánh lão nhân không áp chế nỗi tâm tình kích động. Thử hỏi thứ có thể khiến một lão quái vật sống vô số vạn năm cũng không thể áp chế tâm tình, là thứ kinh khủng như nào.

Thấy Lam Thánh lão nhân đột nhiên phát rồ như vậy, Hoa Phong hết sức kinh sợ, không chút do dự hắn nói.

- Hỗn độn là những thứ chưa hình thành, những thứ này trôi dạt khắp mọi ngóc ngách thiên địa, nhưng rất hỗn loạn, được gọi là hỗn độn.

- Pháp tắc lại là những thứ do rất nhiều vật thể hỗn độn giống nhau, tụ hợp mà thành, pháp tắc cũng là thứ căn bản nhất, tạo nên vạn vật trong thiên địa.

- Còn bản nguyên, bản nguyên là nguồn gốc của tất cả. Bản nguyên có hai mặt đó là thuận bản nguyên và nghịch bản nguyên.

-Ví như nghịch hỗn độn chính là những thứ không bao giờ hình thành pháp tắc, nghịch pháp tắc là thứ không bao giờ hình thành nên vạn vật.

-Nhưng dù nghịch hay thuận đều là bản chất của sự vật, đó gọi là bản nguyên.

https://thuviensach.vn

-Có thể nói bản nguyên chính là bản chất của vật sự vật, hay còn gọi là nguồn gốc tạo ra sư vật.

- Cho nên bản nguyên xếp thứ nhất, trong đạo lý, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật.

Hoa Phong nói rất nhập tâm, giống như bản thân đang ngộ đạo.

- Yêu nghiệt! Tuyệt đối là yêu nghiệt!

Nghe xong Hoa Phong giải thích, Lam Thánh lão nhân đầu tiên là khó hiểu, tiếp theo là kích động cuối cùng không thể tin nổi. Hoa Phong trong mắt lão từ hình dạng tiểu phế vật, liền biến thành kẻ yêu nghiệt, yêu nghiệt nhất mà lão từng biết tới, thậm chí so với hắn, lão mới chân chính là phế vật.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Bái Sư

- Bản nguyên, không ngờ thứ tam sinh vạn vật mà ta cả đời tìm kiếm, lại chính là nhất sinh trong tam sinh.

- Tiểu tử, sư tôn ngươi là ai?

Lam Thánh lão nhân thập phần tiếc hận.

Nhưng lão không cho là Hoa Phong tự mình lý giải đi ra, lão cho rằng có thể dạy đồ đệ đạo lý tam sinh, tuyệt đối phải là dạng gì đại nhân vật.

Nghe Lam Thánh lão nhân hỏi đến sư tôn, Hoa Phong thầm cười khổ, hắn nói.

- Không giấu gì tiền bối, vãn bối một thân một mình, nào có sư tôn, thậm chí không môn không phái.

Hoa Phong từ lúc bắt đầu cho đến hiện tại, liền phiêu bạt tứ xứ, gia nhập một cái tông môn, thì hiện tại là rất xa, rất xa.

- Ngươi thật không có sư tôn?

Lam Thánh lão nhân vẫn không cho là đúng hỏi lại.

- Thật không có!

Hoa Phong cười khổ.

https://thuviensach.vn

- Không sư tôn, không môn không phái, nói như vậy đạo lý bản nguyên này ngươi từ đâu biết được?

- Đừng nói với ta là ngươi...

Còn ba từ " tự ngộ ra" Lam Thánh lão nhân liền nuốt trở lại, theo lão đây là không thể nào. Đừng nói là hắn một ức vạn hắn, cũng tuyệt không thể nào.

Hoa Phong trong lòng do dự, trước mặt hắn chính là lão quái vật sống qua không biết bao nhiêu cái vạn năm. Nếu nói ra Thiên Địa Quyết không chừng lão có thể chỉ điểm cho hắn một hai.

Nhưng công pháp này là vô cùng nghịch thiên, nếu cho lão biết không chừng sẽ giết người đoạt bảo.

Trầm ngâm chốc lát Hoa Phong cắn răng nói.

- Là do vãn bối tự ngộ ra.

- Không thể nào! Ngươi đang nói láo.

Lam Thánh lão nhân, thập phần không tin tưởng, lớn tiếng quát,lão cho rằng hắn là càn rỡ.

Vì cho rằng Hoa Phong càn rỡ, cho nên thanh âm Lam Thánh lão nhân phát ra, kèm theo vài phần khí thế chấn nhiếp, khiến ý thức thể của hắn run rẩy, không thể nhúc nhích.

Hô

Ngay lập tức theo bản năng Hoa Phong hấp thụ bản nguyên xung quanh, bộc phát ra luồng bản nguyên chi lực bao bọc toàn thân, ý đồ ngăn cản khí thế bá đạo của Lam Thánh lão nhân.

https://thuviensach.vn

Lực bản nguyên Hoa Phong tạo ra, so với khí thế chấn nhiếp của lão yêu vật chẳng khác đom đóm so trăng rằm, nhưng là ngay khi bản nguyên chi lực được Hoa Phong dẫn dắt đi ra, Lam Thánh lão nhân nội tâm kinh hãi, thập phần chấn động.

- Đây là bản nguyên chi lực mà ngươi nói?

Làm Thánh lão nhân lời nói mang theo nồng đậm không thể tin nổi.

Thứ Hoa Phong vừa dẫn dắt đi ra, chính là loại lực lượng thần bí mà lão bất lực tìm hiểu trong vô số vạn năm.

Thử nghĩ, thứ mà lão cả đời cũng không thể thông hiểu, lại một được tên nhãi ranh, thi triển một cách vô cùng thuần thục, là khó tin như nào.

- Đúng vậy!

Hoa Phong không phục nói. Đột nhiên bị chấn nhiếp suýt chút mất mạng, tất nhiên hắn rất không phục. Dù kinh sợ nhưng hắn cũng có ngạo khí của mình.

- Đúng đúng, không một kẻ nào có đủ năng lực dạy ra tên yêu nghiệt này.

Lão yêu vật, nội tâm sóng gió ngập trời lẩm bẩm.

Sau khi chứng kiến Hoa Phong thi triển bản nguyên chi lực, Lam Thánh lão nhân thập phần khẳng định, trên đời này,kể cả kẻ tự xưng đệ nhất nhân vũ trụ như lão, cũng không thể dạy ra quái vật này. Kẻ có thể thấu hiểu đạo lý tam sinh khi mới mười mấy tuổi, chỉ có thể là yêu nghiệt.

Đặc biệt hơn thứ lực lượng này không thể truyền thụ, mà chỉ có thể tự mình lĩnh hội. Lúc này lão thật sự tin đạo lý tam sinh là do bản thân Hoa Phong tự lĩnh hội mà ra.

https://thuviensach.vn

- Tiểu tử ngươi có đồng ý bái ta làm sư phụ?

Ngay lúc Hoa Phong đang hết sức đề phòng lão yêu vật phát rồ, đột nhiên câu nói của lão làm hắn chấn động.

- Đệ tử Hoa Phong tham kiến sư tôn.

Hoa Phong không chút nào do dự, ngay lập tức đồng ý.

Đùa sao Cường giả đệ nhất vũ trụ muốn nhận mình làm đệ tử, Hoa Phong đủ thông minh để hiểu được đây là cơ hội tỷ năm không có một. Ngu sao từ chối.

- Ngươi không cần suy nghĩ, đã đồng ý rồi.

Lam Thánh lão nhân giả vờ khó hiểu, nhưng lúc này lão vui mừng không lớn nổi.

- Đồng ý thì trước sau cũng đồng ý, ngược lại cũng vậy. Suy nghĩ rất mất thời gian.

Hoa Phong không kiêu ngạo không xiểm nịnh nói.

Bản tính của hắn rất không thích dây dưa dài dòng. Với lại đương không có sư phụ khủng bố như này là bực nào tiện nghi.

- Hoa Phong sao? Ha ha Tốt! rất tốt!

Lam Thánh lão nhân cười ha hả, thập phần kích động.

Lão không nghĩ tới đạo chấp niệm lão để lại,chỉ với mong muốn tìm hiểu tam sinh đạo lý.

Qua vô số năm tháng đạo chấp niệm sắp tan biến, vẫn không thể tìm ra.

https://thuviensach.vn

Những tưởng lộ ý tuyệt vọng, không thể ngờ đã tìm hiểu đi ra, dù không thể nắm bắt nhưng cuối cùng lão cũng biết, đó là gì.

Hơn nữa còn nhặt được cái đại tiện nghi kinh thế hãi tục, là thu tên yêu nghiệt này làm đồ đệ. Thật không gì ta nỗi niềm vui của lão lúc này.

...

Hoa Phong bái Lam Thánh lão nhân làm sư phụ. Lão truyền dạy cho hắn vô số kiến thức tu luyện, trong vô sô năm lịch lãm của mình kiến thức của lão làm Hoa Phong mắt sáng rực, rất nhiều vấn đề hắn mù tịt nay đều rõ ràng rành mạch, thậm chí cực kỳ uyên bác.

Lam Thánh lão nhân kiến thức mênh mông, không gì không biết không gì không hiểu, nhưng khi Hoa Phong hỏi về Thiên Địa Quyết lão cũng bất lực về nó.

Hoa Phong cũng nói ra bí mật Thiên Địa Quyết,là muốn được chỉ điểm một hai, bởi vì cái công pháp này như hố sâu không đáy, đến tận hôm nay hắn mới chỉ chạm tới da lông mà thôi.

Hắn nói ra bí mật mà không sợ bị cướp đoạt, vì hắn cảm nhận được lão đặt vào hắn rất nhiều kỳ vọng.

Kiến thức vô cùng vô tận, cùng những lĩnh hội trong vô số năm, được Lam Thánh lão nhân từng chút một diễn giải đi ra.

Tại không gian này, không ngày tháng, nhờ vào trí nhớ siêu việt của mình Hoa Phong đã hoàn toàn lĩnh hội sạch sẽ những gì Lam Thánh lão nhân truyền thụ.

Khi Hoa Phong hoàn toàn tiếp nhận truyền thừa, cũng là lúc hắn tiếp nhận sự thật khó tin.

https://thuviensach.vn

- Tiểu tử ta chưa từng thu nhận đồ đệ, nhưng hôm nay phá lệ nhận ngươi, cũng là do ta muốn chiếm đại tiện nghi.

- Trong vô số năm tung hoàng thiên không Trường Thiên vũ trụ, mọi kiến thức ta biết được điều truyền lại cho ngươi để bù đắp cái tiện nghi to lớn này.

Lam Thánh lão nhân, giọng nói cổ lão tang thương.

- Thật sự ta đã tiến nhập luân hồi từ ngàn vạn năm về trước, đang đối thoại cùng ngươi đây, chỉ là một đạo chấp niệm, do ta không cam lòng để lại, nhằm tìm hiểu tam sinh.

- Đến hôm nay nhờ vào ngươi ta cuối cùng đã biết, lại không thể hiểu. Nhưng như thế cũng coi như hoàn thành tâm nguyện.

- Đặc biệt còn thu nhận tiểu yêu nghiệt ngươi làm đồ đệ, mặc dù cách đời, cũng vô cùng hài lòng, như vậy đã đến lúc phải đi rồi.

Lam Thánh lão nhân tiết lộ cho Hoa Phong bí mật kinh người, trong lời nói mặc dù có vài phần nuối tiếc, nhưng không quá bận tâm.

-Sư tôn! Ngài đã tạo hóa.

Hoa Phong nội tâm chấn động hỏi lại. Hắn nhận một người chết làm sư phụ đây là khó tin bực nào.

- Đúng vậy! Ngươi hối hận?

Lam Thánh lão nhân dường như đã dự tính trước, cho nên không bất ngờ nói.

- Nhất tự vi sư, bán tự vi sư! Đệ tử không hối hận.

Hoa Phong kiên định nói.

https://thuviensach.vn

Cuối cùng hắn cũng hiểu sư tôn nói lão đã nhập luân hồi là ý nghĩa này. Tồn tại ở đây chỉ là đạo chấp niệm, một đạo chấp niệm theo như lão nói đã chém giết vô số cường giả đến đây mà không trả lời được câu hỏi nào. Chấp niệm vô cùng khủng bố, vậy bản thể còn khủng khiếp đến đâu. Chỉ danh tiếng lão thôi, hắn đã có thể kiêu ngạo rồi.

-Tốt!

Lam Thánh lão nhân kích động hô lên. Bây giờ lão lại nhìn Hoa Phong vô cùng thuận mắt.

- Tiểu tử ngươi đã không hối hận thì nghe cho rõ đây.

Giọng nói trở nên nghiêm nghị, lão nói.

- Đồ nhi nghe rõ.

Hoa Phong cũng rất nghiêm túc.

- Những gì ta vừa truyền đạt, chẳng qua chỉ là kiến thức tu luyện ta tích lũy.

- Về phần võ kỹ công pháp ta sẽ dùng hết khả năng để phong ấn lại, đưa vào ý thức thể của ngươi.

- Đây đều là những thứ nghịch thiên. Để tránh ngươi suy nghĩ quá nhiều về chúng, những thứ này sẽ tự động mở ra theo cảnh giới của ngươi sau này.

- Cuối cùng là về công pháp của ngươi, Thiên Địa Quyết. Môn công pháp này như ngươi nói, thì đây là công pháp thuộc về thiên địa, cho nên rất thâm ảo huyền diệu. Ngay đến ta cũng vô phương lý giải.

- Cái này chỉ ngươi mới có thể thông hiểu, còn về bao lâu thì tùy vào ngộ tính của ngươi.

https://thuviensach.vn

- Ngươi lĩnh hội Thiên Địa Quyết coi như trái đạo trời, cho nên tuyệt đối không để lộ quang mang. Bằng không chết rất khó coi.

- Còn nữa, mặc dù hiện tại ngươi đã thông hiểu đạo lý tam sinh, nhận biết hỗn độn, nắm giữ pháp tắc.

- Nhưng mấy thứ này chỉ là hình thức sơ khai, mà cái gì sơ khai cũng hết sức nhỏ yếu, nên đừng tự ình là nhất coi thường thiên hạ.

- Những gì ta truyền thụ, ngươi cứ từ từ lĩnh hội, về phần các tuyệt học phong ấn lẫn công pháp của ngươi tuyệt đối không cho người thứ ba biết tới.

Lam Thánh lão nhân nói liền một mạch những điều cấm kỵ, những điều này Hoa Phong đương nhiên hiểu rõ, hắn nói.

- Đệ tử đã hiểu, những gì sư tôn răn dạy để tử suốt đời không quên.

Hoa Phong nội tâm hết sức cảm kích, hắn nghe ra trong lời nói của Lam Thánh lão nhân là sự kỳ vọng cùng quan tâm.

- Như vậy ta an tâm rồi! Liền trở về thôi. Nhớ kỹ, đừng làm ta mất mặt.

Hô

Lam Thánh lão nhân lời vừa dứt không đợi Hoa Phong kịp phản ứng đột nhiên ý thức của hắn liền bị một luồng lực lượng bao phủ, trong tích tắc thời gian, ý thức của hắn liền biến mất khỏi cái không gian kỳ lạ này.

Ngay khi Hoa Phong biến mất, tại cái không gian này liền xuất hiện một lão già râu tóc bạc trắng, vận Lam y, khuôn mặt phúc hậu. Đây chính là Lam Thánh lão nhân, sư tôn đại tiện nghi của Hoa Phong.

- Lão Thiên già a lão Thiên già. Đạo lý tam sinh ngươi cũng chưa chắc đã biết, ngươi tại sao sinh ra ngươi biết không?

https://thuviensach.vn

- Năm xưa ngươi ỷ già cậy mạnh, nhốt đám người bọn ta tại trong cái vũ trụ này, bằng cách tạo ra bức tường thương khung chết tiệt.

- Ngươi tự tin nói rằng không ai có thể ra ngoài, nếu ngươi không cho phép. Ha ha.

- Nhưng đồ đệ ta đây, nếu ngươi để hắn trưởng thành, hoặc hắn bình yên trưởng thành đến trình độ kia, thì cái thương khung chó má của ngươi, có chịu nỗi hắn một kích hay không.

- Thiết nghĩ ngươi đã cảm thấy uy hiếp rồi.

- Thiên Địa Quyết sao! Rất chờ mong a.

-Nhưng đáng tiếc thời gian không còn nhiều.

Lam Thánh lão nhân ngửa mặt lên trời lẩm bẩm, khuôn mặt lão ánh lên đầy vẻ tiếc hận, đan xen tận cùng lo lắng. Ngày hôm nay Hoa Phong đã làm cho lão cực kỳ kinh hãi với độ biến thái của hắn.

Lam Thánh lão nhân rất mong hắn thay lão làm việc mà lão không thể làm, nhưng quá khó. Bởi vì lão tin rằng lão thiên già kia, sẽ không để cho kẻ nghịch đạo trời, bình yên lớn lên.

- Sư tôn!

Hoa Phong ý thức thanh tỉnh, hắn không quan tâm tình trạng thân thể, mà ngay lập tức thực hiện ba quỳ chín lạy(nghi lễ bái sư).

Nghe giọng điệu sư tôn, Hoa Phong mơ hồ nhận ra, cái đạo chấp niệm của người rất có thể không tồn tại quá lâu nữa, như vậy đồng nghĩa hắn không còn gặp sư tôn nữa rồi.

Mặc dù gặp nhau rất ngắn ngủi, lúc đầu còn có vài phần chán ghét, nhưng cuối cùng hắn cảm nhận sự quan tâm lẫn kỳ vọng của Lam Thánh

https://thuviensach.vn

lão nhân dành cho hắn là rất lớn.

- Sư tôn.....

Hoa Phong nước mắt lưng tròng, khàn giọng gào thét, cực kỳ bi thương. Cũng may hắn đang ở dưới lòng đất, âm thanh không lọt ra ngoài, nếu không hậu quả vô cùng khó nói.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Triệu Ngọc Hân

- Sư tôn đệ tử nhất định không phụ kỳ người vọng.

Hoa Phong cố nén bi thương, kiên định nói.

Muốn không phụ, sư phụ kỳ vọng, hắn nhất định phải mạnh, không những mạnh mà phải còn là người mạnh nhất, mới mong có cơ hội trở về.

Bởi sư phụ có nói, bức tường vũ trụ người cũng không thể phá vỡ, cái mà ngay cả cường giả đệ nhất nhân vũ trụ không thể phá, hắn có thể sao?

- Có thể.

Siết chặt nắm tay, Hoa Phong hạ quyết tâm nghịch thiên.

- Hồng Mông cảnh rồi sao?

Sau khi áp chế xúc động, Hoa Phong mới phát hiện ra bản thân, hoàn toàn vô sự. Nhưng nếu nói đã đột phá cảnh giới Hoa Phong thập phần không tin tưởng, bởi vì hiện tại hắn không có cái cảm giác này.

- Kinh mạch của ta?

Vừa nội thị thân thể, Hoa Phong khiếp sợ bật thốt lên.

Kinh mạch của hắn hiện tại lớn hơn trước mấy chục lần, nếu nói lúc trước kinh mạch của hắn chỉ như khe suối nhỏ, ghì bây giờ như sông lớn rồi, quá đáng sợ.

https://thuviensach.vn

- Cái này rốt cuộc như thế nào?

Nội tâm nghi hoặc, Hoa Phong lẩm bẩm. Suy nghĩ một chút, hắn cũng hiểu được nguyên nhân.

Nguyên nhân ở đây chính là dược lực do Lam Thánh quả tạo ra như nước lũ, mà kinh mạch lại hết sức nhỏ hẹp, không thể chứa đựng, số lượng dược lực vô cùng vô tận. Cho nên bị phình to.

Nhưng ngay vào lúc dược lực sắp phá thể đi ra, đột nhiên lại xuất hiện luồng năng lượng thần bí, luồng năng lượng này vừa xuất hiện, liền trực tiếp áp chế dược lực.

Bị áp chế, không thể thoát ra ngoài, dược lực liền bạo trướng, làm giãn kinh mạch đến mức tối đa có thể.

Cho nên khi dược lực tiêu tán, kinh mạch mặc dù trở về nhỏ hẹp như lúc đầu, nhưng độ co giãn là cực kỳ kinh người.

Về phần năng lượng thần bí kia, Hoa Phong cũng xác định, đây chính là thần binh tinh hoa bị hắn đè nén trong cơ thể, số lượng thần binh tinh hoa là rất nhiều, hơn nữa khả năng phòng ngự của chúng hết sức lợi hại, bằng chứng là dược lực Lam Thánh quả bá đạo như vậy, cuối cùng ngoan ngoãn lui binh, đủ thấy năng lượng tinh hoa có bao nhiêu cân lượng.

Cuối cùng lý giải bản thân không thương tích, dù trước đó kinh mạch sắp đứt gãy, Hoa Phong thừa biết là do Thiên Địa Quyết làm ra, cái công pháp này đến cả sư tôn, cũng vô phương lý giải, thì hắn chỉ cười khổ cho qua.

- Luyện Mạch đỉnh phong!

Hoa Phong có chút thất vọng, vốn hắn nghĩ rằng phục dụng Lam Thánh quả, sẽ ngay lập tức đột phá, tiến vào Hồng Mông, nhưng không thể tưởng

https://thuviensach.vn

tượng nổi lại đi gặp sư tôn, rồi cảnh giới chỉ dừng lại Luyện Mạch đỉnh phong khiến hắn buồn bực.

Hơn nữa sau khi hỏi sư tôn về sự tình Lam Thánh quả, Hoa Phong mới biết bản thân vừa thoát khỏi tay tử thần với khoảng cách một sợ lông.

Lam Thánh quả chia làm ba loại, hạ cấp trung cấp và cao cấp. Nhưng bất kể loại nào đều không phải hạng tu vi kiến hôi như hắn có thể nuốt vào, chỉ có cường giả cực kỳ nghịch thiên mới dám đi làm chuyện này, nhưng cực kỳ ít ỏi, bởi vì Lam Thánh quả đa phần dùng để luyện đan.

Một cái như vậy có thể luyện ra mấy chục viên đan dược, nếu như để dùng trực tiếp thì rất phí phạm, vả lại không mấy ai đủ can đảm để làm.

Hoa Phong may mắn chỉ phục dục Lam Thánh quả khi chưa thành thục, bằng không, không đợi hắn kịp phản ứng liền trực tiếp bạo thể mà chết.

- Tại sao lại như vậy?

Hoa Phong lưu dẫn chân khí, ý định muốn thử thực lực Luyện Mạch đỉnh phong có bao nhiêu mạnh mẽ, nhưng ngay khi chân khí vừa động, Hoa Phong liền nội tâm chấn động, sắc mặt hết sức khó coi.

Nguyên nhân hắn khó coi như vậy đó là, kinh mạch được nới rộng chỉ là kinh mạch bình thường, về phần thiên địa kinh mạch vẫn bình chân như vại, không mảy may thay đổi, đặc biệt hai huyệt Nhâm Đốc cùng thập nhị chính kinh lại không hề bị tác động của dược lực ảnh hưởng.

Hoa Phong có cảm tưởng như chính mình vì sao không đột phá Hồng Mông cảnh, cũng là vì hai cái huyệt Nhâm Đốc không biết từ đâu chui ra này.

Thậm chí sự chênh lệch giữa kinh mạch bình thường và thiên địa kinh mạch lúc này là một trời một vực, đây cũng là một phần cản trở hắn, cảnh

https://thuviensach.vn

giới đột phá.

- Troll nhau rồi!

Hoa Phong tâm trạng hết sức buồn bực, phong ấn truyền thừa của sư tôn, là khi cảnh giới đạt đến Hông Mông cảnh mới chính thức khai mở, tầng đầu tiên.

Mà hiện tại hắn còn đang ở Luyện Mạch kỳ, thậm chí không biết hai cái huyệt vị kia, đến năm tháng nào mới có thể khai phá, ngay cả dược lực Lam Thánh quả bá đạo như thế, cũng không khiến chúng nhúc nhích, thì độ khó trong việc đả thông là hết sức nan giải.

- Khó thôi chứ không phải là không thể.

Hoa Phong tâm chí kiên định. Mặc dù đả thông hai huyệt Nhâm Đốc hết sức khó khăn,

nhưng Hoa Phong không cho rằng chúng là bất khả xâm phạm.

- Còn lực lượng!

Hơi dùng sức Hoa Phong thử cảm nhận lực lượng, để xem có hay không tiến triển.

Hô

- Tám trăm vạn!

Hoa Phong hít ngụm khí lạnh khiếp sợ. Lực lượng ẩn chứa trong từng tế bào khắp toàn thân, một khi bộc phát sẽ rất kinh tâm động phách, tám trăm vạn, một con số khiến ai nghe thấy cũng kinh hồn tánh đảm.

- Ha Ha không nghĩ tới một cái Lam Thánh quả, lại làm ra chuyện tốt như vậy.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong cười to, nội tâm kích động. Hắn không bao giờ nghĩ tới sự giằng co giữa Lam Thánh quả lẫn tinh hoa thần binh lại cho ra kết quả khủng khiếp này. Quá trình tạo ra Hoa Phong đã mường tượng được, đó là sau khi tiêu tán hai thứ này đều bị cơ thể hấp thụ, cộng thêm việc cảnh giới bạo tăng khiến khả năng hấp thụ được gia cố, do đó lực lượng của hắn mới đạt đến mức khó tin.

Thậm chí Hoa Phong còn muốn nuốt thêm thánh quả, nhưng một phần vì sợ, một phần vì thân thể đã đạt đến cực hạn, nuốt thêm có khi bạo thể mà chết.

- Nên ra ngoài rồi!

Hắn tự tin với lực lượng hiện nay, không cần sử dụng chân khí cũng có thể cùng đám thiên tài kia đánh một trận.

Trước khi ra ngoài Hoa Phong liền cải trang một chút, lần trước chém giết mấy tên kia đoạt túi trữ vật, cũng có mấy bộ trang phục, thời điểm đó hắn không muôn thay đổi bộ dạng, nhưng bây giờ để tránh phiền toái vạn chúng chú mục hắn liền cải trang.

Với thực lực hiện tại hắn không sợ phiền phức, nhưng có ai lại muốn nhiều phiền phức.

...

Cuộc chiến kỷ nguyên đã kết thúc hơn ba ngày, thi thể chồng chất đã bị thanh lý sạch sẽ. Thi thể võ giả có cái bị yêu thú tha đi, có cai thì đồng bạn chôn cất, thi thể yêu thú thì ngược lại.

Nhưng dù là như vậy, mùi máu tanh nồng nặc vẫn quanh quẩn không tiêu tán, khiến người hết sức khó chịu.

https://thuviensach.vn

Lúc này tại nơi nào đó, xuất hiện một thiếu niên, tuổi mười sáu mười bảy, thân vận thanh sam, mày kiếm mắt sáng, cực kỳ anh tuấn. Công thêm trên tay hắn cầm quạt, thỉnh thoảng phe phẩy, bộ dạng tiêu sái, còn có vài phần lãng tử.

- Có cái gì đó không đúng.Phát giác xung quanh khí tức huyết tinh nộng đậm, thiếu niên nhíu mày lẩm bẩm.

- Nãy giờ những nơi đi qua, nói nào cũng có vết tích chiến đấu, rốt cuộc là chuyện gì.

Thiếu niên thần sắc nghi hoặc thầm nghĩ, bình thường dù phát sinh chiến đấu giữa võ giả lẫn yêu thú nhưng không đến mức chỗ nào cũng có.

- Tình cảnh này rất giống chiến trường.

Thiếu niên suy đoán chắc chắn đã xảy ra biến cố gì.

- Ai?

Đang nghi hoặc vì sự tình kỳ quái. Thiếu niên liền phát hiện cách mình không xa, có người, đang lén lút nhìn trộm.

- Ra đi! Lén lén, lút lút, ngươi không thấy mình giống chuột sao?

Thiếu niên nhíu mày, hướng mắt về phía gốc cây đại thụ trước mặt trăm thước, nhếch miệng.

- Ngươi nói ai là chuột!

Đáp lại thiếu niên là thanh âm thanh thúy vô cùng dễ nghe, nhưng có chút tức giận. Kế tiếp liền xuất hiện một nữ nhân, nàng không ngờ trốn bến trong kẽ cây.

- Không phải chuột sao trốn trong hốc cây, đã vậy còn bao biện.

https://thuviensach.vn

Thiếu hai mắt sáng lên, đánh giá nữ nhân trước mặt, thân vận thanh y, tuổi chừng hai mươi, mi thanh mục tú, sóng mũi cao, dáng người vừa vặn, cực kỳ xinh đẹp.

Nhưng bản tính thiếu niên kia rất vô lại, dù là nữ nhân hắn cũng không tha, giọng nói mười phần châm chọc.

- Ngươi!

Nữ nhân giận tím mặt, nhưng đối phương nói rất hợp lý nàng không thể phản bác.

- Tại sao nhìn lén ta.

Thiếu niên gian xảo nói. Hắn là đang kiếm chuyện.

- Ta! Nhìn lén ngươi? Ngươi cho mình là ai chứ.

Nữ nhân lấy tay chỉ mặt mình, nghi hoặc, sau đó khinh thường nói.

- Nếu tâm tư không xấu, ban ngày ban mặt lại trôi trong gốc cây, thật khó hiểu a.

Thiếu niên bộ dạng ta đây khẳng định ngươi nhìn lén.

- Trốn! Đây là nơi tông môn ta làm ra, để chống đỡ yêu thú.

- Bọn họ đi hết rồi! ta bị trọng thương nên chưa kịp rời khỏi.

- Nhưng thật xui xẻo vừa ra khỏi cửa đã gặp tên vô lại.

Nữ nhân lên tiếng lý giải, sau đó chán ghét nói. Ở nàng xem ra tên trước mặt bộ dạng rất thư sinh, nhưng phát ngôn rất vô lại. Hơn nữa bí cảnh bị thú triều tấn công mà hắn trông bộ dạng như vậy mà không chết, chắc hẳn là trốn chỗ nào rồi.

https://thuviensach.vn

Nàng đoán đúng rồi, thiếu niên này mới dưới đất chui lên. Hoa Phong.

Hoa Phong hiện tại cùng Hoa Phong dược ghi lại trong Ảnh Quag cầu, là mười phần khác mười phần. Hắn lúc này tiêu sai anh tuấn, nào còn bộ dạng kia tiểu khất cái.

- Thật tốt! không nghĩ tới tại bí cảnh rộng lớn, này lại có thể gặp Ngọc Hân tiên tử.

Đang khi Hoa Phong định phản bác, đột nhiên phía sau hắn vang lên mấy tiếng cười cuồng tiếu. Khẽ quét thần thức hắn phát hiện ra có ba người đang hướng phía hắn đi tới, hay nói chính xác hơn vì nữ nhân trước mặt mà tới.

Ba người này tất cả tu vi không sai biệt đều Hồng Mông nhất trọng thiên đỉnh phong. Sỡ dĩ Hoa Phong có thể dễ dàng nhận ra cảnh giới bọn họ, đó là kiến thức Lam Thánh lão nhân truyền thụ.

Ba tên mặc cùng trang phục, cùng cầm kiếm, hiển nhiên cùng một tông môn.

Vừa trông thấy ba người tới nữ nhân gọi là Ngọc Hân tiên tử mặt đẹp đại biến. Nói.

- Huyền Thiên! Đám người các ngươi là có ý gì?

Tên được gọi là Huyền Thiên tuổi chính hai mươi, khuôn mặt chữ điền, cặp mắt nhỏ xíu, nhìn sao cung không phải người tốt. Bị chất vấn Huyền Thiên híp mắt nói.

- Ở Vân Nam quốc, ngoài Hoa tiên tử cực phẩm kia thì Ngọc Hân nàng là đệ nhất, nàng nghĩ chúng ta nên làm gì mới phải.

- Ha Ha.

https://thuviensach.vn

Huyền Thiên vừa dứt lời cả ba tên phá lên cười, ánh mắt nhìn Ngọc Hân tiên tử như muốn ăn tươi nuốt sống, dục hỏa phát ra không giấu giếm.

- Huyền Thiên ngươi vô liêm sỉ, Triệu Ngọc Hân ta dù chết, không để các ngươi hạ nhục.

Ngọc Hân tiên tử vẻ mặt hơi sợ, nhưng vẫn hết sức kiên định.

- E rằng nàng muốn chết cũng khó!

- Phải không?

Đang khi đám người Huyền Thiên cho rằng Triệu Ngọc Hân hôm nay sẽ bị chúng chà đạp, đột nhiên một giọng nói giễu cợt chen ngang.

- Tiểu tử ngươi chán sống rồi sao?

Bị giễu cợt, tên bên phải Huyền Thiên lên tiếng uy hiếp, giọng nói đầy sát khí.

- Các ngươi là đến từ tây đại lục.

Hoa Phong, không để ý đến uy hiếp của tên kia, lạnh nhạt nói.

- Phải thì sao?

- Hóa ra ngươi là người đông đại lục

- Chuyện của tây đại lục bọn ra, không muốn chết tránh sang một bên.

Huyền Thiên hắng giọng, hắn cũng lên tiếng uy hiếp. Trong suy nghĩ của hắn tên này che dấu tu vi cao thấp không rõ, tốt nhất nên đuổi hắn đi.

Nhưng hắn không biết Hoa Phong nhất định quản rồi.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Ngươi Không Phải Nhân Loại

- Ta ghét nhất loại người tự ình là nhất.

- Cho nên chuyện này ta quản rồi.

Hoa Phong khinh miệt nói, vốn hắn không định tham gia vào chuyện này, nhưng mấy tên kia nói chuyện cực kỳ phách lối, đặc biệt cái tên Triệu Ngọc Hân hắn cảm thấy rất quen.

- Ngươi nghĩ mình quản được?

Tên đứng bên trái Huyền Thiên trầm giọng, hiển nhiên hắn không cho rằng Hoa Phong có thể ngăn cản được bọn họ.

- Ta có thể quản hay không, chẳng phải thử rồi sẽ biết.

Hoa Phong hời hợt nói. Theo hắn quan sát đám người này từ khí tức phát ra, thực lực so với Hứa Du ước chừng muốn yếu hơn nhiều lắm.

Thời điểm đối chiến cùng Hứa Du là may mắn chiến thắng, nhưng hiện tại hắn tin chắc, nếu Hứa Du đội mồ sống dậy, cũng bị hắn lần nữa đánh chết.

- Ta cũng muốn xem thử, cái gọi thiên tài đông đại lục, có mấy phần bổn sự.

Huyền Thiên sắc mặt khó coi, nhìn chằm chằm Hoa Phong lên tiếng. Hắn đã không muốn cùng đôi phương gây thù, không nghĩ tới tên này không biết tốt xấu, muốn xen vào chuyện người khác.

https://thuviensach.vn

- Nếu đã như vậy ba người các ngươi cùng lên đi.

Hoa Phong khinh thường nói.

- Khẩu xuất cuồng ngôn, mình ta là đủ!

- Xem kiếm!

Tên đứng bên trái nghe Hoa Phong muốn một lần đấu ba, hắn liền phẫn nộ lập tức xuất kiếm.

- Thiên Long Nhất Kích!

Tên kia hét lên, thanh kiếm trên tay hắn vào lúc này đột nhiên phát ra khí thế kinh người, xung quanh hắn cuồng phong bạo nộ, xoay quanh, như long xà uốn lượn, phát ra khí tức vô cùng khủng bố.

- Chết đi!

Sắc mặt tên kia dữ tợn quát lên, không đợi Hoa Phong kịp chuẩn bị hắn vung kiếm đánh ra, cuồng phong lúc này ngưng thực, mơ hồ có bóng dáng thần long uốn lượn, nhắm thẳng Hoa Phong gào thét mà tới.

- Kiếm pháp Trương sư đệ thật lợi hại, ta xem hắn làm sao đón đỡ.

Hai người Huyền Thiên lúc này lùi lại cách đó không xa, bọn họ lên tiếng tán thưởng chiêu thức của đồng bạn, đồng thời thuận thế thăm dò thực lực Hoa Phong có bao nhiêu nông cạn.

Triệu Ngọc Hân sắc mặt có chút lo lắng, tiểu tử vô lại này không biết có phải đối thủ của đám người kia hay không, vạn nhất...kế tiếp nàng không dám nghĩ tới.

- Sao hắn lại không động thủ?

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Hoa Phong không nhúc nhích, dù trước mắt công kích của tên họ Trương đang lớn dần, thấy vậy tên còn lại nghi hoặc hỏi Huyền Thiên bên cạnh.

- Hay là bị hù sợ rồi?

Sau đó hắn phá lên cười. Huyền Thiên không nói nhưng khóe miệng khẽ nhếch đầy khinh thường, hóa ra bọn họ gặp phải tên đầu óc có vấn đề.

Bị người công kích mà đứng trơ ra nhìn, đúng là không được bình thường, hoặc có lẽ bị hù sợ thật.

- Hắn sao không đánh?

Triệu Ngọc Hân cũng hết sức nghi hoặc.

Đúng là Hoa Phong không có ý định động thủ, toàn thân hắn lúc này được bao phủ tầng quang mang vàng nhạt, đây chính là chân khí hộ thể, Hoa Phong muốn dùng nhục thân trực tiếp ngạnh kháng.

Hắn muốn thử xem lực lượng tám trăm vạn cân, có hay không, có thể bỏ qua đối phương công kích.

Oanh

Công kích tên họ Trương trực tiếp đánh lên người Hoa Phong mà không hề có chút ngăn trở, nhưng ngoài dự đoán của mọi người, công kích có phần khủng bố kia, lại chẳng tạo thành chút thương tích nào với hắn, khiến đám người xung quanh há mồm kinh hãi. Khủng khiếp hơn hắn còn nữa bước cũng không lui.

- Ruồi bọ mà thôi!

Lấy tay phủi phủi bụi, Hoa Phong đưa mắt về phía tên họ Trương giọng nói đầy khinh miệt. Nội tâm thập phần hài lòng, nguyên lai lực lượng mạnh

https://thuviensach.vn

mẽ cũng không có gì không tốt.

Nhưng sự bình thản của hắn, lại là nỗi kinh hoàng cho phần còn lại.

- Yêu quái! Ngươi không phải nhân loại, ngươi là yêu quái.

Tên họ Trương sắc mặt trắng bệch, cực kỳ sợ hãi, lấy tay chỉ Hoa Phong miệng lắp bắp.

Công kích vừa rồi hắn toàn lực ra tay, thậm chí vì muốn trong một chiêu chém giết đối phương tại tràng, đã xuất ra sát chiêu mạnh nhất, hơn nữa đối phương chỉ đứng một chỗ cho hắn đánh. Cuối cùng góc áo cũng không rách, đây nào phải nhân loại.

- Làm sao có thể?

Hai người Huyền Thiên nội tâm chấn động, miệng há hốc vô cùng kinh hãi.

Chuyện xảy ra thực sự quá mức không thể tưởng tượng, dùng nhục thân trực tiếp ngạnh kháng công kích của võ giả đồng giai, mà ngay đến bụi cũng không bám, nghe ra có vẻ, hết sức hoang đường, nhưng chuyện hoang đường lại xảy ra ngay trước mắt, kinh thế hãi tục.

- Hắn là thật là nhân loại?

Triệu Ngọc Hân hai mắt trợn tròn bật thốt lên, nàng cũng vô cùng nghi hoặc tiểu tử kia, có thật là nhân loại hay không.

- Đến lượt ta rồi.

Hoa Phong trầm giọng nói, vẻ mặt hết sức nghiêm túc.

Hắn biết lực phòng ngự của mình rất biến thái, nhưng công kích thì chưa xác định.

https://thuviensach.vn

Từ sau khi được sư tôn truyền thụ kiến thức tu luyện, khả năng lĩnh hội kiếm pháp của hắn đã nâng lên một tầm mới, cộng thêm cảnh giới liên tiếp đột phá, khiến Hoa Phong rất muốn thử tay nghề.

Hoa Phong không định sử dụng nội chân khí, bởi vì hắn không muốn quá mức nổi bật, Luyện Mạch kỳ đứng im cho Hồng Mông cảnh công kích, lại không mảy may thương tổn, chuyện này nếu truyền ra ngoài là bực nào chấn động, rất có thể còn bị liên tưởng đến Lam Thánh quả, thì được không bù mất.

Nhưng hắn không biết màn thể hiện vừa rồi đã là rất kinh tâm động phách.

Sợ thân phận bại lộ vạn chúng chú mục, cho nên lần này Hoa Phong dùng ngoại chân khí xuất thủ.

Ngoại chân khí do lực hỗn độn tích tụ mà thành, không liên can đến tu vi cảnh giới, ngoại chân khí mạnh yếu tùy thuộc vào việc hắn nắm giữ Thiên Địa Quyết sâu cạn.Tiếp tu kiến thức từ Lam Thánh lão nhân, có rất nhiều điểm không hiểu hắn liền thông thấu, dù chưa có thời gian hoàn toàn lĩnh hội, số lượng kiến thức khổng lồ, qua vố số vạn năm của lão, nhưng dùng để đối phó Hồng Mông cảnh, là dư giả có thừa.

Có thể nói ngay từ lúc có danh sư siêu cấp chỉ điểm, thực lực Hoa Phong liền thay đổi nghiêng trời lệch đất, chẳng qua hắn còn chưa phát hiện.

Chỉ riêng việc lĩnh ngộ sâu sắc đạo lý tam sinh, đã khiến Hoa Phong hoàn toàn lột xác. Cho nên tu vi nội chân khí, Luyện Mạch kỳ của hắn chỉ để làm cảnh.

Hô

Lương Tuyền kiếm nơi tay, Hoa Phong ý niệm khẽ động, hỗn độn chi lực từ bốn phương tám hướng trong phạm vi mười dặm xung quanh, liền

https://thuviensach.vn

hướng hắn tề tụ.

Toàn thân Hoa Phong lúc này được bao phủ một vòng quang mang đủ mọi màu sắc, cực kỳ huyễn lệ.

- Thiên Địa Giao Thoa, thập tam biến

Hoa Phong khẽ hô, nhất thời cách không chém ra một kiếm, nội chân khí không thể cách không xuất thủ, nhưng ngoại chân khí của hắn dư sức làm chuyện này.

Hoa Phong một kiếm chém ra, ngay lập tức huyễn ảnh đa sắc, liền phân thành mười ba cái huyễn ảnh kiếm quang, huyễn ảnh kiếm quang ngưng tụ thành thực chất, lấy thế sét đánh hướng tên họ Trương lao đi.

- Kiếm pháp thật khủng bố!

Huyền Thiên cùng tên đệ tử kia, vẻ mặt khiếp sợ đồng thời bật thốt.

- Đây là kiếm pháp gì?

Triệu Ngọc Hân ngọc thủ che miệng, kinh sợ lẩm bẩm.

Về phần tên họ Trương đối diện với thứ kiếm pháp mang theo hỗn độn chi lực, khí thế bức nhân, khiến vẻ mặt hắn trắng bệch, nội tâm run rẩy.

- Thiên Long Bạo Nộ.

Tên họ Trương cắn răng, hắn liều mạng thiêu đốt chân khí, bộc phát chiến lực mạnh nhất, ngay lúc khí thế đạt đến đỉnh phong, hắn lập tức kích ra chiêu áp đáy hòm, ý định ngăn trở thế tới của huyễn ảnh kiếm quang.

Oanh

https://thuviensach.vn

Thanh âm giao kích kinh thiên động địa giữa hai người vang lên, khiến đại địa một trận rung lắc, bụi bay mù mịt, một kích kinh tâm.

- Trương sư đệ!

Bụi mù tán đi cùng là lúc Huyền Thiên bi phẫn gào thét. Trương sư đệ của hắn sau khi đón đỡ Hoa Phong một kích, liền biến mất không thấy, hiển nhiên đã tan thành tro bụi, chết không thể chết hơn.

- Hả?

Một kích tiễn đối phương về hỗn độn, Hoa Phong liền đứng ngơ như tượng, nội tâm một trận chấn động, hắn không thể tưởng tượng nổi bản thân lại mạnh như thế, ngay cả Hồng Mông cảnh cũng không chịu nổi một kích.

Giờ phút này Hoa Phong mới biết bản thân từ trước đến nay thiển cận bực nào, hỗn độn chi lực khủng bố như vậy lại bị hắn đem ra sử dụng một cách hết sức tầm thường.

Nếu không nhờ có sư tôn, e rằng không biết đến khi nào, uy lực của Thiên Địa Quyết mới chân chính dương oai.

- Sư tôn!

Nghĩ đến sư tôn hai nắm tay Hoa Phong siết chặt, tầm quan trọng của vị sư phụ đại tiện nghi này, đối với sự trưởng thành của hắn là rất lớn.

- Ngươi dám sát hại trương sư đệ, liền đợi Hợp Hoan Kiếm Tông điên cuồng trả thù đi.

Ngay lúc Hoa Phong kinh ngạc xúc động đan xen. Hai người Huyền Thiên đã bỏ chạy được vài trăm thước, bọn họ không dám ở lại dù chỉ một giây, Hoa Phong quá đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Nhưng không hiểu sao đã thành công chạy đi xa, Huyền Thiên lại còn lên tiếng uy hiếp.

Không lên tiếng có lẽ bọn hắn còn giữ được mạng, nhưng lên tiếng cũng đồng nghĩa với việc, bọn hắn thành công xuống đoàn tụ với tên họ Trương.

Hoa Phong đứng hình vì thực lực đột nhiên tăng mạnh, lại nghĩ đến sư tôn, đang xúc động liền bị Huyền Thiên đánh thức.

- Ngu ngốc!

Áp chế xúc động, Hoa Phong nhếch miệng khinh thường, theo hắn thì im đi mà chạy có phải rất tốt hay không, ai ngờ đáng tiếc.

Hoa Phong tâm niệm vừa động, Tam Biến Kiếm Pháp liền được hắn thi triển đi ra. Kiếm pháp này, dùng để kích sát mấy tên chạy thục mạng, là thập phần thích hợp.

Một quang ảnh lấy tốc độ ánh sáng lóe lên, ngay lập tức, Huyền Thiên cùng tên đệ tử kia đầu thân hai nữa.

A

A

Hai tiếng kêu thảm thiết vang lên, kèm theo đầy rẫy không cam lòng. Nếu bọn họ không chạy, Hoa Phong còn cực khổ xuất ra Thanh Thiên Kiếm Pháp, ngược lại thì đỡ phiền phức hơn nhiều.

- Ngươi! Yêu quái!

Triệu Ngọc Hân nãy giờ đứng một bên quan sát, trước sự khủng bố của Hoa Phong nàng liền đứng im như tượng. Ngay cả khi bọn người Huyền Thiên bỏ chạy nàng cũng không hay biết, đến khi Hoa Phong quay lại nhìn, nàng mới kinh hãi thốt lên.

https://thuviensach.vn

- Ta là nhân loại.

Hoa Phong sắc mặt khó hiểu nói. Hắn rõ ràng là nhân loại hàng thật giá thật.

- Thật sự là nhân loại.

Triệu Ngọc Hân nội tâm chưa hết khiếp sợ hỏi lại.

- Tây đại lục, Thanh quốc, Thiên Vân thành, Thiên Vân học viện, Hoa Xuân tiểu viện, học viên ngủ gật, Hoa Phong.

Hoa Phong không trả lời Triệu Ngọc Hân, mà tuôn ra một tràng từ ngữ khó hiểu, sau đó chằm chằm nhìn đối phương.

- Ngươi muốn làm gì!

Bị đối phương nhìn chằm chằm Triệu Ngọc Hân sợ hãi lui lại.

A

Sau đó không biết nghĩ đến cái gì, Triệu Ngọc Hân ngọc thủ che miệng la lớn, vẻ mặt cực kỳ không thể tin nổi.

Từ ngữ Hoa Phong rất khó hiểu đối với người ngoài, nhưng với Triệu Ngọc Hân không bao giờ là khó hiểu.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Linh Thạch Khủng Bố

- Ngươi là tên tiểu háo sắc, Hoa Phong.

Triệu Ngọc Hân rốt cuộc biết được tên khủng bố kia muốn nói gì.

- Đúng vậy! Là ta, thiên chân vạn xác.

Hoa Phong miệng treo nụ cười khẳng định.

- Không thể nào, ngươi rõ ràng là người tây đại lục, hơn nữa mới có năm năm thời gian.

Triệu Ngọc Hân vẫn không tin, tên biến thái trước mắt này, là tiểu sắc lang đáng hận tại Thiên Vân học viện năm đó.

Thời điểm nàng gặp hắn, Hoa Phong chỉ là một tiểu tử bình thường, không thể bình thường hơn. Nhưng mới trôi qua bao lâu, năm năm, năm năm từ một người thường, liền chém giết Hồng Mông cảnh như chém chó, chém gà, nếu tin đây là sự thật thì đầu óc nàng thật sự có vấn đề.

- Là do ta năm đó gặp phải chút vận khí, nhưng không may vô tình bị truyền tống đến tây đại lục, không thể trở về.

Hoa Phong cười khổ, lên tiếng giải thích, cái đông đại lục chết tiệt này hắn đâu phải muốn tới.

- Ngươi thật là Hoa Phong sao?

https://thuviensach.vn

Nghe đôi phương giải thích Triệu Ngọc Hân đã có vài phần tin tưởng, nhưng vẫn còn đó nghi hoặc không thôi.

- Cuốc đất trồng lang, quạ vô ăn chuối.

Hoa Phong bất đắc dĩ đọc ra câu thành ngữ bất hủ của mình.

- Ngươi đúng là tiểu háo sắc năm đó rồi!

Nghe ra câu thành ngữ vô đối của Hoa Phong, Triệu Ngọc Hân cuối cùng không còn nghi ngờ thân phận của hắn, bởi vì câu nói này, với nàng là thập phần ấn tượng.

Nàng cũng từng mang nó ra đánh đố các tỷ muội trong tông, khiến các nàng không tài nào lý giải nổi. Thậm chí câu nói này còn lan truyền phạm vi lớn, và lời giải của nó là hết sức bí ẩn. Do vậy cái tên Hoa Phong ở trong tông môn của nàng có danh khí không nhỏ.

- Năm đó giáo sư là cải trang sao?

Hoa Phong nghi hoặc nói. Theo hắn Triệu Ngọc Hân khi đó với cô nương bây giờ, chênh lệch như trời với đất. Lúc ấy nàng dù có vài phần xinh đẹp, nhưng so với hiện tại xa xa bì không kịp. Dù biết chắc nàng là cải trang, nhưng hắn muốn kiếm chuyện để bàn.

- Lúc đó ta là ra ngoài lịch lãm, cho nên cải trang một chút,

để không bị chú ý quá nhiều.

Triệu Ngọc Hân không phủ nhận, nói.

- Sau đó giáo sư đột nhiên mất tích, ta liền sống rất tốt.

Hoa Phong cười gian nói. Lời nói lệch rất xa trọng tâm ban đầu

https://thuviensach.vn

- Ta!

Bị Hoa Phong đột nhiên nhắc lại chuyện cũ, Triệu Ngọc Hân mặt đẹp đỏ ửng, thật muốn đào hố mà trốn. Đây rõ ràng là chọc người a.

Hai người một đối một đáp, liền trò chuyện rất lâu(cũng chẳng biết chuyện gì).

Hoa Phong hỏi Triệu Ngọc Hân về Hợp Hoan Kiếm Tông, hắn nghi hoặc vì sao cảnh giới tu vi của nàng, cùng đám người Huyền Thiên không sai biệt, thậm chí nhỉnh hơn, nhưng khi gặp bọn họ, nàng lại có phần sợ hãi.

Sau khi được Triệu Ngọc Hân giải thích Hoa Phong liền hiểu ra, đám người Hợp Hoan Kiếm Tông nam nữ hoan lạc vô độ, rất đáng khinh.

Đặc biệt bọn họ chuyên bắt võ giả khác giới để thải bổ tu luyện, khả năng đối phó người khác giới của họ thập phần lợi hại.

Nếu cảnh giới đối phương quá chênh lệch thì không nói, về phần nhỉnh hơn một chút, liền không phải đối thủ của họ.

Thủ đoạn của tông môn này cực kỳ vô liêm sỉ, nhưng tổng thể thực lực lại không phải tông môn nào cũng dám trêu chọc.

Do đó dần dà chúng càng thêm kiêu ngạo, không xem ai ra gì, rất nhiều nữ nhân vì bị hạ nhục tự sát mà chết. Cho nên ai gặp phải bọn họ đều hết sức kiêng kị.

- Phải rồi! Khí tức huyết tinh nồng đậm xung quanh, là khi trước không tồn tại.

Hoa Phong đột nhiên chuyển chủ đề, nói ra nghi hoặc của mình.

- Ngươi thật không biết?

https://thuviensach.vn

Triệu Ngọc Hân khó tin lên tiếng, xem ra vừa nãy nàng đoán đúng rồi, tên này mới chỗ nào chui ra chứ đâu.

- Ta thật không biết!

Hoa Phong cười khổ.

Ngọc Hân nhíu mày, dù chưa hoàn toàn tin tưởng, nhưng nàng vẫn giải thích.

- Nghe đồn bên trong bí cảnh xuất hiện Lam Thánh quả. Đây là kỳ hoa dị thảo trong truyền thuyết, loại quả này ngay đến cường giả gặp phải cũng đỏ mắt.

- Canh chừng thánh quả, là Hỏa Hoàng Man Ngưu cực kỳ cường đại, chúng chính là bá chủ yêu thú bên trong bí cảnh.

- Nhưng không nghĩ tới thánh quả dù được Man Ngưu khủng bố canh chừng, lại đột nhiên bị trộm mất.

- Thánh quả bị trộm được cho là do nhân loại làm ra, việc này khiến Hỏa Hoàng Man Ngưu phẫn nộ liền ra sức truy sát võ giả. Không những vậy, chúng còn phát động yêu thú bên trong bí cảnh toàn lực công kích. Cuối cùng hai bên đại chiến mười ngày mười đêm.

- Cuộc chiến đó cực kỳ thảm liệt, thi thể như núi, máu chảy như sông, khí tức huyết tinh này do đó mà ra.

Triệu Ngọc Hân chậm rãi nói, sắc mặt còn chưa hết kinh sợ, hiển nhiên tình cảnh lúc đó, vô cùng khủng khiếp.

- Có biết là do ai trộm không?

Hoa Phong làm bộ hỏi.

https://thuviensach.vn

Hỏi là vậy, nhưng hắn, nội tâm là vô cùng chấn động, không nghĩ tới bản thân trong lúc vô tình, lại tạo ra đại họa.

Thế nhưng hắn không hối hận, nếu không gây ra đại họa đó, bản thân hắn lúc này đâu hiểu được tam sinh đại đạo. Con đường nghịch thiên không có chỗ cho hai từ "hối hận"

"Không biết tiểu yêu nữ kia thế nào" Hoa Phong đột nhiên có chút lo lắng.

- Tất nhiên là biết, nghe nói người này đến từ đông đại lục, bộ dạng như tên khất cái, tu vi không rõ. Hiện tại nhân loại lẫn yêu thú toàn bí cảnh đang truy sát hắn, nhưng đáng tiếc không tìm thấy.

Triệu Ngọc Hân thần tình có chút tiếc nuối, kẻ này thực đáng hận, nghĩ đến đây nàng liền không tự chủ liếc Hoa Phong một cái.

Hoa Phong toàn thân đột nhiên ớn lạnh, lông tơ dựng đứng.

Hắn ớn lạnh không phải vì cái liếc mắt của Triệu Ngọc Hân, mà ớn lạnh vì bị toàn bộ bí cảnh truy sát. " toàn bộ a" nội tâm liền bất đắc dĩ cười khổ.

Cũng may hắn đã thay đổi bộ dạng nếu không thảm rồi, bị số lượng lớn người đánh chủ ý như vậy, thật không phải chuyện gì tốt, "song quyền nan địch tứ thủ". Câu nói này đúng với Hoa Phong hiện tại.

- Ngươi cũng muốn đoạt thánh quả sao?

Ngọc Hân đột nhiên hỏi, nàng cảm thấy tên Hoa Phong này có gì đó không đúng, nhưng không đúng ở chỗ nào tạm thời không nghĩ ra.

- Kỳ hoa dị thảo nghịch thiên như vậy, giáo sư nói xem ta có nên thử tìm tên kia chém giết, để đoạt tới tay.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong trừng mắt nói láo, bộ dạng như muốn ăn tươi nuốt sống "tên kia".- Đúng rồi! Khu vực thứ ba bí cảnh hai ngày sau sẽ mở, ngươi có hay không tiến vào?

Triệu Ngọc Hân đột nhiên nhắc đến vấn đề không liên quan, bởi vì nàng cảm thấy câu hỏi vừa rồi của Hoa Phong, là không nên trả lời, rất kỳ quái.

- Khu vực thứ ba sao? Nơi đó có gì tốt?

Hoa Phong nghi hoặc nói, theo tấm bia ở khu an toàn ghi chép, khu thứ ba có tên gọi " Làng Di Tích" là nơi truyền thừa của vô số đại năng thái cổ.

Nếu như ai may mắn tiếp nhận, thực lực sẽ nhanh chóng tăng mạnh, không những vậy còn có thể mang về tông môn rất nhiều thứ tốt, kiểu như công pháp, võ kỹ, binh khí.....

Đó chính là chỗ tốt của truyền thừa, nhưng là tốt với người khác thôi, với Hoa Phong hắn, mấy cái truyền thừa như vậy liền nhìn không vừa mắt.

- Có gì tốt sao?

Triệu Ngọc Hân há mồm kinh ngạc hỏi lại, nàng nghi ngờ Hoa Phong quá mạnh nên sinh ra tự mãn. Hoặc đầu óc có vấn đề.

- Đúng vậy, nơi đó có gì tốt?

Hoa Phong hời hợt trả lời, ở hắn xem ra khu thứ hai này còn so ra, tốt hơn vô số lần cái gì truyền thừa chó má kia.

- Ngươi là đang kiêu ngạo hay bệnh rồi?

Triệu Ngọc Hân ra sức châm chọc, hiện tại nàng hết sợ hắn rồi.

- Giáo sư nói xem, nơi đó có bảo vật gì gọi là tốt?

https://thuviensach.vn

Hoa Phong nghiêm túc nói.

- Tất nhiên là có!

- Công pháp thiên cấp, võ kỹ thiên cấp, binh khí thiên cấp, dan dược thiên cấp, linh thạch cực phẩm... thậm chí còn có tiên khí.

Triệu Ngọc Hân liền kể ra một hàng thứ tốt.

Mấy cái công pháp, binh khí, tiên khí gì gì đó, Hoa Phong đều không hứng thú. Cái khiến hắn chú ý có một thứ thôi, hắn nói.

- Linh Thạch là cái đồ vật gì?

Cái bảo bối gọi là linh thạch, khiến hắn có chút hiếu kỳ.

- Ngươi ngay cả linh thạch cũng không biết, vậy ngươi làm sao tu luyện?

Triệu Ngọc Hân càng lúc càng thấy Hoa Phong thần bí.

- Ta thật sư không biết cái linh thạch là đồ vật dạng gì, méo tròn bất phân.

Hoa Phong thêm lần nữa cười khổ, quả thật có rất nhiều thứ hắn không biết tới, những gì sư tôn truyền thụ toàn là thứ lĩnh hội để tu luyện, nào có cái gì linh thạch.

Chính bản thân hắn một thân tu vi cũng phải tự mò mẫm mà thành.

- Đây là linh thạch, bất quá chỉ là hạ phẩm.

Thấy Hoa Phong không giống giả bộ, Triệu Ngọc Hân liền từ nhẫn trữ vật trên tay, lấy ra một viên đá màu trắng nhạt.

- Cái này là linh thạch

https://thuviensach.vn

Hoa Phong chăm chú quan sát viên đá kỳ quái trên tay Triệu Ngọc Hân.

Viên đá màu trắng nhạt, có hình tam giác, góc cạnh tinh xảo, lớn cỡ ngón tay cái, đặc biệt từ viên đá Hoa Phong cảm nhận được thiên địa linh khí nhàn nhạt, ẩn ẩn còn có cả thiên địa nguyên khí.

- Viên đá lợi hại.

Hoa Phong chép miệng tán thưởng, hắn rất muốn chộp lấy để xem cho kỹ, nhưng làm vậy quá không đúng cho lắm.

- Ngươi thấy rồi, bên trong linh thạch ẩn chứa linh khí, linh khí này vô cùng tinh thuần có thể trực tiếp hấp thu, mà không sợ tích độc như đan dược.

- Một viên linh thạch hạ phẩm, linh khí ẩn chứa trong đó, có thể so với Luyện Mạch kỳ hấp thụ linh khí một tháng.

- Cái gì?

Hoa Phong mắt trợn tròn khó tin nói, một viên đá so ra bằng ngón tay cái lại khủng bố như vậy, linh khí bằng người ta hấp thụ một tháng a.

- Đây mới chỉ là linh thạch hạ phẩm, còn có linh thạch trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm mỗi thứ cách nhau một trăm đơn vị.

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc thất thố của Hoa Phong, Triệu Ngọc Hân có chút thích thú. Ai có thể ngờ tới, một tên yêu nghiệt chỉ một kích liền khiến Hồng Mông cảnh thành tro bụi, lại có bộ dạng này khi nhìn thấy linh thạch.

- Một linh thạch trung phẩm, bằng một trăm linh thạch hạ phẩm, một linh thạch thượng phẩm bằng một vạn linh thạch hạ phẩm, như vậy cực phẩm bằng một trăm vạn a.

https://thuviensach.vn

- Một viên bằng một tháng, một trăm vạn viên bằng bao nhiêu tháng, ôi mẹ!

Hoa Phong khiếp sợ lẩm bẩm, linh thạch không ngờ khủng bố như thế, cái linh thạch này hắn nhất định quản rồi, bởi vì cảnh giới của hắn lúc này chân chính chỉ mới Luyện Mạch kỳ.

- Ta nghe nói, bí cảnh lần này các tông môn không quan tâm lắm thiên tài địa bảo.

Thu hồi khiếp sợ, nhớ đến cái gì Hoa Phong quay sang hỏi Triệu Ngọc Hân.

- Chuyện này ngươi từ đâu nghe được?

Bị hỏi bất ngờ Triệu Ngọc Hân liền có chút bối rối, hiển nhiên tin tức này rất ít người biết

- Là ta tình cờ nghe được.

Hoa Phong thành thật trả lời.

- Cái này là bí mật, vốn là ta sẽ không nói, nhưng nể tình ngươi cứu ta, ta sẽ nói cho ngươi biết.

Triệu Ngọc Hân lời nói rất nghiêm trọng, nàng thật muốn trả nhân tình cho Hoa Phong.

- Nếu đã là bí mật thì giáo sư không cần phải nói a.

Hoa Phong chỉ có chút hiếu kỳ, chứ không thật sự muốn biết. Hiển nhiên để mỹ nhân thiếu nhân tình là thập phần tốt.

- Cũng không phải bí mật gì hệ trọng, nói ngươi biết cũng không sao!

https://thuviensach.vn

Biết đối phương rất vô lại, Triệu Ngọc Hân cắn răng nói. Theo nàng tên này rất đáng hận.

- Như vậy đa tạ.

Hoa Phong cười nham hiểm, chỉ câu đa tạ đã không phải thiếu nợ nhân tình rồi.

- Nghe cho kỹ đây ta không nhắc lại.

Ngọc Hân có chút tức giận.

Vào lúc này nếu có người ngoài trông thấy cảnh này, không ai cho rằng hai người bọn là bằng hữu mới quen, thậm chí quen bình thường.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 87: Thiên Địa Kỳ Thư

- Nghe nói khu vực thứ tư bí cảnh là một mật địa, nơi đó có thứ có thể tạo ra thần khí.

Triệu Ngọc Hân vẻ mặt có chút sợ, chậm rãi giải thích. Hiển nhiên với nàng thứ có thể tạo ra thần khí, là thứ cực kỳ nghịch thiên.

- Cái gì? Thần khí!

Hoa Phong thần sắc chấn kinh. Thần khí, đây chính là tài bảo kinh thiên, Lam Thánh lão nhân từng hứa tặng hắn thần khí, liền không thấy tăm hơi, hiện tại đột nhiên nghe đến thần khí, khiến hắn có chút thất thố.

- Cuối cùng ngươi cũng thấy thứ tốt.

Triệu Ngọc Hân hừ nhẹ nói.

- Thứ đồ vật này là ở khu vực thứ tư, có liên quan gì đến mấy cái truyền thừa kia.

Hoa Phong không cho là đúng, lập tức phản bác.

- Ngươi nghĩ xem, nếu ngươi không tiến vào khu thứ ba, thì có tới được khu thứ tư không?

Triệu Ngọc Hân chu miệng châm chọc, trong mắt nàng, tên Hoa Phong này xem ra mạnh thì rất mạnh, nhưng độ dốt của hắn không ai bì kịp.

- Cũng phải!

https://thuviensach.vn

Rốt cuộc Hoa Phong cũng chịu thừa nhận, Triệu Ngọc Hân nói có lý.

- Như vậy cổng vào khu vực ba ở nơi nào?

Hoa Phong dò hỏi. Hắn là muốn quản cái linh thạch cực phẩm, cũng muốn đi xem, thứ nghịch thiên gì mà có thể tạo ra thần khí.

- Ta còn chưa nói hết!

Triệu Ngọc Hân bất mãn nói.

- Còn thứ tốt sao?

Hoa Phong kinh ngạc hỏi lại.

- Không những tốt mà vô cùng tốt.

Triệu Ngọc Hân cười mĩm nói. Bộ dạng này khiến Hoa Phong thất thần giây lát.

- Thứ đó nghe cao tầng gọi là Thiên Địa Kỳ Thư.

- Thiên Địa Kỳ Thư, lại là thứ gì?

Không đợi Ngọc Hân nói hết, Hoa Phong liền cắt ngang, trực giác cho hắn biết cái này với hắn chính là thiên địch.

- Nghe nói cái Thiên Địa Kỳ Thư này có bảy cuốn, mỗi một cuốn đều ẩn chứa công pháp, lẫn võ kỹ, cực kỳ nghịch thiên, hơn nữa nếu ai đoạt được, còn có thể nhận thiên địa ban phúc, thực lực tăng nhanh, vận mệnh sánh cùng thiên địa.

- Khủng bố như vậy?

Hoa Phong há mồm khiếp sợ.

https://thuviensach.vn

- Thiên địa ban phúc, vận mệnh sánh cùng thiên địa, chẳng phải nói là trường sinh bất tử sao?

Bụng đầy nghi hoặc, Hoa Phong nhìn chằm chằm Triệu Ngọc Hân, đợi câu trả lời.

Bị đối phương nhìn không chớp mắt, Ngọc Hân mặt đẹp đỏ bừng, tim đập loạn xạ, bất quá nàng vẫn giải thích.

- Ta cũng không rõ, nhưng hẳn là vậy rồi, bởi vì cái Thiên Địa Kỳ Thư này là do thiên địa dựng dục mà thành.

Nói xong nàng liền quay mặt nơi khác, xấu hổ không thôi.

- Thiên địa dựng dục mà thành.

Hoa Phong lẩm bẩm, hắn có cảm giác bất an.

- Nhưng bí cảnh này là do tiên nhân tạo ra, có liên quan gì tới thiên địa?

Hoa Phong nội tâm thập phần ngưng trọng, hắn nói.

- Ngươi sao hỏi ta? Cái này ta làm sao biết.

Triệu Ngọc Hân tức giận nói, theo nàng tên này thật nhiều chuyện, bởi nàng đâu phải cái gì cũng biết.

- Là ta có chút thất thố!

Hoa Phong thu hồi nghi hoặc cười khổ giải thích, nhưng dù vậy cái cảm giác bất an đột nhiên xuất hiện, lại không hề tiêu tán.

- Ngươi là muốn đi vào khu vực ba sao?

- Nơi đó vô cùng nguy hiểm.

https://thuviensach.vn

Triệu Ngọc Hân bất ngờ chuyển chủ đề, giọng nói có chút lo lắng.

- Tất nhiên rồi!

Hoa Phong khẳng định, hắn nói tiếp.

- Phú quý trong nguy hiểm, có gì phải sợ.

Đây chính là đạo lý để hắn nghịch thiên.

- Ngươi dù rất mạnh, nhưng nơi đó không phải dùng thực lực giải quyết.

- Theo ta ngươi tốt nhất không nên vào.

Triệu Ngọc Hân lên tiếng châm chọc, trong suy nghĩ của nàng Hoa Phong thực lực mặc dù biết thái, nhưng trí lực có thể coi là đại dốt.

- Không dùng thực lực, như vậy dùng cái gì?

Hoa Phong nhíu mày, nói.

- Nơi đó động phủ vô số, tất nhiên trận pháp cũng vô số, hơn nữa trận pháp là thập phần cường đại, nếu không may kích hoạt chúng sẽ không kịp la lên đâu.

Triệu Ngọc Hân cười giải thích.

- Giáo sư thật đẹp a.

Hoa Phong đứng hình, thầm nghĩ.

- Trận pháp, lại là cái bảo bối gì?

Hoa Phong một bụng tò mò, bèn hỏi.

- Ngươi! Cười chết ta!

https://thuviensach.vn

Ngọc Hân lấy tay che miệng cười thích thú, bộ dạng rất đáng yêu.

- Ta thật không biết.

Hoa Phong một trận xấu hổ, bất quá hắn vẫn muốn biết trận pháp có phải hay không giống như linh thạch, đều là bảo bối.

- Trận pháp chính là thứ do trận pháp sư bày bố, có rất nhiều trận pháp. Nhưng chia làm hai loại chính, đó là trận pháp phòng ngự và trận pháp tấn công, hay còn gọi là sát trận.

- Trận pháp dùng để phòng vệ, hoặc tấn công địch nhân, trận pháp cường đại, có thể vây khốn hoặc giết chết võ giả cao hơn người bố trận mấy cái cảnh giới.

- Mà ở khu vực thứ ba, trận pháp đa phần là sát trận, sát trận ở đây cực kỳ cường đại, người bố trận chính là những đại năng thực lực siêu cấp, cho nên nói khu vực này thập phần nguy hiểm.

Áp chế nội tâm phấn khích, Ngọc Hân kiên trì giải thích.

- Trận pháp thật sự lợi hại như vậy?

Hoa Phong nội tâm một trận rung động, không nghĩ tới cái gọi là trận pháp là thứ lấy mạng người khủng bố.

- Ngươi quả thật đại ngốc a.

Ngọc Hân lại thích thú nói.

- Trận pháp sao? Ta muốn nhìn xem chúng có mấy phần bổn sự.

Hoa Phong kiêu ngạo nói, ở hắn xem ra có cái gì đáng sợ hơn Thiên Địa Quyết của hắn.

https://thuviensach.vn

- Ngươi không ngờ còn muốn đi!

Triệu Ngọc Hân nghi hoặc nói, nội tâm một trận phức tạp.

- Ta muốn cực phẩm linh thạch.

Hoa Phong đưa ra lý do ai cũng muốn.

- Ta cũng muốn vào!

Triệu Ngọc Hân bất ngờ thay đổi chủ ý, sỡ dĩ nói nàng thay đổi chủ ý là lúc đầu nàng không có ý định đó.

- Giáo sư không nên vào a.

Hoa Phong ý định khuyên ngăn.

- Ngươi có thể vào sao ta không thể?

Triệu Ngọc Hân tức giận phản bác, trong suy nghĩ của nàng, Hoa Phong không phải khuyên ngăn mà là xem thường.

Ách

- Giáo sư muốn vào thì vào thôi? Nhưng nơi đó không phải giáo sư vừa nói rất nguy hiểm sao?

Trông thấy tình cảnh này, dường như hiểu thấu suy nghĩ của nàng, Hoa Phong bất đắc dĩ cười khổ,Theo hắn nữ nhân chuyện gì cũng có thể nghĩ ra.

- Chuyện đó không cần ngươi quản.

Triệu Ngọc Hân khó chịu nói, hiện tại nàng là xem Hoa Phong rất không vừa mắt. Kế tiếp nàng nhanh chóng rời đi, chẳng thèm để ý Hoa Phong vẻ mặt ngơ ngác đầy nghi hoặc.

https://thuviensach.vn

- Vậy là giận!

Hoa Phong lẩm bẩm, nhưng rất nhanh liền theo sau.

...

Lúc này tạo nơi nào đó trong khu vực hai Hoang Cổ bí cảnh, nơi này rất đông người tụ tập, phía trước bọn họ là một tấm bia mang phong cách cổ xưa, bia cao nữa thước nhưng lại chằng chịt chữ viết, thậm chí nhiều hơn tấm bia bên ngoài.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Kinh Nghiệm Cũng Là Một Phần Thực Lực

- Nghe nói không, lần này bí cảnh xuất hiện kỳ thư nghịch thiên.

- Ngươi nghĩ ngươi có năng lực tranh đoạt, đừng nói tranh đoạt, chỉ cần bước qua tấm bia này, mà có thể sống trở ra, cũng xem như vạn hạnh.

Rất nhiều tiếng bàn tán, nhưng đa phần chỉ nói đến kỳ thư, hiển nhiên tin tức này không phải bí mật gì.

- Đi qua tấm bia này liền kiếm linh thạch.

Hoa Phong không biết từ lúc nào cũng xuất hiện bên cạnh bia đá, hai mắt nhìn về nơi xa, có chút chờ mong. Với hắn linh thạch mới là cái khiến bản thân chú ý, về phần kỳ thư kia theo bản năng, bị hắn bài xích.

Về phần chữ viết trên bia đá hắn liền không quan tâm, nội dung trên đó đa phần là cảnh báo lẫn giải thích sự nguy hiểm của Làng Di Tích mà thôi. Không đáng để vào mắt.

Nhưng theo hắn quan sát, nhờ có tấm bia đá này mà đa phần võ giả đều không dám tiến vào, thậm chí Triệu Ngọc Hân vừa rồi còn mạnh miệng, cũng đứng sang một bên.

Hô

Ngay khi Hoa Phong tiến về phía sau bia đá, liền có vòng sáng bao phủ lấy hắn, tiếp sau đó thân ảnh hắn hoàn toàn biến mất. Thấy cảnh này nhiều

https://thuviensach.vn

người hâm mộ không thôi, nhưng cũng không ít tên cho rằng Hoa Phong còn trẻ mà lại sắp chết yểu.

Về phần Triệu Ngọc Hân ngay lúc Hoa Phong tiến vào, nàng cũng muốn vào theo, nhưng bị mấy người bên cạnh ngăn cản.

“ mong rằng hắn còn sống trở ra”. Nàng nội tâm một trận lo lắng, thầm cầu nguyện.

...

- Đây là làng di tích!

Hoa Phong thần sắc nghi hoặc đánh giá xung quanh, nơi hắn bị truyền tống đi tới, là một mảnh phế tích, kiến trúc đổ nát không có gì nguyên vẹn.

- Không ngờ một tên tiểu tử vắt mũi chưa sạch cũng mơ truyền thừa.

Đang khi Hoa Phong nghi hoặc quan sát phế tích trước mặt, đột nhiên từ bên phải hắn vang lên giọng nói đầy châm chọc.

- Tiểu tử ta thấy ngươi dù gì cũng chết, hay là đem hết bảo vật giao cho ta đi.

Giọng nói kia lại lần nữa vang lên, nghe có vẻ như xem Hoa Phong là người sắp chết.

Hoa Phong liền xoay người, hắn phát hiện chủ nhân giọng nói là một lão già, thân vận hoàng bào, tuổi tác không rõ, tu vi Hồng Mông nhị trọng thiên trùng kỳ, khí tức quanh thân cực kỳ trầm ổn, hiển nhiên là cường giả. Bất quá bộ dạng sắp xuống lỗ tới nơi.

- Ta xem tiền bối đây bộ dạng cũng sắp gần đất xa trời, chắc hắn không sống được bao lâu, hay là đưa ta hết bảo vật đi, coi như cuối đời làm một việc tốt.

https://thuviensach.vn

Bị người cho rằng sắp chết Hoa Phong đương nhiên rất khó chịu, linh thạch còn không biết nơi nào, lại gặp tên ỷ già cậy mạnh này.

- Ha Ha! Tiểu tử ngươi tuổi còn trẻ, miệng lưỡi không ngờ lợi hại như vậy. Nhưng như vậy sẽ rất dễ bị giảm tuổi thọ.

Lão già híp mắt nói, thần sắc có chút tức giận.

- Già mà nói nhiều cũng dễ bị đứt hơi, chết bất đắc kỳ tử, nếu mà chết như vậy thật rất khó coi.

Hoa Phong giọng nói điệu thấp, nhưng lại rất hại người.

- Tiểu tử báo ra danh tính, ta không muốn chém giết kẻ vô danh.

Lão già bị Hoa Phong đả kích, thập phần không chịu nỗi, rất nhanh liền muốn động thủ. Lão không nghĩ tới đối phương tuổi còn trẻ, phát ngôn lại hết sức thâm độc, nếu còn tiếp tục nói, có khi thật bị hắn chọc cho tức chết.

- Ta thường không thích nói ra danh tính của mình cho người sắp chết. Đặc biệt mấy tên chết già.

Hoa Phong nhìn chằm chằm đối phương nhếch miệng, thần sắc khinh miệt.

Trong suy nghĩ của hắn lão già này tiến vào đây, chỉ có thể là tranh đoạt truyền thừa, nhưng gặp hắn liền muốn cướp đoạt bảo vật, chắc hắn lão xem hắn như đậu hũ, đập nhẹ là nát. Nhưng những kẻ xem hắn như vậy, hết thảy đều chết cả rồi.

Hô

Bị Hoa Phong khinh miệt, lão già mặt đen như đít nồi, sát khí toàn thân phát ra không chút giữ lại. Lão hít một hơi thật sâu, áp chế tức giận, gằn giọng nói.

https://thuviensach.vn

- Tiểu tử vô tri, để ta xem thử bản lĩnh của ngươi có lợi hại hơn cái miệng hay không.

Lão nhìn Hoa Phong chằm chằm, súc tích khí thế, xem chừng chuẩn bị động thủ.

- Đã vậy liền chiến đi!

Hoa Phong sắc mặt trầm xuống, hiển nhiên có chút tức giận. Ở hắn xem ra, đa phần võ giả ở cái thế giới này, nhìn thấy ai dễ ăn hiếp liền bắt nạt, không cần biết đối phương mạnh yếu, chỉ cần bản thân muốn đánh liền đánh.

Những tên như vậy thường chết không hết tội.

Tất nhiên tên già trước mắt cũng không ngoại lệ, mới gặp mặt liền trù ẻo hắn chết sớm, nói vài ba câu liền muốn giết người, theo hắn đây là rõ ràng là đạo lý, nhược nhục vi cường của lão.

Chính vì nguyên nhân này cho nên hắn rất ghét những tên tự ình là nhất, suy nghĩ là vậy nhưng Hoa Phong là không biết, lời nói của hắn rất hại người, dù là ai cũng không thể chấp nhận, huống chi võ giả họ có ngạo khí của mình.

- Tốt!

- Những tên che giấu tu vi thường chỉ là đám rùa mà thôi.

Thốt lên chữ tốt, nhưng lão già kia không lập tức động thủ, mà lên tiếng châm chọc, trong mắt của lão Hoa Phong là cố tình che giấu tu vi nhằm khiến người khác kiêng kị.

Nhưng thực tế việc làm này, chỉ khiến võ giả chán ghét mà thôi, cho nên đa phần những tên che giấu tu vi đều chết yểu, cũng vì nguyên nhân này mà

https://thuviensach.vn

lão vừa gặp mặt liền kiếm chuyện.

- Có phải rùa hay không chiến liền biết thôi.

- Vừa hay đúng lúc bản công tử đây, mới nghĩ ra kiếm chiêu mới, chi bằng dùng lão để thử.

Hoa Phong cười nhạt, lời nói mang hàm ý khiêu khích nồng đậm.

Còn về phần che giấu tu vi, từ khi tu luyện Thiên Địa Quyết, hắn liền luôn là như vậy, huống chi bản thân hắn hiện tại tu vi thực tế mới chỉ Luyện Mạch kỳ. Nếu không che giấu, mà tiến vào khu thứ ba, e rằng là đề tài cho thiên hạ bàn tán.

- Khẩu xuất cuồng ngôn, ta gặp qua kẻ ngông cuồng rất nhiều, nhưng chưa gặp kẻ nào như ngươi.

- Đã như vậy đi chết đi.

Lão già mặt đen càng thêm đen, vô cùng phẫn nộ, vừa nói dứt câu, không đợi Hoa Phong kịp phản bác liền xuất thủ.

Binh khí lão sử dụng là một thanh trường thương, trường thương dài hơn ba thước.

Được chân khí hùng hậu của lão rót vào thân thương liền phát ra khí thế bá đạo, đặc biệt phần mũi thương sấm chớp lập lòe, không ngờ lão sử dụng võ kỹ lôi hệ. Võ kỹ lôi hệ thập phần hiếm thấy, công kích hết sức mạnh mẽ, có thể khinh thường hết thảy mọi bảo bối phòng ngự, nói về bá đạo không gì bằng võ kỷ hệ lôi.

Không cần xúc thế lão một thương đâm ra, trường thương mang theo lôi điện khủng bố, mạnh mẽ gào thét, hướng Hoa Phong mà tới.

- Lão già gian xảo.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong nội tâm chửi ầm lên, hóa ra nãy giờ lão không vội động thủ là đang thầm súc tích khí thế, khí thế đạt đỉnh liền bất ngờ công kích, ý đồ khiến hắn không kịp trở tay, đây chính là đạo lý gừng càng già càng cay.

Đối diện công kích đỉnh phong của Hồng Mông nhị trọng thiên trung kỳ, huống chi người xuất thủ là lão già không biết sống bao nhiêu năm, kinh nghiệm chiến đấu vô cùng phong phú, thực lực mạnh mẽ. Cho nên Hoa Phong thần sắc hết sức nghiêm túc, nào còn dáng vẻ hời hợt như vừa rồi.

- Tiếng Gọi Hoàng Hôn.

Hoa Phong khẽ hô. Đây chính là kiếm chiêu hắn mới ngộ ra, thức thứ sáu trong Thanh Thiên Thất Thứ.

Kiếm chiêu này kết hợp pháp tắc trong đạo lý tam sinh, pháp tắc hoàng hôn.

Pháp tắc hoàng hôn nếu thành công thi triển đi ra, địch nhân nếu không đủ năng lực ngạnh kháng sẽ lập tức như ánh hoàng hôn, mất sạch tuổi thọ mà chết.

Pháp tắc được gọi là tối cao, cho nên dù như Lam Thánh lão nhân từng nói, pháp tắc Hoa Phong hiểu được mới chỉ sơ thành, so với pháp tắc chân chính như giọt nước so với đại dương, thế nhưng dù sơ thành cũng không phải thứ người bình thường có thể ngăn cản.

Kiếm chiêu này có điểm yếu trí mạng, đó là chỉ có thể thi triển lúc về chiều, khi chỉ còn vài ánh nắng le lói.

Nhưng trùng hợp là hoàn cảnh xung quanh lúc này, chính là thời điểm hoàng hôn.

Hô

https://thuviensach.vn

Lương Tuyền kiếm xuất hiện, Hoa Phong tâm niệm khẽ động, pháp tắc hoàng hôn từ bốn phương tám hướng tụ hợp về phía hắn, toàn thân hắn lúc này được bao phủ một vòng ánh sáng màu vàng nhạt, hệt như thánh quang.

Oanh

Nhưng ngay vào lúc Hoa Phong chưa kịp phát động công kích, thì lão già bất ngờ phát ra công kích thứ hai, công kích lần này phát sau mà tới trước, lấy tốc độ ánh sáng lao tới, trực tiếp nện lên người hắn. Âm thanh vừa rồi từ đó mà ra.

Binh

Tiếp tục lại một thanh âm trầm đục vang lên, thanh âm này là do Hoa Phong bị đánh bay, đập vào phế tích phía sau, bụi mù tung tóe, cát bay đá chạy.

Vòng kim quang vừa rồi của hắn tất nhiên cũng bị đánh tan, rất có thể một kích bất ngờ của lão già, đã lấy đi của hắn nửa cái mạng.

- Tiểu tử vô tri! Đấu với ta sao, ngươi còn không xứng.

Một kích đắc thủ, lão giả nhếch miệng khinh thường, trong suy nghĩ của lão trúng một kích vừa rồi Hoa Phong là chín chết một tàn phế.

- Khụ khụ!

Ngay lúc lão già cho rằng Hoa Phong đã chết, chuẩn bị tịch thu chiến lợi phẩm, đột nhiên từ trong đống phế tích phát ra hai tiếng ho khan, hiển nhiên Hoa Phong còn chưa chết.

- Lão già được lắm.

Hoa Phong từ đông phế tích chậm rãi đi ra, mở miệng nói.

https://thuviensach.vn

Bộ dạng hắn lúc này vô cùng chật vật, khóe miệng trào máu, hiển nhiên trúng một kích của lão là thập phần không dễ chịu.

Cũng may hắn lực phòng ngự biến thái nếu không thực có thể đi đời nhà ma. Hứng chịu một kích của lão, Hoa Phong rốt cuộc cũng hiểu, kinh nghiệm chiến đấu cũng là một loại thực lực.

- Ngươi...ngươi... không ngờ không.....chết, lại không tàn phế.

- Còn có thể đứng dậy....ngươi! quái vật?

Lão già sắc mặt vốn đang phấn khích, nhưng khi nhìn thấy Hoa Phong bình yên vô sự bước ra từ đống phế tích, ngay lập tức chết lặng, sau vài hơi thở cổ họng liền khô khan, khó khăn lắm mới thốt lên lời, kế tiếp bộ dạng như gặp quỷ, sắc mặt cực kỳ kinh hãi. Thậm chí hận lão thiên già lại để lão gặp tên biến thái này, hơn nữa còn là địch nhân.

Hoa Phong nhíu mày, câu này nghe rất quen, bất quá hắn không định tiếp tục đấu khẩu, bởi vì hắn phát hiện có người tới.

- Ngưu Lão rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Một giọng nói thanh thúy kèm theo chút nghi hoặc vang lên. Giong nói này là đang hỏi lão già kia, hóa ra lão lọi là Ngưu lão.

Kế tiếp chủ nhân giọng nói êm tai kia, rốt cuộc nằm trong tầm mắt Hoa Phong. Thế nhưng người tới, không những một mà năm người.

Sơ bộ đánh giá đám người này Hoa Phong có chút ngưng trọng, nhưng kế tiếp tim hắn lại một trận nhộn nhạo, hai mắt sáng lên.

Năm người vừa tới gồm ba nam hai nữ, tất cả đều rất trẻ tuổi, trên dưới hai mươi.

https://thuviensach.vn

Nam nhân thì không nói, nữ nhân một người trong đó, theo Hoa Phong nhận định, nàng có khuôn mặt như nghệ thuật điêu khắc, vóc dáng thon gọn, hết sức hoàn mỹ, phải nói cực kỳ xinh đẹp.

Về phần người còn lại Hoa Phong là thập phần quen thuộc, người này đeo khăn che mặt, khí tức lạnh băng, nàng góp phần không nhỏ trong việc hắn trộm đi Lam Thánh quả, Hàn tiên tử.

- Ngân Bình tiểu nhi, hắn...hắn là quái vật.

Ngưu lão thấy người tới là người quen, liền nhanh chóng tiến về phía họ, sắc mặt thập phần sợ hãi, lấy tay chỉ Hoa Phong lắp bắp nói.

Không ngờ người quen của lão chính là nữ nhân xinh đẹp kia. Theo lão gọi thì nàng chính là Ngân Bình tiên tử, Phong Ngân Bình.

Hoa Phong có thể xác định nàng là Ngân Bình tiên tử, bởi vì sau trận chiến với Hứa Du kẻ đánh lạc hướng Trịnh Du không chỉ mỗi Hàn tiên tử mà thêm cả nàng.

- Ta ngược lại thấy hắn rất anh tuấn a.

Phong Ngân Bình nhìn Hoa Phong, nội tâm có chút hiếu kỳ liền nói. Theo nàng phải là tiểu tử này nói Ngưu lão là quái vật mới phải.

- Ta thấy nếu Ngưu lão nói hắn là quái vật ắt có đạo lý, không bằng đem hắn chém giết.

Ba nam nhân phân biệt, thanh sam, bạch y, cẩm bào. Trong đó tên mặc cẩm bào thần sắc có chút khinh thường, lơ đễnh nói. Theo hắn lão già họ Ngưu chẳng qua được cái là già, về phần thực lực không đáng để vào mắt.

Ngưu lão sao không hiểu hàm nghĩa trong câu nói của Phong Ngân Bình lẫn thanh niên cẩm bào, nhưng lại không hề phản bác, bởi vì lão muốn cho

https://thuviensach.vn

bọn họ biết Hoa Phong thật sự rất khủng bố.

Vòng kim quang vừa rồi của hắn, dù chưa kịp thi triển đi ra, thế nhưng lão cảm nhận trong đó, ẩn chứa khí tức tử vong, vô cùng đáng sợ.

Chính vì điều đó lão mới xuất chiêu áp đáy hòm, ý định chém giết hắn thật nhanh, ý đồ của lão phần nào thành công khi đánh trúng mục tiêu, vốn nghĩ hắn chết chắc không nghi ngờ. Nhưng không thể tưởng tượng nổi, hắn trúng một kích mạnh nhất của lão, vậy mà vẫn bình yên vô sự, đây chân chính là quái vật.

- Ngươi tên gì?

Khi hai bên tình thế giương cung bạt kiếm, thì Hàn tiên tử bất ngờ lên tiếng, nàng có cảm giác tên này rất quen.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 89: Không Có Linh Thạch

Hàn tiên tử đột nhiên hỏi danh tính một nam nhân xa lạ, chuyện này là chưa từng có tiền lệ, bởi ai cũng biết nàng cực ghét đám nam nhân.

Cho nên tình huống khó đỡ như này, không chỉ khiến nàng ngượng chín mặt, mà năm người còn lại cũng một trận nghi hoặc khó hiểu.

"lẽ nào do hắn rất anh tuấn" đó là suy nghĩ của Phong Ngân Bình, những người còn lại nghĩ gì không ai đoán được.

- Trần Thanh. Tây đại lục, Thiên Hương quốc.

Hoa Phong lạnh nhạt trả lời, hắn không định nói ra tên thật của mình. Hơn nữa tiểu yêu nữ này, còn nợ hắn một câu trả lời, đã vậy còn suýt chút hại hắn, bị đàn trâu dẫm chết, rất đáng hận. Cho dù là vậy Hoa Phong vẫn thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc nàng không có mệnh hệ gì, sau cuộc chiến mà Triệu Ngọc Hân mô tả là, kinh thiên động địa kia.

- Trần Thanh

Hàn tiên tử nghi hoặc nhắc lại, đang định hỏi tiếp, bất quá thấy biểu tình của đám người bên cạnh, nàng liền im bặt, trở lại bộ dạng lạnh băng vốn có. Nhưng thỉnh thoảng vẫn liếc Hoa Phong một cái.

- Ta nói ngươi tiểu tử! Chúng ta hóa ra là cùng một đại lục, ta là không đánh với ngươi nữa.

https://thuviensach.vn

Ngưu lão nhìn chằm chằm Hoa Phong nói, biểu tình ngươi là quái vật tha cho ta đi.

- Lão nói không đánh liền không đánh, như vậy vừa rồi là ai đánh.

Hoa cực độ áp chế ngôn ngữ thô tục, bình thản nói.

- Nếu muốn đánh ta đây lại muốn xem thử cái gọi là quái vật lại có bổn sự gì?

Thanh nhiên cẩm bào, thần sắc khinh thường lên tiếng. Ai cũng có thể nghe ra hắn là đang châm chọc Ngưu lão.

- Vị thiếu hiệp đây tuổi còn trẻ, lại có thể khiến Ngưu lão xem trọng, như vậy ta đây cũng muốn thử a.

Phong Ngân Bình bất giác cũng muốn đánh.

- Người gặp liền là bằng hữu, huống gì đôi bên không có cái gì thâm thù đại hận, ta thấy liền đi chung một chỗ mới tốt.

Thanh niên bạch y đột nhiên lên tiếng, nhưng khác ở chỗ hắn là không muốn chiến.

- Trương huynh nói rất đúng, hiện tại đám người của mấy đại lục khác, cũng đều tập hợp một nơi, chúng ta ở đây lại tranh đấu lẫn nhau, đến lúc tranh đoạt Kỳ Thư rất dễ bị thiệt.

Thanh niên cuối cùng cũng lên tiếng hòa giải.

- Đúng đúng, người gặp liền là bằng hữu.

Ngưu lão phụ họa, ban đầu lão rất muốn tên cẩm bào thanh niên bị Hoa Phong cho ăn thiệt thòi, không nghĩ tới Phong Ngân Bình cũng muốn thử thực lực tên biến thái này.

https://thuviensach.vn

Việc này lão tuyệt đối không cho phép, Phong Ngân Bình là hậu bối trong tông môn, lại là đồ đệ của tông chủ, đặc biệt nàng là thiên tài được tông môn chú trọng nhất, nếu không may có mệnh hệ gì lão làm sao ăn nói. Cho nên lão thay đổi chủ ý, liền muốn hòa giải.

- Như vậy cũng tốt. Ta cũng không muốn động tay động chân.

Hoa Phong không do dự liền đồng ý, nhưng nội tâm đang chửi mười tám đời lão già vô sỉ, nếu lúc đầu lão nói câu này không phải tốt hơn sao.

-Hừ! Thật là không nghĩ tới, quái vật cũng biết sợ.

Cẩm bào thanh niên hừ lạnh, tràn đầy khinh thường, ở hắn xem ra đối phương là sợ đánh không lại hắn, cho nên mới đồng ý hòa giải. Trong mắt hắn những tên che giấu tu vi, thông thường đều là đám phế vật. Chính bởi vì phế vật, mới không dám mang tu vi bày ra bên ngoài.

Bị đối phương coi thường Hoa Phong liền có chút chán ghét, nhưng cũng không quan tâm quá nhiều.

Hắn đồng ý gia nhập chiến tuyến của bọn họ, không phải sợ họ, cũng không sợ bí cảnh nguy hiểm, mà chính là sợ tiểu yêu nữ kia gặp nguy hiểm, đều này chính hắn cũng không hiểu do đâu mà có.

- Như vậy chúng ta liền đi thôi.

Sau khi hai bên hạ bỏ đồ đao, bạch y thanh niên lên tiếng thúc giục, hắn cũng có chung suy nghĩ với cẩm bào thanh niên, nhưng không trực tiếp ra mặt, bởi tính cách của hắn không thích soi mói một ai.

Có lẽ ngoài Ngưu lão ra không một ai tin Hoa Phong rất mạnh.

- Tranh đoạt kỳ thư lần này là thập phần trọng yếu.

https://thuviensach.vn

- Tuyệt đối không để mấy tên võ giả của các đại lục khác đoạt hết, đặc biệt là đám yêu tộc Bắc Hoang.

Trước khi rời đi Bạch y thanh niên lên tiếng phổ cập tầm quan trọng của lần tranh đoạt kỳ thư này.

- Yêu tộc!

Hoa Phong một bụng tò mò, đây là bộ tộc gì, còn Bắc Hoang là thứ gì. Khó hiểu là vậy nhưng hắn không dám nói ra, bởi vì nói ra chắc chắn bị chê cười.

Sau khi thống nhất ý kiến cuối cùng Diệp Phi dẫn đội, kế tiếp tất cả liền theo hắn rời khỏi.

Hoa Phong đoán chắc, thống nhất là vậy, nhưng mấy người này ai cũng có mục đích riêng, đến khi kỳ thư thực sự xuất hiện, không chừng quay sang chém giết lẫn nhau, việc này rất dễ xảy ra.

- Ta nghe nói ở khu vực này rất nhiều trận pháp lẫn động phủ, nhưngtừ lúc đến giờ cũng là không bắt gặp.

Đám người di chuyển được một đoạn, Hoa Phong liền đặt ra nghi vấn.

- Hiện tại mới phát hiện sao?

Cẩm bào thanh niên bộ dạng không coi ai ra gì lên tiếng. Theo hắn việc kỳ lạ như vậy bọn họ từ lúc tiến vào đã phát hiện, mà tên Trần Thanh này hiện tại mới biết, có phải hay không đúng là phế vật.

Hoa Phong nhíu mày, hai mắt lóe sát khí, nếu không phải đã đồng ý gia nhập chiến tuyến, rất có thể tên này bị hắn chém giết từ lâu.

- Cái này chúng ta cũng không rõ cho lắm, bất quá cũng tốt, lại đỡ mất công vượt qua.

https://thuviensach.vn

- Mục tiêu của tất cả võ giả khi tiến vào đây, đều là vì Kỳ Thư mà tới, mấy cái truyền thừa này không có cũng không quan trọng.

Bạch y thanh niên chậm rãi nói, theo hắn truyền thừa đột nhiên biến mất là cực kỳ khó hiểu, nhưng biến mất như vậy lại thập phần tốt.

Nếu như bình thường, truyền thừa biến mất sẽ tạo ra chấn động cực lớn, nhưng hiện tại xuất hiện Kỳ Thư nghịch thiên, liền không ai để ý.

Trong khi đó khu vực truyền thừa này, nếu như tồn tại là vô cùng nguy hiểm, như vậy biến mất không phải đỡ chết rất nhiều người sao.

Nhưng có điều tên bạch y thanh niên không biết, Hoa Phong rất muốn linh thạch, không có truyền thừa lấy đâu ra linh thạch, cho nên hiện tại nghe cái tin này hắn là rất buồn bực.

- Đúng rồi Trần huynh đệ, ta quên chưa giới thiệu, để ta tự giới thiệu một chút.

Bạch y thanh niên đột nhiên, liền muốn giới thiệu. Theo hắn giới thiệu hắn tên gọi là Diệp Phi, Thanh sam thanh niên gọi là Trần Thương, cuối cùng cẩm bào thanh niên gọi là Hàn Tín.

Diệp phi có tu vi Hồng Mông nhị trọng thiên đỉnh phong, Trần Thương tu vi nhị trọng thiên hậu kỳ, cũng là nhị trong thiên hậu kỳ, Ngưu lão có tu vi nhị trọng thiên trung kỳ, Phong Ngân Bình tu vi nhị trọng thiên hậu kỳ, tu vi cao nhất không ngờ là Hàn tiên tử Hồng Mông tam trọng thiên, thế nhưng người dẫn đội lại là Diệp Phi. Còn tên Hàn Tín tu vi bất quá cũng chỉ nhị trọng thiên hậu kỳ.

- Hàn Tín. Hàng tàu sao?

Hoa Phong nhếch miệng lẩm bẩm, cũng may Hàn Tín đi đằng trước nhất, nên không thể nghe thấy, nhưng là không may người đi gần hắn nhất, lại

https://thuviensach.vn

nghe thấy rất rõ ràng, rất trùng hợp người này chính là Hàn tiên tử.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Tại Lối Vào Mật Địa

Đột nhiên nghe Hoa Phong lẩm bẩm châm chọc Hàn Tín, Hàn tiên tử liền có chút buồn cười, nhưng bỗng dưng nghĩ đến cái gì, nàng cả người bất giác run lên, nội tâm một trận chấn động mãnh liệt.

" Hàng tàu" đây là danh ngôn bất hủ của người Việt khi nói về những món hàng, món đồ có xuất xứ từ Trung Quốc, hay nói chính xác hơn là đồ dởm, và nàng khi ở đó cũng không ít lần nói về nó.

Thế nhưng ở hoàn cảnh hiện tại, ở cái thế giới kỳ lạ này, thì câu nói đó đối với nàng là cực kỳ kinh tâm động phách, nó chứng minh một điều, tên Trần Thanh chắc chắn không đến từ thế giới này, bởi không ai có thể chỉ dạy cho hắn câu nói đó, đây là ngôn từ xuất phát từ bản năng của người dân Việt Nam, khi nhìn thấy một món đồ có xuất xứ từ Trung Quốc, mà Hàn Tín kia đúng là cái tên có trong lịch sử nước này.

Chính nàng ngay từ lúc ban đầu khi biết danh tính Hàn Tín, cũng nghĩ như vậy, đó là bản năng của người Việt. Đồng nghĩa Trần Thanh cũng chính là người Việt.

" Chắc chắn" Hàn tiên tử nội tâm khẳng định.

Nàngkhông cố kỵ nhìn Hoa Phong chằm chằm, như muốn nhìn thấu hắn vậy, Trần Thanh cho nàng cảm giác thần bí, lại thập phần quen thuộc.

Mặc dù rất muốn chất vấn hắn một phen, thế nhưng Hàn tiên tử hai nắm tay siết chặt, cực độ áp chế, theo nàng lúc này không thích hợp để hỏi

https://thuviensach.vn

chuyện. Đây chính là bí mật lớn nhất của nàng và có lẽ cả tên Trần Thanh không rõ lai lịch này, cho nên tuyệt đối không để người thứ ba biết.

Một đoàn bảy người cứ thế mà đi, không ai nói chuyện, mỗi người bọn họ đều đang nghĩ đến bảy cuốn Kỳ Thư, ai cũng có tính toán riêng mình, nên bầu không khi khí là vô cùng trầm mặc.

Có lẽ trong bảy người, Hoa Phong là cái tên không có hứng thú với Kỳ Thư nhất, thậm chí chán ghét, hắn lúc này đang nhắm mắt dưỡng thần, cố gắng lĩnh hội những gì Lam Thánh lão nhân truyền thụ, mặc dù số lượng hắn lĩnh hội, so với kho kiến thức vô số năm kia, chẳng khác lông trâu, nhưng như vậy cũng thập phần khó có được, tỉ như ngoại chân khí của hắn, đột nhiên khủng bố, cũng là từ đây lĩnh hội được.

- Là phía trước rồi!

Hai ngày sau, đang lúc Hoa Phong chìm vào minh ngộ, đột nhiên Diệp Phi lên tiếng, tay chỉ về phía trước, sắc mặt không giấu nổi phấn khích lẫn ngưng trọng.

Hoa Phong mở mắt nhìn theo hướng ngón tay Diệp Phi, bất quá hắn không thấy có gì là phấn khích, bởi vì phía trước cũng chỉ là tấm bia đá, lẫn rất đông võ giả tụ tập, không khác hai khu ngoài kia là mấy, có khác, chỉ khác ở chỗ, võ giả ở khu vực này toàn Hồng Mông cảnh, thậm chí có cả giáp cảnh giới Hồng Thiên cảnh, đây mới chính là thứ khiến Diệp Phi tỏ vẻ ngưng trọng.

Cái khiến bản thân Hoa Phong kinh ngạc, đó là không nghĩ tới Triệu Ngọc Hân không biết vì sao cũng có mặt, hiển nhiên nàng là tới trước hắn.

- Hoa Phong.

Đang khi Hoa Phong thầm nghi hoặc Triệu Ngọc Hân sao đột nhiên xuất hiện, thì có người gọi hắn, bất quá lại là thần thức truyền âm.

https://thuviensach.vn

Thần thức truyền âm như này, hắn đã nghe qua một lần, chính là thời điểm còn ở Thiên Vân học viện, bị Triệu Ngọc Hân uy hiếp, nhưng lần này người truyền âm cho hắn không phải nàng.

- Ta là Trần Thanh.

Hoa Phong có chút cười khổ, không nghĩ tới bị nàng nhận ra rồi, nữ nhân thật đáng sợ. Thế nhưng hắn lại quyết không nhận.

- Trần Thanh sao? Ngươi còn muốn gạt người.

Hàn tiên tử lời nói có chút tức giận, tên Hoa Phong này vẫn đáng hận như ngày nào.

Hóa ra suốt cả đoạn đường thời gian hai ngày vừa qua, Hàn tiên tử vốn không nghĩ đến Kỳ Thư, mà cố gắng tìm hiểu lai lịch tên Trần Thanh thần bí.

Nữ nhân một khi muốn biết thứ gì đó, có thể nói là cực kỳ cố chấp, cho nên với Hàn tiên tử mà nói, lai lịch Trần Thanh là thứ phải tìm ra. Rốt cuộc nàng biết hắn là ai.

Nam nhân trên đời kẻ có thể khiến nàng có cảm giác quen thuộc,mà không có cảm giác bài xích, chỉ có một người duy nhất, là tên đáng hận nhất, Hoa Phong.

Sỡ dĩ nói hắn đáng hận, đó là hắn trộm đi Lam Thánh quả, rồi biến mất không tăm tích, tạo ra cuộc chiến đại kỷ nguyên, báo hại nàng bị rất nhiều người nghi hoặc, cùng hắn một bọn.

Cũng may trong cuộc chiến thảm liệt kia, nàng cũng là tham chiến, hơn nữa suýt mấy lần mất mạng, mới tháo bỏ được nghi ngờ, bằng không sẽ là địch của tất cả.

https://thuviensach.vn

- Hàn cô nương hiểu lầm rồi, tại hạ quả thực chính là Trần Thanh.

Hoa Phong trừng mắt nói láo.

- Xin thứ lỗi là do ta nhận nhầm người!

Hàn tiên tử giận tím mặt, cố gắng áp chế hướng " Trần Thanh" xin lỗi, bất quá nàng vẫn thập phần tin tưởng, hắn chính là Hoa Phong, thiên chân vạn xác.

Khi một đoàn bảy người Hoa Phong vừa tới thì bọn người Diệp Phi liền gặp rất nhiều người quen, bọn họ ngoài cười trong lạnh, chào hỏi lẫn nhau, đặc biệt Hoa Phong với bộ dạng thư sinh, cộng thêm tay cầm quạt thỉnh thoảng phe phẩy, lại là tâm điểm chú ý của vô số người.

Nữ nhân chú ý vì hắn quả thực vô cùng anh tuấn là mỹ nam hiếm có, về phần nam nhân lại muốn nhìn thấu tu vi của hắn, bất quá đó là điều không thể nào, cho nên bọn họ liền một trận chán ghét.

- Lần tranh đoạt kỳ thư này đối với Tây đại lục chúng ta là thập phần trọng yếu.

- Cho nên ta nhắc nhở tất cả các vị bằng hữu có mặt tại đây, nhất định bằng mọi giá phải đoạt được ít nhất một cuốn kỳ thư.

Khi võ giả đông đại lục tập hợp tại tấm bia đá, số lượng lên tới hơn trăm người, do đó người dẫn đầu tên là Giang Trấn Đông.

Kẻ này tu vi Hồng Mông đỉnh phong, thực lực có thể nói là mạnh nhất, nếu xét bình diện tu vi của võ giả đông đại lục có mặt tại đây.

Mặc dù tại đây không ít lão quái vật lẫn mấy tên gọi là thiên tài, nhưng bọn họ không muốn phí hơi làm mấy chuyện vô bổ, cho nên Giang Trấn Đông mới lên làm dẫn đội.

https://thuviensach.vn

Hắn mặc dù biết tỏng suy nghĩ của đám người này, nhưng bất đắc dĩ hắn lại có tu vi cao nhất, nên cắn răng làm người nhiều chuyện.

Vấn đề của đám võ giả lúc này không gì khác ngoài kỳ thư.

Bởi vì Thiên Địa Kỳ Thư chính là do thiên địa dưỡng dục sinh ra, nếu đoạt tới tay sẽ nhận thiên địa ban phúc, thực lực tăng nhanh, vận mệnh sánh cùng thiên địa.

Trong khi đó các đại lục luôn tranh đấu hơn thua, nếu như để các đại lục khác đoạt đi hết kỳ thư, chẳng phải rất mất mặt, thậm chi mai này còn bị áp chế một đầu, do kẻ có được kỳ thư sẽ rất nhanh trở thành cường giả, ngạo thị thiên địa.

Đến lúc đó chắc hẳn không ngốc đầu lên nổi.

Cho nên bất kể vì cá nhân hay vì danh dự đại lục, bọn họ nhất quyết phải đoạt được kỳ thư.

- Còn hai canh giờ nữa mật địa mới chính thức trở ra.

- Các vị huynh đệ bằng hữu nghỉ ngơi một lát, đợi đến thời điểm chúng ta liền xuất phát.

Giang Trấn Đông nhìn qua tất cả một lượt lớn tiếng nói.

Giang Trấn Đông vừa dứt lời, hơn trăm võ giả liền trầm mặc có kẻ nhắm mắt dưỡng thần, có kẻ suy nghĩ gì đó và có kẻ tò mò đánh giá xung quanh.

Hoa Phong nằm nhóm cuối cùng.Trong tầm quan sát của hắn, võ giả tại đây chia làm bốn trận doanh, đám người này thỉnh thoảng liếc nhau đầy thù địch.

Trận doanh của hắn gọi là đông đại lục, trận doanh Triệu Ngọc Hân là tây đại lục, hai trận doanh kia hắn không rõ, nhưng suy đoán chắc hẳn là

https://thuviensach.vn

nam bắc đại lục.

Đoàn người hai trận doanh nam bắc, có khí chất vô cùng đặc thù.

Một trong số đó cả nam lẫn nữ khí chất đều lạnh băng, hệt như đi ra từ trong tuyết hết sức lãnh diễm, đặc biệt nữ nhân dù lãnh diễm là vậy, nhưng cực kỳ xinh đẹp, theo Hoa Phong có phải hay không tiểu yêu nữ là từ đây đi ra.

Đoàn người trận doanh còn lại, tuy ngoại hình không khác lắm so với ba trận doanh, nhưng khí tức yêu mị, rất kỳ quặc. Quan sát bọn họ Hoa Phong chẳng có chút hứng thú nào, dù nữ nhân cũng hết sức mê người.

Cái đáng nói nhất là trừ đi đông đại lục, ba trận doanh còn lại đều có Hồng Thiên cảnh.

Hồng Thiên cảnh trận doanh nam bắc là hai lão già không bắt mắt, thế nhưng Hồng Thiên cảnh tây đại lục thì.

Hô

Hồng Thiên cảnh tây đại lục khiến Hoa Phong hít một ngụm khí lạnh, hai mắt sáng như sao, không thể tin nổi.

Đứng cạnh Triệu Ngọc Hân là một thiếu nữ cực kỳ xinh đẹp, nữ nhân này so ra kém tuổi hắn, nhưng đẹp đến mức kinh tâm động phách, đẹp đến độ thế gian không có từ ngữ nào miêu tả nổi, Triệu Ngọc Hân dù tuyệt mỹ, nhưng so với nàng kém xa nhiều lắm, ngoại trừ tiểu yêu nữ không ai có thể so với nàng.

Có thể thấy đang rất nhiều ánh mắt nhìn về phía nàng, trong đó không ít ánh mắt bất thiện.

https://thuviensach.vn

Hiện tại nàng cùng Triệu Ngọc Hân hai người đứng biệt lập, xung quanh năm thước không một bóng người, tình cảnh này giống như hai tiên nữ hạ phàm, được vạn dân triều bái vậy.

Vừa rồi nàng chỉ thoáng quay mặt về phía này, liền bị Hoa Phong bắt gặp, nàng không những đẹp mà còn khiến hắn có cảm giác rất quen, một cảm giác rất khó diễn tả.

- Đồ háo sắc.

Bộ dạng thất thần của Hoa Phong không tránh khỏi ánh mắt Hàn tiên tử, bởi nàng vốn luôn chú ý đến hắn, gặp tình cảnh này nàng nhíu mày, nội tâm một trận khó chịu, thầm mắng.

Triệu Ngọc Hân cũng không ngoại lệ cũng bắt gặp tình cảnh này.

- Tiểu sắc lang.

Nàng lẩm bẩm chán ghét.

- Ngọc Hân tỷ là tỷ đang mắng ai a.

Thiếu nữ tuyệt mỹ nghe Triệu Ngọc Hân mắng người liền hiếu kỳ hỏi, trong suy nghĩ của nàng đám tỷ muội của nàng lúc ra ngoài, luôn là tiêu điểm của nam nhân, chuyện này không có gì là lạ, hiện tại Triệu Ngọc Hân mắng người nàng liền có chút nghi hoặc.

- Là tên kia tiểu sắc lang hắn là đang để ý muội.

Triệu Ngọc Hân vốn không định nói, nhưng tên Hoa Phong rất khó ưa, liền chỉ vào hắn, ý định cho thiếu nữ kia chán ghét, bởi sư muội của nàng rất ghét nam nhân háo sắc.

- Hắn!

https://thuviensach.vn

Trông thấy Hoa Phong thiếu nữ lập tức nhíu mày, nàng cũng như hắn cảm thấy đối phương rất quen thuộc.

- Tỷ biết danh tính hắn là gì không?

Thiếu nữ liền buột miệng.

- Sư muội không phải vậy a.

Triệu Ngọc Hân trợn mắt khó tin hỏi lại.

- Ta là cảm giác hắn rất quen.

Thiếu nữ vội vàng biện hộ, thế nhưng mặt liền đỏ ửng, xấu hổ không thôi.

- Phải rồi hắn cũng xuất thân từ Thiên Vận thành, hơn nữa...hơn nữa.

Triệu Ngọc Hân đột nhiên nghĩ tới chuyện gì ấp úng nói.

- Tỷ nói hết luôn đi bình thường tỷ đâu có vậy.

Thiếu nữ một bụng tò mò, đan xen chút gì đó hồi hộp, lên tiếng thúc giục.

- Hơn nữa hắn cùng họ với muội.

Triệu Ngọc Hân rốt cuộc nói hết.

- Cùng họ có gì kỳ quái đâu chứ.

- Còn nữa hắn rõ ràng ở bên trận doanh đông đại lục.

Thiếu nữ nghi hoặc hỏi lại, theo nàng người cùng họ nhiều vô số kể, chưa nói nếu hắn xuất thân Thiên Vận thành, thì lý do gì đứng chung một chỗ cùng đám người đông đại lục.

https://thuviensach.vn

- Thời điểm năm năm trước ta có ra ngoài lịch lãm, liền bắt gặp hắn tại Thiên Vân học viện.

Bị sư muội nghi ngờ Triệu Ngọc Hân vội vàng giải thích.

- Thiên Vân học viện.

Thiếu nữ nhíu mày, cái học viện này đúng là ở Thiên Vân thành.

- Hắn gọi là Hoa Phong.

Triệu Ngọc Hân cuối cùng cũng nói ra danh tính của Hoa Phong.

- Cái gì? Hoa Phong.

- Thật là Hoa Phong, tỷ là không gạt ta!!

Nghe đến cái tên Hoa Phong thiếu nữ nội tâm cực kỳ kích động, liên tiếp đặt ra câu hỏi, rất mất hình tượng.

Bởi vì dù cảm giác quen thuộc, nhưng nàng là không thể tin được, tên háo sắc mà sư tỷ nói là Hoa Phong.

- Đích thực là Hoa Phong, thiên chân vạn xác.

Trước sự thất thố của sư muội, Triệu Ngọc Hân mặc dù khó hiểu nhưng vẫn khẳng định.

-Ca!

Sau khi được Triệu Ngọc Hân xác định, thiếu nữ liền thốt lên, hai mắt đỏ ửng, tất nhiên là khóc rồi.

- Ách! Sao nhìn ta vậy chứ.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong khó hiểu thầm nghĩ, hắn thấy Triệu Ngọc Hân cũng thiếu nữ kia trò chuyện, mà cứ nhìn hắn chằm chằm rất kỳ quái.

- Kia chẳng phải Hoa tiên tử đông đại lục sao?

Ngay lúc Hoa Phong đang cảm thấy hai nữ nhân kỳ quái, đột nhiên bên trận doanh tây đại lục có người la lên. Hiển nhiên danh tiếng thiếu nữ kia là rất lớn.

- Không ngờ là cực phẩm.

- Hoa Nhi, Hoa tiên tử là tuyệt thế kỳ tài vạn năm không có một của đông đại lục, thậm chí toàn bộ đại lục, nàng mười lăm tuổi tu vi Hồng Thiên cảnh, ta nghe đồn nàng cùng cường giả, Thiên Địa cảnh giao thủ cũng không rơi xuống hạ phong.

- Thật mạnh như vậy?

Quả thật danh khí Hoa tiên tử là rất khủng bố, rất nhiều tin đồn về nàng được truyền ra, không biết thật giả, thế nhưng mười lăm tuổi tu vi Hồng Thiên cảnh là hàng thật giá thật, có người còn nói do nàng áp chế tu vi, tu luyện bí pháp gì đó, nếu không đã bước vào Thiên Địa cảnh cách đây mấy năm.

Thế nhưng khiến Hoa Phong rung động không phải tu vi của nàng, mà chính là cái tên của nàng, Hoa Nhi.

Thân muội muội duy nhất của hắn, nghe nói cũng là tuyệt thế thiên tài, cũng có cái tên như vậy, hơn nữa Hoa tiên tử này, nếu nhìn kỹ có vài điểm giống hệt mẫu thân.

-Là muội muội sao?

https://thuviensach.vn

Hoa Phong rốt cuộc lý giải tại sao đối phương cho hắn cảm giác quen thuộc như vậy, hóa ra lại chính là thân muôi muội của hắn.

Lúc này hắn nội tâm thập phần kích động, không nghĩ tới gặp được muội muội của mình ngay trong bí cảnh rộng lớn này, bởi vì theo hắn biết lối vào mật địa không chỉ mỗi nơi này, con rất nhiều nơi khác nữa.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 91: Tiếp Vào Mật Địa

Huynh muội tương phùng là một điều gì đó rất thiêng liêng, cho nên ngay tại thời điểm đôi bên nhận ra đối phương, thời gian như ngừng lại.

Với Hoa Phong có thể gặp người thân trong hoàn cảnh đơn độc nơi đất khách, đó là xúc cảm khó nói nên lời, cho dù cái muội muội này, có thể nói là đại tiện nghi của hắn, bởi vì thực tế hắn không phải Hoa Phong chân chính, thế nhưng khối thân thể này lại đúng là Hoa Phong, cho nên bản năng đối với thân tình là không hề mai một.

Về phần Hoa Nhi với nàng ca ca tưởng rằng đã chết, bỗng dưng đột ngột xuất hiện, niềm vui này ai có thể diễn tả.

Thế nhưng hiện tại, bọn họ lại chỉ có thể áp chế cảm xúc của mình, vạn chúng chú mục không phải là điều gì quá hay ho, hơn nữa Hoa Phong đang ở bên trận doanh Đông đại lục, Hoa Nhi Tây đại lục, do vậy rất khó để tất cả nghĩ rằng bọn họ thật sự là huynh muội.

Nếu thật sư nhận nhau, xem chừng cả hai sẽ là địch của đôi bên, riêng Hoa Phong hắn không e ngại bị kỳ kẻ nào, nhưng muội muội hắn lại khác, nàng có danh khí rất lớn tại đại lục của mình, cho nên bọn họ không thể vì chút bộc phát rồi làm hỏng đi tất cả.

Hoa Phong nhìn muội muội chằm chằm, đột nhiên hắn khẽ mĩm cười, một nụ cười ẩn chứa tất cả, không cần nói gì, chỉ cười như vậy, cũng đủ minh chứng hắn chính là Hoa Phong ca ca của nàng.

- Thật là ca ca!

https://thuviensach.vn

Hoa Nhi nội tâm một mảnh phức tạp, nàng rất muốn xà vào lòng ca ca để khóc một trận, bởi âu nàng cũng chỉ mười lăm tuổi, độ tuổi rất dễ bộc lộ cảm xúc.

Nguyên nhân nàng muốn khóc, đó là sự vui mừng, sự kích động, và trên tất cả đó là sự giải tỏa. Hai huynh muội nàng đã bao lâu không gặp, tròn mười năm kể từ ngày nàng gia nhập tông môn.

- Ca ca thật sự còn sống.

Hoa nhi, cố đè nén cảm xúc, thầm nghĩ. Đối với nàng gặp Hoa Phong tại đây, có thể coi là chuyện tốt nhất trên đời

Chuyện là mới cách đâu không lâu, gia tộc truyền tin ca ca gặp nạn, với nàng đó là một tin tức sét đánh, khó có thể chấp nhận, cũng chính vì chuyện này mà nàng không thể tập trung tu luyện, có thể thấy mặc dù nàng là vô cùng xinh đẹp, nhưng trước lúc gặp Hoa Phong, gương mặt tuyệt mỹ kia, luôn ẩn chứa u buồn nhàn nhạt.

Hiện tại ca ca đang ở ngay trước mặt, mà nàng lại chỉ có thể trơ mắt nhìn như vậy, cảm giác rất khó chịu, nhưng nàng cũng có suy nghĩ như Hoa Phong hoàn cảnh hiện tại bọn họ chỉ có thế nhẫn nhịn mà thôi.

Cuối cùng nàng cũng chỉ biết khẽ cười, ngầm thừa nhận.

Trong mắt Hoa Phong, nụ cười này cũng đồng nghĩa nàng thừa nhận, nàng là tiểu muội của hắn Hoa Nhi.

Nhưng với người ngoài nụ cười này như vạn hoa đua nở, thật khó có thể ra được vẻ đẹp này, chỉ có thể nói là kinh tâm động phách, khuynh quốc khuynh thành.

- Không ngờ nàng cười với ta!

https://thuviensach.vn

Bằng chứng là có rất nhiều kẻ ảo tưởng sức mạnh, tự ình là nhất. Bởi vì số người quá đông, không ai biết đích xác mỹ nhân tuyệt thế là đang cười với ai, cho nên rất nhiều nam nhân, đặc biệt mấy tên trẻ tuổi, liền một mảnh xôn xao, việc này khiến nàng cực độ chán ghét, nhanh chóng quay mặt chỗ khác.

-Không nghĩ tới tên đáng hận đó là ca ca muội a.

Triệu Ngọc Hân khó có thể tin nổi, tươi cười nói.

- Um, là ca ca muội!

Hoa nhi vui vẻ nói.

- Tên đó rất đáng hận.

Triệu Ngọc Hân đột nhiên theo bản năng mà nói.

- Là ca ca có lỗi với tỷ sao?

-Vậy làm muội muội như ta có thể hay không thay ca ca tạ lỗi.

- Dù sao cũng đa tạ Ngọc Hân tỷ, nếu không có tỷ ta còn không biết ca ca thực còn sống, không những vậy tu vi hình như cũng rất mạnh.

- Như vậy đi ra tiểu muội liền làm người hòa giải a.

Hoa Nhi nói liền một mạch, tâm trạng đang rất phấn khởi, cũng vì vậy nàng liền nhận ra Triệu Ngọc Hân với ca ca nàng có gì đó không đúng.

- Ta với hắn không có gì khúc mắc, chẳng qua..

Bị người bắt quả tang Triệu Ngọc Hân mặt đẹp đỏ lên, cố gắng giải thích, nhưng càng bao biện càng để lộ ra chân tướng.

- Hừ! để xem ngươi còn muốn gạt người.

https://thuviensach.vn

Hàn tiên tử ban đầu rất khó chịu, khi Hoa Phong nhìn chằm chằm nữ nhân khác, nhưng đột nhiên nghĩ đến cái gì, nội tâm liền một trận vui vẻ.

Theo nàng Trần Thanh, Hoa Nhi, hai cái tên này ghép lại liền không thể nói lên điều gì, nhưng Hoa Phong, Hoa Nhi, rất rõ ràng, bọn họ thật sự có quan hệ không tầm thường, nhìn biểu tình trên mặt của họ liền biết.

Thế nhưng nàng lại không vội vạch trần hắn lúc này, nàng muốn đợi thời cơ thích đáng nhất, cho hắn biết lợi hại.

Khỏi phải nói trực giác của nữ nhân là điều gì đó thật kinh khủng, đây chính là chỗ đáng sợ của họ.

- Mật địa đã mở, chúng ta liền xuất phát.

Tại bia đá dù các trận doanh nhìn nhau rất thù địch, nhưng lại không có xảy ra xung đột gì. Sau sự kiện Hoa Nhi vạn chúng chú mục, thì không còn chuyện gì xảy ra, cứ như vậy hai canh giờ rất nhanh trôi qua, mật địa cũng chính thức mở ra, sau một trận động đất nhẹ.

- Tiến vào cùng nhau, chúng ta liền ở cùng một chỗ, mật địa cực kỳ nguy hiểm, cho nên tránh đi riêng lẻ vạn kiếp bất phục.

Trước khi đoàn người xuất phát, Giang Trấn Đông lớn tiếng nhắc nhở.Nhưng có lẽ không cần hắn lên tiếng, tất cả cũng hiểu được cái mật địa này, được mệnh danh tuyệt diệt, cũng đủ nói lên mức độ nguy hiểm của nó.

Cũng chính vì nguy hiểm như vậy, Hoa Phong nội tâm một trận lo lắng, hắn sợ hai người Triệu Ngọc Hân, đặc biệt tiểu muội Hoa Nhi, hai người ở khác trận doanh, hắn muốn bảo vệ cũng khó.

Lo lắng là vậy nhưng hắn cũng không do dự theo bọn người Giang Trấn Đông đi về phía sau bia đá, theo hắn đến lúc vào trong, sẽ tìm cách liên hệ với họ.

https://thuviensach.vn

Hô

Cả bốn trận doanh không hẹn mà trùng hợp lại cùng một thời điểm xuất phát, sau một trận ánh sáng bao phủ, tất cả điều biến mất, rất nhanh ở cái bia đá này không còn một ai. Cứ như nó vốn là vậy.

Nhưng kỳ lạ ở chỗ, sau khi tất cả rời đi, các kiến trúc nguyên vẹn lại không biết từ đâu lần lượt xuất hiện, một hiện tượng không ai có thể lý giải.

...

Sau khi vòng sáng tản đi đám người đông đại lục, do Giang Trấn Đông dẫn dắt liền xuất hiện tại một thế giới kỳ lạ, thế giới này vô cùng quỷ dị, mặc dù đang là ban ngày nhưng lại tạo cho người ta một cảm giác ớn lạnh, chỉ một trận gió nhẹ liền như có luồng điện chạy dọc sống lưng cực kỳ ghê rợn.

- Thế giới thật đáng sợ?

- Nơi này thật nhiều binh khí, đáng tiếc đều là tàn binh.

Cảm nhận sự đáng sợ của thế giới quỷ dị này, không ít người vẻ mặt sợ hãi thốt lên, nhưng cái đáng chú ý là ở nơi này tàn binh vô số, phóng mắt tới đâu cũng đầy rẫy tàn binh, thậm chí tàn binh còn chất đống như ngọn núi nhỏ, cảnh tượng vô cùng kinh tâm.

- Cái này gọi là Mộ Binh Mật Địa.

Trong khi tất cả còn đang cẩn trọng đánh giá thế giới âm u quỷ dị, Hoa Phong lại há mồm trợn mắt, rung động thật sâu.

Hóa ra cái mật địa trong truyền thuyết của Hoang Cổ bí cảnh, lại chính là Mộ Binh Mật Địa.

- Cái mật địa này thì có gì tốt chứ.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong nghĩ thầm, ở cái mật địa này, ngoài những tiếng gào khóc như u linh mỗi tối, thì không còn gì tốt, thứ tốt nhất là tinh hoa thần binh thì bị hắn lấy sạch rồi.

- Không lẽ tinh hoa thần binh là thứ mà giáo sư nói, là có thể tạo ra thần khí.

- Như vậy cũng có chút quá rồi.

Hoa Phong một bụng nghi hoặc, nếu tinh hoa thần binh là thứ tạo ra thần khí thì cái thanh kiếm gỗ kia phải chăng là thần khí.

Nhưng trong suy nghĩ của hắn chắc chắn không phải, bởi vì không có thần khí nào lại xấu như vậy, thần khí nếu xuất hiện sẽ tạo ra oanh động thật lớn, không những thế uy lực của thần khí là vô cùng khủng bố, đằng này thanh kiếm của hắn nào có uy phong thần khí chứ, họa may có vài phần sắc bén, thế nhưng chỉ bén hơn kiếm bình thường đôi chút, ngoài ra chẳng có gì ghê gớm.

Nhưng Hoa Phong là không biết thanh kiếm gỗ nhìn rất bình thường của hắn, đã tạo nên một trận chấn động cho toàn bộ vũ trụ.

- Thế giới này rất quỷ dị, mọi người sát nhau di chuyển, không nên tạo khoảng cách quá xa.

Giang Trấn Đông giọng nói vô cùng ngưng trọng, lên tiếc nhắc nhở.

Hắn năm nay hơn bốn mươi tuổi, gặp qua không biết bao nhiêu thứ đáng sợ, thế nhưng đối diện với thế giới âm u trước mắt là quá tầm với hắn, thế giới này rất đáng sợ, và cái nơi gọi là tuyệt duyệt không phải hư danh.

Tên Hàn Tín ban đầu rất ngông cuồng kia, lúc này theo Hoa Phong quan sát, vẻ mặt sợ hãi như chó chết, nào còn bộ dạng kiêu ngạo.

https://thuviensach.vn

- Phế vật mà thôi.

Trông thấy vậy Hoa Phong nhếch miệng lẩm bẩm, thần sắc tràn đầy khinh thường.

Hàn tiên tử luôn đi kế bên, nghe vậy liền nhíu mày, bất giác liếc Hoa Phong một cái, cảnh tượng làm nàng càng thêm khó hiểu, tên đáng hận này quả thật không sợ a.

Quả thật Hoa Phong không có biểu tình lo lắng hay tò mò, nơi đây với hắn quá quen thuộc.

Đoàn người chậm rãi di chuyển, thời gian đầu còn là ban ngày, nên không có gì nguy hiểm, khiến cho không ít kẻ tự mãn.

- Ta thấy nơi này cũng chẳng có gì nguy hiểm, chỉ được cái dọa người.

- Đúng vậy, cái gì tuyệt diệt thú lắm.

Dẫn đầu là Hàn Tín kế tiếp rất nhiều người không cho là đúng lên tiếng phụ họa.

Trông thấy Hàn Tín ban đầu còn sợ như chó chết, thấy không có gì nguy hiểm liền huênh hoang, khiến Hoa Phong càng thêm chán ghét, tiếp tục lẩm bẩm.

- Hàng tàu nó thế!

Hàn tiên tử nghe vậy suýt chút không nhịn được cười, trong mắt nàng cũng là như vậy, “ hàng tàu nó thế”

Đoàn người di chuyển được hơn nữa canh giờ, rốt cuộc trời cũng tối.

Đoạn đường thập phần yên bình cũng đã kết thúc, trong suy nghĩ của Hoa Phong, đám người tự ình là nhất đặc biệt tên Hàn Tín kia sẽ biết được

https://thuviensach.vn

cái gì gọi là tra tấn tinh thần.

Thế nhưng Hoa Phong không biết, so với những tiếng gào khóc tra tấn hắn mỗi đêm lần trước, là đáng sợ hơn nhiều lắm, thậm chí là nỗi kinh hoàng.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Ngươi Chính Là Kẻ Nghịch Đạo Trời

Mộ binh mật địa tại một nơi nào đó....

Hoa Phong và đoàn người Đông đại lục lúc này đang chuẩn bị nghỉ chân, bởi vì hiện tại trời đã bắt đầu tối.

Ở cái thế giới âm u quỷ dị này, không một ai đủ can đảm để đi tiếp, dù là mấy tên vừa rồi mạnh miệng cho rằng nơi này chỉ là hư danh.

Ánh trăng bắt đầu le lói và màn đêm đã chính thức phủ xuống, cũng là lúc mật địa quỷ dị, phô diễn sự đáng sợ của nó.

Hưuuuuuuuu.....

Ngay khi tất cả đang nhắm mắt dưỡng thần, thì đột nhiên xuất hiện một trận gió nhẹ, gió nhẹ là vậy nhưng lại kèm theo tiếng rít chói tai, cực kỳ ghê rợn.

Kế tiếp xuất hiện những tiếng gào khóc như ai oán, những tiếng gào khóc này như thể vọng về từ cửu u địa ngục, khiến đám võ giả toàn thân nổi da gà, tóc gáy dựng đứng, cực kỳ ghê rợn.

- Kia là cái gì?

Bầu không khí đang lúc căng thẳng, bất giác một tên võ giả hét toáng lên, tay chỉ về một phía, mặt mày trắng bệch, vô cùng khiếp sợ, trông bộ dạng của hắn như là gặp quỷ vậy.

https://thuviensach.vn

Mọi người nghe vậy liền đưa mắt nhìn theo hướng đó, nhưng kỳ lạ lại không ai phát hiện cái gì.

- Đồ nhát gan!

- Phế vật!...

Bị hù sợ, lại chẳng phát hiện ra gì, cả đoàn người liền quay qua mắng tên kia một trận. Hận không thể lập tức đem hắn chém giết.

Tên võ giả kia bị chỉ trích dữ dội, cho nên không dám phản bác, vì thứ đáng sợ kia thật sự đã biến mất, nhưng hắn chắc chắn thứ mà hắn vừa thấy kia, là không phải người, nó hệt như u linh, hai mắt xanh lè, đúng là quỷ. Nhưng tất cả không tin, hắn cũng không dám biện hộ.

- Có cổ quái!

Hoa Phong lẩm bẩm, tình cảnh này rất khác so với lần trước hắn tới đây, dù vẫn là tiếng gào khóc kia, nhưng lại không cho người khác cảm giác ghê rợn như bây giờ. Đặc biệt cảm giác bất an của hắn bất chợt trở nên rõ ràng hơn hết.

- Quỷ....quỷ!

Một nữ nhân hét toáng lên, ngay sau đó liền bất tỉnh, hiển nhiên nàng vừa nhìn thấy thứ gì đáng sợ lắm.

Hưuuuuuuuu.....

Lại một trận gió rít, thổi quét mà qua.

- Cẩn thận, sự tình có chút không bình thường.

Hoa Phong đột nhiên truyền âm cho Hàn tiên tử.

https://thuviensach.vn

Hắn mơ hồ cảm nhận được trong trận gió vừa rồi, ẩn chứa sự tức giận, lẫn khí tức thiết huyết(khát máu).

Đạo lý tam sinh có thể thông thấu vạn vật, cho nên một trận gió khác thường như này, Hoa Phong liền có thể nhận biết, dù không chắc chắn, nhưng phòng bị vẫn hơn.

- Cuối cùng ngươi cũng chịu thừa nhận.

Hàn tiên tử nội tâm có chút ấm áp, thầm nghĩ, nhưng là nàng liền không có trả lời hắn, mà tập trung quan sát xung quanh.

- Quỷ....quỷ...là quỷ.

Tên võ giả vừa rồi mặt mày trắng bệch, lắp bắp nói, như vừa rồi, hắn cũng lấy tay chỉ hướng vật đáng sợ kia.

- Đó là thứ gì?

Phong Ngân Bình hét toáng lên, nàng cũng thấy thứ mà võ giả kia cho là quỷ, thứ đó như u linh, thoắt ẩn thoắt hiện hai mắt đỏ thẫm, tuyệt đối không phải nhân loại.

- Tất cả bình tĩnh!

Giang Trấn Đông lên tiếng trấn an, nhưng nội tâm hắn cũng thập phần kinh hãi, hắn cũng thấy vật kia, đúng là quỷ.

Đồng thời tất cả mọi người ở đây ai cũng nhìn thấy vật kia, không chỉ một mà rất nhiều.

-Chúng ta gặp quỷ rồi!

Một võ giả la lớn, hiển nhiên hắn là rất sợ hãi.

https://thuviensach.vn

Gọi là quỷ bởi vì chúng có thân hình gần như nhân loại, nhưng cơ thể lại có thể nhìn thấu, hai mắt có xanh, có đỏ, có vàng, đặc biệt chúng còn có hai răng nanh, răng nanh dài hơn mười tấc, cộng thêm móng vuốt sắc bén, cực kỳ khủng khiếp.

Rất nhiều võ giả toàn thân run rẩy, thậm chí còn không dám trực tiếp nhìn thẳng, hiển nhiên bọn họ chưa gặp vật gì đáng sợ như vậy.

Đám quỷ vật di chuyển như u linh, thoắt ẩn thoắt hiện, không ai có thể nắm bắt quỷ đạo của chúng, nếu như bị chúng bất ngờ công kích là rất khó phòng bị.

- Cứu ta! Cứu ta!

- A.....A

Trong lúc đoàn người đang cực độ sợ hãi, thì bất chợt có tiếng kêu cứu thất thanh, tiếng kêu cứu càng lúc càng xa, sau đó là tiếng hét thảm, rồi lập tức im bặt.

Tình cảnh này khiến bầu không khí vốn đã rất trầm trọng, lại càng thêm khủng hoảng.

Quỷ vật kia vô thanh vô tức bắt đi một người, mà không ai hay biết, võ giả lúc này nội tâm lo lắng, không biết tiếp theo có tới phiên mình hay không.

- Chúng lại tới, thật nhiều!

Một nữ nhân mặt cắt không giọt máu, lấy tay chỉ phía ngoài khiếp sợ nói.

Thật như vậy số lượng quỷ vật đột nhiên xuất hiện rất nhiều, khoảng ba mươi con, lúc này chúng tạo thành vòng tròn, ý định vây khốn đoàn người.

https://thuviensach.vn

Chúng nhìn chằm chằm đám võ giả, vẻ mặt trông mờ ảo, nhưng có thể thấy rõ trong ánh mắt của chúng, lóe lên sự hung tàn khát máu.

- Tất cả nhanh phát động công kích.

Giang trấn đông lời nói gấp gáp.

Oanh

Oanh...

Không đợi Giang trấn đông nhắc nhở, cả đám võ giả đồng loạt xuất ra sát chiêu, nhắm hướng quỷ vật phát động công kích.

- Chuyện gì? Sao có thể như vậy!

Giang Trấn Đông kinh hãi la lớn, đó cũng là tâm trạng của tất cả.

Nguyên nhân là lượt công kích vừa rồi của bọn họ, khi đánh trúng quỷ vật, tất cả chúng lập tức tan thành tro bụi, bất quá rất nhanh lại hợp nhất trở về.

- Cứu ta....

Đang lúc tất cả còn khiếp sợ vì quỷ vật đánh không chết, trong đoàn người lại liên tiếp vang lên mấy tiếng kêu cứu thất thanh, sau đó số phận cũng như tên lúc nãy không rõ sống chết.

- Tiếp tục công kích! Không được dừng lại.

Giang Trấn Đông cố gắng áp chế kinh sợ, hét lớn.

Nguyên nhân là do lần công kích vừa rồi, mặc dù là đánh không chết quỷ vật, nhưng lại khiến chúng mờ nhạt đi không ít, đây chính là lý do để bọn họ hy vọng.

https://thuviensach.vn

Oanh

Oanh

Giang Trấn Đông vừa dứt lời, tất cả mọi người kể cả Hoa Phong, liền lần nữa công kích đám quỷ vật, bất quá lần này, do bọn họ công kích không ngừng nghỉ, cho nên quỷ vật thật sự bị đánh tan.

Hưuuuuuuuu.

Lại một trận cuồng phong thổi quét mà tới.

- Thật đáng sợ.

Hoa Phong nội tâm kinh hãi, trận cuồng phong này hắn đã chính xác cảm nhận được sự tức giận, lẫn sự khát máu điên cuồng. Có lẽ sau lần kích sát thành công đám quỷ vật vừa rồi, dường như đã khiến thứ gì đó triệt để phẫn nộ.

- Chúng lại tới.....lại tới!

Hàn Tín giọng nói đứt quảng, cánh tay run rẩy chỉ ra phía ngoài.

Dù rất khinh thường tên Hàn Tín nhưng Hoa Phong lúc này cũng thập phần ngưng trọng.

Từ khi đặt chân lên mật địa, cảm giác bất an kia lại càng thêm mãnh liệt, hắn có cảm giác cái gì tranh đoạt kỳ thư, thực tế chỉ là cái bẫy, cái bẫy này mơ hồ là dành riêng cho hắn.Thế nhưng lúc này không phải thời điểm nghĩ đến chuyện đó, bởi vì như Hàn Tín vừa nói, quỷ vật lại tiếp tục xuất hiện, hơn nữa thân hình có chút ngưng thực hơn, đây mới là vấn đề trước nhất cần đối mặt.

- Chúng ta bị bao vây rồi!

https://thuviensach.vn

Diệp Phi nội tâm khủng hoảng, nói.

- Thứ này rất đáng sợ, hơn nữa cực kỳ khó đối phó.

- Trong chúng ta người nào tinh thông trận pháp, liền bố trận phòng ngự đi.

Giang Trấn Đông vội vàng nói.

Đúng là bọn họ đã bị bao vây, số lượng quỷ vật lần này là hơn sáu mươi con, gấp đôi lần trước, xem chừng còn mạnh hơn không ít.

May mắn là trong đoàn người có tới năm người tinh thông trận pháp, bọn họ đều lã lão già, dưới sự yểm trợ của tất cả, rất nhanh một cái trận pháp được dựng lên.

Trận pháp có tên gọi Đồng Nguyên Đại trận, nghe bọn họ nói đây là trận pháp phòng ngự tốt nhất bọn họ có thể làm ra.

Đồng Nguyên Đại Trận, bên ngoài không thể tiến vào, nhưng bên trong lại có thể công kích đi ra, một trận pháp phòng thủ rất lợi hại.

Hoa Phong dù hiếu kỳ cái lĩnh vực trận pháp, nhưng hiện tại không phải thời điểm tìm hiểu.

- Không thể để chúng lại gần, tất cả chia ra thay phiên nhau công kích.

Sau khi có trận pháp thủ hộ, Giang Trấn Đông liền bình tĩnh hơn không ít, lập tức lên tiếng chỉ đạo.

Theo hắn thì cả đoàn người chia làm ba nhóm, thay phiên nhau công kích quỷ vật, nếu nhóm này chân khí bị tiêu hao cần thời gian hồi phục, thì nhóm khác liền thế chỗ, cứ như vậy luân phiên, một chiến thuật cực inh.

https://thuviensach.vn

Có thể nói sau khi bình tĩnh, Giang Trấn Đông rất có phong thái người lãnh đạo.

Oanh

Oanh

Công kích liên tu hồi trận do võ giả phát ra, tru sát không ít quỷ vật, mặc dù vậy chúng càng lúc càng đông, đặc biệt đợt sau khó chơi hơn đợt trước, lại còn không sợ chết, điên cuồng tấn công trận pháp.

Trận pháp mặc dù cường đại, nhưng bị đám quỷ vật không biết chết là gì, liều mạng công kích, khiến trận pháp nhiều phen chấn động, có lúc suýt không chịu nổi, hơn thế, có vài võ giả không cẩn thận, bị chúng kéo ra ngoài, kế tiếp không rõ sống chết, làm đám võ giả ai nấy đều hết sức bất an.

- Còn hai canh giờ nữa trời sáng rồi, tất cả cố lên.

Giang Trấn Đông lên tiếng trấn an, lời nói vô cùng xúc động, chính hắn cũng không biết có thể hay không vượt qua hai canh giờ, bởi vì quỷ vật hiện tại là vô cùng vô tận, hệt như đàn kiến.

Đã vậy đám quỷ vật tới sau này là đánh không chết. Như vậy ai dám chắc sẽ trụ nổi qua hai canh giờ

Về phần Hoa Phong trong suốt quá trình công kích quỷ vật, hắn là không có dùng hết khả năng, bởi vì hắn cảm nhận được, thứ đáng sợ nhất còn chưa thật sự xuất hiện.

Bản thân hắn cũng không xác định có thể hay không đối phó được.

Đúng lúc trận pháp do năm lão già bày bố sắp không chịu nổi, điều kỳ lạ lại xảy ra.

https://thuviensach.vn

Đám quỷ vật đang chiếm thượng phong tuyệt đối, bất ngờ biến mất không tăm tích, trong khi trời còn một canh giờ nữa mới sáng.

- Chúng tại sao đột nhiên lui hết rồi!

Phong Ngân Bình khó hiểu đặt ra nghi vấn. Đó là câu hỏi của tất cả mọi người, bọn họ không cho rằng đám quỷ vật là sợ nên trốn.

Thế nhưng có người không nghĩ như vậy, người này không ai khác chính là Hoa Phong.

- Cuối cùng cũng xuất hiện rồi sao?

Hoa Phong vẻ mặt cực kỳ ngưng trọng, nheo mắt nhìn ra xa, ở nơi đó có vật gì đang từng bước tiến về phía này.

Trong cảm nhận của hắn vật này rất rất mạnh.

- Cái gì xuất hiện?

Nghe Hoa Phong nói tất cả võ giả đều quay sang nhìn hắn đầy khó hiểu.

Trong suy nghĩ của bọn họ, quỷ vật rút lui thì đã là an toàn, còn cái gì xuất hiện nữa chứ, có người còn cho rằng đầu hắn bị lừa đá. Tên Hàn Tín kia được nước càng thêm khinh thường.

- Có cơ hội liền chạy đi!

Bất quá Hoa Phong liền không quan tâm đến suy nghĩ của bọn họ, hắn truyền âm cho Hàn tiên tử, âm thanh vô cùng ngưng trọng, cực kỳ thiếu tự tin.

- Ngươi là có ý gì?

Hàn tiên tử nghi hoặc hỏi lại.

https://thuviensach.vn

- Ta bảo nàng cứ làm theo, có cơ hội liền chạy, tuyệt đối không do dự, nếu do dự liền không còn cơ hội.

- Nhẫn trữ vật của ta liền ở trên trâm cài tóc của nàng, trong đó có thanh kiếm gỗ, lấy nó ra sẽ không bị quỷ vật công kích, còn nữa đi tìm muội muội ta, bảo vệ nàng.

Hoa Phong không giải thích mà nói liền một mạch, hắn cảm nhận có kiếp nạn đang đến rất gần, hơn nữa là đại nạn, có thể vượt qua hay không rất khó nói, cho nên chuyện trước mất là bảo vệ người thân.

Về phần Thanh Phong kiếm, thanh kiếm này theo hắn chính là nguyên nhân lần trước, khiến tiếng kêu khóc im bặt mỗi nơi hắn đi tới.

Vừa rồi vì muốn xác nhận hắn đã lấy nó ra trong chớp mắt, thế nhưng chỉ chớp mắt đó đám quỷ vật liền rút lui. Do vậy hắn là thập phần xác định thanh kiếm này sau lần uống tinh hoa thần binh chính là khắc tinh của quỷ vật.

Cho nên hắn liền không do dự đưa cho Hàn tiên tử, hy vọng nó có thể bảo vệ nàng lẫn tiểu muội của hắn.

Về phần hắn đại nạn kia chắc chắn không tránh khỏi, tới sớm hay muộn mà thôi.

- Ngươi rốt cuộc là có chuyện gì? Rất nguy hiểm sao?

Nghe Hoa Phong nói hệt như di ngôn, Hàn tiên tử nội tâm một trận lo lắng.

- Ta liền có cách, nàng không cần bận tâm.

- Hiện tại liền chạy, nhớ kỹ tìm muội ta, bảo vệ nàng.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong lời nói gấp gáp, vừa dứt lời hắn bất ngờ tung chưởng về phía Hàn tiên tử, đột nhiên bị tập kích nàng lập tức bị đánh bay, chưởng lực Hoa Phong tất nhiên không làm nàng bị thương, nhưng khiến nàng bay xa vài chục trượng.

- Nhớ kỹ không cần lo cho ta, bảo vệ Hoa Nhi an toàn, nếu không ta không tha cho nàng.

Dù cách rất xa Hoa Phong vẫn truyền âm tới, nhắc nhở Hàn tiên tử lần cuối.

- Hoa Phong!

Hàn tiên tử nội tâm một trận bi thương, hét lớn.

Mặc dù không hiểu chuyện gì, nhưng trông bộ dạng Hoa Phong nàng biết hắn là gặp phải vấn đề hết sức nguy hiểm.

Hàn tiên tử có cảm tưởng sau lần này không còn gặp tên đáng hận hắn nữa, bất quá nàng vẫn là quay người bỏ chạy, nàng không thể phụ sự phó thác của hắn, đây là cách để nàng giúp hắn, còn vấn đề kia xem Hoa Phong kiêng kị như vậy, chắc chắn nàng là không thể nhúng tay.

Việc mà ngay cả kẻ trộm Lam Thánh quả còn khó đối phó, nàng dù kiêu ngạo cũng không tin mình có thể đối phó.

-.Trần Thanh ngươi là muốn làm phản!

Hoa Phong bất ngờ công kích Hàn Tiên tử, dù không hiểu nguyên nhân, nhưng tất cả võ giả tại đây xem hắn như kẻ địch, Trong đó tên Hàn Tín vốn không vừa mắt hắn từ đầu, giọng nói lấp lóe sát khí lên tiếng chất vấn.

Hô..

https://thuviensach.vn

Bất quá không đợi Hoa Phong kịp trả lời, mặt đất liền một trận chấn động, ban đầu còn không quá mạnh, nhưng càng lúc càng mãnh liệt.

- Kia....là gì?

Cảm thấy mặt đất khác thường, đám võ giả quay người nhìn về hướng phát ra chấn động, liền thấy cách khoảng chừng trăm trượng, có một người khổng lồ đang di chuyển về phía bọn họ. Người này toàn thân lông lá, cao hơn năm trượng, trận động đất là do những bước chân người đó tạo ra, không những vậy từ người kẻ này còn ẩn ẩn phát ra khí thế khiến người không rét mà run.

- Quỷ vật lại tới!

Phong Ngân Bình kinh hãi hét lớn.

Ngay tại lúc này, không những xuất hiện người khổng lồ, mà đám quỷ vật kia cũng đồng loạt xuất hiện. Tình cảnh đám võ giả hiện tại, là vô cùng nguy hiểm

- Ngươi chính là kẻ nghịch đạo trời!

Chỉ vài hơi thở người khổng lồ kia đã cách bọn họ trăm thước, hắn dừng lại, nói.

Lời nói của hắn phát ra ồm ồm như sấm, cộng thêm khí thế bá đạo áp bách, khiến tất cả đám võ giả đối diện liền một trận run rẩy, bất quá không biết người khổng lồ là đang nói ai.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Thiên Địa Mà Biết Sợ Sao

- Kẻ nghịch đạo trời, cho ngươi hai lựa chọn, hoặc thần phục hoặc chết.

Người khổng lồ mặt không biểu tình, ồm ồm cất tiếng, khí thế áp bách phát ra, lại tăng thêm một bậc.

Đối diện với người không lồ trước mặt, đám người Hoa Phong chẳng khác nào kiến, so với voi, hơn nữa nhìn từ khí thế đáng sợ kia, dù bọn họ có mạnh thêm mấy lần cũng không đủ cho đối phương đập chết.

Lúc này cả đám mặt mày trắng bệch, toàn thân run rẩy, thế nhưng bọn họ là không biết, kẻ nào lớn gan đi trêu chọc tên khủng bố này.

Bất quá bọn họ không phải đoán mò nữa.

- Như thế nào là nghịch đạo? Võ giả tất cả đều là nghịch thiên tu luyện, thế nhưng vì sao lại cho rằng, mỗi bản thân ta, là nghịch đạo.

Dù bị đối phương dùng khí thế áp bách đến nhúc nhích cũng khó, nhưng Hoa Phong sắc mặt vẫn hết sức bình tĩnh, đặt ra nghi vấn của mình. Hắn thừa biết kẻ nghịch đạo gã kia nhắc tới là ai.

Cho nên theo hắn võ giả ai cũng là kẻ nghịch thiên, nhưng tại sao mỗi hắn lại là nghịch đạo.

- Võ giả tu luyện dù là nghịch thiên nhưng cũng là thuận theo ý trời.

- Còn ngươi cái ngươi tu luyện là thứ nghịch ý trời, đánh cắp ý chí thiên địa, chết vạn lần cũng không đủ đền tội.

https://thuviensach.vn

Người khổng lồ thần sắc bất biến giải thích.

Ý của hắn nghĩa là võ giả dù đoạt thiên địa tạo hóa, nhưng cũng là thuận tự nhiên mà tới, những thứ đoạt đi cũng là thiên địa mang ra để thử thách bọn họ, có thể vượt qua, liền được phép nghịch thiên, đó là thuận ý trời.

Về phần Hoa Phong hắn là lĩnh hội Thiên Địa Ý. Thứ ý chí này thiên địa không hề ban phát đi ra, bởi nó chỉ dành riêng cho thiên địa, nếu ai lĩnh hội, đó là nghịch đạo.

- Nếu cho rằng ta đây chết không hết tội, nguyên nhân gì lại kêu ta thần phục?

Hoa Phong bình tĩnh nói.

Rốt cuộc hắn cũng hiểu vì sao bản thân lại bị chỉ đích danh là kẻ nghịch đạo trời, hóa ra ngay từ lúc hắn lĩnh ngộ Thiên Địa Ý liền bị người cho là nghịch đạo.

Đã vậy, một khi nghịch đạo liền chết không hết tội, tại sao còn bắt hắn thần phục, đây phải chăng tiếp tục là cái bẫy.

- Từ cổ chí kim, từ lúc khai thiên tích địa, nhân loại không kẻ nào có thể lĩnh hội Thiên Địa Ý.

- Ngươi là kẻ duy nhất, cũng có thể là cuối cùng, do vậy ngươi chính là một cái kỳ tài.

- Ngươi đánh cắp đi Thiên Địa ý, vốn dĩ là đối nghịch thiên địa, làm trái đạo trời, nhưng thiên địa có đức hiếu sinh, muốn ngươi thần phục để tránh mất đi một kỳ tài hiếm có.

Người khổng lồ nói nghe có vẻ rất lọt tai, thế nhưng Hoa Phong không ngốc đến nỗi tin đây là sự thật.

https://thuviensach.vn

- Hay cho câu thiên địa có đức hiếu sinh?

- Thiên địa vốn dĩ không hề tồn tại cái gọi là hiếu sinh, bởi vì thiên địa thực chất chỉ là một cái không gian vô cùng tận.

- Cho nên cái hiếu sinh mà ngươi nói tới, chỉ có thể là nhân loại, hoặc thứ gì đó tồn tại giống như nhân loại, mới có cái gọi là hiếu sinh.

- Muốn ta thần phục hay đúng hơn là bắt ta về để tra khảo, bởi vì thực chất kẻ đó cũng không hề biết đến Thiên Địa Ý là gì.

Hoa Phong trào phúng nói.

Hắn đã tiết lộ một sự thật chấn động.

Từ khi lĩnh hội tam sinh Hoa Phong liền biết thiên địa thực chất chỉ là một cái không gian không điểm cuối, trong cái không gian này chứa đựng vô số điều thần bí mà không một ai có thể lý giải, thiên địa tại sao sinh ra, hay vẫn luôn ở đó, cái này chân chính là bí ẩn.

Thiên Địa Ý lẫn đại đạo Tam Sinh của hắn, chỉ là một trong vô số điều thần bí ẩn chứa trong đó mà thôi.

Nếu nói thiên địa là vô cùng tận, vậy không ai có thể nắm giữ, cho nên thật nực cười khi tại cái vũ trụ so ra không bằng hạt bụi trong không gian vô tận, lại có kẻ tự xưng mình là thiên địa.

Nếu thực là thiên địa, không lý nào lại làm khó dễ tiểu nhân vật như hắn.

Thiên địa tồn tại bao la, mà lại sợ có người đối địch thì quá phi lý, cái này chỉ có thể nói là sợ bị vượt qua.

Thiên địa lại sợ bị vượt qua, đây là trò cười bực nào chứ, thế nhưng ngoài Hoa Phong, đạo lý này không ai hiểu được, chính bản thân hắn cũng

https://thuviensach.vn

cho rằng cái hắn hiểu được so với thiên địa to lớn, chỉ như hạt cát trong sa mạc, quá nhỏ bé.

Nhưng chỉ cái hạt cát ấy thôi, cũng đã là vô cùng kinh tâm động phách.

- Giỏi cho tiểu tử, ngay cả việc này ngươi cũng có thể lý giải, chứng tỏ ngươi là tên yêu nghiệt.

- Nói mau thần phục hoặc chết.

Người khổng lồ sắc mặt rốt cuộc biến đổi, từ bất động đến ngạc nhiên, cuối cùng là không thể tưởng tượng.

Một con kiến hôi lại có thể giải thích bản chất thiên địa, thì quả thật quá mức yêu nghiệt.

Đã như vậy bắt hắn lại, từ từ tra khảo chẳng phải là thập phần tốt.

- Thần phục! Ngươi nghe cho rõ đây, nếu hôm nay ta không chết, sẽ có một ngày ta sẽ cho kẻ kia biết Thiên Địa Ý có hình dạng như nào.

Hoa Phong cười nhếch miệng, giọng nói tràn đầy khinh thường, lẫn chiến ý nồng đậm.

Muốn hắn thần phục, đạo của hắn là đạo tranh thiên, hiện tại thần phục chẳng khác nào đi ngược bản tâm, đây là tuyệt đối không được, hơn nữa đối phương là muốn tra khảo hắn, đã như vậy liền chiến.

- Bọn họ là đang bàn luận chuyện gì?

Nghe hai người Hoa Phong đối thoại đám võ giả chỉ biết nghe, chứ chẳng hiểu bọn họ nói gì.

- Trần Thanh không ngờ lại là kẻ dẫn gã khổng lồ tới đây, thật đáng hận!

https://thuviensach.vn

Hàn Tín sắc mặt vô cùng khó coi, gằn giọng.

Không những hắn mà toàn bộ võ giả lúc này liền xem Hoa Phong là địch, thế nhưng kẻ dám trêu chọc quái vật khổng lồ kia, chắc chắn không đơn giản chút nào. Mặc dù tức giận bọn họ cũng không dám làm bậy.

- Ngươi nghĩ ngươi có thể sống quá hôm nay.

Người khổng lồ hướng Hoa Phong trào phúng, nói.

- Nếu cho rằng ta không thể sống quá hôm nay, thì phải xem ngươi có bản lĩnh đó, hay không.

Hoa Phong nội mười phần ngưng trọng, thế nhưng vẻ mặt vẫn là hết sức kiêu ngạo.

Đối phương rất mạnh, hắn không có một phần nắm chắc thắng lợi, thế nhưng không có nghĩa là hắn không dám chiến.

Hô

Toàn thân Hoa Phong chiến ý dâng cao, thực lực bộc phát không giấu giếm, dù là tu vi nội chân khí cũng bày ra, hắn muốn dùng thực lực đỉnh phong nhất để chiến trận này.

- Luyện Mạch đỉnh phong!

Khi Hoa Phong phơi bày thực lực cũng là lúc hắn tạo nên oanh động cho đám võ giả đông đại lục.

- Không ngờ một tên rác rưởi lại con thể qua mặt chúng ta.

Mấy tên võ giả luôn nhìn Hoa Phong không vừa mắt liền ầm lên một mảnh.

https://thuviensach.vn

- Phế vật, không biết sống chết, không ngờ đi trêu chọc quái vật khủng bố, đã vậy còn báo hại bọn ta!

- Ngươi còn lẽ không nên sống tiếp.

Hàn Tín mặt đầy sát khí, nhìn chằm chằm Hoa Phong nói.

- Giết hắn đem thủ cấp cho quái vật kia, cũng coi như lập công, biết đâu chúng ta lại có cơ hội, thoát khỏi hiểm cảnh hiện tại.

Một tên võ giả đột nhiên hiến kế, kế tiếp đám võ giả xung quanh đều đồng ý, liền nhao nhao phụ họa.

- Ta thấy từ lúc tiến vào mật địa hắn là chưa từng tách chúng ta a.

- Như vậy hắn chọc giận quái vật kia bằng cách nào.

Phong Ngân Bình nghi hoặc nói. Trong suy nghĩ của nàng, việc này là vô cùng kỳ quái, hơn nữa phần đối thoại giữa Trần Thanh và người khổng lồ, trực giác cho nàng biết là rất cao thâm, cho nên như Ngưu lão từng nói, Trần Thanh không đơn giản.

- Hắn không ngờ mới Luyện Mạch kỳ!

Ngưu lão hiện tại cực kỳ khiếp sợ, Luyện Mạch kỳ trúng công kích của lão liền không bị thương, cái này không phải người.

- Nói nhiều với hắn làm gì, trực tiếp đem giết là được, xem chừng đám quỷ vật sắp công kích rồi.

Diệp Phi lời nói không chừa đường sống, vừa rồi hắn còn nói người gặp liền là bằng hữu, hiện tại liền trở mặt, lòng người thật khó đoán.

- Các ngươi còn không đủ tư cách!

https://thuviensach.vn

Hoa Phong kinh miệt nói, đám người này khiến hắn cực kỳ chán ghét, nếu không cố kỵ tên khổng lồ trước mặt, thì có lẽ hắn liền đem tất cả chém giết.

Không đợi bọn họ kịp phản ứng, lời vừa dứt Hoa Phong liền bước ra bên ngoài trận pháp, mặt đối mặt cùng người khổng lồ.

- Xuất khẩu cuồng ngôn, không ngờ tự ý rời trận pháp, ta xem hắn làm sao chết.

Tiếp tục là Trần Thương tiếng châm chọc, thế nhưng sự thật lại khác xa so với đám người nghĩ rất nhiều.

- Quỷ vật làm sao lại không công kích hắn?

- Thật sự là không công kích?

Cảnh tượng trước mặt là vô cùng kỳ dị, Hoa Phong đã ra ngoài, không còn trận pháp thủ hộ, lúc này liền đơn phương độc mã.

Thế nhưng đám quỷ vật tàn ác, khát máu kia liền bỏ qua hắn, hệt như chúng không hề thấy hắn.

Hoa Phong cũng nhíu mày nghi hoặc, bất quá liền không quá để ý, cái quan trọng lúc này là tập trung đối phó tên khổng lồ, tìm cách thoát thân.

-Không hổ danh là kẻ có thể lĩnh hội Thiên Địa Ý.

- Đáng tiếc kẻ nghịch ta phải chết!

Thấy Hoa Phong không chút sợ hãi, lại còn dám ra ứng chiến, người khổng lồ liền có chút tán thưởng.

Thế nhưng ngay lập tức khí thế kèm theo sát khí, liền từ hắn bộc phát hướng Hoa Phong đè ép mà tới.

https://thuviensach.vn

Khí thế áp bách cực kỳ khủng bố, khiến Hoa Phong mặt mày trắng bệch, cử động hết sức khó khăn.

Thế nhưng hắn lại không chịu yếu thế, toàn thân chiến ý dâng cao, cả người bộc phát ra ý chí quật cường kinh thiên vĩ địa.

Kiếm ý từ thức hải bùng nổ đi ra, kiếm ý mênh mông cuồn cuồn che trời phủ đất, kiếm ý như ý chí thiên địa hàng lâm, cực kỳ kinh tâm động phách.

- Kiếm của ta, sao lại như vậy.

Võ giả lấy kiếm làm binh khí liền một trận kinh sợ, kiếm trên tay bọn họ đột nhiên kịch liệt run rẩy, như muốn phá thể mà ra.

Không những vậy, đám quỷ vật trong phạm vi mười dặm toàn bộ liền một trận run rẩy, nhanh chóng biến mất không vết tích.

Hiển nhiên tất cả dị trạng vừa rồi là do kiếm ý Hoa Phong tác động, đủ để thấy kiếm ý của hắn bực nào đáng sợ.

-Hắn không ngờ khủng bố như vậy!

Đám võ giả đông đại lục, bị Hoa Phong làm cho một rung động, kinh sợ không thể tin nổi. Bọn họ không thể tưởng tượng Luyện Mạch kỳ lại có tên kinh khủng như vậy.

- Kẻ này phải chết!

Người khổng lồ đối diện với ý chí lẫn kiếm ý của Hoa Phong cũng kinh sợ không kém, cho nên hắn nhất định bằng mọi giá không để Hoa Phong sống quá hôm nay.

- Thiên Địa Giao Thoa, thiên địa biến.

Hoa Phong bất ngờ hô lớn,

https://thuviensach.vn

Lương Tuyền kiếm không biết từ khi nào đã tụ tập vòng quang mang đa sắc, ngay lập tức được hắn bổ ra.

Quang mang đa sắc mang theo hỗn độn chi lực, sau khi rời kiếm liền huyễn hóa thành hàng trăm cái huyễn ảnh kiếm quang, huyễn ảnh kiếm quang phô thiên cái địa, nhắm người khổng lồ gào thét mà qua.

- Tiểu tử muốn chết!

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Hoa Phong Liều Mạng. Một Vạn Năm

- Tiểu tử muốn chết!

Tên khổng lồ rốt cuộc tức giận, hắn là không nghĩ tới Hoa Phong lại dám ra tay công kích trước. Điều này là không thể chấp nhận.

Hô

Toàn thân gã khổng lồ bộc phát khí thế khủng bố, hắn là định vung đại thủ đánh tan kiếm quang đang thế tới như lôi đình.

Ong

Đầu óc gã khổng lồ đột nhiên kêu lên, động tác hơi ngừng lại, gã nhìn chằm chằm mấy trăm cái huyễn ảnh kiếm quang, nội tâm một trận chấn động.

- Đây là kiếm pháp gì? Không ngờ lại ẩn chứa hỗn độn chi lực!

Kiếm pháp Hoa Phong thi triển khiến gã khổng lồ một phen kinh hãi, một tên Luyện Mạch kỳ lại có thể nắm giữ hỗn độn, thật không thể tin nổi.

Bất quá dù kinh ngạc nhưng gã cũng nhanh chóng bộc phát khí thế, nhằm đón đỡ công kích này. Khi khí thế của gã tăng cao vốn chuẩn bị một kích tất thắng, thì huyễn ảnh kiếm quang đầy trời đột nhiên biết mất một cách khó hiểu, kiếm quang biến mất một cách quỷ dị, nhưng gã không cho rằng nó thật sự biến mất.

- Dạ Nguyệt Tinh Thần, thiên địa trầm luân.

https://thuviensach.vn

Ngay trong lúc gã khổng đang nghi hoặc, Hoa Phong đột nhiên chém ra kiếm thứ hai.

Dạ Nguyệt Tinh Thần là kiếm chiêu thứ ba trong Thanh Thiên Thất Thức, chỉ có thể dùng vào buổi tối, đây là lần đầu tiên hắn sử dụng kiếm chiêu này.

Toàn bộ ánh trăng lẫn bóng đêm trong phạm vi mười dặm đều tập trung tại một kiếm này, thiên địa trong tích tắc liền một mảnh tối đen, bất quá trong mảnh tối đen lại xuất hiện một quang ảnh kiếm quang, kiếm quang lấy một tốc độ khó tin, nhắm gã khổng lồ công kích, những nơi kiếm quang đi qua, thiên địa nơi đó liền biến thành mảng chân không.

- Kiếm pháp thật khủng bố!

- Cũng may chúng ta còn chưa chọc vào hắn, bằng không hậu quả....

Giang Trấn Đông líu lưỡi kinh sợ, đám người bên ngoài đều hít một trận khí lạnh, đặc biệt tên Hàn Tín lúc này hận không thể lập tức bỏ chạy, Trần Thanh quá khủng bố rồi.

- Lại còn ẩn có thể nắm giữ pháp tắc, yêu nghiệt, tuyệt đối là yêu nghiệt.

Gã khổng lồ lại thêm một phen khiếp sợ, rung động trước sự biến thái của Hoa Phong.

Oanh

Kiếm quang với thế lôi đình trực tiếp nện vào gã khổng vốn đang chấn động.

Thế nhưng mặc dù có chút thất thần, phản ứng của gã lại cực nhanh, khi kiếm quang sắp đến gần, gã vung đại thủ to lớn, đại thủ mang theo kình khí khiếp người, trực diện giao kích, đập thẳng vào kiếm quang.

https://thuviensach.vn

Thanh âm nổ lớn kinh thiên vang lên chấn cho màng nhỉ đám võ giả bên ngoài một trận đau nhức.

Oanh

Oanh...

Bất quá thế tấn công của Hoa Phong còn chưa hết, ngay khi gã khổng lồ vung đại thủ đánh tan kiếm quang Dạ Nguyệt Tinh Thần, thì hàng trăm huyễn ảnh kiếm quang vừa rồi đột nhiên xuất hiện, trực tiếp nện lên người gã, cái này gọi là thiên địa biến, vô ảnh vô tung, bất ngờ tập kích.

Binh

Gã khổng lồ bị huyễn ảnh kiếm quang bất ngờ công kích không kịp trở tay, liền bị đánh bay, lăn kềnh ra đất, tạo cho đại địa một trận chấn động, cát bay đá chạy.

- Hắn...hắn thật là Luyện Mạch kỳ!

Chứng kiến gã khổng lồ khí thế bức nhân bị Hoa Phong kích bay, đám võ giả bên ngoài trợn mắt há mồm, có người còn nghi ngờ hắn là không phải Luyện Mạch kỳ, thế nhưng khí tức từ hắn phát ra lại không biết nói dối.

- Hắn học thật nhanh!

Ngưu lão tròn mắt khiếp sợ, công kích vừa rồi không phải là của lão sao. Thế nhưng lại khủng bố hơn rất nhiều.

- Tiểu tử, ta sẽ rút gân luyện hồn ngươi, khiến ngươi vạn kiếp không được siêu sinh.

Trong lúc tất cả nghĩ rằng gã to xác đã xong, thì bất ngờ có tiếng gầm rống kinh thiên động địa, tiếng gầm mang theo sóng âm trực tiếp công kích

https://thuviensach.vn

vào thức hải, Hoa Phong.

Đám người bên ngoài cũng không tránh khỏi bị ảnh hưởng, bọn họ không kịp phòng bị, thất khiếu đổ máu, sau đó bất tỉnh nhân sự.

Bọn họ chỉ mới là bị ảnh hưởng liền lăn ra bất tỉnh, Hoa Phong là người trực tiếp hứng chịu công kích, sắc mặt tái nhợt khóe miệng trào máu, thế nhưng vẫn tốt hơn đám người kia rất nhiều.

Sóng âm vừa rồi là bí pháp công kích linh hồn, nhưng thức hải Hoa Phong có kiếm ý thủ hộ, cho nên may mắn không bị thương quá nặng.

Vừa rồi xuất ra liền hai kiếm, hắn là tiêu hao thần thức rất lớn, lại cộng thêm bị sóng âm công kích, thật sự rất không dễ chịu.

- Ngươi thành công chọc giận ta rồi, nên cảm thấy đó là vinh hạnh.

Gã khổng lồ đã đứng dậy, nhìn chằm chằm Hoa Phong, lời nói đầy phẫn nộ.

Gã không nghĩ tới có một ngày bản thân lại bị võ giả Luyện Mạch kỳ đả thương, đây tuyệt đối là sỉ nhục lớn nhất.

Võ giả ở trình độ kia chết trong tay gã không ít, thế nhưng lúc này lại bị thương bởi con kiến Luyện Mạch kỳ, gã không thể chấp nhận sự thật này, nếu hôm nay không khiến con kiến kia, vạn kiếp bất phục thề không bỏ qua, dù yêu nghiệt cũng phải chết.

- Chết dưới tay ta ngươi cũng nên cảm thấy may mắn.

Hoa Phong châm chọc phản bác.

Ngoài nóng trong lạnh, hắn lúc là dang cảm thấy khiếp sợ, đối phương trúng một kiếm toàn lực của hắn vậy mà không mảy may thương tổn, như vậy còn đánh thế nào.

https://thuviensach.vn

- Đã vậy liền chết đi.

Gã khổng lồ bị Hoa Phong giễu cợt, liền triệt để bạo nộ, khí thế toàn thân bộc phát nhắm thẳng Hoa Phong ép tới.

Kế tiếp gã vung đại thủ to lớn, đại thủ mang theo khí thế khủng bố từ trên cao vỗ xuống, gã muốn đập chết Hoa Phong sau đó bắt hồn tế luyện.

- Muốn ta chết sao?

Hoa Phong phong bị khí thế đối phương đè ép, cử động cũng là thập phần gian nan. Thế nhưng hắn là không chịu chết dễ dàng như vậy.

Đại thủ phô thiên cái địa đang lao tới như một ngôi sao băng, Hoa Phong tâm niệm khẽ động toàn thân hắn liền được bao phủ vòng quang mang vàng nhạt, cộng thêm tầng lớp hỗn độn đa sắc vờn quanh thân thể.

Đúng lúc này.

Oanh

Đại thủ trực tiếp vỗ xuống, mặt đất in hình bàn tay thật lớn, đại địa nứt nẻ, chia năm xẻ bảy như mạng nhện, tất nhiên kẻ nào bị trúng một kích như này là sống không nổi.

- Không ngờ không chết!

Gã khổng lồ mặt mày khiếp sợ, gã không tưởng tượng nổi, đối phương liền trúng một kích của mình, hiện còn không chết.

Bất quá gã rất nhanh phát hiện Hoa Phong là độn thổ bỏ chạy.

- Còn muốn chạy!

Binh

https://thuviensach.vn

Mặt mày dữ tợn gã dậm chân xuống đất, mặt đất chấn động kịch liệt, ngay lập tức Hoa Phong đang trốn dưới lòng đất, bị đánh bật trở lên.

Bị đánh bật ra khỏi lòng đất, Hoa Phong miệng phun máu tươi, sắc mặt nhợt nhạt bị thương không nhẹ.

Một đập vừa rồi là hắn độn thổ tránh thoát, nếu không cũng mất nữa cái mạng. Mặc dù vậy khí kình dư ba lẫn cái dậm chân của đối phương liền khiến hắn chịu không nổi, mặc dù có lực phòng ngự biến thái, nhưng đối phương quá mạnh.

- Ta xem ngươi còn có thể trụ được bao lâu!

Gã khổng lồ mặt mày hung ác, hét lớn, hắn lại tiếp tục sử dụng sóng âm công kích, bất quá lần này Hoa Phong là có chuẩn bị, sóng âm liền bị kiếm ý của hắn đánh tan.

- Nhất Thủ Kình Thiên!

Tên khổng lồ, thấy sóng âm công kích thất bại, cực kỳ tức giận.

Kế tiếp hắn liền vung đại thủ lần nữa công kích, đáng sợ hơn lần này không chỉ một đập bình thường mà là võ kỹ.

Gã khổng lồ thi triển võ kỹ, nhưng lại không phải võ kỹ đơn giản, đại thủ kia ẩn ẩn chứa đựng lực lượng hỗn độn, lực hỗn độn này mạnh hơn của Hoa Phong rất nhiều.

Trong khi đó Hoa Phong lại bị gã tập trung khí tức, dùng khí thế đè ép tiếp tục không thể cử động. Gã ý định đánh nhanh thắng nhanh, bởi vì thời gian của gã không còn nhiều*

- Ta không thể bại! Tuyệt đối không!

https://thuviensach.vn

Hoa Phong hai mắt đỏ thẳm, dù bất lợi đủ điều, nhưng hắn không cho phép mình thất bại.

Đối diện công kích khủng bố, chiến ý của hắn càng lúc càng tăng cao, Hoa Phong cắn răng thiêu đốt chân khí, thiêu đốt thần thức, sau đó dùng thần thức điều động tam sinh(bản nguyên, hỗn độn, pháp tắc) hắn là ý định liều mạng.

Hoa Phong hạ quyết tâm bằng mọi giá phải chém giết đối phương, bất chấp hậu quả.

Kiếm ý cũng bị hắn thiêu đốt, kiếm ý bị điên cuồng thiêu đốt, mạnh mẽ gấp mấy lần bình thường, thậm chí có phần áp chế ngược khí thế gã khổng lồ vốn luôn đè ép từ đầu.

Hoa Phong liều mạng chiến lực điên cuồng tăng trưởng, chỉ tích tắc liền đạt đến trình độ không thể tưởng tượng.

A.....

- Thanh Thiên liên hoàn thức!

Hoa Phong ngửa mặt hét lớn, kế tiếp thi triển liền một lúc năm kiếm, sỡ dĩ có năm kiếm bởi vì Quang Minh Tinh Hoa không thể thi triển về đêm.

- Ngu ngốc!

Gã khổng lồ thấy Hoa Phong liều mạng lập tức cười khẩy, với hắn Hoa Phong lúc này giống như kiến hôi cắn càn, mà kiến hôi cắn càn thì làm được tích sự gì chứ.

- Nếu hôm nay ta không chết, sẽ có một ngày trả ngươi cả vốn lẫn lãi.

- Bây giờ ngươi nên đi về nơi của ngươi rồi!*

https://thuviensach.vn

- Thanh Thiên thức thứ bảy Trả...Về...Thiên..Địa!

Hoa Phong nhe răng trợn mắt, phẫn nộ gào thét, sau đó, chém ra một kiếm cuối cùng, kiếm thứ bảy trong Thanh Thiên Thất Thức.

Kiếm chiêu này phải ở cảnh giới rất cao mới miễn cưỡng thi triển thành công.

Nhưng mà hiện tại Hoa Phong với tâm thế liều mạng, liền thiêu đốt tất cả, mạnh mẽ vận chuyển tam sinh, thi triển ra kiếm chiêu này, có thể nói một kiếm này nếu không chém giết được địch nhân, chờ hắn phía trước là vạn kiếp bất phục.

Nhưng dù có chém giết thành công địch nhân, hắn cũng gần như tàn phế, mà ở cái thế giới này, tàn phế so với chết không khác là mấy.

Đại thủ bá đạo của gã không lồ bị Thanh Thiên ngũ thức mạnh mẽ ngạnh kháng.

Nhưng mà ngũ thức được Hoa Phong thi triển, chủ yếu tranh thủ thời gian cho kiếm cuối cùng.

- Đây lại kiếm pháp gì? Tiểu tử này rốt cuộc còn biết thứ gì?

Thức thứ bảy mang theo lực lượng tam sinh, tạo thành kiếm quang đa sắc, gào thét bắn ra, tốc độ nhanh gấp mấy lần cái chớp mắt không gì không phá đánh tan đại thủ, trực tiếp lao thẳng gã khổng lồ, khiến gã nội tâm một trận kinh sợ.

Bởi vì ẩn chứa trong kiếm chiêu này còn có một loại lực lượng mà gã không biết, chính cái lực lượng này đã đánh tan hỗn độn chi thủ của gã, khiến gã càng muốn nhanh chóng bắt lấy Hoa Phong.

- Thủ Thiên Phá Địa.

https://thuviensach.vn

Lập tức gã liền thi triển sát chiêu mạnh nhất, chân khí tập trung vào hai đại thủ, bất ngờ chộp lấy kiếm quanh, ý định ngăn trở một kiếm này.

Oanh

Thanh âm hai người giao kích vang lên, lập tức là tình cảnh kinh tâm động phách, thiên địa vô quang, trời sụp đất nứt, vô cùng khủng bố.

- Chết rồi sao?

Hoa Phong liên tục thổ huyết, kế tiếp bất tỉnh nhân sự.

....

Cũng ngay lúc này ở một nơi xa xôi nào đó trong tinh không, tại một cung điện xa hoa tráng lệ.

Trong một căn phòng bí mật có một đại hán trung niên, đại hán hai mắt nhắm nghiền, đang ngồi nhập định, bất chợt hắn mở mắt, miệng không ngừng thổ huyết, sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên bị ai đó làm bị thương, hơn nữa bị thương không nhẹ.

- Tiểu tử đợi ta dưỡng thương một vạn năm, một vạn năm sau ta nhất định sẽ không để ngươi sống tốt, ta phải rút gân luyện hồn ngươi.

Đại hán nghiến răng nghiến lợi.

- Xảy ra chuyện gì? Trần Thanh đâu, gã khổng lồ kia đâu?

Âm thanh thanh giao kích cuối cùng của hai người Hoa Phong cực kỳ khủng bố, không những khiến vạn vạn thất sắc, đồng thời cũng đánh thức đám võ giả đông đại lục, nhưng rất không may cho bọn họ ngay khi bọn họ còn chưa hiểu chuyện đông tây, thì quỷ vật cùng lúc cũng xuất hiện.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 95: Phong Linh Tông

Phong Linh Tông một tông môn nằm ở phía cuối Nam đại lục, hay còn gọi là Nam Vực.

Nam Vực quanh năm tuyết trắng bao phủ, nhưng trong phạm vi năm dặm xung quanh Phong Linh Tông lại là một mảnh khí hậu ôn hòa, có thể nói nơi Phong Linh Tông trú ngụ là một mảnh phúc địa.

Ngày hôm nay khắp tông môn giăng đèn kết hoa, từ trên xuống dưới toàn bộ đệ tử đều hớn hở ra mặt, giống như trong tông môn có hỉ sự vậy.

Lúc này tại chính điện.

- Không nghĩ tới Phong Linh Tông lại có hơn ba mươi người sống sót trở ra, thật là vạn hạnh.

Tuyết Vô Ngân nhìn một hàng ba mươi người đối diện vui vẻ nói.

Tuyết Vô Ngân năm nay hai trăm sáu mươi tuổi, nhưng nhìn vẻ bề ngoài chỉ như một vị trung niên, một trăm năm trước nhờ tu vi lực áp quần hùng, cho nên hắn được chọn làm tông chủ.

Một trăm năm ngồi lên chức vị cao nhất của tông môn ngũ phẩm, nhưng chưa bao giờ người ta thấy hắn vui vẻ như hôm nay.

- Cũng là nhờ phúc của tông chủ!

Một lão già tươi cười lên tiếng.

https://thuviensach.vn

- Không cần khách khí như vậy! Lần này các ngươi là lập đại công, cần phải có ban thưởng thích đáng!

Tuyết Vô Ngân không nhận công lao cười híp mắt nói.

Đám người trước mặt trong lần tầm bảo vừa qua, không ngờ lại có thể mang về số tài bảo khổng lồ, so với tài nguyên tông môn còn gấp mấy lần.

Với số tài bảo này trong vòng trăm năm, tông môn sẽ tiến cấp tứ phẩm, tông môn có thể ở trong tay hắn có thể tiến cấp tứ phẩm là vinh hạnh bực nào.

- Được rồi! Các ngươi có lẽ cần nghỉ ngơi a.

Tuyết vô ngân tỏ vẻ quan tâm nói.

- Đa tạ tông chủ, chúng đệ tử xin lui trước!

Hơn ba mươi người đồng thanh lên tiếng sau đó nhanh chóng rời khỏi chính điện.

- Nếu để ta biết kẻ nào tung tin đồn giả....Hừ!

Đợi đám đệ tử lui xuống, Tuyết Vô Ngân sắc mặt bỗng dưng liền trầm xuống, hừ lạnh.

Cái tin đồn thất thiệt lần này suýt chút nữa liền khiến đệ tử tinh anh của tông môn toàn diệt, khiến hắn hận không thể đem kẻ tung tin đồn ra rút gân lột da cho hả giận.

Tuyết Vô Ngân mặc dù rất muốn bằm thây kẻ tung tin tồn kia thành vạn mảnh, nhưng hắn là không biết kẻ đó chỉ cần một cái hắt xì thôi, thì đừng nói một cái Phong Linh Tông nho nhỏ, mà cả cái đại lục này đều trở thành bụi bặm.

https://thuviensach.vn

- Cha! Cứu người! cứu người!

Đang khi Tuyết Vô Ngân nghiến răng nghiến lợi, thì đột nhiên ngoài cửa điện vang lên giọng nói gấp gáp.

Không đợi quá lâu chủ nhân của giọng nói kia đã tới trước mặt hắn.

- Cha! Cứu người!

Người tới là một thiếu nữ tuổi không quá mười lăm, thân vận thanh y, mái tóc đen nhánh, khuôn mặt góc cạnh tinh xảo, cực kỳ xinh dẹp, nàng là đang nhìn Tuyết Vô Ngân vẻ mặt cầu khẩn.

- Ngươi lại muốn ta cứu ai?

Tuyết Vô Ngân nhíu mày nhìn thiếu nữ trước mặt, nàng thường ngày đều là vô pháp vô thiên như vậy, không có lễ nghi pháp tắc. Đổi lại là người khác không biết có bị hắn vỗ một chưởng hay không, nhưng khổ ở đây thiếu nữ trước mắt lại là nhi nữ duy nhất của hắn.

Đặc biệt được hắn cưng chiều xem như ngọc quý, cho nên mỗi lần nàng như vậy, một tông chủ uy nghiêm như hắn cũng chỉ biết cười khổ.

- Cha đi với Linh nhi liền biết!

Thiếu nữ lời nói hơi có chút vội, vẻ mặt như ai oán nhìn phụ thân, ý nói "người ta đang rất vội mà"

- Đứa nhỏ này!

Tuyết Vô Ngân cường giả đại danh đỉnh đỉnh khắp toàn Nam Vực, ai nghe đến tên đều sợ mất mật, thậm chí ngay tại Phong Linh Tông cũng là cực kỳ nghiêm khắc, nhưng nhìn gương mặt ai oán kia, hắn liền cắn răng chịu thiệt thòi.

https://thuviensach.vn

..

Tại một tiểu viện xinh đẹp, hoa thơm bướm lượn.

Trong một căn phòng.

- Người này ngươi lại nhặt ở đâu về!

Tuyết Vô Ngân nghi hoặc nhìn thiếu niên đang nằm hôn mê trên giường.

- Cha liền xem bệnh cho hắn đi!

Thiếu nữ không có trả lời phụ thân, vẻ mặt lo lắng hối thúc.

Tuyết Vô Ngân chỉ biết cười khổ, nữ nhi của hắn là như vậy, tính tình lương thiện, mặc dù có thiên phú tu luyện không kém mấy cái thiên tài, nhưng là không có tập trung tu luyện mà cứ vài ngày lại nhặt về một người bị thương.

Nếu không thể tự mình chữa trị liền đi kiếm hắn, khi hắn không có ở tông môn mới bất đắc dĩ nhờ vả dược sư. Ban đầu Tuyết Vô Ngân liền không có đồng ý cho nàng làm chuyện này, nhưng cuối cùng sự cố chấp lẫn gương mặt ai oán như vừa rồi của nữ nhi là hắn liền bị dắt mũi.

Hơn nữa tông chủ như hắn tối ngày không bận tu luyện, cũng bận xử lý việc tông môn, cho nên chuyện lặt vặt cứu người như này, dù hắn là rất không thích nhưng âu là cũng để cha con gần gũi.

- Tiểu tử này bị thượng rất nặng!

Hơi nhìn lướt qua thiếu niên, Tuyết Vô Ngân trầm ngâm nói. Với nhãn lực của hắn vừa nhìn liền nhận biết.

- Có thể chữa trị hay không?

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ vẻ mặt hơi thất vọng, bình thường một khi phụ thân nói như vậy, người đó liền vô pháp cứu chữa.

- Kinh mạch toàn thân đứt đoạn, nếu hắn thật sự sống lại cũng là một phế nhân.

Tuyết Vô Ngân bộ dạng nghi hoặc cho ra đáp án.

Sỡ dĩ hắn nghi hoặc bởi sau khi đưa thần thức dò xét tình trạng thương thế của thiếu niên, hắn liền rất nhanh phát hiện thiếu niên kia không những kinh mạch đứt đoạn, đan điền chân khí cũng bị thiêu đốt sạch sẽ, tại thức hải là một mảnh trống không, chứng tỏ linh hồn cũng bị thiêu đốt.

Trong khi bản thân thiếu niên theo hắn phỏng đoán, tu vi không vượt quá Luyện Thân cảnh, hắn chỉ có thể phỏng đoán là do thiếu niên trước mặt không còn chút dao động khí tức nào mà một võ giả nên có.

Việc này khiến một cường giả như Tuyết Vô Ngân nội tâm cũng là một trận chất động.

Bởi vì tình trạng như vậy lẽ ra thiếu niên kia hắn nên chết rồi mới phải, nhưng hiện tại hắn là vẫn còn hô hấp, mặc dù yếu ớt nhưng có thể chứng minh hắn là còn sống. Đây là điều chưa từng có tiền lệ.

- Cha, như vậy hắn vô pháp cứu rồi sao?

Thiếu nữ bộ dạng rầu rĩ nói.

- Ừm

Tuyết Vô Ngân gật đầu, hắn chưa từng gặp qua người nào như vậy, bởi vì những người bị như thiếu niên này hắn là nên chầu trời rồi.

- Vậy để khi nào hắn chết Linh nhi đem hắn chôn cất vậy!

https://thuviensach.vn

Thiếu nữ lí nhí nói, hiển nhiên không cứu được người, nàng là rất buồn.

- Thôi được xem bộ dạng ngươi như vậy ta liền thay ngươi cầu Dương dược sư một lần!

Tuyết Vô Ngân trông bộ dạng nữ nhi như vậy, liền có chút không nỡ.

Còn một điều nữa là thiếu niên trước mặt dù thảm trạng, nhưng là không chết, chứng tỏ thể chất cực kỳ kinh người, mặc dù không rõ lai lịch nhưng xem trên trang phục của hắn là không có ký hiệu tông môn, cho nên rất có thể là tán tu.

Nếu có thể cứu sống, với thể chất như vậy, liền thu nạp vào tông môn biết đâu Phong Linh tông lại có thêm một đệ tử tinh anh.

Trong suy nghĩ của hắn chỉ cần là người tài, liền mặc kệ ngươi có cái gì lai lịch cũng không quá quan trọng, hơn nữa một tiểu tử tu vi không quá Luyện Thân cảnh, thì có lai lịch gì ghê gớm. Còn nữa ở cái Nam Vực này có kẻ nào khiến hắn cố kỵ, nếu như vậy không bằng thử một lần, có thể vừa làm nữ nhi không rầu rĩ, cũng có cơ hội thu nạp một đệ tử tốt cho tông môn.

- Cha là muốn cầu Dương dược sư!

Thiếu nữ thần sắc có chút tốt lên, Dương dược sư là ai chứ, người này chính là một trong hai vị dược sư đệ nhất Nam Vực.

Ngay cả phụ thân nàng dù là tông chủ một tông, trước mặt lão cũng phải kính trọng mấy phần. Nếu như người này chịu ra tay cứu giúp không phải là thập phần tốt sao.

- Nhưng tình trạng của tiểu tử này, Dương dược sư cũng khó lòng cứu sống.

https://thuviensach.vn

Tuyết Vô Ngân ngay lập tức dội cho nữ nhi một xô nước đá. Hắn dường như thay đổi chủ ý.

- Cha! Người chưa có mang hắn đi làm sao biết Dương dược sư là không chữa được?

Thiếu nữ ai oán nói.

- Hiện tại hắn còn không đến một nữa phần cái mạng!

Tuyết Vô Ngân liền nói. Bất quá hắn là nói không sai, thiếu niên kia quả thật rất khó sống.

- Biết đâu lại có kỳ tích xuất hiện

Thiếu nữ nhìn chằm chằm phụ thân nói, nhưng câu nói này chỉ để nàng bấu víu mà thôi. Chứ thực tế không đến nữa phần cái mạng, ai có thể cứu được.

- Rất khó!

- Hay là thôi vậy ta thấy không nên quấy rầy Dương dược sư a.

Tuyết Vô Ngân trầm ngâm.

Theo hắn nếu người bình thường kinh mạch đứt đoạn, chân khí bị thiêu đốt liền còn có cơ hội cứu chữa, nhưng là thiếu niên trước mặt ngay đến cả linh hồn cũng bị thiêu đốt, thì có là thần tiên cũng phải lắc đầu.

- Cha a! Người là tính nói rồi nuốt lời sao?

Thiếu nữ không cho là vậy liền nói, với nàng còn cơ hội là phải cố gắng.

- Chịu thua ngươi rồi!

https://thuviensach.vn

Tuyết Vô Ngân cười khổ, lời là hắn nói ra, hiện tại nuốt lời liền không được.

Hơn nữa nếu thiếu niên này không sống được, có hay không nữ nhi lại mấy ngày rầu rĩ như những lần trước đó, hơn nữa chính bản thân hắn cũng rất chờ mong.

Hắn có một trực giác kỳ lạ, thiếu niên này sẽ mang đến cho hắn một sự kinh hỉ thật lớn.

Trực giác chỉ lóe lên rồi biến mất, nhưng nhiêu đó là đủ để Tuyết Vô Ngân chịu mặt dày một phen, bởi vì hắn là chưa từng vì một cái chuyện nhỏ như này liền đi quấy rầy vị dược sư đáng kính kia.

Đây có thể là lần đầu, có phải hay không bị chỉ trích.

- Linh nhi ngươi là cứ chuẩn bị mấy ngày rầu rĩ đi.

Tuyết Vô Ngân nhìn nữ nhi nham hiểm nói, sau đó liền đưa thiếu niên rời.

Tuyết Vô Ngân đâu có nghĩ tới hắn chỉ vì nuông chiều nữ nhi, và một phần nào đó là sự mến tài, đã khiến số phận Phong Linh Tông thay đổi nghiêng trời lệch đất.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm
www.dtv-ebook.com

Chương 96: Một Nửa Công Pháp Biến Mất

Đây là một không gian tối đen chẳng một chút ánh sáng, đưa tay lên cũng là không thể thấy được năm ngón.

- Đây là đâu?

Chợt trong cái không gian này, vang lên một giọng nói yếu ớt.

- Ta sao lại ở đây, đây chắc không phải địa ngục chứ?

Giọng nói tiếp tục vang lên đầy nghi hoặc.

Chủ nhân giọng nói chính là Hoa Phong, hắn vừa trải qua một trận thảm chiến, sau đó liền tới đây.

- Địa ngục gì kỳ vậy?

Sau khi đi lung tung không biết đâu là đâu. Hoa Phong liền tự hỏi.

Phía trước hắn vẫn là một mảnh tối đen như mực, nhưng lại không giống chút nào so với địa ngục mà hắn đã từng không ít lần nghe người khác miêu tả.

Đi không biết bao lâu rốt cuộc Hoa Phong cũng thấy được điểm sáng.

- Đây là Thiên Địa Quyết!

Tiến lại gần điểm sáng Hoa Phong tròn mắt kinh ngạc, điểm sáng kia không nghĩ tới lại là ba viên cầu nhỏ, cái đáng nói ba viên cầu ứng với ba

https://thuviensach.vn

tầng Thiên Địa Quyết, một viên trong đó là bản nguyên chi lực, hai viên còn lại lần lượt là hỗn độn lẫn pháp tắc chi lực.

Đặc biệt tại đây, nhờ có ánh sáng phát ra từ ba viên cầu, hắn còn thấy được chính mình, hắn phát hiện bản thân chết sức mờ nhạt, có thể nhìn thấu, hệt như linh hồn, thậm chí mờ nhạt hơn rất nhiều.

Nhưng cái không gian nơi đây không phải địa ngục.

- Rốt cuộc đây là đâu?

Hoa Phong thêm lần nữa nghi hoặc.

- Tại sao không được?

Hoa Phong muốn thử liên hệ với mấy viên cầu, nhưng khiến hắn khó tin đó chính là hắn không hề cảm nhận được chúng tồn tại, chúng vẫn ở đó, thế nhưng hắn chỉ có thể nhìn thấy, còn cảm nhận lại không thấy, việc này là vô cùng khó hiểu.

Khó hiểu là vậy, bất quá Hoa Phong lại không có quan tâm quá nhiều, hắn lại tiếp tục đi, cứ đi như thế cho đến khi hắn gặp được chín viên cầu khác.

- Đây lại là cái gì?

Quan sát chín viên cầu Hoa Phong lại thêm một trận tò mò. Chín viên cầu này, lớn hơn rất nhiều so với ba viên cầu Thiên Địa Quyết.

Nhưng mà ánh sáng chúng phát ra lại mờ nhạt hơn ba viên kia không ít.

- Đây là thức hải!

Sau khi nhìn kỹ chín viên cầu, Hoa Phong nội tâm liền chấn động.

https://thuviensach.vn

Chín viên cầu Hoa Phong vừa bắt gặp, không thể khác hơn, chính là chín tầng phong ấn truyền thừa của Lam Thánh lão nhân.

Cho nên Hoa Phong nhanh chóng liền nhận biết, hóa ra cái không gian tối đen trước mặt, lại chính là không gian thức hải, còn Hoa Phong hắn, chẳng qua là một đạo tàn hồn còn sót lại, sau khi bị hắn điên cuồng thiêu đốt, trong trận chiến kia.

Sự thật này khiến bản thân Hoa Phong bị một phen khiếp sợ, thức hải đen thui như này, hắn muốn thành công thức tỉnh là một cái gì đó vô cùng xa xỉ.

Bản thân khó lòng thức tỉnh, Hoa Phong nội tâm cười khổ, sau đó liền nghiến răng nghiến lợi.

Nếu không phải cái gã khổng lồ tự xưng thiên địa chết tiệt kia, hắn đâu có rơi vào tình cảnh hiện tại.

Thực chất Hoa Phong biết rõ gã khổng lồ kia chẳng qua chỉ là một đạo thần niệm.

Thần niệm phân thân, cái đạo lý này Lam Thánh lão nhân từng nói qua, thần niệm phân thân, chính xác gọi là thần thức ly thể, cái thần thức ly thể tạo thành thần niệm như này chỉ có cường giả khủng bố mới có thể làm ra.

Thực lực của đạo thần niệm không bằng một phần vạn bản thể, hơn nữa thần niệm nếu bị đánh tan, bản thể phải chịu phản chấn khủng khiếp, cho nên rất ít người sử dụng để giao đấu.

Trường hợp hay dùng tới đó là dùng thần niệm hạ giới.

Nói nôm na là cường giả muốn từ không gian cao cấp, tiến vào không gian hạ cấp, chỉ có thể là dùng thần niệm, bởi vì quy tắc thiên địa, không cho phép bất kỳ kẻ nào có thể hạ giới sau khi đã phi thăng đến giới cao

https://thuviensach.vn

hơn, giả dụ người ở tiên giới không thể nào hạ phàm, và các giới cao hơn cũng như vậy.

Cho nên muốn hạ giới xử lý việc gì đó, những người này phải dùng thần niệm. Thế nhưng có là thần niệm cũng phải trả giá đại giới.

Không gian càng cao hạ giới càng khó, thậm chí là không thể, nếu người đó không phải siêu cấp cường giả.

Nếu không may đạo thần niệm bị đánh tan, bản thể sẽ bị phản chấn cực lớn, trọng thương hoặc có thể mất mạng, cho nên không vạn bất đắc dĩ không ai lại đi làm chuyện vô bổ này.

Gã khổng lồ kia chính xác là một đạo thần niệm của kẻ nào đó, mà kẻ này lại đến từ một siêu không gian, sỡ dĩ Hoa Phong cho rằng siêu không gian bởi vì hắn phát hiện, thần niệm kia bị ràng buộc rất lớn, nếu không một ức tên như hắn cũng không thể đụng vào cọng lông của gã.

Kẻ đó đưa thần niệm hạ phàm giới, sử dụng năng lực nghịch thiên để cải biến quy luật Hoang Cổ bí cảnh, thế nhưng xui cho gã đó là cái không gian bí cảnh chỉ có võ giả Hồng Mông cảnh có thể tiến vào.

Gã dù mạnh mẽ, nhưng thực lực của người tạo ra cái bí cảnh, cũng là siêu cấp cường giả. Bởi vì người có thể hạ giới, lại hù sợ cường giả ngoại vực Thái Cổ, sao có thể yếu được.

Gã chỉ là một đạo thần niệm, thay đổi quy tắc bí cảnh đã là rất giỏi rồi, nhưng muốn dùng cảnh giới cao hơn Hồng Mông cảnh, để tiến vào bí cảnh là không thể nào.

Thần niệm năng lực có hạn, lại không thể duy trì quá lâu, do đó gã liền ẩn nấp tại không gian mật địa đợi Hoa Phong vào tròng.

https://thuviensach.vn

Gã có thể nhận biết chính xác Hoa Phong xuất hiện nơi nào trong mật địa, bởi vì hắn là người hữu duyên, người hữu duyên một khi trở lại mật địa, thì bằng một cách nào đó liền được chào đón.

Về phần gã làm sao biết hắn là người hữu duyên, rồi lại nắm rõ quy luật bí cảnh mà thay đổi thì không ai biết được.

Sỡ dĩ Hoa Phong biết dược gã chỉ là thần niệm bởi Lam Thánh lão nhân có nói, thần niệm là một dạng ý thức đặc thù.

Khi giao chiến công kích của thần niệm chẳng qua chỉ là dùng khí thế áp bách, cùng với đó là điều động hỗn độn pháp tắc, do thần niệm khá yếu ớt, cho nên dù bản thể nghịch thiên, thần niệm cũng là không thể thi triển hết đi ra.

Đặc biệt thần niệm không hề có dao động khí tức cảnh giới, không có dao động khí tức cảnh giới, mà người đối diện lại có thể nhận biết cảnh giới một cách dễ dàng, thì kẻ đó chính là thần niệm.

Tổ hợp lại tất cả Hoa Phong liền khẳng định gã khổng lồ là một đạo thần niệm, còn nữa theo hắn kẻ có thể thay đổi quy luật bí cảnh tất nhiên không phải kẻ bình thường.

Kiến thức của Lam Thánh lão nhân khỏi phải nói nó như một cái bảo tàng khổng lồ vậy, chẳng qua bản thân Hoa Phong chưa thể hoàn toàn lĩnh hội cho nên có rất nhiều thứ hắn còn không biết.

Sỡ dĩ Hoa Phong có thể nắm rõ quy tắc thần niệm, đó là không hiểu nguyên nhân gì trong lúc truyền đạt kiến thức cho hắn, Lam Thánh lão nhân liền bắt hắn phải nắm rõ vấn đề này, tuyệt đối không được lơ là.

Hoa Phong suy đoán rất có thể sư tôn đã dự đoán sẽ có người tìm hắn, nhưng có điều Lam Thánh lão nhân không nghĩ tới, kẻ kia tìm hắn không

https://thuviensach.vn

phải vì Thiên Địa Quyết như lão nghĩ, mà là vì Thiên Địa Ý cái mà hắn không nói cho lão.

Suy nghĩ một hồi Hoa Phong quay lại tìm ba viên cầu Thiên Địa Quyết, hắn cố gắng câu thông với chúng, nhưng liền là một trận thất vọng, không bỏ cuộc hắn cứ như vậy liên tục thử câu thông.

Không biết qua bao lâu, qua bao nhiêu lần thất bại, Hoa Phong liền phát hiện một sự thật khiến hắn tuyệt vọng, hắn đã hoàn toàn mất đi liên hệ với Thiên Địa Quyết.

...

Trong một gian phòng nồng nặc mùi dược liệu, lúc này tại đây có hai người chính xác mà nói là ba người.

Một lão già, một vị trung niên và một thiếu niên, nhưng có điều thiếu niên là đang hôn mê.

Lão già một thân bạch y, râu tóc bạc trắng, khuôn mặt vô cùng phúc hậu.

Vị trung niên thân vận hoàng bào, khuôn mặt chữ điền, không giận tự uy, nhưng đứng trước mặt lão già liền cố gắng thu liễm.

Về phần thiếu niên, khuôn mặt tái nhợt, bất quá lại có vài phần anh tuấn.

Lão già hiện tại đang bắt mạch cho thiếu niên, vẻ mặt liên tục thay đổi, như là có chuyện gì khủng khiếp lắm.

- Tiểu tử này hẳn nên chết rồi mới phải!!!

Lão già sau khi xem bệnh cho thiếu niên, sắc mặt kinh hãi nói. Lão là chưa có từng gặp qua tình trạng như này. Toàn thân kinh mạch đứt đoạt, chân khí khô kiệt vì bị điên cuồng thiêu đốt, không những vậy đến linh hồn cũng là thiêu đốt chỉ còn lại một tia.

https://thuviensach.vn

Như vậy mà vẫn sống, việc này đâu chỉ là kỳ tích, mà là thần tích, thánh tích, thậm chí siêu siêu tích.

- Có thể hay không còn cứu được!

Vị trung niên sắc mặt không có gì biến đổi cung kính nói. Hắn cũng từng bị tiểu tử này hù sợ.

- Rất khó!

Lão già không do dự liền nói. Trong suy nghĩ của lão tình trạng của thiếu niên là không thể nào sống quá ba hơi thở, thế nhưng ngược lại đã không biết bao nhiêu cái hơi thở rồi, mà hắn còn không chết, đây là điều hết sức khủng bố đánh vỡ nhận thức của lão về y học.

Mặc dù hiện tại hắn còn không chết, nhưng với tình trạng thiêu đốt toàn thân là vô pháp cứu chữa. Theo lão là không thể kiên trì quá ba ngày.

- Đành vậy! Xem ra tiểu Linh nhi thật sự phải rầu rĩ mấy ngày a.

Tuyết Vô Ngân trầm mặc nói, hắn là lo nữ nhi lại chịu khổ.

Hóa ra vị trung niên chính là Tuyết Vô Ngân tông chủ Phong Linh Tông, lão già khuôn mặt phúc hậu không ngờ là Dương dược sư đại danh đỉnh đỉnh.

Về phần thiếu niên kia là Hoa Phong không thể khác.

Nếu đúng là Hoa Phong tại sao hắn lại xuất hiện ở Nam Vực, cái này chính hắn còn không biết.

- Hiện tại liền chữa trị kinh mạch cho hắn!

Dương dược sư thu hồi kinh sợ, vuốt vuốt râu trầm ngâm nói

https://thuviensach.vn

- Không phải nói hắn là vô pháp cứu chữa sao?

Tuyết Vô Ngân nghi hoặc. Nếu đã vô pháp cứu sống, cần gì phí công như vậy.

- Lão phu là học y cứu người, nếu thấy chết không cứu còn mặt mũi nào hành y.

- Tiểu tử này mặc dù là lão phu cũng bó tay chịu thua, nhưng hắn kiên trì đến bây giờ đã là kỳ tích, không biết chừng lại tiếp tục tạo kỳ tích.

Cũng giống như tiểu Linh nhi, Dương dược sư là nói ra để bấu víu.

- Liền là như vậy!

Tuyết Vô Ngân cười khổ, hắn nghi hoặc tính tình tiểu Linh nhi lương thiện như vậy, có phải hay không là do Dương dược sư dạy ra.

Dương dược sư cùng Tuyết Vô Ngân một hồi đối thoại, kế tiếp cả hai người liền bắt tay chữa trị kinh mạch cho Hoa Phong.

Dương dược sư phân phối dược liệu, Tuyết Vô Ngân vận công dẫn dắt dược lực.

Bình thường chỉ mình Dương dược sư là đủ, nhưng thương thế Hoa Phong cực kỳ đặc thù, cho nên hai người phối hợp mới có thể miễn cưỡng trị liệu, nói là miễn cưỡng bởi có thể nối lại kinh mạch cho hắn hay không vẫn là điều khó nói.

Không nghĩ tới hai đại nhân vật chỉ cần giơ tay nhấc chân, cũng khiến đại lục chú ý, lại hợp sức chữa thương cho một tiểu tử Luyện Thân cảnh, hơn nữa còn hoàn toàn xa lạ. Chuyện như này nếu để người khác nhìn thấy, chắc chắn là một hồi kinh động cho toàn đại lục.

https://thuviensach.vn

Chuyện mặc dù rất khó tin, nhưng có lẽ trong cõi vô minh nào đó, đã sắp đặt một cái định mệnh như vậy, và hai người bọn họ sau này sẽ cảm thấy việc làm hôm nay là như nào vĩ đại.

.....

Hoa Phong nội tâm một trận tuyệt vọng, mất đi Thiên Địa Quyết cũng đồng nghĩa cơ hội thanh tỉnh bằng không.

Hắn hiểu nguyên nhân do đâu bị như vậy.

Sở dĩ hắn có thể lĩnh hội Thiên Địa Quyết từ trong thiên địa vô tận, là do linh hồn dị hợp.

Mà bản thân hắn bất chấp hậu quả thiêu đốt linh hồn, để thành công một kiếm kinh thiên tru sát thần niệm của kẻ không biết.

Hậu quả linh hồn bị tổn thương thảm trọng, chỉ còn lại một tia tàn hồn, mà một tia tàn hồn lại không đủ điều động Thiên Địa Quyết.

Cái đáng nói dù có là linh hồn khôi phục, thì khả năng liên kết Thiên Địa Quyết cũng không còn.

Linh hồn dị hợp, bị thiêu đốt gần như sạch sẽ, cho nên giữa Hoa Phong và Thiên Địa Quyết đã mất đi sự cộng hưởng, do đó dù linh hồn có thể hay không lần nữa khôi phục thì sự cộng hưởng cũng đã bị đốt thành tro rồi.

Lúc này dù Thiên Địa Quyết vẫn ở đó, nhưng là không nhận biết hắn, dù hắn có cố gắng liên hệ, điều động bằng mọi cách.

Thiên Địa Quyết lúc này, có lẽ giống như câu “ mày là thằng nào? kêu gì mà kêu, tao bạn mày à?” mà hắn thường hay nói đùa với mấy đứa bạn ở kiếp trước.

Nhưng khổ nỗi với Thiên Địa Quyết lại không biết nói đùa.

https://thuviensach.vn

Hô

Bất quá ngay lúc Hoa Phong tuyệt vọng, ba viên cầu đột nhiên hướng hắn phóng qua, kế tiếp liền xoay quanh tia tàn hồn yếu ớt của hắn, ban đầu còn khá chập chạm, thế nhưng càng lúc càng nhanh, sau cùng nhanh đến không thấy quỹ tích.

Không biết qua bao lâu.

Ong

Đúng lúc này thức hải một trận chấn động, không gian tối đen như mực bắt đầu sáng lên, cảm giác mỏng manh của linh hồn liền nhanh chóng biến mất.

- Rốt cuộc là chuyện gì?

Hoa Phong khiếp sợ hô lớn, kế tiếp hắn há mồm không thể tin nổi.

Bởi vì lúc này thức hải đã hoàn toàn khôi phục, linh hồn cũng chính thức trở lại nguyên trạng, dù còn khá yếu ớt, nhưng lại không phải tàn hồn, mà là thập phần nguyên vẹn.

Nhìn biển sương mù lượn lờ, Hoa Phong liền một trận mừng muốn khóc, không nghĩ tới bản thân đột nhiên nhanh như vậy khôi phục linh hồn, đây là hạnh phúc bực nào, cảm giác chết đi sống lại là đây chứ đâu.

- Vẫn không được!

Ngay lập tức Hoa Phong liền muốn thử điều động Thiên Địa Quyết, bất quá vẫn là bộ dạng" tao bạn mày à".

Hơi suy nghĩ một chút Hoa Phong liền hiểu được hắn đã đánh mất sự liên hệ với công pháp, nhưng công pháp là không mất đi liên hệ với hắn, một màn rung động vừa rồi, chính là nó phát rồ như mọi khi vẫn hay làm.

https://thuviensach.vn

Và lần này không ngoại lệ vẫn huyền diệu không thay đổi. Có thể chữa trị thương tổn linh hồn huyền diệu thôi xa xa còn không đủ.

Có điều việc chữa trị linh hồn lần này không phải ngẫu nhiên xảy ra, bởi vì lần trước hắn bị thương, Thiên Địa Quyết dù có tự chữa trị, cũng không thể nhanh như lúc này.

Hoa Phong mơ hồ cảm nhận được sự việc lần này dường như là dấu hiệu của cái gì.

Bất quá hiện tại hắn là muốn tìm hiểu cũng bất lực. Bởi vì Thiên Địa Quyết đã xem như bị thiếu khuyết một nửa.

- Như vậy có nghĩa từ bây giờ chỉ còn một nửa công pháp.

Lẩm bẩm tự nói, Hoa Phong cắn răng chấp nhận sự thật bản thân chỉ còn một nửa công pháp, mà một nửa này lại không thể tự sử dụng.

Vấn đề muôn thuở hại não như này khiến hắn rất khó chịu. Nhưng có còn hơn không, Hoa Phong tin chắc, hắn rồi sẽ lại lôi được một nửa có thể xài được kia trở về.

- Khỏi hắn rồi!

Bất quá kế tiếp sực nhớ cái gì, hơi cảm nhận một chút Hoa Phong nội tâm cực kỳ khiếp sợ.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Làm Lại Từ Đầu

- Tỉnh...tỉnh rồi!!!

Dương dược sư bộ dạng như gặp quỷ kinh hãi hét lớn.

- Không ngờ thật sự tỉnh!

Tuyết Vô Ngân hai mắt trợn tròn không thể tin nổi.

- Ngươi...ngươi thật ra có hay không phải là nhân loại?

Dương dược sư nhìn chằm chằm thiếu niên đang nằm trên giường miệng lắp bắp.

Lão không thể tưởng tượng được trên đời này lại có kẻ còn thể sống sót, sau khi thiêu đốt linh hồn. Mặc dù lão từng nói biết đâu sẽ có kỳ tích, nhưng đến khi kỳ tích thật sự xuất hiện, lão liền không thể giữ nổi bình tĩnh.

Tuyết Vô Ngân sắc mặt tốt hơn rất nhiều, nhưng nội tâm là một mảnh kinh đào hải lãng, thiêu đốt linh hồn còn có thể tỉnh lại, hơn nữa nhanh như vậy, quả thật Tuyết Vô Ngân cũng cho rằng thiếu niên kia thực chất không phải nhân loại.

- Đây là đâu, hai vị tiền bối đây là...?

Thiếu niên hai mắt mở to, sau khi nhìn rõ cảnh vật liền nghi hoặc nói.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong bị một trận khiếp sợ liền nhanh chóng phục hồi ý thức, bất quá hắn chỉ có thể mở mắt, lại không thể ngồi dậy, bởi vì toàn thân lúc này lại một hồi ê ẩm đau nhức.

Ngay khi hắn vừa thanh tỉnh, đập vào mắt hắn là hai người một già một sắp già, với bộ dạng rất kỳ quái đang nhìn hắn chằm chằm, đặc biệt tu vi bọn họ hắn liên nhìn không thấu. Dĩ nhiên hai người này là cường giả cực kỳ khủng bố.

-Ngươi tên gì? Thuộc tông môn nào? Sư tôn là ai?

Tuyết Vô Ngân không có trả lời Hoa Phong, mà lên tiếng hỏi liền một dây. Hắn đang cảm thấy vô cùng khiếp sợ với bản năng sinh tồn của tiểu tử trước mắt, vừa rồi cái cảm giác kia lại lần nữa xẹt qua, cho nên hắn lập tức chất vấn đối phương.

- Vãn bối gọi là Hoa Phong, không môn không phái, vi sư vừa tạo hóa không lâu!

Hoa Phong không nhanh không chậm trả lời, tên sắp già này cho hắn cảm giác vô cùng nguy hiểm, hắn có cảm tưởng đối phương chỉ thổi một hơi là hắn đủ chết trăm lần, nhưng hắn là nói thật.

- Nơi này chính là Phong Linh Tông!

- Chúng ta vừa cướp ngươi từ tay tử thần!

- Nếu ngươi đã là một tán tu, như vậy liền có thể lựa chọn gia nhập Phong Linh Tông!

Tuyết Vô Ngân sau khi biết rõ Hoa Phong là tán tu liền có ý định lôi kéo, đùa sao một tên có sinh mệnh biến thái như vậy, sao hắn có thể bỏ qua, dù tu vi không quá cao so với thiên tài cùng độ tuổi nhưng là có thể từ từ bồi dưỡng.

https://thuviensach.vn

- Hoa Phong đa tạ hai vị tiền bối đã cứu mạng!

- Ân tái tạo như ân sinh thành, như vậy Hoa Phong liền là người Phong Linh Tông.

Hoa Phong nội tâm một trận cảm kích, hóa ra hắn có thể thanh tỉnh nhanh như vậy, là do hai người này giúp hắn trị thương, trong lúc trị thương vô tình tác động Thiên Địa Quyết, khiến nó phát rồ, như vậy liền thành công cứu hắn một mạng.

Đúng như những gì hắn nói ân tái tạo như ân sinh thành, xem ra cái Phong Linh tông gì đó liền là ngôi nhà thứ hai của hắn tại thế giới này. Và hai người trước mặt hắn vĩnh viễn ghi nhớ ân huệ hôm nay.

Do đó hắn không chút do dự liền đồng ý.

- Tiểu tử tốt! Ngươi rốt cuộc có phải là nhân loại hay không?

Dương dược sư vẫn chưa hết kinh ngạc nhìn Hoa Phong hỏi lại.

Ách

- Vãn bối thiên chân vạn xác đúng là nhân loại!

Hoa Phong một trận cười khổ, sao ai gặp hắn cũng là câu hỏi này, thật khó hiểu.

- Thật là nhân loại!

Dương dược sư thu hồi khiếp sợ, bất quá cũng là một trận nghi hoặc, thế nhưng lão lại không có nói ra ngoài mà chỉ nghĩ thầm.

- Tạ còn có việc, khi nào ngươi khỏi hắn thì đến Công Chức Đường nhận vật dụng đệ tử nội môn.

https://thuviensach.vn

Tuyết Vô Ngân thấy không còn việc gì, căn dặn Hoa Phong mấy câu, sau đó liền rời đi, trực giác kia càng ngày càng mãnh liệt, cho nên hắn rất chờ mong tiểu tử này, rốt cuộc có thể hay không làm nên trò trống gì.

- Ta cũng phải đi rồi! Được tông chủ đích thân chiêu mộ ngươi thật đủ mặt mũi a.

Dương dược sư vuốt râu, cười bí hiểm.

Lão không nghĩ tới Tuyết Vô Ngân thường ngày cao cao tại thượng, lại mặt dày đi lôi kéo cái Luyện Thân Cảnh nho nhỏ.

Bất quá suy nghĩ thêm một chút là hiểu được, Tuyết Vô Ngân ngay từ đầu đã có ý định này, nếu không chẳng lý nào lại dốc sức chữa trị như vậy.

Lão không có trực giác kia như Tuyết Vô Ngân do đó rất tò mò. Thế nhưng với lão cứu được người là chuyện thập phần tốt, bất kể Tuyết Vô Ngân có ý định gì thì hắn cũng đã giúp lão cứu người, hành y tế thế không quản trước sau đó mới là y đạo.

- Đa tạ tiền bối!

Hoa Phong thật tâm cảm kích. Còn về phần cái gì tông chủ hắn không quá để ý, bởi vì hiểu biết của hắn đối với tông phái là rất hạn hẹp, cho nên không biết khái niệm tông chủ là có bao phần bổn sự.

Nghi hoặc một lát vị Dương dược sư cũng là rời đi, cuối cùng trong gian phòng chỉ còn lại Hoa Phong đang một bụng nghi vấn.

Phong Linh tông là tông môn ở nơi nào hắn là không biết.

Còn nữa rõ ràng hắn là đang ở mật địa, đột nhiên sao lại ở chỗ này được người cứu, vấn đề cực kỳ khó lý giải.

- Người hữu duyên!

https://thuviensach.vn

Ý niệm xẹt qua trong đầu Hoa Phong liền là muốn nhảy ngược.

Hắn là người được mật địa xem là hữu duyên, cho nên lúc bước ra bên ngoài trận pháp, là không bị quỷ vật công kích.

Đám võ giả đông đại lục lẫn toàn đại lục, thì được mật địa xem là kẻ xâm nhập, mà những kẻ xâm nhập đã bao giờ được gia chủ chiêu đãi, cho nên bọn họ bị đám quỷ vật điên cuồng chém giết.

Đặc biệt đáng nói, những kẻ xâm nhập nếu may mắn không chết, sẽ được truyền tống về đúng nơi bọn họ tiến vào.

Còn Hoa Phong người hữu duyên, mà gọi là hữu duyên thì bất kể ở nơi nào ngươi cũng có cơ hội bị ném tới, còn gọi là " vạn sự tùy duyên, bốn biển là nhà"

Hoa Phong thậm chí nghi ngờ bản thân có hay không đang trên một ốc đảo, "vạn sự tùy duyên" rất khó nói.

- Lực lượng, lực lượng biến đâu rồi?

Xem xét tình trạng bản thân Hoa Phong thần sắc chấn kinh.

Lực lượng tám trăm vạn cân của hắn, sau khi tỉnh lại liền là biến mất sạch sẽ.

Chuyện này khiến Hoa Phong thật sự bị sốc,

- Thiên Địa Quyết biến mất, bây giờ lại đến lực lượng, không cho ta sống sao?

Hoa Phong chửi ầm lên, lực lượng mà hắn liều mạng hấp thụ tinh hoa thần binh, cộng thêm Lam Thánh quả suýt khiến hắn tan xác mà chết, lại biến mất vô ảnh vô tung, đổi lại là ai cũng là không thể chấp nhận.

https://thuviensach.vn

- Rốt cuộc ta làm gì sai?

Hoa Phong không cam lòng hét lên đầy thông khổ, bởi vì hắn phát hiện hắn hoàn toàn không tìm thấy kiếm ý, kiếm ý bị hắn thiêu đốt liền ảm đạm vô quang, trôi dạt bên trong thức hải.

Kiếm ý chỉ như một sợi tóc, trong thức hải mênh mông mây mù lượn lờ, tìm sao được cọng tóc đây, khó rất khó.

Nếumay mắn tìm lại cũng là vô pháp phục hồi, bởi thứ này có liên quan đến Thiên Địa Quyết.

Liên quan đến Thiên địa quyết là không thể phục hồi, bởi công pháp đã biến mất.

Không còn Thiên Địa Quyết, liên hệ cùng thiên địa linh căn cũng chẳng còn, đồng nghĩa hai còn đường tu luyện bây giờ chỉ có một, mà cái còn lại là tồi tệ nhất trong tất cả linh căn của võ giả, Hoàng linh căn pha tạp.

Thiên Địa Quyết biến mất là do thiêu đốt thần thức hay gọi là linh hồn.

Kiếm ý biến mất cũng do bị thiêu đốt bất chấp.

Thiên địa linh căn là do ngũ phương đại đạo thiếu khuyết Thiên Địa Quyết, cho nên không thể vận hành.

Vậy lực lượng nguyên nhân tại sao biến mất, nguyên nhân là do đã bị phân giải.

Hoa Phong thân thể bị trọng thương sắp chết, cho nên lực lượng liền tự động phân giải, nhằm duy trì sự sống, nếu không có lực lượng biến thái, hắn đã ở trước mặt quan âm phủ rồi.

Nhưng dù là vậy Hoa Phong vẫn thập phần không cam lòng.

https://thuviensach.vn

Công pháp, kiếm ý, lực lượng, tất cả đều không còn, bao nhiêu công sức phút chốc đổ sông đổ bể, khiến hắn đã chạm đáy bi cực.

- Hoàng linh căn pha tạp, cho dù là vậy ta cũng bắt ngươi trả giá thật đắt.

Hoa Phong hai mắt đỏ như máu, nắm tay xiết chặt, nghiến răng nghiến lợi.

Hoa Phong tin chắc những thứ biến mất hắn nhất định sẽ tìm được trở lại, trong đó có cả kẻ thần bí kia.

Hạ quyết tâm nghịch thiên trả thù, Hoa Phong cắn răng làm lại từ đầu, theo hắn còn núi xanh còn củi đốt, hắn đã vượt qua đại nạn thì kẻ kia sẽ gặp phải đại nạn.

Nhưng Hoa Phong là không biết kẻ kia cách hắn xa xa lắm, muốn đối phương gặp đại nạn, như vậy hắn cần phải tiếp tục vượt qua vô số đại nạn.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Vong Ân Bội Nghĩa

Hoa Phong tâm trí hết sức kiên định, với hắn không gì là không thể.

Hơn nữa Thiên Địa Quyết mặc dù biến mất, thế nhưng hắn vẫn còn một thứ tốt, đó là truyền thừa của Lam Thánh lão nhân.

Mặc dù không biết truyền thừa của lão có bao nhiêu lợi hại, nhưng Hoa Phong tin chắc, truyền thừa của sư tôn có thể giúp hắn rất nhiều, trong thời gian công pháp chưa phục hồi.

Bất quá nếu muốn tiếp nhận truyền thừa, trước tiên hắn cần đột phá Hồng Mông cảnh.

Nhưng hiện tại hắn là không vội, việc trước mắt cần làm là dưỡng thương cho tốt. Mặc dù kinh mạch linh hồn được phục hồi nguyên trạng, nhưng vẫn còn rất yếu.

Hoa Phong suy đoán bản thân phải mất mười ngày nữa tháng, mới có thể khôi phục hoàn toàn.

Hơn mười ngày dưỡng thương không có nghĩa là không có việc làm.

Hiện tại rảnh rỗi không bị ai quấy rầy, là thời điểm thích hợp để lĩnh hội kiến thức sư tôn truyền thụ, nếu có thể nắm bắt là rất có lợi cho tu luyện sau này.

Bất quá người tính không bằng trời tính, nếu Hoa Phong cho rằng không bị ai quấy rầy là rất sai.

https://thuviensach.vn

- Tiểu tử ngươi thật là tỉnh lại a!

Ngoài cửa phòng đột nhiên có người lên tiếng, nghe ra có vẻ rất phấn khích.

Rất nhanh người đó liền cùng Hoa Phong đứng đối diện.

Nhưng ngoài ý muốn là Hoa Phong không có trả lời, mà ngay lập tức, hít trận khí lạnh.

Chủ nhân giọng nói là một thiếu nữ tuổi không quá mười lăm, cực kỳ xinh đẹp, gương mặt tinh xảo, đặc biệt cặp mắt trong veo, khiến ai nhìn vào cũng rất dễ bị trầm mê, một mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành, so với Hoa Nhi cũng là không ai hơn ai.

Bản tính Hoa Phong vô cùng háo sắc, dù đang hết sức bi thống, nhưng vừa trông thấy thiếu nữ, đau khổ liền biến mất không tăm tích.

- Sao ngươi không trả lời?

Tiểu Linh Nhi, hai mắt tròn xoe nhìn Hoa Phong đối diện hiếu kỳ nói.

Bộ dạng hiếu kỳ của nàng càng khiến Hoa Phong không thể thốt lên một lời nào, nàng quá đẹp, không còn từ ngữ diễn tả.

- Ngươi là nhìn ta a!

Tiểu Linh Nhi rất nhanh phát hiện đối phương là đang nhìn nàng chằm chằm, nhìn đến ngơ ngác, khiến nàng liền có chút khó chịu, bất quá cũng xấu hổ không thôi.

- Xin lỗi! Là ta có chút thất lễ!

Bị người phát giác Hoa Phong liền thu hồi ánh mắt, nhưng đôi khi lại liếc vài cái.

https://thuviensach.vn

- Ngươi là đồ háo sắc! Biết trước như vậy liền bỏ mặc ngươi!

Tiểu Linh nhi tức giận nói!

Bộ dạng của Hoa Phong không qua mặt được nàng, cho nên nàng là nhìn hắn liền không vừa mắt.

Bản tính Tiểu Linh Nhi mặc dù thiện lương, nhưng cũng chỉ là một thiếu nữ, bị một nam nhân nhìn chằm chằm là rất khó chịu. Trước kia nàng cũng cứu không ít người, nhưng có ai là vô lễ như tiểu tử này, càng lúc là càng không vừa mắt.

Nghe phụ thân nói người nàng cứu về, đã tạo ra kỳ tích khó tin, Tiểu Linh Nhi thập phần phấn khích, liền tức tốc qua đây, thế nhưng hiện tại là tiêu tán sạch sẽ.

Nhưng nàng là không biết vẻ đẹp của nàng là rất hại người.

- Là nàng cứu ta!

Hoa Phong nghi hoặc hỏi lại. Hắn chỉ biết hai người Tuyết Vô Ngân cùng Dương dược sư là trị thương cho mình, chứ không biết nguyên do bản thân có mặt tại đây.

- Hừ! Không nói chuyện vơi ngươi nữa, đáng ghét!

Tiểu Linh nhi là đang muốn trả lời, nhưng Hoa Phong là chứng nào tật nấy, vẫn là bộ dạng háo sắc kia, khiến nàng hết sức chán ghét.

Kế tiếp nàng không ở lại dù một khắc liền là rời đi, nội tâm hết sức buồn bực, đã bao giờ có người vô lễ với ân nhân cứu mạng mình như vậy, trong suy nghĩ của nàng Hoa Phong quả thật là vong ân bội nghĩa.

- Tại sao nàng là không tức giận bản thân xinh đẹp, mà đi trút giận người khác chứ?

https://thuviensach.vn

Hoa Phong lẩm bẩm nói.

- Ngươi....!!!

Tiểu Linh Nhi còn chưa đi ra ngoài, câu nói của Hoa Phong nàng là nghe rất rõ, lập tức giận tím mặt, thế nhưng là không thể phản bác. (trách ai bây giờ)

Nàng cho rằng Hoa Phong kia là cực đại vô sỉ, cho nên khinh thường không muốn đấu khẩu.

Tiểu Linh Nhi không những cực kỳ xinh đẹp, bản tính lương thiện, nội tâm cũng là một mảnh trong sáng, luôn rất dễ nói chuyện, hơn nữa nàng là nữ nhi của tông chủ, cho nên, trong tông môn rất được lòng huynh đệ tỷ muội, nàng là chưa từng ghét bất cứ ai, thế nhưng ngay tại thời điểm này, Tiểu Linh Nhi lương thiện đã chính thức biết được, thế nào là loại người vô liêm sỉ. Thậm chí còn có chút hối hận vì đã cứu hắn.

Làm cho Tiểu Linh Nhi tím mặt rời đi, Hoa Phong chỉ biết một trận cười khổ. Hắn tự bào chữa do nàng quá đẹp, còn hắn lai không có lỗi trong chuyện này.

....

Hoa Phong hiện tại đang đi trên một con đường lớn, cước bộ chậm rãi, thần tình nhàn nhã, đảo mắt khắp nơi, quan sát cảnh vật xung quanh, ra vẻ hết sức thoải mái.

Hắn dưỡng thương hơn mười ngày, vừa khôi phục liền là hỏi thăm địa điểm công chức đường, ý định lĩnh nhận đồ vật đệ tử nội môn, chuẩn bị bước vào hành trình mới.

Phong Linh Tông, Hoa Phong là không biết có bao nhiêu rộng lớn, nhưng cái khu vực đệ tử nội môn cũng khiến hắn mở mang tầm mắt, đình

https://thuviensach.vn

đài lầu các, giả sơn, cây cối, hoa cỏ, suối nước trong veo, kiến trúc hùng vĩ, giống như một khu du lịch sinh thái, nhưng lại đẹp hơn vô số lần.

- Hắn là ai vậy?

- Nhìn rất lạ mắt!

- Tạ chưa từng gặp bao giờ!

- Hắn thật anh tuấn!...

Trong khi Hoa Phong đang tò mò quan sát cảnh vật, xung quanh có rất nhiều đệ tử cũng là đang hiếu kỳ đánh giá hắn, đặc biệt mấy nữ đệ tử là không kìm lòng nổi, trước gương mặt anh tuấn của hắn.

Cũng có nhiều người cho rằng Hoa Phong là từ ngoại môn tấn cấp đi lên, thế nhưng tu vi hắn bày ra liền là sai nhận định rồi.

- Hắn là không phải do Tiểu Linh sư muội nhặt về sao?

Đám đông to mò bên ngoài, rốt cuộc cũng có người nhận ra lai lịch Hoa Phong.

- Hừ!

Bất quá Tiểu Linh Nhi là cũng ở đây, nghe vậy liền hừ lạnh. Với nàng Hoa Phong là tên đáng ghét nhất nhất thế gian này.

Tiểu Linh Nhi mặc dù là con gái tông chủ, nhưng là nàng cũng là nội môn đệ tử, rất ít khi nàng xuất hiện trước đám đông.

Nhưng vận khí Hoa Phong thật sự rất không tốt, nàng vừa hay lại đi ngang chỗ này, cho nên nghe nhắc tới liền hừ lạnh.

- Không ngờ hắn dám chọc giận Tiểu Linh sư muội.

https://thuviensach.vn

- Ta thấy hắn là chưa thấy địa ngục liền không biết nơi đó có quỷ hay không!

Trông thần sắc Tiểu Linh nhìn Hoa Phong căm hận như vậy, tất cả đệ tử cả nam lẫn nữ đều không thể tin nổi.

Tại Phong Linh Tông chưa ai dám trêu chọc Tiểu Linh a, trêu chọc nàng là không biết sống chết.

Tiểu Linh không những là nữ nhi tông chủ, còn là trọng tâm theo đuổi của vô số nam đệ tử, cho nên ai dám đụng tới nàng, gần như là địch của tất cả nam đệ tử.

Không ngờ kẻ to gan như vậy thật sự tồn tại, lại còn được chính Tiểu Linh nhặt về nữa chứ.

Trong suy nghĩ của bọn họ tiểu tử kia đúng là vong ân bội nghĩa, chết trăm vạn lần cũng đáng, chỉ có số ít nữ nhân thay hắn tiếc hận mà thôi.

- Tên kia đứng lại!

Rất nhanh Hoa Phong đã bị chặn đường!

- Chuyện gì? Ta là không quen ngươi a!

Hoa Phong nhíu mày nhìn thiếu niên cách mình mười thước trước mặt, hắn là không hiểu bản thân chọc gì tới bọn họ, mà vừa gặp liền là chặn đường rồi.

- Tất nhiên ta không quen một tên vong ân bội nghĩa!

Thiếu niên thần sắc khinh thường nhếch miệng nói. Bản thân hắn có tu vi Luyện Mạch hậu kỳ, cho dù thấp hơn đối phương một cảnh giới, nhưng hắn nghi ngờ Hoa Phong là tán tu nên lập tức khinh thường. Hơn nữa ở đây không chỉ có mình hắn muốn đối phó tên này.

https://thuviensach.vn

- Tiểu tử ngươi lại dám vô lễ với Tiểu Linh sư muội, thật không biết sống chết.

Lại một thiếu niên khác xen vào, kế tiếp cả đám nhao nao phụ họa.

- Tiểu Linh! Ta là không biết người này!

Hoa Phong nội tâm cực kỳ nghi hoặc, Tiểu Linh, cái tên này với hắn nghe rất lạ.

- Ngươi quả nhiên là đồ vong ân bội nghĩa!

Thiếu niên ban đầu tức giận nói. Không những hắn mà tất cả đệ tử đều một trận phẫn nộ.

Người ta cứu ngươi mà ngươi nói không biết, đây là đạo lý gì chứ, chỉ có kẻ vô liêm sỉ mới nói được câu này.

Tiểu Linh Nhi nãy giờ đứng bên ngoài, vừa nghe Hoa Phong phủ nhận, là rất tức giận, kèm theo hối hận không ít. Nàng không ngờ bản thân lại có ngày cứu về một tên mặt dày như vậy. Nhưng nàng là quên mất, nàng không có nói cho hắn biết danh tính của mình.

- Ta không biết các ngươi là đang nói cái gì?

- Hiện tại liền có thể hay không nhường đường?

Hoa Phong cũng có chút tức giận, đám người này vô duyên vô cớ chạy ra chặn đường, lại còn mắng hắn vong ân phụ nghĩa, rõ ràng là muốn kiếm chuyện.

- Nhường đường sao? Nực cười! ngươi nghĩ có thể lành lặn rời khỏi?

Thiếu niên vừa rồi, cong miệng nói, trong suy nghĩ của hắn, Hoa Phong là giả ngu, bởi vì ở hòan cảnh hiện tại mà còn muốn bình yên rời đi.

https://thuviensach.vn

- Lành lặn hay không, không phải do các ngươi quyết định!

Hoa Phong thật sự tức giận, đám người trước mặt rõ ràng muốn đánh nhau.

Đánh nhau Hoa Phong hắn không sợ bất kỳ kẻ nào cùng cảnh giới, dù chỉ còn lại hoàng linh căn, nhưng là kinh mạch lẫn độ tinh thuần chân khí của hắn, là không phải thứ người bình thường có thể so sánh.

Bản thân hắn mới tới, rất không muốn gây sự, thế nhưng không phải cứ muốn là được.

- Hắn thật mạnh miệng a!

- Tạ thấy đúng hơn là ngông cuồng mới phải!

- Hay là hắn muốn một trận thành danh, nếu như vậy hắn quá đề cao mình rồi!

Đối mặt với mấy chục võ giả đồng giai, Hoa Phong còn dám khiêu khích, khiến đám đệ tử há mồm kinh ngạc, nhưng rất nhanh bọn họ liền cho rằng hắn là muốn nổi danh, nên mới ngông cuồng như vậy.

- Khẩu xuất cuồng ngôn! Dương Nghiệp ta liền muốn xem thử, ngươi có bao nhiêu bản lĩnh?

Thiếu niên chặn đường Hoa Phong tức giận nói.

Dứt lời Dương Nghiệp liền rút đao, toàn thân bắt đầu vận chuyển chân khí.

Thanh đao trên tay Dương Nghiệp sau khi được chân khí gia trì, liền bộc phát quang mang xanh nhạt, quang mang lưu chuyển tạo thành một trận cuồng phong, kế tiếp khí thế quanh thân Dương Nghiệp bắt đầu được kéo lên. Cuồng phong càng lúc càng mạnh, thanh quang càng lúc càng kinh

https://thuviensach.vn

người. Vào lúc này đám đệ tử cũng lùi hết ra sau quan sát hai người giao thủ.

- Đao Chuyển Kình Phong

Khí thế đạt đỉnh, Dương Nghiệp mặt mày dữ tợn, hét lớn, sau đó tung người, bổ một đao về phía Hoa Phong đang nhíu mày. Thanh thế cực kỳ bức nhân.

Cái nhíu mày của Hoa Phong khiến cho tất cả lầm tưởng hắn là đang sợ, nhưng thực tế không phải vậy.

Hoa Phong nhíu mày bởi vì bản thân hắn không có võ kỹ lẫn binh khí chiến đấu.

Thanh Thiên Kiếm Pháp không có Thiên Địa Quyết liền vô pháp thi triển.

Mà ngoài bộ kiếm pháp này ra hắn là không có võ kỹ. Đây là cái thiệt thòi lớn nhất. Về phần binh khí sau khi hôn mê, lúc tỉnh lại liền là mất sạch.

Bất quá dù không có võ kỹ, nhưng đánh chay với đám Luyện Mạch kỳ là dư sức có thừa.

- Chết đi!

Đao của chiêu chỉ còn cách đối phương ba thước, mà hắn vẫn không nhúc nhích, Dương Nghiệp liền cho rằng đối phương bị hù cho ngây ngốc, liền nổi lên sát tâm, muốn chém giết hắn để lấy lòng Tiểu Linh, bởi vì theo hắn đối phương không phải đệ tử trong tông, mình có chém giết cũng không vi phạm tông quy. Không những vậy biết đâu còn được mỹ nhân cảm kích, để ý một hai.

- Hắn quả nhiên bị Dương Nghiệp hù sợ rồi!

https://thuviensach.vn

- Tạ thấy hắn là chết chắc!

Đám đệ tử bên ngoài trông bộ dạng ngây ngốc của Hoa Phong, liền là một trận khinh thường.

Bọn họ còn cho rằng hắn rất có thể bị một đao bổ đôi, lúc này không ít người yếu bóng vía liền che mặt lại, không dám trực tiếp nhìn thẳng.

Nhưng ngay lúc Dương Nghiệp lẫn đám đệ tử, đều cho rằng Hoa Phong bị một đao chém chết thì.

Binh

Binh

Ầm

Ba thanh âm giòn giòn tan vang lên, Dương Nghiệp liền nằm thoi thóp, chiến đao một nơi, người một nẻo.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Ta Và Ngươi Liền Không Đội Trời Chung

Đao chiêu Dương Nghiệp ngay khi sắp chạm vào người Hoa Phong, tưởng rằng hắn sẽ bị bổ đôi.

Bất quá Hoa Phong đâu dễ chết như vậy, hắn hữu kinh vô hiểm, xảo diệu tránh thoát, lấy tốc độ cực nhanh tung quyền về phía đối thủ, bị bất ngờ Dương Nghiệp không không kịp phản ứng, liền lãnh trọn một quyền, kế tiếp Hoa Phong còn bồi thêm cho hắn một đạp.

Động tác đơn giản, nhưng được Hoa Phong thực hiện một cách cực kỳ hoàn mỹ.

- Thật nhanh!

- Hắn mạnh như vậy!

Dương Nghiệp xuất đao thanh thế cực kỳ kinh người, cuối cùng bị Hoa Phong dùng tay không đập cho một trận thoi thóp, tình huống chuyển biến quá nhanh, khiến đám đệ tử bên ngoài có chút theo không kịp.

Thế nhưng bọn họ rất nhanh hít ngụm khí lạnh, khiếp sợ không thôi. Dương Nghiệp dù tu vi chỉ Luyện Mạch hậu kỳ nhưng đao pháp vô cùng kinh người, tại nội môn Phong Linh Tông cũng là có danh khí không nhỏ.

Dương Nghiệp mạnh như thế, đao pháp lợi hại như thế, lại bị đập không cho không có chút hoàn thủ, ai có thể nghĩ tới.

https://thuviensach.vn

Đặc biệt đối phương chỉ đơn thuần sử dụng quyền cước thế tục, lại có thể đánh bại võ kỹ chỉ bằng một kích, chuyện hết sức hoang đường, nhưng chuyện hoang đường lại xảy ra ngay trước mắt, khiến đám đệ tử nhìn Hoa Phong như quái vật.

- Còn kẻ nào muốn cản đường?

Hoa Phong nhìn quét qua đám đệ tử bên ngoài, lạnh lùng nói.

- Không kẻ nào dám đơn thương độc đấu, thì các ngươi lên hết một lượt đi!

Đợi mãi không kẻ nào bước ra, Hoa Phong liền muốn chơi lớn, hắn muốn một lần lập uy, để sau này khỏi bị quấy rầy.

- Ngông cuồng!

- Cực kỳ ngông cuồng!

Chúng đệ tử đang khiếp sợ, bởi vì thực lực Hoa Phong bày ra rất mạnh, vốn dự định nhường đường cho hắn rồi tìm người tính sổ sau, không nghĩ tới hắn lại muốn một mình đấu mấy chục người, cái này không còn là ngông cuồng nữa, mà là khiêu khích, trắng trợn khiêu khích.

- Vị huynh đệ này làm người phải biết điệu thấp một chút, nếu không ếch chết tại miệng!

Một thiếu niên, sắc mật âm trầm hướng Hoa Phong nói.

Mặc dù cực kỳ tức giận trước thái độ ngông cuồng của đối phương, nhưng bọn họ cũng có tôn nghiêm của mình, không thể nào mấy chục người đi đánh môt người, như vậy còn mặt mũi nào lăn lộn.

- Điệu thấp! Thúi lắm, ngay từ đầu các ngươi đã là không điệu thấp!

https://thuviensach.vn

- Hơn nữa cái Tiểu Linh chó chết, mà các ngươi nói, ta còn chưa từng gặp mặt!

- Muốn gây chuyện phải xem đối phương là ai, bây giờ đánh cũng đã đánh rồi, nếu các ngươi sợ thì cùng nhau lên hết một lượt.

Hoa Phong không cho là đúng, phun ra một tống từ ngữ khó nghe.

Bản thân hắn vốn không muốn gây chuyện, nhưng bọn họ lại muốn kiếm mối, hiện tại liền kêu hắn điệu thấp, đâu có dễ như vậy.

- Khốn kiếp! Ngươi nghĩ mình là ai!

- Ỷ mình mạnh một chút liền coi thường người khác sao?

Chúng đệ tử nghe Hoa Phong mắng liền mặt đen như đít nồi, vô cùng phẫn nộ, "muốn kiếm chuyện phải xem đối phương là ai", hắn thì là ai chứ, là một kẻ sắp bị đánh chết mà thôi.

- Chúng ta cùng lên, đem hắn đánh thành tàn phế, cho hắn biết thế nào là sống không bằng chết!

Một tên đệ tử nghiến răng nghiến lợi, nói.

Trong suy nghĩ của tên này, nếu đánh Hoa Phong thì chỉ có chút mất mặt, nếu không đánh chân chính là sỉ nhục, nguyên một đám mấy chục người, mà để cho kẻ không rõ lai lịch hết lần này đến lần khác tác oai tác quái.

Đây chính là một trận không thể chấp nhận.

- Đánh hắn! Đánh tàn phế!

Chúng đệ tử đồng thanh phụ họa.

- Tốt! Ta rất chờ mong a!

https://thuviensach.vn

Hoa Phong cũng không yếu thế, nhếch miệng khiêu khích.

Tưởng rằng sẽ có trận chiến kinh thiên động địa, giữa Hoa Phong lẫn đám đệ tử Phong Linh Tông, nhưng ngay khi hai bên đang giương cung bạt kiếm thì bất ngờ lại xảy ra.

- Đủ rồi!

- Ta đánh với ngươi!

Tiểu Linh từ trong đám đông đi ra, đứng đối diện Hoa Phong, sắc mặt cực kỳ khó coi, không nghĩ tới người mà nàng cực khổ cứu về lại vô sỉ như vậy, không thừa nhận biết nàng cũng thôi, đằng mày lại mắng nàng là, Tiểu Linh chó chết.

Tiểu Linh nàng đã bao giờ bị người mắng khó nghe như vậy, mặc dù nàng rất ít khi tức giận, nhưng hôm nay là tuyệt không thể chấp nhận.

- Ta không đánh nữ nhân!

Hoa Phong nhíu mày nhìn thiếu nữ trước mặt nói. Tiểu bà cô này không phải lúc hắn vừa hôn mê tỉnh lại, không bao lâu liền gặp, còn mắng hắn là đồ háo sắc.

Đổi lại người khác Hoa Phong chắc chắn không do dự ra tay, nhưng đối phương quá đẹp, hơn nữa hắn cảm thấy có gì đó sai sai.

- Ta chính là Tuyết Tương Linh, cũng chính là Tiểu Linh mà bọn họ nói.

Tiểu Linh nhìn chằm chằm Hoa Phong tự giới thiệu.

Sau đó nói tiếp.

- Ngươi rõ ràng vừa mắng ta! Hiện tại liền nói không muốn đánh.

https://thuviensach.vn

- Nói! Đánh hay không đánh!

Câu nói cuối cùng là nàng rút kiếm chỉ mặt Hoa Phong, giọng nói có chút run. Hiển nhiên nàng là triệt để tức giận, đối phương cực kỳ vô sỉ.

- Cô nương nói đánh liền đánh sao? Cô nương quá từ đề cao mình rồi!

- Hơn nữa ta thật không biết danh tính cô nương a.

Hoa Phong lơ đễnh nói.

Bên ngoài là hắn hời hợt như vậy, thế nhưng nội tâm không ngừng cười khổ, hóa ra Tiểu Linh lại là nữ nhân này.

Hắn vừa rồi, quả thật là có mắng nàng, thế nhưng mọi chuyện đã vượt quá giới hạn, cho nên Hoa Phong là không chịu nhận sai.

Hơn nữa ai bảo nàng là không nói tên cho hắn biết, cái này là tự làm tự chịu.

- Ngươi không biết thì là được phép mắng người sao?

Tiểu Linh cố gắng áp chế không xuất thủ, giong nói chất vấn. Không biết liền mắng, cái này là vô sỉ bực nào đây.

- Nói tóm lại ta không đánh nữ nhân, hơn nữa nghe nói là cô nương cứu ta một mạng!

Hoa Phong hơi liếc nàng một cái liền nói.

- Vô sỉ!

- Tiếp kiếm!

Tiểu Linh rốt cuộc không thể áp chế phẫn nộ, liền ra tay công kích.

https://thuviensach.vn

- Không phải nói là không đánh rồi sao!

Hoa Phong có chút buồn bực nói! Hắn đã nói nữ nhân không đánh, ân nhân không đánh, không nghĩ tới nàng cũng không chịu buông tha.

- Đánh hay không, không phải do ngươi quyết định!

Tiểu Linh lạnh nhạt lên tiếng.

Bất kể đối phương có ứng chiến hay không, nàng là vẫn đánh.

- Xảy ra chuyện gì?

Ngay lúc hai người chuẩn bị giao thủ, liền bị người can thiệp.

- La chấp sự! Là tiểu tử không rõ lai lịch này cố tình đến tông môn gây sự!

Dương Nghiệp bị Hoa Phong nện cho hai cú, nội tâm không phục, thấy người tới là môt vị chấp sự liền oán độc chỉ tội hắn.

- Ngươi..!

--Hoa Phong....!!!!

Vị La chấp sự nghe Dương Nghiệp mách lẻo, liền muốn xem kẻ nào lại lớn mật như thế, nhưng khi nhìn rõ kẻ đó hắn liền bị một trận chấn kinh, không thể tin nổi.

- La chấp sự!!!

Hoa Phong cũng trợn tròn mắt nhìn vị chấp sự kia, tên này không phải La Thiên ở Thanh Vân Tông sao? Như vậy Phong Linh Tông thuộc Tây đại lục? Như vậy quá tốt rồi!

- Ngài sao lại ở chỗ này rồi?

https://thuviensach.vn

Hoa Phong nhìn La Thiên nghi hoặc nói, nếu đây thật sự là Tây đại lục, tên này chắc bỏ của chạy lấy người đây mà.

- Câu này ta nên hỏi ngươi mới phải!

- Ngươi vốn nên ở Tây đại lục, làm sao chạy đến tận Nam đại lục, lại còn ở đây nháo sự nữa?

La Thiên nhìn Hoa Phong chằm chằm cực kỳ khó hiểu. Tên biến thái Hoa Phong rốt cuộc sao lại ở chỗ này, về phần lý do hắn ở đây, vì hắn vốn là đệ tử Phong Linh Tông, chạy đến Thanh Vân Tông chỉ để lịch lãm.

- Không ngờ hắn là người Tây đại lục!

Chúng đệ tử sau khi biết lai lịch Hoa Phong liền một trận kinh ngạc, bất quá vị La chấp sự dường như cũng vậy, nếu không bọn họ không quen nhau rồi.

Dù kinh ngạc nhưng không quá kho hiểu, bởi vì giữa các đại lục đều có truyền tống trận.

- Đây là Nam đại lục!!!

Hoa Phong nội tâm một trận chấn động, cái mật địa kia không nghĩ tới lại truyền tống hắn tới Nam đại lục, mặc dù biết mình hữu duyên, nhưng hữu đến mức hai lần đi hai đại lục thì có chút quá rồi.

- Chính là Nam đại lục!

- Ngươi sao ở đây?

La Thiên vẫn bộ dạng nghi hoặc dò hỏi.

- Ta bị trọng thương tỉnh lại liền ở đây rồi!

https://thuviensach.vn

Hoa Phong buồn bực nói. Mật địa không truyền tống hắn về lại Tây đại lục để đoàn tụ thân nhân, cũng không cho đi Đông đại lục gặp Hàn tiên tử lấy nhẫn trữ vật, bởi trong đó có kiếm gỗ thần bí của hắn, đặc biệt là mười bảy cái Lam Thánh quả.

Cuối cùng ném hắn tới Nam đại lục, như vậy thì làm nên trò trống gì.

-Nếu đã ở đây, như vậy ngươi liền gia nhập Phong Linh Tông đi a.

La Thiên mặc dù còn nghi hoặc, nhưng là không có hỏi tiếp, mà bất ngờ lên tiếng dụ dỗ Hoa Phong.

- La chấp sự như vậy không được!

- Tiểu tử này rõ ràng..

- Câm miệng cho ta!

Nghe La Thiên muốn Hoa Phong gia nhập Phong Linh Tông đám đệ tử bên ngoài không bàn mà hợp, liền lên tiếng phản đối, bất quá La Thiên liền quát lớn cắt ngang.

Sau đó đảo mắt một lượt đám đệ tử, ánh mắt hết sức bất thiện, khiến bọn họ có không phục cũng cúi đầu im lặng.

- Tu vi của ngươi..Luyện....Mạch đỉnh phong.

Kế tiếp như phát hiện ra cái gì, La Thiên nội tâm một trận chấn động, vẻ mặt cực kỳ khiếp sợ, nhìn chằm chằm Hoa Phong như nhìn quái vật.

Mới bao lâu, hơn ba tháng, ba tháng từ Luyện Khí kỳ tầng bốn, nhảy tới Luyện Mạch đỉnh phong, đây nào phải con người.

- Ngươi có phải hay không là nhân loại?

https://thuviensach.vn

La Thiên không thể áp chế khiếp sợ liền hỏi.

- Ta là nhân loại thiên chân vạn xác!

Hoa Phong trả lời riết thành quen, liền nói.

-,Mười sáu mười bảy tuổi, tu vi Luyện Mạch đỉnh phong có gì hay ho chứ.

- La sư huynh thật sự cho hắn đủ mặt mũi.

Tiểu Linh khó chịu châm chọc.

- Linh nhi từ khi nào muội học cách châm chọc người khác rồi?

La Thiên nhíu mày. Trong mắt hắn Tiểu Linh bản tính lương thiện, không bao giờ bới móc một ai, lại có bộ dạng này, rất kỳ quái.

Hơn nữa vừa rồi là muốn cùng Hoa Phong động thủ.

Bất quá khi nghe đám đệ tử thuật lại nguyên văn, La Thiên lại nhìn Hoa Phong đầy khó hiểu.

Nhưng rất nhanh vấn đề này bị hắn bỏ qua, thay vào đó là không ngừng lôi kéo Hoa Phong gia nhập tông môn.

- Tạ liền đáp ứng! Dù sao cái mạng nhỏ này cũng là do người ta nhặt lại!

Hoa Phong vốn đã đáp ứng Tuyết Vô Ngân từ trước, hiện tại chỉ nói lấy lệ, dù sao La Thiên cũng mấy lần giúp hắn, cho nên liền cho đối phương mặt mũi.

- Ta không đồng ý!

Tiểu Linh lập tức phản bác, vả lại trong mắt nàng Hoa Phong là rất đáng ghét, cực kỳ vô sỉ, vong ân bội nghĩa, háo sắc dâm tà, người như vậy tuyệt

https://thuviensach.vn

đối không thể gia nhập Phong Linh Tông được.

Tiểu Linh lúc này thập phần hối hận khi cứu phải một tên xấu xa, đến cùng cực.

- Đồng ý hay không, không phải muội nói là được!

La Thiên trầm giọng, hắn rất sợ Hoa Phong đổi ý, cho nên chỉ có thể làm dữ với Tiểu Linh.

- Hoa Phong phải không? Tuyết Tương Linh ta nói ngươi biết!

- Dù ngươi có hay không gia nhập Phong Linh Tông, thì ta và ngươi cũng là không đội trời chung.

Tiểu Linh sau khi bị La Thiên phản bác liền quay sang Hoa Phong lập thề. Kế tiếp liền rời đi.

Nhìn bóng dáng Tiểu Linh rời đi, Hoa Phong hai mắt lóe tinh quang, không biết hắn đang nghĩ đến chuyện xấu gì.

- Tất cả chúng ta sau này đều xem ngươi là không cùng một tông.

Không xoay chuyển được vấn đề đám đệ tử bắt chước Tiểu Linh lập thề, sau lục tục rời đi.

Khu vực ồn ào rốt cuộc còn lại hai người.

- Tiểu huynh đệ, xem ra sau này ngươi khó sống rồi.

La Thiên nhìn Hoa Phong cười khổ, lời nói là vậy, nhưng suy nghĩ của hắn thì hoàn toàn ngược lại, những đệ tử vừa rồi mới thật sự là khó sống a.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Phong Linh Toàn Thư

Phong Linh Tông.

Hoa Phong lúc này đang nhíu mày đánh giá mấy đồ vật trước mặt.

Một bộ công pháp nhân cấp thượng phẩm tàn quyển, Phong Linh Quyết

Một thanh kiếm hoàng cấp thượng phẩm. Ly Nhẫn kiếm.

Một bộ kiếm kỹ nhân cấp trung phẩm. Phong Linh Cửu Thức.

Hai bộ trường sam thanh y.

Xen lẫn trong đó còn có một đống sách tạp nham.

Thêm một cái tiểu viện, cung là nơi hắn đang ngồi.

Tiểu viện không lớn, nhưng thập phần tốt, bởi vì ở đây có phòng tu luyện riêng, còn có cái gì tụ linh trận, cho nên linh khí đầy đủ, không lo thiếu hụt

Mấy thứ này đều là tông môn ban phát cho đệ tử nội môn vừa tiến cấp. Hoa Phong không phải tiến cấp nhưng hắn là mới nhập tông, như vậy cũng coi như tiến cấp.

Trong mấy thứ này, duy chỉ cái tiểu viện với hai bộ đồ là cố định, còn công pháp võ kỹ, binh khí đều có thể dùng điểm công huân hoán đổi thứ tốt hơn.

https://thuviensach.vn

Nhưng Hoa Phong hắn làm gì có công huân mà đổi, đành thành thật tạm thời xài đồ cùi bắp. Cùi bắp là vậy, nhưng mà đối với kẻ lỡ thời sa cơ như hắn là rất tốt.

- Phong Linh Quyết!

Cầm quyển công pháp thượng phẩm tàn thứ, Hoa Phong bắt đầu lật ra xem.

Phong Linh Quyết gồm ba tầng. Tầng một dành cho Luyện Thân cảnh tu luyện, tầng hai Hồng Mông cảnh, tầng ba Thiên Địa cảnh.

Mà cái Hoa Phong đang cầm là tầng thứ nhất Luyện Thân cảnh, quyển công pháp hiện tại của hắn chỉ có một tầng cho nên gọi là tàn phẩm.

Không vội tu luyện Hoa Phong lật từng trang, chậm rãi xem xét, liên tục chép miệng.

- Nguyên lai có công pháp tu luyện là rất tốt.

Hoa Phong cười khổ, có công pháp tu luyện hắn mới biết bản thân trước giờ tu luyện thật rất xàm.

Luyện Thể kỳ, Luyện Mạch kỳ, hai tầng Luyện Thân cảnh, tu luyện thập phần dễ dàng, thế nhưng Hoa Phong hắn lại tu luyện cực kỳ khó khăn, mặc dù cảnh giới vẫn là đột phá rất nhanh. Nhưng có ai biết hắn phải khắc khổ mò mẫm như thế nào.

Hoa Phong thậm chí tưởng tượng, nếu có công pháp tu luyện hoàn chỉnh, cộng thêm Thiên Địa Quyết bổ trợ hấp thụ thiên địa nguyên khí, có phải hay không một ngày một cảnh giới.

Bất quá hắn là nhanh chóng bỏ qua suy nghĩ này, nếu đột phá quá nhanh sẽ đánh mất căn cơ, được không bù lỗ.

https://thuviensach.vn

Lật đến trang cuối cùng Hoa Phong há mồm trân trối.

- Đột phá Hồng Mông cảnh là phải cô đọng chân nguyên sao?

Hoa Phong lẩm bẩm. Hắn không thể tưởng tượng được muốn từ Luyện Mạch kỳ đột phá Hồng Mông cảnh cái quan trọng đầu tiên, không phải là tham ngộ ý cảnh, mà là cô đọng chân khí từ thể khí sang thể lỏng, hay còn gọi là chân nguyên.

Cô đọng thành công toàn bộ chân khí trong đan điền chuyển hóa thành chân nguyên, sau đó sử dụng chân nguyên trùng phá ba huyệt vị, đàn trung, dũng tuyền, bách hội.

Ngay khi thành công đả thông huyệt bách hội, thức hải lập tức câu thông cùng thiên địa, lúc này chỉ cần nắm bắt ý cảnh liền đột phá Hồng Mông.

Nói thì rất dễ nhưng có vô số võ giả phải dừng tại Luyện Thân cảnh bởi vì nắm bắt ý cảnh cần cơ duyên và ngộ tính, do vậy võ giả bình thường là vô pháp nắm bắt.

Ghi chép bên trong công pháp là phải là chân nguyên mới có thể đả thông ba huyệt vị cuối cùng, thế nhưng Hoa Phong thì là dị biệt, hắn chẳng cần chân nguyên cũng đã đả thông chúng rồi, cho nên hiện tại công việc của hắn là cô đọng chân nguyên, tham ngộ ý cảnh.

Lúc còn Thiên Địa Quyết, thiên địa trong cảm ngộ của hắn, đâu đâu cũng là bản nguyên hỗn độn pháp tắc, nào có cái gì ý cảnh. Nhưng hiện tại thì lại rất khác rồi.

Bên trong công pháp cũng có chỉ dẫn nắm bắt ý cảnh, sau đó có nói, chỉ dẫn là chỉ dẫn, còn nắm bắt được hay không là do bản thân võ giả.

Đặt công pháp xuống Hoa Phong tiếp tục xem qua bộ kiếm kỹ trung phẩm nhân cấp. Phong Linh Cửu Thức.

https://thuviensach.vn

Phong Linh Cửu Thức chính là kiếm pháp do tổ sư Phong Linh Tông sáng lập.

Kiếm kỹ chia làm chín thức,, thức sau lợi hại hơn thức trước, đồng nghĩa càng về sau càng khó tu luyện.

Bộ kiếm kỹ này một khi tu luyện đại thành, lúc thi triển còn có thể tạo ra phong sát cực kỳ khủng bố, thế nhưng muốn làm được điều này cần nắm bắt phong ý cảnh.

Đánh giá kiếm kỹ một chút, Hoa Phong liền ném sang một bên, cái kiếm kỹ này so với Thanh Thiên Thất Thức của hắn chẳng khác nào gân gà, không đáng để vào mắt.

Nhưng là hiện tại, dù gân gà hắn cũng phải gặm, hơn nữa hắn không dự định tu luyện nguyên bản mà muốn sửa tu.

Sửa tu nghĩa là chỉnh đốn lại một vài điểm yếu kém, cùng với đó là sửa thành hai kiểu thi triển. Không Thiên Địa Quyết và có Thiên Địa Quyết.

Cái trước chẳng biết có hay không lợi hại, còn cái sau nếu Thiên Địa Quyết phục hồi, lại rất đáng chờ mong, phong bản nguyên, phong hỗn độn, phong pháp tắc, ba cái tụ hợp nghĩ thôi đã thấy phấn khích.

Bỏ qua kiếm kỹ, Hoa Phong tiếp tục xem qua đống hỗn tạp còn lại, mấy thứ này chả có gì đáng để vào mắt nếu không có cuốn Phong Linh Toàn Thư đầy phức tạp.

Phong Linh Toàn Thư. Giới thiệu đủ mọi thứ trên khắp toàn toàn đại lục. Trong đó có phần giới thiệu về các chức nghiệp khác ngoài võ giả, cũng nói qua sự phân chia cấp bậc của rất nhiều thứ liên quan đến tu luyện.

Ngoài võ giả còn có đan sư, dược sư, đan dược sư, luyện khí sư, trận pháp sư, cơ quan sư....

https://thuviensach.vn

Các chức nghiệp này cộng thêm võ giả gọi chung là tu giả, nhưng để dễ phân biệt cho nên gọi tách ra như vậy.

Về phần phân cấp vấn đề liên quan đến tu luyện gồm có.

Binh khí, công pháp, võ kỹ, đan được, linh thảo, trận pháp, thậm chí có cả yêu thú.

Binh khí được chia làm bốn phẩm cấp, Thiên, Địa, Huyền, Hoàng. Trong mỗi cấp gồm bốn bậc, hạ phẩm, trung, phẩm, thượng phẩm, đỉnh cấp.

Mấy thứ còn lại tất cả điều giống nhau, chia làm ba phần, nhân cấp, địa cấp, thiên cấp. Mấy thứ này cũng có bốn bậc. Hạ, trung, thượng, đỉnh.

Yêu thú được chia thành chín cấp tương ứng với mỗi cấp bậc võ giả, bởi vì từ Phong Linh Toàn Thư, Hoa Phong còn biết thêm, sau Tự Nhiên Cảnh, còn có thêm bốn cảnh giới cao hơn đó là Tiên Thiên, Thiên Thần, Hỗn Độn, Bán Tiên.

Bất quá những cường giả này không tồn tại trên bốn đại lục, Đông, Tây, Nam Bắc. Bọn họ chỉ xuất hiện ở trung đại lục hay còn gọi là Thủ Đô.

Bởi vì nơi đây là kinh đô của võ giả, cường giả như mây, thiên tài đầy đất là nói về cái Thủ Đô này. Mỗi tội Hoa Phong không biết nó ở nơi nào.

Còn nữa, bốn đại lục bên ngoài, Tây đại lục vẫn là tây đại lục, Đông đại lục cũng như vậy là đông đại lục.

Nam đại lục do quanh năm tuyết trắng bao phủ, cho nên còn có cái tên khác Nam Vực, Bắc đại lục là nơi cư ngụ của yêu tộc do đó gọi là Bắc Hoang.

Ngoài mấy điều nêu trên còn vô số thứ thiên kỳ bách quái, có đọc Hoa Phong cũng là không hiểu.

https://thuviensach.vn

- Thật phức tạp!

Hoa Phong lẩm bẩm, thế giới này trong mắt hắn đã là dị biệt, hiện tại dị biệt thôi là xa xa không đủ.

Có thể nói đầu nhập Phong Linh Tông khiến Hoa Phong mở mang tầm mắt, liền biết cái gì là nhìn xa trông rộng.

Hắn mới chỉ là Luyện Thân cảnh nho nhỏ, địch nhân kia ở độ cao nào còn chưa biết, chỉ biết mỗi phàm giới thôi, muốn vấn đỉnh là chuyện cực kỳ không dễ dàng. Thế nhưng với bản tính kiên định Hoa Phong thề chém chết kẻ hại hắn thê thảm như hiện tại.

- Ly Nhẫn kiếm!

Cuối cùng Hoa Phong mới mò đến thanh trường kiếm Hoàng cấp trung phẩm Ly Nhẫn kiếm.

Thân kiếm thẳng băng, dài ba xích, rộng chừng hai ngón tay, lưỡi kiếm cực kỳ sắc bén, cũng không biết là cái gì rèn ra.

Búng búng vài cái Hoa Phong cảm thấy khá hài lòng, kế tiếp hắn là muốn ngay lập tức tu luyện.

- Ôi mẹ, ăn cướp à!

Vừa thử cô đọng chân nguyên Hoa Phong sắc mặt như ăn phải ruồi chửi ầm lên.

Một cái vòng xoáy chân khí to bằng chậu rửa mặt khi cô đọng lại chỉ đúng một giọt chân nguyên.

Mười hai vòng xoáy chân khí, mới có thể lấp đầy đan điền.

https://thuviensach.vn

Mà mười hai vòng xoáy chỉ chuyển hóa được mười hai giọt chân nguyên, đây là ăn cướp, trắng trợn ăn cướp.

- Ta cần linh thạch, cần Lam Thánh quả, cần Thiên Địa Quyết.

Hoa Phong nội tâm khóc ròng, hoàng linh căn hấp thụ linh khí lâu như vậy, đến khi nào mới đủ chân nguyên tiến cấp.

Hoàng Linh căn cũng có liên quan Thiên Địa Quyết, không hiểu nguyên nhân do đâu, mà kỳ dị thay vẫn là sót lại.

Hoa Phong là nên cảm thấy may mắn mới phải, nếu không cháo không có mà húp, chưa nghĩ tới tu luyện.

https://thuviensach.vn

KIẾM PHÁ THƯƠNG KHUNG

Cuồng Kiếm

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Cảnh Giới Kiếm Đạo. Ngũ Đại Kiếm Ý

Lam Thánh quả ở Đông đại lục, quá xa xôi, Thiên Địa Quyết không biết khi nào trở lại, như vậy trước mắt có thể tới tay là linh thạch.Kiếm linh thạch mới là việc trọng yếu nhất.

Tình hình cấp bách, Hoa Phong lựa chọn đi nhiệm vụ đường tiếp nhận nhiệm vụ, nhằm hoán đổi công huân, sau đó kiếm về linh thạch, đây là cách nhanh nhất hắn có thể nghĩ ra.

....

Phong Linh Tông nhiệm vụ đường.

Trước ánh mắt khinh miệt xa lánh của đám đông đệ tử, Hoa Phong nghênh ngang bước vào nhiệm vụ đường.

Nhiệm vụ đường là nơi tông môn phát hành nhiệm vụ, mỗi một nhiệm vụ khi hoàn thành sẽ được thưởng điểm công huân tương xứng, tùy theo mức độ khó dễ của nhiệm vụ.

Hiện cũng có rất nhiều đệ tử đang lựa chọn nhiệm vụ tại đây.

- Hắn là muốn ra ngoài!

- Nếu hắn thật sự ra ngoài, ta sẽ khiến hắn có đi không có về!

Dương Nghiệp đứng ở một góc, oán độc nói. Bên cạnh hắn còn khoảng mười tên đệ tử, cũng là nhìn Hoa Phong đang đứng tại đại sảnh đầy thâm hiểm.

https://thuviensach.vn

Bất quá Hoa Phong lúc này là không có để ý tới bọn họ. Hắn là để ý nhiệm vụ.

Tại đại sảnh, hai bên trái phải trước sau, treo rất nhiều nhiệm vụ.

Nhiệm vụ chia làm ba cấp bậc.Thanh Ngân, Bạch Ngân và Hoàng Kim. Nhiệm vụ thanh ngân khi hoàn thành sẽ có mười điểm công huân. Bạch ngân là một trăm điểm, Hoàng Kim một ngàn, độ khó chênh lệch gấp mười lần.

Hoa Phong nhất chiến dương danh, không ai không biết, thế nhưng cái danh của hắn rất là không tốt, hắn đi tới nhiệm vụ nào là đệ tử đang xem nhiệm vụ đó liền tránh xa, dù là vậy hắn cũng xem như chuyện vặt vảnh, không đáng quan tâm.

Xem qua hết nhiệm vụ Hoa Phong cuối cùng dừng lại, tại một cái bảng nhiệm vụ Hoàng Kim.

Nội dung nhiệm vụ

“Thu thập Tuyết Linh Thiên Niên Thảo.

Tuyết Linh Thiên Niên Thảo là một loại linh thảo trân quý, chủ yếu sinh trưởng ở Đại Liên sơn mạch cách Phong Linh Tông năm trăm dặm về phía nam.

Tuyết Linh Thiên Niên Thảo nằm sâu bên trong sơn mạch, cho nên nếu đi thu thập sẽ gặp không ít yêu thú cường đại, thập phần hung hiểm, bất quá nếu thu thập thành công, phần thưởng không chỉ là một ngàn điểm công huân, mà còn có một khỏa Tuyết Linh đan.

Nhiệm vụ hung hiểm, chỉ Hồng Mông cảnh mới có thể hoàn thành”

- Đại Liên sơn mạch!

https://thuviensach.vn

Hoa Phong nhíu mày, cái sơn mạch này Phong Linh Toàn Thư có giới thiệu qua.

Đai Liên Sơn mạch là một trong bốn hiểm địa Nam Vực. Sâu trong sơn mạch nghe đồn có yêu thú cấp năm cực kỳ khủng bố.

Bất quá đó là sâu bên trong, về phần bên ngoài là nơi đệ tử các tông môn lịch lãm, săn giết yêu thú, thu thập linh thảo thập phần nhộn nhịp.

Nhưng Tuyết Linh Thiên Niên Thảo lại nằm sâu bên trong, còn là nhiệm vụ Hoàng Kim, muốn thu thập chắc chắn không dễ dàng. Về phần thưởng thêm cái Tuyết Linh đan gì đó Hoa Phong không quá rõ.

Trầm ngâm chốc lát, Hoa Phong liền quyết định lựa chọn nhiệm vụ này, bất kể cái gì hung hiểm, hắn thích là được, bởi vì con đường tu luyện lúc nào chẳng hung hiểm.

- Trần chưởng quản, đệ tử Hoa Phong là tiếp nhận nhiệm vụ này.

Hoa Phong gỡ tấm bảng thu thập Tuyết Linh Thiên Niên thảo, sau đó đem đến trước mặt Trần chưởng quản cung kính báo danh.

Trần chưởng quản tu vi Hồng Mông nhị trọng thiên, cả người béo tròn, tuổi gần sáu mươi, cặp mắt có chút gian xảo.

- Thu thập Tuyết Linh Thiên Niên Thảo!

- Ngươi là đang đùa a!

Trần chưởng quản híp mắt đánh giá Hoa Phong, vẻ mặt hơi có chút khinh thường, sau đó nói.

- Trần chưởng quản thấy ta giống nói đùa!

Hoa Phong nhíu mày, có chút khó chịu.

https://thuviensach.vn

- Tuyết Linh Thiên Niên Thảo là nhiệm vụ của chấp sự Hồng Mông cảnh, ngươi chỉ một tên Luyện Mạch kỳ cũng đi lựa chọn.

Trần chưởng quản nhìn Hoa Phong như tên điên nhếch miệng.

- Ta mặc kệ là dành cho ai, hiện tại liền chọn.

- Trần chưởng quản liền là ghi danh thôi! Không cần ngài quản a.

Hoa Phong vênh mặt đáp lại. Theo hắn lão béo này rất nhiều chuyện, lão ở đây không phải chỉ là ghi danh thôi sao. Quản chuyện người khác làm gì.

- Tiểu tử ếch chết tại miệng, ta thấy ngươi là sống không quá lâu nữa rồi!

Lão béo bị Hoa Phong coi không ra gì hai mắt lóe sát khí, tức giận lên tiếng.

- Ta nói Trần chưởng quản ngài là ghi danh hay ngăn cản ghi danh?

Hoa Phong nhận thấy lão béo có là có ý đồ không tốt, thế nhưng hắn nào biết sợ.

- Tốt..tốt!

Lão béo tức muốn hộc máu, gằn từng chữ.

Lão làm chưởng quản cái nhiệm vụ đường mấy chục năm, đã bao giờ thấy qua tên hỗn đản nào xấc xược như này, dù mấy tên đứng đầu nội môn gặp lão cũng phải điệu thấp, nhưng hiện tại lão liền biết trên đời luôn có không ít kẻ ngu ngốc.

- Nhiệm vụ sau khi tiếp nhận, trong một tháng phải hoàn thành.

Lão béo áp chế tức giận, nói.

- Đa tạ Trần chưởng quản thành toàn.

https://thuviensach.vn

Hoa Phong nhếch miệng, khẽ cười thành tựu, hắn là đa tạ nhưng chỉ nói thôi chứ không hành lễ, kế tiếp liền nghênh ngang rời đi, không thèm để ý ánh mắt phát hỏa của lão béo phía sau. Ai bảo hắn lễ phép không muốn, tiên trách lễ hậu trách nhân, ráng chịu.

Chúng đệ tử lúc này không có ai làm việc riêng, bọn họ cũng nhìn theo bóng lưng ngạo nghễ của Hoa Phong đầy khiếp sợ.

- Cái gì là ngông cuồng! Đây mới chân chính là ngông cuồng!

Trần chưởng quản tu vi sâu không lường được, lại còn là người chấp hành nhiệm vụ, dây mơ rễ má rất nhiều, còn bị hắn coi thường như vậy, chọc cho nổi điên, trông vẻ mặt lão khó coi như vậy liền biết.

Hiện tại bọn họ mới biết, Hoa Phong một lần khiêu chiến mấy chục người, đã là rất điệu thấp rồi.

Cũng có không ít kẻ cho rằng Hoa Phong là ngu ngốc, về phần Dương Nghiệp lúc này thập phần vui vẻ, hắn lại có thêm một đồng minh cường đại, cho kế hoạch chặn giết Hoa Phong.

...

Về đến tiểu viện Hoa Phong liền không có ngay lập tức xuất phát, mà bắt tay luyện kiếm. Có kiếm kỹ phòng thân là thêm một phần giữ mạng.

Một canh giờ sau.

Vứt bỏ tạp niệm Hoa Phong tay cầm Ly Nhẫn kiếm, hai mắt nhắm chặt, kế tiếp hít một hơi thật sâu, từ từ vung kiếm. Miệng không ngừng lẩm bẩm.

Phong Linh Cửu Thức, thức thứ nhất.Phong Linh Phiêu Miễu

Thức thứ hai.Phong Linh Tái Khởi.

https://thuviensach.vn

Thức thứ ba. Phong Linh Bạo Nộ

Thức thứ tư. Phong Linh Triền Nhiễu.

Thức thứ năm.

Phong Linh Trục Nhật.

Thức thứ sáu Phong Linh Dạ Hành

Thức thứ bảy. Phong Linh Kinh Biến.

Thức thứ tám.Phong Linh Cuồng Vũ

Thức thứ chín. Phong Linh Sát.

Chín thức kiếm được Hoa Phong liên tục diễn luyện. Người bình thường là mở mắt luyện kiếm, nhìn sách luyện kiếm.

Nhưng Hoa Phong không như vậy, hắn là đùng đầu diễn luyện, sau đó tay bắt đầu làm theo, từ chậm đến nhanh, cuối cùng là thành thục.

Hoa Phong luyện kiếm không ngừng nghỉ, từng thức từng thức được hắn thi triển đi ra, mỗi một thức hắn điều múa kiếm rất nhanh, nhưng chẳng những không sai sót, mà còn vô cùng hoàn mỹ.

Mười hai canh giờ trôi qua Phong Linh Cửu Chức liền bị Hoa Phong nắm giữ hoàn toàn, không những nắm giữ hắn còn cải biến thêm không ít.

Phong Linh Cửu Thức mười hai canh giờ liền luyện xong, nếu để ai biết được không biết chừng mang hắn đi nghiên cứu.

Bởi vì người bình thường tu luyện bộ kiếm pháp này, từ lúc bắt đầu đến khi thành thục nhanh thì một đến hai năm, chậm hơn thì bốn đến năm năm

https://thuviensach.vn

hoặc lâu hơn nữa, cho nên Hoa Phong chỉ dùng mười hai canh giờ liền thành thục, tốc độ biến thái như nào đây, quá khủng bố.

Phong Linh Cửu Thức đã thành công luyện hết, bất quá Hoa Phong là không có dừng lại, tiếp tục diễn luyện kiếm pháp mới, kiếm pháp chuyển thể qua Thiên Địa Quyết.

Cái kiếm pháp chuyển thể này gọi là Thanh Phong Kiếm Pháp, chỉ có một thức duy nhất.

Phong Linh Cửu Thức kiếm pháp, Hoa Phong diễn luyện thập phần bắt mắt xinh đẹp, thế nhưng Thanh Phong Nhất Thức lại xấu đến đáng thương.

Nguyên nhân do Thiên Địa Quyết không còn, Hoa Phong chỉ có thể dựa vào những gì bản thân từng biết mà diễn luyện, cho nên mỗi một đường kiếm của hắn hệt như trẻ con chơi đùa.

Hiện tại liền như trẻ con chơi đùa, thế nhưng nếu Thiên Địa Quyết phục hồi là thập phần đáng sợ, kiếm pháp ứng tam sinh, không phải người thường có thể ngăn cản.

Kiếm chiêu cho dù rất xấu, nhưng Hoa Phong liền không biết, hắn lúc này đã chìm vào không minh vì một vấn đề khác.

...

-Kiếm đạo là cái gì là kiếm cái gì là đạo.

-Sư tôn từng nói. Kiếm chính là kiếm, kiếm là vua trăm binh, kiếm là hung khí, là thiết huyết chi khí.

Ngoài đao và kiếm không một binh khi nào có vỏ bọc bên ngoài. Đao có dài có ngắn, đao muôn hình vạn trạng, đao cũng có cái không có vỏ đao,

https://thuviensach.vn

đao cũng không phải là thiết huyết chi khí, bởi vì ngoài chém giết ra đao còn thật nhiều công dụng khác.

Nhưng kiếm, không bao giờ không có vỏ bọc, ngoài chém giết ra kiếm không còn có công dụng nào.

Cho nên vỏ kiếm sinh ra để che đi lớp sát khí của kiếm, che đi sự hung hãn của kiếm, mà kiếm ra khỏi vỏ mục đích chỉ là giết và giết đó gọi là kiếm.

Đạo thế nào là đạo.

- Sư tôn cũng nói, trời đất mênh mông, đạo cũng có trăm ngàn loại đạo, nhưng mục đích cuối cùng đều là muốn vấn đỉnh chúng sinh, thấu hiểu bản tâm, không sợ trước sau cứ đi là tới. Đạo mỗi người mỗi khác, nhưng chung quy đều muốn tìm hiểu, những thứ cao thâm huyền diệu, nên gọi là đạo.

Cái gì là kiếm đạo, kiếm là vua trăm binh, đạo là đứng trên vạn vật. Như vậy kiếm đạo chính là loại đạo tối cao nhất trong trời đất.

- Đường ta đi, kẻ nào dám cản, tam xích Thanh Phong ta liền đem ngươi chém giết, thần cản sát thần, phật cản sát phật. Đây chính là kiếm đạo.

Cảnh giới kiếm đạo thế nào là cảnh giới kiếm đạo.

Trong tay có kiếm trong lòng có kiếm là cảnh giới kiếm đạo.

Trong tay không kiếm trong lòng có kiếm, cũng là cảnh giới kiếm đạo

Trong tay không kiếm trong lòng không kiếm, tâm động kiếm động cũng là cảnh giới kiếm đạo.

- Trong tay không kiếm trong lòng không kiếm, vạn vật làm kiếm cuối cùng cũng là một cảnh giới kiếm đạo.

https://thuviensach.vn

Như vậy, cảnh giới kiếm đạo là gì. Cảnh giới kiếm đạo đó là người kiếm tương liên, nhân chính là kiếm, kiếm chính là nhân, nhân kiếm hợp nhất là cảnh giới kiếm đạo.

Kiếm ý là gì, kiếm ý chính là một loại ý chí của kiếm, là sự lĩnh ngộ tối cao về kiếm. Kiếm ý muôn hình vạn trạng nhưng gộp lại kiếm ý chia làm năm kiểu kiếm ý.

Hủy Diệt kiếm ý, đây là một kiểu kiếm ý muốn diệt tuyệt tất cả, muốn là bá chủ hồng hoang.

Bất Hủ kiếm ý, đây là kiểu kiếm ý muốn trường tồn bất hủ, bao dung vạn vật sinh ra để phòng thủ.

Âm Dương kiếm ý. Thiên địa có âm có dương, như vậy nếu ngươi cũng có âm dương, như vậy ta liền chém giết ngươi đoạt âm dương, kiếm ý cướp đoạt.

Quang Minh kiếm ý, có ánh sáng có quang minh, quang minh khu trừ tà ma, diệt sạch bóng tối, kiếm ý chính nghĩa.

Hắc Ám kiếm ý. Có quang minh tức có bóng tối, vậy ta chính là bóng tối, là địa ngục, chỉ cần ngươi có bóng tối ta liền thôn phệ linh hồn ngươi. Kiếm ý tà ác.

Theo Lam Thánh Lão nhân từng nói, năm loại kiếm ý này vốn là thiên địch, đấu tranh người chết ta sống. Không ai có thể một lần linh hội được hai trong số kiếm ý này.Đó là những gì lão truyền thụ cho Hoa Phong.

- Thiên địa kiếm ý của ta lại là gì?

Hoa Phong suy tư. Sau đó hai mắt sáng lên.

https://thuviensach.vn

- Thiên địa bao dung vạn vật, cho nên thiên địa kiếm ý, chính là thứ kiếm ý tối cường, bao dung tất cả kiếm ý, ngươi Hủy Diệt, ngươi Bất Hủ, ngươi Hắc Ám, ngươi Âm Dương, ngươi Quang Minh, bất quá ngươi cũng bị ta cai quản.

- Nếu đã vậy liền về với ta thôi!!!

Hoa Phong hai mắt mở bừng, ngửa mặt lên trời hét lớn, trong mắt hắn xẹt tia tinh quang đầy huyền bí, lóe lên rồi biến mất

Hô

Đúng lúc này từ người Hoa Phong bất ngờ bộc phát ra một luồng kiếm ý, kiếm ý mênh mông che trời phủ đất, kiếm ý như ý chí thiên địa hàng lâm, nữa muốn che chở vạn vật, nửa muốn hủy diệt chúng sinh, quanh minh mà hắc ám, chí âm chí dương, bình yên mà hỗn loạn.

- Xảy ra chuyện gì?

Phong Linh Tông chúng đệ tử bị hù sợ, tất cả nháo lên một trận. Không những vậy cả cao tầng cũng bị kinh động. Bất quá thứ khiến bọn họ kinh sợ cũng chỉ lóe lên rồi biến mất. Như thể là ảo giác.

- Chuyện gì?

Hoa Phong cũng một trận khiếp sợ, hắn là không biết chuyện gì vừa xảy ra, nên cũng có chút giật mình.

- Kiếm ý! Kiếm ý về rồi. Ha ha ha.

Kế tiếp nhớ ra cái gì, Hoa Phong liền nội thị thức hải, sau đó lập tức kích động nhảy ngược, hai mắt thậm chí có chút đỏ vì quá vui mừng.

Kiếm ý đã trở lại hơn nữa mạnh hơn trước không ít.

https://thuviensach.vn

Bởi vì kiếm ý được gia trì thêm năm thuộc tính, hủy diệt, bất hủ, âm dương, quang minh, hắc ám.

- Hạnh phúc quá! Sướng quá!

Hoa Phong tiếp tục hét lớn. Cũng may tiểu viện của hắn ở xa, tách biệt một góc, không thì người ta tưởng hắn bị điên. Nhưng ai có thể hiểu được cảm giác của hắn lúc này.

Nhìn kiếm ý năm màu bá đạo chiếm lấy trung tâm thức hải, Hoa Phong có cảm giác nó rất đáng yêu, vô cùng đáng yêu.

Vừa rồi khi luyện kiếm hắn là nhớ đến kiến thức sư tôn truyền thụ, quá chăm chú liền là một trận không minh. Tỉnh lại là thế này.

- Năm loại kiếm ý bị ta bắt được, không biết sư tôn trông thấy sẽ là dạng gì bộ mặt a.

Nhớ đến sư tôn Hoa Phong liền có chút buồn, bất quá hắn nhanh chóng áp chế.

Xem xét bản thân một chút, Hoa Phong có chút cười khổ, cảnh giới tu vi, hắn không quá cao, nhưng kiếm đạo của hắn đã vấn đỉnh rồi.

- Tuyết Linh Thiên Niên Thảo sao? Trần chưởng quản sao? Hừ

Hoa Phong nhếch mép cười lạnh.

Vui mừng một chút, Hoa Phong xách hành lý rời núi, thời gian không còn nhiều, bởi vì hắn ngộ đạo hết bảy ngày bảy đêm, cho nên là phải nhanh.

Hoa Phong không biết lúc hắn vừa bước qua khỏi đại môn, có rất nhiều người âm thầm theo sau ý đồ không tốt.

https://thuviensach.vn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Kỳ Nhân Phế Vật
Chương 2
Chương 3: Chữa Thương
Chương 4: Binh Khí Phường
Chương 5: Kiếm Gỗ Thanh Phong
Chương 6: Luyện Kiếm Ngoại Thành
Chương 7: Thần Thức
Chương 8: Ý Nghĩ Kinh Nhân
Chương 9: Tiểu Sắc Lang, Không Cho Sống Tốt
Chương 10: Thất Bại Gang Tấc, Thành Công Gian Trường
Chương 11: Giả Linh Đài
Chương 12: Tìm Kiếm Hoa Phong
Chương 13: Hoa Nhi Trở Về
Chương 14: Ngũ Phương Thiên Địa. Đại Đạo Sơ Thành
Chương 15: Ngũ Phương Thiên Địa. Đại Đạo Sơ Thành(2)
Chương 16: Ngũ Phương Thiên Địa. Đại Đạo Sơ Thành(3)
Chương 17: Trở Về. Không Làm Hoa Trong Kính
Chương 18: Khảo Hạch Thanh Vân Tông
Chương 19: Bắt Đầu Khảo Hạch (1)
Chương 20: Bắt Đầu Khảo Hạch (2)
Chương 21: Vượt Qua Khảo Hạch
Chương 22: Vượt Qua Khảo Hạch(2)
Chương 23: Vượt Qua Khảo Hạch(3)
Chương 24: Không Người Tiễn Biệt
Chương 25: Thanh Vân Tông. Hệ Thống Tu Luyện
Chương 26: Trắng Trợn Uy Hiếp
Chương 27: Quá Vô Sỉ Rồi

https://thuviensach.vn

Chương 28: Bắt Đầu Tu Luyện
Chương 29: Cảnh Giới Thứ Hai Thiên Địa Quyết
Chương 30: Nội Ngoại Chân Khí
Chương 31: Tam Biến Kiếm Pháp
Chương 32: Làm Sao Có Thể
Chương 33: Không Thể Nhẫn Nhịn
Chương 34: Không Thể Nhẫn Nhịn (2)
Chương 35: Chỉ Dựa Vào Lũ Rác Rưởi Các Ngươi
Chương 36: Trận Chiến Đầu Tiên
Chương 37: Tam Biến Hiện Thế, Khí Tuyệt Thân Vong
Chương 38: Kinh Thế Hãi Tục
Chương 39: Ngươi! Ngươi! Ngươi! Cả Ngươi Nữa! Cút!
Chương 40: Thanh Thiên Kiếm Pháp
Chương 41: Kinh Sợ Toàn Trường
Chương 42: Cao Nhân Phương Nào
Chương 43: Quá Tài Nên Bệnh
Chương 44: Độ Khó Mười Năm Không Ai Dám Đụng
Chương 45: Lưỡng Bại Câu Thương
Chương 46: Kim Sa Trại
Chương 47: Vào Bước Đường Cùng
Chương 48: Mộ Binh Mật Địa, Chào Người Hữu Duyên
Chương 49: Lai Lịch Mật Địa
Chương 50: Luyện Thể Kỳ
Chương 51: Thanh Phong Vô Sỉ
Chương 52: Đại Đạo Vô Thượng, Thiên Địa Ý
Chương 53: Phía Đông Đại Lục
Chương 54: Chuẩn Bị Khởi Hành
Chương 55: Thiên Địa Quyết Tầng Ba
Chương 56: Tranh Thiên Đạo
Chương 57: Lại Gặp Sơn Tặc
Chương 58: Hổ Lâm Bệnh
Chương 59: Lại Bỏ Chạy

https://thuviensach.vn

Chương 60: Trận Chiến Nguy Hiểm
Chương 61: Này Còn Là Người Sao
Chương 62: Hàn Tiên Tử
Chương 63: Thập Đại Thiên Tài
Chương 64: Luyện Mạch Kỳ (Thượng)
Chương 65: Luyện Mạch Kỳ (Trung)
Chương 66: Luyện Mạch Kỳ (Hạ)
Chương 67: Vật Bảo Mệnh Của Hàn Băng Linh
Chương 68: Trận Chiến Rắn Đen
Chương 69: Một Quyền Đập Chết
Chương 70: Trữ Vật Giới Chỉ
Chương 71: Tao Ngộ Hàn Băng Linh
Chương 72: Hứa Du
Chương 73: Địch Nhân Rất Mạnh
Chương 74: Đảo Lộn Lý Thuyết Lẫn Thực Tế
Chương 75: Kích Sát Thiên Tài
Chương 76: Lam Thánh Quả
Chương 77: Chiến Man Ngưu
Chương 78: Thiên Địa Quyết Phát Rồ, Dẫn Đến Tai Họa Kỷ Nguyên
Chương 79: Thánh Quả Tới Tay, Toàn Bộ Truy Sát
Chương 80: Ba Câu Hỏi. Thánh Quả Hại Người
Chương 81: Vận Cứt Chó
Chương 82: Đại Lý Tam Sinh. Ai Mới Là Phế Vật
Chương 83: Bái Sư
Chương 84: Triệu Ngọc Hân
Chương 85: Ngươi Không Phải Nhân Loại
Chương 86: Linh Thạch Khủng Bố
Chương 87: Thiên Địa Kỳ Thư
Chương 88: Kinh Nghiệm Cũng Là Một Phần Thực Lực
Chương 89: Không Có Linh Thạch
Chương 90: Tại Lối Vào Mật Địa
Chương 91: Tiếp Vào Mật Địa

https://thuviensach.vn

Chương 92: Ngươi Chính Là Kẻ Nghịch Đạo Trời
Chương 93: Thiên Địa Mà Biết Sợ Sao
Chương 94: Hoa Phong Liễu Mạng. Một Vạn Năm
Chương 95: Phong Linh Tông
Chương 96: Một Nửa Công Pháp Biến Mất
Chương 97: Làm Lại Từ Đầu
Chương 98: Vong Ân Bội Nghĩa
Chương 99: Ta Và Ngươi Liền Không Đội Trời Chung
Chương 100: Phong Linh Toàn Thư
Chương 101: Cảnh Giới Kiếm Đạo. Ngũ Đại Kiếm Ý

https://thuviensach.vn